

A 658236

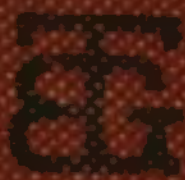
BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

GEORGIUS MONACHUS

EDIT

C. DE BOGE

II

LIPSIÆ

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

888
G 45-
B

²²³GEORGII MONACHI²²⁸
CHRONICON

EDIDIT

CAROLUS DE BOOR

VOL. II

TEXTUM GENUINUM INDE A VESPASIANI IMPERIO
CONTINENS

MCMIV

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

[ι'. Περὶ Ούεσπασιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Οὐιτέλιον ἐβασίλευσεν Ούεσπασιανός, υἱὸς Νέ- 285 M.
ρωνος, ἔτη θ'. ὃς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ στεφθεὶς ἅκων ὑπὸ τοῦ
στρατοῦ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπανελθὼν ἐνεχείρισε τὸν ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ πόλεμον τῷ υἱῷ αὐτοῦ Τίτῳ. ὁ δὲ πύργους κατα- 5
σκευάσας ἀνὰ πηγῶν ν' τὸ ὕψος ἔχοντας καὶ πολλὰς καὶ
διαφόρους ἐλεπόλεις παραστήσας καὶ διχόθεν τύπτεσθαι τὸ
τεῖχος προστάξας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τοῦ πρώτου τείχους τοῖς
λιθοβόλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἐξήλασε μηχανήμασιν. καὶ πρὸς
τὸ δεύτερον τεῖχος καταφυγόντες κἀκεῖθεν πάλιν ὁμοίως 10
ἀπελασθέντες μέχρι τοῦ τρίτου τείχους ἐπολέμουν ἰσχυρῶς
ἐκεῖθεν. καὶ γενομένης καρτερᾶς τῆς μάχης ἔπιπτεν ἐξ ἑκα-
τέρας παρατάξεως πλῆθος ἄπειρον. οἱ δὲ πονηρότεροι τῶν
Ἰουδαίων, οἱ καὶ στασιασταὶ κληθέντες, δεινῶς τὴν πόλιν
ἄπασαν κατέτρουχον. εἴ ποὺ γὰρ κεκλεισμένην θύραν εἶδον, 15
ταύτην συντρίψαντες εἰσεπήδων καὶ ἐκ τῶν φαρύγγων τὸν
ψωμὸν ἀναθλίβοντες ἤρπαζον. καὶ γέροντας μὲν ἐβασάνιζον 286 M.
ἀντεχομένους τροφῆς, γυναῖκας δὲ ἀπὸ τῆς κόμης ἐσπάραι-

3—5 cf. Eus. hist. eccl. III, 5. — 13—p. 384, 4 cf. Eus.
Hist. eccl. III, 6, 6 ex Jos. Bell. V, 431 sqq.

2 οὐιτέλιον B ιουτέλιον AC ιουστέλιον M. — ούεσπεσιανός
ER. — υἱὸς νέρωνος eras. in A om. V. — 6 καὶ ante διαφόρους
om. FN. — 7 καὶ om. N. — 11 ἀπελασθέντες ACN ἀπελαθέντες
FLRV ἀπελθόντες B ἐξελασθέντες E. — 12 ἐκεῖθεν. γενομ. δὲ
καρτ. CF. — τῆς om. FRV. — 12. 13 ἑκατ. τῆς παρατάξεως N. —
16 εἰσεπήδουν (εἰσεπιδ. AM) codd. praeter BV. In D m. 2 in mg.
δων adscr. — φαρύγγων DV corr. in D nesc. q. m.

τον καὶ τὰ νήπια ἐπὶ τῆς γῆς ἔρασσον, ὁρόβοις δὲ τοὺς
 πόρους τῶν αἰδοίων αὐτῶν ἐμφράττοντες καὶ ῥάβδοις ὀξείαις
 τὰς ἑδρας τῶν ἀθλίων διαπερῶντες ἠνάγκαζον πρὸς τὸ δράκα
 μίαν ἀλφίτου καταμηνῦσαι κεκρυμμένην. οὕτω δεινὸς πάν-
 5 των κατεκράτει λιμός, ὥστε οἱ μὲν ἀκατέργαστον ἥσθιον
 τὸν σῖτον, οἱ δὲ ζύμην ἐπιφλέγοντες ὀλίγον τῷ πυρὶ θᾶτ-
 τον ἀνήρπαζον. οἱ δὲ ἀπορώτεροι χόρτου σπαράγματα διε-
 μασσῶντο. αἱ δὲ μητέρες ἐν χερσὶ μαραινομένων αὐτῶν τῶν
 βρεφῶν παρελογίζοντο αὐτὰ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν βίαν τε
 10 καὶ ἀνάγκην. γέροντες δὲ καὶ νέοι καὶ νήπια ὥσπερ εἰδωλα
 παρερχόμενοι καὶ λιμῷ τηκόμενοι καὶ καταπίπτοντες, τοὺς
 μὲν καταπατοῦντες οἱ στασιασταὶ ἐφόνεον, τοὺς δὲ ἔτι ἐμ-
 πνέοντας καὶ ἐρριμμένους διὰ ξίφους ἀπέκτενον. ὁ δὲ Τίτος
 περὶ τὰς φάραγγας τοὺς Ἰουδαίους ἀγρίαν πόαν εἰς τροφήν
 15 ἀναλέγοντας συλλαβόμενος τοὺς μὲν πλησίον τοῦ τείχους
 ἐκρέμασεν, τοὺς δὲ χειροκοπήσας εἰς τὴν πόλιν ἀπέστειλε
 καταπλῆξαι τοὺς στασιαστὰς βουλόμενος. πᾶσα δὲ οἰκία ἐκ
 τῆς ἐνδείας νεκρῶν πληρουμένη καὶ ἀπόζουσα, λοιμὸς τῇ
 πόλει χαλεπὸς ἐνέσκηψεν. ὅθεν οἱ στασιασταὶ τὴν δυσωδίαν
 20 μὴ φέροντες ἔρριπτον ἀπὸ τοῦ τείχους αὐτοὺς ἐπὶ τὰς φά-
 ραγγας ἔτι πολλοὺς αὐτῶν ἐμπνέοντας. οἱ τοίνυν στασιασταὶ
 ὑπὸ λιμοῦ πιεζόμενοι λάθρα πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἐξώρ-
 μησαν, οὓς οἱ Ῥωμαῖοι καταδιώξαντες εἰς φυγὴν ἔτρεψαν.
 Ῥωμαῖος δὲ τις τῶν ἱππέων ὁ δοκιμώτατος τοὺς Ἰουδαίους
 25 ὠθομένους κατὰ τῆς φάραγγος θεασάμενος, ἐκ πλαγίου

4—7 *cf.* Eus. Hist. eccl. III, 6, 3. — 7—8 *ib.* 6, 19. —
 8—10 *ib.* 6, 5. — 10—11 *ib.* 6, 12. — 13—17 Jos. Bell. V, 446 *sqq.*
 — 19—21 Eus. III, 6, 15. — 21—*p.* 385, 9 Jos. Bell. VI, 157 *sqq.*

1 τὰ *om.* N. — τῆς *om.* FN. — ἐράσσω M ἔρασσον *recc.*
nonnulli ἤρασσον E ἔρησσαν V. — 3 διαπερόντες A *et recc.*
quidam διαπερονῶντες F διασπείροντες V. — 4 δεινῶς CN
 δεινὸς *ex* δεινῶς L. — 7 ἥρπαζον N. — διεμάσσωντο A διεμάσ-
 σοντο M διεμασῶντο CDF. — 13 ἀπέκτενον AM ἀπέκταινον B.
 — τίτος BFLRV τίτος ACEN. — 18 λιμὸς CM. — 25 κατὰ τῆς
 φάρ. ὠθομένους N.

παρελαύνων τὸν ἵππον ἄρπάζει τινὰ νεανίαν τῶν στασιαστῶν
φεύγοντα στιβαρὸν κατὰ τὸ σῶμα καὶ ὥπλισμένον ἐκ τοῦ
σφυροῦ δραξάμενος, ἑαυτὸν ἐπικλίνας τοῦ ἵππου τρέχοντος
καὶ τὸν Ἰουδαῖον ἔφιππον καταδιώκοντος. καὶ τοσοῦτον τῆς ²⁸⁷ M.
δεξιᾶς τόνον καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἐπιδειξάμενος καὶ τῆς 5
ἵππικῆς τέχνης τὴν ἀρετὴν ὥσπερ τι κειμήλιον ἦκε τῷ Καί-
σαρι κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ Τίτος ὑπερθαυμάσας
τῆς ἰσχύος τούτου καὶ δυνάμεως τὸ ἀήττητον, δώροις αὐτὸν
ἀμείψας τὸν ληφθέντα προσέταξεν ἀναιρεθῆναι.

Τῆς δὲ γε πόλεως ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων σφοδρῶς πορθου- 10
μένης, ὁ λιμὸς τοὺς κατὰ τὴν πόλιν πλείους τοῦ πολέμου
διέφθειρεν· διὸ δὴ καὶ ἀδελφοὶ κατὰ ἀδελφῶν καὶ συγγενεῖς
κατὰ συγγενῶν ξιφῆρεις εἰς τοὺς οἴκους ἐχώρουν τὰς ἀλλή-
λων τροφὰς ἄρπάζοντες. καὶ μὲν γε καὶ γυναῖκες ἀνδρῶν
καὶ παῖδες πατέρων καὶ τὸ ἐλεεινότερον μητέρες νηπίων 15
ἤρπαζον ἐξ αὐτῶν τῶν στομάτων τὰς τροφὰς καὶ παντελῶς
τῶν φιλτάτων οὐκ ἐφείδοντο. καὶ ἄλλοι μὲν ὑπ' ἐνδείας
κεχηνότες ὥσπερ κύνες λυσσῶντες ἐσφάλλοντο καὶ περιεφέ-
ροντο μεθυόντων δίκην, ὥς διὰ σπλάγχνων καὶ μυελῶν
τοῦ λιμοῦ χωροῦντος καὶ πρὸς θάνατον βίαιον τὴν ψυχὴν 20
ἐλαύνοντος, ἄλλοι δὲ τῶν ἀθεμίτων ἐφήπτοντο, ὧν οὐδὲ τὰ
ῥυπαρὰ τῶν ἀλόγων προσίενται, τελευταῖον δὲ ζωστήρας
διεμασῶντο καὶ ὑποδήματα καὶ τὰ δέρματα τῶν θυρεῶν
ἥσθιον ἀποδέροντες. γυνὴ δὲ τις Μαρία τοῦνομα γένει καὶ
πλούτῳ περίβλεπτος ἐκ τῆς χώρας πρὸς τὴν πόλιν καταφυ- 25
γοῦσα, πᾶσαν αὐτῆς τὴν ὑπαρξιν καὶ τὰς διατροφὰς οἱ

10 — 14 Jos. Bell. VI, 193 sq. — 14 — 17 Eus. III, 6, 5. —
17 — 19 Eus. III, 6, 18 e Jos. Bell. VI cp. 3. — 19 — 20 Eus.
ib. 6, 23. — 21 — 24 ib. 6, 19. — 24 — p. 387, 14 ib. 6, 21 sqq.

2 ὥπλισμένον ABDL et recc. nonnulli. — 7 τίτος BDFLV
et recc. nonnulli τίτος ACEM et alii recentiorum. — 14 καὶ
μέντοι καὶ BR. — 15 καὶ ante τὸ om. N. — 18 ἐσφάλλοντο (ἐφ'
ἄλλ. D) NRV. — 23 διεμάσσοντο M διεμασῶντο DL. — 24 ἀπο-
δέροντες BV ἀπεκδέροντες R. — ἀποδέρ. ἥσθιον V ἥσθιον om. A.
— ὀνόματι μαρία AC

στασιασταὶ καθ' ἡμέραν εἰσπηδῶντες διήρπαζον. καὶ λοιπὸν τροφῆς ἀποροῦσα καὶ παιδίον ὑπομάζιον ἔχουσα τοῦτο καταθύει, καὶ ὀπτήσασα τὸ μὲν ἡμισυ ἐσθίει, τὸ δὲ ἕτερον καλύψασα διετῆρει. οἱ δὲ στασιασταὶ καθὼς εἰώθασιν εἰσελ-
 5 θόντες καὶ τῆς κνίσσης αἰσθόμενοι ἠπείλουν ἀναιρήσειν αὐτήν, εἰ μὴ ὅπερ ἔκρυπεν ἐπιδείξῃ. ἡ δὲ τὰ λείψανα τοῦ παιδαρίου προαγαγοῦσα· τοῦτο δὴ, φησὶν, τὸ ἐμὸν ποτε γνήσιον τέκνον καὶ νῦν πανάθλιον φάγετε καὶ ὑμεῖς, καὶ γὰρ κἀγὼ βέβρωκα. εἰ δὲ ἀποστρέφεσθε, καὶ τὸ λοιπὸν ἐμοὶ
 288 M. 10 καταλείψατε. οἱ δὲ τὰς ὄψεις ἑαυτῶν ἱκανῶς τύψαντες ὑπεξῆλθον τοῦ δώματος καταπεπληγμένοι καὶ τρέμοντες. καὶ οὕτω τὸ καλῶς ἐκ κοιλάς ἐξελθὼν βρέφος εἰς τὴν αὐτὴν πάλιν κακῶς ὑπέστρεψεν ἀθλίαν γαστέρα. ὅπερ ἀκούσαντες οἱ ἐν τῇ πόλει πάντες ἀποθανεῖν ἐν τάχει προσηύχοντο.
 15 μενοῦν γε καὶ ἄλλα τοιαῦτα καὶ χείρονα καὶ δυσδιήγητα γεγόνασιν ἐν τῇ πόλει τότε. ἐν δὲ τῇ περιοχῇ καὶ τῷ πολέμῳ γίνεται τοῖς Ἰουδαίοις ἐξαίφνης θύελλα σφοδροτάτη, ἣτις τὰ μὲν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν Ῥωμαίων πεμπόμενα εὐστόχως ἔφερεν, τὰ δὲ παρ' αὐτῶν εἰς ἐκείνους πλάγια
 20 παραχρῆμα παρέσυρεν. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι θεασάμενοι τὰς ὄψεις τῶν Ἰουδαίων ἐκ τῆς θυέλλης ἀμαυρωθείσας λαθραίως αὐτοῖς ἐπαναβαίνοντες εὐτόνως αὐτοὺς κατέκτενον. κἀντεῦθεν λοιπὸν ἥσθοντο πολλοί, ὅτι θεήλατός ἐστιν ἡ πληγὴ, καὶ κατὰ θεομηνίαν ταῦτα πάσχουσιν. καὶ οὕτως ἐν δυσὶν
 25 ἔτεσι παραλαβὼν τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ Τίτος πᾶσαν κατέλυσε καὶ ἐνέπρησε μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ναοῦ κατὰ τὴν τοῦ κυρίου προαγόρευσιν.

5 κνίσσις C κνήσις A κνίσσης BERV. — 6 ἐπιδείξει AB et recc. nonnulli ἐπιδείξοι CDELV (δείξειε Eus.). — παιδίου FM. — 11 δόματος EFR et L lit. ut vid. ex δόγματος. — 18 πεμπόμενα βέλη L. — 19 ἤφερε ACLR. — 22 ἐπαναβαίνοντα CER ἐπαναβαίνοντας A ἐπεμβαίνοντες N. — κατέκτεινον AV κατέκτενον M κατέκτεινον B. — 24 καὶ — πάσχουσιν om. CF. — 25 ὁ τίτος τὴν ἱερουσαλήμ B. — τίτος ACEM et recc. quidam. — 26 κατὰ τὴν τοῦ κ. ἀπόφασιν D κατὰ τὴν ἀπόφασιν κυρίου M.

Εἰπόντων γὰρ τῶν μαθητῶν περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, ἔφη· ταῦτα ἃ θεωρεῖτε πάντα ἐλεύσονται ἡμέραι, ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται. ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλουμένην τὴν Ἱερουσαλήμ ὑπὸ στρατοπέδων, τότε γινώτε, ὅτι ἤγγικεν 5 ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πεσοῦνται ἐν στόματι δομφαίας καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἔσται Ἱερουσαλήμ πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι πληρωθῶσι 10 289 M. καιροὶ ἐθνῶν. καί· ἔσται θλίψις τοιαύτη, οἷα οὐδέποτε γέγονεν οὐδὲ μὴ ἔσται.

Ταῦτα δὲ πάντα πεπόνθασιν οἱ ἐχθροὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν Ἰουδαῖοι κυριευθέντες ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὡς ἀπωσάμενοι Χριστὸν τὸν βασιλέα τοῦ παντός, καὶ τὸν τῶν Ῥωμαίων 15 βασιλέα δυσσεβῶς ἐπισπασάμενοι κράζοντες· οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. καί· τὸ αἷμα Χριστοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. διὸ καὶ μέχρι τῆς συντελείας τὴν εἰς τὰ ἔθνη πάντα διασπορὰν καὶ ταλαιπωρίαν ἔξουσιν αὐτῶν τὰ τέκνα, καθάπερ τινὲς δραπεταὶ μαστιγίαι τε καὶ παρα- 20 πλῆγες μηδὲν τῶν νομίμων ἐπιτελεῖν δυνάμενοι. ὑποφόρους γὰρ ἔχοντες αὐτοὺς Ῥωμαῖοι οὐκ ἔδωσι τοῖς ἰδίοις κεχρηῆσθαι δικαιώμασιν, ἐπειδὴπερ ἐκουσίως ἐπεσπάσαντο τὴν δουλείαν εἰπόντες· οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. καί· ἐὰν μὴ

1 Luc. 21, 5; 6. — 4 ib. v. 20; 23; 24. cf. Eus. III, 7, 1; 5. — 11 Matth. 24, 21. — 16 Joh. 19, 15. — 17 Matth. 27, 25. — 21—p. 388, 12 Constitt. Apost. VI, 24; 25. — 24 Joh. 11, 48.

2. 3 ταῦτα πάντα ἃ θεωρεῖτε L πάντα om. C Luc. — 4. 5 τὴν ἱερ. κυκλ. ὑπὸ στρατ. C κυκλ. ὑπὸ στρατ. τὴν ἱερ. L Luc. — 6 οὐαὶ AC. — καὶ ταῖς θηλαζούσαις hic om. N et v. 7 post ἡμέραις add.: ἔτι δὲ καὶ ταῖς θηλαζούσαις. — 10 Ἱερουσαλήμ ἔσται AN Luc. — ἀχριστότου F ἄχρισ οὐ Eus. — 11 οὐ γέγονε F Matth. οὐ γέγονε πώποτε B et recc. quidam. — 12 οὐδούμῃ D Matth. — 17 τοῦ χριστοῦ R αὐτοῦ BF Matth. — 20 παράπληγες CEF R παρὰ πλήγες M. — 22 αὐτοὺς ἔχοντες BN.

ἀποκτείνωμεν τὸν Χριστόν, πάντες εἰς αὐτὸν πιστεύουσιν,
καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν τὸν τόπον
καὶ τὸ ἔθνος. οἷ γε καὶ ἄκοντες προεφήτευσαν. καὶ γὰρ
ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη, καὶ αὐτοὶ τῆς ἐξουσίας ὑπὸ
5 Ῥωμαίων ἀφηρέθησαν καὶ τῆς νομικῆς λατρείας, κεκωλυμέ-
νοι δέ εἰσι καὶ ἀναιρεῖν οὓς θέλουσι καὶ θύειν ὅτε βού-
λονται. διὸ καὶ ἐπικατάρατοί εἰσι μὴ δυνάμενοι ποιεῖν τὰ
διατεταγμένα. ἐπικατάρατος γάρ, φησὶν, πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει
πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι
10 αὐτά. ἀδύνατον δέ ἐστιν ἐν διασπορᾷ μεταξὺ ἐθνῶν ὄντας
πάντα ἐπιτελεῖν αὐτοὺς τὰ τοῦ νόμου καὶ τὴν λατρείαν ἐν
ἐνὶ τόπῳ περιγεγραμμένην, ὥς ἐν λόγῳ κυρίου Μωσῆς διε-
τάξατο. τί οὖν πρὸς ταῦτά φατε, ὦ Ἰουδαῖοι; καὶ τί τὸ
αἷτιον τῶν τοσοῦτων καὶ τηλικούτων ὑμᾶς κατειληφόντων
15 κακῶν; ἄρά γε συνήκατε, ὅτι οὐκ εἰς ὁμόδουλον ἀλλ' εἰς
θεὸν προσκεκρουκότες εἰκότως ταῦτα πεπόνθατε καὶ ἀσύγ-
290 M. γνωστα πάσχετε; εἰς αὐτὸν γὰρ ὄντως ἐκεῖνον τὸν ποιητὴν
καὶ εὐεργέτην ἐξημάρτετε, ὦ ἐμβρόντητοι, καὶ παροινήσατε,
καθὼς αὐτὸς διὰ Ἡσαΐου περὶ ὑμῶν ἀναφωνῶν ἔλεγεν·
20 υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. καί· τί
ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἔμεινα
ἵνα ποιήσῃ σταφυλήν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας. καί· ἔμεινα ἵνα
ποιήσῃ κρῖσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ
κραυγὴν. ποίας δὲ ἀκάνθας λέγει καὶ ποίαν ἀνομίαν καὶ
25 κραυγὴν; ἡ δὴλον ὅτι ἅσπερ ἐστεφανώσατε αὐτὸν ἐπὶ τοῦ
πάθους ἀνόμως κράζοντες· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν.
ὥς καὶ διὰ Ἰερεμίου περὶ τῆς θεομάχου καὶ μιαρᾶς ὑμῶν

8 Deuteron. 27, 26 Gal. 3, 10. — 20 Jes. 1, 2. — Jes. 5, 4. —
22 Jes. 5, 7. — 26 Joh. 19, 15.

2 καὶ τὸν τόπον LV Joh. Const. — 5 καὶ κωλυμένοι C καὶ
κωλυόμενοι B. — 6 οὓς ἂν θέλουσιν (ἐθέλ. D) N οὓς θέλωσιν L
(οὓς ἂν θέλωσι Const.). — 12 μωσῆς D μωϋσῆς RV. — 17 ἐκεῖνον
ὄντως R ἐκεῖνον om. A. — 24 ποίας — 25 κραυγὴν om. MR. —
25 ἡ A ἡ rell. — δηλονότι BLRV. — ἅπερ CMRV.

συναγωγῆς πάλιν φησὶν· ἐγένετο ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς
 λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, καὶ διὰ
 τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν. ἦν δὴ βέβηλον συναγωγὴν καὶ θεήλα-
 τον ὡς τοῦτο δράσασαν καὶ Σολομὼν θριαμβεύων φάσκει·
 ἐξέλθετε, θυγατέρες Σιών, καὶ ἴδετε ἐν τῷ στεφάνῳ, ᾧ ἐστε- 6
 φάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ.
 μητέρα μὲν αὐτοῦ λέγει κατὰ σάρκα τὴν τῶν Ἰουδαίων
 συναγωγὴν. σὰρξ γάρ μου, φησὶν, ἐξ αὐτῶν. ἡμέραν δὲ
 νυμφεύσεως αὐτοῦ δηλοῖ, καθ' ἣν ὁ μὲν τὴν ἐξ ἔθνων ἐκ-
 κλησίαν ἐνυμφεύσατο, ἡ δὲ πεφενაკισμένη καὶ ματαιόφρων 10
 ἐκείνη συναγωγὴ στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ θεῖσα καὶ ὡς ἐπευφραινομένη καὶ ἐμπαίζουσα αὐτὸν
 ἔλεγεν· χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. πρὸς οὓς ἀποτει-
 νόμενος Ἡσαΐας πληκτικώτερον ἔφη· ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε
 καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν, τέκνα ἀπωλείας 15
 καὶ σπέρμα ἄνομον; ὅθεν αὐτὸς ὁ κύριος διὰ Ὡσηὲ τοῦ
 προφήτου σχελιαστικῶς εἶπεν· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν
 ἀπ' ἐμοῦ, δέλαιοί εἰσιν, ὅτι ἡσέβησαν εἰς ἐμὲ καὶ πονηρὰ
 ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο. καὶ διὰ τοῦτο κατεπόθη Ἰσραὴλ καὶ
 εἰς οὐδὲν ἐγένετο καὶ ἔστιν ὥσπερ σκεῦος ἄχρηστον ἐν τοῖς 20 291 M.
 ἔθνεσιν. ὁμοίως καὶ διὰ Ἰερεμίου πάλιν φησὶν· παιδεύσει
 σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε, καὶ γνώσῃ
 ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ, καὶ οὐκ ἠυδόκησα ἐν
 σοι. ὁ δὲ γε θεῖος Δαυὶδ ὥσπερ διαπριόμενος καθ' ὑμῶν
 καὶ ἐπαρᾶται πρὸς τὸν παροινηθέντα κύριον λέγων· σκο- 25
 τισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν

1 Jerem. 12, 8. — 5 Cant. 3, 11. — 8 Hosea 9, 12. —
 13 Joh. 19, 3. — 14 Jes. 57, 4. — 17 Hos. 7, 13; 15. — 19 Hos. 8, 8.
 — 21 Jerem. 2, 19. — 25 Psalm. 68 (69), 24; 25; 28; 29.

6 αὐτὸν om. BCR post ἡ μήτηρ αὐτοῦ ins. M. — 7 τῶν
 om. N. — 8 ἡ σὰρξ μου γὰρ φησιν V μου γὰρ etiam MR γὰρ
 om. A. — 16 ὥσηὲ FV et recc. nonnulli ὥσιὲ C ὥσιαὶ A ὀσιὲ M.
 — 17 σχεδιαστικῶς C χλευαστικῶς B. — 19 ἱερουσαλήμ RV. —
 20 οὐθὲν A et ut vid. M. — 25 καὶ om. NR.

νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον. ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν
 ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς,
 καὶ πρόσθε ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελ-
 θέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου
 5 ζώντων καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. καὶ διασκόρπι-
 σον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ κατάβαλε αὐτούς, ὁ ὑπερ-
 ασπιστῆς μου κύριε, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ
 αὐτῶν, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν, καὶ γνώ-
 σονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ καὶ τῶν περάτων
 10 τῆς γῆς, ἐφ' ἧς δήπουθεν διασπαρέντες ἐνδίκως ἐπιγνώ-
 σονται πάντως ὅτι θεὸς ἐστὶν ὁ χριστὸς τοῦ πατρὸς αὐτῶν
 Ἰακώβ καὶ κυριεύσει τὰ σύμπαντα καὶ ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ
 κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. οὕτω γε μὴν καὶ ὁ θεοφάντωρ Μωϋ-
 σῆς προκαθαπτόμενος καὶ στηλιτεύων ὑμᾶς ὡς βδελυροὺς
 15 καὶ ἄφρονάς τε καὶ ἀγνώμονας ἔφη· τέκνα μωμητὰ, γενεὰ
 σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδετε; οὗτος
 λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός. οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατήρ
 ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε; κἀντεῦθεν εἰκό-
 τως φησὶν ὁ θεός· εἶπον, διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὴ ἐξ
 20 ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. καὶ μέντοι καὶ ὁ κλει-
 νὸς Ἰερεμίας μᾶλλον σαφηνίζων τίς οὗτός ἐστιν ὁ ταῦτα
 πεπονθὼς ὑφ' ὑμῶν ἐκβοᾷ λέγων· πνεῦμα πρὸ προσώπου
 ἡμῶν χριστὸς κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς ἡμῶν,
 οὗ εἶπαμεν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσιν.
 25 τοιαῦτα γοῦν καὶ Σολομὼν αὖθις ἐκ προσώπου ὑμῶν τῶν
 292 M. θεομάχων διαρρήδην προαγορεύει φάσκων· ἐνεδρεύσωμεν τὸν

5 Psalm. 58 (59), 12—14. — 12 Prov. 24, 12. — 15 Deuteron.
 32, 5; 6. — 19 ib. v. 26. — 22 Thren. 4, 20. — 26 Sap. 2, 12 sqq.

1 σύγκαμψον BCNR. — 6 κατάγαγε B Psalm. — 8 ὑπάρξω-
 σιν AC. — 12 κυριεύει CFR. — 15 καὶ ante ἄφρονας om. BV
 τε καὶ ἄφρονας καὶ F καὶ ἄφρονας καὶ L. — 18 ἐκτήσ. σε καὶ
 om. F ἐκτίσατο ABM. — 22 ἐβόα N. — προσώπ. ὑμῶν NV et
 recc. nonnulli. — 23 διαφθ. ὑμῶν BMRV. — 24 οὗ εἶπομεν
 (-ωμεν M) NV οὐ οὐκ εἶπομεν R. — 26 προσαγορεύει CR.

δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτίας νόμου καὶ ἐπαγγέλλεται γινῶσιν ἔχειν Θεοῦ καὶ παῖδα κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν καὶ βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ἐστὶν ὁ βίος 5 αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὥς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, μακαρίζει δὲ ἔσχατα δικαίων καὶ ἀλαζονεύεται πατέρα Θεόν. ἴδωμεν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσὶν ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. εἰ γάρ ἐστι δίκαιος καὶ 10 υἱὸς Θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐτοῦ καὶ ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀνθεστηκότων. ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γινῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν καὶ ἴδωμεν, εἰ ἔσται αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. ὦν τὴν 15 παράνοιάν τε καὶ δυσμένειαν εὖ μάλα κατακερτομῶν ἐπήγαγεν· ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλανήθησαν, ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ. οὗς δὴ καὶ ὁ Θεσπέσιος Ἡσαΐας θρηνῶν συναδόντως λέγει· οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι ἐβουλεύσαντο βουλήν πονηράν 20 καθ' ἑαυτῶν εἰπόντες· δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶν. δέδεικται τοίνυν ἐναργέστατα ἡ αἰτία τῆς ὑμῶν ἀπὸ Θεοῦ ἀλλοτριώσεώς τε καὶ ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς διηνεκοῦς καὶ ἀπεράντου ταλαιπωρίας, εἴπερ βούλεσθε ἀκούοντες ἐπιγινῶναι. 25

Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας ὑμῶν ὥρισμένον χρόνον εἶπον οἱ προφῆται καὶ μὲν γε καὶ τὴν ἐπάνοδον καὶ τὴν οἰκοδομὴν τῆς πόλεως προκατήγγειλαν. ἀκούσατε γὰρ Ἰερεμίου πρὸς ὑμᾶς λέγοντος· διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἃς ἡμαρτήκατε ἐναντὶν τοῦ Θεοῦ, ἀχθήσεσθε εἰς Βαβυλῶνα 30

20 Jes. 3, 9; 10. — 29 Jer. Ep. 1; 2.

5 ἐστὶ τοῖς ἄλλοις CFM. — 14 καὶ om. N. — 15 ἔσται αὐτῷ FR. — 20 οὐαὶ AC. — διότι] ὅτι BN. — 26 ὀρισμένον ADFLV.

αἰχμάλωτοι ὑπὸ Ναβουχοδονόσωρ βασιλέως Βαβυλῶνος. εἰσ-
 ελθόντες οὖν εἰς Βαβυλῶνα ἔσεσθε ἐκεῖ ἔτη ο', μετὰ δὲ
 τοῦτο ἐξάξω ὑμᾶς ἐκεῖθεν μετ' εἰρήνης, λέγει κύριος. καὶ
 293 M. πάλιν· καὶ δουλεύουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔτη ο', καὶ ἐν τῷ
 5 πληρωθῆναι τὰ ο' ἔτη ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν
 τόπον αὐτοῦ, φησὶ κύριος. καὶ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς
 πόλεως ὁ Ἡσαΐας ἔφη· οὕτω λέγει κύριος τῷ χρηστῷ μου
 Κύρω, οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπακοῦσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ
 ἔθνη. αὐτὸς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ τὴν αἰχμαλω-
 10 σίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει. περὶ ἧς οἰκοδομῆς καὶ Ἀγ-
 γαῖος φάσκει· τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου ἐλάλησε κύριος
 πρὸς με λέγων· εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ καὶ πρὸς Ἰησοῦν
 τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ λέ-
 γων· τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ
 15 αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν; καὶ πῶς νῦν βλέπετε αὐτὸν ὥς οὐχ
 ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ νῦν κατίσχυε, Ζοροβάβελ καὶ
 Ἰησοῦ καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ οἰκοδομήσετε τὸν οἶκον, καὶ
 εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ. καὶ ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ
 ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει κύριος. ὥσπερ τοίνυν Σο-
 20 λομῶν τῆς πρώτης οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ γέγονε δομήτωρ,
 οὕτω Ζοροβάβελ τῆς δευτέρας καὶ ἐσχάτης. φησὶ γὰρ Ζαχα-
 ρίας· αἱ χεῖρες Ζοροβάβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον,
 καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν. εἰ μὲν οὖν ἔμελλε
 πάλιν ἀναστήσεσθαι, εἶπεν ἂν ὁ προφήτης· καὶ ἔσται ἡ
 25 δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν ἔμπροσθεν. τῷ
 δὲ εἰπεῖν· ὑπὲρ τὴν πρώτην, τὴν δευτέραν ἐσχάτην ὑπέφηνε
 καὶ τελευταίαν. ὥς γὰρ οὐκ ἔστι τῆς πρώτης προτέρα, οὕτως

4 Jer. 25, 11; 12. — 7 Jes. 45, 1; 13. — 12 Hag. 2, 1899. —
 22 Zach. 4, 9.

7 χρηστῷ ACFV. — 11 φάσκει] ἔφη BM. — ἔτει om. L.
 — ἐπὶ om. CN. — δαρεῖος C. — 12 εἶπον codd. praeter E. —
 14 ἴδε AM οἶδε V. — 19 ὁ σολομῶν BV. — 21 τῆς δευτέρας —
 22 Ζοροβάβελ om. BCELR. — 22 ἐθεμελίωσεν BCLR. — 23 ἐπι-
 τελοῦσιν CM. — 25 τῷ E τὸ rell.

οὐδὲ τῆς ἐσχάτης ἐσχατωτέρα. ὥστε οὖν, εἰ μὲν εἶπεν· ἡ δευτέρα ὑπὲρ τὴν πρώτην, εἰκὸς ἦν καὶ τρίτην οἰκοδομὴν προσδοκᾶν, εἰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσχάτην ἐκάλεσεν, τελευταίαν ἐκείνην οἰκοδομὴν προφανῶς τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ ναοῦ παρεδήλωσεν. καὶ μάτην ἀπατᾶσθε, ὦ Ἰουδαῖοι, τὴν παλιγγενεσίαν τούτων μετὰ τὴν Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου καθάρ- 5 ρεσιν ἀποκαταδοκοῦντες. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἱεροψάλτης Δαυὶδ πρὸ τούτων ἐκ προσώπου τῆς αἰχμαλωσίας φησὶν· ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ 294 M. μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. καὶ· ὅτι ἐκεῖ ἐπερώτησαν ἡμᾶς 10 οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνους. καὶ ἐπάγει ἐτέρωθι περὶ τῆς πόλεως λέγων· οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος τὰς διασποράς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. καὶ πάλιν ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ φάσκει· ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλ- 15 λιάσεται Ἰακώβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ. οὐκοῦν ὑμεῖς πολὺ πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν ἐν αὐταῖς ἀποκειμένην μυστικὴν καὶ θεόπνευστον διδασκαλίαν τε καὶ πρόρρησιν.

Περὶ δὲ τῆς ἐσχάτης αἰχμαλωσίας ταύτης οὔτε χρόνον 20 ὥρισεν ὁ θεός, οὔτε ἀποκατάστασιν ἐδήλωσαν οἱ προφῆται, ἀλλὰ τὴν μὲν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν τῆς βασιλείας ὑμῶν κατάπαυσιν καὶ τὴν τῆς πόλεως ἐρήμωσιν πάντες οἱ προφῆται προανήγγειλαν, τὴν δὲ ἐπάνοδον καὶ τὴν τῆς πόλεως ἀνόρθωσιν οὐδαμῶς, πλὴν μόνον τὸν παντελεῖ ταύτης ἀφα- 25 νισμὸν καὶ τὸν ὄλεθρον ὑμῶν καὶ τὴν διηνεκῇ τιμωρίαν καὶ διασπορὰν εἰς τὰ ἔθνη πάντα. φησὶ γὰρ ὁ ἀρχάγγελος πρὸς τὸν Δανιήλ· ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα καὶ κρίμα οὐκ

8 Psalm. 136 (137), 1; 3. — 13 Psalm. 146 (147), 2. — 14 Psalm. 13 (14), 7. — 16 Matth. 22, 29. — 28 Dan. 9, 26; 27.

4 τῆς τε ADLRV τε om. BCEFM. — 7 καταδοκοῦντες BF. — 8 τὸν ποταμὸν ACFMR. — 10 τὴν σιών BCDFL. — καὶ om. BN. — ἐπερώτησαν DEF. — 12 λέγων περὶ τῆς πόλεως N. — 17 πολλὰ B om. FM. — ἐν αὐτοῖς codd. praeter LNR.

ἔσται, καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγου-
 μένῳ τῷ ἐρχομένῳ, καὶ ἐκκοπήσονται ὡς ἐν κατακλυσμῷ.
 καὶ ἀρθήσεται θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα
 ἐρημώσεως, συντέλεια δοθήσεται. διὰ μὲν γὰρ τοῦ χρίσματος
 5 τὴν ἱερωσύνην ἐδήλωσεν, διὰ δὲ τοῦ κρίματος τὴν βασιλείαν
 καὶ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὴν
 ἀναίρεσιν ὑπέφηνεν, διὰ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ τῆς ἐκκο-
 πῆς καὶ τῆς συντελείας τὴν ἄρδην ἐκπτωσιν καὶ πανωλεθρίαν
 ἐσήμανεν. ὅταν οὖν ἀκούσης, ὦ Ἰουδαῖε τυφλέ, συντέλειαν,
 10 τί λοιπὸν ἕτερον προσδοκᾷς; εἰ δὲ ἀναγινώσκων οὐκ ἐπι-
 γινώσκεις (ὥσπερ οὖν οὐδὲ ἐπιγινώσκεις ὄντως περὶ τῆς
 295 M. ἀπροσδοκήτου σου ἀνακλήσεως καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἀλή-
 θειαν ἀπομαχώμενος οὐ νοεῖς), ἄκουσον ἐν παρεκβάσει τὰς
 φωνὰς τῶν προφητῶν καὶ παῦσαι τοῦ λοιποῦ φιλονεικῶν
 15 καὶ ἀνοηταίνων. ὁ προφήτης Ὡσηὲ οὕτω λέγει· καὶ κατα-
 πύσω βασιλείας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ συντρίψω τόξον Ἰσραὴλ,
 καὶ οὐ μὴ προσθῶ ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ
 ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς, λέγει κύριος. καί· ἐμί-
 σησα αὐτοὺς διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν καὶ
 20 ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτοὺς καὶ οὐ προσθήσω τοῦ ἀγα-
 πῆσαι αὐτούς, λέγει κύριος. ἐπόνεσεν Ἐφραΐμ τὰς ῥίζας
 αὐτοῦ καὶ ἐξηράνθη, καὶ καρπὸν οὐκέτι οὐ μὴ ἐνέγκῃ, καὶ
 ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ θεός, ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ, καὶ
 ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ἔφη γοῦν καὶ Μαλαχίας·
 25 οὐκ ἔστι μοι θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει κύριος παντοκράτωρ,
 καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν, διότι ἀπὸ
 ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται
 ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ

9—10 Chrysost. adv. Judaeos V, 10 Migne Tom. 48, 899 med.
 — 15 Hos. 9, 15—17. — 25 Mal. 1, 10—12.

4 συντέλεια ACD συντελείαι B. — 8 πανωλεθρίαν CLN. —
 14 φιλονικῶν AM et recc. quidam. — 15 ὥσηὲ F ὥσιαι A ὥσιε C
 ὀσιε M. — 25 οὐκέσται A οὐκ ἔτι CV οὐκέτι L. — 27 καὶ ἕως]
 καὶ ἐπὶ A μέχρι B.

ὄνόματί μου καὶ θυσία καθαρὰ, διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτό. διὰ τοῦτο δώσω ὑμᾶς ἐξουθενημένους καὶ παρειμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐφυλάξατε τὰς ἐντολάς μου. διό φησιν Ἱερεμίας· τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἰδού, ὥμοσα τῷ ὄνόματί μου τῷ μεγάλῳ, εἰ ἔσται τοῦ λοιποῦ ὀνομαζόμενον τὸ ὄνομά μου ἐν παντὶ στόματι Ἰούδα. εἰ δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔφη περιαιρήσῃν ἀπὸ Ἰουδαίων, εὐδηλον ὅτι καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς θυσίας. οὐ τοίνυν προηγουμένως κατὰ θέλαν γνώμην ἢ περὶ τῶν θυσιῶν ἐδόθη νομοθεσία. κἀντεῦθεν μετὰ ταῦτα διὰ τῶν προφητῶν ἔφη· τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; καί· μὴ εὐχαὶ καὶ κρέας ἀφαιροῦσι τὰς ἀμαρτίας σου. καί· μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἐν τῇ ἐσθήμῳ ἔτη μ'; καί· ἵνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβᾶ φέρεις καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; διό φησιν· θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας. καί· μὴ ὀλοκαντώματα μετὰ θυσίας θέλει ὁ θεός, ἢ τὸ ὑπακούειν αὐτῷ, καὶ ἀκοή ἀγαθὴ ὑπὲρ θυσίαν. καί· εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν. καὶ δὴ καὶ τὰς ἐορτὰς ἐκβάλλων ἐπάγει λέγων· μεμίσηκα, ἀπῶσμαι τὰς ἐορτὰς ὑμῶν. καί· ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ ἤχον ὠδῶν σου, καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι. καί· ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι. καί· νηστείαν καὶ ἀργίαν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου. καί· οὐ τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην. καί· δώσω ὑμῖν προστάγματα οὐ καλά, ἐν οἷς οὐ ζήσεσθε ἐν

3 Mal. 2, 9. — 5 Jer. 44 (51), 26. — 12 Jes. 1, 12. — 13 Jer. 11, 15. — 14 Amos 5, 25. — 15 Jer. 6, 20. — 16 Psalm. 39 (40), 7. — 17 I. Reg. 15, 22. — 19 Psalm. 50 (51), 18. — 20 Amos 5, 21; 23. — 22 Jes. 1, 13; 14. — 24 Jes. 58, 5. — 25 Ez. 20, 25.

3 ἐξουθενωμένους A. — 9 καὶ ante τὸν om. N. — 13 κραία A (κρέα Jer.). — 14 μοι om. N. — 15 σαβὰ DE σαφᾶ B. — κιννάμωμον BFV. — 20 ἐκβάλλων (-ον A) AEFLL ἐκβαλὼν BCNRV. — 21 ψαλμῶν BNRV ψαλτῆρων A. — 24 ἐγὼ ἐξελεξάμην BF.

αὐτοῖς. ὥστε οὖν κατὰ τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγαθότητα δέδωκεν ὑμῖν ἐκεῖνα τὰ προστάγματα πάντως, καὶ ἄλλοίως οὐκ ἔστιν.

Ἐπεὶ οὖν ἀγνώμων σφόδρα καὶ λίαν ἀχάριστος ὁ Ἰσραὴλ
 ἔκπαλαι γενόμενος καὶ καταλείψας τὸν ὄντως ὄντα καὶ προ-
 ὄντα θεὸν τὸν ποιήσαντα καὶ εὐεργετήσαντα αὐτὸν πολυμε-
 ρῶς καὶ πολυτρόπως καὶ τέλεον ἀποστὰς ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος
 αὐτοῦ ἔθυσσε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τοῖς δαι-
 μονίοις, καὶ λατρεύσας καὶ προσκυνήσας τῇ κτίσει παρὰ τὸν
 10 κτίσαντα, λέγων τῷ λίθῳ καὶ τῷ ξύλῳ· θεὸς μου εἶ καὶ σύ
 με ἐγέννησας, οὐκ ἔφριξεν ὁ τάλας καὶ ἀπόπληκτος ἀπαρ-
 νήσασθαι τὸν γεννήσαντα αὐτὸν θεὸν ζῶντα καὶ ἀληθινὸν
 καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ τρέφοντος αὐτὸν θεοῦ, διὸ δὴ λοι-
 πὸν ὥς ἄχρηστον καὶ ἀνήκεστον προσώχθισεν αὐτὸν ὁ θεὸς
 15 καὶ ἀπεστράφη παντελῶς διὰ τοῦ μεγάλου Δαυὶδ φάσκων·
 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαὸς μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ
 οὐ προσέσχε μοι, καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύ-
 ματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν πορεύεσθαι. ὡσαύτως καὶ διὰ
 Ζαχαρίου φησὶν· καὶ εἶπον· οὐ ποιμανῶ αὐτούς, ἀλλὰ τὸ
 20 ἀποθνήσκον ἀποθνήσκέτω, καὶ τὸ ἀπολλύμενον ἀπολλυέσθω,
 καὶ τὰ κατάλοιπα κατεσθιέτω ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλη-
 σίον αὐτοῦ. καὶ οὕτω μισητὸν καὶ διεφθαρμένον καὶ εἰς
 ἅπαν ἐβδελυγμένον διὰ τῶν αἰσχίστων καὶ θεοστυγῶν ἐπι-

7 Psalm. 105 (106), 37. — 10 Jerem. 2, 27. — 16 Psalm. 80 (81), 12; 13. — 19 Zach. 11, 9.

2 τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα AFN τὴν ἐκείνου ἀγ. L. — 4 ἀγνώ-
 μων καὶ λίαν σφόδρα ἀχάριστος RV σφόδρα om. A ἀγν. λίαν καὶ
 ἀχάριστος πάνυ B. — 8 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ AMR αὐτοῦ post θυ-
 γατέρας om. MR. — 9 τὴν κτίσιν BV. — 10 τῷ ξύλῳ καὶ τῷ
 λίθῳ RV. — εἶ σύ καὶ σύ BF. — 19 τὸ ἀποθνήσκων AC ὁ ἀπο-
 θνήσκων B. — 20 ἀπολλυέσθω CRV ἀπολλύσθω P. — 22. 23 καὶ
 εἰς ἅπαν ἐβδελ. om. M, post αἰσχίστων ins. D καὶ et ἐβδελυγμένον
 om. L.

5 A verbo ὄντα in ordinem redit P. — 8 τοῖς om. P. —
 10 λέγω P. — 14 προσώχθησεν P. — 22 διεφθαρμ. τε καὶ P.

τηδευμάτων ἐαυτὸν ἀποφήνας εἰκότως εὖ μάλα καὶ πάνυ
δικαίως εἰς τέλος κατελείφθη καὶ ἀπεβλήθη, καθὼς πάλιν
ὁ θεῖος Μαλαχίας φησὶν· ἔπεσεν Ἰσραήλ, οὐκέτι οὐ μὴ
προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι. οὕτω καὶ Ἡσαΐας φάσκει· τίς
φείσεται ἐπὶ σοι, Ἰσραήλ, ἢ τίς ἀνακάμψει σε εἰς εἰρήνην 5
σου, λέγει κύριος. ὀπίσω πορεύσῃ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά
μου καὶ διαφθερῶ σε καὶ διασπερῶ σε καὶ οὐκέτι ἀνήσω
σε. καί· ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ θάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν,
ἣν ἔδωκα ὑμῖν, καὶ δώσω ὑμᾶς ὄνειδισμὸν αἰώνιον καὶ ἀτι-
μίαν αἰώνιον, ἣτις οὐκ ἐπιλησθήσεται. 10

Τῆς τοίνυν ἐσχάτης ἀλώσεως ταύτης καὶ τελευταίας τὰ
δεινὰ καὶ φοβερά προαγορεύοντες ὃ τε μέγας καὶ θεορήμενος
πάλιν Μωϋσῆς καὶ οἱ μετ' αὐτὸν θεηγόροι Ἰεζεκιήλ καὶ
Ἰερεμίας εὐκρινῇ λίαν καὶ σφόδρα δῆλα τοῖς πᾶσι καὶ τοῖς
ἄγαν ἰδιώταις αὐτὰ πεποίηται. ὁ μὲν γὰρ Μωϋσῆς ἐν τῷ 15
δευτερονομίῳ φησὶν· καὶ ἐπάξει κύριος ἔθνος ἐπὶ σε μακρό-
θεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὥσει ὄρμημα ἀετοῦ, ἔθνος ἀναι-
δὲς προσώπων, καὶ ἐκθλίψει σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου,
ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τείχη σου τὰ ὑψηλὰ καὶ ὀχυρά,
ἐν οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς. καὶ φάγη τὰ ἔκγονα τῆς 20
κοιλίας σου, κρέα υἱῶν καὶ θυγατέρων σου, διὰ τὸ μὴ
καταλελειφθαι ὑμῖν μηδὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ καὶ θλίψει, ἣ
ἂν θλίψῃ σε ὁ ἐχθρός σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου. καὶ
ἢ ἀπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἢ τρυφερὰ γυνὴ τὸ ἐξελθὼν διὰ τῶν

3 Amos 5, 2. — 4 Jer. 15, 5; 6. — 8 Jer. 23, 39; 40. —
16 Deuteron. 28, 49 sqq.

2 κατελήφθη ABP κατεβλήθη LM. — 3 καὶ οὐκέτι AV. —
4 προσθήσῃ BCLMV. — 8 καὶ τὴν — 9 ὑμᾶς om. N. — 9.10 καὶ
ἀτιμίαν αἰώνιον om. BMP. — 12 προαγορεύοντες LPV διαγορεύ-
οντες AN προδιαγορεύοντες BCEFR. — 17 ἐπ' ἐσχάτου MV. —
20 ἐφ' οἷς L Deut. — ἐπ' αὐτοῖς om. BL. — φαγῇ EPV. —
ἔκγονα ABNR. — 23 θλίψει BFMR. — 24 ἢ ante τρυφερά
om. NRV.

3 οὐ om. P. — 14 δῆλα σφόδρα P. — 20 ἐν αὐτοῖς P.

μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον ὃ ἐὰν τέκη καταφάγεται κρυφῇ
 διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων ἐν τῇ στενοχωρίᾳ ἐκείνῃ καὶ θλί-
 298 M. ψει. καὶ ἔσῃ ἐν αἰνίγματι καὶ ἐν παραβολῇ καὶ ἐν διηγή-
 ματι ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε κύριος
 5 ἐκεῖ, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε. καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ
 βραχεῖς, ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὥσεί τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ
 πλήθει, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ
 ὑμῶν. καὶ ἔσται ὁν τρόπον εὐφρανθήσεται κύριος ἐφ' ὑμῖν
 εὖ ποιῆσαι καὶ πληθῦναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος
 10 ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς, καὶ ἐξαρθήσεσθε ἀπὸ τῆς ἀγα-
 θῆς γῆς ἐκείνης, καὶ διασπερεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς
 πάντα τὰ ἔθνη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρου τῆς γῆς.
 ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδὲ
 μὴ γένηται στάσις τῷ ἵχνει τῶν ποδῶν σου. καὶ δώσει σοι
 15 κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἀθυμοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμοὺς
 καὶ τηκομένην ψυχὴν, καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός,
 καὶ ἔρεῖς τὸ πρωῒ ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου· πῶς
 ἂν γένοιτο ἐσπέρα; καὶ τὸ ἐσπέρας ἔρεῖς· πῶς ἂν γένοιτο
 πρωῒ; ὁ δὲ γε Ἰεζεκιήλ ἔφη· τάδε λέγει Ἀδωναῖ κύριος·
 20 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σε, Ἱερουσαλήμ, καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου
 κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ ποιήσω ἔν σοι, ἃ οὐ πε-
 ποίηκα καὶ οὐ μὴ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι διὰ τὰ βδελύγ-
 ματά σου πάντα. διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα αὐτῶν

3 Deuteron. 28, 37. — 5 *ib.* v. 45; 62 *sqq.* — 19 Ez. 5, 8 *sqq.*

1 ἂν BCEF. — 4 ἐὰν V *om.* FN. — ἐπαγάγῃ BR ἀγάγει N.
 — 6 βραχεῖ F Deut. — 8 ἡμῶν ABCF. — 9 οὕτως — 10 ὑμᾶς
om. BMK. — 12 καὶ *om.* NR. — ἕως ἄκρου αὐτῆς AFN. —
 17 τῷ πρωῒ ACFLMPR. — 18 τῷ ἐσπέρας F τὸ ἐσπέρα A
 τῇ ἐσπέρα R.

3 ἐν παραβολαῖς P. — 8 ἡεφράνθη P. — 9 εὖ ποιῆσαι —
 10 ἐφ' ὑμῖν *om.* P *ex homoeotel.* — 17 ἀπὸ τ. φόβου τῆς καρδίας
 σου *om.* P *et v.* 19 *post* πρωῒ *add.*: ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας
 σου οὐ φοβηθήσῃ καὶ ἀπὸ τῶν ὁραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου
 ἃ ὄψῃ *cum* Deuteron.

ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας αὐτῶν. καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα καὶ διασπερῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον, ἀνθ' ὧν τὰ ἅγιά μου ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς προσοχθίσμασί σου, καὶ γὰρ ἀπώσομαί σε καὶ οὐ μὴ ἐλεήσω σε ἔτι. τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθή- 5 σεται, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον διασκορπιῶ. καὶ ὁ μὲν πόλεμος καὶ ἡ ῥομφαία ἔξωθεν, ὁ δὲ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσωθεν ὀλοθρεύσει, καὶ τοὺς μὲν ἐν τῷ πεδίῳ ῥομ- 10 φαία τελευτήσῃ, τοὺς δὲ ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος 299 M. συντελέσει, οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀνασωζόμενοι ἀναλωθήσονται. καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἐκ ῥομφαίας καὶ λιμοῦ καὶ θανάτου, ὅπως ἂν ἐκδιηγῶνται τὰς ἀνομίας αὐτῶν πάσας ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ γινώσκονται, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ τύπτων. διὰ 15 δὴ τοῦτο φησιν ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος· οὐκ ἀναιρεῖ πάντας ἄρδην, ἀλλὰ σκορπίζει. τοῦτο γὰρ προὔπεμφαίνων ὁ Θεῖος Δαυὶδ ἔφη πρὸς αὐτόν· μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, ἥτοι πάντας, ἀλλὰ διασκόρπισον, ἐξ αὐτῶν δήπουθεν, ἐν τῇ δυνάμει σου. 20

Περὶ δέ γε τῆς δευτέρας αὐτοῦ ἐλεύσεως καὶ φανερώσεως καὶ πολλῆς καὶ ἀπαραμυθήτου θλίψεως αὐτῶν εἶπε Ζαχαρίας· τότε ἥξει κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἔσται κοπετὸς μέγας ἐν Ἱερουσαλήμ. ὄψονται γὰρ εἰς ὃν ἐξεκέντησαν, τοῦτ' ἔστιν ἐν οἷς ἥλοις προσήλωσαν. οὐκ εἶπεν· ὄψονται ὃν 25

8 Ez. 7, 15. — 18 Ez. 12, 16. — 18 Psalm. 58 (59), 12. — 23 Zach. 12, 11. — 24 Zach. 12, 10 (cf. Ev. Joh. 19, 37).

7 πεσεῖται BFR. — 8 διασκορπίσω A σκορπιῶ N Ez. — 14 ἐκδιηγοῦνται N. — 19 ἐξ αὐτῶν] αὐτούς N. — 21 αὐτοῦ ἐλεύσεως BFP ἐλεύσεως αὐτοῦ rell. — 22 καὶ ante ἀπαραμυθήτου m. 1 spr. v. V om. ALR. — 25 ὃν ἐξεκέντησαν ὄψονται B ὄψονται om. AMR.

4 προσοχθ. σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου P (ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου Ez.).

ἐξεκέντησαν, ἀλλ' εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. τί δέ ἐστιν· εἰς ὃν;
 σταυρὸς ἦν, εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. πρὸ γὰρ τῆς φοβερᾶς
 παρουσίας τοῦ κυρίου καθάπερ βασιλικὸν σημεῖον τὸ λεγό-
 μενον σίγγνον κατὰ κοινήν συνήθειαν προτρέχει τῆς Χριστοῦ
 5 παρουσίας ὑπὸ τῶν ἀγγέλων δοξαζόμενον καὶ προευαγγελι-
 ζόμενον. καὶ φανήσεται ὁ σταυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἀποκρύπτων
 τὸν ἥλιον καὶ ἀμβλύων σελήνην, ὥς φησι καὶ ὁ κύριος·
 τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ
 καὶ ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥῆμα Ζαχαρίου, τὴν λέξιν αὐτὴν λα-
 10 βῶν ὁ Χριστὸς μετήγαγεν εἰς ἀλήθειαν λέγων· τότε ὄψονται
 εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. ὁ δέ γε Ἱερεμίας ὁμοίως φάσκει· τάδε
 λέγει κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον
 τοῦτον κακὰ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἡχήσει ἀμφοτέρω
 τὰ ὦτα αὐτοῦ, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτριώσαν
 15 τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σφάξω τὴν βουλήν Ἰούδα καὶ τὴν
 300 M. βουλήν Ἰσραὴλ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν
 τῇ μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ δώσω τοὺς νε-
 κροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφα-
 20 νισμὸν καὶ εἰς συριγμὸν αἰώνιον, ἵνα πάντες οἱ διαπορευό-
 μενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσωνται καὶ σκυθρωπάσωσι καὶ κινή-
 σωσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐπὶ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς. καὶ
 ὥς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον τῶν
 ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δείξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας. καί·

8 Matth. 24, 30. — 11 Jerem. 19, 3; 4; 7; 8. — 19 Jer. 18, 16; 17.

3 ταμεῖον A σκῆπτρον B. — 8 τοῦ ἀνθρώπου AE Matth. τοῦ
 Θεοῦ *inter scrib. corr. ex τοῦ ἀνδρὸς* L. — 14 ἐγκατέλειπον CN κατ-
 έλειπον A. — 21 ἐκστήσονται ACFNP *et recc. quidam (et Jer.*
qui om. ἵνα). — σκυθρωπάσωσι ABMP σκυθρωπάσονται C σκυ-
 θρωπάσουσι DEFLRV Jer. — κινήσωσι ABMP κινήσουσι CDE
 FLRV Jer. — 23 ἄνεμον καύσωνα NP Jer. ἄνεμον καὶ καύ-
 σωνα *rell.* — 24 αὐτῶν *om.* BFLR. — ἡμέρας N.

4 κατὰ τὴν κοινήν συνήθ. P. — 7 τὸν *om.* P. — 13 πάντας
 ἀκούοντας (*τας lit. ex τως ut. vid.*) P. — 17 τῇ *om.* P.

ἔδονται τὰς σάρκας τῶν νιῶν καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῶν, καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδεται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ, ἣ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. καὶ συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ 5 δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι. οὕτω ποιήσω, λέγει κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσαν. καί· δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμόν καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν 10 ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἂν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ.

Τί οὖν λοιπὸν τῶν θείων τούτων ῥημάτων ἐμφαντικώτερον ἢ ἀληθέστερον γένοιτ' ἂν; ὅρα γάρ, ὦ ἀνόητε καὶ ἀλόγιστε Ἰουδαῖε, εἰ μὴ πεπλήρωνται πάντα ταῦτα ἀπαρλείπτως κατὰ τὰς ἱερὰς προρρήσεις εἰς ὑμᾶς, καὶ μέντοι καὶ 15 τὰ ὑπὸ Χριστοῦ προκατηγγελμένα καὶ προηπειλημένα. φησὶ γὰρ περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ναοῦ ὅτι· οὐ μὴ μείνῃ λίθος ἐπὶ λίθον. ἄρα μεμύνηκεν; οὐδαμῶς. καί· ἰδοὺ ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ἄρα οὐκ ἐρήμωται; καὶ σφόδρα γε. καί· ἔσται θλίψις, οἷα οὐ γέγονεν. ἄρα 20 οὐκ ἐγένετο; ἀνάγνωθι τὴν ἱστορίαν Ἰωσήπου ἀνδρὸς Ἰουδαίου καὶ φιλαλήθους, καὶ οὐδὲ ἀναπνεῦσαι λοιπὸν δυνήσῃ 301 M. ἀκούων μόνον ἅπερ ἔπαθον οἱ ἄθλιοι τηνικαῦτα Ἰουδαῖοι διὰ τὴν κατὰ τοῦ Χριστοῦ μανίαν καὶ λύσσαν. ἵνα γὰρ

1 Jer. 19, 9; 11; 12. — 8 Jer. 24, 9. — 16—24 *Similia* Chrysostomus in ep. ad Rom. Hom. 25, 5 Migne T. 60, 635. — 17 Matth. 24, 2 Marc. 13, 2 Luc. 21, 6. — 19 Matth. 23, 38 Luc. 13, 35. — 20 Matth. 24, 21. — 24—p. 402, 5 Isid. Pelus. Epp. IV, 75 Migne Tom. 78, 436 A.

6 δυνηθήσεται MR. — καὶ τῷ τόπῳ CF. — 11 ἐὰν MRV. — 12 ἐκφαντικώτερον BR. — 14 τὰ πάντα ταῦτα B ταῦτα πάντα AFM. — 15 προρρήσεις AP. — 16 προκατηγγειλμένα (-ειγγειλμένα A) AP. — 24 τοῦ om. ABFN.

μηδεὶς τῶν Ἰουδαίων ἀπιστήσῃ, οὐκ ἀλλόφυλόν τινα, ἀλλ' ὁμόφυλον καὶ ὁμόπιστον καὶ ζηλωτὴν παρεσκεύασεν ἡ ἀλήθεια τὰ ἐλεεινὰ ἐκεῖνα καὶ δυσεξήγητα ἐκτραγωδῆσαι πάθη. τοιαύτην γὰρ θεήλατον ὑπέστησαν ἄλωσιν, οἷαν οὐδὲ ὁ σύμ-
 5 πας οἶδε χρόνος, ἀφ' οὗ γέγονεν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος. καὶ εἰκότως· ἕως μὲν γὰρ εἰς τοὺς ὁμοδούλους ἡμάρτανον, συγγνώμης ἐτύγγανον, ἡνίκα δὲ εἰς τὸν κοινὸν δεσπότην ἐξήμαρτον, ἀσυγγνώστως ἐκολάσθησαν. ὅτι δὲ ὁ Χριστὸς αὐτοῖς πεποίηκε ταῦτα, ἄκουσον αὐτοῦ πάλιν καὶ διὰ παρα-
 10 βολῶν φάσκοντος· τοὺς δὲ μὴ βουλευθέντας με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε. διὸ καὶ πρὸς αὐτοὺς ἔλεγεν· ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. καὶ πρὸς μὲν τὴν Ἱερουσαλήμ φησιν· ἥξουσιν ἐπὶ σε ἡμέραι, καὶ περιβα-
 15 λοῦσί σοι οἱ ἐχθροί σου χάρακα καὶ περικυκλώσουσί σε καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν καὶ ἐδαφιοῦσι τὰ τέκνα σου ἐν σοι. πρὸς δὲ τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ἐπάγει λέγων· ἰδοὺ ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ὅπερ οὖν καὶ ὁ θεῖος Δανιὴλ προ-
 δηλῶν ἔφη· καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ
 20 ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, τοῦτ' ἔστιν ὁ θεὸς καὶ πατὴρ πάντα τῶν Ἰουδαίων τὰ σεμνὰ καὶ περίβλεπτα ἀνατρέψει, ἀλλὰ καὶ ὁ υἱὸς καὶ Χριστὸς ὁ παρ' αὐτῶν ὡς λυτρωτῆς προσδοκώ-
 μενος καὶ σωτὴρ. οὐ γὰρ εἶπεν· διαφθαρήσεται ἡ πόλις καὶ ὁ ναὸς σὺν τῷ ἡγουμένῳ, καθὼς ἀλόγως οἴονται τινες,

8—11 Chrys. l. l. Migne 634. — 10 Luc. 19, 27. — 12 Matth. 21, 43. — 14 Luc. 19, 43; 44. — 17 Matth. 23, 38 Luc. 13, 35. — 19 Dan. 9, 26.

5 χρόνος οἶδε CF. — ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς N. — 8 ὁ om. N. — 9 πεποίηκεν αὐτοῖς ταῦτα CFRV — καὶ om. AN. — 16 συνέξουσιν BCR. — 20 πάντα τῶν] πάντων BR πάντα τὰ τῶν LM (L om. τὰ ante σεμνὰ). — 22 ὁ υἱὸς ὁ χριστὸς A ὁ υἱὸς ὁ καὶ χριστὸς FLM, sed in L ὁ postea del. nesc. an m. 1. — 24 ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ BL.

11 ἐπ' αὐτοῖς P. — 22 ὡς λυτρωτῆς καὶ σωτὴρ προσδοκώμενος P.

ἀλλὰ διαφθερεῖ ὁ πατήρ τὸν ναὸν καὶ τὴν πόλιν συμπράτ-
 τοντος δηλονότι καὶ τοῦ παροινηθέντος ὑπ' αὐτῶν ἡγου-
 μένου, περὶ οὗ φησιν Ἰακώβ πρὸς τὴν Βηθλεέμ· ἐκ σοῦ ἐξ-
 ελεύσεται ἡγούμενος, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ μέντοι καὶ πρὸς
 τοὺς ἀποστόλους οὕτω διηγόρευσεν· ὅταν ἴδητε τὸ βδέλυγμα 5
 τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν διὰ Δανιήλ τοῦ προφήτου ἐστὼς
 ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃ ἀναγινώσκων νοεῖτω. ὃ δὲ καὶ πεπλήρω-
 ται, πρῶτον μὲν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀλώσεώς τε καὶ ἐρη-
 μώσεως εἰς τε τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατόπεδον ἐπείσελθόν ἐν τῷ 802 M.
 ἱερῷ καὶ εἰς τὸν τὴν πόλιν ἐλόντα κατὰ τὴν ἐρήμωσιν, ὥς 10
 τινες τὸ ρηθὲν βδέλυγμα οὕτως ἐξειλήφασιν, (ἀποτρόπαιοι
 γὰρ καὶ βδελυκτοὶ κατὰ τὸν νόμον ὑπάρχοντες εἰκότως προ-
 είρηνται βδέλυγμα ἐρημώσεως) ἔπειτα δὲ καὶ εἰς ὅπερ ἔστη-
 σεν Ἀδριανὸς ὁ βασιλεὺς εἰδωλον ἑαυτοῦ καὶ τὴν πόλιν
 τέλεον ἐρημώσας. 15

Περὶ ἧς γοῦν αἰχμαλωσίας ἐσχάτης τῶν ταλαιπώρων
 Ἰουδαίων καὶ ἡ θεολόγος ἔφη γλῶττα στηλιτεύουσα τὴν
 ἀνήκεστον ἐρημίαν αὐτῶν διὰ τὴν κατὰ Χριστοῦ τόλμαν.
 φησὶ γάρ· τοῦ σταυροῦ πρὸς τὴν ἐσχάτην αὐτοὺς συν-
 ελαύνοντος ἀπόνοιαν, ἣν κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος 20
 ἡμῶν ἀπενοήθησαν, τὸν ἐν ἀνθρώπῳ θεὸν ἀγνοήσαντες
 καὶ τὴν ῥάβδον τὴν σιδηρᾶν πόρρωθεν ἀπειλουμένην αὐτοῖς
 ἐφ' ἑαυτοὺς εἵλκυσαν, τὴν νῦν ἐπικρατοῦσαν ἀρχὴν λέγω
 καὶ βασιλείαν καὶ τὴν τελευταίαν αὐτῶν ἀπαγωγὴν τε καὶ

3 Micha 5, 2. — 5 Matth. 24, 15. — 19—23 Greg. Naz.
 Or. VI (De pace I), 17 Migne Tom. 35, 744 C. — 23—p. 404,
 11 Greg. ib. cp. 18 T. 35, 746 C *insertis quibusdam e cp. 16*
col. 744 A.

4 καὶ ante πρὸς om. AN. — 6 ἐστὸς FL. — 9 ἐπείσελθὼν
 ALNV et recc. nonnulli. — 18 ἀνήκ. αὐτῶν ἐρημίαν BN. —
 κατὰ τοῦ χριστοῦ codd. praeter FNP. — 21 ἐπενοήθησαν BNR.
 — 23 ἐφ' ἑαυτοῖς RV ἀφ' ἑαυτοὺς BM in F ἐφ' ἑαυτοῖς in ἐφ'
 ἑαυτοῦς mut. vid. — 24 ἀπαγωγὴν τε καὶ LP Greg. τε om. tell.

5 προδιηγόρευσεν P.

μετανάστασιν καὶ τὸν νῦν ἐπικείμενον αὐτοῖς τῆς δουλείας
 ζυγόν, καὶ τὴν περιβόητον ὑπὸ Ῥωμαίοις ταπείνωσιν καὶ δια-
 σποράν, ἣν τε νῦν ἔχουσιν, καὶ ἣν ἐπὶ πλεῖστον ἔξουσιν
 (πείδομαι γὰρ ταῖς περὶ αὐτῶν προρρήσεσιν), τίς θρηνήσει
 5 πρὸς ἁλίαν τῶν θρήνων γραφεὶν εἰδότην καὶ λόγον ἔξισοῦν
 πάθει; ποῖαι βίβλοι ταῦτα χωροῦσιν; μία στήλη τούτοις τῆς
 συμφορᾶς ἢ οἰκουμένη πᾶσα, καθ' ἣν ἐσπάρησαν, καὶ ἡ
 λατρεία πεπανμένη καὶ αὐτῆς τῆς Ἱερουσαλήμ τὸ ἔδαφος
 μόλις γινωσκόμενον, ἥς τοσοῦτον ἐπιβατὸν αὐτοῖς ἐστὶ μόνον,
 10 καὶ τοσοῦτον ἀπολαύουσι τῆς ποτε δόξης αὐτῶν, ὅσον ἐν
 ἡμέρᾳ φανέντες θρηνησαι τὴν ἐρημίαν.

Ὁ οὖν Ἰώσηπος ἐν Ἱερουσαλήμ παρὼν τῷ πολέμῳ συνέ-
 γραψε μυριάδας τ' ἀνδρῶν ἀπολέσθαι τότε, τοὺς μὲν λιμῷ
 διαφθαρέντας, τοὺς δὲ ὑπ' ἀλλήλων ἐν τῷ συγκλεισμῷ ἀπο-
 15 σφαγέοντας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ Ῥωμαίων ἀναιρεθέντας, τοὺς
 δὲ ὑπὸ πυρὸς τεφρωθέντας, τοὺς δὲ ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας
 303 M. ὑψηλοτάτους καὶ κάλλει σώματος διαφέροντας τῷ θριάμβῳ
 ἐν Ῥώμῃ πεμφθῆναι πρὸς θηριομαχίαν, τοῦ δὲ λοιποῦ πλή-
 θους τοὺς ὑπὲρ ἑξ' ἔτη τοὺς μὲν δεσμίους εἰς τὰ κατ'
 20 Αἴγυπτον ἔργα παραπεμφθῆναι, τοὺς δὲ πλείους εἰς τὰς
 ἐπαρχίας διανεμεῖσθαι φθαρησομένους ἐν τοῖς θεάτροις σι-
 δήροις καὶ θηρίοις, τοὺς δὲ ἐντὸς ἑξ' ἐτῶν αἰχμαλώτους

12 — p. 405, 2 Euseb. Hist. eccl. III, 7, 2 e Joseph. Bell. VI, 417 sqq. (μυριάδας τ' ex Eus. III, 5, 5).

1 μετάστασιν ABFM. — 5 λόγων CNPRV λόγους A. —
 6 πάθη codd. praeter BFL (πά recc. plerique). — 7 διεσπάρη-
 σαν LM καὶ διεσπάρησαν D. — 9 ἥς] οἷς BFR. — αὐτοῖς ἐπι-
 βατὸν L. — ἐπίβατον AR ἐπιβατὸς V. — 16 ἀγμῇ CLM. —
 18 ἐν Ῥώμῃ om. MR. — 20 πλείστους A Jos. (sed πλείους etiam
 Eus.). — 21 διανεμεῖσθαι F Eus. διανεμηθήσεσθαι L. — 22 ἐντὸς
 τῶν ἑξ' ER.

12 συνεγράψατο P lit. e συνεγράψαιτο. — 16 δέ γε ἐν P. —
 18 θηριομαχίαν P. — 22 θηρίοις] θεάτροις P.

ἀχθέντας διαπιπράσκεισθαι, τούτων δὲ μόνων τὸν ἀριθμὸν εἰς μυριάδας ἀνδρῶν θ' συναχθῆναι. καὶ δὴ περὶ τῆς καταστροφῆς Ἱερουσαλήμ ἔφη· τὴν δὲ ἐρήμωσιν τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ ναοῦ συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν Δανιήλου προφητείαν πρὸ τετρακοσίων ὀκτὼ γενομένην ἔτων. καὶ 5 οὕτω λοιπὸν ἡ τρίτη ἄλωσις γέγονε τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ παντελῆς ἐρήμωσις ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου μετὰ ἔτη μ' τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀναλήψεως.

Ἄπερ δὴ καὶ ὁ Θεῖος Χρυσόστομος ἐπεξεργαστικώτερον ἀναπτύσσων διελέγχει τούτους εὖ μάλα φάσκων· εἰ δὲ φιλο- 10 νεικεῖς, ὧ Ἰουδαῖε, περὶ τοῦ τέλους, ἀπὸ τῶν φθασάντων μάνθανε καὶ τὰ παρόντα. σκόπει γάρ· κατέβης εἰς Αἴγυπτον, ἀλλ' ἐγένοντο ἔτη σ', καὶ ταχέως σε τῆς δουλείας ἐκείνης ὁ Θεὸς ἀπήλλαξε καίπερ ἀσεβοῦντα καὶ πορνεύοντα πορνείαν τὴν χαλεπωτάτην. ἀπηλλάγης Αἰγύπτου καὶ προσ- 15 ἐκύνησας μόσχον, ἔθυσας τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας σου τῷ Βεελφεγὼρ καὶ τοῖς δαιμονίοις, τὸν ναὸν ἐμόλυνας, τὴν φύσιν ἡγνόησας, τὰ ὄρη, τὰς νάπας, τοὺς βουνούς, τὰς πηγάς, τοὺς ποταμούς, τοὺς κήπους τῶν μυσαρῶν θυσιῶν ἐπλήρωσας, προφήτας ἔσφαξας, θυσιαστήρια κατέστρεψας, πᾶν 20 εἶδος κακίας ἐπῆλθες καὶ πᾶσαν ὑπερβολὴν ἐπεδείξω πονηρίας καὶ ἀσεβείας. ἀλλ' ὅμως ο' ἔτη σε παραδοὺς Βαβυλωνίοις πάλιν ἐπὶ τὴν προτέραν ἐπανήγαγεν ἐλευθερίαν καὶ

2 Jos. Arch. XII, 322. — 5—8 Euseb. H. eccl. III, 8, 8. — 16 Psalm. 105 (106), 37.

1 μόνων V m. 1 corr. ex μόνον. μόνον AELPR. — 2 ἐννέα ἀνδρῶν LM. — καὶ δὴ NP καὶ δὴ καὶ ABCEFLV καὶ (om. δὴ) R. — 3 τε om. BFLMR. — 4 τὴν τοῦ δαν. ANR. — δανιήλου LP Jos. δανιήλ tell. — 5 τετρακοσίων ὀγδοήκοντα F τετρακοσίων R. — 6 τετάρτη BF. — 7. 8 μ' ἔτη RV. — 8 ἡμῶν om. N et R qui χριστοῦ pro κυρίου exhibent. — 10 φιλονεικῆς LP φιλονικεῖς AMR φιλονικῆς F. — 16 υἱοὺς σου NRV. — 21 ἐπῆλθες CF.

1 διαπιπράσθαι P (διαπεπράσθαι Eus.). — 5 καὶ ὀκτὼ P Jos. — 7 ἐπὶ υἱοῦ ἑσπασιανοῦ P. — 9 ἐπεργαστικώτερον P.

τὴν πατρίδα καὶ τὸν ναὸν ἀπέδωκε καὶ τὸ παλαιὸν τῆς
 προφητείας χάρισμα, καὶ πάλιν προφῆται καὶ πνεύματος
 ἁγίου χάρις. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐν τῷ καιρῷ τῆς αἰχμαλωσίας
 ἐγκατελείφθης, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ Δανιήλ καὶ Ἰεζεκιήλ, καὶ ἐν
 5 Αἰγύπτῳ Ἰερεμίας, καὶ μέντοι καὶ πρὸ τούτων Μωϋσῆς καὶ
 Ἀαρὼν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ μετ' ἐκεῖνα πάλιν ἐπὶ τὴν προ-
 304 Μ. τέραν ἐπανῆλθες κακίαν καὶ ἐξεβακχεύθης καὶ πρὸς τὴν
 Ἑλληνικὴν μετετάξω πολιτείαν ἐπὶ τοῦ ἀσεβοῦς Ἀντιόχου.
 ἀλλὰ γε καὶ τότε παραδοθέντες Ἀντιόχῳ ἔτη γ' τὰ λαμπρὰ
 10 διὰ τῶν Μακκαβαίων αὐτίς ἐστήσατε τρόπαια. ἀλλὰ νῦν
 τοιοῦτον οὐδέν, ἀλλὰ τὸνναντίον ἅπαν γέγονεν. ὃ καὶ μά-
 λιστα ἔστι θαυμάσαι, ὅτι τὰ μὲν τῆς κακίας ἔληξεν, τὰ δὲ
 τῆς τιμωρίας ἐπιτέταται καὶ οὐδὲ ἐλπίδα τινὰ μεταβολῆς
 ἔχει. οὐ γὰρ ο' ἔτη μόνον παρῆλθον, ἀλλὰ καὶ πολλῶ
 15 πλείονα, καὶ οὐδὲ σκιὰν ἐλπίδος ἔστιν εὐρεῖν, καὶ ταῦτα
 οὐδὲ εἰδωλολατρούντων ὑμῶν οὔτε ἄλλο τι ποιούντων, ἅπερ
 ἔμπροσθεν ἐτολμᾶτε.

Ἵνα δὲ σαφέστερον καὶ διεξοδικώτερον τὰ περὶ τούτων
 εἵπωμεν, ἄνωθεν πάλιν ἀρξώμεθα. τρεῖς οὖν δουλείας ὑπέ-
 20 στησαν οἱ Ἰουδαῖοι χαλεπωτάτας καὶ οὐδεμίαν χωρὶς προο-
 ρήσεως αὐτοῖς ἐπήγαγεν ἢ θεία δίκη, ἀλλὰ προλεχθῆναι
 παρεσκεύασεν αὐτοῖς καὶ τόπον καὶ χρόνον καὶ τρόπον καὶ
 κάκωσιν καὶ τὴν ἐπάνοδον καὶ τᾶλλα πάντα μετὰ πολλῆς
 ἀκριβείας. καὶ περὶ μὲν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πρώτης διαλεγό-
 25 μενος ὁ θεὸς οὕτως ἔφη πρὸς τὸν Ἀβραάμ· γινώσκων γινῶθι
 ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ καὶ δου-

19 — p. 407, 3 Chrysost. adv. Judaeos V, 5 Migne T. 48, 890.
 — 25 Gen. 15, 13—16.

4 ἐκεῖ δανιήλ ANP δανιήλ ἐκεῖ rell. — 5 πρὸ τούτου N
 πρὸ τούτοις R πρὸ τού B. — 10 ἐστήσατο B ἔστησε P. — 13 ἐπι-
 τέτακται BEGM ἐπιτέτατται V ἐπιτέτταται R. — 16 οὐδὲ] οὔτε
 ADELV. — 19 εἵπομεν CF. — 20 οἱ om. ABENV. — 24 α'
 mg. AV et sic deinceps.

λώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν ἔτη υ'. τὸ δὲ ἔθνος, ὃ
 ἔαν δουλεύσωσιν, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν ὁ θεός. τετάρτη δὲ
 γενεᾷ ἐλεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. περὶ δὲ τῆς
 δευτέρας φησὶν Ἰερεμίας· οὕτως εἶπε κύριος· ὅταν μέλλῃ
 πληροῦσθαι τῇ Βαβυλῶνι ο' ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπι- 5
 στήσω ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἀγαθοὺς λόγους μου τοῦ ἀποστρέψαι
 εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν
 καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν πάντων καὶ ἐκ τῶν τόπων
 ὑμῶν πάντων, οὗ διέσπειρα ὑμᾶς ἐκεῖ, φησὶ κύριος, καὶ
 ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἀπώκησα ὑμᾶς ἐκεῖθεν. 10
 δύο μέντοι ταύτας δουλείας ὁ λόγος διὰ συντομίας ἀπέδειξε
 μετὰ προφητείας ἐπελθούσας αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ
 ἀπροσδοκῆτως. λείπεται δὴ οὖν λοιπὸν τὴν τρίτην ἐπαγα- 305 M.
 γεῖν, εἶτα καὶ περὶ τῆς νῦν τετάρτης κατεχούσης αὐτοὺς
 εἰπεῖν καὶ δεῖξαι σαφῶς, ὅπως οὐδὲ εἰς προφήτης ἐπηγ- 15
 γείλατο λύσιν ἔσεσθαι τινὰ τῶν κατεχόντων αὐτοὺς κακῶν,
 οὔτε μὴν ἀπαλλαγὴν τὸ σύνολον.

Τίς οὖν ἐστὶν ἡ τρίτη; ἡ ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς.
 ἐπειδὴ γὰρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς Δαρεῖον τὸν
 Περσῶν βασιλέα καθελὼν εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν ἀρχήν, 20
 τελευτήσαντος τούτου τέσσαρες μετ' ἐκεῖνον ἐγένοντο βασι-
 λεῖς, εἶτα ἐξ ἑνὸς τῶν τεσσάρων τούτων γενόμενος ὁ Ἀντίοχος
 μετὰ πολὺν ὕστερον χρόνον τό τε ἱερὸν ἐνέπρησε τά τε ἅγια
 τῶν ἁγίων ἠρήμωσε τάς τε θυσίας καθεῖλε τοὺς τε Ἰου-
 δαίους ὑπέταξε καὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν κατέλυσε πᾶσαν. 25

3—10 Chrys. adv. Judaeos V, 5 Migne T. 48, 891. — 4 Jer.
 29 (36), 10; 14. — 11—p. 411, 9 Chrys. ib. cp. 6 et 7 Migne 898 sqq.

1 αὐτὸ BF Chr. — 2 δουλεύσουσι CFV. — 9 ὁ κύ-
 ριος MR. — 10 ἀπώκησα ABNP. — 13 δὴ om. BM. — λοιπὸν τὴν
 om. V λοιπὸν om. LNR post ἐπαγαγεῖν ins. B. — 14 κατεχούσης
 αὐτοὺς τετάρτης BL. — 18 ἐπ' AB. — 19 ὁ τῶν μακ. βασ. ACF Chr.
 ὁ μακεδῶν B. — 19. 20 τὸν (τῶν M) περσῶν βασιλέα ANP τὸν
 βασιλέα τῶν (τῶν om. F) περσῶν tell. (τὸν τῶν Π. βασ. Chr.).

5 ἔτη ο' P.

καὶ ταῦτα πάντα μετὰ ἀκριβείας ἀπάσης καὶ μέχρι μιᾶς
 ἡμέρας προηγορεύετο παρὰ τοῦ Δανιήλ, καὶ πότε ἔσται καὶ
 πῶς καὶ παρὰ τίνι καὶ τίνι τρόπῳ καὶ ποῦ τελευτήσῃ καὶ
 τίνα λήψεται μεταβολήν. εἴσεσθε δὲ σαφέστερον ἀκούσαντες
 5 αὐτῆς τῆς ὁράσεως, ἣν διὰ παραβολῆς ἡμῖν ὁ προφήτης
 ἀνήγγειλεν, κριὸν μὲν καλῶν τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα Δα-
 ρεῖον, τράγον δὲ τὸν τῶν Ἑλλήνων βασιλέα Ἀλέξανδρον τὸν
 Μακεδόνα. τέσσαρα δὲ κέρατα λέγει τοὺς μετ' ἐκεῖνον ἀνα-
 στάντας, ἀφ' ὧν ὕστερον κέρας αὐτὸς ὁ Ἀντίοχος ἔφυ. φησὶ
 10 γάρ· εἶδον ἐν ὁράματι, καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς ἐστηκώς, καὶ
 αὐτῷ κέρατα ὑψηλά, καὶ τὸ ἐν ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου. καὶ
 τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινε ἐπ' ἐσχάτων. καὶ εἶδον τὸν κριὸν κε-
 ρατίζοντα κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ νότον, καὶ τὰ
 θηρία πάντα οὐ στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ
 15 ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα
 αὐτοῦ καὶ ἐμεγαλύνθη. τὴν δύναμιν λέγει τὴν Περσικὴν,
 ἣ πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν. εἶτα περὶ τοῦ Μακεδόνα Ἀλε-
 ξάνδρου διαλεγόμενός φησιν· καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο
 20 ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἦν ἀπτό-
 μενος τῆς γῆς, καὶ τῷ τράγῳ ἐκείνῳ κέρας ἐθεωρεῖτο ἀνὰ
 μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. εἶτα λέγων τὴν πρὸς Δαρεῖον
 συμβολὴν αὐτοῦ γεγενημένην καὶ τὴν κατὰ κράτος νίκην·
 ἦλθεν, φησὶν, ὁ τράγος ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἔχον-
 τος, καὶ ἠγριώθη καὶ ἔπαισε τὸν κριὸν καὶ συνέτριψεν ἀμ-
 25 φότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ
 χειρὸς αὐτοῦ. ἔπειτα διηγούμενος τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν
 καὶ τὴν τῶν τεσσάρων βασιλέων διαδοχὴν ἐπάγει λέγων· καὶ

10 Dan. 8, 3; 4. — 18 Dan. 8, 5. — 23 Dan. 8, 6; 7. —
 27 Dan. 8, 8.

2. 3 καὶ πῶς om. CF. — 4 εἴσεσθε EM ἔσεσθε B ἴσεσθε et
 ἴσεσθαι rell. — 7 δὲ] τε BP. — βασιλέα ἀλέξανδρον BP Chr.
 ἀλέξανδρον βασιλέα rell. — 13 βορρᾶν καὶ λίβα καὶ νότον N.
 — 16 λέγων FR. — 17 ἡ ALV ἥ M. — 19 καὶ οὐκ — 20 γῆς
 om. N. — 22 συμβουλὴν MP. — γενομένην ABM Chr.

ἐν τῷ ἰσχυῖσαι αὐτὸν συνετρίβη τὸ κέρασ τὸ μέγα, καὶ ἀνέβη
 κέρατα δ' ὑποκάτωθεν αὐτοῦ εἰς τοὺς δ' ἀνέμους τοῦ οὐρα-
 νοῦ. ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐπὶ τὴν Ἀντιόχου βασιλείαν ἐλθὼν
 καὶ δεικνύς, ὅτι ἐξ ἑνὸς ἐκείνων τῶν τεσσάρων ἐστίν, πάλιν
 φησὶν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἑνὸς ἰσχυρὸν καὶ ἐμεγαλύνθη 5
 περισσῶς πρὸς νότον καὶ πρὸς ἀνατολήν. καὶ σημαίνων, ὅτι
 τὴν Ἰουδαϊκὴν πολιτείαν καθελεῖ, φάσκει· καὶ δι' αὐτὸν
 θυσία ἐταράχθη παραπτώματι, καὶ ἐγενήθη καὶ κατευοδώθη
 αὐτῷ, καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται, καὶ δοθήσεται ἐπὶ τὴν
 θυσίαν ἁμαρτία. τοῦ γὰρ βωμοῦ καθαιρεθέντος, καὶ τῶν 10
 ἁγίων καταπατηθέντων, εἰδωλον ἔστησεν ἑνδον καὶ θυσίας
 ἐπετέλει τοῖς δαίμοσι παρανόμους. ὅθεν φησὶν· καὶ ἐρρίφη
 χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἐποίησε καὶ εὐοδώθη. εἶτα πάλιν
 ἐκ δευτέρου τὴν αὐτὴν βασιλείαν Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς
 λέγων καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν ἄλωσιν καὶ τὴν ἐρή- 15
 μωσιν τοῦ ἱεροῦ προστίθησι καὶ τὸν χρόνον. ἀρξάμενος γὰρ
 ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας αὐτίς πρὸς τῷ τέλει τοῦ βι-
 βλίου καὶ τὰ μεταξὺ πάντα διηγησάμενος, ὅσα οἱ Πτολε-
 μαῖοι καὶ οἱ Σέλευκοι συρραγέντες ἀλλήλοις ἐποίησαν, καὶ
 οἱ στρατηγοὶ τούτων εἰργάσαντο, τοὺς δόλους, τὰς νίκας, 20 307 M.
 τὰς στρατιάς, τὰς ναυμαχίας, τὰς πεζομαχίας, προῖων εἰς
 Ἀντίοχον τελευτᾷ πάλιν καὶ φησιν· βραχίονες ἐξ αὐτοῦ στή-
 σονται καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἁγίασμα καὶ μεταστήσουσι τὸν
 ἐνδελεχισμόν, (τὰς συνήθεις λέγων θυσίας καὶ καθημερινάς),
 καὶ δώσουσιν εἰς αὐτὸν βδέλυγμα, καὶ τοὺς ἀνομοῦντας 25
 διαθήκην (τοῦτ' ἔστι τοὺς παραβαίνοντας τῶν Ἰουδαίων)
 ἀπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι μεθ' ἑαυτῶν καὶ μεταστήσουσιν,

5 Dan. 8, 9. — 7 Dan. 8, 11; 12. — 12 Dan. 8, 12. —
 22 Dan. 11, 31 sqq.

6 πρὸς νότον περισσῶς N. — 7 δι' αὐτῶν ABFV. —
 8 κατευοδώθη EL et D m. 2. — 13 εὐωδώθη EM εὐωδόθη L
 εὐοδώθη V. — 18 τὰ om. BN. — 20 δούλους BN. — 21 στρα-
 τειάς P στρατείας E Chr. στρατίας C στρατηγίας F. — 27 ἀπο-
 τάξουσιν A ἀσπάξουσιν P.

καὶ λαὸς γινώσκων τὸν θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσιν (τὰ ἐπὶ
 τῶν Μακκαβαίων λέγων καὶ τὰ ἐπὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος καὶ
 Ἰωάννου). καὶ οἱ συνετοὶ λαοῦ συνήσουσιν εἰς πολλὰ καὶ
 ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν φλογί (τὸν ἐμπρησμόν τῆς
 5 πόλεως ἐξηγούμενος πάλιν) καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρ-
 παγῇ ἡμερῶν, καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς βοηθήσονται
 βοήθειαν μικράν (ἐμφαίνων ὅτι μεταξὺ τῶν κακῶν ἐκείνων
 δυνήσονται ἀναπνεῦσαι καὶ ἀνενεγκεῖν ἐκ τῶν κατειληφόντων
 αὐτοὺς δεινῶν) καὶ προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν
 10 ὀλισθήμασι καὶ ἀπὸ τῶν συνιόντων ἀσθενήσουσιν (δεικνύς
 ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν ἐστώτων πεσοῦνται). εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν,
 δι' ἣν συνεχώρησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τοσούτοις κακοῖς γε-
 νέσθαι. τίς δὲ αὕτη; τοῦ πυρῶσαι, φησὶν, ἐν αὐτοῖς καὶ
 τοῦ ἐκλέξασθαι καὶ τοῦ ἐκλευκᾶναι ἕως καιροῦ πέρας. ταῦτα
 15 γάρ, φησὶν, ὁ θεὸς συνεχώρησεν, ὥστε αὐτοὺς ἐκκαθᾶραι
 καὶ δεῖξαι τοὺς ἐν αὐτοῖς δοκίμους. εἶτα διηγούμενος αὐτοῦ
 ἐκείνου τὴν δύναμιν ἔφη· καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα
 αὐτοῦ καὶ ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται. καὶ μέντοι καὶ
 τὴν βλάβημον αὐτοῦ γνώμην λέγων προσέθηκεν ὅτι· ἐπὶ
 20 τὸν θεὸν τῶν θεῶν λαλήσει ὑπέρογκα καὶ κατευθυνεῖ μέχρι
 συντελεσθῆναι τὴν ὀργήν, δεικνύς ὅτι οὐκ ἀπὸ τῆς οἰκείας
 γνώμης, ἀλλὰ διὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ τὴν κατὰ τῶν Ἰου-
 δαίων οὕτως ἐκεῖνος ἐκράτει καὶ ἴσχυεν. εἰπὼν οὖν δι'
 308 M. ἐτέρων πλειόνων, ὅσα κακὰ ἐργάσεται τὴν Αἴγυπτον, τὴν
 25 Παλαιστίνην, καὶ πῶς ἐπανήξει, καὶ τίνος καλοῦντος, καὶ
 ποίας αἰτίας καταναγκαζούσης, λέγει λοιπὸν καὶ τὴν μετα-

1 καὶ λαὸς — κατισχύσουσιν *om.* N. — 3 τοῦ λαοῦ FR. —

6 βοηθηθήσονται ACFLMV βοηθή^θονται (*sic m.* 1) B. — 8 ἐνεγ-
 κεῖν BM εὖ ἐνεγκεῖν R. — 10 συνιόντων FR. — 14 ἐκλευ-
 κῆναι B ἐκλευκᾶναι *rell. praeter* AE. — 15 ἐκκαθάραι *codd.*
plerique. — 18 καὶ *ante* τὴν *om.* N. — 19 λέγων γνώμην N
 λέγων *om.* B. — προστέθηκεν N. — 25 καὶ *ante* πῶς *om.* N Chr.

11 ὅτι καὶ πολλοὶ P. — 13 τίς δέ ἐστιν αὕτη P Chr.

βολὴν τῶν πραγμάτων τούτων, καὶ ὅτι δίκην δόντες οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τούτων ἀπάντων τεύξονται τινος ἀντιλήψεως ἀγγέλου πεμφθέντος εἰς τὴν ἐκείνων βοήθειαν. ἐν τῷ καιρῷ, γάρ φησιν, ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαήλ ὁ μέγας ἄρχων ὁ ἐφ'esτηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἔσται καιρὸς 6 θλίψεως, οἷος οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου. καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται λαὸς πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ, τοῦτ' ἔστιν οἱ σωτηρίας ὄντες ἄξιοι.

Ἀλλὰ τὸ ζητούμενον οὕτω καὶ νῦν ἀναδέδεικται. τί δὲ 10 τοῦτό ἐστιν; ὅτι καὶ χρόνους ὥρισεν ἐν τοῖς κακοῖς τούτοις, ὥσπερ ἐκεῖ ἔτη ν' καὶ μετὰ ταῦτα ο'. ἴδωμεν τοίνυν καὶ ἐνταῦθα, εἴ τινα χρόνον ὀρίζει. ποῦ δὴ τοῦτο ἔστιν εὐρεῖν; ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα λεχθησομένοις. ἐπειδὴ γὰρ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἤκουσε κακά, τὸν ἐμπρησμόν τῆς πόλεως, τὴν 15 ἀνατροπὴν τοῦ νόμου, τὴν αἰχμαλωσίαν, ἐπιθυμεῖ λοιπὸν τὸ τέλος αὐτῶν μαθεῖν καὶ εἴ τις ἔσται τῶν συμφορῶν τούτων μεταβολή, καὶ διερωτῶν ἔλεγεν οὕτως· κύριε, τί τὰ ἔσχατα τούτων; καὶ εἶπεν· δεῦρο, Δανιήλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι εἰσὶν οἱ λόγοι ἕως καιροῦ πέρας, τὸ ἀσαφὲς 20 τῶν εἰρημένων ἀνιιττόμενος. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν τῆς συγχωρήσεως τῶν κακῶν· ἕως ἂν ἐκλεγῶσι καὶ ἐκλευκανθῶσι καὶ πυρωθῶσι πολλοί, καὶ ἀνομήσουσιν ἄνομοι, καὶ συνή-

3 Dan. 12, 1. — 10 — p. 412, 22 Chrys. adv. Judaeos V, 8 Migne T. 48, 895 med. — 18 Dan. 12, 8; 9. — 22 Dan. 12, 10.

3 ἐκείνου L ἐκείθεν N. — 8 λαὸς πᾶς ὁ ABENP πᾶς λαὸς ὁ V πᾶς ὁ λαὸς ὁ FL ὁ λαὸς πᾶς ὁ C Chr. λαὸς om. R. — 10 ἀναδέδεικται APR ἀποδέδεικται rell. Chrys. — 11 καὶ om. N. — 13 δὴ] δὲ BC et recc. nonnulli. — 18 καὶ δὴ ἐρωτῶν LP (καὶ ἐρωτῶν Chrys.). — 20 ἀσφαλὲς N. — 23 ἀνομήσουσιν BFMPV et recc. plerique ἀνομήσωσιν rell. Dan.

4 ὁ μέγας ὁ ἄρχων P (ὁ ἄρχων ὁ μέγας Dan. Chr.). — 12 μετὰ ^τταῦτα sic m. 1 P.

σουσι πάντες ἀσεβεῖς, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσιν. εἴτα τὸν
 καιρὸν προλέγων, ὅσον μέλλει κατέχειν αὐτοὺς τὰ δεινά,
 φησὶν· ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως ἐνδεδελεχισμοῦ. ἐνδεδελεχισμὸς
 δὲ ἐκαλεῖτο ἡ καθημερινὴ θυσία. τὸ γὰρ ἐνδεδελεχὲς τὸ
 5 πυκνὸν καὶ συνεχές ἐστίν. τοῖς γὰρ Ἰουδαίοις ἔθος ἦν καὶ
 309 M. ἐν πρωτῇ καὶ ἐν ἑσπέρᾳ καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ θεῷ
 θύειν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ θυσία ἐκείνη ἐνδεδελεχισμὸς ἐλέγετο.
 ἐπεὶ οὖν ἔλθων ὁ Ἀντίοχος κατέλυσε τὸ ἔθος τοῦτο καὶ
 ἥλλαξεν, διὰ τοῦτό φησιν ὁ ἄγγελος, ὅτι ἀπὸ καιροῦ τῆς
 10 ἀλλάξεως τοῦ ἐνδεδελεχισμοῦ, τοῦτ' ἐστίν ἀπὸ τῆς καταλύσεως
 τῆς θυσίας, εἰσὶ δὲ ἡμέραι ,ασθ', ὅπερ ἐστὶν ἔτη γ' ἡμῖν.
 εἴτα δηλῶν, ὅτι καὶ λύσις τῶν κακῶν τούτων ἔσται καὶ
 ἀπαλλαγὴ, ἐπήγαγεν· μακάριος ὁ ὑπομείνας καὶ φθάσας εἰς
 ἡμέρας ,ατλε', ταῖς ,ασθ' με' προσθείς. ἐπειδὴ γὰρ ἐν
 15 μηνὶ καὶ ἡμῖν μηνὸς τὴν συμβολὴν συνέβη γενέσθαι, ἐν
 ἧ γέγονε καθαρὰ ἡ νίκη καὶ ἡ παντελὴς τῶν ἐπικειμένων
 κακῶν ἀπαλλαγὴ. εἰπὼν γάρ· μακάριος ὁ ὑπομείνας καὶ
 φθάσας εἰς ἡμέρας ,ατλε', τὴν ἀπαλλαγὴν ἐδήλωσεν. καὶ
 οὐχ ἀπλῶς εἶπεν· ὁ φθάσας. ἐπειδὴ γὰρ πολλοὶ τῶν ἀσε-
 20 βησάντων εἶδον τὴν μεταβολήν, οὐκ ἐκείνους μακαρίζει, ἀλλὰ
 τοὺς ἐν τοῖς καιροῖς τῶν κακῶν ὑπομείναντας καὶ μὴ προ-
 δόντας τὴν εὐσέβειαν καὶ τῆς ἀνέσεως τυχόντας.

Ἄρα τί τούτων σαφέστερον γένοιτ' ἄν; ὦρα δὲ λοιπὸν
 ἐπὶ τὸ ζητούμενον ἐλθεῖν καὶ τὴν παροῦσαν αἰχμαλωσίαν
 25 καὶ δουλείαν, δι' ἣν καὶ πάντα κεκινήκαμεν ταῦτα. ὅτι

3 Dan. 12, 11. — 13 Dan. 12, 12. — 23 — p. 414, 4 Chrys.
 ib. cp. 9 Migne 897 med.

1 οἱ ἀσεβεῖς RV Chr. — εἴτα καὶ τὸν N. — 2 αὐτοὺς κατέ-
 χειν CF. — 3 ἐνδεδελεχισμοῦ. τί ἐστίν ἐνδεδελεχισμός· ἐνδελ. δὲ
 ἐκαλ. C τί ἐστίν ἐνδεδελεχισμός ADE in mg. exhibent. — 7 διὰ
 τοῦτο — 8 ἐλθὼν om. N. — 15 ἡμίσει BF Chr. — 23 ἄρα CLR V.
 — ὦρα D ὦρα ABPRV ἄρα F. — 25 καὶ ante πάντα om. N.

14 ταῖς — 18 ,ατλε' om. P ex homoeotel.

μὲν οὖν αἱ τρεῖς προανηγορεύθησαν αἰχμαλωσίαι, ἡ μὲν ἔτη
 ἔχουσα υ', ἡ δὲ ο', ἡ δὲ γ' ἡμισυ, ἱκανῶς ἐντεῦθεν ἡμῖν
 ὥς οἷόν τε ἀποδέδεικται. φέρε δὴ λοιπὸν καὶ περὶ ταύτης
 εἵπωμεν. ὅτι γὰρ καὶ περὶ τῆς ἐσχάτης ταύτης τετάρτης
 καὶ τελευταίας αἰχμαλωσίας προανεφώνησεν ὁ προφήτης οὗτος, 5
 αὐτὸν παρέξομεν Ἰώσηπον μάρτυρα τὸν τὰ ἐκείνων φρο-
 νοῦντα. ἐπειδὴ γὰρ εἶπε τὰ περὶ τῆς ἐπ' Ἀντιόχου αἰχμα-
 λωσίας καὶ μάρτυρα τὸν προφήτην παρήγαγεν, ἐπάγει καὶ 310 M.
 περὶ ταύτης καὶ φησιν· τὸν αὐτὸν γε τοι τρόπον Δανιήλ
 καὶ περὶ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας ἀνέγραψεν, καὶ ὅτι ὑπ' 10
 αὐτῶν ἐρημωθήσεται τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ ναὸς καταλυθή-
 σεται. σὺ δέ μοι σκόπει τὸ φιλάληθες τοῦ ἀνδρός, ὥς, εἰ
 καὶ Ἰουδαῖος ἦν, ἀλλ' οὐκ ἠνέσχετο ζηλῶσαι τὴν Ἰουδαϊκὴν
 φιλονεικίαν τε καὶ ψευδηγορίαν. εἰπὼν γὰρ ὅτι ἐρημωθή-
 σεται τὰ Ἱεροσόλυμα <οὐκ ἐτόλμησε προσθεῖναι καὶ φάναι, 15
 ὅτι ἀναστήσεται πάλιν οὐδὲ χρόνον γράψαι διωρισμένον.
 ἀλλ' ὅτι μὲν ἐρημωθήσεται τὰ Ἱεροσόλυμα> καὶ ὁ ναὸς ἔγρα-
 ψεν, ὅτι δὲ στήσεται πάλιν τὰ τῆς ἐρημίας οὐκέτι προσέθη-
 κεν, ἐπειδὴ μηδὲ τὸν προφήτην εὔρε τοιοῦτόν τι προσθέντα.
 ποῦ τοίνυν εἶπεν ὁ Δανιήλ, ὅτι ὁ ναὸς ἐρημωθήσεται, ἄκου- 20
 σον. ἐπειδὴ γὰρ τὴν προσευχὴν ἐκείνην τὴν ἐν σάκκῳ καὶ
 σποδῷ ἐποιήσατο, ἦλθε Γαβριήλ πρὸς αὐτὸν καὶ φησιν·

7 Joseph. Arch. X, 276.

1. 2 ἔχουσα ἔτη LN. — 4 εἵπομεν CFM. — περὶ τῆς ἐσχάτης
 ταύτης τετάρτης P περὶ τῆς ἐσχάτης τετάρτης BCELV περὶ τῆς
 ἐσχάτης καὶ τετάρτης N περὶ τῆς τετάρτης ἐσχάτης FG περὶ τῆς
 τετάρτης καὶ ἐσχάτης R περὶ τῆς ἐσχάτης A (περὶ ταύτης Chr.). —
 5 οὕτως AV et recc. nonnulli. — 6 παρέξομεν ABCN et recc.
 quidam. — 7 ἐπὶ CL om. B. — 9 καὶ δανιήλ καὶ N. — 10 τῶν
 Ῥωμαίων AN. — 12 ἀνδρὸς ὃς εἰ καὶ ἰουδ. ὢν οὐκ ἦν. C ἀνδρὸς
 καὶ ὅτι ἰουδ. ὢν οὐκ ἦν. B. — εἰ om. L et recc. plerique. —
 13 ἀλλ' om. L. — 15 οὐκ ἐτόλμησε — 17 τὰ ἱεροσόλυμα add. e P
 Chrys. om. rell. ex homoeotel. — 20 ἐρημωθήσεται ὁ ναός BR.

1 προανηγορεύθη P. — 9 καὶ om. P. — 19 ἦρε P.

ο' εβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν. ἰδοὺ καὶ ἐνταῦθα χρόνος εἴρηται, οὐ τῆς αἰχμαλωσίας, ἀλλὰ μεθ' ὅσον χρόνον ἔμελλεν ἡ αἰχμαλωσία ἀπαντήσεσθαι. εἶτα πάλιν φησὶν ἀκριβέστερον· καὶ γνώση
 5 καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλήμ ἕως χριστοῦ ἡγουμένου εβδομάδες ξ' καὶ εβδομάδες ξβ'. ἐνταῦθά μοι νουνεχῶς πρόσεχε· τὸ γὰρ πᾶν ἐνταῦθά ἐστὶ τὸ ζητούμενον. εβδομάδες οὖν ξ' καὶ εβδομάδες ξβ' υπγ' ἔτη εἰσὶν. εβδομάδας γὰρ οὐχ ἡμε-
 10 ρῶν ἐνταῦθα λέγει οὐδὲ μηνῶν, ἀλλ' εβδομάδας ἐνιαυτῶν. ἀπὸ δὲ Κύρου ἐπὶ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ἐκείνην ἔτη εἰσὶ τῆδ'. εἶτα διδάσκων ἡμᾶς πόθεν ἀριθμεῖν δεῖ, ὅτι οὐκ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπανόδου, ἀλλ' ἀπὸ ἐξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι
 15 Ἱερουσαλήμ. οὐκ ἐπὶ Κύρου δὲ ᾠκοδομήθη, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος. μετὰ γὰρ τὴν κάθοδον ἐπαν-ῆλθε Καμβύσης, εἶτα οἱ μάγοι, καὶ μετ' ἐκείνους Δαρεῖος Ὑστάσπου, μεθ' ὃν Ξέρξης ὁ Δαρείου καὶ Ἀρταβάνης. εἶτα Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ ἐβασίλευσε τῆς Περσίδος. ἐν δὲ
 20 τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ Νεεμίας ἀνελθὼν τὴν πόλιν ἀνέστησεν, ἅπερ ὁ Ἑσδρας ἀκριβῶς ἡμῖν διηγῆσατο.
 311 M. ἂν τοίνυν ἐντεῦθεν τετρακόσια καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη θῶμεν,

1 Dan. 9, 24. — 4 — p. 415, 18 Chrys. *ib.* cp. 10 Migne 898 *sub fin. praeter* p. 415, 1 ὥς καὶ Ἰώσηπος — 4 ἐτῶν, *repetita e* p. 405, 2. — 4 Dan. 9, 25.

4 ἀπαντήσασθαι BM. — γνώσει ADP. — 5 συνήσει ADP *συνήσης* M. — λόγον C λόγου R Chr. Dan. — 10 ἀλλὰ AB. — εβδομάδες MV. — 11 ἐπιφανῆν A ἐπιφάνην P. — 12. 13 πόθεν ἀριθμεῖν χρὴ δείκνυσιν ὅτι Chrys. — 13 ἀλλὰ ἀπὸ AC ἀλλὰ τὸ M. — 14 οἰκοδομηθῆναι AV. — 18 ὁ ὑστάσπου V Chr. — μεθ' ὃν ACM. — 20 νεμίας CF νομίας B νεεμίας M. — 22 καὶ ὀγδοήκοντα τρία Chr.

2 οὐ] ὁ P. — 4. 5 γνώσει καὶ συνήσει P *sed* καὶ m. 1 *in lit. et* συνήσει m. 1 *scr. vers.*

ἤξομεν πάντως ἐπὶ τὴν κατασκαφὴν ταύτην, ὥς καὶ Ἰώση-
πος αὐθις μαρτυρεῖ λέγων· τὴν δὲ τῆς πόλεως ἐρήμωσιν
καὶ τοῦ ναοῦ συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν Δανιήλου προφη-
τείαν πρὸ τετρακοσίων καὶ ὀκτὼ γενομένην ἔτων. διὰ τοῦτό
φησιν· οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα καὶ περίτειχος. ἐπειδὴν δ
οὖν ἀναστῇ καὶ τὸ οἰκεῖον ἀπολάβῃ σχῆμα, ἀπ' ἐκείνου τὰς
ο' ἑβδομάδας ἀρίθμει, καὶ ὄψει τὴν αἰχμαλωσίαν τὴν οὐκέτι
τέλος ἔχουσιν. ὅπερ δηλῶν σαφέστερον, ὅτι οὐχ ἔξει τινὰ
λύσιν τὰ κατέχοντα αὐτοὺς κακά, οὕτω φησὶν· μετὰ δὲ τὰς
ο' ἑβδομάδας ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα καὶ κρίμα οὐκ ἔστι 10
ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ
ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, καὶ συγκοπήσονται ὥς ἐν κατα-
κλυσμῷ καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετμημένου ἀφανισμοῖς.
καὶ πάλιν τὴν αἰχμαλωσίαν ταύτην λέγων φησὶν· ἀρθήσεται
θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῆς ἐρημώ- 15
σεως, συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. βδέλυγμα δὲ
λέγει ἐρημώσεως τὸν ἀνδριάντα, ὃν ἔστησεν Ἀδριανὸς ὁ βα-
σιλεὺς ἐν τῷ ναῷ, ὁ καὶ τὴν πόλιν καθελὼν ἄρδην. μετὰ
γὰρ τὴν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου γενομένην ἐρήμωσιν
ἐπὶ Ἀδριανοῦ συστάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐσπούδαζον ἐπὶ τὴν 20
προτέραν πολιτείαν ἐπανελθεῖν οἱ μάταιοι θεομαχοῦντες καὶ
μὴ ἀκούοντες τοῦ προφήτου λέγοντος· ἃ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος
βεβούλευται, τίς διασκεδάσει καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὕψη-
λὴν τίς ἀποστρέψει; στασιάσαντες οὖν πάλιν ἑαυτοὺς εἰς

2 Jos. Arch. XII, 322. — 5 Dan. 9, 25. — 9 Dan. 9, 26. —
14 Dan. 9, 27. — 18 — p. 416, 10 Chrys. ib. V, 11 Migne 900 init.
praeter verba 21 οἱ μάταιοι — 24 ἀποστρέψει. — 22 Jes. 14, 27.

1 ἤξομεν ABCFN. — 2 λέγων] φάσκων N. — 3 λαοῦ D F
et recc. nonnulli. — δανιήλου προφ. EL Jos. προφ. δανιήλου P
δανιήλ (τοῦ δ. AC et recc. quidam) προφ. rell. — 6 ἀπολαύη C
ἀπολάβοι N. — 7 ἀρίθμει CF. — 8 οὐχέξη M οὐκ ἔξει F οὐκ-
έξει P οὐκ ἔχει A. — 13 τετμημένου BM. — 16 συντελεία AM.
— 19 ἐπὶ οὐεσπασιανοῦ EFLNPV ἐπὶ om. ABCR Suid. v. βδέ-
λυγμα ἐρημώσεως Chr.

22 ἃ γὰρ P Jes.

τελείαν ἐρήμωσιν κατέστησαν. χειρωσάμενος γὰρ αὐτοὺς ὁ
 βασιλεὺς καὶ τὴν πόλιν πᾶσαν καταστρέψας καὶ τὰ λείψανα
 ἀφανίσας πάντα, ἵνα μηδὲ ἀναισχυντεῖν ἔχωσι λοιπόν, ἔστησε
 τὸν ἑαυτοῦ ἀνδριάντα. εἶτα συνιδὼν ὅτι συμβάλνει χρόνῳ
 5 ποτὲ καταπεσεῖν τοῦτον, ὥστε αὐτοῖς ἐνθεῖναι καυτῆρα καὶ
 πληγὴν ἀνίατον τῆς ἀναισχυντίας ἐκείνης καὶ ἥττης ἔλεγχον,
 τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα τοῖς τῆς πόλεως ἐπέθηκε λειψάνοις. ἐπειδὴ
 312 M. γὰρ Αἴλιος Ἀδριανὸς ἐχρημάτιζεν, οὕτω καὶ τὴν πόλιν ἐνο-
 μοθέτησε καλεῖσθαι, διὸ μέχρι καὶ νῦν Αἰλία προσαγορεύεται
 10 κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ κρατήσαντος αὐτὴν καὶ καθελόντος.
 ὅθεν ὁ Χριστὸς μετὰ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ παραγενόμενος
 καὶ προαναφωνῶν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι αἰχμαλωσίαν καὶ
 δεικνύς, ὅτι περὶ αὐτῆς ὁ Δανιὴλ προεῖπεν, φησὶν· ὅταν
 ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, ὃ εἶπε Δανιὴλ ὁ προφή-
 15 τής, ἐστὼς ἐν τόπῳ ἀγίῳ, ὃ ἀναγινώσκων νοεῖτω. ἐπεὶ γὰρ
 ἅπαν εἰδωλον καὶ πᾶν ἐκτύπωμα ἀνθρώπου βδέλυγμα παρὰ
 τοῖς Ἰουδαίοις ἐκαλεῖτο, ἀνιγματωδῶς ἐμφαίνων τὸν ἀνδρι-
 ἄντα ἐκεῖνον ὁμοῦ καὶ πότε καὶ ὑπὸ τίνος ἢ αἰχμαλωσία
 ἔσται προανήγγειλεν. ὅτι δὲ περὶ τῶν Ῥωμαίων εἴρηται
 20 ταῦτα, καὶ Ἰώσηπος μαρτυρεῖ, καθὼς προέφημεν. τίς οὖν
 αὐτοῖς ὑπολείπεται λοιπὸν λόγος, ὅταν τὰς μὲν ἄλλας αἰχ-
 μαλωσίας οἱ προφῆται φαίνονται μετὰ διορισμένον χρόνον

11 — p. 417, 2 Chrys. *ib.* cp. 10 Migne 899 *med.* — 13 Matth.
 24, 15.

6 ἐλέγχον CF ἐλέγχων R. — 7 τοῖς *om.* ACEP. — 9 μέχρι
 καὶ νῦν ABPV καὶ μέχρι νῦν *rell.* (μέχρι τοῦ νῦν Chr.). —
 11 ἐπιφανῆν (-νὴν A) AE ἐπιφάνην P περιφᾶ B. — 13 προεῖπεν
 ὁ δανιὴλ A *in quo* φησὶν· — δανιὴλ *interciderunt ex homoeotel.*
 — 14 ὃ εἶπε δανιὴλ (δανιὴλ *om.* B) ὁ προφήτης ABP Chr. *om.*
rell. — 18 ὑπὸ τίνος BDFV *et multi* *recc.* — 21 λοιπὸν αὐτοῖς
 ὑπολείπεται λόγος N *αὐτ.* ὑπολ. λόγος λοιπόν L. — 22 φαί-
 νωνται BDE *et P m. 2.* — διορισμένον (διωρ. FR) χρόνον *codd.*
praeter E, qui διορισμένων χρόνων exhibere videtur, ut Chr.

8 αἴλιος *et* 9 αἰλία P. — 21 ὑπολέλειπται P Chr.

εἰπόντες, ταύτη δὲ μηδένα χρόνον ὀρίσαντες, ἀλλὰ τούναν-
τίον εἰπόντες, ὅτι μέχρι συντελείας ἔσται ἡ ἐρημώσεις;

Ὅτι μὲν οὖν, εἰ τέλος ἔμελλεν ἡ παροῦσα δουλεία λήψε-
σθαι, καὶ τοῦτο ἂν προεῖπον οἱ προφῆται καὶ οὐκ ἐσίγησαν,
ἱκανῶς ἀπεδείξαμεν τὰς αἰχμαλωσίας ἀπάσας μετὰ προορή- 5
σεως δείξαντες αὐτοῖς ἐπενεχθείσας, τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, τὴν
ἐν Βαβυλῶνι, τὴν ἐπ' Ἀντιόχου. ἐκάστη γὰρ τούτων καὶ
τόπον καὶ χρόνον προανακηρυχθέντα διὰ τῶν θείων γραφῶν
ἀπεδείξαμεν. τῇ παρούσῃ δὲ οὐδεὶς προφήτης ὥρισε χρό-
νον, ἀλλ' ὅτι μὲν ἥξει καὶ ἐρημώσει πάντα καὶ μεταστήσει 10
τὴν πολιτείαν καὶ μετὰ πόσον χρόνον τῆς ἐκ Βαβυλῶνος
ἐπανόδου συμβήσεται, προεῖπεν ὁ Δανιήλ, ὅτι δὲ τέλος ἔξει
καὶ στήσεται πού τὰ κακὰ ταῦτα οὔτε ἐκεῖνος ἐδήλωσεν,
οὔτε ἄλλος τις προφήτης, ἀλλὰ καὶ τούναντίον, ὥς εἴρηται,
προεῖπεν, ὅτι ἕως συντελείας καθέξει αὐτοὺς ἡ ταλαιπωρία 15
αὕτη. καὶ μάλα εἰκότως. καὶ γὰρ μαρτυρεῖ τοῖς εἰρημένοις
ὁ τοσοῦτος διαγενόμενος χρόνος καὶ οὔτε ἵχνος οὔτε προ-
οίμιον χρηστῆς μεταβολῆς ἐνδειξάμενος, καὶ ταῦτα πολλάκις
ἐπιχειρησάντων αὐτῶν ἀναστῆσαι τὸν ναὸν ἐπὶ Ἀδριανοῦ 313 M.
καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἰουλιανοῦ, καὶ διακωλυθέντων πρῶ- 20
τον μὲν ὑπὸ στρατιωτῶν, ὕστερον δὲ ἐπὶ τοῦ παραβάτου
πυρὸς τῶν θεμελίων ἐκπηδήσαντος καὶ κατασχόντος αὐτοὺς
τῆς ἀκαίρου φιλονεικίας τε καὶ παραβάσεως. ὅθεν τοίνυν
λεγέτωσαν ἡμῖν, τίνος ἕνεκα ἐν Αἰγύπτῳ μὲν τοσοῦτον δια-

3 — p. 419, 17 Chrys. *ib.* VI, 2 Migne 905.

1 ταύτη — 2 εἰπόντες *om.* CEF LR. — 3 εἰ] εἰς ACFNV *et*
recc. nonnulli, lit. corr. in ADV. — 5 τὰς — 9 ἀπεδείξαμεν *om.* N
ex homoeotel. — 7 ἐπὶ BFL. — ἐκάστης CEF LR. — 8 τόπων
καὶ χρόνων CRV τόπους καὶ χρόνους E. — 12 ὁ *om.* AF. —
15 ἕως τῆς συντελείας LP. — 16 αὕτη *om.* F *et recc. plerique.*
— 17 καὶ ὁ τοσ. AV. — 19 αὐτῶν ἐπιχειρησάντων B αὐτῶν *om.*
recc. multi. — 20 καὶ κωνσταντίνου FP Chr. *om.* R καὶ κωνσταν-
τίου *rell.* — διακωλυθέντων ABNPV Chr. κωλυθέντων CEF LR.

1 ἀλλὰ καὶ τούναντίον P Chr. — 4 προεῖπον ἂν P.

τρίψαντες χρόνον ἐν κακουχίᾳ ἐλέους ἔτυχον, καὶ εἰς Βαβυ-
 λῶνα πάλιν ἀπενεχθέντες ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια, καὶ ὑπ'
 Ἀντιόχου τοσαῦτα κακὰ παθόντες αὐθις πρὸς τὸ πρότερον
 ἐπανῆλθον σχῆμά τε καὶ ἀξίωμα, νῦν δὲ οὐδὲν τοιοῦτον
 5 γεγένηται, ἀλλὰ φ' ἐτῶν ἐξ ἐκείνου διελθόντων οὐδὲ αἵνιγμα
 τοιαύτης μεταβολῆς ὁρῶμεν φαινόμενον οἷον τὸ πρότερον;
 εἰ δὲ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν προβάλλοιντο καὶ εἵποιεν ὅτι· ἐπεὶ
 ἡμάρτομεν τῷ θεῷ καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπολαμβάνομεν τὴν
 οἰκείαν χώραν, πάλιν δ' ἂν εἰκότως αὐτοὺς ἐρήσομαι· διὰ
 10 τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, ὧ Ἰουδαῖοι, τῆς Ἱερουσαλήμ ἔξω δια-
 τρίβετε χρόνον τοσοῦτον; καὶ τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον;
 μὴ γὰρ νῦν ἐν ἁμαρτίαις ζῆτε μόνον, παρὰ δὲ τὴν ἀρχὴν
 ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κατορθώμασιν. οὐκ ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρ-
 χῆς μυρίαις συνανεστράφητε παρανομίαις; οὐχί, τῆς θαλάσ-
 15 σης σχιζομένης, καὶ τῶν πετρῶν ῥηγνυμένων, καὶ τοσοῦτων
 θαυμάτων γινομένων ἐπὶ τῆς ἐρήμου, προσεκυνήσατε μόσχον;
 οὐ τὸν Μωϋσέα λίθοις βάλλοντες καὶ ἑτέροις μυρίοις τρόποις
 ἀνελεῖν ἐπεχειρήσατε πολλάκις καὶ τὸν θεὸν παρωγίζετε
 βλασφημοῦντες; οὐ τῷ Βεελφεγὼρ ἐτελέσθητε; οὐ τοὺς υἱοὺς
 20 ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἐθύσατε τοῖς δαιμονίοις καὶ τοὺς
 ἄλλοτρίους θεοὺς ἐθεραπεύσατε; οὐ πᾶν εἶδος ἁμαρτίας καὶ
 κακίας ἐπεδείξασθε; πῶς οὖν ὑμᾶς οὐκ ἀπεστράφη τότε ὁ
 θεός, ἀλλὰ μετὰ τὰς παιδοκτονίας, μετὰ τὰς εἰδωλολατρείας,

2 ἀναχθέντες A m. 1 corr. ex ἀχθέντες. ἀχθέντες M (ἀπ-
 αχθέντες Chr.). — πάλιν ἐπανελθόντες ἦλθον V. — ἐπανῆλθον
 πάλιν εἰς N (sed inest etiam prius πάλιν). — 3 πολλὰ (πάλιν
 πολλὰ M) τοσαῦτα κακὰ CEFN πολλὰ κακὰ τοσαῦτα R πάλιν
 τοσαῦτα κακὰ L. — 7 προβάλλοιντο ELN et recc. quidam παρα-
 βάλλοιντο A προβάλλονται C (qui et εἵπωσι). — ὅτι om. AB. —
 8 ἡμάρτομεν ACFNPV. — 9 ἰδίαν BCMR. — 13 οὐκ — 14 παρα-
 νομίαις om. A. — 14 συνανεστράφητε FPV Chr. συνεστράφητε BC
 LN συνεστράφητε ER. — 17 βαλόντες ELM. — 18 ἐπιχειρήσατε P
 ἐπιχειρήσαντες (om. seq. καὶ) F. — παρωγίζετε ACMPRV. —
 20 τοῖς δαιμ. ἐθύσατε FL. — 22 τότε οὐκ ἀπεστράφη N τότε
 om. A. — 23 μετὰ τὰς παιδοκτονίας om. B τὰς om. CDEL. —
 εἰδωλολατρίας CEMV et recc. plerique.

μετὰ τὴν πολλὴν ἀγνωμοσύνην καὶ προφῆτας ἀφῆκε παρ' ὑμῖν εἶναι διαφόρους, καὶ σημεῖα εἰργάζοντο καὶ θαύματα παράδοξα; τίνας οὖν ἔνεκεν πάλαι μὲν ἀσεβοῦντες καὶ δεινὰ 314 M. μυρία διαπραττόμενοι τοσαύτης εὐνοίας ἀπηλαύετε παρὰ Θεοῦ καὶ προστασίας καὶ προμηθείας, νῦν δὲ οὔτε εἰδωλολατροῦν- 5 τες οὔτε παιδοκτονοῦντες ἐν αἰχμαλωσίᾳ διηνεκεῖ καὶ ταλαιπωρία διάγετε; μὴ γὰρ ἕτερος ἦν Θεὸς τότε καὶ ἕτερος νῦν. οὐκ αὐτός ἐστιν ὁ καὶ ἐκεῖνα οἰκονομῶν καὶ ταῦτα νῦν ἐργαζόμενος; διὰ τί, ὅτε μείζονα μὲν ἦν τὰ ἁμαρτήματα, πολλὴ δόξα ὑμῖν ἦν παρὰ Θεοῦ, ὅτε δὲ ἐλάττονα πλημμελεῖτε νῦν, 10 παντελῶς ὑμᾶς ἀπεστράφη καὶ ἀτιμία παρέδωκεν ἀπεράντῳ; ἀλλὰ κὰν ὑμεῖς σιγήσητε, οἱ λίθοι κεκράζονται. ἐπειδὴ γὰρ κατὰ τοῦ δεσπότου τὰς χεῖρας ἐξετείνετε, διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ὑμῖν διόρθωσις οὐδὲ συγγνώμη λοιπὸν οὐδὲ ἀπολογία. τότε μὲν γὰρ εἰς δούλους ἦν τὰ τολμώμενα, νῦν δὲ πάντα 15 ἐκεῖνα τὰ παλαιὰ σαφῶς ἀπεκρύψατε διὰ τῆς εἰς τὸν κοινὸν δεσπότην Χριστὸν μανίας, ὅθεν καὶ μειζόνως κολάζεσθε. καὶ οὐδ' οὕτως ἀπέχεσθε τῆς πατρικῆς ἐμβροντησίας τε καὶ λύσσης, πλάνον αὐτὸν καὶ παράνομον ἀποκαλοῦντες. εἰ οὖν πλάνος ἦν ὁ Χριστός, ὥς φατε, καὶ παράνομος, ἔχρην μᾶλ- 20 λον ὑμᾶς εὐδοκιμῆσαι, ὅτι αὐτὸν ἀπεκτείνετε. εἰ γὰρ ὁ Φινεὲς ἓνα τινὰ παρανομοῦντα ἀνελὼν δλόκληρον τὴν κατὰ τοῦ ἔθνους ὀργὴν ἔπαυσεν (ἔστι γὰρ Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύ-

18 — p. 420, 1 Chrys. *ib.* VI, 3 Migne 907 *med.* — 23 Psalm. 106 (106), 30.

1 καὶ *om.* CEF LN R. — 3. 4 μυρία δεινὰ διαπραττ. V μυρία διαπρα. δεινὰ B. — ἀπελαύετε LV ἀπελαύσατε C ἀπολάβεται M. — 5 καὶ προμηθείας καὶ προστασίας C καὶ προστασίας *om.* F. — οὔτε — οὐδὲ A οὐδὲ — οὐδὲ C. — 6 διηνεκῇ LPV δεινὴ AB. — 7 ἦν Θεὸς τότε DEP ἦν ὁ Θεὸς τότε AB Θεὸς ἦν τότε CFMV *et recc.* quidam ὁ Θεὸς ἦν τότε *recc.* alii ἦν τότε Θεὸς L Chr. — 9 διότι *codd. praeter* AFP. — 18 οὐδὲ οὕτως *codd. praeter* ABP.

19 λύττης P. — 24 αὐτῷ φησιν εἰς P.

νην), πολλῷ μᾶλλον ἐφ' ὑμῶν ἔδει τοῦτο γενέσθαι, εἴ γε παράνομος ἦν ὁ ὑφ' ὑμῶν σταυρωθείς. καὶ πόθεν δῆλον, φησὶν, ὅτι τέλεον ἀπεστράφη ἡμᾶς ὁ θεός; τῶν πραγμάτων αὐτῶν βοῶντων καὶ σάλπιγγος λαμπροτέραν ἀφιέντων φωνήν διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς πόλεως, διὰ τῆς ἐρημώσεως τοῦ ναοῦ, διὰ τῶν ἄλλων ἀπάντων. ἀλλ' ἄνθρωποι, φησὶν, ἡμῖν ἐπήγαγον ταῦτα, οὐχ ὁ θεός. εἰ οὖν ἀνθρώπων ἦν ἔργα ταῦτα, καὶ οὐ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ, ἔδει μέχρι τῆς ἀλώσεως τὰ ὑμέτερα στήναι καὶ μὴ περαιτέρω προελθεῖν
10 ὑμῖν τὴν ἀτιμίαν τε καὶ κάκωσιν. πλὴν ἔστω κατὰ τὸν
315 M. ὑμέτερον λόγον, ὅτι τὰ τείχη κατέστρεψαν ἄνθρωποι καὶ τὴν πόλιν καθεῖλον καὶ τὸν βωμὸν ἀνέστρεψαν. μὴ καὶ τοὺς προφήτας ἄνθρωποι κατέπαυσαν; μὴ καὶ τὴν τοῦ πνεύματος χάριν καὶ τᾶλλα τὰ σεμνὰ τὰ παρ' ὑμῖν αὐτοὶ κατέλυσαν,
15 οἷον τὸ φωνὴν ἐκ τοῦ ἱλαστηρίου φέρεσθαι, τὴν ἐπὶ τῷ χρίσματι γινομένην ἐνέργειαν, τὴν ἐπὶ τῶν λίθων τοῦ ἱερέως δῆλωσιν; καὶ γὰρ ἡ Ἰουδαϊκὴ πολιτεία οὐχὶ κάτωθεν εἶχε τὰς ἀρχὰς ἀπάσας, ἀλλὰ τὰς πλείους καὶ σεμνοτέρας ἄνωθεν ἐκ τῶν οὐρανῶν. οἷόν τι λέγω, θυσίας γίνεσθαι συγχωρή-
20 σας, ὁ μὲν βωμὸς ἦν κάτω καὶ τὰ ξύλα καὶ ἡ μάχαιρα καὶ ὁ ἱερεὺς, τὸ δὲ πῦρ τὸ μέλλον ἐν τοῖς ἀδύτοις ἐκείνοις ἵεναι καὶ δαπανᾶν τὰς θυσίας ἄνωθεν τὴν ἀρχὴν εἶχεν. οὐ γὰρ ἄνθρωπος εἰς τὸν ναὸν εἰσῆγε πῦρ, ἀλλὰ φλόξ ἄνωθεν κατενεχθεῖσα τὴν ἐπὶ τῆς διακονίας ἐπλήρου θυσίαν. πάλιν

2—6 Chrys. *ib.* paullo post Migne 908 *med.* — 6 — *p.* 421, 13 Chrys. *ib.* VI, 4 Migne 908 *fin.*

3 ὑμᾶς ABCMR. — 10 καὶ τὴν κάκωσιν AV. — 11 οἱ ἄνθρωποι BRV Chr. — 12 ἀνέστρεψαν F Chr. κατέστρεψαν A. — 14 τὰ ἄλλα B Chr. — 15 οἷον ABPV Chr. *om.* *rell.* — 16 γινομένην BCDEF P γενομένην ALVR Chr. φερομένην M. — 17 ἡ *spr. v.* A *m.* 1 *ut vid.* *om.* C. — 19 γίνεσθαι CEF LN PV γενέσθαι ABR Chr. — 21 ὁ *om.* EP.

10 ὑμῶν P Chr.

εἴ ποτε ἔδει τι μαθεῖν, ἀνὰ μέσον τῶν Χερουβὶμ ἐκ τοῦ ἱλαστηρίου φωνή τις ἐφέρετο καὶ τὰ μέλλοντα προύλεγεν. ὡσαύτως ἐπὶ τῶν λίθων τῶν ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἁρχιερέως, ὅπερ ἐκάλουν δῆλωσιν, ἐγίνετό τις ἑκλαμψις καὶ τὰ μέλλοντα προεσήμαινεν. ὁμοίως, ἥνίκα χρίεσθαι ἔδει τινά, 5 πνεύματος ἐφίπτατο χάρις, καὶ τὸ ἔλαιον ἀνεπήδα, καὶ προφητῆται διηκόνουν τοῖς πράγμασι τούτοις, καὶ νεφέλη πολλάκις καὶ καπνὸς τὰ ἅδυντα κατελάμβανεν.

Ἵνα τοίνυν μὴ ἀναισχυντεῖτε μηδὲ ἀνθρώποις λογίζεσθε τὴν ἐρήμωσιν τούτων, οὐχὶ τὴν πόλιν μόνον ἀφῆκε πεσεῖν 10 καὶ τὸν ναὸν ἐρημωθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα ἐκεῖνα, ἅπερ ἐκ τῶν οὐρανῶν τὰς ἀρχὰς εἶχεν, ἐκποδῶν γενέσθαι πεποίηκεν. τίνος οὖν ἕνεκεν οὐκ ἔχετε νῦν προφήτας οὐδέ τι τῶν λοιπῶν ἐκείνων θείων; οὐκ εὐδηλον ὅτι τοῦ θεοῦ τὰ καθ' ὑμᾶς ἀποστραφέντος; καὶ πόθεν τοῦτο, φησὶν, δῆ- 15 λον; ἀφ' ὧν πρὸ τούτου μὲν ἀσεβοῦντες ἐπετυγχάνετε πάντων, νῦν δὲ δοκοῦντες ἐπιεικέστερον ζῆν μετὰ τὸν σταυρὸν μείζονα τιμωρίαν ὑπομένετε καὶ οὐδενὸς ἀπολαύετε τῶν προτέρων οὔτε μὴν ἀπολήψεσθε, καθὼς αἱ θεῖαι προορρήσεις 316 M. ἐναργῶς δηλοῦσιν. εἰ δὲ βούλεσθε, καὶ ἑτέρους προφήτας 20 ἐφοπλίσωμεν λέγοντας φανερῶς ὅτι τὰ μὲν ὑμέτερα τέλος λήψεται, τὰ δὲ ἡμέτερα ἀνθήσει καὶ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκταθήσεται τὸ κήρυγμα, καὶ θυσίας ἑτέρας εἰσενεχθή-

13—20 Chrys. *ib.* paullo post Migne 910 init. — 20 — p. 423, 2 Chrys. *ib.* V, 12 Migne 902 init.

1 τι] τινὰ A om. MV. — ἀναμέσον AFNPR. — 4 ἐγένετο BFV. — ἑκλαμψις LN. — 9 ἀναισχυντῆτε ABDEFL *et* recc. quidam. — λογίξησθε EL λογίζεσθαι AB *et* recc. nonnulli. — 12 τὰς ἀρχὰς εἶχεν ABPChr. εἶχε τὰς ἀρχὰς tell. — 15 ἡμᾶς FV *et* recc. quidam ὑμῶν A sed ὧν m. 2 ex ας. — τοῦτο δῆλον φησὶν D δῆλον τοῦτο φησὶν M. — 16 ἐτυγχάνετε (-ται A) AB.

13 Post πεποίηκεν P add.: τὸ πῦρ, τὴν φωνήν, τὴν τῶν λίθων ἑκλαμψιν, καὶ τᾶλλα πρὸς τούτοις, οἷον τὸ ὕδωρ τῆς ἐλέξεως καὶ τὰ ὅμοια. (τὸ πῦρ — τούτοις *etiam* Chr.)

σεται τρόπος, ἐκείνων τῶν παρ' ὑμῖν καταλυθεισῶν. οὐδὲ γὰρ Ἡσαΐαν παράγω τέως μάρτυρα οὔτε Ἰερεμίαν οὔτε τοὺς ἄλλους τοὺς πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, ἵνα μὴ λέγητε, ὅτι τὰ δεινὰ ἐκεῖνα ἃ ἔλεγον ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἐξέβη, ἀλλὰ Μα-
 5 λαχίαν τὸν μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καὶ τὴν τῆς πόλεως ἀποκατάστασιν σαφῶς περὶ τῶν πραγμάτων ὑμῶν προφητεύσαντα. ἐπειδὴ γὰρ ἐπανῆλθον καὶ τὴν πόλιν ἀπέλαβον καὶ τὸν ναὸν ὠκοδόμουν καὶ τὰς θυσίας ἐπετέλουν, τὴν μέλλουσαν παντελῇ ταύτην καὶ τελευταίαν ἐρήμωσιν καὶ
 10 τὴν ἀναίρεσιν τῶν θυσιῶν προλέγων φησὶν· εἰ λήψομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν θυσίαν, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ὅτι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρὰ, ὑμεῖς δὲ βεβη-
 15 λοῦτε αὐτό. πότε οὖν ταῦτα πεπλήρωται, ὧ Ἰουδαῖοι, καὶ πότε ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσηνέχθη τῷ θεῷ καὶ θυσία καθαρὰ; οὐκ ἂν ἔχοιτε εἰπεῖν ἕτερον καιρὸν, ἀλλ' ἢ τοῦτον δὴ τὸν μετὰ τὴν Χριστοῦ παρουσίαν, ὥς, εἰ μὴ τοῦτον προλέγοι τὸν καιρὸν μηδὲ τὴν ἡμετέραν θυσίαν, ἀλλὰ τὴν
 20 Ἰουδαϊκὴν, παράνομός ἐστιν ἡ προφητεία. εἰ γάρ, τοῦ Μωϋσέως κελεύοντος εἰς μηδένα τόπον ἀνάγεσθαι θυσίαν, ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός, καὶ εἰς ἕν χωρίον ἐν Ἱερουσαλὴμ συγκλείοντος τὰς θυσίας ἐκεῖ-
 25 νας, ὁ προφήτης λέγει· ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα μέλλει προσάγεσθαι καὶ θυσία καθαρὰ, ἐναντιοῦται καὶ μάχεται τῷ

10 Malach. 1, 9 sqq. — 20 Deut. 16, 6.

12 καὶ μέχρι APV (καὶ ἕως Mal.) καὶ om. tell. Chr. — 15 πεπλήρωται ALP et m. 1 ut vid. B (ἐξέβη Chr.) πεπλήρωνται (-ονται CE) tell. — ὧ Ἰουδαῖε V et recc. nonnulli Chr. — 16 καὶ om. AB. — 17 ἔχετε CF ἔχετε M ἔχητε recc. plerique ἔχεις E. — 19 προλέγει ABCMR Chr. — 21 μωσέως FP et recc. nonnulli. — ἄγεσθαι N.

3 λέγετε P. — 4 μιχαίαν P.

Μωϋσῆ. ἀλλὰ μὴ γένοιτο. περὶ γὰρ ἑτέρας ἐκεῖνος εἶπε
 θυσίας καὶ περὶ ἑτέρας οὗτος. ἀκούσατε δὴ καὶ Σοφονίου
 συμφωνοῦντος τὰ αὐτὰ καὶ λέγοντος· ἐπιφανήσεται κύριος
 ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς 317 M.
 τῶν ἐθνῶν, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου 5
 αὐτοῦ. καίτοι γε τοῦτο οὐκ ἐφείτο, ἀλλ' εἰς ἓνα τόπον
 ἐθέσπισε Μωϋσῆς λατρεύειν. ὅταν οὖν ἀκούσῃτε τῶν προ-
 φητῶν προλεγόντων καὶ προαναφωνούντων ὅτι οὐκέτι εἰς
 μίαν πόλιν οὐδὲ εἰς ἓνα τόπον ἀναγκασθήσονται οἱ ἄνθρω-
 ποι πάντοθεν συνάγεσθαι, ἀλλ' οἴκοι καθήμενος ἕκαστος 10
 θεραπεύσει τὸ θεῖον, τίνα ἂν ἔχοιτε εἰπεῖν ἕτερον καιρόν,
 ἀλλ' ἢ τὸν παρόντα τοῦτον, καθ' ὃν τὰ μὲν ἡμέτερα δια-
 λάμπουσι κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὰ δὲ ὑμέτερα κατε-
 σβέσθησαν, καὶ ἐν σκότει διαπορεύεσθε κατὰ πᾶσαν τὴν
 οἰκουμένην. ὅτι δὲ πάλιν οὐδὲ παρὰ τὴν ἀρχὴν ὑμῖν δοῦ- 15
 ναι τὰς τοιαύτας ἡβούλετο θυσίας, ἀκούσατε, τί φησιν
 Ἑσαΐας· τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν, λέγει κύριος,
 καὶ τίς ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; εἰ γὰρ ταῦτα
 παρὰ τὴν ἀρχὴν ἐζήτηι, καὶ τοὺς παλαιοὺς πάντας τοὺς
 παρ' αὐτῶν λάμψαντας πρώτους ἂν εἰς τὴν πολιτείαν ἤγαγε 20
 ταύτην. πῶς οὖν ταῦτα, φησὶν, ἐπέτρεψεν; τῇ ὑμετέρᾳ συγ-
 καταβαίνων ἀσθενείᾳ. καὶ καθάπερ ἰατρὸς πυρέττοντα ὄρων
 ἄνθρωπον δυσάρεστόν τινα καὶ ἀκαρτέρητον ἐπιθυμοῦντα
 ψυχροποσίας καὶ ἀπειλοῦντα, εἰ μὴ λάβοι, ἑαυτὸν ἀναιρή-
 σειν, βουλόμενος μεῖζον κωλύσαι κακὸν τὸ ἔλαττον δίδωσι 25
 πρὸς ἀπαλλαγὴν τελευτῆς βιαίας, οὕτω δὴ καὶ ὁ θεὸς ἐποί-

2—12 Chrys. *ib.* paullo post Migne 903. — 3 Soph. 2, 11.
 — 15 — p. 425, 18 Chrys. *ib.* IV, 6 Migne 879 *fin. praeter verba*
p. 424, 18 ὅθεν φησὶν ὁ δαυίδ — ἐν ἱερουσαλήμ a Georgio ad-
dicta. — 17 Jes. 1, 11.

1 μωϋσεῖ BE μωσεῖ ex μωσῇ L. — 2 σοφωνίου BEMP
 σωφονίου L. — 12 μὲν om. CF. — 13 καὶ κατὰ CF.

7 ἀκούσετε P. — 22 ἰητρος P.

ησεν. ἐπειδὴ γὰρ εἶδε μαινομένους, ἀγχομένους, ἐπιθυμοῦν-
 τας θυσιῶν καὶ παρασκευασμένους, εἰ μὴ λάβοιεν, αὐτο-
 μολήσῃν πρὸς τὰ εἰδωλα, μᾶλλον δὲ οὐ παρασκευασμένους,
 ἀλλὰ καὶ αὐτομολήσαντας ἤδη, ἐπέτρεψε τὰς θυσίας. καὶ
 5 ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ αἰτία, δῆλον ἐντεῦθεν. μετὰ γὰρ τὴν
 μυσαρὰν ἑορτήν, ἣν ἐπετέλεσαν τοῖς δαιμονίοις μοσχοποιή-
 σαντες, τότε τὰς θυσίας ἐπέτρεψε μονονουχὶ λέγων· μαίνεσθε
 καὶ βούλεσθε θύειν. οὐκοῦν κἂν ἐμοὶ θύετε. ἀλλ' ὅμως
 καὶ τοῦτο ἐπιτρέψας οὐ μέχρι τέλους ἀφῆκεν, ἀλλὰ διὰ σο-
 318 M. 10 φωτάτης μεθόδου πάλιν ἀπήγαγεν. καὶ ὥσπερ ὁ ἱατρὸς
 ἐκεῖνος συγχωρήσας τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ κάμνοντος εἶτα φιά-
 λην οἴκοθεν κομίσας κελεύσειεν ἐν ταύτῃ μόνῃ τῆς ψυχρο-
 ποσίας μεταλαμβάνειν, καὶ τοῦ κάμνοντος πεισθέντος λάθρα
 τοῖς ἐπιτηδείοις ἐπιτάξειε συντριῦσαι τὴν φιάλην αὐτήν, ἵνα
 15 λανθανόντως καὶ ἀνυπόπτως αὐτὸν ἀπαγάγῃ τῆς ἐπιθυμίας
 ἐκείνης, οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἐποίησεν. θύειν ἐπιτρέψας ἐν
 οὐδενὶ τόπῳ τῆς οἰκουμένης εἶασε τοῦτο γίνεσθαι ἀλλ' ἢ ἐν
 τοῖς Ἱεροσολύμοις καὶ μόνον. ὅθεν φησὶν ὁ Δαυὶδ· σοὶ
 πρέπει ὕμνος, ὁ θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ
 20 ἐν Ἱερουσαλήμ. εἶτα ἐπειδὴ χρόνους τινὰς ἔθυσαν, καθεῖλε

18 Psalm. 64 (65), 1.

2. 3 παρασκευασμένους *utroque loco BFL priore loco EP et
 rec. nonnulli.* — 8 καὶ βούλεσθε LNP Chr. τῷ (ὧ alii) βού-
 λεσθαι R βούλεσθε (*om. καὶ*) *rell.* — οὐκοῦν κἂν ἐμοὶ θύετε P Chr.
 οὐκοῦν ἐμοὶ θύετε ABV κἂν ἐμοί φησι θύετε R ἐμοί φησι θύετε
 (θύσετε L) CEF LN. — 10 ἐπήγαγεν BRV. — 12 κελεύσει ἐν
 ταύτῃ AB κελεύσειεν ταύτῃ M. — 14 ἐπιτηδείοις] ἰδίους AF (ἐπι-
 διδοῦσι Chr.). — 16 ἐκείνης] αὐτῆς AB. — ἐν *om.* N. — 17 γε-
 νέσθαι AEM. — 18 καὶ μόνον ABPV καὶ *om. rell. Chr.* —
 19 σιών FP.

5 αὕτη *lit. ex ταύτῃ m. 2 ut vid. P.* — ἐστὶν *om. P.* —
 δῆλον P. — 10 ἱατρὸς *ut vid. P.* — 16. 17 θύειν μὲν ἐπιτρέψας,
 ἐν οὐδενὶ δὲ τόπῳ P. — 17 ἢ *om. P Chr.* — 20 *Post Ἱερουσαλήμ
 P add.:* καὶ γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεὸς καὶ τὸ κατοικητήριον
 αὐτοῦ ἐν σιών [Psalm. 75 (76), 2; 3].

τὴν πόλιν. ὥσπερ ὁ ἱατρὸς διὰ τῆς τοῦ σκεύους συντριβῆς, οὕτω καὶ ὁ θεὸς διὰ τῆς κατὰ τὴν πόλιν καταστροφῆς καὶ ἄκοντας αὐτοὺς ἀπήγαγε τοῦ πράγματος. ἐπεὶ γάρ, εἰ φανερώς εἶπεν· ἀπόστητε, οὐκ ἂν ἠνέσχοντο ῥαδίως, διὰ τῆς κατὰ τὸν τόπον ἀνάγκης λανθανόντως αὐτοὺς ἀπήγαγε 5 τῆς περὶ τὸ πρᾶγμα μανίας. ἔστω τοίνυν ὁ μὲν ἱατρὸς ὁ θεός, ἡ δὲ φιάλη ἡ πόλις, ὁ δὲ νοσῶν ὁ δυσάρεστος δῆμος τῶν Ἰουδαίων, ἡ δὲ ψυχροποσία ἡ τῶν θυσιῶν ἐπιτροπὴ καὶ ἐξουσία. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἠβούλετο κατασκευάσαι, τίνος ἕνεκεν εἰς τόπον ἓνα συνέκλεισε τὴν τοι- 10 αὐτὴν θυσίαν ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν; τίμος χάριν τὴν μὲν λατρείαν εἰς θυσίας, τὰς δὲ θυσίας εἰς τόπον, τὸν δὲ τόπον εἰς καιρὸν, τὸν δὲ καιρὸν εἰς μίαν πόλιν συναγαγὼν αὐτὴν πάλιν ἐκείνην κατέστρεψε τὴν πόλιν; καὶ τὸ δὴ θαυμαστὸν καὶ παράδοξον, ὅτι πᾶσα 15 μὲν ἡ οἰκουμένη τοῖς Ἰουδαίοις ἀνεῖται, ἔνθα οὐκ ἔξεστι θύειν, μόνη δὲ Ἱερουσαλήμ, ἐν ᾗ καὶ μόνον θύειν ἔξῃν, ἄβατος καὶ ἔρημος γέγονεν.

Περὶ ὧν μέντοι γε καὶ ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς διατάξεσιν φησιν ὁ θεῖος λόγος· ἤδη δὲ καὶ πρὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκο- 20 νομίας ἐναργῶς ὁ θεὸς εὖ μάλα παρητεῖτο τὰς τῶν Ἰουδαίων θυσίας ἑξαμαρτόντας εἰς αὐτὸν πολλάκις καὶ οἰομέ- 219 M. νους διὰ θυσίας ἄλλ' οὐ διὰ μετανολας αὐτὸν ἐξευμενλίζεσθαι. φησὶ γὰρ διὰ τῶν προφητῶν· ἵνα τί μοι φέρετε λίβανον ἐκ Σαβᾶ καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὀλοκαυτώματα 25

19 — p. 427, 9 Const. Apost. VI, 22. — 24 Jer. 6, 20.

1 ὥσπερ ὁ ἱατρὸς ABP καὶ ὥσπερ ὁ ἱατρὸς L καὶ ὥσπερ (om. ὁ ἱατρὸς) CEFNRV. — 7 ἡ δὲ φιάλη ἡ πόλις om. A. — φιάλη lit. corr. ex φιάλης D φιάλης recc. plerique φιάλης L φιάλις CEM φιάλις F. — 14 ἐκείνην om. CR. — 16 οὐκ ἔστιν EMRV. — 18 ἄβατος αὐτοῖς καὶ FN ἄβατος γὰρ καὶ ERV. — 19 γε om. A. — καὶ om. CENRV. — 22 ἑξαμαρτόντας CFLNRV ἑξαμαρτάνοντας AB. — 25 σαβὰ DEP σαββᾶ B. — κιννάμωμον CEFN.

ὑμῶν οὐκ ἔστι δεκτά, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐκ ἡδυνάν μοι.
 καὶ συναγάγετε τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν μετὰ τῶν θυσιῶν
 ὑμῶν καὶ φάγετε τὰ κρέα, ὅτι οὐκ ἐνετειλάμην ὑμῖν, ἥνικα
 ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου περὶ θυσιῶν καὶ ὀλοκαυ-
 5 τωμάτων. καὶ τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; πλήρης
 εἰμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν καὶ στέαρ ἄρνων καὶ αἷμα ταύ-
 ρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι, οὐδ' ἂν ἔρχεσθε ὀφθῆναι
 μοι. τίς γὰρ ἐξεξήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν
 τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε ἔτι. ἐὰν φέρετέ μοι σεμί-
 10 δαλιν, μάταιον. θυμίαμα βδέλυγμά μοι ἔστιν, τὰς νεομη-
 νίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχο-
 μαι, νηστείαν καὶ ἀργίαν καὶ τὰς ἐορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ
 ψυχὴ μου. ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμόνην. καὶ ἀπόστησον
 ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ᾠδῶν σου, καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ
 15 ἀκούσομαι. καὶ οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ
 ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρρους. ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκου-
 μένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ
 αἷμα τράγων πίομαι. θυσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως. καὶ
 θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον. καὶ ἀπλῶς ἐν πά-
 20 σαις ταῖς γραφαῖς ὁμοίως τὰς θυσίας ἀπαναίνεται διὰ τὸ
 ἐξαμαρτάνειν αὐτοὺς εἰς αὐτὸν ἐξ ἄκρας κακίας καὶ ἀπει-
 θείας τε καὶ σκληροκαρδίας. θυσίαι, γὰρ φησιν, ἀσεβῶν βδέ-

2 Jer. 7, 21; 22. — 5 Jes. 1, 11—14. — 13 Amos 5, 23. —
 15 Psalm. 49 (50), 9; 12—14. — 19 Psalm. 50 (51), 19. —
 22 Prov, 21, 27.

1 οὐκ ἔτι B οὐκ εἰσι RV Jer. — οὐχ ER. — ἡδυναν EFR
 ἡδυναν sine spir. LP. — 2 μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν om. DL. —
 3 τὰ κρέα ABP Const. τὰ om. rell. Jer. — 5 καὶ τί — 6 ὀλοκαυ-
 τωμάτων om. FM. — 6 καὶ κριῶν F om. L et recc. quidam. —
 7 τράγων καὶ ταύρων ELN. — ἔρχεσθαι ACM ἔρχησθε EFRV.
 — 8 ὑμῶν] μου ABELV. — 9 φέρετε (-ται M) MP. — 12 ἀρ-
 γείαν AFLNPV. — 16 χιμάρρους AP χιμάρους EL. — 21 κα-
 κίας τε καὶ ἀπειθείας καὶ L. — 22 τε om. V. — φησὶν post κυρίῳ
 p. 427, 1 ins. B om. R.

13 καὶ ἐγενήθητε P. — 18. 19 αἰνέσεως. θυσία γὰρ τῷ P.
 — 20 τὰς θυσίας αὐτῶν P (αὐτῶν τ. θ. Const.).

λυγμα κυρίῳ· καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς. καί· 320 M.
 θυσίαι αὐτῶν ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς, καὶ πάντες οἱ ἐσ-
 θίοντες αὐτάς μολυνθήσονται. διὸ δὴ καὶ τῷ Σαοὺλ ὁ
 θεῖος Σαμουὴλ ἔλεγεν· ἀγαθὴ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν, καὶ ἀκρό-
 αμα ὑπὲρ στέαρ κριῶν. ἰδοὺ γὰρ οὐ θέλει κύριος θυσίαν 5
 ὡς τὸ εἰσακούειν αὐτοῦ. εἰ τοίνυν καὶ πρὸ τῆς παρουσίας
 αὐτοῦ ὑπὲρ θυσίαν καρδίαν καθαρὰν ἐπεζήτει καὶ πνεῦμα
 συντετριμμένον, πολλῷ μᾶλλον ἐλθὼν ἔπαυσε τὰς δι' αἱμά-
 των θυσίας, οὐδὲ πάλαι δεόμενος αὐτάς, ὡς εἴρηται, ἀλλ'
 εἰ βουληθῶσι συγχωρῶν καὶ εἰ ἀπὸ γνώμης ὀρθῆς προσ- 10
 οῖσουσιν. ὅθεν φησὶν· εἰ θύειν ἐπιθυμεῖς, οὐ δεομένῳ μοι
 θῷε. ὅποτε δὲ τούτων ἀμνήμονες ἐγένοντο καὶ μόσχον ἀντὶ
 θεοῦ θεὸν ἐπεκαλέσαντο καὶ τούτῳ τὴν αἰτίαν τῆς ἐξ Αἰγύ-
 πτου πορείας ἐπεγράψαντο λέγοντες· οὗτοι οἱ θεοί σου, Ἰσ- 15
 ραήλ, οἱ ἐξαγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀπαρνησά-
 μενοι θεὸν τὸν διὰ Μωσέως ἐπισκεψάμενον αὐτοὺς ἐν τῇ
 θλίψει αὐτῶν, τὸν τὰ σημεῖα ἐπὶ χειρὸς καὶ ῥάβδου ποιησά-
 μενον, τὸν Αἰγυπτίους δεκαπλήγῳ πατάξαντα, τὸν ἐρυθρὰν
 θάλασσαν εἰς διαιρέσεις διελόντα καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν
 μέσῳ τοῦ ὕδατος ὡς διὰ ξηρᾶς, τὸν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν 20
 βυθίσαντα, τὸν εἰς Μερρὰν τὴν πικρὰν πηγὴν γλυκάναντα,
 τὸν ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ εἰς πλησμονὴν ἀναβλύσαντα,
 τὸν στύλῳ νεφέλης καὶ στύλῳ πυρὸς σκιάζοντα αὐτοῖς διὰ
 θάλλπος ἄμετρον καὶ φωτίζοντα καὶ ὁδηγοῦντα τοὺς οὐκ

2 Hos. 9, 4. — 4 I. Reg. 15, 22. — 9—p. 429, 2 Const.
 Apost. VI, 20. — 14 Exod. 32, 4.

1 κυρίῳ ABFP τῷ κυρίῳ CDEL τῷ θεῷ MRV. — 4 ἀκοὴ
 ἀγαθὴ ABV. — 6 ὡς] εἰς ACELV. — ἀκούειν BR. — 9 αὐταῖς F
 αὐτῶν BCN. — 12 θῷε codd. — 16 τῇ om. CF. — 21 τοὺς εἰς
 AEV τὴν εἰς B. — 23 αὐτοὺς BCFL.

7 ἐπιζητεῖ P. — 10 εἰ ante ἀπὸ om. P. — 12 Post θῷε
 add.: ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡκουμένη (l. ἡ οἰκ.) καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
 [Psalm. 49 (50), 12] P Const. — 15 ἐξάγοντες P.

εἰδότες ὅπου πορευθῶσιν, τὸν ἐξ οὐρανοῦ μαννοδοτήσαντα
αὐτοῖς καὶ ἐκ θαλάσσης κρεοδοτήσαντα ὀρυγομήτρην, τὸν
ἐν τῷ ὄρει νομοθετήσαντα αὐτοῖς, οὗ τῆς θέας καὶ βροντο-
φόρου φωνῆς ἡξιώθησαν ἀκοῦσαι· τοῦτον ἀπηρνήσαντο
821 M. 5 εἰπόντες τῷ Ἀαρών· ποίησον ἡμῖν θεούς, οἱ προπορεύονται
ἡμῶν, καὶ ἐμοσχοποίησαν χωνευτὸν καὶ ἔθυσαν τῷ εἰδώλῳ.
κάντεῦθεν οὖν ὀργισθεὶς ὁ μακρόθυμος κύριος ἅτε δὴ ἀχα-
ριστηθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἔδησεν αὐτοὺς δεσμοῖς ἀλύτοις, στιβώ-
σει φορτισμοῦ καὶ σκληρότητι κλοιοῦ, καὶ οὐκέτι εἶπεν· ἐὰν
10 δὲ ποιήσης, ὥς πρὸ τῆς μοσχοποιΐας εἴρηκεν, ἀλλά· ποίησον
θυσιαστήριον καὶ θύε διηνεκῶς. ἐπιλήσμων γὰρ ὑπάρχεις
καὶ ἀχάριστος, ἵνα συνεχῶς ὑπομιμνήσκῃ μου. ἐπεὶ οὖν
τῇ ἐξουσίᾳ κακῶς ἀπεχρήσαντο οἱ τάλανες καὶ ἀγνώμονες,
ἀνάγκην ἐπέθηκε λοιπὸν θύειν καὶ βρωμάτων ἀπέχεσθαι
15 τινων, καὶ ζώων διαφορὰς καθαρῶν καὶ ἀκαθάρτων διέστει-
λεν, καίτοι παντὸς ζώου καθαροῦ τυγχάνοντος (πάντα γὰρ
ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς καλὰ λίαν), καὶ δὴ καὶ ἀφορισμοὺς
προσέταξε καὶ καθαρμοὺς καὶ βαπτισμοὺς καὶ ῥαντισμοὺς
καὶ ἀγνείας καὶ ἀργίας διαφόρους, ὧν παρακούοντες τιμω-
20 ρίαν ὠρίσατο, ἵνα πιεζόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ κλοιοῦ ἀγχόμενοι
τῆς πολυθέου πλάνης ἐκστήσωνται. οὐκοῦν διὰ τὴν σκληρο-
καρδίαν αὐτῶν ἐπέδησεν αὐτούς, ὅπως διὰ τοῦ θύειν καὶ
ἀργεῖν καὶ ἀγνίζεσθαι καὶ τὰ τοιάδε παρατηρεῖσθαι εἰς ἔν-

4 Exod. 32, 1.

2 αὐτοῖς BP Const. αὐτοὺς tell. — καὶ ἐκ θαλ. κρεοδοτή-
σαντα om. F. — κρεοδοτήσαντα BEV. — 3 τῷ om. AV. — αὐτοὺς
ABCF. — 8 αὐτοῖς B et recc. nonnulli. — στιβώσει BCDEP
στηβώσει F στιβώσει MV recc. quidam στυβάσει recc. alii. — 11 θύε
codd. praeter BC: — 18 ἀναμιμνήσκῃ recc. plerique ἐπιμνήσκῃ B
ἐπιμνήσκεις M. — 14 ἀνάγκη BP et recc. quidam. — 18 κα-
θαρισμοὺς CF Const. — καὶ ῥαντ. καὶ καθαρμ. καὶ βαπτισμοὺς B
καὶ βαπτισμοὺς om. R. — 19 ἀργείας ABFLP. — 21 ἐκστήσονται
ACFN et recc. plerique.

11 ὑπάρχης P.

νοϊαν ἔρχονται θεοῦ τοῦ ταῦτα διαταξαμένου αὐτοῖς καὶ νομοθετήσαντος. οἳ γε μοχθηρία τρόπου καὶ γνώμης ἀγνώμονος οὐ διελλίμπανον ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ καὶ παρατρεπόμενοι προσεκύνουν ἀντὶ τοῦ κτίστου τὴν κτίσιν, καὶ ποτὲ μὲν, ὡς εἴρηται, 5 μωσχοποιήσαντες, ποτὲ δὲ τῷ Βεελφεγὼρ προσκυνήσαντες, ἄλλοτε δὲ τὸν Βάαλ καὶ τὸν Θαμουῦζ καὶ τὴν Σιδωνίαν Ἀστάρτην καὶ τὸν Μολχώμ καὶ τὸν Χαμῶς, καὶ ποτὲ μὲν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, ἃ ὁ θεὸς εἰς φαῦσιν ἀνθρώποις ἐποίησε καὶ οὐκ εἰς προσκύνησιν, ποτὲ 10 δὲ καὶ ἄλογα ζῶα, ὡς παρ' Αἰγυπτίοις τὸν Ἄπιν βοῦν καὶ τὸν Μενδήσιον τράγον, καὶ θεοὺς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς, 322 M. ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ταύτῃ τοι προδήλως ἀπειλῶν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔλεγε διὰ τοῦ προφήτου· μὴ μικρὸν τοῦτο τῷ οἴκῳ Ἰούδα ποιεῖν τὰ βδελύγματα ταῦτα ἃ ἐποίησαν, ὅτι ἐπλησαν 15 τὴν γῆν ἀνομίας τοῦ παροργίσει με. διὸ τοίνυν εἰκότως ἐξωλοθρεύθησαν ὡς τὸν θεὸν παροργίζοντες καὶ τὴν ἁγίαν γῆν ἐκείνην καταμιαίνοντες ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῆς ἐσχάτης καὶ τελευταίας ἀλώσεως ταύτης ἐπὶ Οὔεσπασιανοῦ καὶ Τίτου.

Καὶ γὰρ διάφοροι ταύτην ἐλόντες καὶ καθελόντες, φησὶ 20 Θεοδώρητος, πάλιν εἰς τὸ ἀρχαῖον ὁ θεὸς ἀπεκατέστησεν ἀξίωμα τε καὶ σχῆμα, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι. πρῶτος μὲν γὰρ

2—16 Const. Ap. V, 12. — 14 Ez. 8, 17.

1 ἔρχονται BE et recc. plerique. — τοῦ θεοῦ ALR. — 2 γνώμης ἀγνώμονος καὶ τρόπου N. — 7 δὲ om. BR. — βαάλ E βάλ C. — σιδωνίαν BLM et recc. multi. — 8 μολχώμ AEV μολχὸν vel μόλχον R μελχῶ F μολὸχ B Const. — χαμῶς ACFML et recc. nonnulli. — 10 ἀνθρώπων ἐποίησε BM ἐποίησε ἀνθρώποις V ἀνθρώποις om. L. — 12 μενδίσιον ACP μενδέσιον B. — 17 ἐξωλοθρεύθησαν BDEFL ἐξολοθρεύθησαν rell. — 18 καταμιέ-
νοντες CE καταμένοντες B. — καὶ ἕως FL. — 19 τῆς ἐπὶ FL. — 20 καὶ καθελόντες ABPV om. rell. — 22 πρῶτος ABP πρῶ-
τον rell.

4 τὸν θεὸν P. — 6 τὸν βεελφεγὼρ P Const.

Θεγλαφασάαρ δοριάλωτον ἔλαβε τῶν δέκα φυλῶν τὸ πλεῖστον, δεύτερος δὲ Σαλμανασάρ τὴν Σαμάρειαν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν ἐξηνδραπόδισε πόλεις, τρίτος δὲ ὁ Σεναχηρεῖμ τὰς μὲν ἄλλας τῆς Ἰουδαίας ἐπολιόρκησε πόλεις καὶ πολλοὺς
 5 μετώκισεν αἰχμαλώτους, ἐπιστρατεύσας δὲ τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀλαζονικῶς τε καὶ δυσσεβῶς ἐκομίσατο δικαίως τῆς βλασφημίας τὰ ἐπίχειρα θεηλάτῳ πληγῇ τὴν στρατιὰν ἀπολέσας, καὶ μετ' αἰσχύνης ἀναξεύξας ὑπὸ τῶν ἰδίων τέκνων ἀναιρεῖται. μετὰ δὲ τοῦτον Ναβουχοδονόσωρ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει
 10 τῆς βασιλείας Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσίου μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀφικόμενος καὶ πολλὰ τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου λαβὼν καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους αἰχμαλώτους πολλοὺς καὶ μέρος ἐκ τῶν ἱερῶν σκευῶν ὑπέστρεψε δασμὸν ἐπιθεὶς τῷ λαῷ καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον ὁ μὲν Ἰωακείμ τὸν
 15 φόρον ἡθέτησεν, ὁ δὲ Ναβουχοδονόσωρ τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς τούτου βασιλείας, ὀγδόῳ δὲ τῆς οἰκείας ἡγεμονίας, πάλιν ἐπιστρατεύει τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ τὸν μὲν Ἰωακείμ ἀνελὼν καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους διφῆναι κελεύσας ἄταφον ἐπὶ πολὺν κατέλιπε χρόνον (περὶ οὗ φησιν Ἱερεμίας· τάδε λέγει κύριος
 323 M. 20 ἐπὶ Ἰωακείμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα· οὐαὶ ἐπὶ τὸν

19 Jer. 22, 18; 19.

1 Θεγλαθφασάαρ V Θεγλαφαρασάαρ AM Θεγλαφασάαρ L γλαφασάαρ D. — δοριάλωτον (δωρ. A) ACP δορυάλωτον (δωρ. N) rell. — 2 δεύτερον V et recc. nonnulli. — σαλμανασάαρ ABLV σαλβανασάαρ C. — καὶ τὴν σ. CELN τὴν τε σ. F. — σαμαρείαν CN σαμαρίαν A. — 3 τρίτος—4 πόλεις om. N. — τρίτον C. — σεναχηρεῖμ (-χειρεῖμ A -χειριμ LP -χεριμ F) AEF LPR σεναχηρεῖμ (-χειριμ C) CV. — 4 καὶ—5 αἰχμαλώτους om. CF v. 3 post πόλεις ins. L. — 5 μετώκισεν BNP et recc. plerique. — 7 τὰ πείχειρα A ταπίπειρα P. — στρατιὰν EL στρατείαν A στρατίαν CN στρατείαν FPRV στῖρά B. — 16 τῆς τούτου βασιλείας AP τῆς βασ. αὐτοῦ B τῆς αὐτοῦ βασ. rell. — 16. 17 ἐπιστρατεύει πάλιν B πάλιν om. L. — 18 πολὺ codd. praeter CE. — 19 κατέλειπε N.

10 ἰωακίμ P et sic deinceps. — 12 καὶ om. P.

ἄνδρα τοῦτον· οὐ μὴ κόψονται αὐτόν, ὧ ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ
 κλαύσονται αὐτόν, οἷμοι κύριε καὶ οἷμοι ἀδελφέ, ἀλλὰ ταφήν
 ὄνου ταφήσεται καὶ συμψηφισθεὶς ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς
 πύλης Ἱερουσαλήμ), τοὺς δὲ ἐν τέλει πάντας αἰχμαλώτους
 λαβὼν καὶ τοῖς ὑπολειφθεῖσι χειροτονήσας βασιλέα Ἰεχονίαν 5
 υἱὸν Ἐλιακεῖμ ἀπῆρεν εἰς Βαβυλῶνα. εἶτα καὶ τοῦτον μα-
 θὼν στασιάσαντα μετὰ μῆνας γ' πάλιν ἐπέρχεται καὶ τοῦτον
 πεδήσας μετὰ πολλοὺς ἑτέρους δοριάλωτον ἀπάγει καταστή-
 σας ἀντ' αὐτοῦ βασιλεύειν τῶν ὑπολοίπων Σεδεκίαν πατρά-
 δελφον αὐτοῦ ὅρκους κατὰ τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ μὴ ἀποστῆναι 10
 καταδεσμήσας. ἀλλὰ καὶ τούτου παραβάντος τοὺς ὅρκους
 καὶ μήτε τὸν δασμὸν ἀποδοῦναι θελήσαντος, μήτε μὴν
 εὐνοίαν φυλάξαντος, ἀλλ' Αἰγυπτίοις προσφυγόντος, αὐτὸς
 παρεγένετο, καὶ τὸν μὲν Σεδεκίαν χειρωσάμενος καὶ ἐκτυ-
 φλώσας καὶ τὴν πόλιν αὐτανδρον εἰληφῶς τὰ τε βασιλεία 15
 καὶ τὸν θεῖον ναὸν καὶ πᾶσαν ἐμπρήσας οἰκίαν αἰχμαλώ-
 τούς ἀπήγαγε τοὺς διασωθέντας ἔκ τε τοῦ λιμοῦ καὶ τοῦ
 πολέμου καὶ τὰ διαφέροντα σκεύη τοῦ ναοῦ κυρίου.

Τὸ πλῆθος τοίνυν τῶν συμφορῶν αὐτῶν καὶ Ἰωὴλ διη-
 γούμενος πρώτην μὲν ἐπελεύσεσθαι κάμπην λέγει, τὰ δὲ ὑπ' 20
 αὐτῆς μὴ διαφθαρέντα ὑπὸ ἀκρίδος ἀναλωθήσεσθαι, ὅσα δὲ
 ταύτην διαφεύξεται δαπανήσειν τὸν βροῦχον, ἔσχατον δὲ
 τὴν ἐρυσίβην ἐπαχθεῖσαν μηδὲν παντελῶς καταλείψειν ἀλώ-

19—p. 432, 9 Theodoret. in Joel. 1, 4 Migne T. 81, 1636 B.

1 οὐδὲ — 2 ἀδελφέ om. AR. — 2 τοῦτον BF. — οἷμοι MP
 οἷμοι C. — καὶ om. BV. — 3 τῆς πόλεως ἱερ. A τῆς πόλεως τῆς
 πύλης ἱερ. M. — 5 ἱεχωνίαν (ἱεχ. MP) EMP et recc. quidam.
 — 6 ἑλιακεῖμ R ἑλιακίμ LP. — 8 δοριάλωτον ACP δορυάλωτον
 tell. — 9 τὸν πατράδελφον LM. — 10 ὅρκους AP. — τοῦ ante
 θεοῦ om. FR. — 14 μὲν om. RV. — 18 τῷ ναῷ BL. — 20 πρῶτον
 ABMV. — 21 ἀλωθήσεσθαι CF. — 22 διαφεύγονται FM.

1 κόψονται m. 1 ex κόψονται P. — 2 κλαύσονται P. —
 3 ὄνου lit. corr. ex ὁμοῦ P. — 13 προσφυγόντας P. — 14 σεδεκί P.
 — 19 αὐτῶν om. P Theod. — 23 ἐρρυσύβην P.

βητον. φησὶ γάρ· τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης καταφάγεται ἡ ἀκρίς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος καταφάγεται ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου καταφάγεται ἡ ἐρυσίβη. ταῦτα γὰρ τροπικῶς εἰς τε τὸν Ἀσσύριον καὶ Βαβυ-
 5 λώνιον ἐκληπτέον, κάμπην μὲν τὸν Θεγλαφασάαρ ὀνομά-
 ζοντες, ἀκρίδα δὲ τὸν Σαλμανασάρ, βροῦχον δὲ τὸν Σεναχηρείμ,
 ἐρυσίβην δὲ τὸν Ναβουχοδονόσωρ τελευταῖον ἐπιστρατεύσαντα
 καὶ τὴν Ἰουδαίαν ἄρδην δηρώσαντα καὶ τοὺς τὸν θάνατον
 διαφυγόντας αἰχμαλωτεύσαντα, καθὼς εἴρηται.

324 M. 10

Πλειστάκῃς μὲν οὖν συμβέβηκεν ἀλῶναι τὴν Ἰουδαίαν,
 ὥς φησι πάλιν καὶ ὁ μέγας Κύριλλος, ὑπὸ τε Ἀσσυρίων
 καὶ Αἰγυπτίων Σύρων τε καὶ Μωαβιτῶν Ἰδουμαίων καὶ
 τῶν λεγομένων Φυλιστιείμ, τοῦτ' ἔστι Παλαιστινῶν. ἀλλ'
 ὀλίγα παθοῦσαν καὶ συμμέτροις ἔσθ' ὅτε περιπεσοῦσαν συμ-
 15 φοραῖς πάλιν ἀνῆκεν, ἐπαμύνοντος Θεοῦ τοῦ καὶ παιδεύ-
 σαντος. ἀπόλωλε δὲ νῦν ὁλοσχερῶς μετὰ τὴν τοῦ κυρίου
 σταύρωσιν. ὥσπερ τοίνυν ἡ μὲν τῶν Ἀσσυρίων βασιλεία
 κατελύθη ὑπὸ Βαβυλωνίων, ἡ δὲ Βαβυλωνίων ὑπὸ Περσῶν,
 ἡ δὲ Περσῶν ὑπὸ Μακεδόνων, ἡ δὲ Μακεδόνων ὑπὸ Ῥω-
 20 μαίων, οὕτως ἡ Ῥωμαίων ὑπὸ τοῦ Ἀντιχρίστου καταλυθή-
 σεται, καὶ ἡ τοῦ Ἀντιχρίστου ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ διαφθαρή-
 σεται. διὰ μὲν οὖν τῶν δ' ἀνέμων τὰς μεγάλας δ' βασιλείας

22 — p. 433, 21 Similia sed multo uberiora Cyrillus in comment. ad Zachariam cp. VI Migne Tom. 72, 88 sqq.

2 λοιπὰ CEV. — 5 Θεγλαφασάαρ V Θεγλαφασάρ LN Θε-
 γλαφασάρ recc. nonnulli, alii Θεγλαφαρασάρ. — ὀνομάζοντος C
 ὀνομάζοντα F ἐρμηνεύοντες A (τινὲς — ἐξειλήφασι — ὀνομάσαντες
 Theod.). — 6 σεναχηρείμ (-χειρείμ A -χειρίμ DFLP -χιρείμ recc.
 nonnulli) ABDFLP σεναχηρείμ (-χειρίμ CM) CMV. — 8 διώ-
 σαντα ANPV. — 10 ἀλῶναι συμβέβηκεν N. — 11 πάλαι V παύ-
 λος A. — 12 Ἰουδαίων BCEMR Ἰουβαίων P. — ἰδουμ. τε καὶ
 CEFLNR. — 15 ἐπαμύναντος CRV. — 19 ὑπὸ Ῥωμαίων, ἡ δὲ
 Ῥωμαίων N. — 22 οὖν om. LR.

3 ἐρυσύβη P hic et infra. — 22 τέσσαρις βασιλ. P.

ὁ μέγας διδάσκει Ζαχαρίας, τὴν Χαλδαίων καὶ τὴν Περσῶν καὶ τὴν Μακεδόνων καὶ τὴν Ῥωμαίων, τὰ δὲ δύο ὅρη τὰ δύο κλίματα τῆς οἰκουμένης φησίν. εἰς δύο γὰρ τέμνεται, εἰς Ἀσίαν τε καὶ Εὐρώπην. καὶ οἱ μὲν πυροὶ ἵπποι τὸ μισαιφόνον τῶν Χαλδαίων σημαίνουσιν, οἱ δὲ μέλανες τὸν 5 ἐπενεχθέντα παρὰ Περσῶν καὶ Μήδων τοῖς Βαβυλωνίοις θάνατον, οἱ δὲ λευκοὶ τὸ σαφές τῆς δόξης τῶν Μακεδόνων (οὐ γὰρ ὥσπερ αἱ ἄλλαι βασιλεῖαι καὶ αὕτη), οἱ δὲ ψαροὶ καὶ ποικίλοι τὸ ἰσχυρὸν καὶ εὐτονον τῆς Ῥωμαίων βασιλείας δηλοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ κατεστρατεύοντο Μῆδοι καὶ Πέρσαι 10 κατὰ Βαβυλωνίων, τούτου χάριν πορευόμενοι καὶ δὴ καὶ ἀναπαῦσαι λέγονται τὸν θυμὸν κυρίου. ἐπεὶ γὰρ σκληροὶ γεγόνاسι κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ, διὰ τοῦτο παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Κύρου τοῦ Πέρσου. τὸ δὲ καὶ τοὺς λευκοὺς ἵππους, τοῦτ' ἔστι τοὺς Μακεδόνας, κατόπισθεν τῶν μελα- 15 νῶν πορεύεσθαι σημαίνει, ὥς καὶ οἱ Μακεδόνες τὴν Περσῶν βασιλείαν χειρώσονται, τὸ δὲ τοὺς ψαροὺς ἐπὶ νότον ἔρχεσθαι δηλοῖ, ὥς ἔμελλον Ῥωμαῖοι στρατεύειν κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ· ἐν γὰρ τῷ νότῳ κεῖται ἡ πόλις. τὸ δὲ προσ- ταχθέντας αὐτοὺς περιοδεῦσαι τὴν γῆν διδάσκει πάλιν, ὥς 20 325 M. διὰ τοῦ θεοῦ πᾶσα βασιλεία συνίσταται.

Γίνονται οὖν ἀπὸ μὲν τοῦ Ἀδὰμ ἕως τῆς ἐσχάτης ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ ἔτη ,εσξβ', ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης οἰκοδομῆς τοῦ Σολομωντείου ναοῦ καὶ τῆς πόλεως ,απη', ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας οἰκοδομῆς φ95', ἀπὸ δὲ τῆς 25 κατὰ Ἀντίοχον πολιορκίας σμη', ἀπὸ δὲ τῆς ἀναλήψεως Χριστοῦ μβ'.

3 κλήματα codd. praeter DEV et recc. quosdam. — 4 τε om. AN. — πυροὶ EL. — 10 μῆδοι καὶ πέρσαι ABP πέρσαι καὶ μῆδοι rell. — 11 καὶ δὴ καὶ ἀναπαῦσαι APV (ἀνέπαισαν Zach.) καὶ διαναπαῦσαι rell. — 12 λέγονται FP λέγοντες rell. — ἐπειδὴ BF. — 23 τῆς ante Ἱερουσαλήμ om. MP. — 24 σολομωντείου recc. quidam σολομωντίου M σολομοντίου CE recc. alii σολομοντιαίου F om. L. — 25 φ9β' CEFLR φκς' B. — 27 χριστοῦ BP τοῦ χριστοῦ rell.

Ὁ τοίνυν πολυμαθὴς Εὐσέβιος ἐν τοῖς χρονικοῖς κανόσι
 περὶ τῶν Ἀντιόχων καὶ Σελεύκων καὶ Πτολεμαίων τε καὶ
 τῶν μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καθηγησαμένων ἀρ-
 χιερέων διεξιὼν ἐν ἐπιτομῇ τοιάδε φησὶν· ὁ οὖν Ἀλέξαν-
 5 δρος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς ἔκτον ἄγων ἔτος τῆς βα-
 σιλείας Δαρεῖον τὸν Ἀρσάμου χειρωσάμενος καθεῖλε τὴν
 Περσῶν δυναστείαν διαρκέσασαν ἀπὸ Κύρου μέχρι Δαρείου
 ἔτη σλ'. τῆς δὲ τῶν Μακεδόνων βασιλείας κατασχούσης
 ἀπὸ Κραναοῦ ἕως Ἀλεξάνδρου ἔτη φηί', καὶ τούτου τελευ-
 10 τήσαντος ἐν Βαβυλῶνι, διαδέχονται τὴν ἀρχὴν τῆς μὲν
 Μακεδονίας Φίλιππος, τῆς δὲ Ἀσίας Ἀντίγονος, τῆς δὲ
 Αἰγύπτου Πτολεμαῖος ὁ Λαγοῦ, τῆς δὲ Συρίας Σέλευκος.
 καὶ οἱ μὲν τῆς Συρίας βασιλεύσαντες μετὰ Ἀλέξανδρόν εἰσιν
 οὗτοι· Σέλευκος ὁ Νικάνωρ, Ἀντίοχος ὁ ἐπικληθεὶς Σωτήρ,
 15 Ἀντίοχος ὁ Νόθος, Σέλευκος ὁ Καλλίνικος, Ἀλέξανδρος,
 Ἀντίοχος, Σέλευκος ὁ Φιλοπάτωρ, Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανής, ὃς
 326 M. Ὀνίαν τὸν ἀρχιερέα τῶν Ἰουδαίων παύσας τῆς ἱερωσύνης
 ὥρμήθη μεταστῆσαι τὸ πᾶν ἔθνος τῆς πατρώου θρησκείας,
 καὶ τὸ μὲν ἱερὸν μίανας Ὀλυμπίου ναὸν προσηγόρευσεν, τὸ
 20 δὲ ἔθνος κολάσεις ἀνηκέστους ἐπάγων ἑλληνίζειν ἠνάγκαζεν.
 ἐφ' οὗ καὶ οἱ Μακκαβαῖοι ἐμαρτύρησαν, τὸ δὲ ἱερὸν ἔτεσι
 τρισὶν ἐρημωθὲν Ἰούδας ὁ ἐπικληθεὶς Μακκαβαῖος καθάρας

4—p. 436, 22 cf. Eudociae Violar. cp. 846. — 9—12 cf.
 Georg. supra p. 208, 10. — 13—p. 435, 7 cf. Eus. Chron. I, 264
 ed. Schöne.

2 τε om. BRV. — 3 τῆς — ἐπάνοδον CE τῆς — ἐπανόδου V. —
 5 ἔτος ἄγων FV. — 7 βασιλείαν ALMR Eudoc. — 10.11 τῆς μακεδ.
 μὲν B μὲν om. V τῆς βασιλείας τῆς μακεδ. R. — 12 λαγοῦ AL
 PRV λάγου B λαγωῦ rell. — 13.14 οὗτοι εἰσιν A Eudoc. —
 15 Νόθος] Θεός Eus. — ἀλέξανδρος ἀντίοχος signo distinctionis
 omisso ALMR ἀλέξανδρος ὁ ἀντίοχος F ἀντίοχος om. B (cf. Euseb.
 I, 253, 10 sqq.). — 18 πατρώας CF. — 19. 20 τῷ δὲ ἔθνει (-νη F)
 BF. — 20 κολάσεις ἀνηκέστοις EFLMR κολάσεσιν ἀνηκέστοις V.

14 νικάτωρ P. — ὁ ante ἐπικληθεὶς om. P. — 16 ἐπιφάνης P.
 — 21 οἱ μακκαβεῖς P. — 21. 22 ἐν τρισὶν ἔτεσιν P.

τῶν ἀσεβῶν τὴν χώραν ἀνενεώσατο. εἶτα ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Εὐπάτωρ, Δημήτριος Σέλευκος, Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλᾶ, Δημήτριος ὁ Νικάνωρ, Ἀντίοχος, Τρύφων, Πτολεμαῖος, Ἀντίοχος ὁ Σιδίτης, Δημήτριος, Ἀντίοχος ὁ Γρυπός, Ἀντίοχος ὁ Κυζικηνός, Σέλευκος ὁ τοῦ Γρυποῦ, ἐφ' οὗ ἡ Ἀντιόχεια ὑπὸ Ῥωμαίων ἦλω, καὶ ἡ Συρίας ἀρχὴ κατελύθη διαρκέσασα ἔτη σν'.

Οἱ δὲ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύσαντες μετὰ Ἀλέξανδρόν εἰσιν οἷδε· Πτολεμαῖος ὁ Λαγοῦ, ἐφ' οὗ Μένανδρος ὁ κωμωδοποιὸς ἐγνωρίζετο καὶ Θεόφραστος ὁ φιλόσοφος, Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, ἐφ' οὗ οἱ ὁ Ἑβραίων σοφοὶ τὸν νόμον ἡρμήνευσαν, Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης, ἐφ' οὗ ὁ τὴν πανάρετον σοφίαν συντάξας Ἑβραίοις Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιρᾶχ ἐγνωρίζετο, Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ, ἐφ' οὗ τῶν Ἑβραίων ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ἐν Αἰγύπτῳ τοιοῦτόν τι πέπονθεν· προστάξας γὰρ οὗτος τοῖς ἑαυτοῦ ὑπασπισταῖς ἐλέφαντας φ' εὐτρεπίσαι καὶ τούτους ποτίσαι οἶνω λιβανωτῷ, ἵνα μεθυσθέντες τοὺς Ἰουδαίους ἀποκτείνωσιν, τῶν δὲ προσευξαμένων, οἱ ἐλέφαντες εἰς τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας τε καὶ δῆμους ἐξορμήσαντες πολὺν αὐτῶν ὄχλον ἐν τῇ περιεχούσῃ 20 μανίᾳ διέφθειραν, καὶ οὕτω παραδόξως οἱ Ἰουδαῖοι περισω-

8—p. 436, 8 Eus. Chron. I, 170. cf. Niceph. Brev. p. 90 ed. de Boor. — 9 cf. Eus. Tom. II, 116. — 11 cf. *ib.* I, 128; II, 118. — 12 *ib.* II, 122. — 14—p. 436, 2 cf. Chron. Pasch. p. 332, 11.

2 δημήτριος, σέλευκος BNV. — 3 βαλά ALMPV βάλα B. — ἀντίοχος τύφων B ἀντίοχος ὁ τρύφων F. — 4 σιδίτης MP. — 5 κυζικινός ACDFP κυζινός L. — 6 ἡ ἀντιόχεια FL Eud. — 9 λάγου BE λαγοῦ CDF. — ὁ κωμωδοποιὸς DPR Eud. ὁ om. rel. — 14 τῶν Ἑβραίων ὁ λαὸς ABP ὁ τῶν Ἑβραίων λαὸς rel. — 18 ἀποκτείνωσι τοὺς Ἰουδαίους ACF. — 19 ἑαυτῶν AB R ἑαυτοὺς P ἑαυτοῦ rel. (ιδίου Chron.).

2 δημήτριος σελεύκου recte P. — 3 νικάτωρ P. — 7 Incertum sitne σν' an ση' in P. — 17 εὐτρεπίσαι καὶ om. P Chron. — τούτους] οὗς εἶχε P Chron. — 17.18 ἵνα τοὺς Ἰουδαίους πάντας δι' αὐτῶν ἀπολέσῃ. τῶν δὲ P Chron. — 21 οἱ om. P.

θίντες ἀβλαβεῖς ἀπελύθησαν εἰς τὰ ἴδια τῷ εὐεργέτῃ θεῷ
 εὐχαριστοῦντες. εἶτα βασιλεύει Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανής,
 Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ, Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης, Πτολε-
 μαῖος ὁ Σωτήρ, Πτολεμαῖος ὁ Ἀλέξανδρος, Πτολεμαῖος
 327 M. 5 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Πτολεμαῖος ὁ Διονύσιος, Κλεοπάτρα ἡ
 τούτου θυγάτηρ, ἣν Αὐγουστος ἀνελὼν ἐν ἔτει ιδ' τῆς
 ἑαυτοῦ βασιλείας ἐκράτησε τῆς Αἰγύπτου καθελὼν τὴν βα-
 σιλείαν τῶν Πτολεμαίων διαρκέσασαν ἔτεσι σγ'.

Οἱ δὲ μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καθηγησάμενοι
 10 ἀρχιερεῖς εἰσιν οὗτοι· Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσεδὲκ ἅμα Ζορο-
 βάβελ, Ἰάκιμος υἱὸς Ἰησοῦ, Ἐλιάσιμος Ἰακίμου, Ἰωδαὲ Ἰα-
 σίμου, Ἰωάννης ὁ τοῦ Ἰωδαέ, Ἰαδδοῦς, ἔφ' οὗ Ἀλέξανδρος
 ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ θεῷ προσεκύνησε καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν
 ἔκτισεν, Ἰωνίας Ἰαδδοῦ, Ἐλεάζαρος, Ἰωνίας, Σίμων, Ἰωναάς,
 15 Σίμων, Ἰωάννης ὁ καὶ Ὑρκανός, Ἀριστόβουλος, ὃς καὶ πρῶ-
 τος ἐπέθετο διάδημα βασιλικὸν πρὸς τῇ ἀρχιερωσύνῃ, Ἰαν-
 ναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιερεὺς. μέχρι
 τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου χριστοὶ ἡγούμενοι διαρκέσαντες ἔτη
 υπγ', ἃ εἰσιν ἑβδομάδες ἐτῶν ξθ', καθὼς ἔφη Δανιήλ· καὶ
 20 γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ

9—17 cf. Nicephor. Brev. p. 109. — 19 Dan. IX, 25.

3 πτολεμ. ὁ φιλομήτωρ, πτολ. ὁ ἐπιφανής CF. — 4 ὁ σωτήρ
 ABP ὁ ἐπικληθεὶς σωτήρ tell. — ἀλεξάνδρου N. — 7 αὐτοῦ
 FL. — 8 ἐν ἔτεσι CENRV. — σγ' Eus. — 10 ἱερεῖς N. — ὁ om.
 BR. — 11 ἰάκημος ABM ἰωάκειμος F. — υἱὸς αὐτοῦ τοῦ ἰησοῦ N.
 — ἐλιάσιβος (ἐλ. V) BV. — ἰακίβου B ἰακήβου A ἰωακείμου F
 ἰωακίμου N. — ἰασίμου ABEP ἰωσίβου L ἰωσίμου tell. — 12 ἰαδ-
 δοῦς ACER ἰαδοῦς B. — 14 ἰωναάς, σίμων om. N. — ἰωναᾶς
 RV ἰωνάας CE. — 15 Ἰωάννης] ἰαννῆς vel ἰαννῆς CELRV. —
 16 πρὸς τῆς ἀρχιερωσύνης B πρὸ τῆς ἀρχιερωσύνης R πρὸς τὴν
 ἀρχιερωσύνην G ἐπὶ τὴν ἀρχιερωσύνην A. — ἰαννέος B ἰανναίας
 CNV ἰαννέας F.

1 τὸν εὐεργέτην θεόν P. — 2 ἐπιφάνης P. — 5 ὁ ante ἀδελ-
 φὸς om. P. — 7 τὴν αἰγυπτον P. — 14 ἰωανίας ἰαδδοῦ sed a
 lit. tentatum P. — Ἰωνίας] ὀνίας P Nic. — 19 φησιν P.

τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλήμ ἕως χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβδομάδες ξβ'.

[ια'. Περὶ Τίτου.]

Μετὰ δὲ Οὔεσπασιανὸν ἐβασίλευσε Τίτος υἱὸς αὐτοῦ
 ἔτη γ'. καὶ ὥρα θερινῇ πανήμερον ὁδοιπορήσας καὶ αἰ- 5
 μορραγήσας διὰ τῶν μυκτήρων ὑπὸ τοῦ ἡλίου συμπλεχθεὶς
 καὶ πάνυ λιποθυμήσας, ἔτι ἐμπνέοντα αὐτὸν ἐνέβαλεν εἰς
 τὸν τάφον Δομετιανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κατ' ἐπιτροπὴν τῆς
 γυναικὸς Τίτου. ὁ οὖν θαυμάσιος Τίτος οὗτος φιλοσοφώ-
 τατος καὶ εὐγλωττότατός τε καὶ πολεμικώτατος ἄμα καὶ μέ- 10
 τριος ἄγαν ὑπάρχων καὶ ἀγαθοεργία πολλῇ καὶ σωφροσύνῃ
 τε καὶ δικαιοσύνῃ καὶ φρονήσει κοσμούμενος ἐκδηλοτέραν 328 M.
 ἅπασι πεποίηκε τὴν ἑαυτοῦ συμπάθειαν ἐν τῇ ἀλώσει τῆς
 Ἱερουσαλήμ. σφόδρα γὰρ ἐπένθησε τοὺς θεηλάτους Ἰου-
 δαίους τότε, καὶ μᾶλλον τὸν θεῖον ναὸν πυρπολούμενον 15
 ὁρῶν ἐδάκρυσε καὶ τὸν θεὸν ἐδυσώπησε τυχεῖν ἐλέους καὶ
 συγγνώμης, ὥς οὐ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ταῦτα γεγό-
 νασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκείνων θεοστυγῇ δυστροπίαν. ὅθεν
 δὴ μετὰ τὴν ἄλωσιν πρὸς τοὺς ἀνακηρύττοντας αὐτὸν νικη-
 τὴν καὶ τροπαιοῦχον διωθεῖτο τὰς ἀναρρήσεις, ὥς οὐκ αὐτὸς 20
 εἰργάσθαι ταῦτα φήσας, ἀλλὰ θεηλάτῳ καὶ θεῖα ὀργῇ καθ-
 υπουργῆσαι καὶ τὰς χεῖρας ἐπιδεδωκέναι. κἀντεῦθεν τοίνυν
 διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ καὶ ταπεινοφροσύνην παγγέραςτος
 καὶ πανεπέραςτος γενόμενος οὕτως ἐτελεύτησεν. τοσοῦτον

4 τίτος BDE FV. — ὁ υἱὸς AFMR. — 7 λιποθυμήσας B C E M.
 — 9 αὐτοῦ τίτου N αὐτοῦ R. — οὗτος τίτος FR. — τίτος B E V. —
 11 ὑπάρχων ἄγαν D ὑπάρχων om. M. — ἀγαθοεργία B R Exc.
 de virt. — 15 πυρπολούμενον ὁρῶν ABP Exc. ὁρῶν πυρπολού-
 μενον tell. — 17 αὐτοῦ AC Exc. — 21 εἰργάσθαι ACDLPV εἴρ-
 γασθαι B E M εἰργασται F Exc. ἐργάσασθαι R ἐργάσατο G. —
 τοῦτο RV. — θεῖα καὶ θεηλάτῳ ὀργῇ B θεηλάτῳ ὀργῇ καὶ
 θεῖα N. — 24 τοσοῦτος LR.

2 Post v. 2 alia add. P de septem hebdomadibus et Judaeorum
 regibus in tertio volumine edenda.

δὲ θρῆνος ἐπὶ τῇ τελευτῇ αὐτοῦ κατέσχε τὴν Ῥώμην, ὥς ἐν χρόνῳ πολλῷ τοῦτον ἀπομνημονεύοντες καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἀναλογιζόμενοι δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους κλαίειν ὥσπερ οἰκείῳ πάθει κατεχόμενος ἕκαστος.

5 Ἐφ' οὗ τὸ Βέσβιον ὄρος ἐν τῇ δύσει κατὰ κορυφῆς ῥαγὲν πῦρ ἀνέβλυσε τοσοῦτον, ὥς καταφλέξει τὴν παρακειμένην χώραν σὺν ταῖς πόλεσιν. ὅπερ θεασάμενοι οἱ Ἕλληνες καὶ σφόδρα καταπλαγέντες ἠρώτησάν τινας τῶν ἐλλογίμων χριστιανῶν, πῶς καὶ πόθεν ἐξῆλθε τὸ πῦρ ἐκ τῶν
10 μυχάτων τῆς γῆς. οἱ δὲ φησιν· ἐκ τῆς ἡτοιμασμένης τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀσεβέσιν ἀνθρώποις γεέννης ἀνεδόθη πρὸς σωφρονισμόν καὶ ἐπίγνωσιν τῶν ἁμαρτανόντων. καὶ δῆλον ἐξ ὧν καὶ ὁ περιβόητος ὑμῶν διδάσκαλος Πλάτων ἔφη διεξερχόμενος ἐν
15 τῷ Φαίδωνι περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποπληρώσεων τῶν ψυχῶν, ὅτι οἱ κακῶς βεβιωκότες κολάζονται ἐν τῷ Κωκυτῷ καὶ ἐν τῷ Πυριφλεγέθοντι καὶ ἐν τῷ Ταρτάρῳ, ἅτινά εἰσιν ἐν τῷ τῆς γῆς βάθει. καὶ ταῦτα μὲν ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ διαποροῦντας Ἕλληνας. ὁ δὲ γε θεῖος Πατρί-
20 κιος καὶ τῆς Προύσης ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς πρὸς τὸν δικαστὴν ἀνθύπατον ἐρωτηθεὶς ἐπὶ λαοῦ καὶ δήμου περὶ τῶν αὐτοφυῶν θερμῶν πόθεν ἀνάγονται, οὕτως ἀπεκρίθη· ὁ

13 Platon. Phaed. p. 112 A sqq. cf. Nonnus ad Gregor. Naz. Or. II ctr. Julian. cp. 36 Migne Tom. 36, 1053 D. — 19 — p. 440, 12 Passio Seti Patricii in Acta Sanct. April. Tom. III p. LXVI.

1 ἐπὶ] ἐν BR. — 3 διαλογιζόμενοι R om. P. — ἔκλαιον P κατέκλαιον R. — 10 μυχάδων V μυχαιτάτων (μυχετ. F) FR μοιχοτάτων B. — φασίν R ἔφησαν F. — 15 φαίδωνι CD FLPRV. — ἀποκληρώσεων CR. — 18 κατ' ἐκείνῳ (κατεκεῖνῳ C) καιροῦ BCLM κατεκεῖνον καιροῦ (ὑ m. 1 in lit.) P κατεκεῖνῳ καιρῷ A κατ' ἐκεῖνον καιρὸν V κατ' ἐκεῖνον καιροῦ G.

7 οἱ Ἕλληνες θεασάμενοι P. — 14 ἔφη. διεξερχ. γὰρ ἐν — τῶν ψυχῶν λέγει ὅτι P. — 21 ἐπὶ] ὑπὸ P. — 22 ἀνάγονται P. — ἀπεκρίθη φάσκων P.

κτίσας θεὸς πῦρ καὶ ὕδωρ ἐξ οὐκ ὄντων οὐσιῶν, καὶ ἐκ
 μὲν τοῦ πυρὸς φῶς καὶ ἥλιον καὶ τοὺς λοιποὺς φωστῆρας
 κατασκευάσας λόγῳ προσέταξεν αὐτοὺς ἡμέραν καὶ νύκτα
 δαδουχεῖν. τοσαύτη γὰρ αὐτοῦ ἡ δύναμις, ὅσον καὶ τὸ θέ-
 λημα. ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ συμ- 5
 πήξας καὶ γῆν ἐπάνω τῶν ὑδάτων ἐδράσας ἐποίησε τὰ ἐν
 αὐτοῖς πάντα προγνωστικῇ ἐνεργείᾳ, ἵνα ὁ μέλλων παρ'
 αὐτοῦ διαπλάττεσθαι ἄνθρωπος μηδενὸς τῶν ἀναγκαίων καὶ
 συμφερόντων εἰς χρῆσιν ἐνδέχεται. ἐν οἷς δύο τόπους εὐτρε-
 πίσας πάλιν αἰδίλους τὸν μὲν φωτὶ καταλάμπεσθαι καὶ ἀπε- 10
 ράντων ἀγαθῶν ἔμπλεον κατεσκεύασεν, τὸν δὲ σκότους καὶ
 κολαστικοῦ πυρὸς αἰωνίου πεποίηκεν, ὅπως οἱ μὲν εὐαρε-
 στήσαντες αὐτῷ καὶ πρὸς τὴν τοῦ διαβόλου μὴ κατολισθή-
 σαντες ἀπάτην τὸν τῶν φωσφόρων ἀγαθῶν μετὰ τὴν ἀνάστα-
 σιν ἀπολαβόντες τόπον αἰωνίως αὐτῷ συμβασιλεύσωσιν, οἱ 15
 δὲ παροργίσαντες αὐτὸν καὶ τῷ κοινῷ ἐχθρῷ ἐξακολουθή-
 σαντες σὺν αὐτῷ καὶ τὸν τῶν σκοτεινοφόρων κολαστηρίων
 ἀπειληφότες χῶρον ἀτελευτήτως ἀπολεύσωσιν. διαχωρίσας
 δέ γε τὸ πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ, ὥσπερ τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος,
 κατεκερμάτισε ταῦτα κατὰ πάσης αὐτοῦ τῆς κτίσεως, καὶ 20
 ἔστιν ὕδωρ ὑπεράνω τοῦ στερεώματος καὶ πῦρ ὑποκάτω τοῦ
 στερεώματος, ὃ ἔστιν αἰθήρ, καὶ ἔστιν ὕδωρ καὶ πῦρ ὑπο-
 κάτω τῆς γῆς. καὶ τὸ μὲν ἐπάνω τῆς γῆς ὕδωρ συναχθὲν
 εἰς συναγωγὴν μίαν θάλασσα προσηγορεύθη, τὸ δὲ ὑποκάτω 330 M.
 τῆς γῆς ἀπομεῖναν ἄβυσσος ἐκλήθη, ἐξ οὗ καθάπερ σίφω- 25

2 καὶ ἥλιον ABP Pass. καὶ om. tell. — 3 αὐτοῖς FR. —
 ἡμέρα ABEL. — 7 δι' αὐτοῦ RV. — 11 ἔμπλεον BDR ἔμ-
 πλεω V. — 15 ἀπολαύοντες BCE ἀπολάβοντες F. — 17 τὸν om.
 PR. — 18 ἀπειληφότες χῶρον ABP χῶρον (χώραν R) ἀπειληφότες
 CELNRV ἀπειληφότες om. F. — ἀτελευτήτως ABP αἰωνίως καὶ
 ἀτελευτήτως tell. — 21 ὕδωρ καὶ πῦρ ὑπεράνω R. — καὶ πῦρ
 ὑποκάτω τοῦ στερεώματος om. CELNR ὑποκάτω τοῦ στερεώ-
 ματος om. F.

16 τὸν κοινὸν ἐχθρὸν P. — 22 ὁ αἰθήρ P.

νές τινες ἀναπέμπονται πρὸς ζωὴν ἡμῶν αἱ πηγαὶ καὶ
παντὸς ζώου, ἀφ' οὗ καὶ τὰ θερμὰ ἀνάγονται. καὶ τὰ μὲν
πορρωτέρω τοῦ κάτω πυρὸς ἀπέχοντα προνοία θεοῦ ἀναδί-
δονται ψυχρότερα, τὰ δὲ πλησίον τοῦ πυρὸς ἐκεῖθεν ἐκπυ-
5 ρούμενα ζέοντα λίαν ἀναφέρονται, ὅσα δὲ οὐ πολὺ πλησιάζουσι
τὸ πῦρ ὕδατα χλιαρὰ ἔν τισι τόποις ἐξάλλονται. καὶ
τὸ μὲν ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ κολαστήριόν ἐστι δαιμόνων
καὶ ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων, τὸ δὲ κατώτατον ὕδωρ ψυχρό-
τατον ὃν καὶ εἰς βώλους κρυστάλλου πεπηγός, ὃ καὶ Τάρ-
10 ταρος λέγεται, βασανιστήριόν ἐστιν ὡσαύτως καὶ τοῦτο τῶν
μὴ φυλαξάντων τὰς ἐντολὰς κυρίου. ὅτι δὲ πῦρ ἐστὶν ὑπο-
κάτω τῆς γῆς, πειθέτω σε τὸ ἐν Σικελίᾳ καὶ ἐν Λυκίᾳ
προφανῶς ἀναδιδόμενον καὶ μέντοι καὶ ἐν ἄλλοις διαφόροις
τόποις ὁμοίως παραδεικνύμενον πῦρ εἰς τὴν φοβεράν γένε-
15 ναν προδήλως πάντας κατακαῖον, ὅσοι τὰ τοῦ πυρὸς ἔργα
πεπράχασιν. περὶ οὗ καὶ ὁ μέγας Μωϋσῆς ἐκ προσώπου
τοῦ θεοῦ φησιν· ὅτι πῦρ ἐκκέκασται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου,
καυθήσεται ἕως ἄδου κατωτάτου. καταφάγεται γῆν καὶ τὰ
γενήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων. οὕτω δὲ καὶ Ἡσαΐας
20 προφαίνων διαρρήδην τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὴν ἐσομένην καὶ
ἡτοιμασμένην αὐτοῖς διὰ τοῦ ἀσβέστου πυρὸς κόλασιν ἐκ-
βοᾷ· τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ὅτι πῦρ καίεται, καὶ τίς ἀπαγγελεῖ
ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον; πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς
ὑμῶν καὶ τῇ φλογὶ ἣ ἐξεκαύσατε. καὶ ἐξελεύσονται καὶ
25 ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν
ἔμοί, λέγει κύριος. ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσκει καὶ

16 Deut. 32, 22. — 22 Jes. 33, 14; 50, 11; 66, 24.

3 ἀπέχονται EV. — ἀναδίδοται CDEFLR ἀναδιδόμενα V.
— 6 τὸ πῦρ ABP τῷ πυρὶ tell. — 12 ἐν τῇ σικελίᾳ N. —
13. 14 τόποις διαφόροις EFLNR. — 19 γεννήματα BR Deut. —
22 ὅτι — ὑμῖν om. CF. — 22 ἀπαγγελεῖ ABP ἀναγγελεῖ tell. Jes.

14 εἰς] καὶ P. — 15 πάντας ὑπομιμνήσκοντα P in quo κατα-
καῖον — πεπράχασιν desunt.

τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται εἰς ὄρασιν πάση σαρκί.

Καὶ δὴ καὶ ὁ θεηγόρος Χρυσόστομός φησιν· ὄρα παρά-
δοξον ἕτερον αὐθις, ἐναντίας φύσεις συνιούσας. οὔτε γὰρ
ἀστραπῆς τι πυρωδέστερον, οὔτε ὕδατος ψυχρότερον, ἀλλ' 5
ὁμως ἀναμίγνυται καὶ οὐ συγχεῖται οὐδὲ κεράννυται, ἀλλὰ 331 M.
τοὺς οἰκέλους ἐκάστη διατηρεῖ ὅρους, τὸ πῦρ ἐν τῷ ὕδατι
καὶ τὸ ὕδωρ ἐν τῷ πυρί· καὶ οὔτε τοῦτο ἐκεῖνο ἀνεξήρανεν,
οὔτε ἐκεῖνο τοῦτο κατέσβεσεν, καίτοι ἀστραπὴ τοῦ ἡλιακοῦ
πυρὸς ὀξύτερον καὶ φανότερον καὶ τομώτερον. καὶ μαρτυ- 10
ροῦσιν αἱ ὄψεις αἱ ταῖς ἀκτῖσι διηνεκῶς καταλαμπόμεναι,
ἐκείνης δὲ τὴν φορὰν οὐδὲ πρὸς βραχὺ δυνάμεναι ἐνεγκεῖν.
καὶ ὁ μὲν ἥλιος διὰ πάσης ἡμέρας διατρέχει τὸν οὐρανόν,
αὕτη δὲ ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ὥς
καὶ Χριστὸς μαρτυρεῖ λέγων· ὥσπερ ἡ ἀστραπὴ ἐξ ἀνατολῶν 15
πορεύεται καὶ φαίνει ἕως δυσμῶν. εἰτά φησιν· ὁ ἐξάγων
ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. αὕτη πάλιν ἑτέρα φύσις οὐ
μικρὰν ἡμῖν παρέχουσα χρεῖαν, ἀλλὰ τοσαύτην ὥστε εἰς τὸ
πολὺ τῆς ζωῆς ἡμῖν συντελεῖν καὶ κεκμηκότα ἀνακτᾶσθαι
τὰ σώματα. τοῦτο γὰρ ἔργον ἀνέμων ἀναρριπίζειν τὸν ἀέρα, 20
ὥστε μὴ ἀκίνητον ὄντα φθείρεσθαι, πεπαίνειν τε τοὺς καρ-
ποὺς καὶ τρέφειν τὰ σώματα. τί ἂν τις εἴποι τὰς ἐν ναυ-

3 — p. 443, 11 Chrysost. in Psalm. 134 cp. 3 Migne Tom. 55, 390. — 15 Matth. 24, 27.

1 αὐτῶν om. RV. — 6 σύγχυται ER. — 8 ἐξήρανεν DFG. —
9 τοῦτο om. ANP τὸ πῦρ B. — ἡ ἀστραπὴ RV Chr. — 10 φα-
νότερον ABDF et mg. P m. 1 φανερώτερον P in textu. —
12 φορὰν] φοβεράν CP. — ἐνεγκεῖν ABP Chr. ὀπενεγκεῖν rell.
— 15 ὁ χριστὸς BFR Chr. — 16 φαίνει ABP φαίνεται rell.
Chr. Matth. — 18 ἡμῖν ABFP ἡμῶν rell. — 22 τίς ἂν τις εἴποι
ER τίς ἂν εἴποι C. — ἐν ναυτηλίᾳ DFPR ἐν ναυτιλίᾳ B ἐναυτη-
λία C ἐν αὐτῇ λία M.

10 καὶ φαν. τε καὶ P. — 20 τὰ σώματα καὶ καταψύχειν καὶ
τὸν ἀέρα κρυφότερον ποιεῖν P Chr. — ἀναρριπίζειν P.

τιλία χρείας αὐτῶν καὶ τοὺς καιροὺς, καθ' οὓς τεταγμένως
 ἐφίστανται καὶ παραχωροῦσιν ἀλλήλοις χορεύοντες ἐν τῷ
 πελάγει καὶ τοὺς πλωτῆρας διαβιβάζοντες; καὶ ὁ μὲν παρέ-
 πεμψεν, ὁ δὲ διεδέξατο, καὶ ἐναντίας ὁδεύοντες ὁδοὺς καὶ
 5 διακονοῦντες, ἡ μάχη αὐτῶν πάλιν τῷ βίῳ γίνεται χρήσι-
 μος. καὶ μυρία ἕτερα ἂν τις εἴποι τῶν ἀνέμων ἔργα. ἀλλ'
 ὅμως ταῦτα πάντα παραδραμὼν ὁ προφήτης καὶ καταλιπὼν
 τῷ ἀκροατῇ ἀναλέγεσθαι αὐτὸς μόνον τὴν εὐκολίαν τῆς δη-
 μιουργίας παρέστησεν. τὸ γὰρ εἰπεῖν· ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ,
 10 οὐ τοῦτο δηλοῦντός ἐστιν, ὅτι θησαυροὶ τινές εἰσιν ἀνέμων,
 332 M. ἀλλὰ τὸ εὐκολον τοῦ ἐπιτάττοντος καὶ ἔτοιμον τῆς βουλῆς
 καὶ παρεσκευασμένον. ὥσπερ γὰρ ὁ ἔχων ἐν θησαυρῷ μετὰ
 ἀδείας ἐξάγει πάντα καὶ ὅτε βούλεται πάλιν εἰσάγει, οὕτω
 καὶ ὁ τοῦ παντός δημιουργὸς πάντα εὐκόλως ἐποίησε καὶ
 15 τῇ φύσει παρέδωκεν. εἶδες πόση καὶ ἐν ἀέρι διαφορά, καθ-
 ἄπερ καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐν πυρὶ πολλαὶ ἐναλλαγαί. καὶ
 γὰρ τοῦ ὕδατος τὸ μὲν ἐστὶ πηγαῖον, τὸ δὲ θαλάττιον, τὸ
 δὲ ἀέριον, τὸ δὲ ἐν νεφέλαις, τὸ δὲ ὑπερουράνιον, τὸ δὲ
 ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, τὸ δὲ ὑπόγειον, ἀφ' οὗ καὶ τὰ
 20 θερμὰ ὕδατα ἐν διαφόροις τόποις ἀνάγονται διὰ τοῦ ὑπο-
 γείου πυρὸς θερμανθέντα παραδόξως. καὶ τοῦ πυρὸς τὸ
 μὲν ἐστὶν ἐν ἡλίῳ, τὸ δὲ ἐν σελήνῃ, τὸ δὲ ἐν ἀστραπαῖς,
 τὸ δὲ ἐν ἀέρι, τὸ δὲ ἀπὸ ξύλων τὸ περὶ ἡμᾶς καὶ τὸ λυχ-
 νιαῖον, τὸ δὲ ἀπὸ γῆς (καὶ γὰρ ἐστὶ πολλαχοῦ τὸ τοιοῦτον
 25 ἀπὸ γῆς ἀναδιδόμενον ὥσπερ αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων), τὸ δὲ

1 καθ' οὓς] καθοῦς M καθὼς CF et recc. quidam καθὴν A
 om. recc. alii. — 11 τὸ εὐκολον BFRV Chr. τὴν εὐκολον rell. —
 12 ἔχων θησαυρῷ A ἔχων θησαυρὸν FR. — 16 ἐν ante πυρὶ
 om. CF. — 18 ὑπερουράνιον] οὐράνιον Chr. — 19 ὑπόγειον A
 ὑπόγειον B. — 19 ἀφ' οὗ — 21 παραδόξως om. B et alia inserit
 e Pauli Silentiarīi opusculo de thermis Pythiis desumpta. —
 23 καὶ τὸ λυχνιαῖον ABPV Chr. καὶ om. rell. — 25 ἀπὸ γῆς
 om. CF.

ἐν λίθοις παρατριβομένοις, τὸ δὲ ἐν κόμαις δένδρων καὶ αὐτῶν παρατριβομένων, τὸ δὲ ἐν κεραυνοῖς ἐκ τοῦ αἰθέρος, τὸ δὲ καὶ ἐξ ὑδάτων καὶ ὑέλων διαφυγεστάτων καὶ καθαρωτάτων ἐξάλλεσθαι πέφυκεν. οὕτω δὴ καὶ ἐν ἀέρι πάλιν ὁ μὲν ἐστὶ παχύτερος ὁ περὶ ἡμᾶς καὶ φθοροποιός τε καὶ 5 νοσημάτων ποικίλων καὶ ἐπικινδύνων αἴτιος, ὁ δὲ λεπτότερος καὶ σωμάτων εὐκρασίας καὶ εὐρωστίας πρόξενος, ὁ δὲ ἀνώτερος καὶ πυρωδέστερος. ὥσπερ καὶ τῶν ἀνέμων πολλαὶ διαφοραί. ὁ μὲν γάρ ἐστι λεπτότερος, ὁ δὲ παχύτερος, ὁ μὲν ψυχρότερος, ὁ δὲ ξηρότερος, ὁ μὲν ὑγρότερος, ὁ δὲ θερμό- 10 τερος. ὅθεν οὖν ὁ προφήτης ἐμπεσὼν εἰς τὴν ἄβυσσον τῶν εὐεργετημάτων τούτων καὶ τῶν τοιούτων, ἐν οἷς ἡ τοῦ θεοῦ δύναμις καὶ σοφία δέικνυται, καὶ ἰδὼν τὸ πέλαγος ἀχανές, ἀπεπήδησε μέγα βοήσας· ὥς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, κύριε. πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας καὶ σοφίας ἐνέπλησας τὰ 15 τε ἔμψυχα καὶ ἄψυχα.

[ιβ'. Περὶ Δομετιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Τίτον ἐβασίλευσε Δομετιανὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ 333 μ. ἔτη ιε' καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ ναῷ 'Ρώμης κατ' ἐπιβουλήν

14 Psalm. 103 (104), 24.

1 κόμαις BDFV κοπαῖς C. — 2 αἰθέρους B ἀέρος N. — 3 καὶ ἐξ AP καὶ om. tell. — 6 ποικίλων καὶ om. B καὶ om. N et E in quo verba ἐπικινδύνων αἴτ. ὁ δὲ λεπτότερος post ἀνώτερος inserta sunt. — 15 σοφίας ἐνέπλησας ABP ἐνέπλησας σοφίας tell. — τὰ τε (τε om. A) ἔμψυχα καὶ ἄψυχα APV τὰ τε ἄψυχα καὶ ἔμψυχα B τὰ τε ἔμψυχα καὶ τὰ ἄψυχα tell. — 18 τίτον BEFV et recc. quidam. — ἀδελφὸς BP ὁ ἀδελφὸς tell.

14 μέγα νοήσας ὥς καὶ προαναφωνήσας φησὶν P. — 16 Post ἄψυχα P add.: καὶ τίς οὐ θαυμάσειεν, ἵνα τὰ πολλὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ παραλείψαντες διὰ τὸ μῆκος τοῦ λόγου, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐπιμνησθῶμεν καὶ τὸν τούτων ἄπαστόν τε καὶ εὐτακτον δρόμον εἰς εὐκρασίαν καὶ σύστασιν τῶν ζώων ἀπάντων μὲν εὐδηλον ὅτι, μάλιστα δὲ τοῦ ἀνθρωπίνου συγκρίματος. τρέχουσι γάρ φησιν ὁ δαμασκηνὸς ἱερὸς ἰωάννης δρόμον ἄληκτον.

τῆς ἑαυτοῦ γυναικός. καὶ οὕτω διάδοχος τοῦ ἀδελφοῦ γενόμενος οὐ τὴν πατρικὴν τε καὶ ἀδελφικὴν ἐξήλωσεν ἄριστον πολιτείαν, ἀλλὰ τὴν Τιβερίου καὶ Νέρωνος ἀνοσιουργίαν ἐκ διαμέτρου. καὶ δὴ πᾶν εἶδος κακίας ἐπελθὼν καὶ μαιφονίας
 5 τε καὶ γυναικομανίας ἅμα καὶ ἀνδρομανίας ἀνάπλεος γενόμενος ἑαυτὸν ὁ ἄθεος τελευταῖον ἀπεθέωσεν. κἀντεῦθεν οὖν ἔχθιστον ἅπασι καὶ ἀπόβλητον διὰ τὸ φονικόν τε καὶ θηριῶδες τῆς μιαιφονίας γνώμης ἑαυτὸν ὁ τάλας ἀποφήνας εἰκότως μάλα τὰ ἐπίχειρα τῆς οἰκείας δυσμενείας κομισάμε-
 10 νος αἰσχρίστῳ μόρῳ τὸν μυσαρὸν καὶ βέβηλον καταστρέφει βίον, ὥς εἴρηται.

Ἐφ' οὗ Τιμόθεος ὁ ἀπόστολος καὶ Ὀνήσιμος ἐμαρτύρησαν, καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ἐξορίζεται, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς ἐγνωρίζετο περιπολεύων
 15 καὶ πανταχοῦ ποιῶν εἰς τὰς πόλεις καὶ χώρας δαιμονικὰ ἀποτελέσματα. ἀπὸ Ῥώμης δὲ ἐλθὼν πρὸς τὸ Βυζάντιον καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἐποίησε ταῦτα φυγαδεύ-
 334 M. σας τὸ πλῆθος τῶν ὄφρων καὶ σκορπίων ἐκ τῆς πόλεως, ὥστε μὴ ἀδικεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τῶν
 20 ἵππων τὴν ἀταξίαν χαλινώσας ἐν ταῖς συνελεύσεσι τῶν ἀρχόντων. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς Ἀντιόχειαν παραγενόμενος

12 cf. Leo Gramm. p. 65, 14. — 14 — p. 445, 11 cf. Malalas p. 263, 18 Leo Gr. p. 65, 16.

1 τῆς αὐτοῦ γυναικός M τῆς γυναικὸς αὐτοῦ A. — 2.3 πολιτείαν ἄριστον A ἄριστον om. B. — 5 ἀνάπλεος BRV Exc. τε ἀνάπλεος CEF τε ἔμπλεος (-ως D) N. — 13 ὁ εὐαγγελιστὴς ABP Leo ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς tell.

8 ὁ τάλας om. P. — 9 τὰ πείχειρα P. — 10 καταστρέφει καὶ βέβηλον P. — 15 sqq. sic in P.: καὶ χώρας τελέσματα, καὶ πρὸς τὸ βυζάντιον ἀπὸ Ῥώμης ἐλθὼν ἐποίησεν ἐκεῖ πολλὰ τελέσματα παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν βυζαντίων, ὥστε φυγαδεύεσθαι τὸ πλ. τῶν ὄφρ. καὶ σκ. ἐκ τ. πόλ. καὶ μηδὲν ὑπ' αὐτῶν παραβλάπτεσθαι μήτε μὴν ὑπὸ τῆς πολλῆς ἀταξίας τῶν ἵππων συναθροιζομένων ἐν ταῖς συνελ. τῶν ἀρχ. ἐν τῷ παλατίῳ. — 21—p. 445, 1 παραγεν. ἐποίησε δυσωπηθεὶς εἰς τε τοὺς σκορπίους καὶ τοὺς κύνωπας τελέσματα. τυραννοῦμενοι γὰρ P.

δυσωπηθεῖς ἐποίησεν. τυραννούμενοι γὰρ οἱ Ἀντιοχεῖς ὑπὸ τῶν σκορπίων καὶ τῶν κωνώπων, ποιήσας χαλκοῦν σκορπίον καὶ χώσας αὐτὸν ἐν τῇ γῇ καὶ μικρὸν ἐπιστήσας ἐπάνω κίονα προσέταξε καλάμους βαστάζειν τὸν λαὸν καὶ περιερχομένους ἐν τῇ πόλει κράζειν τοὺς καλάμους ἐπισείοντας· ἀκώ- 5 νωπα τῇ πόλει. καὶ οὕτως ἐξηφανίσθησαν ἐκ τῆς πόλεως οἱ τε σκορπιοὶ καὶ οἱ κωνώπες. αἰτηθεῖς δὲ καὶ περὶ τῶν ἐπιχειμένων αὐτῇ σεισμῶν στενάξας ἔγραψεν ἐν διπτύχῳ ταῦτα· οὐαί σοι, τάλαινα πόλις, ὅτι σεισμοῖσι πολλοῖς καὶ πυρσοῖς κατενεχθείης. κλαύσεται δέ σε καὶ ὁ παρ' αἰγία- 10 λοῖς Ὀρέντης.

Περὶ οὗ μέντοι καὶ ὁ μέγας Ἀναστάσιος Θεουπόλεως φησιν· Ἀπολλωνίου δὲ μέχρι νῦν ἐν τισι τόποις ἐνεργοῦσι τὰ ἀποτελέσματα ἰστάμενα τὰ μὲν εἰς ἀποτροπὴν ζώων τετραπόδων καὶ πετεινῶν βλάπτειν δυναμένων ἀνθρώπους, τὰ δὲ 16 εἰς ἐποχὴν ρευμάτων ποταμῶν ἀτάκτως φερομένων καὶ ἄλλα εἰς ἕτερά τινα ἐπὶ φθορᾷ καὶ βλάβῃ ἀνθρώπων ὑπάρχοντα ἀποτρόπαια ἴστανται. καὶ γοῦν οὐ μόνον ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα εἰργάσαντο οἱ δαίμονες δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ γε καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ παραμένοντες τῷ μνή- 20 ματι αὐτοῦ σημειᾷ τινα ἐπετέλεσαν ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ πρὸς ἀπάτην τῶν ἐλεεινῶν ἀνθρώπων τῶν ῥαδίως ὑποκλεπτομένων εἰς τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ διαβόλου. τί ἂν τις εἴποι περὶ τῶν κατὰ Μανέθωνα μαγικῶν ἔργων; ὅς τοιοῦτος ἄκρος γέγονε τῇ μαγικῇ ἀπάτῃ, ὅτι αἰεὶ ἔσκωπτε προδήλως 25 335 M. τὸν Ἀπολλώνιον ὥς μὴ ἀκριβῆ τὴν κατ' αὐτοὺς φιλοσοφικὴν ἐμπειρίαν ἐσχηκότα. ἔδει γὰρ αὐτόν, φησὶν, ὥσπερ ἐγὼ

12 — p. 446, 2 Anastas. Sinait. Quaest. 20 Migne T. 89, 525 B.

16 ἀποχὴν CN. — 25 ἄκρος AR Anast. ἄκρως BGPV ἀκριβῶς CE ἀκριβῆς F om. LN. — 27 ἐγὼ] ἔργῳ CFLNR.

2 καὶ τῶν κωνωπίων σφόδρα καὶ ποιήσας P. — 14 τελέσματα P Anast. — 22 ἐλεεινῶν om. P Anast. — 25 γέγονεν ἄκρως P.

λόγῳ μόνον ποιεῖν ἅπερ ἐβούλετο, καὶ μὴ ἀποτελέσμασιν ἐπιτρέπειν τὰ παρ' αὐτοῦ πραττόμενα. ταῦτα δὲ πάντα συγχωρήσει τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργείᾳ δαιμόνων γίνονται πρὸς τὸ διὰ τῶν τοιούτων πραγμάτων δοκιμάζεσθαι τὴν ἡμετέραν
 5 ὀρθόδοξον πίστιν, εἰ ἐδραία ἐστὶ καὶ παγία προσμένουσα τῷ κυρίῳ καὶ μὴ ὑποσυρομένη ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ διὰ τῶν φαντασιωδῶν τεράτων καὶ σατανικῶν ἔργων τῶν πραττομένων ὑπὸ τῶν δούλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς κακίας. οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου προεφήτευσάν τινες, ὡς Βα-
 10 λαὰμ καὶ Σαοὺλ καὶ Καϊάφας, καὶ δαιμόνια πάλιν ἐξέβαλον, ὡς Ἰούδας καὶ υἱοὶ Σκευᾶ. οὐκοῦν καὶ εἰς ἀναξίους ἡ χάρις ἐνεργεῖ πολλάκις, ἵνα ἑτέρους εὐεργετήσῃ. καὶ γὰρ Βαλαὰμ ἀμφοτέρων ἀλλότριος ἦν, βίου ἀρίστου καὶ πίστεως, ἀλλ' ὅμως ἐνήργησεν εἰς αὐτὸν ἡ χάρις διὰ τὴν ἑτέρων
 15 οἰκονομίαν. καὶ ὁ Φαραὼ τοιοῦτος ἦν, ἀλλὰ κἀκεῖνῳ τὰ μέλλοντα προέδειξεν. καὶ ὁ Ναβουχοδονόσωρ παρανομώτερος, ἀλλά γε καὶ τούτῳ πάλιν τὰ μετὰ πολλὰς ὕστερον ἐσομένας γενεὰς ἀπεκάλυψεν. ὅθεν δῆλον ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν ἐναντίον ἔχόντων φρόνημα ἐπὶ τῷ προσχήματι τοῦ Χριστοῦ
 20 τεράστια ποιοῦσιν ἑτέρα τέχνη τινὶ πρὸς ἀπάτην ἀνθρώπων ἀπειροκάλων. οἷος ἐγένετο Σίμων ὁ μάγος καὶ Μένανδρος μετ' ἐκεῖνον καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι, δι' οὓς εἰκότως ἔφη· μὴ θαύμασιν ἀπατᾶσθαι προσήκει μήτε μὲν ἐπαγγελία ψιλῇ, δοκιμάζειν δὲ τῶν λεγομένων τὴν ἀλήθειαν.

8—11 cf. Constitut. Apostol. apud Anastas. Sin. Quaest. 20 Migne Tom. 89, 528 C. — 12—18 Chrysost. in Matth. XXIV (XXV), 2 Migne Tom. 57, 322.

1 μόνῳ BEFLM Anast. — 3 τοῦ om. CFM. — δαιμόνων ABP τῶν δαιμόνων rell. — 9 τὸ ὄνομα CEFrv. — 11 υἱοὶ DEPV οἱ υἱοὶ rell. — σκευᾶ ADFV σκεύα E. — 15 ὁ φαραὼ ABP ὁ om. rell. — 17 ἐσόμενα CFL. — 18 καὶ τῶν ABPV καὶ om. rell. — 19 ἐναντίον BEL ἐναντίων rell. — 20 τεράστεια FP.

1 τελέσμασιν P Anast. — 11 Post Σκευᾶ P add.: ἐν τούτοις δὲ καὶ τὸ τινὲς ἐξεριθείας τὸν χριστὸν καταγγέλουσι καὶ τὰ ἐξῆς. — 13 καὶ τῆς πίστεως P. — 24 λεγομένων καὶ πραττομένων P.

[ιγ'. Περὶ Νερούας.]

Μετὰ δὲ Δομετιανὸν ἐβασίλευσε Νερούας ἔτος ἕν. ὃς ἀνακαλεσάμενος Ἰωάννην ἐκ τῆς νήσου ἀπέλυσεν οἰκεῖν ἐν 336 M. Ἐφέσῳ. μόνος τότε περιῶν τῷ βίῳ ἐκ τῶν ιβ' μαθητῶν καὶ συγγραψάμενος τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον ἐν εἰρήνῃ 5 ἀνεπαύσατο. περὶ οὗ καὶ ὁ πολυῖστωρ Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ φησὶν· Θωμᾶς μὲν τὴν Παρθίαν εἵληχεν, Ἰωάννης δὲ τὴν Ἀσίαν, πρὸς οὓς καὶ διατρίψας ἐτελεύτησεν ἐν Ἐφέσῳ. καὶ πάλιν· ἐπὶ τούτοις οὖν καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας τελευτᾷ καὶ θάπτεται 10 πρὸς τῶν αὐτόθι πιστῶν. ὁμοίως δὲ καὶ Φίλιππος ὁ ἐκ τῶν ζ' διακόνων ἐν Ἱερᾷ πόλει τελειοῦται καὶ θάπτεται μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. περὶ ὧν καὶ Πολυκράτης ὁ τῆς ἐν Ἐφέσῳ παροικίας ἐπίσκοπος Ἰούκτορι τῷ ἐπισκόπῳ Ῥώμης γράφων οὕτω φησὶν· καὶ γὰρ κατὰ τὴν Ἀσίαν μεγάλα στοι- 15 χεῖα κεκοίμηνται, ἅτινα καὶ ἀναστήσονται τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου, Ἰωάννης ὁ ἐπιστήθιος Χριστοῦ, ὃς καὶ τὸ πέταλον πεφορηκῶς καὶ διδάσκαλος ἐν Ἐφέσῳ γενόμενος κεκοίμηται, καὶ Φίλιππος ὁ ἐκ τῶν ζ' διακόνων ἐν Ἱερᾷ πόλει τελειοῦται. οὗτός ἐστιν ὁ καὶ τὸν εὐνοῦχον 20 βαπτίσας καὶ τὸν Σίμωνα κατηχήσας.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ὁ θεῖος Ἰππόλυτος Ῥώμης περὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς τελειώσεως τῶν ἀποστόλων διεξιὼν

7—9 Eus. Hist. Eccl. III, 1. — 9—20 *ib.* III, 31. — 22—p. 448, 6 Hippolytus de XII apostolis. Migne Tom. 10, 952.

2 νερούας LM νέρβας V νερβᾶς R. — 4 ἐν τῷ βίῳ AFL. — 12 ἱερᾷ (-ρά GP) πόλει ABCGPR ἱεράπολει M ἱεραπόλει DEFLV *item* v. 20. — 14 ἰούκτορι ABFPR ἰούκτωρι DV οὐίκτορι CE οὐίκτωρι LM. — 15 φάσκει RV. — 16 ἐν τῇ PR. — 17 τοῦ om. AR.

2 ἕνα P. — 5 ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο] μαρτυρίου κατηξίωται P. *Tum alia addit seorsim edenda et prosequitur*: καὶ μὲν δὴ καὶ ὁ πολ. εὐσ. — 18 διδάσκαλός τε καὶ μάρτυς P Eus. — 20 τελειοῦται καὶ θάπτεται ἐκεῖ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ P (cf. Euseb.).

ἔφη· Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου κηρύσσων ἐν τῇ Ἀσίᾳ
τὸν λόγον ἐξωρίσθη ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ὑπὸ Δομετιανοῦ
βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ κεῖθεν πάλιν εἰς Ἔφεσον ἐκ τῆς ἐξ-
ορίας ἀνακληθεὶς ὑπὸ Νερούα καὶ τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον
συγγράψαμενος, ἔνθα καὶ τὴν ἀποκάλυψιν θεασάμενος ἐτε-
λεύτησεν, οὗ τὸ λείψανον ζητηθὲν οὐχ εὑρέθη.

337 M. Ὁ δὲ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου ἀδελφὸς Καισάριος ἐπὶ
σεκρέτου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐρωτηθεὶς περὶ τούτου οὕτως
ἀπεκρίνατο λέγων· αὐτὸς Ἰωάννης ἐν τῷ κατ' αὐτὸν εὐαγ-
10 γελίῳ πρὸς τῷ τέλει διεσάφησε τοῦτο φάσκων· καὶ τοῦτο
εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ, τοῦτ' ἔστι τῷ Πέτρῳ, ἀκολού-
θει μοι. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν
ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα καὶ φησιν· κύριε, οὗτος δὲ
τί; καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
15 ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; ἐξῆλθε δὲ ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς
ἀδελφούς, καὶ ἔδοξαν ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνή-
σκει. καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν
αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; ἐπεὶ οὖν
ἀλιεύοντας αὐτοὺς κατειληφὼς τῷ Πέτρῳ μόνῳ προσέταξεν
20 ἔπεσθαι αὐτῷ, ὁ δὲ καὶ τὸν Ἰωάννην συμπορεύεσθαι βουλό-
μενος ἔφη· κύριε, οὗτος δὲ τί; ὃν θεσπίσας ὁ Ἰησοῦς προσ-
μένειν ἐπὶ τῆς ἀλείας φησὶν· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἐν-
ταῦθα καὶ ἀλιεύειν ἕως ἂν ὑποστρέψας ἔρχομαι πάλιν ὧδε,
τί πρὸς σέ; ὥστε οὖν ἄριστα διορθούμενος τὴν ἐσφαλμένην

7—24 Caesarius Dialog. III, 179 Migne Tom. 38, 1152. —
10 Joh. 21, 19—28.

3 τῶν Ῥωμαίων N. — 4 νερούα CLM. — 7 καισάριος EFM R.
— 15 δὲ ABP οὖν rell. Joh. — οὗτος om. BV et recc. quidam.
In L m. 1 spr. vers. add. — 16 καὶ ἔδοξαν ABP om. rell. Joh.
— 17 καὶ οὐκ εἶπεν — ἀποθνήσκει om. BC. — 21 μένειν N. —
24 διορθ. αὐτῶν τὴν ἐσφαλμένην ὑπὸν. N.

7 καί γε καὶ ὁ τοῦ P. — 9 ἀπεκρίθη P. — 14 αὐτὸν]
αὐτῷ P. — 17 ὅτι om. P. — 22 ἐνταῦθα δηλαδή καὶ P.

αὐτῶν ὑπόνοιαν εἰκότως ἔφη· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ· οὐκ ἀπο-
 θνήσκει. καὶ γὰρ ἐν πολλοῖς πολλάκις διεσφάλλοντο πρὸς
 τὰς πεύσεις Χριστοῦ καὶ ἀποκρίσεις, ὥς καὶ ἀκούειν ἀσυνέ-
 τους καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, ἕως ἐλθὼν τὸ ἅγιον πνεῦμα
 ἐδίδαξεν αὐτοὺς καὶ ὠδήγησεν εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν κατὰ 5
 τὸν λόγον κυρίου. εἰ δέ τις ἐριστικῶς τε καὶ προπετῶς
 ἀποκρουόμενος τὰς ἱερὰς ταύτας φωνὰς καὶ μαρτυρίας ἀκαί-
 ρως δῆθεν συλλογιζόμενος εἴποι· πρὸς τὸ καταγγεῖλαι τὴν
 δευτέραν Χριστοῦ παρουσίαν κατελείφθη ζῶν ἐν σαρκὶ μετὰ
 Ἐνῶχ καὶ Ἡλία, ἀκουέτω ὅτιπερ μόνους διὰ τῆς ἀποκαλύ- 10
 ψεως αὐτὸς οὗτος ἐκείνους ἐκ προσώπου κυρίου λέγει τοὺς
 δύο μάρτυρας γενήσεσθαι Ἐνῶχ καὶ Ἡλίαν τοιάδε φάσκων·
 καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέ-
 ρας ,ασξ' περιβεβλημένοι σάκκους. οὗτοί εἰσιν αἱ δύο 338 M.
 ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο λυχναὶ ἐνώπιον κυρίου πάσης τῆς γῆς 15
 ἐστῶτες. καὶ εἴ τις θελήσειεν αὐτοὺς ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπο-
 ρεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς
 αὐτῶν. καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, ποιήσει
 τὸ ἀναβαῖνον θηρίον ἐκ τῆς ἀβύσσου πόλεμον μετ' αὐτῶν
 καὶ νικήσει καὶ ἀποκτείνει αὐτούς, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν 20
 ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς μεγάλης πόλεως ἔσονται ἡμέρας τρεῖς
 ἥμισυ ἄταφα, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. μᾶτην

3 Luc. 24, 25. — 4 Joh. 16, 13. — 13 Apocal. 11, 3 sqq.

1 καὶ οὐκ εἶπεν αὐτὸν οὐκ ἀποθνήσκειν B. — αὐτῷ· οὐκ AP
 αὐτῷ ὅτι οὐκ tell. — 4 ἐλθὼν E. — 6 κυρίου BCP τοῦ κυρίου
 tell. — 10 ἡλία CR ἡλιοῦ B. — ἀκουέτωσαν CENR om. F. —
 11 ἐκεῖνος CMR om. L. — 12 ἡλίαν BCR. — 14 περιβεβλη-
 μένοις CP περιβεβλημένους F. — 15 καὶ αἱ δύο ABLP αἱ om.
 tell. — 20 ἀποκτείνῃ ACV ἀποκτενεῖ E Apocal. — 21 ἡμέρας
 τρεῖς ἥμισυ ἄταφα AP γ' ἥμισυ ἔτη ἄταφα B ἄταφα ἡμέρας
 τρεῖς ἥμισυ tell. (ἥμισυ *compendio scr. in* ABN).

1 αὐτῶν καὶ ἄλογον ὑπόνοιαν P. — 18 ποιήσῃ P. — 22 Post
 ἐσταυρώθη P add.: καὶ πάλιν φησὶν· sqq. Apocal. 20, 9; 10.

οὖν παραληροῦσί τινες φάσκοντες αὐτὸν ἔτι ζῆν ἐν σαρκὶ
μὴ νοοῦντες μήτε ἂ λέγουσι τῷ ὄντι μήτε περὶ τίνων δια-
βεβαιοῦνται, οἵκοθεν τοῦτο καὶ οὐκ ἔκ τινων ἱερῶν ἐξηγη-
τῶν ῥιψοκινδύνως τε καὶ τολμηρῶς ὄντως τερατευόμενοι.

5

[ιδ'. Περὶ Τραϊανοῦ.]

Μετὰ δὲ Νερούαν ἐβασίλευσε Τραϊανὸς ἔτη θ' καὶ ὑδε-
ριάσας ἀπέθανεν. ὅστις ἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρός τε καὶ
φιλοδίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ὥστε γυμνώσας ποτὲ ῥομ-
339 M. φαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων ἐπέδωκε τῷ ἐπάρχῳ λέγων·
10 δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο, καὶ εἰ μὲν καλῶς ἄρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ,
εἰ δὲ μή, κατ' ἐμοῦ αὐτῷ χρήσῃ. ἐφ' οὗ Συμεὼν ὁ τοῦ
Κλωπᾶ καὶ Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος ἐμαρτύρησαν, καὶ Βασιλεί-
δης καὶ Μένανδρος καὶ Κήρινθος καὶ Νικόλαος καὶ Ἐβιο-
ναῖος οἱ αἵρεσιάρχαι καὶ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας ἐγνωρίζοντο.

15

[ιε'. Περὶ Ἀδριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Τραϊανὸν ἐβασίλευσεν Ἀδριανὸς ὁ καὶ Αἰλίας
340 M. γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτη κδ', καὶ ὑδεριάσας ἀπέθανεν. ἐφ' οὗ
στασιασάντων τῶν Ἰουδαίων καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν
οἰκοδομῆσαι βουληθέντων, ὀργίζεται κατ' αὐτῶν σφόδρα. καὶ
18 πολέμου γενομένου μεταξὺ ἀνεῖλεν ἐξ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
μυριάδας νη', καὶ τὰ μὲν παλαιὰ λείψανα τῆς πόλεως καὶ

2 I. Timoth. 1, 7. — 6—11 cf. Leo Gramm. p. 67, 12. —
11—14 cf. ib. p. 68, 5. — 17—p. 451, 5 cf. ib. p. 68, 17.

1 οὖν om. C m. 1 spr. vers. add. in P. — 6 νεροῦαν LNV
νερβᾶν R. — 9 ἐπάρχῳ BMPR Leo ὑπάρχῳ rell. — 11 αὐτῷ
AEGP αὐτὸ rell. om. Exc. de virt. — χρήσει AEF χρείσῃ C χρή-
σαι BR Exc. Leo. — 12 κλωπᾶ E κλοπᾶ B κλοπὰ AV κλεώπα R.
— βασιλίδης (-ις A) ACLMRV. — 14 ἐγνωρίζοντο v. 13 post κή-
ρινθος inserit N. — 16 αἰλίας (αἰλ. A) ACELMP αἰλῖος rell. —
18 τῶν Ἰουδαίων ALV (P cf. infra) τῶν om. rell. — 20.21 μυ-
ριάδας νη' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ C ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ om. B.

14 καὶ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας om. P. — 18 στασιάζαντες οἱ
Ἰουδαῖοι καὶ — βουληθέντες P.

τοῦ ναοῦ καταρριπώσας κτίζει νέαν Ἱερουσαλήμ, ἣν δὴ καὶ μετωνόμασεν Αἰλίαν εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα, καὶ στήσας τὸ ἑαυτοῦ εἶδωλον ἐν τῷ ναῷ οἰκεῖν Ἑλληνας ἐν τῇ πόλει προσέταξεν. κτίσας δὲ καὶ ναὸν ἐν Κυζίκῳ καὶ πόλιν ἐν τῇ Θράκῃ προσηγόρευσεν αὐτὴν Ἀδριανούπολιν. ἐφ' οὗ 5 Κέρδων καὶ Οὐαλεντῖνος καὶ Μαρκίων καὶ Μοντανὸς καὶ Σατορνίλος καὶ Καρποκράτης οἱ αἵρεσιάρχαι καὶ Ἀκύλας ἐγνωρίζοντο.

[ις'. Περὶ Ἀντωνίνου.]

Μετὰ δὲ Ἀδριανὸν ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ἔτη κβ'. ἐφ' 10 341 M. οὗ Πολύκαρπος ὁ μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ Ἰουστῖνος ὁ φιλόσοφος καὶ Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου ἐμαρτύρησαν, καὶ Τατιανὸς καὶ Βαρδισιάνης οἱ αἵρεσιάρχαι 342 M. καὶ Πρίσκιλλα καὶ Μαξιμίλλα αἱ ψευδοπροφήτιδες τῶν κατὰ Φρύγας ἐγνωρίζοντο.

15

[ιζ'. Περὶ Μάρκου.]

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσε Μάρκος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ια'. ἐφ' οὗ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς φερόμενον ὤφθη.

[ιη'. Περὶ Βῆρου.]

20

Μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσε Βῆρος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η' 343 M. καὶ ἐσφάγη ἐν προκένσῳ.

7 cf. Leo Gramm. p. 69, 14. — 21 cf. Malalas p. 282, 14 (cf. Exc. de insid. quae ἐν προκένσῳ exhibent).

1 καταρρηπώσας P κατερριπώσας L κατερρειπώσας V κατερριπώσας B. — 3 ἐν τῇ πόλει] ἐν τῷ ναῷ N. — 4 δὲ καὶ ναὸν ABP καὶ om. tell. — ἐν τῇ κυζίκῳ GV ἐν τῷ κυζ. R (in quorum uno ἐν τῷ ἡ κυζ.). — 6 μουντανὸς CM. — 7 σατορνίλος BELRV σατορνείλος M. — 12 ὁ ἐπίσκοπος MRV. — 13 βαρδησιάνης BL μαρδησιάνης (μαρδισ. alii) R βαρδισιάνης CE. — 14 πρισκίλλα EF πρίσκυλλα R. — μαξιμίλλα MV μαξιμίλα C. — 14 κατὰ φρύγας ERV καταφρύγας tell. — 17 ὁ υἱὸς BM. — 18 ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς om. V ἐπ' ἀνατολὰς om. B.

[ιθ'. Περὶ Κωμώδου.]

Μετὰ δὲ Βῆρον ἐβασίλευσε Κώμωδος ἀδελφὸς αὐτοῦ
 ἔτη ιβ' καὶ ὑπὸ ἀναγωγῆς αἵματος καὶ χολῆς ἀθρόως ἀπ-
 344 Μ. ἐθανεν. ἐφ' οὗ Θεόδοτος ὁ καὶ πρῶτος τῆς κατὰ Παῦλον
 5 τὸν Σαμωσατέα καὶ Νεστόριον πλάνης ἀρξάμενος καὶ Θεο-
 δοτίων ἐγνωρίζετο.

[κ'. Περὶ Περτίνακος.]

Μετὰ δὲ Κώμωδον ἐβασίλευσε Περτίναξ μῆνας δύο καὶ
 ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ παλατίου
 10 τὸν μάρτιον μῆνα.

[κα'. Περὶ Δαδίου.]

Μετὰ δὲ Περτίνακα ἐβασίλευσε Δάδιος μῆνας δ' καὶ
 ἐσφάγη ὑπὸ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πηγὴν τοῦ παλατίου
 345 Μ. θεωρῶν τοὺς ἰχθύας.

15 [κβ'. Περὶ Σευήρου.]

Μετὰ δὲ Δάδιον ἐβασίλευσε Σευήρος ἔτη ιη'. ὃς τὸν
 ἐν Βρεττανίαις νικήσας πόλεμον ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν
 περιετείχισε τὴν νῆσον σταδίοις χιλίοις. ἐφ' οὗ Λεωνίδης
 ὁ ἐπίσκοπος καὶ πατὴρ Ὠριγένους ἐμαρτύρησεν, καὶ Κλήμης
 20 ὁ Στρωματεὺς καὶ Σύμμαχος καὶ Ὠριγένης ἐγνωρίζοντο.

16—18 cf. Leo Gramm. p. 72, 20. — 18—19 ib. p. 72, 18.

2 κώμωδος B D P R κώμοδος A E L V κόμωδος C κόμοδος F M. *Similiter* v. 8. — ὁ ἀδελφὸς B F M R. — 5 σαμωσατέα (-αῖα C -αῖαν M) A C F L M P R σαμουσατέα G σαμοσατέα B D E V. — 6 ἐγνωρίζοντο C E N V. — 9 ἐκ] ἀπὸ L om. R. — 10 εἰς τὸν μάρτιον μῆνα P τοῦ μαρτίου μηνός A B τῇ ἀρχῇ τοῦ μαρτίου μηνός F. — 13 ὑπὸ τοῦ κουβικουλαρίου A R ὑπό τινος κουβ. V. — 16 σεύηρος L σεvíρος A σεβήρος B F G σέβηρος V βήρος M. — 18 λεωνείδης D λεονίδης A C L M P R V.

17 βριτανίαις P. — 19. 20 κλ. ὁ στρωμεὺς καὶ ὁ τούτου μαθητῆς Ὠριγένης σύμμαχος ἐγνωρ. P.

Ὅστις Ὀριγένης εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀκμάζων μεγίστην εἰς 346 M.
τὸν θεῖον λόγον σπουδῇ καταβαλλόμενος οὐ μόνον τοῖς
πιστοῖς πρόξενος ὠφελείας ἐγένετο μεγάλης, ἀλλὰ γε καὶ
τῶν αἵρετικῶν οὐκ ὀλίγοις. ὑπ' αὐτοῦ γὰρ τὰ ὑγιῆ τῆς
πίστεως παραλαμβάνοντες δόγματα ζηλωταὶ τῆς ἀληθείας 5
ἐγίνοντο. ἐξ ὧν ὑπῆρχε διαφερόντως Ἀμβρόσιος ἀνὴρ ἐπί-
σημος καὶ φιλόλογος, ὃς εἰς γνῶσιν τοῦ ἀνδρὸς ἀφικέσθαι
σπουδάσας ἀπέστη τῆς Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκίωνος αἵρέσεως
πεῖραν τῆς ἐνθέου παιδείας αὐτοῦ ἀρκοῦσαν κτησάμενος.
πλείστοι δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων πρὸς αὐτὸν φοιτῶν- 10
τες μεγίστην καὶ αὐτοὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα μαθήματα τὴν ὠφέ-
λειαν ἐκαρποῦντο. μέγας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο
παραδιδούς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τᾶλλα προπαι-
δεύματα. διόπερ οὐκ ὀλίγοι τῶν παρ' Ἑλλησι φιλοσόφων
μαρτυροῦσιν αὐτῷ μνήμην ἐν τοῖς ἰδίοις ποιούμενοι συγ- 15
γράμμασιν ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ εὐφυῆς παιδόθεν ὑπῆρχε
σφόδρα καὶ ζητητικὸς ἄγαν, ὃ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τῆς
θείας γραφῆς βούλημα πυνθανομένῳ ὡς βαθύτερον ἢ δια-
νοούμενον ἐπέπληττεν ὁ πατήρ μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν περαι-
τέρῳ ζητεῖν. νύκτωρ δὲ ἐπιστὰς εὗδοντι τὰ στέρνα ὡς θείου 20

1—13 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 18. — 14—16 cf. ib. VI, 19, 1.
— 16 — p. 453, 2 ib. VI, 2, 9 sqq.

6 ἐγένοντο BMR. — 9 αὐτοῦ παιδείας C αὐτοῦ om. F. —
12 ἐγνωρίζετο RV. — 14 φιλοσόφων AP Exc. de virt. Eus. σοφῶν
rell. — 15 αὐτὸν AB αὐτῶν P. — 17 ζητητικὸς AFV ζητιτικὸς M
ζηλωτικὸς (-οτικὸς C) CR ζητικὸς E et L in quo ζητητικὸς corr.
incert. qua m. — ὃ B ὡς AFRV ὃς CELN Exc. — 18 πυνθα-
νόμενος L Exc. πυνθανόμενον F. — διανοομένῳ B. — 20 δ'
ἐπιστὰς AB.

1 καὶ εἰς ἀλεξ. P. — καὶ μεγίστην P. — 9 ἀρκοῦσαν om. P. —
14 ὀλίγιστοι P. — 15 συντάγμασιν P. — 16 — p. 453, 2 sic in P:
ὑπῆρχε σφόδρα καὶ τοσαύτης ἀγχινοίας ἣν ἐμπλεος, ὡς τὸν πα-
τέρα αὐτοῦ ἐκπαιδεύοντα αὐτὸν τὰ θεῖα μαθήματα ὑπερεκπλήτ-
τεσθαι, κἀντεῦθεν ὁρῶν αὐτὸν πολὺν ἐν ταῖς κατὰ τὸν θεῖον
λόγον θεωρίαις τυγχάνοντα πολλάκις ἐπιστὰς αὐτῷ καθεύδοντι
ἀπεγύμνου τὸ στέρνον αὐτοῦ καὶ σεβασμίως κατεφίλει ὡς ἔνδον
ἀφιερωμένου πνεύματος ἁγίου.

πνεύματος ἔνδον ἐν αὐτοῖς ἀφιερωμένου κατεφίλει καὶ τῆς
 εὐτεκνίας ἑαυτὸν ἑμακάριζεν. ἀγνείαν δὲ καὶ ἐγκράτειαν
 τοσαύτην ἥσκησεν ἐκ νέου τοῦ σώματος, ὥς ὀβολοὺς δ' καὶ
 μόνον πρὸς διατροφήν καθ' ἑκάστης ἡμέρας ἀρκούμενος,
 5 καὶ μέντοι καὶ ἐν πολλοῖς ἔτεσι τοῦτο ποιῶν διετέλει, καὶ
 ἐπ' ἐδάφους καὶ ψιαθίου καθεύδων καὶ ὀλίγον καιρὸν τῆς
 νυκτὸς ἀναπαυόμενος τὸν πλεόνα εἰς τὴν μελέτην τῶν
 ἱερῶν λογίων διήνυεν. καὶ ἐν τούτοις ἐπεκτεινόμενος ἐπὶ
 τε ἀσιτία καὶ ἀγρυπνία καὶ γυμνότητι ἑαυτὸν ὑπωπιάζων
 347 M. 10 τοσοῦτον κατεδάμασε τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος ὥς δρᾶσθαι
 παντελῶς αὐτὸν ἀπεσκληκέναι. οἴνου γὰρ καὶ ἐλαίου καὶ
 τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος ἀνατροπὴν τοῦ θώρακος μεγίστην
 ὑπέμεινεν. ἔνθεν γέ τοι διαβόητος γενόμενος ὥς διαπρέ-
 πων ἔργῳ καὶ λόγῳ πολλοὺς Ἑλληνας τὴν εἰδωλομανίαν
 15 βδελύττεσθαι πείσας μαρτυρίου στέφανον ἀναδήσασθαι παρε-
 σκεύασεν. πολλῆς οὖν φήμης περὶ αὐτοῦ τρεχούσης, καὶ
 πολλῶν μακρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον Ἑλλη-
 νας φιλοσόφους καὶ αἵρετικούς ἐλλογίμους πρὸς τὴν εὐσέ-
 βειαν εἵλκυσεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄντας χριστιανούς μᾶλλον
 20 στοιχειώσας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ προλεχθεὶς Ἀμβρόσιος ἱκε-
 τεύσας πολλὰ καὶ παραβιασάμενος ἐν Καισαρείᾳ καὶ ταχυ-
 γράφους μὲν αὐτῷ παραστήσας ἑπτὰ, πλείους δὲ καλλιγράφους,
 ἐρμηνεῦσαι τὰς θείας γραφὰς αὐτὸν πεποίηκεν. καὶ ὁ μὲν

2—16 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 3, 9 sqq. — 20 — p. 455, 4 cf. ib. VI, 23.

3 ὀβολοὺς δ' (τέσσαρας N) AELNPR Exc. ὀβολοῖς δ' (τέσσαρσι BV) BCFV. — καὶ μόνον ABP Exc. καὶ om. tell. — 4 μόνους D μόνοις F. — καθ' ἑκάστην ἡμέραν BF Exc. ἑκάστης ἡμέρας (om. καθ') R καθ' ἑκάστης (om. ἡμέρας) A. — ἀρκεῖσθαι BCF διαρκούμενος R. — 6 ψιανθίου B ψια+θίου (una litt. eras.) Exc. — 9 ὑποπιάζων AFLNPR Exc. — 11 ὑποσκληκέναι A ἀπεσκληκέναι BC. — 16 περὶ αὐτὸν ABCR. — 17 συρρεόντων CEF συρριέντων A. — 20 ἐβεβαίωσεν BCN. — 22 μὲν om. F Exc. — 23 αὐτῶν M αὐτῷ RV.

16 διατρεχούσης P. — 23 ἐρμην. αὐτὸν τὰς θ. γρ. πεποίηκεν P.

τὴν δέουσαν χρεῖαν παρείχεν, ὁ δὲ ἐπὶ σχολῆς γενόμενος ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις, καὶ οἱ βιβλογράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγραφον ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν ἐξησκημέναις, πᾶσάν τε θείαν γραφὴν ἡρμήνευσεν ἐπὶ ἔτη ιη'. λέγεται δὲ ὅτι ἑξακισχιλίας βίβλους συνέταξεν. τοσοῦτον γὰρ ζῆλον εἰς τὴν 5 ἐξήγησιν τῶν θείων λογίων ὁ Ἀμβρόσιος ἐπεδείκνυτο, ὥστε τὴν πολλὴν αὐτοῦ σπουδὴν Ὡριγένης μαρτυρῶν γράφει πρὸς τινὰ λέγων· ὁ ἱερὸς καὶ θεῶ γνησίως ἀνακείμενος Ἀμβρόσιος πολλὰ προσαγορεύει σε. ὅστις νομίζοντά με φιλόπονον εἶναι καὶ πάννυ διψᾶν τοῦ θείου λόγου ἤλεγξε τῇ ἰδίᾳ φιλο- 10 πονίᾳ τῷ πρὸς τὰ ἅγια μαθήματα ἔρωτι, ὅθεν ἐπὶ τοσοῦτόν με παρελήλυθεν, ὥστε κινδυνεύειν ἀπανδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις. οὔτε γὰρ δειπνῆσαι ἔστιν εἰ μὴ ἀντιβάλλοντα οὔτε δειπνήσαντα ἔξεστι περιπατῆσαι καὶ διαναπαῦσαι τὸ σωματίον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν καὶ ἀκριβοῦν 15 τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα, οὔτε μὴν ὅλην ἐπὶ θεραπείᾳ τοῦ σώματος τὴν νύκτα ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι ἐπὶ πολὺ τῆς ἐσπέρας φιλολόγοις παρατείνοντα. ἐγὼ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἔωθεν μέχρι τῆς ἐννάτης ἔσθ' ὅτε καὶ δεκάτης ὥρας· πάντες γὰρ οἱ θε- 348 M. λοντες φιλοπονεῖν τοὺς καιροὺς ἐκείνους τῇ ἐξετάσει τῶν 20 θείων λογίων καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασιν. πᾶσαν τοίνυν ἐρμηνεύσας τὴν θείαν γραφὴν ἐτελεύτησεν ἐτῶν ξθ'.

22 cf. Euseb. Hist. eccl. VII, 1.

1 ἐπισχολῆς LMP Exc. et recc. quidam ἐπισχολῆς sine acc. A ἐπισχολῆς C. — 4 ἐρμήνευσεν EFM. — 6 ἐπεδείξατο Exc. ἔσχεν N. — 8 γνήσιος ABFM om. L. — 9 νομίζων με B Exc. — 10 διψῶντα B διψῶν Exc. — 12 ἀπ' αὐδᾶν M ἀπανδᾶν (sine acc. Exc.) C Exc. ἀπαντᾶν F με ἀπαντᾶν L ἄπαν V ὅλον R. — 13 ἀντιβάλλοντο C ἀντιβάλλονται F. — 19 ἐνάτης AC θ' M. — 22 τὴν om. LV.

3 πᾶσαν — 5 συνέταξεν om. P (cf. infra). — 5 οὕτω γὰρ καὶ τοσοῦτον ζῆλον P. — 6 ὥστε καὶ τὴν P. — 9 φιλόπονος P. — 22 γραφὴν καὶ πολλὰς καὶ δυσαριθμήτους (? δυριθμ. cod.) βίβλους συντάξας καὶ πλεῖστα ὑπὸ τῶν ἀθέων ἐλλήνων διὰ τὴν πίστιν δεινὰ πεπονθὼς ὡς καὶ ἐπιθῦσαι διὰ τινος σατανικῆς πανουργίας τῶν ἀσεβῶν καὶ αὐθις ἀναπαλαῖσαι (-λέσαι cod.), ὡς πολὺς ἄδεται λόγος, ἐτελεύτ. ἐτῶν ξθ' P.

Περὶ οὗ καὶ ὁ μέγας Ἐπιφάνιος ἐν τοῖς Παναρίοις λέγει· τοῦ μὲν Ἀμβροσίου τὰ πρὸς τροφὰς αὐτῷ τε καὶ τοῖς ὀξυγράφοις καὶ τοῖς ὑπηρετοῦσιν ἐπαρκοῦντος χάριτην τε καὶ τᾶλλα τῶν ἀναλωμάτων, τοῦ δὲ Ὠριγένους ἐν τε ἀγρυπνίαις
 5 καὶ πολιτείᾳ ὑπερβαλλούσῃ καὶ σχολῇ μεγίστῃ τὸν περὶ τῆς γραφῆς διανύοντος κάματον, καὶ πᾶσαν τὴν καλουμένην τῶν ἑξαπλῶν πραγματείαν καὶ τῶν λοιπῶν ὁ ἀνὴρ μετὰ καμάτου πεφιλοτίμητο. οὐ μόνον γὰρ τὰς ἐπισήμους δ' ἐκδόσεις κατὰ ταῦτόν συνήγαγεν, ἀλλὰ καὶ πέντε καὶ ἕξ
 10 κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἐν Ἱεριχῷ περιτυχὼν ἐν τινὶ πύθῳ ταύταις συνέταξεν. ἐπὶ ταῦτόν οὖν πάσας συναγαγὼν, διελὼν δὲ καὶ ἀντιπαραθεὶς ἀλλήλαις μετὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ἑβραίων σημειώσεως τὰ τῶν λεγομένων ἑξαπλῶν ἀντιγράφων εὐφυῶς μάλα καὶ ἐπιστημόνως ἐκ πολυπειρίας κατε-
 15 σκεύασεν. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος ἄσβεστον αὐτοῦ τὸ κλέος διέμεινεν. συμβέβηκε γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπειρίας δραστήριον πτώμα ἐξαίσιον, καὶ μέντοι σκάνδαλον πολλοῖς καὶ ἀπωλείας πρόξενος γέγονεν. βουλόμενος γὰρ μηδὲν ἑᾶσαι τῶν θείων γραφῶν ἀνερμήνευτον εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν
 20 ἁμαρτίας καὶ θανάσιμα ἐξηγήσατο ῥήματα. ἐξ αὐτοῦ γὰρ καὶ Ἄρειος τὰς ἀφορμὰς εἴληφε καὶ οἱ καθ' ἑξῆς ἀνόμοιοί τε καὶ ἀνόσιοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. φάσκει γὰρ οὗτος

1—8 Eriphanius Haer. II, 64, 3. — 8—15 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 16. — 15—20 Eriphanius Haer. II, 64, 3. — 20—p 457, 6 ib. II, 64, 4.

2 τὰς πρὸς R τὰς (om. πρὸς) C. — 3 ἐπαρκοῦντος AB. — 5 ὑπερβαλλούσῃ BD. — 9 κατ' αὐτόν GMV κατ' αὐτὸ FR. — 11 ταύταις ABP ταύτας FLN ταῦτα CERV. — πᾶσαν LRV. — 18 πρόξενον LMRV. — μηδὲν ἑᾶσαι τῶν θείων γραφῶν AB τῶν θ. γραφῶν μηδὲν ἑᾶσαι Exc. μηδὲν τῆς θείας γραφῆς ἑᾶσαι rell. (μηδὲν τῶν θ. γραφῶν ἑᾶσαι Eriph.). — 20 γὰρ om. R. — 21 καὶ ante Ἄρειος om. N. — ἔλαβεν A om. B. — καὶ οἱ καθ' ἑξῆς — 22 πάντες om. N.

1 ἐν τοῖς παναρίοις om. P. — 11 τὰς πάσας P. — 18 βουλόμενος — 20 ῥήματα om. P. — 22 καὶ οἱ λοιποὶ — p. 457, 6 αὐτοῦ om. P.

τολμήσας κατὰ τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς δοῶν τὸν πατέρα οὐ δύναται οὔτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν υἱὸν οὔτε 349 M. οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα οὔτε οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς οὐ θέλει εἶναι τὸν υἱόν, ἀλλὰ κτίσμα, καὶ κατὰ χάριν υἱὸν λέγεσθαι, τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ψυχὴν προϋπάρχειν, καὶ τὰ ἐξῆς τῶν βλασφημιῶν αὐτοῦ. πολλὴν γοῦν πεποίηκε σύνταξιν εἰς ἐκάστην γραφήν, καὶ ὅσα μὲν ἐν προσομιλίαις καὶ διὰ προοιμιῶν εἰς ἡθὴ τε καὶ εἰς φύσεις ζώων τε καὶ ἀλόγων εἴρηται μέσος φερόμενος πολλάκις χαρίεντα διηγήματα, ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἐδογματί- 10 τισεν, τῶν πάντων ἀτοπώτερος εὗρίσκεται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπανηρῆσθαι τοιοῦτον, ὥς καὶ τὸν θώρακα αὐτοῦ φασὶ δι' ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε καὶ σκληραγωγίας ἀνατραπῆναι, ἐπινενοηκέναι δὲ καὶ κατὰ τὸ σωματίον, οἱ μὲν ὅτι νεῦρον ἀποτετμηκέναι διὰ τὸ μὴ τῇ ἡδονῇ παρ- 15 ενοχλεῖσθαι, οἱ δὲ φάρμακον ἐπιθεῖναι τοῖς μορίοις εἶπον καὶ ἀποξηρᾶναι, ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν, ὥς ὅτι καὶ βοτάνην ἰατρικὴν εὔρε μνήμης ἕνεκα. οὗτος πολλὰ λέγεται πεπονθέναι ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ λόγιος ὢν σφόδρα καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνατεθραμμένος. φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς 20 πρὸς τοὺς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας, κακομηχανίᾳ διαβολικῆς ἐπινοίας εἰς αἰσχροτάτον ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ

7—14 Eriphanius Haer. II, 64, 5. — 14—18 *ib.* II, 64, 3. — 18—20 *ib.* II, 64, 1. — 20—p. 458, 16 *ib.* II, 64, 2.

4 ἀλλὰ — 5 λέγεσθαι *om.* M. — 5 λέγεσθαι υἱόν DR. — 9 εἰς φύσεις ABP Exc. Eriph. εἰς *om.* *rell.* — καὶ *om.* N. — μέσως BNPV Exc. μέσης R. — 10 χάριεν τὰ διηγήματα B χαρίεντα τὰ διηγήματα CERV χαρ. διηγήματα ταῦτα F. — ἐδογματίζεν RV. — 12 καὶ ἀσκητικὸν ABP Exc. Eriph. καὶ *om.* *rell.* — ἐπανηρεῖσθαι BCNPR. — 13 αὐτοῦ *om.* AB. — 16 ἐπιθεῖναι LN ἐπιτεθεῖναι AF *et* *recc.* quidam ἐπιτεθεῖναι B *et* *recc.* alii. — 19 τοῦ *om.* AF. — 22 εἰς *om.* AF.

15 νεῦρον] εὐρον P. — μή τι ἡδονῇ P. — 18 μνήμης ἕνεκα καὶ βίβλους ἐξακισχιλίους συνέταξεν P. *Tum om. rell. usque ad* p. 458, 16 συγκλαιόντων αὐτῷ.

τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν. Αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν
 350 M. εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὁ δὲ μὴ φέρων τὴν
 τοσαύτην βδελυρὰν ἐπίνοιαν ἔρρηξε φωνήν, ἀμφοτέρων προ-
 τεθέντων αὐτῷ πραγμάτων. ἐπεὶ δὲ τοῦτο καθωμολόγησε
 5 θῦσαι, βαλόντες ἐπὶ χειρὸς αὐτοῦ λίβανον εἰς τὴν τοῦ βω-
 μοῦ πυρὰν καθῆκαν, καὶ οὕτω τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τῶν
 κρινάντων ἀπεβλήθη καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξεώθη. τὴν Ἀλε-
 ξάνδρειαν δὲ καταλιπὼν διὰ τὸν ὄνειδον τὴν Ἰουδαίαν κατέ-
 λαβεν, ἀνελθὼν δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα ὡς ἐξηγητῆς καὶ λόγιος
 10 προετρέπεται ἀπὸ τοῦ ἱερατείου ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν
 (πρεσβύτερος γὰρ προὔπῃρχεν), καὶ πολλὰ καταναγκασθεὶς
 ὑπὸ τῶν ἱερέων ἀναστὰς καὶ τοῦτο μόνον τὸ ῥητὸν εἰπὼν·
 τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δι-
 καιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ
 15 στόματός σου, πτύξας τὸ βιβλίον ἐκάθισε μετὰ κλαυθμοῦ
 καὶ δακρύων, πάντων ὁμοῦ συγκλαιόντων αὐτῷ.

Εἰσὶ δὲ πολλὰ καὶ ἕτερα τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενά τε καὶ
 ᾠδόμενα διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ καὶ συντάξεως
 τῶν βιβλίων, ὅθεν καὶ συντακτικὸς ὠνομάσθη διὰ τὸ πε-
 20 ποιηκέναι πολλὰ βιβλία, μὴ ἀκούων ὡς ἔοικε τοῦ σοφωτά-
 του Σολομῶντος λέγοντος· υἱὲ φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία
 πολλά, καί· μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ καρδίᾳ σου μὴ
 ταχυνάτω τοῦ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ,
 ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

13 Psalm. 49 (50), 16. — 17 Epiph. II, 64, 3 fin. — 21 Eccl.
 12, 12. — 22 — p. 459, 4 cf. Euseb. ap. Anastasium Sin. Quaest. 65
 Migne Tom. 89, 684 A. — 22 Eccl. 5, 1 sqq.

3 τοιαύτην AM. — 4 τοῦτο] τούτῳ BE οὕτω C. — 5 βάλ-
 λοντες AFLR λαβόντες V. — 6 ἀπὸ τῶν κρινάντων ABV Exc.
 Epiph. ἀποκρινάντων CEFLN ἀποκριθεὶς R. — 7 τὴν ἀλέξ. δὲ
 AB Exc. τὴν δὲ ἀλέξ. rell. — 8 τὸ ὄνειδος BR. — 17 τὰ περὶ
 ABP τὰ om. rell. — 24 ὁ om. BF.

17 καὶ πολλὰ εἰσὶ τὰ περὶ P. — 18 ᾠδόμενα ὑπέρογκα διὰ
 P Epiph. — 21 τοῦ μὴ ποιῆσαι P.

διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι. εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα. καί· μὴ γίνου δίκαιος πολὺ· ἔστι γὰρ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ σοφίζου περισσά, μήποτε ἀσεβήσης. ταύτας τοίνυν παρα- 351 M. γραψάμενος τὰς ἱερὰς παραινέσεις καὶ παραγκωνισάμενος 5 οὐδὲ τοῦ χριστοφόρου προσέσχε τὴν ἔννοιάν τε καὶ σύνεσιν ἐν τοῖς συντάγμασιν. ὁ γὰρ θεσπέσιος Παῦλος ἐν παρασκευῇ λόγων πάντων δυνατώτατος νοήμασί τε ἱκανώτερος γεγρονῶς οὐ πλεῖον τῶν βραχυτάτων ἐπιστολῶν γραφῇ παρα- δέδωκεν, καίτοι μυρία καὶ ἀπόρρητα λέγειν ἔχων, ἅτε τῶν 10 μέχρῃ οὐρανοῦ τρίτου θεωρημάτων ἐπιφθάσας, ἐπ' αὐτόν τε τὸν θεοπρεπῆ παράδεισον ἀναρπασθεὶς καὶ τῶν ἐκεῖσε ῥημάτων ἀνεκφράστων ἀξιωθεὶς ἀκοῦσαι. καὶ μέντοι οὐδ' οἱ λοιποὶ τοῦ Χριστοῦ φοιτηταί, ἰβ' μὲν ἀπόστολοι, ο' δὲ μαθηταί, καὶ ἄλλοι πρὸς τούτοις μυρίοι οὐκ ἄπειροι λόγων 15 ἐτύγγανον, καὶ ὅμως οὖν ἐξ ἀπάντων τῶν τοῦ κυρίου διατριβῶν ὑπομνήματα Ματθαῖος ἡμῖν καὶ Ἰωάννης μόνοι καταλελοίπασιν, οὓς καὶ ἐπάναγκες ἐπὶ τὸ γράφειν ἐλθεῖν κατέχει λόγος, ὥσπερ δὴ καὶ Μάρκον καὶ Λουκᾶν ὕστερον. διὸ δὴ φησιν ὁ μέγας Μάξιμος· ὁ λόγους συγγραφόμενος ἢ 20 πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν συγγράφεται ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρων ἢ ἅμφω ἢ πρὸς βλάβην τινῶν ἢ πρὸς ἐπίδειξιν ἢ ἐξ ἀνάγκης.

[κγ'. Περὶ Ἀντωνίνου.]

Μετὰ δὲ Σευῆρον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος καὶ Γέτας 25

1 Eccl. 6, 11. — 2 Eccl. 7, 16; 17.

2 ματαιότητι (-τη E) CEFVLV. — 9 πλείον M πλείων ACF πλείω BL. — 10 καὶ ἀπόρρητα ABPV καὶ om. rell. — 12 τε BP δὲ rell. — 13 ἀνεκφράστων ῥημάτων AB ἀνεκφράστων om. R. — 17 μόνοι om. AB. — 19 δὴ om. AF. — 22 ἢ καὶ ἅμφω ASuid. v. συγγραφεύς. — 25 σεύηρον ACLM σεβῆρον recc. quidam σέβηρον V.

15 καὶ ἄλλοι τε P. — 22 ἢ καὶ πρὸς βλάβην P.

ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μῆνας β', καὶ σφάξας τὸν ἀδελφὸν καὶ μοναρχήσας ἔτη 5' ἀνταναιρεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων.

[κδ'. Περὶ Ἀντωνίνου τοῦ Καρακάλλου.]

352 M. Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ὁ Καρακάλλος ἔτη κς' καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ. ἐφ' οὗ ἦν καὶ Γαληνὸς ὁ ἰατρός.

[κε'. Περὶ Μακρίνου.]

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσε Μακρίνος ἔτη δ' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ἀντωνίνου.

10 [κς'. Περὶ Ἀντωνίνου τοῦ Γάλβα.]

353 M. Μετὰ δὲ Μακρίνον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ὁ Γάλβας ἔτη δ' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

[κζ'. Περὶ Ἀλεξάνδρου.]

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίας
15 υἱὸς ἔτη ιγ' καὶ ἐσφάγη σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μαμαίᾳ ἐξ
354 M. ἐπιβουλῆς Μαξιμίνου στρατηγοῦ. ἐφ' οὗ Νάρκισος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἐν τῷ βαπτίζειν ἑλαίου τοῦ χρίσματος λείψαντος ἐκέλευσεν ὕδωρ ἐν τῷ κρατῆρι βληθῆναι καὶ τοῦτο προσευξάμενος εἰς ἔλαιον μετέβαλεν.

20 [κη'. Περὶ Μαξιμίνου.]

Μετὰ δὲ Ἀλέξανδρον ἐβασίλευσε Μαξιμῖνος ἔτη γ' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ. ἐφ' οὗ Λαυρέντιος καὶ Κυπριανὸς ἐμαρτύρησαν.

16—19 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 9?.

1 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ N. — 2 ἰδίων αὐτοῦ N ἰουδαίων Exc. de insid. — 9 ὑπ' ἀντωνίνου BP. — 14 μαμαίας υἱὸς ABP υἱὸς om. tell. — μαμαίας et 15 μαμαία N. — 16 νάρκισος BLPR νάρκησος A νάρκισσος tell.

[κθ'. Περὶ Βαλβίνου.]

Μετὰ δὲ Μαξιμίῳνον ἐβασίλευσε Βαλβῖνος μῆνας β' καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

[λ'. Περὶ Πουπλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Βαλβῖνον ἐβασίλευσε Πουπλιανὸς μῆνας β' καὶ 5 355 M. ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

[λα'. Περὶ Ἰούνορος.]

Μετὰ δὲ Πουπλιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰούνωρ μῆνας γ', ὃς πρῶτος ἐποίησε κανδιδάτους καὶ προτίκτορας καὶ τὸ τάγμα τῶν σχολαρίων συστησάμενος ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἰούνορον εἰς τὸ 10 ἴδιον ὄνομα.

[λβ'. Περὶ Γορδιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰούνορον ἐβασίλευσε Γορδιανὸς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ' καὶ ἐν τῷ πολέμῳ συμπεσὼν τῷ ἵππῳ καὶ μηροκλασθεὶς ἀπέθανεν. 15

[λγ'. Περὶ Οὐνίωρος.]

Μετὰ δὲ Γορδιανὸν ἐβασίλευσεν Οὐνίωρ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β' καὶ ὑδεριάσας ἀπέθανεν. ἐφ' οὗ Σαβέλλιος ὁ αἰρεσιάρχης ἐγνωρίζετο. καὶ Ἑβραῖός τις χριστιανοῖς ἐν ἐρήμῳ τόπῳ συνοδοιπορῶν ἐν Συρίᾳ καὶ ἀρρωστήσας, ὥστε μὴ 10 δύνασθαι παντελῶς αὐτὸν κινεῖσθαι, συνεβουλεύσαντο οἱ

8—11 cf. Chron. Pasch. p. 501, 13; 502, 14. — 19 — p. 463, 19 cf. Johannis Moschi Pratum spir. cp. 176 Migne Tom. 87, 8044.

2 Βαλβῖνος — 5 ἐβασίλευσε om. C E F L et R (cf. v. 8. 13). — 8 ἰούνωρ L M ἰούωρ B βαλβῖνος ὁ ἰούνορος R. — 10 ἰούνορον M ἰούνωρον L ἰούνουρον P. — 13 ἰούνωρον L ἰούνουρον (ἰουν. M) M P ἰούνορα F ἰούωρ B βαλβῖνον R. — 17 οὐνίωρ A P ἰουνίωρ B L ἰούνωρ C D E F G ἰούνορ M ἰούνορος R. — 19 ἐν ἐρήμῳ τόπῳ συνοδοιπορῶν A B N P συνοδ. ἐν ἐρήμῳ τόπῳ tell. — 21 παντελῶς αὐτὸν A B P αὐτὸν παντελῶς tell.

2 μῆνα α' P. — 9 προτίκτορας P.

σὺν αὐτῷ χριστιανοὶ μετὰ πολλῶν δακρύων καταλείψαι τοῦ-
 τον ὑφορώμενοι μὴ καὶ αὐτοὶ συνδιαφθαρεῶσιν ἐκ τῆς ἀνυ-
 δρίας τοῦ τόπου καὶ ἐρημίας. οὓς ἰδὼν ἀπιέναι μέλλοντας
 ὁ Ἰουδαῖος ἤρξατο μετὰ κλαυθμοῦ πρὸς αὐτοὺς λέγειν· ὁρ-
 5 κίζω ὑμᾶς τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ
 κατελθόντα ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων καὶ μέλλοντα κρῖναι
 ζῶντας καὶ νεκρούς, μὴ ἐάσητέ με ἀποθανεῖν Ἑβραῖον, ἀλλὰ
 356 M. βαπτίσατέ με καὶ οὕτως ἀπέλθατε. οἱ δὲ φησιν· οὐκ ἔξ-
 εστιν ἡμῖν τοῦτο ποιῆσαι κοσμικοῖς οὖσι καὶ χειροτονίαν
 10 μὴ ἔχοντας, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ὕδωρ ἐστὶν ἐνταῦθα, καθὼς
 καὶ αὐτὸς ἐπίστασαι. ὁ δὲ μᾶλλον ἐπέμενε τοῖς αὐτοῖς ὁρ-
 κοῖς ἐκβιαζόμενος αὐτοὺς καὶ κατακρίνων. ἐν πολλῇ οὖν
 ἀπορίᾳ γενόμενοι, εἶπεν εἰς ἕξ αὐτῶν πρὸς τοὺς λοιπούς·
 ἐγείρατε αὐτὸν καὶ ἐκδύσατε. καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου τοῦ-
 15 τον ὀρθώσαντες καὶ ἀποδύσαντες, ἐκεῖνος τὰς χεῖρας ἑαυτοῦ
 ψάμμου πλήσας κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰουδαίου
 λέγων ἐκ τρίτου· βαπτίζεται Θεόδωρος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
 πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀποκρινο-
 μένων τῶν ἄλλων καθ' ἕκαστον ὄνομα τὸ ἀμήν. καὶ παρα-
 20 χρῆμα τοσοῦτον ἐνίσχυσεν, ὥστε σὺν πολλῇ προθυμίᾳ καὶ
 εὐρωστίᾳ βαδίζειν μετ' αὐτῶν. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν ἐν Ἀλε-
 ξανδρείᾳ καὶ ταῦτα διηγησαμένων τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Διονυ-
 σίῳ, καὶ τοῦτον ἐκθαμβήσαντες, εὐθὺς πάντα τὸν κληρὸν
 συναθροίζει καὶ ἀνατίθεται αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα, εἴτε ἄρα ἐλο-
 25 γίσθη τῷ Ἰουδαίῳ εἰς βάπτισμα ἢ τῆς ψάμμου ἐπίχυσις,

1 μετ' αὐτοῦ AB. — 2 ἀνυδρίας καὶ ἐρημίας τοῦ τόπου F
 ἐρημ. τοῦ τόπου καὶ ἀνυδρίας L. — 8 ἀπέλθατε m. 1 ex ἀπέλ-
 θετε P ἀπέλθετε V. — φασιν FLRV. — 10 ἔχοντας ACEPR
 ἔχουσι tell. — 15 τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας P τὰς χεῖρας αὐτοῦ BN
 (in L ἑαυτοῦ ex αὐτοῦ m. 1 corr.). — 20 ἐνίσχυσεν PRV (cf
 Moschum) ἰσχυσεν tell. — 23 ἐκθαμβησάντων FV.

8 με om. P. — 16 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν P. — 20 προθυ-
 μία τε καὶ P. — 21 συμβαδίζειν αὐτοῖς P. — 24 εἰάρα (om.
 τε) P.

εἴτε οὐ. καὶ οἱ μὲν ἔλεγον· ἐλογίσθη, μαρτυρούσης καὶ τῆς
 ἀθρόας ὑγείας αὐτοῦ, οἱ δὲ οὐ παρεδέχοντο διὰ τὸ μὴ τοι-
 αύτην ἔχειν τὴν ἐκκλησίαν παράδοσιν καὶ μάλιστα γὰρ τοῦ
 κυρίου πρὸς Νικόδημον εἰρηκότος· ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ
 ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν
 τῶν οὐρανῶν. τούτων τοίνυν καὶ ἐτέρων λαληθέντων, ἔδοξε
 τῷ ἁγίῳ Διονυσίῳ βαπτισθῆναι αὐτὸν καὶ ἀποστείλας αὐτὸν
 εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐβάπτισεν. τὸν δὲ προβαπτίσαντα
 αὐτὸν διὰ τῆς ψάμμου ἄξιον αὐτὸν ὑπάρχοντα διάκονον
 ἐχειροτόνησεν. εἰκότως οὖν καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος ἀπα- 10
 ριθμήσας τὰ βαπτίσματα πάντα φησὶν· ἐβάπτισε Μωϋσῆς,
 ἀλλ' ἐν ὕδατι καὶ πρὸ τούτου ἐν νεφέλῃ καὶ ἐν θαλάσῃ.
 ἐβάπτισε καὶ Ἰωάννης οὐκέτι μὲν ἰουδαϊκῶς, οὐ γὰρ ἐν
 ὕδατι μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς μετένοιαν. βαπτίζει καὶ Ἰησοῦς,
 ἀλλ' ἐν πνεύματι. τοῦτο ἡ τελειότης. οἶδα καὶ τέταρτον 15
 βάπτισμα τὸ διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος, οἶδα καὶ πέμπτον
 ἔτι τὸ διὰ δακρύων. οὐκοῦν δικαίως οὐ παρεδέξαντο καὶ 357 M.
 λίαν ἄρμοδίως ἐκεῖνο τὸ βάπτισμα. ποῖον γὰρ ἐκ ταῦτα
 ἐβαπτίσατο, ἵν' ὥς βέβαιον καὶ θεῖον κυρωθῇ;

Ποῦ τοίνυν εἰσὶν οἱ κοσμικοὺς τινὰς καὶ γυναῖκας λέ- 20
 γοντες βαπτίσει ποτὲ κατὰ περίστασιν, μὴ παρόντος ἱερέως,
 καὶ εἰς βάπτισμα θεῖον καὶ τέλειον αὐτοῖς λογισθῆναι, φιλο-

4 Joh. 3, 5. — 11—17 Gregor. Naz. Or. 39 cp. 17 Migne
 Tom. 36, 353.

1 εἴτε καὶ οὐ N. — ὅτι ἐλογίσθη NV. — καὶ τῆς ABP καὶ
 om. rel. — 2 ὑγείας ACEF. — διὰ τὸ τὴν τοιαύτην ἔχειν C διὰ
 τὸ μὴ τὴν τ. ἔχ. R διὰ τὸ τοιαύτ. μὴ ἔχειν V διὰ τὸ μὴ ἔχ.
 τοιαύτην B. — 4 πρὸς νικόδημον ABP Mosch. πρὸς τὸν v. rel.
 — 9 αὐτὸν post ἄξιον om. V et recc. quidam. — 12 ἐν τῇ θα-
 λάσῃ CDEFL. — 17 ἔτι om. CF. — 18 ἐκ ταῦτα ACG L ἐκ-
 ταῦθα E ἐκ τούτων BFNRV. — 19 κυρωθῇ RV. — 22 φιλονι-
 κοῦντες ACLMP.

1 εἴτε οὐ om. P. — 2 ὑγείας] εὐρωστίας P. — αὐτοῦ om. P.
 — 4 φάσκοντος P. — 7 διονυσίῳ ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὸν ἰορδ.
 ποταμὸν κακεῖ βαπτισθῆναι. τὸν δὲ P Mosch. — 9 ἄξιον αὐτὸν
 ὑπάρχοντα om. P Mosch. — 10 εἰκότως — 19 κυρωθείη om. P.

νεικοῦντες, μᾶλλον δὲ τερατολογοῦντες καὶ βλασφημοῦντες
 ἐκ πολλῆς ἀγνοσίας καὶ ἀνυπαδείας, μηδὲ τῆς ἱερᾶς τῶν
 ἀποστόλων διδασκαλίας καὶ παραγγελίας ἀκούοντες τῆς λε-
 γούσης· οὐκ ἐπιτρέπομεν λαϊκὸν ποιεῖν τι τῶν ἱερατικῶν,
 5 οἷον θυσίαν ἢ βάπτισμα ἢ χειροθεσίαν ἢ εὐλογίαν μικρὰν
 ἢ μεγάλην. οὐχ ἑαυτῷ γὰρ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ'
 ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. διὰ γὰρ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
 χειρῶν τοῦ ἐπισκόπου δίδεται ἡ τοιαύτη δόξα. ὁ δὲ μὴ
 ἐγχειρισθεὶς ταύτην, ἀλλ' ἀρπάσας καὶ τυραννήσας αὐτὴν
 10 ἑαυτῷ, τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ Σαοὺλ καὶ Ὁζία
 ὑποστήσεται. οὐ μὲν δὲ ἀλλ' οὐδὲ τοῖς λοιποῖς κληρικοῖς
 ἐπιτρέπομεν βαπτίζειν οἷον διακόνους ἢ ἀναγνώστους ἢ ψάλ-
 ταις ἢ ὑπηρέταις, ἢ μόνοις ἐπισκόποις καὶ πρεσβυτέροις,
 ἐξυπηρετουμένων αὐτοῖς τῶν διακόνων. οἱ δὲ τολμῶντες
 15 τοῦτο τῶν Κοριθίων ὑποτίσονται τὴν δίκην. καὶ μέντοι οὐδὲ
 πρεσβυτέροις χειροτονεῖν διακόνους ἢ διακονίσσας ἢ ἀνα-
 γνώστους ἢ ὑπηρέτας ἢ πυλωρούς, ἀλλ' ἢ μόνοις τοῖς ἐπι-
 σκόποις. αὕτη γὰρ ἐστὶ τάξις ἔννομος ἐκκλησιαστικὴ καὶ
 θεάρεστος ἁρμονία καὶ κατάστασις. μάτην οὖν ἐρεσχελοῦσιν
 20 ἢ τό γε ἀληθέστερον εἰπεῖν θεομαχοῦσιν οἱ τὰ τῆς ἱερωσύνης
 χαρίσματα καὶ ἐνεργήματα κοσμικοῖς τε καὶ γυναιξὶν ἀπο-
 νέμοντες ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων καὶ πειθομένων
 τῇ ματαιολογίᾳ καὶ φλυαρίᾳ τῶν μηδὲ ὅ τί ποτέ ἐστιν ἱερω-
 σύνη καὶ διαφορὰ κοσμικοῦ τε καὶ ἱερέως πάμπαν εἰδότες.

4—19 Constit. Apostol. III, 10; 11.

6 οὐχὶ ἑαυτῷ AB οὐχ αὐτῷ P. — 8 δόξα] ἀξία ER Const.
 — 10 ὁζίου BRV Const. — 13 ἀλλ' ἢ μόνοις BR. — 15 κορη-
 τῶν AE κριτῶν B. — καὶ μέντοι καὶ οὐδὲ CDE R. — 16 δια-
 κονίσσας CPV διακονίσσας FL διακονίσσαις B. — 19 μάτην —
 24 εἰδότες om. B. — 24 εἰδόντων F et m. 2 D.

V. 11 post ὑποστήσεται, v. 19 post κατάστασις et v. 24 post
 εἰδότες alia inserit P in tertio volumine edenda. — 20 θεο-
 μαχοῦσιν] βλασφημοῦσι P. — 23 μηδ' ὅτι P.

[λδ'. Περὶ Μάρκου.]

Μετὰ δὲ Οὐνίωρον ἐβασίλευσε Μάρκος ἔτη γ'.

[λε'. Περὶ Ἰουστιλλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσεν Ἰουστιλλιανὸς ἔτη β' καὶ φλεβοτομηθεὶς ἐξεχύθη τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐν τῷ καθεύδειν καὶ 5 λιποθυμήσας ἀπέθανεν.

[λς'. Περὶ Φιλίππου.]

Μετὰ δὲ Ἰουστιλλιανὸν ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη 5' καὶ 358 M. κτίσας πόλιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ καλέσας αὐτὴν Φιλιππόπολιν ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ. 10

[λζ'. Περὶ Οὐαλλεριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσεν Οὐαλλεριανὸς ἔτος α' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἐφ' οὗ, ἐπὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τοῦ θεοῦ ὁργὴν μεγάλην ἐκπέμψαντος, λοιμώδης νόσος τὸ ἀνθρώπινον γένος διέφθειρεν εἰς ἐξάλειψιν. ἀπὸ 15 359 M. γὰρ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης ἀτμοὶ τινες ἀνῆεσαν καὶ πρὸς τούτοις ἄνεμοι καὶ αὖραι τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν ἀνιμήσεις ἀπέπνεον, ὥς νομίζειν νεκρῶν ἰχθῶρας εἶναι τὰς δρόσους. συνεχεῖς οὖν ἐκ τούτου λοιμοὶ τὴν γῆν συνεῖχον καὶ βαρεῖα καὶ ἀνίατα νοσήματα, ὥς ἄπειρον καὶ ἀναρίθμη- 20

13—p. 466, 15 Epitome ecclesiastica? cf. Dionysii Alexand. epist. ap. Euseb. Hist. eccl. VII, 21; 22.

2 οὐνίωρον CELP οὐνίωρον AB ιούνωρον DR ιούνουρον M ιούνουρα F. — 4 ιουστιλιανὸς M ιουστελλιανὸς R ιουστινιανὸς B. Item v. 8. — 6 λιποθυμήσας FLP λυποθυμήσας M λειποθυμήσας tell. — 8 ἔτη 5' AP ἔτη γ' B ἔτη ζ' R ἔτη κς' CEFLN. — 9 φιλιππούπολιν R φιλίππου πόλιν Exc. de insid. — 16 ἀνέεσαν ACFLMP. — 18 ἀπέπνεον ABP Eus. ἀνέπνεον tell. — 19 ἐκ τοῦ τοιούτου λοιμοῦ τ. γ. συνεῖχεν RV. — τὴν γῆν συνεῖχον λοιμοὶ B τὴν γῆν λοιμοὶ συνεῖχον L. — 20 βαρεῖα FL βαρεῖα C βαρέα E.

14 ὁ θεὸς ὁργὴν μεγάλην ἐκπέμψας P.

τον γενέσθαι τῶν ἀνθρώπων τὸν ὄλεθρον. Θρῆνοι δὲ καὶ οἰμωγαὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀλλυμένων ἐγίνοντο πανταχοῦ κατ' οὐδὲν τῶν ἐπὶ τοῦ θανάτου τῶν πρωτοτόκων Αἰγύπτου ἀπολειπόμενοι. οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ᾗ οὐκ ἦν τεθνηκὼς 5 καὶ ἀπόζων, καὶ οἱ μὲν τῶν ἐθνῶν ἀπηνεῖς ἄνθρωποι τὴν τοῦ νοσήματος ἐκτρεπόμενοι καὶ τὴν τοῦ θανάτου μετάδοσιν ἀτάφους ἢ καὶ ἡμιθανεῖς ἔρριπτον τοὺς ἀνθρώπους, οὐ συγγενῶν, οὐ φίλων, οὐκ ἄλλων τινῶν ἐγγυτέρω φειδόμενοι, κἄν ὅτι μάλιστα τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θάνατον οὐ διέφυγον. οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν φοβουμένων τὸν κύριον ἀπαρφυλάκτως τοὺς νοσοῦντας θεραπεύοντες καὶ τοῦ πάθους μεταλαμβάνοντες τοῦ βίου τούτοις συναπηλλάττοντο, ἄλλοι δὲ ἑτέρους νοσοκομήσαντες καὶ ἀνεθῆναι τῆς νόσου ποιήσαντες ἀπεγέγοντο εἰς αὐτοὺς τὸν ἐκείνων θάνατον ἐπισπασά- 15 μενοι.

[λη'. Περὶ Γάλλου.]

Μετὰ δὲ Οὐαλλερικανὸν ἐβασίλευσε Γάλλος υἱὸς αὐτοῦ μῆνα ἓνα καὶ ἐσφάγη καθεύδων ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικός.

[λθ'. Περὶ Δεκίου.]

20 Μετὰ δὲ Γάλλον ἐβασίλευσε Δέκιος ἔτος ἓν καὶ ἐσφάγη 360 Μ. ἐν τῷ πολέμῳ. ὃς ἐθέσπισεν ἐν Ῥώμῃ τὰς χριστιανὰς γυναῖκας μὴ ἐξεῖναι κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν οἰόμενος διὰ τῆς νομιζομένης αἰσχύνης ταύτης εἰς εἰδωλολατρείαν αὐτὰς ἐλκύσειν. αἱ δὲ μᾶλλον προθύμως ἀκατακάλυπτοι 25 προήεσαν δόξαν ἡγούμεναι τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ δοκοῦσαν ἀνθρωπίνην ἀτιμίαν. ὅθεν ἄχρι νῦν αἱ μὲν ἀκριβεῖς χριστια-

2 ἐγίνετο CE ἐγένετο V. — 3 ἐπὶ τοῦ θανάτου ABP ἐπὶ τῷ θανάτῳ F ἐπὶ θανάτου rel. — 4 ἀπολιπόμενοι FR. — 7 ἢ om. LR. — 9 κἄν] καὶ BP. — 14 τὸν] τῶν DFP. — ἐπισπασάμενοι θάνατον FL. — 17 ὁ υἱὸς BM. — 25 προίεσαν ADP προίασιν C EFLR.

7 ἡμιθανεῖς τοὺς νεκροὺς ἔρριπτον οὐ συγγ. οὐ φιλότατων παντελῶς φειδόμενοι P. — 14 τὸν αὐτὸν θάνατον P.

ναὶ γυναῖκες ἀκατακάλυπτοι προΐασιν, αἱ δὲ Ἰουδαῖαι καὶ ἄπιστοι καλύπτονται. ἐφ' οὗ καὶ Βαβυλᾶς Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανὸς Ῥώμης καὶ Ἀλέξανδρος Ἱεροσολύμων καὶ Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ἐμαρτύρησαν, καὶ Ναυάτος τῆς ἐκκλησίας ἀπέστη, καὶ Ἐλκесаῖος ὁ αἵρεσιάρχης ἐγνωρίζετο. 5

[μ'. Περὶ Αἰμιλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Δέκιον ἐβασίλευσεν Αἰμιλιανὸς ἔτος α' καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.

[μα'. Περὶ Γαλλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Αἰμιλιανὸν ἐβασίλευσε Γαλλιανὸς ἔτη γ' καὶ 10 361 M. ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ. ἐφ' οὗ Ἀρτέμων καὶ Συνέπων οἱ αἵρεσιάρχαι ἐγνωρίζοντο, καὶ Γρηγόριος ὁ θαυματουργὸς καὶ μαθητὴς Ὁριγένους διέπρεπεν.

[μβ'. Περὶ Κλαυδίου.]

Μετὰ δὲ Γαλλιανὸν ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β'. 15

[μγ'. Περὶ Κυντιλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Κλαύδιον ἐβασίλευσε Κυντιλιανὸς ἡμέρας ζ'.

[μδ'. Περὶ Αὐριλλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Κυντιλιανὸν ἐβασίλευσεν Αὐριλλιανὸς ἔτη ε' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ κουβικουλαρίου. ἐφ' οὗ Μάνης ὁ μιὰρὸς 20 362 M.

20 — p. 467, 5 Exc. Barocc. ex Eus. Hist. eccl. VII, 31.

2 κατακαλύπτονται FL. — βαβυλᾶς C βαβύλας EFLNRV. — 4 ναυᾶτος C et recc. plerique νοάτος E ναβάτος BGL. — 5 ἐλκесаῖος (ἐλ. P) ABP κελσαῖος (-έος C) rell. — 7 αἰμιλιανὸς BCPR αἰμηλιανὸς A. — 8 ἐν τῷ παλατίῳ — 11 ἐσφάγη om. PR ex homoeoteleuto. — 10 αἰμιλιανὸν ACGI αἰμιλλιανὸν B. — γαλινὸς C. — 11 ἀρτέμων M ἀρτέμπων P. — συνέπον AC συνέσων ut vid. D νέπων P. — 15 γαλινὸν C γάλλον L. — 17 om. R. — κυντιλιανὸς L κυντυλλιανὸς F κιντιλλιανὸς M. — 19 κυντυλλιανὸν F κιντιλιανὸν M κυντιανὸν B κλαύδιον R. — αὐριλλιανὸς DFPRV αὐρηλλιανὸς L αὐρηλιανὸς B Exc. de ins. αὐριλιανὸς ACEM.

καὶ τρισκατάρατος ἀνεφύη Χριστὸν ἑαυτὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον
ὁ δαιμονιώδης μορφαζόμενος. διὸ καὶ μαθητὰς ιβ' ὥς ἂν
ὁ Χριστὸς ἐπαγόμενος καὶ ἐκ πάσης αἵρέσεως εἴ τι κακὸν
ἐρανισάμενος ἐκ Περσίδος εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν κατὰ θεοῦ
5 συγχώρησιν εἰσέφρησεν. οὗτος οὖν ὁ μεμηνὼς Μάνης ὁ
καὶ Σκυθιανὸς λεγόμενος Βραχμάνης ἦν τὸ γένος, διδάσκα-
λον δὲ ἔσχε Βούδδαν τὸν πρῶτον καλούμενον Τερέβινθον,
ὃς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Σκυθιανοῦ τὰ Ἑλλήνων δοξάζοντος
τὴν Ἐμπεδοκλέους ἠγάπησεν αἵρεσιν δύο ἀρχὰς λέγοντος
10 ἀντικειμένους ἀλλήλαις. εἰσελθὼν δὲ ἐν Περσίδι ἐκ παρθέ-
νου ἑαυτὸν ἔφασκε γεγεννησθαι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνατρα-
φῆναι, καὶ συγγραψάμενος βιβλία τέσσαρα τὸ μὲν ἐπωνό-
μασε τῶν μυστηρίων, τὸ δὲ εὐαγγέλιον, τὸ δὲ τῶν θησαυρῶν,
τὸ δὲ τῶν κεφαλαίων. καὶ ὁ μὲν Βούδδας οὗτος ὁ καὶ
15 Τερέβινθος ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συντριβείς ἀπώλετο,
γυνὴ δέ τις, παρ' ἧ κατέλυσε καὶ κατελύθη, τὰ χρήματα
καὶ τὰς βεβήλους βίβλους τοῦ ἐξαγίστου κληρονομήσασα
ὠνεῖται παιδάριον ἑτῶν ζ' τοῦνομα Κούβρικον, ὃν καὶ δι-
δάξασα γράμματα καὶ ἐλευθερώσασα κληρονόμον τῶν ἑαυτῆς
20 πάντων καθίστησιν. ὁ δὲ λαβὼν τὰ βιβλία τοῦ Βούδδα καὶ

2 — p. 469, 3 Epitome e Theodori Lectoris Historia tri-
partita apud Cram. Anecd. Paris. II p. 93, 9.

2 ἂν om. FRV. — 6 βραμάνης M βραχμάν (-ἄν F) F Exc.
de virt. (Σαρακηνὸς Cram.). — 7 βουδδάν C βουδδᾶν V Exc.
βουδᾶν E βοδδᾶμ P βόδδαν s. βοδδᾶν s. βοδδᾶν R (Βόδδας Cram.).
— 8 καὶ om. AB Exc. — 9 ἐκπαιδοκλέους (-κλεοῦς C) BC. —
10 ἀλλήλοις CER. — 11 γεγενῆσθαι DPR Exc. γεννηθῆναι M
γεγεννησθαι tell. Cram. (B m. 1 corr. ex γεγενῆσθαι). — 13 τῶν
μυστηρίων ABP Exc. Cram. μυστηρίων N μυστήριον tell. — τὸ δὲ
τὸ εὐαγγέλιον ABCEL Exc. — τὸν θησαυρόν BCV Exc. θησαυ-
ρόν R Cram. — 14 βοῦδδας C βουδδᾶς RV βουδδας sine acc. Exc.
βοδδᾶς B βούδας F βουδᾶς E. — οὗτος om. AB. — 16 κατ-
έλυσσε τὸν βίον καὶ N. — καὶ κατελύθη om. Exc. Cram. — 17 τοῦ
ἐναγίστου F τοῦ ἐναγοῦς V om. M Exc. Cram. — 20 βοῦδδα C Exc.
βουδδᾶ V βοδδᾶ P βουδᾶ E item p. 469, 2.

6 τῷ γένει P Cram. — διδάσκαλον] μαθητὴν P Cram.

τὰ χρήματα διήρχετο τὴν Περσίδα Μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων, καὶ τῆς πλάνης τοῦ Βούδδα συνίστωρ γινόμενος καὶ τὰ βιβλία πονήματα ἴδια ἔλεγεν εἶναι. ὃν ὁ βασιλεὺς Περσῶν 363 M. ἐξέδειρε ζῶντα ὡς θανάτου γενόμενον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ αἵτιον. τοῦ γὰρ βασιλικοῦ παιδὸς νοσοῦντος καὶ πολλῆς ἱατρικῆς 6 ἐπιμελείας ἀπολαύοντος, ἐπηγγείλατο Μάνης χωρὶς ἱατρείας ἀναστῆσαι τοῦτον, καὶ οὕτω τοὺς ἱατροὺς ἀποστήσας ἐθανάτωσε τὸν παῖδα τῇ ἀμελείᾳ καὶ τερατολογίᾳ. ὑπὲρ δὲ τούτου μισθὸν ἐπάξιον εἰκότως κομίζεται τὴν ἐκδορὰν τοῦ παναθλίου αὐτοῦ σώματος. 10

Ὁ τοίνυν ἐμβρόντητος οὗτος Μάνης ἀποβαλλόμενος τὴν παλαιὰν διαθήκην καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν οὐκ ἀγαθοῦ τινος θεοῦ γεγονέναι βλασφημιῶν ὑπὸ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν οὔσαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν προσίεται θεοῦ, καὶ κατὰ φαντασίαν καὶ δό- 15 κησιν τὸν Χριστὸν πεφηνέναι τερατεύεται. καὶ πρὸς τούτοις καταδύσεις τινὰς ἐναγεῖς καὶ νυκτερινὰς τελετὰς καὶ παρανόμους ἐπιτηδεύσας μίξεις καὶ ἀρρητοποιίας καὶ εἰμαρμένην καὶ μετενσωματώσεις καὶ ἄλλα πλεῖστα φλυαρήσας καὶ δράσας καὶ διδάξας τὰ τῶν Ἑλλήνων πονηρὰ καὶ μάταια 20 δόγματα κρατύνειν ἐσπούδακεν ὁ θεομισῆς καὶ θεήλατος.

Περὶ οὗ φησι καὶ Θεόδωρος πρεσβύτερος ὁ τῆς Ῥαϊθοῦ· Μάνης ὁ τοῦ ἀντιθέτου σκότους ἐφευρετής, μᾶλλον

3—10 Theod. Lect. cf. Socrat. H. eccl. I, 22. — 22 — p. 473, 15 Theodori Rhaituensis Liber de incarnatione cp. 2 sqq. Migne Tom. 91, 1485 C sqq.

2 γινόμενος ACDP Cram. γεγόμενος rell. — 7 τοῦτο CEL αὐτόν A. — 8 ὑπὲρ τούτου (om. δὲ) AB (ὑπὲρ οὗ P). — 13 θεοῦ τινος L θεοῦ om. R. — 14 οὔσαν καὶ ἀλλοίωσιν N. — 15 προσ-
ιέναι CELNR. — 21 ἐσπούδακεν ABP Exc. ἐσπούδασεν N ἐσπού-
δαζεν rell.

4 αἵτιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ P. — 6 Μάνης om. P. — 9 εἰκό-
τως ἐκδορὰν ἀπηνέγκατο παραντίκα τοῦ P. — 11 μάνης οὗτος P.
— 22 ὁ τῆς ρ. πρεσβύτερος P (Exc.).

δὲ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκοτούς ἀνάπλασμα, φαντασία ψιλῇ καὶ σχήματι διακένω σώματος ἀνθρωπείου πεφανερῶσθαι τὸν κύριον ἐφαντάσθη καὶ ὠνείρωξεν, ὥστε φησὶ καὶ πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν καὶ πράττειν ἅπερ ἔδρα καὶ πέπονθε καθ' ἡμᾶς, 5 μηδὲν δὲ τούτων ἀληθείᾳ καὶ πράγματι ὑπάρξει, ἀλλὰ δοκήσει μόνον καὶ ἀπάτῃ ἀποβουκολεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς καὶ συνανестράφθαι νενόμισται. διὰ τοῦτο καὶ φύσεις δύο παραιτεῖται λέγειν ἐπὶ τοῦ κυρίου, ἀλλὰ μίαν τὴν τῆς θεότητος.

10 Παῦλος δὲ τις τῷ Μάνεντι τούτῳ σύγχρονος γεγονώς, τὸ γένος μὲν Σαμωσατεύς, Ἀντιοχείας δὲ τῆς μεγάλης πρόεδρος, ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν κύριον ἐδυσφήμησεν, ὥσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ θεοῦ λόγου τὴν οἴκησιν, ἔνθεν καὶ δύο φύ-
15 σεις διηρημένως ἐχούσας καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι παντάπασιν ἐν Χριστῷ, ὥς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος θεοῦ λόγου. αὗται μὲν οὖν αἱ πρῶται φύαι τοῦ μίαν φύσιν καὶ τὰς δύο κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι, τὸ μὲν
20 ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος, τὸ δὲ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς χρόνοις Ἀπολινάριός τις ἀνεφύη πρόεδρος Λαοδικείας τῆς Συρίας ματαιοφροσύνης ἐτέρας ἡγησάμενος. τῶν γὰρ Ἀρειανῶν ἄψυχον πάντα λεγόντων τὴν τοῦ κυρίου σάρκα, αὐτὸς ἔφη ὅτι σάρκα μὲν ἐψυχωμένην
25 ψυχῇ ζωτικῇ ἀνέλαβεν ὁ κύριος, νοῦν δὲ τὸν ἡμέτερον οὐ

2 ἀνθρωπείου ERV ἀνθρῶ B ἀνθρωπίου rell. — 5 δὲ om. AM. — τοῦτον BV. — 9 τὴν om. B Exc. et recc. quidam. — 11 μὲν] δὲ MB om. Exc. et unus ex recc. — σαμωσατεύς MP Exc. σαμουσατεύς A σαμοσατεύς rell. — 12 εἶναι om. BM. — 16 ὄντως CFM. — 18 πρῶται φύαι P πρωτοφύαι BF προταιφύαι M πέντε φύαι R. — 21 ἀπολινάριος LM ἀπολλινάριος E ἀπολληνάριος F. — 22 λαοδικίας (λαωδ. A) ACFLNPR compendiose script. in B. — 24 ἐψυχωμένην BDLPV Exc. ἐμψυχωμένην rell. Theod.

2 ἀνθρωπίου P Theod. — 6 μόνη P. — 20 τῆς ἀνθρωπότητος τὸ δὲ τῆς θεότητος P Theod.

προσήκατο. μηδὲ γὰρ δεηθῆναι τὴν σάρκα φησὶν ἐκείνην ἀνθρωπίνου νοὸς ἡγεμονευομένην ὑπὸ τοῦ αὐτὴν ἐνδεδουκότος Θεοῦ λόγου, ἀλλὰ μηδὲ χωρεῖν αὐτὴν ἄλλην νοερὰν δύναμιν παρὰ τὴν θείαν. ταῦτα ὑποθέμενος διατείνεται μίαν εἶναι φύσιν τοῦ λόγου καὶ τῆς σαρκός, ὥς ἅτε τῆς 5 σαρκὸς ἀτελοῦς οὔσης εἰς τὸ εἶναι ἄνθρωπον καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἄξιον φύσιν ὀνομάζεσθαι.

Μεθ' ὃν ἀναφαίνεται τις Θεόδωρος τῆς Μοψουεστίας 365 M. πόλεως ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὴν ἡγεμονίαν λαχών, καὶ ἐκ διαμέτρου τῷ Ἀπολιναρίῳ φερόμενος ὕβρεις οὐ τὰς τυχούσας 10 τολμηρᾷ ψυχῇ καὶ ἀφόβῳ καρδίᾳ καταχέει τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, ἄνθρωπον ἓνα τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ κοινὸν ἀποκαλῶν καὶ ἐκ προκοπῆς λαβόντα τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ Θεὸν ὀνομάζεσθαι καὶ ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτίσματος ἀξιωθῆναι τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς ἐν πρώτοις εἰς 15 ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτισθέντα. τὸν δὲ Θεὸν λόγον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν αὐτοῦ κατ' εὐδοκίαν ἐν αὐτῷ κατοικήσαντα μεταδοῦναι τῆς θεϊκῆς ἀξίας αὐτῷ καὶ προσκυνήσεως εἰς ὕστερον μετὰ τὴν τελείωσιν. ταῦτα καὶ ἕτερα τέ πολλὰ τοιαῦτα δυσφημήσας δύο φύσεις 20 ἰδιοπεριορίστους ἐδογματίσεν ἐπὶ Χριστοῦ σχέσει τινὶ καὶ μόνον καὶ ἀλλήλαις οἰκειωμένας. δευτέρα καὶ αὕτη βλάστησις τοῦ μίαν φύσιν καὶ δύο φύσεις ἐν Χριστῷ μὴ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ὁμολογεῖσθαι.

Μετὰ δὲ τούτους γέγονέ τις ὀνόματι Νεστόριος ἀπὸ 25 Γερμανικείας τῆς Συρίας τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως

2 ἀνθρωπίνου BP Theod. ἀνθρωπίου ERV Exc. ἀνθρωπίου tell. — 5 μίαν εἶναι φύσιν ABP Exc. Theod. μίαν φύσιν εἶναι tell. — 8 ἀναφαίνεται ABFLP Exc. Theod. ἀναφέρεται tell. — μοψουεστίας (- ἐστίας P) LPV Exc. Theod. μομψουεστίας (- ἐστίας M - ἐστιᾶς C) BCFNR μόμψου (μομψοῦ A) ἐστίας AEG. — 10 ἀποληναρίῳ C ἀπολλιναρίῳ E et recc. quidam ἀπολληναρίῳ F. — 12 τῶν] τὸν BCM et recc. quidam. — κοινωνὸν BR. — 20 τε om ABFLM. — τοιαῦτα om. N. — 21 ἰδιοπορίστους V ἰδιοπεριόχους R. — 22 καὶ ante ἀλλήλαις om. FP Theod. — οἰκειωμένας F ὠκειωμένας Exc. — 26 γερμανικίας ACFLNPR.

δραξάμενος. ὁμοίως τῇ φωνῇ τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων
κακοφρόνως ἀπεχρήσατο Παύλῳ καὶ Θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ
προγόνους ἐπόμενος. υἱὸς μὲν γὰρ ἦν τοῦ Κίλικος, ἀπό-
γονος δὲ τοῦ Σαμωσατέως. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἁγίαν
5 παρθένον ἄσπονδον ἤρατο πόλεμον ἐξαρνούμενος τὸν ἑαυτοῦ
κύριον καὶ ἀτιμάζων τὴν ἑαυτοῦ δέσποιναν ὁ δέλαιος δοῦλος
καὶ ἀνάσχυντος. οὗτος οὖν ὁ δεινὸς Νεστόριος τρίτος προ-
στάτης γεγονὼς τῆς Ἰουδαϊκῆς ταύτης αἱρέσεως ἄλλον εἶναι
παρ' ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον κατὰ
10 τὴν πατρικὴν αὐτοῦ πλάνην ἐδογματίσεν.

366 M. Τῆς δὲ κατὰ Μάνην καὶ Ἀπολινάριον ἀντιθέτου μοίρας
τρίτος πάλιν ὑπασπιστὴς Εὐτυχῆς ἡγούμενος μοναστηρίου
Κωνσταντινουπόλεως ἀνεδείχθη, ὃς μὴ ἀνεχόμενος ὁμοούσιον
ἡμῖν καὶ ὁμοφυῇ τὴν σάρκα τοῦ κυρίου διομολογεῖν ἀπηρ-
15 νεῖτο σῶζεσθαι λέγειν ἐν τῷ Χριστῷ δύο φύσεις μετὰ τῆς
τούτων ἐνώσεως τε καὶ συμφυΐας. οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ
τερατώδη τινὰ καὶ ἀλλόκοτα παρέπλαττεν ἐξ οὐρανοῦ λέγων
κατεννήχθαι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου καὶ ὥς διὰ σωλῆνος τῆς
παρθένου παραδραμεῖν τὸν θεὸν λόγον οὐρανόθεν τοῦτο ἐν-
20 δεδυμένον, ἵνα δόξη γεγενῆσθαι ἐκ γυναικὸς καίπερ μὴ
γεγεννημένος. Μανιχαῖος οὗτος ὁ λόγος καὶ πεφαντασμένος
πολλῷ μᾶλλον ἐκείνου. μίαν φύσιν καὶ οὗτος διεστραμμένην
καρδίᾳ τὸν Χριστὸν ἐπρέσβευεν.

Εἶτα Σευῆρός τις λεγόμενος ἄρπάσας τὸν θρόνον Ἀντιο-

4 σαμωσατέως BDEGV Theod. σαμουσατέως A. — 7 οὖν om. FM. — προστάτης ABP Exc. Theod. προτοστάτης L πρωτοστάτης CERV ἀποστάτης N. — 11 ἀπολινάριον L ἀπολλινάριον E ἀπολληνάριον F. — 13 ἐδείχθη A ἀναδειχθείς LV. — 14 τὴν κατὰ σάρκα (κατασάρκα M et recc. plerique) CENR. — ὁμολογεῖν B Exc. Theod. — ἀπηρνήτω C ἀπηρνήσατο N. — 17 ἑτερατώδη τινὰ B ἑτερατώδη τινὰ C et recc. quidam ἑτερα τερατώδη τινὰ L et recc. alii ἑτερα τινὰ τερατώδη V. — παρέπληττεν AM παρέπληττεν CR. — 18.19 παραδραμεῖν τῆς παρθένου R τῆς παρθένου om. BV. — 20 γεγεννησθαι DFV Theod. γεννησθαι L. — γεγεννημένος ACDFLPR Theod. γεγεννημένος BEGV Exc. γενομένης M. — 23 ἐπρέσβευεν EF Exc. Theod. — 24 σευῆρος m. 1 ex σεύηρος P σεύηρος ALM σευῖρος V σεβῆρος recc. quidam.

χείας τὴν κατὰ Μάνην αὐθις Ἀπολινάριόν τε καὶ Εὐτυχέα
 διεκδικεῖν αἵρεσιν ἐπειρᾶτο κυκῶν ὅση δύναμις αὐτῷ τὴν
 τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς δὲ τῆς Ἀντιοχείων ὡς
 στασιώδης καὶ ταραξίας τῇ Ἀλεξανδρέων κουφότητι λαίλαπος
 καὶ θυέλλης δίκην ἐνέσκηψεν, ἔνθα καὶ ἑτέρας καταιγίδος 5
 ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ συνέχεε πάντας καὶ ἐθο-
 ρύβησεν. διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἰουλιανός τις καλούμενος,
 Ἀλικαρνασοῦ μὲν τῆς Ἀσίας ἐπίσκοπος, τῆς δὲ Εὐτυχιανῆς
 κακοδοξίας προστάτης εὐθυμότατος. Σευήρου γὰρ μίαν
 φύσιν λέγοντος εἶναι τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἐν τῷ Χριστῷ 10
 διαφορὰν δεχομένου, Ἰουλιανοῦ δὲ μίαν μὲν κατὰ Σευῆρον
 φάσκοντος φύσιν, ἀναιροῦντος δὲ τὴν διαφορὰν, αἵτιοι πά-
 σης ταραχῆς καὶ ζάλης γεγόνασιν οἱ ἀνόσιοι μὴ νοοῦντες
 κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον μήτε ἂν λέγουσι μήτε περὶ τίνων δια-
 βεβαιοῦνται.

15

Οἵτινες πρὸς ἡμᾶς διαμάχονται λαμβάνοντας εἰς παρά- 367 M.
 δειγμα τῆς θείας ἐνώσεως τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ἄν-
 θρωπον καὶ φασιν· οὐκοῦν τρεῖς ὁμολογεῖτε φύσεις. ἀλλ'
 ἴστωσαν οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι, ὅτι δύο φύσεις ἡμεῖς
 λέγομεν, οὐ θεοῦ καὶ σαρκός, οὔτε μὴν θεοῦ καὶ ψυχῆς, 20
 ἀλλὰ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. οὐδὲ γὰρ ἐστὶ κυρίως ἀνθρώ-
 που φύσις ἢ τοῦ μέρους φύσις. μέρη μὲν γὰρ ἀνθρώπου
 ψυχὴ καὶ σῶμα, μέρη δὲ τῶν μερῶν αἱ περὶ αὐτῶν διαιρέ-

13 1. Timoth. 1, 7.

1 ἀποληνάριον L ἀπολλινάριον EV ἀπολληνάριον F. — 2 κυ-
 κῶν AR κυρῶν C κυνῶν L. — 3 ἐξελαθεὶς ACEGLV Exc. Theod.
 et D lit. corr. ex ἐξελασθεὶς. ἐξελασθεὶς BFMPR. — ὡς] ὁ CP. —
 4 λαίλαπος θυέλλης δίκην (om. καὶ) N λαίλαπος δίκην καὶ (ἢ Exc.)
 θυέλλης B Exc. — 6 συνέχεται A συνέχεε lit. ex συνέχετε Exc.
 — 8 ἀλικαρνάσου P ἀλλικαρνασοῦ (-σοῦν G) CG ἀλικαρνασσοῦ E.
 — εὐτυχιανικῆς FR. — 10 τῷ om. AMR Exc. — 11 σευήρον MP
 σεύηρον A σευῖρον V σευήρου BCLR. — 16 λαμβάνοντες BFMV
 et E corr. ex -τας incert. q. m. — 17 τῆς θείας ἐνώσεως om. FL.
 — 23 περὶ αὐτὸν DL περὶ αὐτὰ F.

12 διαφθοράν P. — 16 οἵτινες καὶ πρὸς P.

σεις τε καὶ ὑποδιαίρεσεις. καὶ μέρη μὲν Χριστοῦ ἀσύγχυτα
 θεότης καὶ ἀνθρωπότης, ψυχὴ δὲ καὶ σῶμα οὐ μέρη
 Χριστοῦ, ἀλλὰ μέρη τοῦ μέρους. μέρη μὲν τῶν μερῶν τοῦ
 ἀνθρώπου ἐπὶ μὲν ψυχῆς οὐσία λογικὴ καὶ ποιότης ἀσώμα-
 5 τος, ὧν τὸ μὲν ἡγεμονικόν, τὸ δὲ θυμικόν, τὸ δὲ ἐπιθυμη-
 τικόν, καὶ τούτων τὸ μὲν ἐννοηματικόν καὶ διανοητικόν
 μνημονευτικόν τε καὶ βουλευτικόν, τὸ δὲ ὀρεκτικόν τε καὶ
 ἐλκτικόν, τὸ δὲ ἀμυντικόν, καὶ πολλὰ ἕτερα τούτοις ὑπο-
 διαίρουνται. ἀφείσθω δὲ τὰ νῦν ζητεῖν πότερον ὥς μέρη
 10 ταῦτά εἰσιν ἐν τῇ ψυχῇ ἢ ὥς δυνάμεις. ἡ δὲ τοῦ σώμα-
 τος πάλιν διαίρεσις γίνεται εἰς ὁμοιομερῆ, καὶ τούτων ἔτι
 εἰς κεφαλὴν καὶ χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ταῦτα εἰς ὀστέα καὶ
 σάρκα καὶ νεῦρα, καὶ ταῦτα εἰς δ' στοιχεῖα, καὶ ταῦτα εἰς
 ὕλην καὶ εἶδος. πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα φιλοσοφοῦσιν ἰατρῶν
 15 παῖδες περὶ δυνάμεων φυσικῶν, ὧν τὴν μὲν ἐλκτικὴν, τὴν
 δὲ καθεκτικὴν, τὴν δὲ ἀλλοιωτικὴν, τὴν δὲ ἀποκριτικὴν
 ὀνομάζουσιν, πολλὰ δὲ καὶ περὶ αἰσθήσεως καὶ φαντασίας
 καὶ τοῦ συνέχοντος τὸ ζῶον ζωτικοῦ καὶ ὀργανικοῦ πνεύ-
 ματος ἑτέρου παρὰ τὸ λογικόν, ὥς φασιν, ὑπάρχοντος.
 20 ὥσπερ τοίνυν ἀπόχρη πρὸς τὸ παραστήσαι ταῦτα πάντα διὰ
 τοῦ σάρκα εἰπεῖν ἢ σῶμα ἀνθρώπου, καὶ ἀπόχρη πάλιν διὰ
 τῆς λογικῆς ψυχῆς τὸ εἰς ἃ διαίρεῖται μέρη δηλῶσαι, οὕτως
 ἀπόχρη ἄνθρωπον ἢ φύσιν ἀνθρώπου εἰρηκότα πάντα δη-
 λῶσαι τε καὶ παραστήσαι τὰ ἐξ ὧν συνέστηκεν, ἐν οἷς καὶ
 25 γνωρίζεται. οἱ δὲ οὐχ ἵνα τὸν ἄνθρωπον τέλειον ἀποφή-
 νωσιν, ἀλλ' ἵνα τὸν κύριον συκοφαντήσωσι καὶ τῆς ἡμετέ-
 368 ρας αὐτὸν ἀλλοτριώσωσι φύσεως καὶ ἢ μὴ προσειληφότα

1 τε καὶ ὑποδιαίρεσεις *om.* FM. — 2 θεότητος καὶ ἀνθρω-
 πότητος CELN. — 9 πότερον CR. — 14 πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα
 ABPV καὶ πολλὰ δὲ ἕτερα *tell.* — 15. 16 τὴν δὲ καθεκτικὴν,
 τὴν δὲ ἀλλοιωτικὴν *om.* N τὴν δὲ καθεκτικὴν *om.* A *sed in mg.*
add. m. 2. — 16 καθελκτικὴν BP ἀνθελκτικὴν L. — 17 δὲ καὶ
 περὶ ABP καὶ *om. tell.* — 20 παραστήναι CF. — 27 ἀλλοτριώ-
 σουσι ACDEFLP.

3 μέρη μὲν οὖν τῶν P.

τὴν ἀρχὴν τὸ ἡμέτερον ἢ μὴ σῶον φυλάξαντα ὅπερ ἔσχε παρ' ἡμῶν, ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα σοφίζόμενοι καὶ περὶ τὸ παράδειγμα κακουργοῦντες εἰς ἀφύκτους καὶ ἀδιεξοδεύτους καταπεπτώκασι λαβυρίνθους.

Ἀμέλει γέ τοι καὶ Θεοδώρητος ἔφη περὶ τούτων καὶ 5 τῶν τοιούτων ἀνοσίων οὕτως· εἰσὶ μέντοι γέ τινες οἱ καὶ χριστιανῶν μὲν προσηγορίαν ἔχοντες, ἄντικρυς δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι πολεμοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ τὸ ἀγέννητον εἰς τρία τέμνουσι καὶ τὸ μὲν καλοῦσιν ἀγαθόν, τὸ δὲ κακόν, τὸ δὲ δίκαιον, οἱ δὲ δύο ἀρχὰς ἀγεννήτους ζωγραφοῦσι 10 τῷ λόγῳ ἀλλήλαις ἐναντίας ἐκ διαμέτρου, ἄλλοι δὲ τοῖς μὲν ἀσεβέσι τούτοις πολεμεῖν ἐπαγγέλλονται δόγμασιν, ἑτέραν δὲ δυσσεβείας ἐπινοοῦσιν ὁδόν· τὸν γὰρ τοῦ θεοῦ μονογενῆ λόγον ὁμολογοῦντες υἱὸν ὡς ποίημα τῇ κτίσει συναριθμοῦσι καὶ τὸν κτίστην ἰστώσι μετὰ τῆς κτίσεως καὶ τὸ ἅγιον 15 πνεῦμα τῷ δυσσεβεῖ λόγῳ τῆς θείας ἐξορίζουσι φύσεως. ἄλλοι δὲ ἄλλως τὴν εὐθεϊαν ὁδὸν ἀπολέσαντες καὶ τοῖς τῶν προοδευκότων ἴχνεσιν ἀκολουθῆσαι μὴ βουλευθέντες πόρρω που τῆς ἀληθείας ἐγένοντο, καὶ οἱ μὲν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν γεγεννημένην οἰκονομίαν παντελῶς ἀπηρνήσαντο, οἱ δὲ ὁμολο- 20 γοῦσι μὲν ἐνανθρωπῆσαι τὸν θεὸν λόγον, σῶμα δὲ μόνον ἀνειληφέναι, οἱ δὲ ἔμψυχον μὲν καλοῦσι τὴν ληφθεῖσαν σάρκα, οὐ τὴν λογικὴν δὲ καὶ νοερὰν ἐν ταύτῃ γεγενῆσθαι ψυχὴν ἴσως τὴν οἰκείαν ἄνοιαν τοῦτο τεκμήριον ἔχοντες. ἡμεῖς δὲ ἀνθρώπου ψυχὴν οὐδεμίαν ἴσμεν ἑτέραν ἢ τὴν 25

5—p. 476, 1 Theodoret. de provid. I Migne Tom. 83, 560 C.

5 περὶ τούτων τῶν (τῶν om. Exc. spr. vers. m. 2 ut vid. in D) ἀνοσίων BD Exc. — 6 καὶ om. BN. — 7 ἔχουσι V Theod. — 11 ἐναντίαις R Exc. — ἄλλοι (ἀλλ' οἱ V) μὲν τοῖς ἀσεβέσι RV. — 13 μονογενῆ RV. — 17 εὐθεϊαν APV Exc. Theod. et *compendio scriptum* B θείαν tell. — 18 προοδευκότων E Exc. — 23 δὲ] τε AF. — 24 τούτου BF Theod.

7 χριστιανὸν P.

λογικὴν καὶ ἀθάνατον. καὶ ἄλλοι μὲν πάλιν εἰς δύο τὸν
 ἓνα Χριστὸν διατέμνουσι καὶ ἕτερον μὲν εἶναι διατεινόμενοι
 τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα τελείως ἄνθρωπον, ἕτερον δὲ τὸν
 ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγον, καὶ τὸν μὲν ὡς ἄνθρωπον ἰδίᾳ τι-
 5 θέντες καὶ ἀνὰ μέρος, τὸν δὲ ὡς θεὸν φύσει τε καὶ ἀλη-
 369 M. θῶς υἱὸν ὀνομάζουσιν. ἄλλοι δὲ παρατετράφθαι φασὶ τὸν
 ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγον εἰς ὀστέων καὶ νεύρων καὶ σαρκὸς
 φύσιν.

[με'. Περὶ Τάκиту.]

10 Μετὰ δὲ Αὐριλλιανὸν ἐβασίλευσε Τάκιτος μῆνας 5' καὶ
 ἐσφάγη ὑπὸ Φλοριανοῦ.

[μς'. Περὶ Φλοριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Τάκιτον ἐβασίλευσε Φλοριανὸς μῆνας β' καὶ
 ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ Πρόβου.

15 [μζ'. Περὶ Πρόβου.]

370 M. Μετὰ δὲ Φλοριανὸν ἐβασίλευσε Πρόβος ἔτη 5' καὶ ἐσφάγη
 ὑπὸ τοῦ Κάρου.

[μη'. Περὶ Κάρου.]

Μετὰ δὲ Πρόβον ἐβασίλευσε Κάρος ἔτος 9 καὶ ἐσφάγη
 20 ὑπὸ τοῦ Καρίνου.

1 μὲν ABP Exc. om. R. δὲ tell. — 2 μὲν om. RV. — 5 καὶ
 ἀνὰ μέρος ABP Exc. καὶ om. tell. — 10 αὐριλλιανὸν CDEFPV
 et recc. quidam αὐρηλλιανὸν recc. alii αὐριλληανὸν L αὐρηλια-
 νὸν B αὐριλιανὸν A οὐαλεριανὸν M. — τάκητος BLMRV τά-
 κιστος P. — 11 φλωριανοῦ BRV φλουριανοῦ A *similiterque*
vv. 13 et 16. — 13 τάκητον BLMRV. — 14 ὑπὸ τοῦ πρόβου
 ABP τοῦ om. tell. — 17 ὑπὸ τοῦ κάρου ABELP et recc. quidam
 τοῦ om. tell. — 20 ὑπὸ τοῦ καρίνου ABP τοῦ om. tell.

8 *Post φύσιν P add.: οὕτως ἡ φιλοδοξία καὶ φιλαρχία τοὺς*
τοιούτους εἰώθεν εἰς αἱρέσεις καὶ πολέμους διεγείρειν, περὶ ὧν
φησιν ὁ μέγας ἰσίδωρος περὶ φιλαρχίας λέγων.

[μθ'. Περὶ Καρίνου.]

Μετὰ δὲ Κάρον ἐβασίλευσε Καρίνος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β' 371 Μ.
καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Νουμεριανοῦ.

[ν'. Περὶ Νουμεριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Καρίνον ἐβασίλευσε Νουμεριανὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ 5
ἔτος ἕν καὶ πολεμήσας Πέρσας καὶ συλληφθεὶς, ἐξέδειραν
αὐτὸν ζῶντα.

[να'. Περὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Νουμεριανὸν ἐβασίλευσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ Διοκλη-
τιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτη κβ'. ὕφ' ὧν 10
μέγας διωγμὸς κατὰ χριστιανῶν καὶ φρικωδέστατος κινηθεὶς,
προσέταξαν κατὰ πόλιν καὶ χώραν τὰς μὲν Χριστοῦ ἐκκλη-
σίας καταστρέφεσθαι καὶ τὰς θείας αὐτῶν γραφὰς κατα-
καίεσθαι, τοὺς δὲ χριστιανοὺς εὐρισκομένους ἀναγκάζεσθαι
θύειν τοῖς δαίμοσιν. διὸ καὶ πολλοὶ τὸν τῆς ἀθλήσεως 15 372 Μ.
ἀνεδήσαντο στέφανον, ἐξ ὧν εἰσι Πέτρος Ἀλεξανδρείας καὶ
Ἀνθιμος Νικομηδείας καὶ Προκόπιος καὶ Γεώργιος οἱ ἀοι-
διμοὶ μάρτυρες. καὶ Σαββάτιος ὁ τὴν αἵρεσιν τῶν Τεσσα-
ρισκαιδεκατιτῶν κρατύνας ἐγνωρίζετο.

10—18 cf. Theophan. p. 7, 15; 10, 5.

2 καρίνος ER καρήνος B κρίνος L καρίνος tell. — 5 κα-
ρίνον ELR καρήνον B καρίνον tell. — 9 ἐβασίλευσεν CELR. —
11 κινηθεὶς. προσέταξαν (-εν M) γὰρ N ἐκινήθη. προσέταξαν γὰρ V.
— 14 εὐρισκομένους χριστιανοὺς V εὐρισκομένους om. R(P). —
16 ἐστὶ D ἦσαν F. — 17 νικομηδίας καὶ ὁ μεγαλομάρτυς γεώρ-
γιος καὶ προκόπιος καὶ θεόδωρος οἱ ἀοιδ. μάρτ. C. — γεώργιος
ABPRV θεόδωρος EFLN. — 18 καὶ σαββάτιος — 19 ἐγνωρίζετο
in fine imperii Diocletiani p. 481, 19 collocant N. — 18 τεσ-
σαρισκαιδεκατητῶν ABCDEP τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν (-ητῶν FM)
FMV τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν (-ητῶν L) LR.

11 κατὰ τῶν χριστιανῶν P. — 14 εὐρισκομένους ἀναγκά-
ζεσθαι om. P. — 16 εἰσι om. P. — 17 γεώργιος ἐμαρτύρησαν οἱ
πολύαθλοι τοῦ χριστοῦ μάρτυρες P.

Καὶ γυνή τις γένει καὶ πλούτῳ καὶ συνέσει καὶ κάλλει
 σώματος σὺν δυσὶ θυγατράσι παρθένοις μετὰ πολλὰς ἀπο-
 φυγὰς κατασχεθεῖσαι φόβῳ τοῦ μὴ διαφθαρῆναι τὴν παρ-
 373 M. θελίαν αὐτῶν εἰς τὸ ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ ἑαυτὰς ἔρριψαν.
 5· περὶ ὧν ζητητέον εἰ ἀριθμοῦνται εἰς μάρτυρας.

Καὶ ἑτέρα δὲ πάλιν ἱερά τις καὶ θαυμασία γυνή τὸν
 βίον ἀειπάρθενος καὶ ὥραία πάνυ συσχεθεῖσα, καὶ πολλαῖς
 μηχαναῖς θῦσαι τῶν τυράννων αὐτὴν ἀναγκαζόντων, μὴ
 ἡττηθεῖσαν προσέταξαν ἐκδοθῆναι στρατιώτῃ πρὸς αἰσχρὰν
 10 μίξιν, καὶ μηδ' οὕτως πειθομένην ὑποβάλλεσθαι κεφαλικῇ
 τιμωρίᾳ. καὶ περιστατηθεῖσα λίαν ἐδεῖτο τοῦ Ἀνθίμου Νι-
 κομηδείας μήπω τελειωθέντος διὰ μαρτυρίου συμβουλευσαι
 αὐτῇ τί ἂν αἰρήσοιτο. ὁ δὲ χρηστὸς ὄντως ἀνὴρ καὶ οἰκο-
 νόμος καὶ πιστὸς ἐν κρίσει τὰ λόγια κυρίου ταμιευόμενός
 15 φησιν· καλὸν μὲν, ὧ τέκνον, καὶ θεοπρεπὲς τὸ κατόρθωμα
 τῆς ἀγνείας, μείζων δὲ ἢ τῆς πίστεως ἐντολὴ κρηπὶς οὕσα
 τῶν καλῶν τῆς εὐσεβείας. μὴ οὖν προκρίνης τῶν κρειττόνων
 τὰ δεύτερα. ὥσπερ γὰρ ἐν περιστάσει τινὰ γενόμενον αἰρε-
 τώτερόν ἐστιν ὑπὲρ τοῦ σώματος διαρπαγῆναι τὸ ἱμάτιον,
 20 οὕτως ἐστὶ μᾶλλον ἐν τοῖς πειρασμοῖς ἄσπιλον τηρήσαντά
 τὴν ψυχὴν προδοῦναι τὴν σάρκα τοῖς παντοίως ἐνυβρίζειν
 ἐθέλουσιν, ἢ ἀπολέσαι τῆς ψυχῆς τὴν εὐγένειαν. ἢ δὲ τού-
 των ἀκούσασα ἀπῆει ταλαντευομένη τὸν νοῦν ὥς δύο καλῶν
 ἀντιποιουμένη. ἀλλ' ἢ θεία χάρις ἢ ἐν τοῖς ἀμηχάνοις προ-
 25 φάσεις ἐπικουρίας παρέχουσα τότε καὶ τῇ κόρῃ δι' ἐπινοίας
 σοφωτάτης ἄσυλον τὴν σωφροσύνην ἐφύλαξεν. ὥς γὰρ ἐφ'
 ἑνὸς οἴκου συνεκλείσθη κατασοφίζεται τὸν στρατιώτην λέ-
 γουσα· μηδὲν ἄτοπον εἰς ἐμὲ πράξης, ἄνθρωπε, καὶ παρέξω
 σοι μισθὸν τῆς εὐεργεσίας ταύτης ἐπάξιον. δώσω γάρ σοι

1—5 Epitome eccles. ex Euseb. VIII, 12 cf. Cramer An. Par. II, 90, 20 Leo Gramm. p. 82, 23.

16 μείζον BCP μῆζω L. — οὕσα ABP ὑπάρχουσα rell. —
 28 πράξεις εἰς ἐμέ DF.

φάρμακον οὕσα φαρμακίς ἀθανασίας πρόξενον, ὅπερ ὄλον 374 M.
 τὸ σῶμα χριόμενον ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπάρξεις ἄτρωτος. εἰ
 δὲ θέλεις ἄρτι πειῖραν λαβεῖν, ἐπίτρεψόν μοι τοῦτο κατα-
 σκευάσαι. τοῦ δὲ μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπιτρέψαντος, λαβοῦσα
 κηρὸν ἢ μακαρία καὶ ἐλάῳ συμμίσσασα καὶ ἐπὶ πολὺ ταῖς 5
 χερσὶ μαλάξασα καὶ τὸν ἑαυτῆς αὐχένα περιχρίσασα λέγει
 πρὸς αὐτόν· πάταξον ὡς δύνῃ, καὶ ὄψει τὴν ἐνέργειαν τῆς
 ἀλειφῆς, ὅτι οὔτε πλήξεις οὔτε θανατώσεις με. ὁ δὲ εἰς
 ὕψος ἐπάρας τὸ ξίφος καὶ κατ' αὐτῆς ἐπενεγκὼν ἀπέτεμεν
 εὐθέως τὴν τιμίαν αὐτῆς κάραν. καὶ οὕτω νικήσασα τῶν 10
 δυσμενῶν τὴν κακουργίαν διπλοῦν τὸν στέφανον τοῦ τε
 μαρτυρίου καὶ τῆς ἀγνεύας ἀνεδήσατο.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ἄλλη τις εὐπρεπεστάτη κόρη παρθενίαν
 ἀσκοῦσα διεβλήθη ὡς βλασφημοῦσα τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰ
 εἰδῶλα. ἦν συλλαβόμενοι καὶ πολλὰ μαστιγώσαντες μὴ ὑπεί- 15
 κουσάν τῇ τούτων δυσσεβείᾳ παρέδωκαν εἰς πορνεῖον ἐντει-
 λάμενοι τῷ ταύτας νέμοντι δέξασθαι αὐτὴν καὶ κομίζειν
 ὑπὲρ αὐτῆς καθ' ἡμέραν νομίσματα γ'. ὁ δὲ ὡς μέλλων
 εἰσπράττεσθαι τὸ χρυσίον ἔκδοτον αὐτὴν ἔστησε τοῖς βουλο-
 μένοις. ὅπερ γνόντες οἱ γυναικομανεῖς παρήδρευον τῷ ἐρ- 20
 γαστηρίῳ τῆς ἀνομίας πρὸς αὐτὴν εἰσπηδῶντες καὶ τὸ ἀρ-
 γύριον προδιδόντες. οὓς παρακαλοῦσα ἔλεγεν· ἔλκος ἔχω
 δυσῶδες εἰς τὸν κεκρυμμένον τόπον καὶ δέδοικα μὴ καὶ
 ὑμᾶς τῆς αἰτίας μεταδώσω. ἀλλ' ἀναμείνατε ὀλίγας ἡμέρας,
 ἕως ἂν ὑγιάνω, καὶ ἐξουσίαν μου ἔχετε πάντοτε. οὕτως 25

13—p. 480, 14 cf. Palladii Hist. Laus. cp. 148—149 Migne
 Tom. 34, 1251 A (cf. Hippolytus ed. Bonwetsch et Achelis I, 2
 p. 275).

2 χριόμενος BFL. — πολέμοις FLR. — 3 σκευάσαι ABV. —
 8 ἀλοιφῆς BER ἀληφῆς C ἀλιφῆς G ἀλυφῆς L. — 10 εὐθύς LM.
 — 22 προδίδοντες AD. — 24 ὑμῖν BDFR.

15 ἦν καὶ συλλαβόμενοι P. — 23 ὁδυνηρὸν καὶ δυσῶδες P. —
 24 ἀναμείνατέ μοι ὀλίγας ἡμ. P (ἐνδοτέ μοι Pall.).

οὖν τούτους ἀποβουκολήσασα δεήσει τὸν θεὸν ἰκέτευσεν ἀπαλ-
 λαγῆναι τοῦ τοιούτου μύσους καὶ ἄσπιλον τὴν παρθενίαν
 375 M. αὐτῆς διαφυλάξαι. καὶ δὴ ὑπακούσας ὁ θεὸς τῆς δεήσεως
 αὐτῆς, ἔρχεται νεανίσκος τις περιφανὴς καὶ λίαν εὐσεβὴς
 5 πρὸς τὸν πορνοβοσκὸν ἐσπέρας βαθείας καὶ δίδωσιν αὐτῷ
 νομίσματα εἰ λέγων· ἔασόν μοι τὴν κόρην ταύτην ἕως πρωῒ.
 καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν ἀπόκρυφον τόπον λέγει πρὸς αὐτήν·
 ἀνάστα καὶ πορεύου μετ' εἰρήνης. καὶ ἐνδύσας αὐτὴν τὰ
 ἱμάτια αὐτοῦ καὶ περικαλύψας τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἐξῆλθεν
 10 ἄφθορος καὶ ἀνέπαφος ἡ γυνὴ καὶ διεσώθη. ἡμέρας δὲ
 γενομένης καὶ τοῦ δράματος γνωσθέντος, ἐκρίθη ὁ νεανίας
 ἀναιρεθῆναι. καὶ τούτου γενομένου ἐπλήρωσε τὸ κυριακὸν
 λόγιον τὸ λέγον· μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα
 τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

15 Ὅμοίως δὲ καὶ ἄλλος τις μονάζων κατασχεθεὶς ὑπὸ
 τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀσεβῶν μετὰ πολλῶν ποινῶν καὶ
 μαστίγων, τελευταῖον ἐπενόησαν πονηρὰν ἐπίνοιαν εἰς φθο-
 ρὰν τῆς σωφροσύνης τοῦ δικαίου τοιάνδε· κλίνην γὰρ ἔν-
 τινι κήπῳ στρώσαντες καὶ τὸν ἅγιον ἐν αὐτῇ δεσμήσαντες
 20 ἐπαφῆκαν αὐτῷ γύναιον ἄσεμνον, ὥς ἂν καὶ ἐκ τῆς τοῦ

13 Joh. 15, 13. — 15 Τοῦτο ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου παύλου
 τοῦ θηβαίου mg. cod. Mosq.

6 τὴν κόρην ταύτην ABF ταύτην τὴν κόρην CDELV et
 recc. quidam ταύτην om. recc. alii τὴν κόρην om. P. — 13 τὸ
 φάσκον AD. — 16 καὶ (om. B) μετὰ πολλὰς (τὰς add. B) ποινὰς
 καὶ μάστιγας BL. — 20 ἂν καὶ ἐκ ABP ἂν ἐκ τε L ἂν ἐκ roll.

6 εἰ eras. in P. — 9. 10 ἐξῆλθεν ἄφθορος ἡ κόρη καὶ
 ἀπέδρα P. — 11 γνωσθέντος ἀνηρέθη ἀντ' αὐτῆς ὁ νεανίσκος
 πληρώσας P. — 13 τὸ λέγον om. P. — 14 τοῦ φίλου P. — Post
 αὐτοῦ P add.: καὶ γὰρ ὁ χριστὸς τοῦτο πεποίηκε λέγων· διὰ
 τοῦτό με ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ
 τῶν προβάτων (Joh. 10, 17). ὅθεν φησὶν Ἰωάννης (1. Joh. 3, 16)
 ὥσπερ αὐτὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν ὑπὲρ ἡμῶν οὕτως ὀφεί-
 λομεν καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. —
 16 ἀσεβῶν om. P. — 19 στρώσαντες καὶ τοῦτον ἐν αὐτῇ κατα-
 θέντες ἐπαφ. P.

τόπου ἡδύτητος καὶ μονότητος καὶ ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἀκολάστου γυναιίου διαφυγεῖν πανταχόθεν καὶ ἄκων εἰς τὴν παράνομον καθελκυσθείη πράξιν. ἀλλ' ὁ γε θεῖος ἀνὴρ τοῦ γυναιίου διὰ φιλημάτων ἤδη καὶ ῥημάτων αἰσχυρῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων περιπλεκομένου καὶ τὰς ἡδονὰς ἀνάπτοντος, τὴν ἑαυτοῦ γλῶσσαν ἀποτεμῶν δῆγματι προσέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἑαυτῷ μὲν πόνους 376 M. καὶ ἀλγηδόνας ἀντὶ ἡδονῶν ἐπεισήγαγεν, ἐκείνην δὲ σφόδρα κατέπληξε καὶ ἀηδίας ἐνέπλησε τῷ ρεύματι τοῦ αἵματος. οἱ δὲ Ἕλληνες ταῦτα μεμαθηκότες ἐθαύμασαν τῶν μοναζόντων 10 τὴν τῆς σωφροσύνης ἀκρίβειαν.

Ἦττηθέντες οὖν οἱ δυσσεβεῖς τύραννοι Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς τῷ πλήθει τῶν ἀναιρουμένων ἐξέθεντο δόγμα, ὥστε τοὺς εὐρισκομένους χριστιανοὺς ἐξορύττεσθαι τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, οὐ μόνον διὰ τὸ ὀδυνηρόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ 15 ἄτιμόν τε καὶ πρόδηλον καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας ἀλλότριον. οὗς ἡ θεία δίκη ἐνδίκως μετελθοῦσα δικαίως ἐξέκοψεν. καὶ ὁ μὲν ἐσφάγη ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ὁ δὲ ἀπῆγξατο.

[νβ'. Περὶ Κωνσταντίου.]

20

Μετὰ δὲ Διοκλητιανὸν καὶ Μαξιμιανὸν ἐβασίλευσαν κατὰ 378 M

12—17? Epit. eccles. cf. Exc. Bar. (ex Euseb. VIII, 12). — 17—19? Epit. eccles. cf. Cram. An. II, 90, 27 et 91, 17 Theoph. p. 11, 13 (ex Euseb. VIII, 13). — 21 — p. 482, 5 cf. Theoph. p. 11, 33.

1 καὶ ante ἐκ τοῦ om. CDEFR. — 2 ἀποφυγεῖν AB. — 6 γλῶσσαν ABEP γλῶτταν tell. — 10 ἐθαύμαζον CF. — 19 Hic add. N (cf. p. 477, 18): ἐφ' ὧν καὶ σαββάτιος ὁ τὴν αἵρεσιν τῶν τεσσαρισκαιδεκατητῶν (τέσσαρες καὶ δεκ. M) κρατύνας ἐγνωρίζετο. — 21 ἐβασίλευσεν ABCR.

4 διὰ τοῦ γυναιίου φιλημάτων (τοῦ m. 1 spr. vers.) P. — 10 τῶν μοναζόντων καὶ μοναζουσῶν τὴν περὶ τῆς σωφροσύνης ἀκρίβειαν (τὴν m. 1 spr. vers.) P. — 12 δυσσεβεῖς om. P. — 14 ὥστε om. P. — 17. 18 δικαίως ἐξέκοψε καὶ om. P. — 19 P add.: κατ' ἀλλήλων τοίνυν οἱ τάλανες ἐπανιστάμενοι διὰ φιλαρχίαν καὶ φιλαντίαν τε καὶ δοξομανίαν ὑπ' ἀλλήλων ἐνδίκως εἰς μάλα καὶ καταβληθέντες ἀνῆρέθησαν. Tum alia sequuntur seorsim edenda.

τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ῥωμαίων Κωνστάντιος καὶ Σευήρος καὶ
 Μαξιμῖνος καὶ Μαξέντιος. καὶ ὁ μὲν Κωνστάντιος καὶ Κων-
 σταντῖνος υἱὸς αὐτοῦ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Βρεττανίαν ἐκρά-
 τησαν, ὁ δὲ Σευήρος καὶ Μαξέντιος τὴν Ῥώμην, ὁ δὲ
 5 Μαξιμῖνος τὴν ἑώραν. ὅς πολλὰ μιὰ τε καὶ ἄτοπα καθ’
 ὑπερβολὴν διαπραξάμενος καὶ πρὸς τούτοις διωγμὸν ἀπηνῆ
 379 M. καὶ ἀπανθρωπότατον κατὰ πᾶσαν τὴν ἀνατολὴν εἰς τοὺς
 χριστιανοὺς ἐνδειξάμενος, καθ’ ὃν πλεῖστοι τῶν εὐδοκίμων
 ἐμαρτύρησαν, ἅξια τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ καὶ προοίμια τῆς
 10 μελλούσης αὐτὸν διαδέχεσθαι κολάσεως εἰκότως πέπονθεν.
 νόσῳ γὰρ δεινοτάτῃ περιπεσὼν, ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὴν σάρκα
 πᾶσαν διελυμαίνοντο. καὶ τὰ μὲν ἔγκατα διεφθείροντο ὑπὸ
 τῆς ἐνδομυχούσης σφοδροτάτης φλογώσεως, ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα
 κηροῦ δίκην ἐξετήκετο, καὶ σὺν τούτοις ἐκτυφλοῦται καὶ
 15 πηρὸς ὁ δείλαιος ἀποκαθίσταται. λαβροτέρως δὲ φλογιζό-
 μενος καὶ τηγανιζόμενος, καὶ αὐτὰ συνεφρύγησαν τὰ ὀστέα,
 ὥστε ἐξαφανισθῆναι τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορ-
 φῆς. κἀντεῦθεν ἐλεεινῶς διαφθειρόμενος καὶ δεινῶς κατα-
 σηπόμενος τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν, ὥς οὐδὲν τῶν ἐν
 20 τάφοις διαλυθέντων νεκρῶν διαφέρειν. ὁ δὲ ἐν τούτοις
 ἐμπνέων βραχὺ στενάξας θάνατον ἐπεκαλεῖτο καὶ πρὸς τῷ
 τέλει ἐγγίζοντα ἑαυτὸν ὁ ἀλιτήριος γνοὺς τοιάδε ἔφη· οἱμοι

5 — p. 483, 3 cf. Eus. H. eccl. VIII, 16; IX, 10.

1 σεύηρος ACELM σεῦρος V. — 3 ὁ υἱὸς DV. — τὴν ante
 Βρεττ. om. RV. — βρετανίαν L βρητανίαν P. — 4 σεύηρος CLM
 σευηρος sine acc. A σεῦρος V. — 5 μαξιμιανὸς B. — 12 ἀπὸ N.
 — 14. 15 ἐκπηροῦται καὶ τυφλὸς (τυφλοῦται M) ὁ δείλαιος ἀπο-
 καθίσταται N. — 16 καὶ τηγανιζόμενος om. BL. — 21 πρὸς τὸ
 τέλος FNV.

6 διωγμὸν, ὡς φησιν εὐσέβειος, ἀπηνῆ P. — 17 ὥστε ἐξαφα-
 νισθῆναι τὸ παλαιὸν τῆς ἀνθρωπίνης μορφῶμα. κἀντεῦθεν P
 (τὸ πᾶν εἶδος τῆς παλαιᾶς μορφῆς Eus.). — 19 τῶν ἐν τάφοις
 καταφθειρομένων διαφέρειν P. — 21 — p. 483, 2 καὶ πρὸς τῷ
 τέλει κατοδυρόμενος ἔφη λοιπόν· ἁλίαν τῶν εἰς χριστιανούς μοι
 τετολμημένων ὑπέχω τὴν τιμωρίαν P.

τῷ ἐλεεινῷ καὶ θρήνων ἀξίῳ, ὅποιαν τῶν εἰς χριστιανούς μοι τετολμημένων ἀσεβειῶν ἀξίαν ὑπέχω τὴν τιμωρίαν. καὶ ταῦτα μετὰ πολλῆς ὀδύνης εἰπὼν ἀπέθανεν.

Ἐφ' οὗ διὰ τὴν ἄπειρον κακουργίαν λιμὸς αὐτοῦ τῇ 380 M. χώρα δεινὸς ἐπισκῆπτει καὶ λοιμὸς καὶ τινος ἑτέρου νοσή- 5 ματος μοῖρα. ἕλκος δὲ ἦν φερωνύμως τοῦ πυρώδους ἄνθρακος λεγόμενον, καθ' ὅλον μὲν ἔρπον τὸ σῶμα, σφαλεροὺς δὲ τοῖς πεπονθόσιν ἐνεποίει κινδύνους. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐξαιρέτως ἐπὶ πλεῖστον γινόμενον μυρίους ὅσους ἄνδρας ἅμα γυναιξὶ καὶ παισὶ πηροὺς ἀπειρ- 10 γάσατο. καὶ σὺν τούτοις προσεπανίσταται τῷ τυράννῳ ὁ πρὸς Ἀρμενίους πόλεμος. ἀθρόως ὑφ' ἑνα καὶ τὸν αὐτὸν συρρεύσαντα καιρὸν τῆς τοῦ δυσσεβοῦς θρασύτητος τὴν κατὰ τοῦ θεοῦ μεγαλαυχίαν διήλεγξεν, ὅτι δὴ τῆς περὶ τὰ εἰδωλα σπουδῆς αὐτοῦ καὶ τῆς καθ' ἡμῶν ἔνεκα πολιορκίας μὴ 15 λιμὸν μηδὲ λοιμὸν μήτε μὴν πόλεμον ἐπὶ τῶν αὐτοῦ συμβῆναι καιρῶν ἐναβρύνετο. ταῦτα δ' οὖν ἅμα καὶ κατὰ ταῦτ' ἐπῆλθον καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ καταστροφῆς περιειλήφει τὰ προοίμια. καὶ αὐτὸς μὲν οὖν περὶ τὸν πρὸς Ἀρμενίους

4—p. 484, 15 Eus. H. eccl. IX, 8.

4 κακουργίαν αὐτοῦ λιμὸς τῇ F αὐτοῦ κακουργ. λιμὸς τῇ B κακουργ. αὐτοῦ λιμὸς αὐτοῦ τῇ P. — 5 δεινῶς LR. — 7 καθ' ὅλον — τοῦ σώματος DV καθόλου — τὸ σῶμα A. — 9 γινόμενον BFL. — 12 ἃ ἀθρόως conl. Muralt. *probabiliter* (ἀθρόως δὴ ταῦτα πάντα Euseb.). — 13 καιρὸν συρρεύσαντα B συρρεύσαντα om. L. — κατὰ τοῦ θεοῦ ABCP (κατὰ τοῦ θείου Eus.) τοῦ om. tell. — 17 ἐνηβρύνετο B ἐναμβρύνετο M et recc. plerique ἐναμβρύνεται F. — ἅμα καὶ κατὰ ταῦτ' BP (ὁμοῦ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ Eus.) ἅμα καὶ κατ' αὐτὸ AV ἅμα κατὰ ταῦτ' DEF L ἅμα κατ' αὐτὸν CMR. — 18 ἐπῆλθον lit. corr. ex ἐπῆλθεν A ἐπῆλθεν MRV. — κατ' αὐτὸν F αὐτοῦ (om. κατ') L. — ἐπιστροφῆς BM. — 19 καὶ αὐτὸς μὲν οὖν τῷ πρ. ἄρμ. πολέμῳ — κατεπονεῖτο FL καὶ αὐτὸν μὲν οὖν ὁ — πόλεμος — κατέκοπτεν R. — οὖν περὶ τὸν ABNP Eus. περὶ om. CEV (FLR).

6 μοῖρα om. P. — 6 ἄνθραξ λεγόμενος P (ἄνθραξ προσγορευόμενον Eus.).

πόλεμον ἅμα τοῖς αὐτοῦ στρατοπέδοις κατεπονείτο, τοὺς δὲ
λοιποὺς τῶν τὰς ὑπ' αὐτὸν πόλεις καὶ χώρας οἰκούντων
δεινῶς ὁ λιμός τε ἅμα καὶ ὁ λοιμός κατέτρυχεν. καὶ μυ-
ρίοι μὲν ἐτύγγανον οἱ κατὰ πόλιν θνήσκοντες, πλείους δὲ
5 οἱ κατὰ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀπάντων σχεδὸν τροφῆς ἐνδεία
καὶ λοιμῶδει νόσῳ διεφθαρμένων. καὶ γὰρ οἱ μὲν χόρτον
διαμασώμενοι καὶ τὴν ἕξιν λυμαινόμενοι διώλλυντο, οἱ δὲ
ἀπεσκληρότεροι ὥσπερ εἰδῶλα νεκρὰ ὧδε κάκειῖσε ψυχορρα-
γοῦντες ἐνσειόμενοί τε καὶ περιολισθαίνοντες κατέπιπτον ἐν
10 ταῖς πλατείαις, ὅθεν νεκρὰ καὶ γυμνὰ σώματα ἐφ' ἡμέραις
381 M. πλείοσιν ἄταφα διερριμμένα θέαν οἰκτρὰν τε καὶ ἐλεεινὴν
παρεῖχε τοῖς ὁρῶσιν. ἤδη γέ τοι καὶ κυνῶν τινες ἐγίνοντο
βορά, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ὁ λοιμός πάντας οἴκους ἐπενέμετο.
τοιαῦτα τόνυν τῆς Μαξιμίνου μεγαλυχίας τὰ ἐπίχειρα καὶ
15 τοιοῦτον αὐτοῦ τὸ δύσμορον τέλος. ἐν στήλῃ γὰρ καθ'
ἡμῶν ἀνέγραψεν ὡς χριστιανῶν πάντων ἀναιρεθέντων, ὡς
ᾤετο, πάσης εὐθηνίας τε καὶ εὐκρασίας ἡ Ῥωμαίων πολι-
τεία πλησθήσεται. διὸ καὶ λιμός καὶ λοιμός καὶ αὐχμός
καὶ πᾶν ὅ τι οὖν ἐστὶ κακὸν εἰπεῖν τοὺς ἀνθρώπους μετῆλ-
20 θεν, ὡς εἴρηται.

Κωνσταντίου δὲ τοῦ ἐπικληθέντος Χλωροῦ διὰ τὴν ὠχρό-
τητα τοῦ προσώπου τελευτήσαντος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνσταν-
τῖνος τὴν ἀρχὴν διεδέξατο. ὃν ἐκ πορνείας γεγεννησθαί
τινες τοῦτον εἰπόντες ἐλέγχονται σαφῶς ὑπὸ διαφόρων ἐξηγη-

15—20 Epit. eccl. cf. Exc. Bar. (ex Eus. IX, 7; 8). —
22—p. 485, 1? Epit. eccl. cf. Theoph. p. 18, 9.

2 ὑπ' αὐτῶν ABCFN. — 3 κατέτρυχεν M κατέτρεχεν BR. —
4 ὑπῆρχον N. — 7 διαμασώμενοι CDFP διαμασώμενοι ABEMR
διαμασόμενοι LV. — 13 δὲ καὶ ὁ AP τε καὶ ὁ B δὲ ὁ tell. —
λιμός BM. — 18 λοιμός καὶ λιμός CM. — 23 γεγενῆσθαι (-εἰσθαι
EM) CEN. — 23. 24 γεγεννησθαί τινες τοῦτον PR γεγ. τοῦτόν
τινες ADEV τοῦτον γεγ. τινες CM γεγ. τοῦτον (om. τινες) B γεγ.
τινες (om. τοῦτον) FL.

14 τὰ πῆχειρα P (Eus.).

τῶν ὥς ψευδολόγοι καὶ ματαιόφρονες. ὡσαύτως οὖν καὶ Σευήρου τεθνηκότος Λικίνιος ὁ γαμβρὸς Κωνσταντίνου ἀντ-
εισάγεται.

Τὸν δέ γε Κωνσταντῖνον μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίην 382 M.
συνέβη νοσῆσαι, ὥστε μήτε μάγων προγνώσεις καὶ μυθο- 5
λογίαι, μήτε ἰατρῶν ἐπιστῆμαι καὶ σκευασίαι βοηθημάτων
δύνασθαι τὸ πάθος αὐτοῦ θεραπεῦσαι. πρὸς ὃν οἱ τῶν
εἰδώλων μιερεῖς ἐλθόντες ὑπέθεντο κολυμβήθραν τινὰ πλη-
σθεῖσαν αἵματος παιδίων ἀφθόρων, καὶ θερμῷ τῷ αἵματι
καὶ ἀφρίζοντι βαπτισθέντα αὐτὸν ὑγιᾶναι. συναχθέντων 10
οὖν τῶν παιδίων ἐκ πάσης ἐπαρχίας διὰ βασιλικοῦ προσ-
τάγματος, καὶ τοῦ βασιλέως ἕξω παραπορευομένου, προσ-
υπήντησαν αὐτῷ πᾶσαι τῶν πολλῶν ἐκείνων παιδίων μητέρες
διαλελυμένων τῶν πλοκάμων καὶ τῶν μαζῶν γεγυμνωμένων
μετὰ πολλῶν ὀδυρμῶν καὶ δακρύων. περὶ ὧν ὁ βασιλεὺς 15
διερωτήσας καὶ μαθὼν ὅτι αἱ μητέρες εἰσὶ τῶν μελλόντων
ἀναιρεῖσθαι παιδίων δακρύσας εἶπεν· καλὸν μοι μᾶλλον
ἐστὶν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἀναιτίων ἀποθανεῖν παιδίων
ἢ ἐκ τῆς ἐκείνων σφαγῆς ὡμοτάτην καὶ ἀπάνθρωπον ζωὴν
ἐπιλέξασθαι, καὶ μάλιστα τῆς ἐκ τούτων ὑγείας ἀμφιβαλλο- 20
μένης. καὶ ταῦτα πρὸς τὴν σύγκλητον εἰρηκῶς εἰσῆλθεν
εἰς τὸ παλάτιον καὶ οὐ μόνον τοὺς παῖδας ταῖς ἰδίαις μη-
τράσιν ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι, ἀλλὰ καὶ ὀχήματα καὶ ἀναλώ-
ματα προσέταξεν αὐταῖς ἐν τῷ ὑποστρέφειν παρασχεθῆναι.
καὶ τούτου γενομένου ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ὄραμα ἐθεάσατο 25

1—3 Epit. eccl. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 12, 12. — 4— p. 487,
20 cf. Vitam Silvestri in Combesis, Illustrium Christi martyrum
triumphi p. 272.

2 λικίνιος CELM. — κωνσταντίου B et recc. quidam. —
8 ἱερεῖς BP. — 13 πᾶσαι αἱ — μητέρες F πᾶσαι — αἱ μητέρες
BDL. — 20 ὑγίας CEFM.

5—7 ὥστε μήτε μάγον μήτε ἰατρόν τινα δύνασθαι τὸ πάθος
αὐτ. θεραπ. P.

ὁ βασιλεύς, ἐν ᾗ ὥφθησαν αὐτῷ οἱ τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολοι
 λέγοντες· ἡμεῖς ἐσμέν Πέτρος καὶ Παῦλος ἀποσταλέντες ὑπὸ
 383 M. θεοῦ παρασχεῖν σοι ὑγίαν καὶ σωτηρίαν διὰ τὴν πρὸς τοὺς
 παῖδας ἐλεημοσύνην τε καὶ συμπάθειαν. πέμψον οὖν καὶ
 I μετακάλεσαι τὸν ἅγιον Σίλβεστρον ἐκ τοῦ Σεραπίου ὄρους,
 καὶ ὑποδείξει σοι τὴν ὄντως θείαν τε καὶ σωτήριον πηγὴν,
 ἐν ᾗ λουσάμενος οὐ μόνον σωματικὴν ἔξεις ὑγίαν, ἀλλὰ
 καὶ ψυχικὴν ὅτι μάλιστα. ἡμέρας δὲ γενομένης ἀποστέλλας
 πρὸς τὸν θεῖον Σίλβεστρον μετὰ πολλῆς τιμῆς ἤγαγεν αὐτὸν
 10 ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ ἀναστὰς ὁ βασιλεύς προσεκύνησεν αὐτὸν
 λέγων· καλῶς ἦλθες, Σίλβεστρε. καὶ ὁ ἐπίσκοπος εἶπεν·
 εἰρήνη σοι ἀπὸ θεοῦ καὶ σωτηρία παρασχεθείη. καὶ φησιν
 ὁ βασιλεύς· παρακαλῶ σε εἰπεῖν μοι, εἰ ἔχετε θεοὺς τινας
 Πέτρον καὶ Παῦλον καλουμένους. καὶ ὁ ἐπίσκοπος ἔφη·
 15 ἡμεῖς ἓνα θεὸν ἔχομεν ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, οὗ Πέτρος
 καὶ Παῦλος δοῦλοι γνήσιοι τυγχάνουσιν. ὁ δὲ βασιλεύς
 φησιν· δύνασαι, ὦ ἐπίσκοπε, φανερώσαι μοι τὰς ὕψεις
 αὐτῶν διὰ τίνος ζωγραφίας, ὅπως ἐπιγνῶ σαφέστερον, εἰ
 αὐτοὶ εἰσιν οἱ ἀποσταλέντες ἀπὸ θεοῦ πρὸς με; καὶ παρα-
 20 χρῆμα κελεύσας ὁ ἐπίσκοπος τῷ ἰδίῳ διακόνῳ ἐνεγκεῖν τὰ
 στηθάρια τῶν ὁμοιωμάτων αὐτῶν ἐν σανίσιν, ἠνέχθησαν,
 καὶ θεασάμενος ὁ βασιλεύς ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ λέγων·
 οὗτοί εἰσιν ἀληθῶς οἱ κατ' ὄναρ ὀφθέντες μοι καὶ παρα-

1 αὐτῷ om. RV. — 2 οἱ ἀποσταλέντες AV om. B. — 2 ὑπὸ
 θεοῦ AP ὑπὸ τοῦ θεοῦ CEF LN παρὰ τοῦ θεοῦ RV ἀπὸ χρι-
 στοῦ B. — 3 ὑγίαν CFM. — 5 σίλβεστρον (om. τὸν ἅγιον) R
 σίλβεστρόν τινα λεγόμενον V. — σεραπίου A. — 6 τε om. RV.
 — 7 ὑγίαν CF et recc. quidam. — 10 αὐτῷ BFN. — 17 φησιν]
 ἔφη F καὶ V. — 20 ἐπενεγκεῖν CER ἐνέγκαι V. — 21 ἠνέχθη-
 σαν δέ. καὶ θεασ. A καὶ ἠνέχθησαν. θεασ. δὲ V ἠνέχθησαν.
 οὗς καὶ θεασ. L.

8—11 ἡμέρας δὲ γεν. καὶ τὸν θεῖον σίλβεστρον μετὰ πολλῆς
 τιμῆς ἀγαγόντος ἐν τῷ παλ. πρῶτος αὐτὸς ἀναστὰς προσηγόρευσε
 λέγων P (ἀναστὰς πρῶτος etiam Vita). — 14 καλουμένους om. P.
 — 21 ἠνέχθησαν om. P.

κελευσάμενοι μετακαλέσασθαι σε, ὦ Σίλβεστρε. καὶ νῦν
 δεῖξόν μοι τὴν πηγὴν ἣν ἔφησαν, δι' ἧς ψυχῇ καὶ σώματι
 σωθήσομαι. καὶ ὁ ἐπίσκοπος αὐτίκα προστάξας κολυμβή-
 θραν ὕδατος γενέσθαι ἐβάπτισε τὸν βασιλέα, καὶ παραυτίκα
 ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κολυμβήθρας ὑγιῆς καταλιπὼν τὰ τοῦ σώ- 5
 ματος τραύματα ἐν τῷ ὕδατι καθάπερ λεπίδας ἰχθύων. ὃν
 ἡ σύγκλητος ἰδοῦσα καὶ πᾶς ὁ δῆμος ἀπολαβόντα τὴν ὑγείαν
 ἐξεβόησαν λέγοντες· εἰς θεὸς ὁ τῶν χριστιανῶν μέγας καὶ
 φοβερός, καὶ πάντες ἀπὸ τοῦ νῦν πιστεύομεν εἰς αὐτὸν καὶ
 βαπτίζομεθα, ὅτι εἶδομεν σήμερον μεγάλα θαυμάσια. πρὸς 10 384 M.
 οὓς φησιν ὁ βασιλεύς· τὰ μὲν ἀνθρώπινα ἀναγκαστά, τὰ
 δὲ θεῖα προαιρετικὰ τυγχάνει. ὁ μέντοι θεὸς ἀγαθῇ προ-
 αιρέσει καὶ διαθέσει θρησκεύεται. ὅθεν οὐκ ἐξ ἀνάγκης
 ἀλλὰ κρίσει ἐλευθερίας βουλόμεθα γίνεσθαι χριστιανούς τοὺς
 θέλοντας καὶ μὴ φόβῳ ἀνθρωπίνῳ προσάγεσθαι τῇ τοῦ 15
 θεοῦ λατρείᾳ. καὶ ταῦτα πάντες ἀκούσαντες πρὸς τὴν πίστιν
 καὶ τὸν αὐτὸν πόθον ἐξήφθησαν μᾶλλον ἀποδεξάμενοι τὴν
 τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ δόγματος ἐπιείκειαν. αὐτίκα δὲ καὶ
 ἡ μήτηρ Ἑλένη βαπτίζεται καὶ οἱ τούτου συγγενεῖς τε καὶ
 φίλοι.

20

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀκούσας τὰ ὑπὸ Μαξεντίου γινόμενα 387 M.
 ἐν Ῥώμῃ χαλεπά τε καὶ ἄτοπα, περὶ οὗ καὶ πρεσβείαν
 ἐκ τῶν Ῥωμαίων δεξάμενος ἐστράτευσε κατ' αὐτοῦ, καὶ τὸ
 σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐν οὐρανῷ φωτοειδῶς θεασάμενος

21—p. 488, 5? Epitome eccl. cf. Gelasii Cyziceni Hist. concil.
 Nicaeni lib. I cp. 4—6 Migne Tom. 85, 1204 sqq.

3 σωθήσομαι AM ἰαθήσομαι L. — 6 λεπίδες AR. — 10 ἴδο-
 μεν BF ἴδωμεν ACN. — 17 αὐτὸν] αὐτοῦ LP om. R. — 18 δόγμα-
 τος] θαύματος ER. — 19. 20 φίλοι τούτου καὶ συγγενεῖς F τε
 om. etiam N. — 21 γινόμενα BEV.

4 γενέσθαι καὶ τὸν βασιλέα βαπτίσας ἐξῆλθεν εὐθὺς ὑγιῆς
 καταλιπὼν P. — 6 ἰχθύος P. — 7 ἀπολαβόντα τὴν ὑγείαν om. P.
 — 10 ὅτι — θαυμάσια om. P. — 16 τοῦτο P. — 19 μήτηρ αὐτοῦ
 Ἑλένη P.

ἐπιγράφων τά· ἐν τούτῳ νίκα, παρενθὺ χρυσοκολλήτοις ἐκτυ-
 πώσας λίθοις καὶ ἐπὶ δόρατος ἀναρτήσας καθηγεῖσθαι τῇ
 ἑαυτοῦ στρατείᾳ προσέταξεν. δι' οὗ τροπωσάμενος Μαξέντιον
 ἐν τῷ ποταμῷ οὕτως εἰσῆλθε καὶ τῆς Ῥώμης ἐκράτησεν, ἀπο-
 5 πνιγέντος Μαξεντίου ἐν τῷ ποταμῷ διωκομένου.

Περὶ οὗ καὶ ὁ πολῦστορ Εὐσέβιος ἔφη· ἔφ' οἷς αὖθις
 καὶ πεπλήρωται σαφῶς· ἄρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν
 αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστά-
 τας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. πόντος ἐκάλυψεν
 10 αὐτούς. οὕτω γὰρ καὶ Μαξέντιος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὀπλι-
 388 Μ. ται καὶ δορυφόροι κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσει λίθος, ὀπηνίκα
 νῶτα δοὺς τῇ ἐκ θεοῦ μετὰ Κωνσταντίνου δυνάμει πρὸς
 τὸν ποταμόν, ὃν αὐτὸς μηχανικῶς ζεύξας καὶ γεφυρώσας
 μηχανὴν ὀλέθριον καθ' ἑαυτοῦ συνεστήσατο καὶ λάκκον ὃν
 15 ὥρυξεν εἰσπέπτωκεν, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ πόντος αὐτοῦ εἰς κε-
 φαλήν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ κατα-
 βέβηκεν. καὶ οὕτως ὁ μὲν δυσσεβῆς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
 ἔδυσαν ὥσει μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ, ὁ δὲ θεῖος Κων-
 σταντῖνος θεῶ τοῖς ἔργοις ἀνυμνήσας ἐπὶ Ῥώμην μετ' ἐπι-
 20 νικίων εἰσελαύνει πάντων ἀθρόως αὐτὸν ἅμα κομιδῇ νηπίοις
 καὶ γυναιξὶ καὶ σὺν παντὶ δήμῳ Ῥωμαίων παιδοῖς ὄμμασι

6—p. 489, 7 Euseb. Hist. eccl. IX, 9, 5. — 7 Exod. 15, 4; 5. —
 14 Psalm. 7, 16; 17. — 18 Exod. 15, 10.

1 ἐπιγράφων τά *scr. e conl.* ἐπιγράφων LV et P *sed lit. corr.*
ex ἐπιγράφοντα. ἐπιγράφων B ἐπιγράφοντα *rell.* — 2. 3 τῇ —
 στρατείᾳ AP τῇ — στρατιᾷ CELN τῆς — στρατείας BFV. — 7 ἄρ-
 ματα ACFNP. — 9 πόντῳ ABM Exod. — 14. 15 λάκκον εἰς ὃν
 ὥρυξεν εἰσπέπτωκεν F λάκκον ὥρυξεν, εἰς ὃν πέπτωκεν B. —
 17 δυσσεβῆς μαξέντιος FV. — 18 μόλυβδος ELM. — 19 θεῶ.
 AP Eus. θεοῦ F θεὸν *rell.* — ἀναμνήσας BM ἀνύσας F. —
 21 συνπαντὶ LP συμπαντὶ AC σύμπαντι E σύμπαντι V.

6 εὐσέβειος ἔφ' οἷς αὖθις ἔφη πεπλήρωται P. — 15 εἰσ-
 πέπτωκε καὶ εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο P Eus. — 16 καταβέβ.
 εἰκότως καὶ συνελήφθη ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὁ ἁμαρ-
 τωλός (Psalm. 9, 17) P.

καὶ ψυχαῖς οἷα λυτρωτὴν καὶ σωτῆρά τε καὶ εὐεργέτην μετ'
 εὐφημιῶν καὶ ἀπλήστου χαρᾶς ὑποδεχομένων. ὁ δὲ ὥσπερ
 ἔμφυτον τὴν εἰς θεὸν εὐσέβειαν κεκτημένος μηδ' ὅλως ἐπὶ
 ταῖς βραῖς ὑποσαλευόμενος μηδὲ ἐπαιρόμενος τοῖς ἐπαίνοις
 εὖ μάλα τῆς ἐκ θεοῦ συνησθημένος βοηθείας ἀντίκα τοῦ 5
 σωτηρίου τρόπαιον πάθους ὑπὸ χεῖρα ἰδίας εἰκόνοσ ἀνατε-
 θῆναι προστάττει. καὶ νῦν οἱ μὲν θεομισεῖς οὐκ εἰσιν, ὅτι
 μηδὲ ἦσαν. εἰς βραχὺ γὰρ κατάρξαντες καὶ ταραχθέντες,
 εἷτα ὑποσχόντες τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ ἑαυτοὺς καὶ
 φίλους καὶ οἴκους ἄρδην ἀναστάτους κατέστησαν. περὶ ὧν 10
 ὁ θεῖος ἔφη λόγος πάλιν· ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτω-
 λοί, ἐνέτειναν τόξον τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πέννητα τοῦ
 σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ἀλλ' ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσ-
 ἤλθεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συνετρίβη.
 πρὸς δέ γε τὴν ἐκκλησίαν τῶν εὐσεβῶν αὐθίς φησιν ὁ ἱερὸς 15
 λόγος· μὴ φοβοῦ ὅτι κατησχύνθης, μηδὲ ἐντραπῆς ὅτι ὄνει-
 δίσθης, ὅτι αἰσχύνῃν αἰώνιον ἐπιλήσῃ καὶ τὸ ὄνειδος τῆς
 χηρείας σου οὐ μὴ μνησθήσῃ. ἐξεγείρου, ἐξεγείρου, ἔνδυ-
 σαι τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν δόξαν σου, ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ
 ἀνάστηθι.

20

[Βιβλίον Θ'.]

389 M.

[α'. Περὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.]

Μετὰ δὲ Μαξέντιον ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ μέγας,
 ὃς εὐθέως διατάγματα πανταχοῦ ἐξέπεμψε τοὺς ἐν ἐξορίαις

11 Psalm. 36 (37), 14; 15. — 16 Jes. 54, 4. — 18 Jes. 52, 1; 2.
 — 23 — p. 490, 6 Epitome ecclesiast. e Theodori Lectoris Hist.
 tripartita. cf. Theoph. p. 24, 1 Polyd. p. 276, 5. cf. etiam Gelas.
 Cyzic. Hist. concil. Nic. I, 7 Migne Tom. 85, 1208.

3 ἐπὶ] ὑπὸ AB ἐν P. — 4 μηδ' ἐπαιρ. AB. — 5 συνησθημένος
 CE συνησθησμένος A συνησθομένης B (συναισθόμενος Eus.). —
 8 ἦσαν — p. 490, 18 ἐν τινι om. E uno folio interciso. — 11 λόγος
 ἔφη BL. — 12 τόξον αὐτῶν LP. — 13 εἰσέλθοι V. — 14 συν-
 τριβείη AV. — 24 διάταγμα CNR. — ἐν ἐξορίᾳ ALR.

14 post συνετρίβη et 18 post μνησθήσῃ alia add. P. —
 24 ἐπεμψε P.

χριστιανούς μετὰ τιμῆς ἐπανέρχεσθαι πρὸς τὰ ἴδια, καὶ τοὺς
 μὲν ναοὺς τῶν εἰδώλων καταστρέφεσθαι, τὰς δὲ τοῦ Χριστοῦ
 ἐκκλησίας οἰκοδομεῖσθαι, καὶ πρὸς τούτοις ἐξέθετο καὶ νό-
 μους καθολικοὺς ὥστε ἀποδίδοσθαι τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς
 5 τοῖς τῷ Χριστῷ ἱερωμένοις, καὶ χριστιανούς μόνους ἄρχειν
 καὶ στρατεύεσθαι, καὶ τετράδα καὶ παρασκευὴν πάντας νη-
 στεύειν καὶ τὴν κυριακὴν ἀργεῖν καὶ τιμᾶν, τὰς μὲν διὰ τὸ
 390 M. πάθος, τὴν δὲ διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου, καὶ Ἰου-
 δαίους οἰκέτας μὴ ὠνᾶσθαι μήτε θυσίας προδήλους ποιεῖ-
 10 σθαι, καὶ σταυρῷ μηκέτι καταδικάζεσθαι τινὰ διὰ τὸ πρὸς
 τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ σέβας, τοῖς δὲ νομίσμασιν αὐτοῦ
 καὶ εἰκόσι τὸν σταυρὸν συνεκτυποῦσθαι πάντοτε. καὶ γυ-
 ναῖκα μὲν εἶχε Μαξιμίναν θυγατέρα Διοκλητιανοῦ, ἐξ ἧς
 ἐγέννησεν υἱοὺς τρεῖς, Κωνσταντῖνον καὶ Κώνσταν καὶ Κων-
 15 στάντιον, ἀδελφοὺς δὲ Δαλμάτιον καὶ Κωνστάντιον, οἵτινες
 ἔσχον υἱούς, Δαλμάτιος μὲν ἄλλον Δαλμάτιον, Κωνστάντιος
 δὲ Γάλλον καὶ Ἰουλιανόν.

Ἐν δέ γε τῷ καπετωλίῳ Ῥώμης ἐν τινι καταδύσει βαθ-
 μούς ἐχούσῃ τξέ' δράκων ἦν παμμεγέθης, ὃς ἐξαίφνης πολ-
 391 M. 20 λάκις παρακύπτων τῆς καταδύσεως ἐλυμάλνετο σφόδρα τοὺς

6—12 Epitome ecclesiast. e Theodori Lectoris Hist. tri-
 partita. cf. Cram. Anecd. II, 91, 28; 95, 8 Theoph. p. 36, 5 Polyd.
 p. 266, 5 et 330, 1 Leo Gramm. p. 84, 5; 14. — 12—17 *ib.* cf.
 Exc. Bar. Theoph. p. 10, 29 Polyd. p. 360 *fin.* (Maximinae nomen
 insertum ex actis S. Silvestri.) — 18—p. 491, 11 Vita S. Silvestri
 ed. Combefis p. 269.

1 εἰς τὰ ἴδια BFR. — 2 τοῦ *om.* BFRV. — 9 ὠνᾶσθαι (ὄν. L)
 ACFLPR ὠνεῖσθαι (ὄν. M ὠνῆσθαι D) BNV. — 10. 11 διὰ τὸν (τὸ
 τὸν C) σταυρὸν τοῦ χριστοῦ (κυρίου C), τοῖς τε CLR τε *etiam* V.
 — 12 τὸν σταυρὸν *om.* CLV. — τὸν σταυρὸν τοῦ χριστοῦ N. —
 13 εἶχε μαξιμιανοῦ θυγατέρα, ἐξ ἧς B *sed* cf. Act. S. Silvestri.
 — Διοκλητιανοῦ] μαξιμιανοῦ F. — 15 δὲ δύο δαλμ. RV. — δὲ
 εἶχε δαλμ. F. — 18 δέ γε ABPV γε *om.* *rell.* — 20 προκύπτων
 (-κύπτων V) LV.

15 ἀδελφοὺς — κωνστάντιον *om.* P *ex homoeotel.* — 19 ὃς
 ἐξ ἀπροόπτου πολλάκις αἰφνίδιον παρακύπτων P.

ἐν τῇ πόλει τῷ φυσήματι καὶ μάλιστα τοὺς παῖδας. περὶ οὗ τινες τῶν ἑλληνιζόντων ἀξιώσαντες τὸν θεῖον Σίλβεστρον εἶπον· κάτελθε, ὃ ἐπίσκοπε, πρὸς τὸν δράκοντα καὶ ποίησον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ σου σχολάσαι αὐτὸν ἐπὶ χρόνον ἕνα τῆς φθορᾶς τῶν ἀνθρώπων, καὶ πιστεύομεν πάντες καὶ 5 βαπτιζόμεθα. ὁ δὲ Σίλβεστρος κατελθὼν καὶ οἰκίσκον μικρὸν εὐρὼν ἔχοντα θύραν χαλκῇν, ἔνθα ὁ δράκων ὑπῆρχεν, καὶ ταύτην ἐπὶ τῷ ὀνόματι Χριστοῦ κλείσας καὶ ἀνελθὼν, οὐκέτι ἐξῆλθεν ὁ δράκων. διελθόντων δὲ χρόνων β' πάντες οἱ πρῶην διὰ θυσιῶν τὸν δράκοντα θεραπεύοντες καὶ ἄλλοι 10 πολλοὶ προσελθόντες τῷ ἁγίῳ Σιλβέστρῳ ἐβαπτίζοντο.

Τοῦ δὲ θελοῦ Κωνσταντίνου συναθροίσαντος Ἰουδαίους ἱερεῖς τε καὶ γραμματεῖς ρη' πρὸς τὸ διαλεχθῆναι μετὰ Σιλβέστρου εἰς τελείαν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς ἀνατροπὴν τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀναισχυντίας καὶ φλυαρίας, συνῆλθε 15 πᾶσα σχεδὸν ἡ πόλις ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως ἀκοῦσαι τῆς διαλέξεως ἀμφοτέρων περὶ τῆς Χριστοῦ πίστεως. καὶ οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἀπήρξαντο πρὸς Σίλβεστρον οὕτω λέγειν· ποία γραφὴ περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς Μαρίας προεῖπεν, καὶ ποῖος αὐτὸν προφήτης ὡς θεὸν ἐκ Μαρίας γεννησόμενον προανήγγειλεν; 20 ὁ δὲ Σίλβεστρος ἀποκριθεὶς εἶπεν· πάνυ πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες ἀληθῶς τὰς γραφὰς μήτε τὴν ἐν αὐταῖς ἐγκειμένην μυστικὴν διδασκαλίαν. περὶ γὰρ τίνος ὁ μέγας Ἡσαΐας εἶπεν· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ

12—23 Vita S. Silvestri ed. Combefis p. 293. — 23 — p. 492, 11 Athanas. de incarn. cp. 38 Migne Tom. 25, 153 A. — 24 Jes. 7, 14.

8 χριστοῦ DPV τοῦ κυρίου F τοῦ χριστοῦ tell. — 14 εἰς ante ἀνατροπὴν om. FLRV. — 17 τοῦ χριστοῦ ADV om. P. — 18 λέγειν οὕτως F οὕτως om. P. — 20 ὡς θεὸν om. AV ὡς om. R. — ἐκ Μαρίας] ἐκ θεοῦ A om. R. — γεννησόμενον BF et recs. quidam γεννηθῆναι V. — 22 ἀληθῶς] ἀκριβῶς B om. F. — 23 ὁ μέγας om. FR. — ἡσαΐας ὁ προφήτης F.

10 τῷ δράκοντι P. — 15 ἀνῆλθε P. — 21 ὁ δὲ γε σίλβεστρος ἔφη· πλανᾶσθαι μηδὲ εἰδότες P.

καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν
 ὁ θεός; καί· πρὶν ἢ γινῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ
 392 M. μητέρα λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας
 ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων; ὁ δὲ θεόπτης Μωϋσῆς· ἀνατε-
 5 λεί, φησὶν, ἄστρον ἐξ Ἰακώβ καὶ ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ καὶ
 θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωάβ. καί· ἐξελεύσεται ἄνθρωπος
 ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν. ὅτι
 μὲν οὖν ἄνθρωπος φανήσεται διὰ τούτων προκαταγγέλλεται,
 ὅτι δὲ κύριος πάντων προσημαίνουσι πάλιν φάσκοντες· ἰδοὺ
 10 κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον
 καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου. καί· ἰδοὺ ὁ θεὸς
 ἡμῶν ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς, καὶ τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλ-
 μοὶ τυφλῶν καὶ ὦτα κωφῶν ἀνοιγήσονται, καὶ ἀλεῖται ὡς
 ἔλαφος ὁ χωλός, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων. ἡ μὲν
 15 οὖν προφητεία θεὸν ἐπιδημεῖν προλέγει, τὰ δὲ σημεῖα καὶ
 τὸν χρόνον τῆς παρουσίας γνωρίζει. τότε γὰρ ταῦτα πεπλή-
 ρωνται, ἅπερ οὐδέποτε γεγόνاسι πρότερον ὑπὸ τινος ἐν τῷ
 Ἰσραήλ. περὶ δὲ τοῦ πάθους αὐτοῦ πάλιν φησὶν· ἄνθρω-
 πος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν ἡτιμάσθη καὶ
 20 οὐκ ἐλογίσθη. οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ
 ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ
 καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει. αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ

2 Jes. 8, 4. — 4 Num. 24, 17. — 6 ib. 24, 7. — 9 Jes. 19, 1.
 11—18 Athanas. de incarn. cp. 38 Migne 161 C. — 11 Jes. 35, 4 sqq.
 — 18—p. 493, 3 Athan. ib. cp. 34 Migne 153 C. — 18 Jes. 53, 3 sqq.

1 ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν R Ath. — 3 σκῦλα CEP
 et recc. plerique σκύλα rell. — 4 θεόπτης Μωϋσῆς] βαλαάμ R
 θεόπτης (om. Μωϋσῆς) N. — 5 καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος FR
 Num. invito Ath. — 6 θραύσει ABFP Num. Ath. συντρίψει rell.
 — 11 ὁ θεὸς ABP Ath. κύριος ὁ θεὸς rell. — 12 ἀνοιγήσονται P
 ἀνοιγόνται R. — 13 ἀνηγήσονται R ἀκούσονται F Jes. Ath. —
 ἀλεῖται sine spir. A ἀλεῖται rell. — 21 εἶναι om. N.

2 ἢ om. P. — 4 μωσῆς P. — 16 ταῦτα πάντα P. — 19 μαλα-
 κίαν ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἡτιμάσθη P Ath. Jes.

τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτῷ, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. καὶ ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; καὶ Μωσῆς· ὅψεσθε, φησίν, τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν 5 ὑμῶν καὶ οὐ μὴ πιστεύσητε. καὶ Δαυὶδ ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ λέγει· ὥρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου. καὶ διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ τὰ ἑξῆς. ὅτι δὲ 393 M καὶ τῶν ἐθνῶν ἐλπίς ἦν ὃ μὲν Ἰακώβ προεῖπεν· οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὔτε ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, 10 ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν. ὃ δὲ Ἑσαΐας αὐθις· καὶ ἔσται, φησίν, ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ ὃ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν. ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν. ταῦτα μὲν οὖν ὀλίγα πρὸς ἀπόδειξιν τῶν γενομένων. πᾶσα δὲ γραφὴ πέπλησται διελέγχουσα τὴν ὑμετέραν ἀπιστίαν. τίς 15 γὰρ πώποτε τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἱστορηθέντων δικαίων καὶ προφητῶν ἀγίων ἐκ παρθένου μόνης ἔσχε τὴν τοῦ σώματος σύστασιν; τίνας δὲ τῆς γεννήσεως προέδραμεν ἀστὴρ ἐν οὐρανοῖς καὶ τὸν γεννηθέντα διεσήμεναι τῇ οἰκουμένῃ; τίς πάλιν βασιλέων πρὶν ἰσχυῖν καλεῖν πατέρα ἢ 20 μητέρα ἐβασίλευσε καὶ τρόπαια κατὰ τῶν ἐχθρῶν εἴληφεν; τίς οὖν ἄρα γέγονε βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ ἐφ' ὃν τὰ ἔθνη

3—8 Athanas. de incarn. cp. 35 Migne 156 AB. — 3 Jes. 53, 8. — 4 Deut. 28, 66. — 7 Psalm. 21 (22), 17 sqq. — 8—11 Athan. ib. cp. 40 Migne 165 B?. — 9 Gen. 49, 10. — 11—20 Athan. ib. cp. 35 Migne 156 C. — 12 Jes. 11, 10. — 20—p. 494, 12 Athan. ib. cp. 36 Migne 157 B.

1 καὶ μεμαλάκισται—ἀνομίας ἡμῶν om. MR. — 10 οὔτε AD EPV οὐδὲ BCFM καὶ R Gen. — 11 ὃ] δ ABFMR. — 12 αὐθις ABP ἔφη rell., qui etiam φησιν exhibent praeter F. — 13.14 ταῦτα μὲν οὖν ABP καὶ ταῦτα μὲν F καὶ ταῦτα μὲν οὖν rell. (ταῦτα μὲν Ath.). — 14 πᾶσα δὲ γραφὴ ABP Ath. πᾶσα γραφὴ C πᾶσα δὲ ἡ γραφὴ rell. — 15 πεπλήρωται A Ath. — 20 τῶν βασιλέων P βασιλεὺς F (τῶν γενομένων βασιλέων Ath.). — 22 ἐν om. CR.

πάντα τὴν ἐλπίδα τέθεινται, καὶ οὐχὶ μᾶλλον αὐτοῖς ἠναν-
τιοῦντο πανταχόθεν; ἕως γὰρ συνίστατο Ἱερουσαλήμ πόλεμος
ἄσπονδος ἦν αὐτοῖς, καὶ διεμάχοντο πρὸς τὸν Ἰσραὴλ Ἀσ-
σύριοι μὲν θλίβοντες, Αἰγύπτιοι δὲ διώκοντες, Βαβυλώνιοι
δὲ κατατρύχοντες, Σύροι δὲ ἀντιπολεμοῦντες. ἢ οὐχ ὁ μὲν
Δαυὶδ τοὺς Μωαβίτας καὶ τοὺς Σύρους ἐπολέμει καὶ ἐπο-
λεμεῖτο, ὁ δὲ Ἰωσίας τοὺς πλησίον παρέφυλάττετο, καὶ μέν-
τοι καὶ Ἐζεκίας ἐδειλία τὴν ἀλαζονείαν τοῦ Σεναχηρείμ; καὶ
τῷ μὲν Ἰησοῦ οἱ Ἀμορραῖοι ἠναντιοῦντο, τῷ δὲ Μωσῇ ὁ
10 Ἀμαλήκ ἀντεστρατεύετο, καὶ ὅλως ἄσπονδα ἦν τοῖς ἔθνεσι
πρὸς τὸν Ἰσραὴλ τὰ τῆς φιλίας, ὥς μέχρι νῦν μαρτυροῦσι
τὰ πράγματα.

Καὶ οἱ γραμματεῖς ἀποκριθέντες εἶπον· οὐκ ἀρνούμεθα
394 M. ὥς ταῦτα μὲν πάντα γέγραπται, προσδοκῶμεν δὲ τὸν μη-
15 δέπω παραγενόμενον θεὸν λόγον. ὁ δὲ Σίλβεστρος ἔφη·
καὶ πῶς οὐκ ἠκούσατε τοῦ Δανιὴλ προλέγοντος φανερώς
καὶ τὸν καιρὸν καὶ τὴν θείαν τοῦ σωτῆρος ἐπιδημίαν; φησὶ
γὰρ ὁ προσδιαλεγόμενος αὐτῷ ἄγγελος· οἱ ἑβδομάδες συν-
ετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν
20 τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίαν
καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας καὶ
τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ τοῦ σφραγίσαι ὄρασιν
καὶ τοῦ χρῆσαι ἅγιον ἅγιον. καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ

13 — p. 495, 12 Athan. de incarn. cp. 39 Migne 164 B. —
18 Dan. 9, 24 sqq.

2 ἡ ἱερουσαλήμ B Ath. — 6 τοὺς σύρους καὶ τοὺς (τοὺς
om. B) μωαβίτας (-ήτας A) AB. — 8 σεναχηρείμ BRV σεναχει-
ρείμ D σεναχειρίμ EFP σεναχειρίμ ACM. — 9 ἁμωρραῖοι CFP
ἁμμορραῖοι E ἁμμοραῖοι B χαναναῖοι R. — ἠναν[τιοῦντο — p. 496,
24 καὶ τούτων om. F uno folio interciso. — μωσῇ AP μωσεῖ BE
μωϋσῇ rel. (μωυσεῖ Ath.). — ὁ] τῷ R om. D. — 10 ὅλως ἄσπονδα
BP Ath. ὅλως ἄσπονδον CENV ὅλος ἄσπονδος A ὁ λαὸς ἄσπον-
δος R.

2 συνειστήκει P Ath. — 11 ὥς καὶ μέχρι νῦν P. — 14 πάντα
μὲν ταῦτα P.

ἐξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερου-
 σαλήμ ἕως χριστοῦ ἡγουμένου ἐβδομάδες ζ' καὶ ἐβδομάδες
 ξβ'. καὶ πρὸς μὲν τοῖς ἄλλοις ἴσως προφασιζόμενοι εἰς
 μέλλοντα χρόνον ἀναβάλλεσθε τὰ γεγραμμένα. τί δὲ πρὸς
 ταῦτα λέγειν ἢ ὅλως ἀντωπῆσαι δύνασθε; ὅπου γε καὶ ὁ 5
 χριστὸς δηλοῦται καὶ ὁ χριόμενος οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἅγιος
 ἁγίων εἶναι καταγγέλλεται. καὶ ἕως τῆς παρουσίας αὐτοῦ
 Ἱερουσαλήμ συνίσταται, καὶ λοιπὸν ἅπας προφήτης παύεται
 καὶ ὄρασις ἐν τῷ Ἰσραήλ. ἐχρίσθη μέντοι πάλαι Δαυὶδ καὶ
 Σολομὼν καὶ Ἑζεκίας· ἀλλ' Ἱερουσαλήμ καὶ ὁ τόπος συν- 10
 εστήκει, καὶ προφῆται προεφήτευνον, ἄλλως δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ
 χρισθέντες ἅγιοι ἄνθρωποι καὶ οὐχ ἅγιοι ἁγίων ἐκλήθησαν.
 πότε δὲ καὶ προφήτης ἐπαύσατο καὶ ὄρασις ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ,
 εἰ μὴ νῦν, ὅτε ὁ προφητευόμενος καὶ ἅγιος τῶν ἁγίων 395 M.
 Χριστὸς παρεγένετο; σημεῖον οὖν ὄντως μέγα πρόδηλον καὶ 15
 γνώρισμα τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας τὸ μη-
 κέτι τὴν Ἱερουσαλήμ εἶσθαι μήτε προφήτην ἐγερθῆναι μήτε
 ὄρασιν ἀποκαλύπτεσθαι τούτοις. καὶ εἰκότως· ἐλθόντος γὰρ
 τοῦ σημαινομένου καὶ προφητευομένου, τίς ἢ χρεία τῶν ση-
 μαινόντων καὶ προφητευόντων; διὰ γὰρ τοῦτο προεφήτευνον, 20
 ἕως ἔλθῃ ὁ προφητευόμενος καὶ λυτρούμενος τὰς ἁμαρτίας
 πάντων. ποῖος τοίνυν ἡγούμενος ἐξῆλθεν ἐκ Βηθλεὲμ καὶ
 τὸν Ἰσραήλ ἐποίμανεν, οὗ ἡ ἔξοδος ἀπ' ἀρχῆς ἀφ' ἡμερῶν
 αἰῶνος καὶ πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα, καὶ ἀνεκδιή-

13—22 Athan. de incarn. cp. 40 Migne 165 A. — 22—p. 496,
 3 Athan. ib. cp. 37 Migne 160 B? — 22 Mich. 5, 2; 4. — 23 Psalm.
 71 (72), 17.

1 λόγον B λόγου R Dan. Ath. — 4 ἀναβάλλεσθαι ABNPR
 (ἀναβάλλεσθαι δύνανται Ath). — 5 ἀντωπῆσαι NP ἀντειπεῖσθαι G
 ἀντιπεῖσθαι R. — 8 συνίσταται AP Ath. συνίστατο rel. — 15 μέγα
 καὶ πρόδηλον BV. — 19 τῶν σημαινομένων CDEV — 23 ἀφ'] ἐξ
 AR. — 24 διαμένει ABD R διαμένη CM. — τὸ ὄνομα αὐτοῦ N.

16 γνώρισμα τῆς τοῦ θεοῦ λόγου παρουσίας P Ath. —
 23 ἡ om. P.

γητος ἢ γενεά, καθὼς γέγραπται; τῶν γὰρ ἁγίων πάντων ἴσμεν τὴν γενεὰν ἱστορουμένην καὶ τῶν ἀρχάντων τοῦ Ἰσραὴλ παριστῶσαν τὴν γένεσιν καὶ τὸν θάνατον.

Διαλεχθέντες οὖν ἐπὶ πολλὰς ὥρας, καὶ τοῦ Σιλβέστρου
 5 μετὰ πολλῆς ἀκριβείας ἐκ τῶν θείων γραφῶν ἀποδείξαντος
 τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἰουδαίων μεγάλως ἠττηθέν-
 των, ἔφη τις ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ζαμβρὴ πρὸς τοὺς λοιποὺς
 Ἰουδαίους· εἰ Σιλβέστρου λόγοις προσέχετε, ἀνάγκη τοὺς
 πατρώους νόμους καταλιπεῖν καὶ ἀκολουθεῖν ἀνθρώπῳ μα-
 10 τάλῳ, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν κατεδίκησαν. ἀλλ' ἀκουσάτω μου
 ὁ βασιλεύς, καὶ ἐνεχθήτω ταῦρος ἄγριος, ὥστε με δεῖξαι
 σήμερον ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δύναμιν τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ
 ἡμῶν. οὐ θέλω γὰρ διὰ ῥημάτων, ἀλλὰ διὰ πραγμάτων
 396 M. δεῖξαι τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ Σίλβεστρος παρακαλέσας τὸν
 15 βασιλέα τοιοῦτον ἐνεχθῆναι ταῦρον ἠρώτησεν ἐν τῷ μεταξὺ
 τὸν Ζαμβρὴ, τίνος ἕνεκεν ἐπιζητεῖ τὸν ταῦρον. καὶ φησιν·
 ἐπειδὴ τὸ ὄνομα τοῦ ἡμετέρου θεοῦ οὐδεμίᾳ κτιστῇ φύσει
 ἀκούσασα ζήσεται, βούλομαι διὰ τοῦ ταύρου τὴν ἰσχὺν τού-
 του σαφῶς ἀποδείξαι. πρὸς ὃν ὁ Σίλβεστρος ἔφη· καὶ σὺ
 20 ποίῳ τρόπῳ τὸ ὄνομα τοῦτο μεμάθηκας; ἄρα παρὰ τινος
 ἀκούσας ἢ ἀναγνούς; ὁ δὲ εἶπεν· οὔτε χάρτης οὔτε ξύλον
 οὔτε λίθος ὑποδέξασθαι τὸ ὄνομα τοῦτο δύναται. ἐγὼ δὲ
 νηστεύσας καὶ εἰς λεκάνην ὕδωρ βαλὼν ἐκεῖ τοῦτο μεμά-
 25 πολλῶν ἀνθρώπων ἐλκόμενος σχοινίοις πάντοθεν δεδεμένος

1 Jes. 53, 8. — 4—p. 499, 7 cf. Vitam Silvestri ed. Combefis. p. 327.

6 τοῦ om. MR. — 7 ζαμβρὴ NPR ζαμβρῇ CEGV ζαμβροῖ A ζαμβροῖ L ζαμβρῆς B. — 15 ἐν τῷ om. RV. — 16 ζαμβρὴ GNR ζαμβρῇ P ζαμβρῇ BCELV ζαμβροῖ A. — ἐπιζητεῖς AR. — 20 παρὰ τίμος NPRV. — 25 ἀνδρῶν LV om. R.

13 οὐ γὰρ θέλω P. — 25—p. 497, 1 ἀνθρώπων καὶ σχοι- νίων ἐλκόμενος ἀγριώτατος P.

ἀγριώτατος καὶ μέγας πάνυ ὑπάρχων. καὶ ὁ Ζαμβρὴ ἐπι-
 γαυριῶν τῷ Σιλβέστρῳ ἔφη· νῦν τὰ ρήματα καὶ ἡ ὑπόθεσις
 τῶν λόγων σου πέρας ἔξουσιν. εἰ μὲν οὖν θαρρεῖς εἰς τὸ
 ὄνομα τοῦ θεοῦ σου, εἶπε τοῦτο κατὰ τὴν ἀκοὴν τοῦ ταύ-
 ρου καὶ δειχθήσῃ παντοκράτορι θρησκεύων. εἰ δὲ μή γε, 5
 λέξω ἐγώ, καὶ πάντες τῇ ἐμῇ πίστει συνδραμοῦσιν. τῶν δὲ
 Ἰουδαίων καὶ τῶν ἄλλων παρορμησάντων εἶπεῖν τὸν Ζαμ-
 βρὴ τὸ ὄνομα ὑπὸ τὴν ἀκοὴν τοῦ ταύρου, καὶ τοῦτο εἰπόν-
 τος, εὐθὺς ὁ ταῦρος μυκηθμὸν ἀποτελέσας μέγα, καὶ τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐξελθόντων, ἀπέθανεν. ἀνασκιρτώντων οὖν 10
 τῶν Ἰουδαίων καὶ μεγαλυνούντων κατὰ Σιλβέστρου, καὶ
 τῶν χριστιανῶν λυπουμενων σφόδρα, παρακαλεῖ τὸν βασιλέα
 Σίλβεστρος κελεῦσαι τῷ λαῷ ἡσυχάσαι. καὶ τούτου γενομέ-
 νου, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου Σιλβέστρου ἀνελθόντος, εἶπε 397 M.
 φωνῇ μεγάλῃ· ἀκούσατέ μου, οἱ μεγιστάνες καὶ πάντες οἱ 15
 νῦν θαυμάσαντες χριστιανοὶ τὸν θάνατον τοῦ ταύρου. ἐγὼ
 τὸν δεσπότην Χριστόν, ὃν ὑμῖν εὐηγγελισάμην, ἔγνω τυφλοὺς
 ἀναβλέψαι ποιήσαντα, κωφοὺς ἀκοῦσαι, ἀλάλους λαλῆσαι,
 νεκροὺς ἐγείραι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. κἀντεῦθεν οὖν φα-
 νερόν ἐστι πᾶσιν, ὥς διαβόλου ἐστὶν ὄνομα τὸ θανατῶσαν 20
 τὸν βούν, ὅνπερ ἀναστῆσαι οὐ δύναται. καὶ τοῦτο ἀκούσας
 Ζαμβρὴ καὶ τὰ ἱμάτια διαρρήξας ἔφη πρὸς τὸν βασιλέα·
 ἐγώ, δέσποτα, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ παντοκράτορος θεοῦ τὸν

1 μέγας πάνυ ABP πάνυ om. rell. — ζαμβρὴ CGNP et recc. quidam (ζαμβρῆς rell.) ζαμβρῆ ELV ζαμβρὶ A ζαμβρῆς B ζαμβρὶς F. — 5 λατρεύων A πιστεύων R. — μή γε] μή LR καὶ μή V. — 6 συνδράμουσι m. 1 P προσδραμοῦσι V προσδράμωσι B. — 7 τὸν ζαμβρὴ om. C. — ζαμβρὴ NP ζαμβρῆ ELV et recc. plerique ζαμβρῆν B ζαμβρῆ ut vid. A ζαμβρὶ F. — 9 μέγαν R et m. 2 P. — 13 ὁ σίλβεστρος RV. — 14 σίλβεστρος ἀνελθόν P et F qui καὶ ante ἐφ' delevit. — 17 ἔγνω MP. — 20 τὸ θανατῶσαι AB τοῦ θανατῶσαι R. — 21 ὅπερ AF. — 22 ὁ ζ. codd. praeter ABP. — ζαμβρὴ NR ζαβρῆ P ζαμβρῆ CELV ζαμβρὶ A ζαμβρῆς B ζαμβρῆς G ζαμβρὶς F.

1 ὑπάρχων om. P. — 2 τῷ σιλβ. νῦν ἔφη τὰ ρήματα P. — 6 πίστει] θρησκεία P. — 19 κἀντεῦθεν δεῖλον ὥς διαβόλου P.

ταῦρον ἐθανάτωσα, καὶ οὗτος βλασφημῶν ἐν λόγοις μόνον
 κομπάζει. διὸ δὴ πρέπον ἐστὶ μηκέτι δίδοσθαι αὐτῷ χώραν
 τοῦ λέγειν. ὁ δὲ Σίλβεστρος εἶπεν· ἄκουσον, ὦ Ἰουδαῖε,
 τῶν σῶν γραφῶν καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπιστομίζου πάλιν. γέγρα-
 5 πται· κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ. καί· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ
 ζῆν ποιήσω. τοίνυν ἐπικάλεσαι πάλιν εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ
 βοῦς ἐκεῖνο τὸ ὄνομα, καί, εἰ ζήσεται, γνωσόμεθα πάντες
 εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο πιστεύειν. εἰ δὲ μή, ἐγὼ τὸν δεσπότην
 μου Χριστὸν ἐπικαλέσομαι καὶ ἀναστήσω αὐτόν. καὶ ὁ Ζαμ-
 10 βρή φησιν· εἰ τοῦτο ποιήσεις, μὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ βασι-
 398 M. λέως ἅπαντες οἱ Ἰουδαῖοι καταλείψαντες τὸν νόμον τῇ τῶν
 χριστιανῶν θρησκείᾳ προσδραμούμεθα. καὶ τότε δὴ Σίλ-
 βεστρος ἐκτείνας εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας καὶ μετὰ δα-
 κρύων εὐχὴν ποιήσας καὶ πρὸς τὸν ταῦρον ἀπελθὼν εἶπε
 15 μετὰ φωνῆς· ἐγὼ τὸ ὄνομά σου ἐπὶ πάντων ἐπικαλοῦμαι,
 δέσποτα Χριστέ, μετὰ κραυγῆς, ἵνα μάθῃ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος,
 ὅτι διαβόλου μὲν ὄνομα ἐφόνευσεν τὸν ταῦρον, τῇ δὲ τοῦ
 ἀγίου καὶ φανερωτάτου σου ὀνόματος ἐπικλήσει ἐξωοποιήθῃ.
 καὶ πλησιάσας τῷ ταύρῳ λέγει μετὰ κραυγῆς μεγάλης· ἐν
 20 ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν οἱ παράνομοι Ἰουδαῖοι ἐσταύ-
 ρωσαν, ἀνάστα καὶ στήθι μετὰ σεμνότητος. καὶ παρευθὺς
 ὁ ταῦρος ὅλον ἑαυτὸν κινήσας καὶ ἐγερθεὶς, ἔλυσεν αὐτοῦ

5 I. Reg. 2, 6. — Deuter. 32, 39.

1 μόνοις CLM. — 4 γέγραπται γάρ· FPV. — 5 ζωογονοῖ M
 et A m. 1 corr. ex ζωογονεῖ. — 8 τὸν δεσπότην μου ABP τὸν
 ἐμὸν θεὸν R τὸν δεσπότην (om. μου) rel. — 9 ζαμβρή DR ζα-
 βρή P ζαμβρῇ C E G L V ζαβρί A ζαμβρῆς B M ζαβρίς F. — 13 τὸν
 om. AM. — 15 μετὰ φωνῆς μεγάλης RV. — 21 ἀνάστα καὶ στήθι
 (στήθη AP) ABP ἀνάστηθι καὶ στήθι V ἀνάστηθι rel. — 21 παρ-
 ευθὺς B E F G P εὐθὺς R παρευθὺ rel.

1 καὶ μόνον P. — 2 δίδοσθαι χώραν αὐτῷ μηδὲ τοῦ λέγειν P.
 — 11 οἱ om P. — 16 οὗτος om. P. — 17 ὅτι διαβ. μὲν ὀνόματος
 ἀδήλου ἐπικλήσει τέθνηκεν ὁ ταῦρος, τῇ δὲ P. — 18 ἀνέζησεν P.
 — 22 ὅλον ἑαυτὸν ὁ ταῦρος P.

τὰ δεσμὰ Σίλβεστρος καὶ ἀπέλυσε λέγων· πορεύου ὅθεν ἤλ-
θες, καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀδικήσης. ὅπερ μέγα
θαῦμα Ἰουδαῖοι θεασάμενοι καὶ σφόδρα καταπλαγέντες ἀντίκα
προσέπεσαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ θείου Σιλβέστρου πάντες
αἰτούμενοι τὸ ἅγιον βάπτισμα. καὶ γέγονε χαρὰ μεγάλη ^δ
τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς ἐπὶ ὧρας β' κραζόντων·
μέγας ὄντως ὁ θεὸς τῶν χριστιανῶν καὶ ἡ τούτων πίστις.

Καὶ μετὰ ταῦτα βουλόμενος ὁ μέγας Κωνσταντῖνος κτί-
σαι πόλιν εἰς ἴδιον ὄνομα ἐπὶ τὰ ἐσπέρια μέρη, κατ' ὄναρ ^{899 M.}
ὁ θεὸς αὐτῷ ἐπέτρεψεν ἐν τῷ Βυζαντίῳ κτίσαι. καὶ τῷ ιβ' ¹⁰
ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ ποιήσας Κώνσταν καὶ
Κωνσταντῖνον υἱοὺς αὐτοῦ καίσαρας καὶ Δαλμάτιον ἀνεψιὸν
αὐτοῦ ἐν Βρεττανίᾳ καταλείψας αὐτοῖς τὰ δυτικὰ μέρη ἤλ-
θεν εἰς τὸ Βυζάντιον σὺν μητρὶ Ἑλένῃ καὶ υἱῷ Κωνσταν-
τίῳ καὶ Λικινίῳ γαμβρῷ ἐπ' ἀδελφῇ αὐτοῦ. καὶ ἀνανεώσας ¹⁵
τὸ πρῶην ὑπὸ Βύζου βασιλέως τῆς Θράκης τεῖχος κτισθὲν
καὶ προσθεὶς ἄλλο διάστημα προσηγόρευσεν αὐτὴν Κωνσταν-
τινούπολιν. ὀλίγους δὲ τοὺς οἰκήτορας πρὸς τὸ μέγεθος

8—10 Theod. Lect. cf. Theoph. p. 23, 22 Polyd. p. 268 Leo Gr. p. 89, 8. — 10—15 cf. Polyd. p. 266 med. — 15—18 cf. Mal. p. 319, 23 Chron. Pasch. p. 528, 1 Polyd. p. 268. — 18—p. 500, 4 Theod. Lect. cf. Theoph. p. 23, 27; Polyd. p. 272 fin. Leo p. 89, 12.

3 ἰουδαῖοι ABDEP οἱ ἰουδαῖοι rell. — 4 προσέπεσον FLRV. — 6 τοῦ τε βασιλέως PV. — 7 ὄντως om. GL. — 8 μετὰ δὲ ταῦτα FP et recc. quidam μετὰ ταῦτα (om. καὶ) A et recc. alii. — 10 αὐτῷ ὁ θεὸς LM. — 11 κώνσταν καὶ κωνσταντίον BC κωνσταντῖνον καὶ κώνσταν R. — 14 σὺν τῇ μητρὶ ABFR. — 15 λικιννίῳ BCDV. — 16 ὑπὸ βύζου (βίζου P) βασιλέως ABP et inter scrib. corr. ex βυζαντίουσιλέως F ὑπὸ βύζου τινὸς βασιλέως V ὑπὸ βύζου τοῦ βασιλέως L βυζάντιον βασιλ. (om. ὑπὸ) G ὑπὸ βυζαντίου βασιλ. rell. — κτισθὲν τεῖχος BFL.

2 μέγα θαῦμα om. P. — 5 ἅγιον om. P. — 7 Post πίστις P add.: ἀμέλει γέ τοι καὶ ὁ πολυμαθέστατος εὐσέβειος περὶ τῆς ἐνσάρχου θείας οἰκονομίας χριστοῦ φησὶν ἐν ἐπιτομῇ τοιᾷδε καὶ πρῶτον καὶ μόνον. — 12 καίσαρας ἐν Ῥώμῃ P (sed ἐν Ῥώμῃ etiam v. 11). — 13 αὐτοῦ υἱὸν δαλματίου ἐν P. — βρεττανία P. — καὶ καταλείψας P.

τῆς πόλεως ὁρῶν ἀπὸ τε Ῥώμης τοὺς ἀξιολόγους ἐκλεξάμε-
 νος ἀπὸ τε τόπων ἑτέρων συναθροίσας καὶ οἴκους μεγίστους
 οἰκοδομήσας αὐτοῖς καὶ χαρισάμενος οἰκεῖν τὴν πόλιν ἐποί-
 400 M. ησεν. κτίσας δὲ καὶ τὸ παλάτιον καὶ ἱππικὸν καὶ τοὺς β'
 5 μεγάλους ἐμβόλους καὶ τὸν φόρον, ἐν ᾧ κίονα μονόλιθον
 καὶ ὀλοπόρφυρον στήσας, ὃν ἀπὸ Ῥώμης ἐκόμισεν ἀξιάγαστον
 σφόδρα σφόδρα, ἱδρυσεν ἐπάνω αὐτοῦ ἀνδριάντα, ὃν ἤνεγκεν
 ἀπὸ Ἰλίου πόλεως τῆς Φρυγίας ἔχοντα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
 ἀκτῖνας 5'. τὸν δὲ κίονα τρισὶν ἔτεσι πλοιζόμενον ἤγαγε
 10 διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ βάρους. ἀπὸ δὲ
 τῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ φόρου δι' ἐνιαυτοῦ ἦλθεν, καίπερ
 τοῦ βασιλέως συνεχῶς προσφοιτῶντος καὶ χρυσίον ἄπειρον
 τῷ πλήθει διανέμοντος. εἶτα θέμενος εἰς τὰ θεμέλια τοὺς
 ιβ' κοφίνους, οὓς ὁ Χριστὸς ἡυλόγησεν, καὶ ξύλα τίμια καὶ
 15 ἁγίων λείψανα πρὸς στηριγμὸν καὶ φυλακὴν ἔστησεν αὐτὸν
 διὰ πολλῆς μηχανῆς καὶ τέχνης δυνάμεώς τε καὶ σοφίας
 ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος ἀνὴρ τὸν πανθαύμαστον μονόλιθον
 κίονα. ἐξηπάτησαν δὲ τινες τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἀφελεστέρων
 ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀλογωτέρων μὴ εἶναι τοῦτον μονόλιθον

4—9 cf. Mal. p. 320, 6 Chron. Pasch. p. 528, 6 Polyd. p. 268 fin.
 Leo p. 87, 12.

4 καὶ τὸ ἱππικὸν PV. — 7 σφόδρα σφόδρα AP σφόδρα
alterum om. tell. — 8 Ἰλίου πόλεως *scr. e* Mal. ἡλιουπόλεως (ἡλίου
 πόλεως R) ABPR ἱλιούπολιν (ἡλ. M) N ἡλιούπολιν *tell.* — 8 κε-
 φαλὴν αὐτοῦ FLM. — 9 πλωιζόμενον BEGM. — 13 τὰ πλήθη
 (-ει AE) ACELP. — 14 εὐλόγησεν FLNR. — 16 διὰ] μετὰ RV.
 — μηχανῆς καὶ τέχνης AP μηχανῆς καὶ *om. tell.* — 18 ἐξηπα-
 τήθησαν δὲ τινες LR. — ἀφελεστέρων καὶ ἰδιωτῶν V ἰδιωτῶν
 καὶ *om. R.* — 19 ἢ μᾶλλον εἰπ. ἀλογ. *om. FLR.* — ἀλογωτέρων
 ABP τῶν ἀλογ. CENV.

7 ἔφερεν (*ε m. 2 in lit. ex ἡ*) P. — 9 ἀκτῖνας ἐπτά. καὶ
 μὴν ἀπὸ μὲν Ῥώμης τρ. ἔτ. πλοιζόμενος ἦλθε διὰ P. — 11 φόρου
 συρόμενος ἐνιαυτὸν ὀλόκληρον ἤχθη συνεχῶς τοῦ βασ. προσφ. P.
 — 13·14 τοὺς ιβ' οὓς ὁ χρυστὸς ἡγίασε κοφίνους καὶ μέντοι καὶ
 ξύλα. P. — 18 κίονα *om. P.*

αἱ πρὸς διακόσμησιν καὶ εὐπρέπειαν αὐτοῦ χαλκαῖ ζῶναι καὶ οἱ πλείστοι λῶροι. καὶ πρὸς τούτοις ἔκτισε ναοὺς τῶν τε ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῆς ἁγίας Εἰρήνης καὶ τοῦ ἁγίου 401 M Μωκίου καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἐν τῷ Ἀνάπλῳ.

Εἶτα ποιήσας καίσαρας Κωνσταντίον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν 5 Κωνσταντινουπόλει καὶ Λικίνιον γαμβρὸν αὐτοῦ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας κατὰ Περσῶν ἐστράτευσεν, ὅφ' ὧν παρακληθεὶς ὑποφόρους αὐτοὺς ποιήσας ὑπέστρεψεν. καὶ μαθὼν ἐν Νικομηδείᾳ ὅτι Λικίνιος τιμωρῶν ἐφόνευσεν τοὺς χριστιανοὺς ὀργίζεται κατ' αὐτοῦ μεγάλως. ὧν μεταξὺ πο- 10 λέμου γενομένου συνεσχέθη Λικίνιος ζῶν ἐν Χρυσοπόλει, καὶ τοῦτον ἐν Θεσσαλονίκῃ περιώρισεν. πάλιν δὲ νεωτερίζοντος αὐτοῦ καὶ ὀπλων ἀπτομένου, προστάξαντος Κωνσταντίνου ἀνῆρέθη.

Ἡ δὲ μακαρία Ἑλένη εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπελθοῦσα πρὸς 15 402 M. ἀναζήτησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τοῦτον εὗροῦσα ἔκτισεν ἐκκλησίας θαυμασίας καταλύσασα τὸν ἐπὶ τῷ δεσποτικῷ τάφῳ κτισθέντα ναὸν ὑπὸ τῶν ἀθέων τῇ Ἀφροδίτῃ. καὶ ὑποστρέψασα καὶ πολλὰ τῷ υἱῷ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐντειλαμένη ἐτελεύτησεν ἐτῶν π', ἣν καὶ ἔθαψεν ὁ υἱὸς 20 403 M. αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει. πάσης τοίνυν ἀρετῆς ἡ μακαρία κεκοσμημένη εἶχε

2—4 Theod. Lect. cf. Cram. An. II p. 92, 33 Theoph. p. 23, 30; Polyd. p. 274, 2 Leo Gr. p. 89, 3. — 8—14 Theod. Lect. cf. Cram. p. 91, 19 Exc. Bar. Polyd. p. 262. — 15—18 ? *ib.* cf. Sozom. Hist. eccl. II, 1, 2. — 18—22 cf. Theoph. p. 27, 10.

1 τὰς — χαλκαῖς ζώνας καὶ πλείστους λῶρους ὁρῶντες L. — διακόσμησιν αὐτοῦ καὶ εὐπρ. χ. AB. — 6 λικίνιον BCDLV *item* v. 9. — 8 καὶ ὑποφόρους FPR. — 9 ὅτι λικ. ἐν νικομηδείᾳ LR. — 11 λικίνιος BCLV. — 20 ἦν καὶ ABV καὶ *om.* *rell.* — 22 πάση (πᾶσι M) τοίνυν (*om.* F) ἀρετῇ FLNV Exc. de virt. πάσαις τ. ἀρεταῖς B.

1 αἱ χαλκαῖ (*sed etiam antea αἱ inest*) P. — 5 αὐτοῦ *om.* P. — 6 γαμβρὸν P. — αὐτοῦ *om.* P. — 12 καὶ πάλιν νεωτερίζειν καὶ ὀπλων ἀπτεσθαι μέλλοντα προσέταξεν ἀναιρεθῆναι P Cram. — 20 καὶ τελευτήσασα ἐτῶν π' ἐτάφη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀποστόλων P Theoph.

καὶ τὴν χριστομίμητον ταπεινοφροσύνην πρὸς πάντας μὲν,
 διαφερόντως δὲ πρὸς τὸ ἱερὸν τῶν μοναζόντων σχῆμα. τὰς
 γάρ· τοι διὰ βίου τὴν παρθενίαν ἀσκούσας συναγείρουσα
 • πολλάκις καὶ ἐπὶ στιβάδων κατακλίνουσα αὐτὴ δι' ἑαυτῆς
 5 καθυπουργεῖ ὄψα παρατιθεῖσα καὶ κύλικας ὀρέγουσα καὶ
 ὕδωρ ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἐπιχέουσα θεραπεύνης ἔργον ἐπλή-
 ρον. οὕτω δὲ καὶ τὸν αἰμνηστον υἱὸν αὐτῆς ἐξεπαίδευεν
 ἄτυφον ἔχειν φρόνημα, ἀρετῆς καὶ πολιτείας ἀκριβοῦς ἐπι-
 μελεῖσθαι, δουλεύειν τῷ θεῷ κατὰ τὴν γραφὴν μετὰ φόβου
 10 καὶ τρόμου. ὃς καὶ αὐτὸς φυλάττων ἀκριβῶς τὰς αὐτῆς
 ἐντολὰς ἐκαρποφόρει ἑκατονταπλασίως. ἐπὶ τούτου γὰρ τοῦ
 μακαρίου καὶ οἱ ἐνδότεροι Ἰνδοὶ καὶ Ἰβηρες προσῆλθον τῷ
 ἁγίῳ βαπτίσματι, καὶ οἱ Ἀρμένιοι τελείως ἐπίστευσαν μετὰ
 καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Τηριδάτου διὰ τοῦ πολυάθλου μάρ-
 15 τυρος καὶ μεγάλου Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν.

Ἐγένετο δὲ καὶ σεισμὸς ἐν Καμπανίᾳ καὶ κατέπεσαν
 πόλεις ιγ'. καὶ ἔκλειψις ἡλίου γέγονε περὶ ὥραν τρίτην
 404 M. τῆς ἡμέρας, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι. καὶ
 περὶ τὴν Μελιτινὴν χώραν ὄψεων παντοῖον γένος ἐκτείναν-

2—11 Theodoret. H. eccl. I, 18. — 11—15 ? Theod. Lect. cf. Cram. p. 93, 3 Theoph. p. 24, 10 sqq. Leo Gr. p. 89, 17 sqq. — 16 cf. Theoph. p. 37, 33.

6 Θεραπαινίδος FV Theod. — 7 ἐξεπαίδευσεν BCFR. — 13 μετὰ καὶ τοῦ AB Exc. καὶ om. tell. — 16 καὶ ante σεισμὸς om. EF. — κατέπεσαν ABP κατέπεσον tell. — 17 περὶ ὥραν τρίτην P περὶ τρίτην ὥραν R ὥραν τρίτην BCEG τρίτην (om. ὥραν) A ὥρα τρίτη FLNV. — 19 μελιτηνὴν AV et recc. plerique μελητινὴν B μελετινὴν GM. — παντοῖον ADEPRV παντοίων BCFLM.

3 διαβίον P. — 4 δι' ἑαυτῆς θεραπεύνης ἔργον ἐπλήρουν διακονοῦσα καὶ ὄψα P Theod. (om. v. 6 θεραπ. ἔργ. ἐπλ.). — 7—10 sic in P: οὕτω δὲ καὶ τὸν υἱὸν αἰὶ περὶ ἀρετῆς καὶ πολιτείας ἀρίστης καὶ εὐλαβείας καὶ φόβου θεοῦ ἐντελλομένη ἐξεπαίδευεν. — 10 ὃς καὶ — 11 ἑκατονταπλασίως om. P. — 11. 12 ἐφ' οὗ καὶ οἱ ἐνδ. P. — 13 ἁγίῳ om. P. — 13—17 ἐπίστευσαν διὰ τηρίδα τοῦ βασ. αὐτῶν καὶ γρηγορίου ἐπισκόπου αὐτῶν. (cf. Theoph.) καὶ μεγάλου σειρμοῦ γενομένου ἐν καμπ. κατέπ. π. ιγ' P. — 18 ὥς καὶ P.

τες ἑαυτοὺς ἐπὶ διαστήματα ε', καὶ μαχησάμενοι κατέκτειναν ἀλλήλους ὥς καὶ τὴν χώραν ἐκ τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐποξέσαι. καὶ Ἰουδαῖοι στασιάσαντες πρὸς τὸ οἰκοδομῆσαι τὸν ἐν Ἱερο-
 σολύμοις ναόν, πολλοὺς ὁ θεῖος βασιλεὺς [Κωνσταντῖνος]
 τιμωρησάμενος διεσκόρπισεν, ἐν οἷς καὶ τὰ ὄτα αὐτῶν ἀπο- 5
 τεμῶν καὶ τὸ τῆς παρακοῆς καὶ προπετείας ἐνθεῖς αὐτῶν
 τῷ σώματι σύμβολον περιῆγε πανταχοῦ σωφρονίζων καὶ τοὺς
 ἄλλους πάντας μηκέτι τοῖς αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν πράγμασιν.

Καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ δὲ σύνοδος τῶν τιῆ' ἀγίων πατέρων
 ἐγένετο διὰ προφάσεως τοιαύτης· ὁρῶν γὰρ ὁ μέγας οὗτος 10
 βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὴν ἐκκλησίαν ὑπ' Ἀρείου ταραττο-
 μένην σύνοδον οἰκουμενικὴν συνεκρότησεν. καὶ τοὺς μὲν
 ἐπισκόπους πανταχόθεν δημοσίοις ἵπποις καὶ ἡμιόνοις εἰς
 τὴν ἔλευσιν τῆς συνόδου χρήσασθαι ἐκέλευσεν, αὐτὸς δὲ εἰς
 τὴν Νίκαιαν ἀφίκετο ἰδεῖν ἐφιέμενος τὴν πληθὺν τῶν ἀρχι- 15
 ερέων καὶ τὴν ὁμόνοιαν αὐτοῖς προτανεῦσαι. συνεληλυθό- 406 M.
 των οὖν πάντων, οἶκον μέγιστον ἐν τοῖς βασιλείοις εὐτρε-
 πισθῆναι κελεύσαντος καὶ θρόνους ἐν αὐτῷ τεθῆναι, οὕτως
 εἰσελθεῖν αὐτοὺς ἐπέτρεψεν. εἰσελθόντος δὲ καὶ αὐτοῦ ἔσχα-

9—p. 504, 8 Theodoret. H. eccl. I, 7 (*quibusdam e Socr. H. eccl. I, 8, 17 insert.*).

1 μαχεσάμενοι BFR. — 2 ἀποξέσαι EL. — 3 καὶ οἱ ἰουδ. FLMR. — 4 κωνσταντῖνος om. P m. 1 in mg. adscr. A. βασιλεὺς om. BL. — 6 αὐτῶν ἐνθεῖς A ἐνθ. ἑαυτῶν B ἐνθεῖς αὐτοῖς F. — 8 ἅπαντας AL. — 9 δὲ om. FPV et recce. quidam. — ἀγίων τιῆ' BF ἀγίων om. P. — 11 ὑπ' ἀρείου ABP ὑπὸ ἀρ. tell.

2 ἐπὶ πολὺ χρόνον συνεποξέσε P. — 5 διεσκέδασεν P. — 11 βασιλεὺς om. P. — 12 σύνοδον, ὥς φησι Θεοδώρητος, οἰκου-
 μενικὴν P. — 14 κελεύσας P. — 17 ἐν τοῖς βασ. εὐτρεπίσας καὶ
 βάραθρα (l. βάθρα) καὶ θρόνους τοῦτω (l. ἐν τούτῳ) κελεύσας
 τεθῆναι P Theod. — 19—p. 504, 5 sic in P: εἰσελθὼν δὲ καὶ αὐτὸς
 ἔσχατον σὺν ὀλίγοις ἐν μέσῳ ἔστη (Socr.). τοσαύτη γὰρ τις — βα-
 σιλέα, ὥστε καθεσθέντων πάντων ἐξ ἐπιτροπῆς αὐτοῦ καὶ παρα-
 κλήσεως, εἴτα θρόνον μικροῦ τεθέντος εἰς τὸ μέσον οὐ πρότερον
 αὐτὸς ἐκάθισεν, ἕως ἂν παρ' αὐτῶν † ἐγκωμίων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 στεφανώσαντες, *quae in fine aperte mutila sunt.*

τον σὺν ὀλίγοις καὶ ἐστῶτος ἐν τῷ μέσῳ, προετρέψατο πάν-
 τας καθίσαι, εἶτα θρόνου μικροῦ τεθέντος κελευσθεὶς ὑπ'
 αὐτῶν ἐκάθισε καὶ αὐτὸς ἔσχατος πάντων· τοσαύτη τις εὐλά-
 βεια καὶ αἰδὼς τῶν ἀνδρῶν κατεῖχε τὸν βασιλέα. καὶ οἱ
 5 μὲν τοῖς ἄνθεσι τῶν ἐγκωμίων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στεφα-
 νώσαντες τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν εὐλογίαις ἡμεῖψαντο,
 ὁ δὲ τοὺς περὶ τῆς ὁμονοίας τε καὶ συμφωνίας προσαγαγὼν
 λόγους πολλοὺς μὲν ἐφιλοφρονήσατο καὶ λόγοις καὶ δώροις,
 πολλὰς δὲ στιβάδας εὐτρεπισθῆναι προστάξας ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 10 πάντας ἐστίασεν, τοὺς μὲν ἀξιοτέρους ὁμοτραπέζους λαβὼν,
 τοὺς δὲ λοιποὺς εἰς τὰς ἄλλας τραπέζας διεῖλεν. θεασάμε-
 νος δὲ τινὰς τοὺς δεξιοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεκομμένους καὶ
 μαθὼν ὡς ὑπὸ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ διὰ τὴν εἰς
 Χριστὸν ὁμολογίαν τοῦτο πεπόνθασιν, τὰ χεῖλη τοῖς τραύ-
 15 μασι προσενήνοχε κατασπαζόμενος ἐλκύσειν ἐκεῖθεν εὐλογίαν
 τῷ φιλήματι πιστεύων. οὕτως ἦν ὁ θαυμάσιος ἀνὴρ ἐκεῖ-
 νος εὐλαβεία καὶ πίστει καὶ μετριοφροσύνῃ λελαμπρυσμένος.
 τῇ δὲ ἐπαύριον οἱ ἐπίσκοποι πάντες καὶ ὁ βασιλεὺς εἰς ἓνα
 τόπον συνελθόντες καλοῦσι τὸν Ἄρειον σὺν τοῖς ὁμόφροσιν
 20 αὐτοῦ εἰς τὴν σύνοδον ἐπιτρέποντες αὐτῷ συστῆναι τοῖς
 οἰκείοις δόγμασιν. ἦν δὲ τὰ δόγματα τοῦ ἀσεβοῦς καὶ τρις-
 καταράτου ταῦτα· οὐκ αἰὶ ὁ θεὸς πατὴρ ἦν, ἀλλ' ἦν, ὅτε
 ὁ θεὸς πατὴρ οὐκ ἦν. οὐκ αἰὶ ἦν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, ἀλλ'
 ἐξ οὐκ ὄντων γέγονεν· ὁ γὰρ ὢν θεὸς τὸν μὴ ὄντα ἐκ τοῦ
 406 M. 25 μὴ ὄντος πεποίηκεν. διὸ ἦν ποτε, ὅτε οὐκ ἦν· κτίσμα γάρ
 ἐστὶ καὶ ποίημα ὁ υἱός. οὔτε δὲ ὁμοιός ἐστιν ὁ υἱὸς κατ'
 οὐσίαν τῷ πατρί, οὔτε δὲ ἀληθινὸς καὶ φύσει τοῦ πατρὸς

8—16 Theodoret. H. eccl. I, 11. — 22 — p. 505, 16 Alexandri
 ep. Alexandriae epistola ap. Socrat. H. eccl. I, 6, 9.

7 ὁμονοίας τε καὶ ABP τε om. tell. — 13 μαξιμιανοῦ καὶ
 διοκλητιανοῦ L διοκλητιανοῦ (om. καὶ Μαξ.) Exc. de virt. —
 16 ἐκεῖνος ἀνὴρ RV. — 22 τοιαῦτα RV. — 27 οὔτε δὲ ἀληθινὸς
 ABCR οὔτε δὲ ἀληθ. EGN οὔτε ἀληθ. FV Socr.

9 πολλοὺς P. — 21 ἦν δὲ — p. 505, 16 ὑπάρχων om. P.

λόγος ἐστίν, οὔτε δὲ ἀληθινὴ σοφία αὐτοῦ ἐστίν, ἀλλ' εἰς μὲν τῶν ποιημάτων καὶ γεννητός ἐστιν, καταχρηστικῶς δὲ λέγεται λόγος καὶ σοφία γενόμενος καὶ αὐτὸς τῷ ἰδίῳ τοῦ Θεοῦ λόγῳ καὶ ἐν τῷ Θεῷ σοφία, ἐν ᾗ καὶ τὰ πάντα καὶ αὐτὸν πεποίηκεν ὁ Θεός. διὸ καὶ τρεπτός ἐστι καὶ ἄλλοι- 5
ωτός τὴν φύσιν ὥς καὶ πάντα τὰ λογικά. ξένος τε καὶ ἀλλότριος καὶ ἀπεσχοινισμένος ἐστίν ὁ λόγος τῆς τοῦ Θεοῦ οὐσίας, καὶ ἀόρατός ἐστιν ὁ πατήρ τῷ υἱῷ· οὔτε γὰρ τελείως καὶ ἀκριβῶς γινώσκει ὁ λόγος τὸν πατέρα οὔτε τελείως ὁρᾷ αὐτὸν δύναται. καὶ γὰρ ἑαυτοῦ τὴν οὐσίαν οὐκ οἶδεν, ὥς 10
υἱός ἐστιν, δι' ἡμᾶς γὰρ πεποίηται, ἵνα ἡμᾶς δι' αὐτοῦ ὥς δι' ὄργάνου κτίσῃ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἂν ὑπέστη, εἰ μὴ ἡμᾶς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς ποιῆσαι. ἠρώτησεν οὖν τις αὐτούς, εἰ δύναται ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος τραπῆναι, ὥς ἐτράπη ὁ διάβολος, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν εἰπεῖν ὅτι· ναί, δύναται τραπῆναι, 15
τρεπτῆς γὰρ ἐστὶ φύσεως γεννητός καὶ κτιστός ὑπάρχων.

Ἀλλὰ τὸ κατὰ τὴν σύνοδον γεγονὸς θαῦμα οὐ δίκαιον σιωπῇ παραπέμψασθαι. πρὸς γὰρ τὸ παράδοξον τοῦ βασι-
λικοῦ διατάγματος καὶ φιλόσοφοι καὶ ῥήτορες ἐν τῇ συνόδῳ
παρῆσαν διαλεκτικῆς ἐμπειρότατοι, ἐν οἷς ὑπῆρχέ τις Ἑλλήν 20
καὶ αὐτὸς παρὰ πάντων θαυμαζόμενος καὶ τοῖς ἐπισκόποις
ὑπὲρ Ἀρείου πάμπολλα διαπληκτιζόμενος, ὥστε μεγάλην
ἀκρόασιν ἐκ τῆς συμβολῆς γενέσθαι πλήθους ἐπισυντρέχον-
τος. οὐδὲ γὰρ οἷοί τε ἦσαν οἱ ἐπίσκοποι τὸν φιλόσοφόν
τε καὶ ῥήτορα περιτρέψαι τέως διαλεγόμενον, ὅτι πᾶσι τοῖς 25
ἐπαγομένοις ῥᾶστα προσεφέρετο ἐπιλύων εὐφυῶς τὰ προτει-

17—18 cf. Rufin. H. eccl. I, 2 init. Gelasius Cyciz. Hist. concil. Nicaen. II, 8 init. Migne Tom. 85, 1244 A. — 18—p. 507, 15 cf. Rufin. I, 3 Gelas. Cyciz. II, 13 Migne 1252 *praeter Spyridonis nomen et genus aliunde inserta*.

2 γεννητός CD. — 6 τὰ om. AV — 11 ἡμᾶς om. AB. — 14 ὥς ἐτράπη — 15 τραπῆναι om. FM. — 16 γεννητός DF. — 23 συμβουλῆς BL et A in quo u eras. — ἐπιτρέχοντος ABV.

21 παρὰ πάντας P.

νόμενα καὶ δίκην ἐγγέλους ἀκατάσχετος εὐρισκόμενος καὶ
μηδενὶ λόγῳ κρατούμενος. ἐν οἷς γὰρ ἐδόκει συνέχεσθαι
407 M. διολισθαίνων ἐπικρατεστέρως ἀντεφέρετο τῇ τῶν νοημάτων
δεινότητι καὶ ῥημάτων εὐγλωττίᾳ τε καὶ στωμυλίᾳ. ἀλλ'
5 ἵνα δείξῃ ὁ θεὸς ὅτι οὐκ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν
ἐστίν, ἀλλ' ἐν δυνάμει, ἄνθρωπός τις ἐκ τῶν ἁγίων Κύπριος
μὲν τῷ γένει καὶ τῆς πόλεως ἐπίσκοπος ὀνόματι Σπυρίδων,
ἀπλούστατος δὲ τὴν φύσιν καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ σφόδρα,
αἰτεῖται χώραν αὐτῷ διαλέξεως ἐπιδοθῆναι πρὸς τὸν φιλό-
10 σοφον. οἱ δὲ πατέρες τὸ ἀπλοῦν τε καὶ ἰδιωτικὸν τοῦ ἄν-
δρός εἰδότες ἐκώλυνον αὐτόν, μήποτε παρὰ τοῖς μοχθηροῖς
καταγελασθῶσιν. τοῦ δὲ μὴ ἀνεχομένου, πρόσσεισι τῷ ἀνδρὶ
καὶ φησιν· ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἄκουσον, ὦ φιλό-
σοφε, τὰ τῆς ἀληθείας δόγματα. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη·
15 ἔάν εἴποις. κακεῖνος εἶπεν· γίνωσκε ὅτι ὁ θεὸς εἷς ἐστίν·
ὁ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν δημιουργήσας, ὁ καὶ τὸν ἄν-
θρωπον ἐκ γῆς διαπλάσας καὶ τὰ ὁρατὰ πάντα καὶ ἀόρατα
τῷ λόγῳ αὐτοῦ καὶ τῷ πνεύματι συστησάμενος. τοῦτον οὖν
τὸν λόγον ἡμεῖς υἱὸν θεοῦ εἰδότες προσκυνοῦμεν πιστεύον-
20 τες διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς παρθέ-
νου τεχθῆναι καὶ διὰ σταυροῦ καὶ θανάτου καὶ ἀναστάσεως
αὐτὸν ἐλευθερωκέναι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὃν καὶ ἐλπί-
ζομεν ἐλθόντα πάλιν κρῖναι πάντας ἐν δικαιοσύνῃ. πιστεύεις
τούτοις, φιλόσοφε; ὁ δὲ ὥς ἂν τις μηδέποτε πείραν λόγων·

3 ἐπικρατέστερος ER. — ἐφέρετο B ἀνεφαίνετο E ἀντε-
φαίνετο R. — 6 ἐστίν om. R Exc. de virt. — ἀλλ' ἐν δυνάμει
ὁ ἅγιος Σπυρίδων ἰδιώτης ὢν τῷ λόγῳ (rell. om.) Exc. de virt.
— 7 τῆς αὐτῆς πόλεως L τῆς πόλεως τριμηθούντων (τριμυ-
θοῦντος R τριμιθουσίας F) FRV. — 11 διεκώλυνον B F V. —
15 εἴποις B D E L P Exc. Gelas. εἶπης AFMRV εἴπεις C. — ἀκούω
post εἴποις add. codd. praeter ABP om. etiam Exc. Gelas. —
16 ὁ καὶ τὸν οὐρ. AV. — 17 καὶ τὰ ἀόρατα ABDLV Exc. —
23 πάντας] ζῶντας L ζῶντας καὶ νεκρούς A. — πιστεύεις DE.
— 24 τοῦτο BMR. — πείραν λόγων μηδέποτε RV.

7 καὶ τῆς πόλεως ἐπίσκοπος om. P. — τοῦνομα P. — 15 ὁ
om. P. — 24 μηδεπώποτε P Exc. Gelas.

ἔχων εἰς ἀντίθεσιν ἀπηνεώθη καὶ ὡς κωφὸς καὶ ἄλαλος ἀποσιωπήσας τοῦτο μόνον ἐφθέγγετο ὅτι· καὶ μοι ταῦτα οὕτως ἔχειν δοκεῖ. καὶ ὁ γέρον φησὶν· οὐκοῦν ἀναστὰς ἀκολουθεῖ μοι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ λήψῃ τὸ σημεῖον τῆς πίστεως ταύτης. ὁ δὲ φιλόσοφος ἐπιστραφεὶς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες. ἕως ὅτε λόγων ἐποιούμην σπουδὴν, λόγους λόγοις ἀντετίθουν τὰ προσφερόμενα 408 M. καὶ τέχνη τοῦ λέγειν ἀνέτρεπον. ὅτε δὲ ἀντὶ λόγων δυνάμεις τις ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦδε τοῦ γέροντος, οὐκ ἴσχυσαν οἱ λόγοι τῇ δυνάμει ἀντιτάξασθαι. οὐδὲ γὰρ οἷός 10 τέ ἐστὶν ἄνθρωπος ἀντιστῆναι θεῷ. διὰ τοι τοῦτο, εἴ τις ὑμῶν δύναται συνιέναι, ὥς καὶ γὰρ νενόηκα, πιστεύσει εἰς Χριστὸν καὶ ἀκολουθεῖτω σὺν ἐμοὶ τῷ γέροντι τούτῳ, ἐν ᾧ ἐλάλησεν ὁ θεός. τούτῳ οὖν τῷ τρόπῳ γενόμενος ὁ φιλόσοφος χριστιανὸς ἔχαιρεν ἡττηθεὶς ὑπὸ τοῦ γέροντος. παρῆν 15 δὲ τηνικαῦτα καὶ ὁ θεῖος Παφνούτιος ἀνὴρ Αἰγύπτιος καὶ τερατουργὸς καὶ ὁμολογητής, οὗ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν Μαξιμιανὸς ἐξώρυξεν. ὅς καὶ τῆς συνόδου κανονίσει θελούσης ὥστε κληρικὸν μὴ συνέρχεσθαι γυναικὶ πρὸς γάμον ὡς βαρὺν τὸν λόγον ἀνέτρεψε καὶ μόνοις ἐπισκόποις ἐτύπωσε τοῦτο 20 παραφυλάττεσθαι. μετὰ γοῦν πολλὴν τὴν τῆς σκέψεως ἀκρίβειαν ἔδοξε πᾶσιν ὁμοῦ δεῖν ὁρίσασθαι τὸ ὁμοούσιον ἐπὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τοῦτ' ἐστὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ φύσεως τῷ πατρὶ καὶ τὸν υἱὸν ὁμολογεῖν. ἦν δὲ καὶ κατὰ

15—18 *cf.* Rufin. I, 4. — 18—21 Theod. Lect. *Cf.* Cram. p. 92, 12 Polyd. p. 282 *fin.* — 21—p. 508, 3 *cf.* Rufin. I, 5.

ὁ στραφεὶς AB. — 6 ἀκούσατέ μου RV. — ὅτου BV. — 7 ἀντετίθουν καὶ τὰ προσφερ. τέχνη Muralt. Gelas. — 8 καὶ τέχνη τοῦ λ. ἀνέτρεπον *om.* FN. — 12 εἰς χριστὸν ABP Exc. Gelas. εἰς τὸν χρ. *rell.* — 16 καὶ τερατουργὸς *om.* N καὶ *om.* F. — 19 βαρὺ *codd. praeter BN.*

2 λέγων ὅτι P. — 2. 3 δοκεῖ οὕτως ἔχειν P. — 6 ὦ ἄνδρες *om.* P. — λόγων μὲν ἐπ. P. — 16 αἰγύπτιος τερατουργὸς τε καὶ P.

κράτος καὶ συμφώνως ἐβεβαίωσαν παρεκτὸς Ἀρείου τοῦ ἀσεβοῦς καὶ ἄλλων ἔξ ὁμοφρόνων αὐτοῦ, οὓς καὶ ἀναθεματίσαντες οἱ θεῖοι τιη' πατέρες ὁ βασιλεὺς ἐξώρισεν.

Μετὰ δὲ ταῦτα φιλαπεχθήμονες τινες ἄνδρες κατὰ τινων
 6 τῶν ἐπισκόπων ἐγγράφους ἐπέδωκαν τῷ βασιλεῖ κατηγορίας.
 109 Μ. ὁ δὲ ταύτας δεξάμενος καὶ δεσμήσας καὶ τῷ δακτυλίῳ ση-
 μηνάμενος ἐκέλευσε φυλάττεσθαι. εἶτα πρὸς εἰρήνην αὐτοὺς
 καὶ ὁμόνοιαν συμβιβάσας καὶ ταύτας κομίσας ἐνώπιον πάν-
 των κατέκαυσεν ὄρκῳ πληροφορήσας αὐτοὺς μηδὲν ἀναγνώ-
 10 ναι τῶν ἐν αὐταῖς γεγραμμένων. οὐ γὰρ ἔφη χρῆναι τὰ
 πλημμελήματα τῶν ἱερέων δῆλα γίνεσθαι τοῖς πολλοῖς, ἵνα
 μὴ σκανδάλου πρόφασιν ἐντεῦθεν λαμβάνοντες ἀδεῶς ἀμαρ-
 τάνωσιν. ἐγὼ δὲ εἰ αὐτόπτης ἐγενόμην ἐπισκόπου γάμον
 ἀλλότριον διορύττοντος, συνεκάλυψα ἂν τῇ πορφυρίδι μου
 15 ταύτῃ τὸ παρανόμως γινόμενον, ὥς ἂν μὴ βλάβαι τοὺς
 θεωμένους τῶν πραττομένων ἢ ὄψις. οὕτω τοίνυν τοὺς
 μὲν εὖ λέγοντας ἀνακηρύττων, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας παρα-
 κλητικῶς εἰς ὁμόνοιαν ἐλαύνων τοὺς πάντας ὁμογνώμονας
 καὶ ὁμοδόξους ἐπὶ τοῖς ἀμφισβητούμενοις ἅπασι κατέστησεν.
 20 καὶ οὕτω παραινέσας πάντας καὶ πολλῆς τιμῆς τε καὶ δω-

4—p. 509, 2 Theodoret. H. eccl. I, 11, 4. insertis v. v. 16—19 ex I, 13, 2.

2 οὓς καὶ ABP καὶ om. tell. — 3 πατέρες τιη' N. — 4 τινες ἄνδρες ABPV τινες om. tell. ἄνδρες om. Exc. de virt. — κατὰ τινας A κατὰ τινος B. — 8 καὶ ταύτας ABFPV Exc. καὶ om. tell. — 10 ἐν αὐτοῖς ERV. — ἐγγεγραμμένων AB Exc. — οὐ γὰρ FNP Exc. Theod. οὐδὲ γὰρ tell. — 11 γενέσθαι AMR. — 12 ἀμαρτάνουσιν FLN. — 15 βλάβειεν B (sed ei lit. corr. vid.) et Exc. βλάβειεν M. — 16 πραττομένων ABLP Exc. δρωμένων (δρεπομένων M) tell. Theod. — 17 εὐλογοῦντας F Exc. — 18 τοὺς δὲ πάντας CELRV.

2 ἄλλοι ἔξ ὁμόφρονες P. — 5 τῶν om. P Exc. — 9 κατέκαυσεν ὁμωμοκῶς (ὡς add.?) μηδὲν ἀναγνοὺς τῶν γεγραμμένων. P Theod. — 14 μου om. P. — 15 βλάβαι P. — 20 Post κατέστησεν P Theod. add.: ὡς ὁμόφωρον μὲν κρατῆσαι τὴν πίστιν, τῆς δὲ τοῦ πάσχα ἑορτῆς τὸν αὐτὸν παρὰ τοῖς πᾶσι καιρὸν ὁμολογηθῆναι.

φιζόμενος, ὡς ἐνόμιζεν, καὶ τὸν ὄρκον ἀποκρουόμενος ἔφη·
οὕτω φρονῶ ὡς καὶ ἐγγράφως. ἦν γὰρ ὁ ἄθλιος κατα-
415 M. γράψας τὴν ἑαυτοῦ δόξαν ἐν χάρτῃ καὶ ἐν κόλπῳ φέρων
ὥμνυεν ἀληθῶς οὕτω φρονεῖν ὡς καὶ ἐγγράφως εἶη δηλαδὴ
8 πεποιηκώς. ὁμόσαντα δὲ μὴ φρονεῖν ἐναντία τῇ συνόδῳ
ἀπέλυσεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰρηκώς· εἰ μὲν ὀρθή σου ἐστίν
ἡ πίστις, καλῶς ὥμοσας, εἰ δὲ ἀσεβῆς καὶ διεστραμμένη,
κρίναι κύριος ὁ θεὸς τὰ κατὰ σε θᾶττον. ταύτῃ τοι καὶ
τὸν μέγαν Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας εἰς κοινωνίαν αὐτὸν
10 δέξασθαι παρεκελεύσατο ὡς ἅτε μετανοήσαντα. τοῦ δὲ μὴ
καταδεξαμένου γινώσκοντος ἀκριβῶς τὴν Ἀρείου δυστροπίαν,
ἐξορίζει τοῦ θρόνου τὸν ἅγιον πιστεύσας καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ
γενομένας ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν λοιδορίας. καὶ οὐ θαῦμα.
πολλάκις γὰρ καὶ θεῖοι ἄνδρες κατὰ τινων εὐσεβῶν διαβο-
15 λὰς ἀκρίτως παραδεξάμενοι παρετράπησαν τῆς ἀληθείας καὶ
τοὺς εὐσεβεῖς παρέβλαψάν τε καὶ παρελύπησαν, ὥσπερ οὖν
416 M. καὶ ὁ θεσπέσιος Δαυὶδ ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ οἰκέτου Σιβᾶ
κατὰ τοῦ δεσπότη Μεμφιβοσθὲ ψευδηγοροῦντος, ὡς ὅτι τὰ
τοῦ τυράννου Ἀβεσαλὼμ καὶ ἀντάρτου φρονεῖ, τοῦτον παρ-
20 ἔβλαψε καὶ τῶν ἰδίων ἀποστερήσας τῷ οἰκέτῃ προσαπεκλή-
ρωσεν. ὅθεν χρὴ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας τε καὶ σκέψεως
ἐρευνᾶν τὰς κατηγορίας καὶ μὴ ὡς ἔτυχε τοῖς κατηγοροῦσι
πιστεύειν, κἂν ἄγαν ὥσιν ἀξιόχρεοι. διὸ δὴ καὶ Νικόδη-
μος πρὸς τοὺς παρανόμους Ἰουδαίους καταφορικῶς τε καὶ

5—8 Athan. Ep. ad Serapionem apud Theodoret. H. eccl. I, 14. — 8—13 cf. Socr. H. eccl. I, 27. — 14—23 cf. Theodoret. H. eccl. I 33.

11 καταδεξαμένου ABP καταδεχομένου tell. — 13 γινόμενας FMR. — 17 σιβᾶ ACDF. — 18 δεσπότη om. EFN. — ὡς om. MV. — 19 ἀβεσσαλὼμ BCNRV. — 20 προσαπεκλήρωσεν ABPV προσεκλήρωσεν tell.

1 ἀποκρουόμενος οὕτω φρονῶ, φησὶν, ὡς P. — 3 ἐν τῷ κόλπῳ P. — 12 τὸν ἅγιον ὁ ἅγιος βασιλεὺς μάλιστα γε πιστεύσας P.

ἐντρεπτικῶς ἔφη· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, εἰ μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρῶτον καὶ γνῶ τί ποιεῖ. ἀμέλει γέ τοι καὶ οἱ τῶν ἔξω σοφοὶ τοῦτο προδήλως ὑπεμφαίνοντες οὕτω φασίν· ἡ μὲν ἀμφισβήτησις κρίσει ἀναρτάσθω, ἡ δὲ κρίσις τοὺς ἐλέγχους βασανίζέτω, ἡ δὲ βάσανος τὸ δέον ὀριζέτω, ὁ δὲ ὄρος γεγράψθω, τὰ δὲ γεγραμμένα κυρούσθω, τὰ δὲ κυρωθέντα βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις, καὶ πᾶσα ἀψιμαχία οἰχέσθω, καὶ πάλιν φιλία χορευέτω. οὐκοῦν οὐδεὶς ἀπερισκέπτως καὶ ἀβασανίστως καταψηφίζεσθαι καὶ ριποκινδύνως ἐκφέρειν τὰς ἀποφάσεις κατὰ τῶν κατηγορουμένων, ἀλλὰ μετὰ πλείστης ἐρεύνης τε καὶ ἐκζητήσεως ἀκριβεστάτης.

Ὡς ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς διατάξεσι φησιν ὁ θεῖος λόγος· ἔστω δὲ ὁ κριτὴς ἀπροσωπόληπτος μήτε πλούσιον ἐντρεπόμενος ἢ κολακεύων παρὰ τὸ προσῆκον, μήτε πένητος φειδόμενος. οὐ λήψῃ γάρ, φησίν, πρόσωπον δυνάστου, καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει, ὅτι τοῦ κυρίου ἡ κρίσις. καὶ δικαίως τὸ δίκαιον διώξεται. καὶ οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον. ὅθεν οὐδεὶς πιστεύειν ὥς ἔτυχε τοῖς κατηγοροῦσιν ἀκρίτως καὶ ἀβασανίστως. ἐγχωρεῖ γάρ τις καὶ διὰ ζῆλον ἢ φθόνον κατὰ τινος ἀδελφοῦ ἐνστήσασθαι ψευδηγορίαν, ὥς οἱ δύο πρεσβύτεροι κατὰ Σωσάννης καὶ ἡ Αἰγυπτία ἐπὶ τοῦ Ἰωσήφ. σὺ οὖν ὥς θεοῦ ἄνθρωπος τὰ τοιαῦτα μὴ προχείρως παραδέχου, ἵνα μὴ ἀνέλῃς τὸν ἄθῳον

1 Joh. 7, 51. — 4—8 Isidor. Pelus. Epp. V, 204 Migne Tom. 78, 1456. — 14—17 Const. App. II, 41. — 16 Levit. 19, 15. — 17 Exod. 23, 3. — 18 Deuter. 16, 20. — Prov. 12, 21. — 20—p. 512, 1 Const. App. II, 37.

1 κρίνη ENP κρίνει C. — 2 πρότερον FP Joh. om. R. — 9 ἀβασ. λέγειν ἢ καταψηφίζεσθαι RV. — 11 ζητήσεως BE R. — 13 ὁ θεολόγος A ὁ λόγος R. — 15 πένητι ACR πένητα P πενήτων R. — 18 δίκαιος CMP δικαίῳ F. — 22 κατηγορίαν AB (ψευδῇ κατηγορίαν Const.). — οἱ κατὰ CENV. — 23. 24 μὴ προχείρως τὰ τοιαῦτα ABV.

22 κατὰ] ἐπὶ τῆς P Const.

καὶ ἀποκτείνης τὸν δίκαιον. ἄθῳον γάρ, φησὶν, καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς οὐδὲ λήψῃ δῶρα ψυχὴν πατάξαι. τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῦσιν ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ λυμαίνονται ῥήματα δίκαια. εἰ οὖν ἀπροσωπολήπτως κρίνετε, ἐπιγνώ-
 5 σεσθε τὸν κατηγοροῦντα κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῇ, καὶ ἀποδείξαντες αὐτὸν συκοφάντην καὶ ψευδολόγον ποιήσατε αὐτῷ καθ' ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι τῷ πλησίον, καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν κατὰ τὸν θεῖον νόμον κυρίου· ὅσον γὰρ ἐπ' αὐτῷ ἐφόνευσε τὸν
 10 ἀδελφὸν προλαβὼν τὰ ὦτα τοῦ κριτοῦ. γέγραπται γάρ· ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ αἵματος ἐκείνου ἐκχυθήσεται τὸ αἷμα αὐτοῦ. καὶ· ἐξαρεῖς τὸ ἀνάτιον ἀπὸ σου αἷμα. οὐκοῦν ἐρευνᾶτε μετὰ πολλῆς ἀκριβείας περὶ τῶν ἐνεχομένων καὶ πρῶτον περὶ τοῦ κατηγοροῦντος, ὅποια τίς ἐστίν
 15 ἡ ἀναστροφή αὐτοῦ. καὶ ἐὰν εὐσυνείδητος καὶ ἀξιόπιστος εὑρεθῇ, μὴ πιστενέσθω μόνος· παράνομον γὰρ τὸ τοιοῦτον· ἀλλ' ἐχέτω καὶ ἑτέρους μάρτυρας εὐλαβεῖς καὶ ὁμοτρόπους, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο καὶ τριῶν μαρτύρων ἀξιοχρέων δη-
 418 M. λονότι σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. διὰ τί δὲ εἵπομεν τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπιζητεῖσθαι; διότι πολλάκις ἐγχωρεῖ καὶ τοὺς δύο καὶ τοὺς πλείονας ἐπὶ κακῷ μαρτυρῆσαι καὶ συμφώνως ψευδηγορῆσαι, ὥς τοὺς δύο πρεσβυτέρους κατὰ Σωσάννης ἐν Βαβυλῶνι καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παρανόμων κατὰ Ναβουθὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ κυρίου
 25 ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ κατὰ Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος

1—12 Const. App. II, 42. — 1 Exod. 23, 7; 8. — 8 Deuter. 17, 7. — 10 Gen. 9, 6. — 12 Deut. 21, 9. — 13—p. 513, 12 Const. Apost. II, 49. — 18 Deut. 19, 15; 2 Cor. 13, 1.

1 φησὶν post καὶ δίκαιον ins. C om. BR. — καὶ om. V. — 4 δίκαια om. FN. — 8 τὸ πονηρὸν BCE et recc. quidam αὐτὸ πονηρὸν recc. alii. — 15 αὐτοῦ ἡ ἀναστροφή AB. — ἀνατροφή CM. — 18 ἀξιοχρέων δηλονότι om. F Const. — 23 ναβουθαὶ B Const.

1 ἀποκτείνης] ἀποκτενεῖς P. — 10 γάρ] δέ P Const.

αὐτοῦ. ἔστωσαν οὖν οἱ μάρτυρες πραεῖς ἀόργητοι ἐπιεικεῖς ἀγαπητικοὶ σώφρονες ἐγκρατεῖς ἀπερίεργοι θεοσεβεῖς. ἡ γὰρ τῶν τοιούτων μαρτυρία βεβαία πάντως ὑπάρχει. τῶν δὲ μὴ τοιούτων μὴ παραδέχεσθε τὰς μαρτυρίας κἂν συμφωνεῖν δοκῶσιν ἐπὶ τῇ καταμαρτυρίᾳ. προστέτακται γὰρ ἐν τοῖς 5 νόμοις· οὐκ ἔσῃ μετὰ πολλῶν ἐν κακίᾳ, οὐ παραδέξῃ ἀκοήν ματαίαν, οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ πλήθους ἐκκλῖναι τὸ δίκαιον. ἐν μέρει δὲ καὶ τὸν κρινόμενον εἰδέναι ὀφείλετε ὁποῖός ἐστι τῇ τοῦ βίου συνηθείᾳ καὶ ἀναστροφῇ μεμαρτυρημένος τὸν βίον, εἰ ἀνέγκλητος καὶ ἀδιάβλητος, εἰ ὅσιος 10 καὶ φιλόξενος καὶ φιλόπτωχος, εἰ σώφρων καὶ ψεύδους καθαρός, εἰ ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. μακάριος γὰρ ὁ τοιοῦτος, ἔὰν πειρασθῇ καὶ δόκιμος ἀναφανῇ. ἀνὴρ γάρ, φησὶν, ἀπείραστος ἀδόκιμος παρὰ θεῶ. καὶ οὕτω δοκιμασθεὶς ἐπὶ ψεύσματι λέξει καὶ αὐτὸς εἰκό- 15 τως· εἶδες, κύριε, μὴ παρασιωπήσης, ὅτι ἐπανεστήσαν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

6 Exod. 23, 1; 2. — 16 Psalm. 34 (35), 22. — Psalm. 26 (27), 12.

5 καταμαρτυρία APV Const. μαρτυρία tell. — 7 συγκαταθήσει CF συγκαθεσθήσῃ V συγκαθήσῃ M συγκαθίσει E σηνκαθήσῃ (-ίσῃ alii) R. — 9 ἀνατροφή AM. — εἰ μεμαρτυρημένος R Const. — 14 παρὰ τῷ θεῷ B et recc. quidam. — 15 λέξει ABPV λέγει CEFN δ λέγεται recc. quidam ὁ λέγων recc. alii.

6 ἐπὶ κακίᾳ P Const. Exod. — οὐδὲ παραδέξει P. — 11 εἰ σώφρων καὶ ἀψευδὴς καὶ ἀμέθυστος καὶ ἀπεχ. ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ P (μὴ μέθυστος etiam Const.). — 17 Post ἑαυτῇ P add.: καί· κρινόν με, κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον (Psalm. 7, 9; 10). ταύτη τοί φησιν ὁ σοφὸς (Sir. 11, 7) πρὶν ἐξετάσεις μὴ μέμψῃ. νόησον πρῶτον ἀκριβῶς καὶ τότε ἐπιτίμα. καί· (Sir. 19, 17) ἔλεγξον τὸν πλησίον πρὶν ἀπειλῆσαι, καὶ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίστου. καί· (Sir. 19, 15) ἔλεγξον τὸν φίλον. πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολή, καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίστευε. (Sir. 19, 4) ὁ γὰρ ταχὺ ἐμπιστεύων κοῦφος καρδίᾳ. καί· (Prov. 17, 15) ὃς δίκαιον κρίνῃ τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον βδελυκτὸς παρὰ θεῶ.

Ἴδετε καὶ τὰ κοσμικὰ δικαστήρια, ὧν τῇ ἐξουσίᾳ ὁρῶ-
 μεν ἀγομένους φονεῖς μοιχοὺς φαρμακοὺς τυμβωρύχους λη-
 στὰς, καὶ τὰς ἀνακρίσεις αὐτῶν λαμβάνοντες ὑπὸ τῶν
 προσαγόντων οἱ ἡγούμενοι λέγουσι τῷ κακούργῳ, εἰ ταῦτα
 5 οὕτως ἔχοι. κακείνου συγκατατιθεμένου καὶ ὁμολογοῦντος
 οὐκ εὐθέως ἐπὶ τὴν κόλασιν αὐτὸν ἐκπέμπουσιν, ἀλλὰ πλεί-
 419 μ. οσιν ἡμέραις τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ ποιοῦνται μετὰ συμβουλίας
 καὶ σκέψεως πολλῆς καὶ ζητήσεως, καὶ οὕτω τελευταῖον
 ὄρον καὶ ψῆφον θανάτου ὁ μέλλων ἐκφέρειν κατ' αὐτοῦ
 10 πρὸς τὸν ἥλιον ἐπάρας τὰς χεῖρας ἐπὶ πάντων διαμαρτύρε-
 ται ἁθῶς ὑπάρχειν τοῦ αἵματος τοῦ ἀνθρώπου, καίτοι
 ὄντες ἐθνικοὶ καὶ ἄθεοι καὶ μόνην τὴν φύσιν ἔχοντες δι-
 δάσκαλον. ὑμεῖς δὲ γινώσκοντες θεὸν τὸν ἐτάζοντα καρδίας
 καὶ νεφροῦς καὶ συνιόντα εἰς πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν πόσω
 15 μᾶλλον ὀφείλετε μετὰ πολλῆς ἐρεῦνης τὴν δικαίαν κρίσιν
 κρίνειν, ὅτι τοῦ κυρίου ἡ κρίσις τοῦ μέλλοντος ἀποδοῦναι
 ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. διὰ δὲ τοῦτο παραινεῖ καὶ
 προμαρτύρεται διαρρηδὴν Σολομῶν λέγων· ἀκούσατε καὶ
 ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κρατοῦντες πλήθους, ὅτι παρὰ κυρίου
 20 ἐδόθη ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου, ὃς
 ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλάς διερευνήσει, ὅτι ὑπη-
 ρέται ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς οὐδὲ
 ἐφυλάξατε νόμον οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἐπορεύ-
 θητε. φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν ἔρευνα, ὅτι

1—13 Const. Apost. II, 52. — 13 Psalm. 7, 10; 32 (33), 15. —
 16 Rom. 2, 6. — 18 Sap. 6, 1 sqq.

5 ἔχοι ACDPV ἔχει rell. Const. — συγκαταθεμένου CR Const.
 συγκατιθεμένου P.

1 ἴδετε δὲ καὶ P (δὲ etiam Const.). — 2 τυμβωρύχους om. P.
 invit. Const. — 16 ἀνταποδοῦναι P. — 17 Post αὐτοῦ P add.:
 ἐπεὶ περ σειραῖς τῶν ἑαυτοῦ ἀμαρτημάτων ἕκαστος σφίγγεται
 (Προν. 5, 22). καί· ἰδοὺ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ
 προσώπου αὐτοῦ γέγραπται (Jes. 62, 11). — 18 σολ. ὁ σοφώτατος
 λέγων P. — 19 κατοίκοῦντες P.

κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται. ὁ γὰρ ἐλάχιστος σύγγνωστός ἐστιν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. καὶ ὁ κύριός φησιν· ὧ μὲν γὰρ ὀλίγον δοθήσεται, ὀλίγον καὶ ἀπαιτήσουσι παρ' αὐτοῦ, ὧ δὲ πολὺ δοθήσεται, πολὺ καὶ ἀπαιτήσουσι παρ' αὐτοῦ.

5

Καὶ μέντοι καὶ ὁ μέγας Ἰσίδωρος ἔφη· χρή τοὺς τῶν πραγμάτων κριτὰς ὀξύτατους εἶναι καὶ περιεσκεμμένους ἄγαν περὶ τὸ νοεῖν καὶ ἀνακρίνειν καὶ διακρίνειν ἀπαθῶς καὶ ἀπροσωπολήπτως, τοῦ γὰρ κυρίου ἡ κρίσις, ἵνα καὶ τὴν τῶν λεγόντων δεινότητα καὶ τὴν τῶν λεγομένων πιθανότητα 10 παρέντες εἰς αὐτὸ τὸ βάθος τῶν νοημάτων χωρῆσαι δυνή- 420 κ. θεῖεν κάκειθεν μετὰ πολλῆς ἐξετάσεως καὶ περιόδου καὶ μὴ θᾶττον κατὰ συναρπαγὴν, ἀλλὰ μετὰ πλείστης μακροθυμίας καὶ ἀνεξικακίας θηρεύσαντες ἀνιμήσασθαι τὴν ἀλήθειαν. οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων διὰ βραδυτῆτα νοῦ τοῦ δικαίου 15 καλῶς οὐκ ἐφικνοῦνται, οἱ δὲ δι' ὀξύτητα μὲν ἐφικνοῦνται, διὰ δὲ φιλοχρηματίαν καπηλεύουσι χρυσῷ προπίνοντες τὴν ψῆφον καὶ τὸν τῆς δικαιοσύνης ζυγὸν λήμματι παρασαλεύοντες. εἰσὶ δὲ ἕτεροι οἱ καὶ αἰδοῖ καὶ κολακεία καὶ φόβῳ καὶ φιλίᾳ ἢ ἔχθρᾳ διαφθείροντες τοῦτο. διὰ τοι ταῦτα 20 χρή τὸν κριτὴν καὶ συνετὸν εἶναι καὶ ἀδέκαστον καὶ χρημάτων καὶ αἰδοῦς καὶ κολακείας καὶ φόβου καὶ φιλίας καὶ

3 Luc. 12, 48. — 6—14 Isidor. Pelus. Epp. III, 9 Migne Tom. 78, 733. — 15—p. 516, 5 Isid. III, 175 Migne 865.

3 γὰρ om. MV. — 4 πολὺν καὶ CEN. — 8 περὶ] ἐπὶ N. — 9 τοῦτο γὰρ ἡ κρίσις B τοῦ γὰρ κρίσις R. — 10 καὶ τὴν τῶν λεγομένων πιθανότητα om. B et recc. quidam. — τὴν om. AP. — πιθανότητα ACDF. — 13 κατὰ BPR καὶ κατὰ tell. — 15 βραδυτῆτα EFMR βραχυτῆτα D. — 16 οἱ δὲ — ἐφικνοῦνται om. ACR. — 19 δὲ καὶ ἕτεροι ABF.

1 ὑπάρχουσι P. — 2 ἐτασθήσονται καὶ τοῖς κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. καὶ μέντοι γε καὶ ὁ κύριός φησιν P. — 19 δὲ ἕτεροι om. P (ἕτεροι om. etiam Is.). — 20. 21 χρή τοιγαροῦν τὸν κριτὴν P Is.

ἐχθρας κρείττονα. εἰ γὰρ ὁποτέρῳ τῶν τοιούτων παθῶν χειρωθείη, τὰ πάντα διαφθείρει καὶ ἀπόλλυσιν. εἰ τοίνυν τὸ μὲν εὐρεῖν τὸ δίκαιον ἔργον, τὸ δὲ μὴ διαφθείρειν εὐρόντα ἐργωδέστερον, οὐ δεῖ ἐπιρρίπτειν τινὰ ἑαυτὸν τῷ
 5 κρίνειν. τότε γοῦν ὁ ὀρθὸς ὅρος τῆς δικαιοσύνης σώζεται, ὅταν τῇ μὲν αἰτίᾳ ἢ κρίσις, τῇ δὲ κρίσει ὁ ἔλεγχος, τῷ δὲ ἐλέγχῳ ἢ ψῆφος ἢ πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ἁμαρτήματος τὴν τιμωρίαν ὀρίζουσα.

Ὁ τοίνυν μέγας Ἀθανάσιος οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ βασιλέως
 10 Κωνσταντίνου διὰ τὰς τῶν Ἀρειανῶν κακουργίας ἐξωρίσθη,
 421 M. ἀλλὰ γε καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου καὶ διαδόχου.
 φησὶ γάρ· ὁ δὲ ἅγιος Ἀθανάσιος γνοὺς πάλιν καὶ τὸν βα-
 σιλέα Κωνσταντίον τὰ τῶν Ἀρειανῶν κρατύνειν βουλόμενον,
 καὶ τοὺς Ἀρειανοὺς συσκευαζομένους ἀθέμιτα αὐτοῦ κατηγο-
 15 ρεῖν ἐπὶ διεφθαρμένου δικαστηρίου, μηδενὶ θαρρήσας αἰφνί-
 διον ἐν μέσαιτάτῃ νυκτὶ ζητούμενος κατέφυγε πρὸς τινα
 παρθένον ἁγίαν, ἣτις ἐπὶ τῷ πράγματι ξενισθεῖσα διηπόρει
 τὴν ἄφριξιν. ὁ δὲ μακάριος πατριάρχης λέγει πρὸς αὐτήν·
 ἐπιζητοῦμαι παρὰ τῶν Ἀρειανῶν καὶ ἀθέμιτα λοιδοροῦμαι.
 20 ἵνα δὲ μὴ κἀγὼ δόξαν ἄλογον ἀπενέγκωμαι καὶ εἰς ἁμαρ-

5—8 Isid. III, 365 Migne 1017. — 9—p. 517, 13 cf. Vitam Athanasii quae in editis Metaphrasti adscribitur cp. 13 Migne Tom. 25 p. CCXL. — 9—p. 518, 2 cf. etiam Pallad. Hist. Laus. cp. 136 Migne Tom. 34, 1235.

4 τῷ] τὸ CDEPV εἰς τὸ F om. R. — 5 ὁ ὅρος ὀρθῶς AB. — ὁ om. CPR. — 6 ἢ κρίσις ἀκολουθήσῃ Isid. — 14 αὐτοῦ APR αὐτῷ B αὐτῶ rell. — 16 μεσετάτῃ F μεσεστάτῃ M μεσιτατάτῃ A μέσῳ τῇ C μεσωτάτῃ (μέσῳ ταύτην alii) R.

2 καὶ ἀπόλλυσιν om. P Isid. — 5 ὀρθὸς τῆς δικαιοσύνης (δίκης Is.) ὅρος P Is. — 9 βασιλέως] θείου P. — 11 κωνσταντίου om. P. — 14 συσκευαζ. αὐτὸν καὶ σπουδάζοντας ἀθέμ. κατηγ. αὐτοῦ κατὰ συκοφαντίαν ἐπὶ P Vita. — 16 πρὸς τινα παρθένον ὠραιότητα πάνυ καὶ φευκτὴν διὰ τὸ ἀμήχανον κάλλος καὶ τὸ νέον τῆς ἡλικίας P (cf. Vitam et Pallad. initio capitis). — 17—19 ἣτις ἐπὶ τῷ πράγματι ξενισθεῖσα φησὶν ὁ δίκαιος· ἐπιζητοῦμαι P.

τίαν ἐμβάλω τοὺς τιμωρήσασθαι με βουλομένους φυγεῖν ἐν-
 εθυμήθην. ἀπεκάλυψεν οὖν μοι ὁ θεὸς τῇ νυκτὶ ταύτῃ
 λέγων· παρ' οὐδενὶ σωθῆναι μέλλεις, εἰ μὴ παρ' ἐκείνῃ τῇ
 παρθένῳ. καὶ γὰρ αἰεὶ τὰς κατ' αὐτοῦ προγινώσκων ἐπι-
 βουλὰς ἐκ θείας ἀποκαλύψεως ὁ θεοφόρος οὗτος ἀπεδί- 5
 δρασκεν, ὅθεν ὡς γόητα καὶ φαρμακὸν αὐτὸν οἱ τῆς ἀλη-
 θείας ἐχθροὶ διέβαλλον. ἡ οὖν παρθένος ἀπωσαμένη πάντα
 λογισμὸν ὡς ἐκ θεοῦ πεμφθέντα κατέκρυψεν αὐτὸν ἔτη 5'
 μέχρι τῆς Κωνσταντίου ζωῆς, ἥτις καὶ μόνη περινίπτουσα
 τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ τὰ περιττώματα διακονοῦσα καὶ τὰς 10
 χρείας αὐτῷ πάσας οἰκονομοῦσα καὶ βιβλία κιχρωμένη καὶ
 παρέχουσα διετέλεσεν. καὶ οὐδεὶς ἀνθρώπων Ἀλεξανδρείας
 πάσης ἐν τοῖς ἔξ ἔτεσιν ἔγνω, ποῦ ἐστὶν ὁ πατριάρχης.
 Ἰουλιανοῦ δὲ τὸ κράτος περιθεμένου καὶ σπουδάζοντος τὰ
 παρὰ Κωνσταντίου διαπραχθέντα πάντα ἀνατρέπειν τοὺς ἐξ- 15
 ορισθέντας ἅπαντας ἀνεκαλέσατο. ὅπερ γνοὺς ὁ ἅγιος Ἀθα-
 νάσιος ἐξελθὼν ἐκ τοῦ οἴκου τῆς παρθένου πάλιν ἐν τῇ
 νυκτὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν παρεγένετο. ὃν οἱ Ἀλεξανδρεῖς
 θεασάμενοι καὶ τὸν θεὸν δοξάσαντες ὡς ἐκ νεκρῶν ἐδέξαντο
 ζῶντα. καὶ δὴ τοῖς γνησίοις αὐτοῦ φίλοις ἀπελογεῖτο λέ- 20 422 M.
 γων· τούτου χάριν πρὸς ὑμᾶς οὐ κατέφυγον, ὅπως εὖορκον
 ὑμῖν καὶ ἀτάραχον ποιήσω τὴν ὑποχώρησίν μου. διὸ πρὸς
 ἐκείνην ἀπῆλθον, πρὸς ἣν ὑποψίας ἀφορμὴν οὐδεὶς ἐλάμ-

4—7 Theod. Lect. cf. Cram. An. II, 95, 29. — 14 — p. 518,
 21 cf. Vitam Athanas. cp. 15 Migne p. CCXLII.

2 τῇ νυκτὶ ταύτῃ ABFNP ταύτῃ τῇ νυκτὶ CERV Vita Pall.
 — 5 οὕτως AP. — 6 φαρμάκον A φάρμακον P. — 13 ἔγνω τὸ
 γεγονός, ἢ ποῦ N. — 22 ὑμῶν RV. — ποιήσω καὶ ἀτάραχον AB.

13 ὁ πατριάρχης] ἀθανάσιος P. — 14 Ἰουλιανὸς — περι-
 θέμενος — σπουδάζων P Vita. — 15 περιορισθέντας P Vita. —
 16 ὁ ἅγιος om. P. — 18 παρεγένετο] ἦλθεν P. — 19 καὶ τὸν
 θεὸν δοξάσαντες om. P Vita Pall. — 23 πρὸς ἣν ὑποψίαν οὐδεὶς
 ἔχειν ἠδύνατο διὰ τὸ τῆς ὕψεως εὖοπτον καὶ δυσπρόσιτον P
 (Similia Vita Pall.).

βανεν, δύο μνηστευσάμενος, τὴν σωτηρίαν ἐκείνης (ὠφέλησα
 γὰρ αὐτὴν σφόδρα) καὶ τὴν ἐμὴν δόξαν. ὁ δὲ γε Ἰουλιανὸς
 ἐπιτερόμενος τοῖς εἰδώλοις αὐτοῖς τὴν ἐκκλησίαν ἐτά-
 ραττε τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀνοίγων ἱερὰ καὶ θυσίας ἐπιτελῶν
 5 τῇ Κωνσταντινουπόλει Τύχῃ δημοσίᾳ ἐν τῇ βασιλικῇ, ἔνθα
 τῆς αὐτῆς Τύχης τὸ ἄγαλμα καθίδρυνται. κἀντεῦθεν οἱ τῇ
 πλάνῃ τῶν εἰδώλων δεδουλωμένοι βουλήν εἰσηγήσαντο πρὸς
 τὸν βασιλέα ὥς οὐκ ἄλλως περιέσεσθαι τῶν χριστιανῶν, εἰ
 μὴ Ἀθανασίου ἀπαλλαγεῖν ἅτε δὴ θεμελίου ὄντος τῆς κατ'
 10 αὐτῶν ἐκκλησίας. διὰ τοῦτο γοῦν πάλιν δικαστῶν κινήσεις,
 [πάλιν λαοί], πάλιν στρατιῶται, πάλιν βουλαὶ καὶ δῆμοι
 ἐκμαινόμενοι καὶ ταρασσόμενοι Ἀθανάσιον ἀπαιτούμενοι. διὸ
 δὴ πάλιν νύκτωρ ἀποδράντος αὐτοῦ καὶ περὶ τὸν Νεῖλον
 γενομένου μέλλοντος εἰς πλοῖον εἰσέρχεσθαι, περιστάντες οἱ
 15 γνήσιοι φίλοι μετὰ δακρύων πρὸς αὐτὸν ἔλεγον· ποῦ πάλιν
 ἀναχωρεῖς, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τίνι καταλιμπάνεις ἡμᾶς
 ὥς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα; πρὸς οὓς φησιν ὁ καλὸς
 ποιμὴν· μὴ κλαίετε, τέκνα, μὴ κλαίετε· νεφύδριόν ἐστι φθι-
 νοπωρινὸν οὗτος ὁ ταραχος, πρὸς ὀλίγον μὲν φαινόμενος,
 20 ὁξέως δὲ διαλυόμενος. μὴ ῥαθυμεῖτε, τέκνα· τάχιον ἐλεύ-
 σομαι πρὸς ὑμᾶς θεοῦ κελεύοντος. ὅπερ δὴ καὶ γέγονεν.

21 — p. 519, 8 Similia Cram. l. l.

4 Ἑλλήνων] εἰδώλων ERV. — καὶ θυσίας ἐπιτελῶν om. FN
 sed in F v. 6 post καθίδρυνται add.: θυσίας ἐπετέλει. — 9 κατ'
 αὐτὸν MV κατ' αὐτοὺς R αὐτῶν (om. κατ') B. — 10 δικαστῶν
 — 11 στρατιῶται πάλιν om. F. — 11 πάλιν λαοί om. BP Vita.
 — 12 καὶ Ἀθανάσιον FV. — 13 τὸ νεῖλον ER τὸν εἶλον C. —
 14 γενομένου ABV γενόμενον R λεγόμενον CELN om. F. —
 18 νεφίδριον AFV ἐφύδριον B νεφήδιον (-ίδιον R -εἶδιον G)
 GMR. — 20 ῥαθυμῆτε BPRV.

6 τὸ om. P. — 9 ὄντος αὐτοῦ τῆς P Vita. — 10 δικαστῶν
 κινήσεις πάλιν στρατὸς πάλιν βουλή καὶ δῆμος ἐταράττετο Ἀθαν.
 P Vita. — 13 ἀποδράς καὶ π. τ. ν. εἰς πλοιάριον ἐμβὰς περι-
 στάντες P. — 18 μὴ κλαίετε ὡς τέκνα μὴ κλαίετε μηδὲ ῥαθυμῆτε,
 νεφ. γάρ ἐστι P. — 19 πρ. ὀλιγ. φαινόμενος μὲν, ὁξ. δὲ ἀφανι-
 ζόμενος. καὶ τάχιον P (Similia Vita). — 21 ὅπερ δὴ καὶ γέγ. μετ'.

μετὰ γὰρ ὀλίγον χρόνον, τῶν Ἑλλήνων ὁρῶντων περιϊπτα-
 μένας κορώνας ἐπὶ τὸν ναὸν τοῦ Σεράπιδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
 καὶ κραζούσας σφοδρῶς ἔλεγον πρὸς αὐτὸν ἐμπαικτικῶς·
 εἶπε ἡμῖν, κακόγηρε, τί κράζουσιν αἱ κορώναι; ὁ δὲ ἅγιος 428 M.
 πρὸς αὐτούς· αἱ κορώναι φωνοῦσι κρά κρά, τὸ δὲ κρά τῇ 5
 Ἀσσυρίων φωνῇ αὐρίον ἐστίν, ὅθεν αὐρίον ὄψεσθε τὴν τοῦ
 θεοῦ πρόνοιαν καὶ τὴν ἡμετέραν δόξαν. καὶ τῇ ἐπαύριον
 ἠγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ. ἐπανῆλθε
 γὰρ ἐκ Περσίδος νεκρὸς ἐβδελυγμένος μήτε ἐλεούμενος μήτε
 οἰκτειρόμενος, ὥς δὲ πολλοῖς διαρρήδην ἡ φήμη, μηδὲ τῷ 10
 τάφῳ προσδεχόμενος, καὶ πολλῆς ταραχῆς καὶ θορύβου ἐπλή-
 ρωσε τοὺς Ἕλληνας. ὁμοῦς οὖν τὸν μακάριον καὶ ἅγιον
 Ἀθανάσιον οὐκ ἔλιπεν ἔξορία καὶ φυγὴ καὶ βάσανος. μι-

8—11 cf. Greg. Naz. Or. 21 cp. 33 Migne Tom. 35, 1121 A.
 — 12—p. 520, 7 cf. Vitam Athanasii cp. 17 Migne Tom. 25
 p. CCXLV B sqq.

2 σεραπίδος A σαράπιδος DV παράπιδος M. — 3 ἐμπεκτι-
 κῶς AM ἐπαικτικῶς C ἐκπληκτικῶς B. — 5 κρά CFV κράς B. —
 6 ἀσσυρίων R (Ῥωμαίων Cram.). — 12 τῷ ἁγίῳ καὶ (ἁγίῳ καὶ
 om. F) μακαρίῳ ἀθανασίῳ FR. — 13 ἔλειπε CN. — φυγὴ BR
 φήμη tell.

ὀλίγον ἐπανελθόντος ἐκ βασιλικοῦ προστάγματος, καὶ ἀναιρε-
 θέντος ἐν περσίδι τοῦ διώκτου κατὰ τὴν περὶ αὐτοῦ θείαν
 τοῦ δικαίου πρόρρησιν. οἱ γὰρ Ἕλληνες ὁρῶντες περιϊπτ. κορ. P. —
 3 σφοδρῶς om. P. — ἐμπαικτικῶς] ἐμπαίζοντες καὶ χλευάζοντες P.
 — 4 ὁ δὲ φησιν· αἱ μὲν κορ. κράζουσιν P. — 7 ἡμετέραν P. —
 8 τοῦ ἀποστάτου om. P. — 8 ἐπανῆλθε—11 προσδεχόμενος om. P.
 — 11—p. 520, 7 sic in P: καὶ πολλὴ κραυγὴ τε καὶ ταραχὴ
 καὶ ἀδοξία κατέσχε τοὺς Ἕλληνας. οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ οὐάλεν-
 τος αὐθις τὸν αὐτὸν ὁρῶν διωγμὸν ἀποδράς ἐν μνημείῳ πατρίῳ
 κατέκρυψεν ἑαυτὸν μῆνας δ'. τοίνυν κατὰ τὸν νοητὸν τοῦτον ἐπὶ
 οὐάλεντος χειμῶνα ὁ πολύτλας καὶ πολυάθλος ἀθανάσιος μετὰ
 τοὺς πολλοὺς ἐκείνους τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγῶνάς τε καὶ
 διωγμούς, ὧν οὐδὲ ἀριθμεῖν ῥάδιον, πολλὰ προειρηκῶς πέτρῳ
 τῷ μετ' αὐτὸν ἐπισκόπῳ, οἷα καὶ ὅσα π. τ. ἀ. ὑποστήσεται, τὸν
 βίον ὑπεξ. διαρκ. ἐπὶ τῆς ἱερ. ἔτη μς' προασκήσας καὶ διαπρέψας
 ἐν τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ εἰ καὶ τις ἄλλος. (cf. Vitam Athan.
 cp. 17 p. CCXLV B et CCXLVI B.)

κρὸν γὰρ ἀναπνεύσας ἐκ τούτου πάλιν ὁ τοῦ Οὐάλεντος
ἐπέστη αὐτῷ πόλεμος, ὅθεν καὶ τοῦτον τροπώσάμενος διὰ
τῆς καλῆς φυγῆς, ὥς πληρωθῆναι μῆνας δ' τὴν φυγὴν
αὐτοῦ, τὸν βίον ὑπεξέρχεται διαρκέσας ἐπὶ τῆς ἱερωσύνης
5 ἔτη μὲν πολλὰ πρὸ τοῦ θανάτου εἰρηκώς, μᾶλλον δὲ προ-
γνωστικῶς προφητεύσας Πέτρῳ τῷ μετ' αὐτὸν ἐπισκόπῳ,
οἷα καὶ ὅσα παρὰ τῶν Ἀρειανῶν ὑποστήσεται.

Περὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ ποικίλων καὶ διαφόρων ἀγώνων
καὶ διωγμῶν φυγῶν τε καὶ ἀποκρύψεων ἀναριθμήτων ἀπο-
10 λογούμενος ἄκουσον οἷα φάσκει ὁ μακάριος· εἰ γὰρ λοιδο-
ροῦσι τοὺς κρυπτομένους ἀπὸ τῶν ζητούντων ἀνελεῖν καὶ
διαβάλλουσι τοὺς φεύγοντας ἀπὸ τῶν διωκόντων, τί ποιή-
σουσιν ὁρῶντες τὸν μὲν Ἰακώβ φεύγοντα τὸν ἀδελφόν, τὸν
δὲ Μωϋσῆν ἐν Μαδιάμ ὑποχωρήσαντα διὰ τὸν Φαραῶ; τί
15 δὲ τοιαῦτα φλυαροῦντες ἀπολογήσονται τῷ Δαυὶδ ἀποδιδρά-
σκοντι τὸν Σαοὺλ καὶ κρυπτομένῳ μὲν τούτῳ ἐν τῷ σπη-
λαίῳ, ἄλλοιοῦντι δὲ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, ἕως οὗ παρέλθῃ
424 M. τὸν Ἀγγοῦς καὶ τὴν ἐπιβουλήν ἐκκλίνῃ; τί δ' ἂν εἵποιεν
οἱ πάντα λέγοντες εὐχερῶς καὶ πάντα λίθον κατὰ τὸ δὴ
20 λεγόμενον κινουῦντες Ἥλιαν τὸν μέγαν κρυπτόμενον ἀκού-
οντες διὰ τὸν Ἀχαάβ καὶ φεύγοντα διὰ τὰς ἀπειλὰς τῆς
Ἰεζάβελ; καὶ μέντοι καὶ οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν ζητούμενοι
τότε κατεκρύπτοντο λανθάνοντες ἐν τῷ σπηλαίῳ παρὰ τῷ

10—p. 521, 1 Athanas. Apol. de fuga sua cp. 10 Migne
Tom. 25, 657 A.

2 πόλεμος αὐτῷ BM. — 4 τοῦ βίου V et recc. plerique. —
5 τοῦ θανάτου AB^R τοῦ θανάτου αὐτοῦ rell. — 12 ποιήσωσι
EP. — 16 κρυπτόμενον RV. — μὲν om. ARV. — τοῦτῳ F
τοῦτο A τοῦτον RV. — 17 αὐτοῦ ABF. — 18 ἀγγοῦς BDERV,
— ἐκκλίνει ADFPRV. — 19 πάντες CR. — 20 ἡλίαν BCR.

8—10 ὅς καὶ περὶ τῶν ποικ. καὶ διαφ. αὐτοῦ ἀποφυγῶν τε
καὶ ἀποκρύψεων ἀπολογούμενος τοιάδε φησὶν· P. — 13 τὸν ἀδελ-
φὸν ἦσαυ P Ath. — 22 οἱ om. P.

Ἀβδία. ποίαν οὖν καὶ πρὸς Ἡσαΐαν ἐπινοήσωσιν ἀντίθεσιν
παρεκελευόμενον ἕκαστον ὑπὲρ εὐσεβείας διωκόμενον κατὰ
θεοῦ συγχώρησιν καὶ λέγοντα· ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον
ὅσον, ἕως ἂν ἡ ὀργὴ κυρίου παρέλθῃ; καὶ γὰρ οἱ μὲν
εὐσεβῶς ζῶντες ἐν Χριστῷ διωχθήσονται ἀδίκως δηλονότι, 5
οἱ δὲ ἄνομοι δικαίως ἐκ προσώπου κυρίου ἐκδιωχθήσονται,
καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. οὕτω δὲ καὶ οἱ τῆς
χάριτος τρόφιμοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ὑπανεχώρουν
κρυπτόμενοι. καὶ ὁ μὲν Πέτρος ἐκ τῆς φυλακῆς ἀποδράς
ἐξέφυγε τὰς χεῖρας Ἡρώδου καὶ τῆς προσδοκίας τῶν Ἰου- 10
δαίων, ὁ δὲ Παῦλος ἐν Δαμασκῷ παρὰ τοῦ ἐθνάρχου ζη-
τούμενος ἀπὸ τοῦ τείχους ἐν σαργάνῃ κεχάλασται καὶ διέ-
φυγε τοῦ ζητοῦντος τὴν μανίαν. τῆς τοίνυν γραφῆς τοιαῦτα
λεγούσης περὶ τῶν ἁγίων, ποίαν ἄρα πρόφασιν τῆς ἑαυτῶν
προπετείας καὶ περὶ τῆς τῶν γραφῶν ἀγνοίας ἐξευρεῖν οἱ 15
φιλοσκῶπται δυνήσονται; ἐν μὲν γὰρ τῷ νόμῳ πρόσταξις ἦν
ἀφορισθῆναι καὶ πόλεις φυγαδευτηρίους ὑπὲρ τοὺς ζητου-
μένους εἰς θάνατον, ὅπως δῆποτε δύνασθαι διασώζεσθαι.
ἐπ' ἐσχάτων δὲ παραγενόμενος ὁ πάλαι τῷ Μωσῇ χρηματί-
σας ἐκεῖνα θεὸς λόγος αὐτῷ ἐντολὴν δίδωσι λέγων· ὅταν 20
διώκωσιν ὑμᾶς ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, φεύγετε εἰς τὴν ἑτέ-
ραν. καὶ τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη

3 Jes. 26, 20. — 7 Psalm. 36 (37), 28. — 7—p. 522, 5 Athan.
ib. cp. 11. 12. — 20 Matth. 10, 23. — 22 Matth. 24, 16 sqq.

1 οὖν] δὲ ABF. — ἐπινοήσωσιν ACDEP ἐπινοήσουσιν BFMRV.
— 3 λέγοντι ACDEF R φησιν P. — 4 παρέλθοι AM R. — 10 τὰς
προσδοκίας V. — 17 καὶ πόλεις ABPV Ath. καὶ om. tell. — ὑπὲρ
του ζητουμένους A ὑπὲρ τοῖς ζητουμένοις CEN ὑπὲρ τῶν ζητου-
μένων BFRV (ὑπὲρ τοῦ τοὺς ζητουμένους Ath.). — 18 δύνασθε P
δύνωνται B δύνανται F. — 19 μωσεῖ BDV μωϋσῇ R. — χρημα-
τίσας] συλλαλήσας B (λαλήσας Ath.).

3 ὅσον alterum in P expunctum. — 5 ζῶντες] ζεῖν ἐθέ-
λοντες P. — 5 ἀδίκως — 6 ἐκδιωχθήσονται om. P ex homoeotel.
— 13 τῆς om. P. — 17 ἀφανισθῆναι P.

425 M. καὶ ὁ ἐκ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω ἄραι· τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς λόγος ἄνθρωπος γενόμενος κατηξίωσε ζητούμενος ὥς ἡμεῖς κρυβῆναι καὶ πάλιν
5 διωκόμενος φυγεῖν καὶ τὴν ἐπιβουλήν ἐκκλῖναι τῶν ἐναντίων ἡμᾶς διδάσκων μὴ ἐπιρρίπτειν ἑαυτοὺς εἰς κινδύνους. διὰ δὴ τοῦτο καὶ οἱ θεῖοι μάρτυρες ἐν τοῖς διωγμοῖς διωκόμενοι μὲν ἔφευγον, εὐρισκόμενοι δὲ ἐμαρτύρουν.

Ἄλλ' εἴποι δ' ἄν τις, φησὶν ὁ μέγας καὶ ἀποστολικὸς
10 Διονύσιος, οὐκ ἔστι δικαιοσύνης ἄνδρας ὁσίους ἔαν ἀβοηθήτους ὑπὸ τῶν φαύλων ἐκτρυνχομένους. πρὸς ὃν ῥητέον ὥς, εἰ μὲν ἀγαπῶσιν οὗς φῆς ὁσίους τὰ ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῶν προσύλων ζηλούμενα, τοῦ θείου πάντως ἐκπεπτώκασιν ἔρωτος, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ὅσοι κληθεῖεν ἄν ἀδικοῦντες τὰ
15 ὄντως ἐραστὰ καὶ θεῖα τοῖς ἀζηλώτοις καὶ ἀνεράστοις ὑπ' αὐτῶν οὐκ εὐαγῶς παρευδοκιμούμενα. εἰ δὲ τῶν ὄντως ὄντων ἐρῶσιν, εὐφραίνεσθαι χρή τοὺς τινῶν ἐφιεμένους, ἡνίκα τῶν ἐφετῶν τυγχάνουσιν. ἢ οὐκ ἐν τούτῳ μᾶλλον πλησιάζουσι ταῖς ἀγγελικαῖς ἀρεταῖς, ὅταν ὥς δυνατόν ἐφέσει τῶν
20 θείων ἀναχωροῦσι τῆς τῶν ὑλικῶν προσπαθείας ἐγγυμναζόμενοι πρὸς τοῦτο λίαν ἀνδρικῶς ἐν ταῖς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ περιστάσεσιν; ὥστε οὖν ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅτι τοῦτο μᾶλλον ἔστι τῆς θείας δικαιοσύνης ἴδιον τὸ μὴ θέλγειν καὶ ἀπολλύειν τῶν ἀρίστων τὴν ἀριστότητα ταῖς τῶν ὑλικῶν δόσεσιν,
25 μηδέ, εἴ τις ἐπιχειροίη τοῦτο ποιεῖν, ἔαν ἀβοηθήτους, ἀλλ'

9 — p. 523, 2 Dionys. Areop. de divinis nominibus VIII, 8 Migne Tom. 8, 896.

2 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ — ἱμάτια αὐτοῦ om. FM. — 10 δικαιοσύνη BR. — 14 καὶ οὐκ ABPV Dion. καὶ om. rel. — 16 ὄντων N ὄντων om. F. — 18 τυγχάνωσιν DR Dion. — ἢ] ἡ P οἱ F δν R. — 19 ἀγγελικαῖς ABP Dion. εὐαγγελικαῖς rel. — 20 ἀναχωρῶσι MV Dion. — 22 ἀληθῶς AV. — 23 ἀπολλύειν CDEFV Dion. ἀπολύειν rel.

3 θεὸς om. P Ath. — 22 τοῦτον P.

ἐνιδρύειν αὐτοὺς ἐν τῇ καλῇ καὶ ἀμειλίκτῳ στάσει καὶ ἀπο-
νέμειν αὐτοῖς τοιούτοις οὗσι τὰ κατ' ἀξίαν.

Κωνσταντίνου δὲ τοῦ μεγάλου ὑπὸ Ἑλλήνων φιλοσόφων 426 M.
ὄνειδισθέντος εἰς τὸ Βυζάντιον ὡς οὐ πράττει καλῶς παρὰ
τὰ ἔθνη τῶν παρὰ Ῥωμαίοις βασιλευσάντων διαγινόμενος, 5
ἀλλὰ νεωτερίζων τὴν θρησκείαν μεταθέμενος ἔδοξεν ἓνα τῶν
φιλοσόφων διαλεχθῆναι Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τοῦ Βυζαν-
τίου περὶ τῆς πίστεως. λόγων δὲ ἄπειρος ὢν ὁ Ἀλέξανδρος,
τὰ δὲ ἄλλα θεῖος, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαλέξεως εἶπε τῷ δια-
λεκτικῷ φιλοσόφῳ· ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ 10
ἐπιτάττω σοι σιωπᾶν καὶ μὴ φθέγγεσθαι. ἅμα δὲ τῷ λόγῳ
ἐφिमώθη καὶ ἔμεινεν ἄλαλος.

Ἐφ' ὧν χρόνων καὶ ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ἐν πολλαῖς ἀρε-
ταῖς καὶ μεγάλας διαπρέπων ἀκουστὸς ἐγένετο τῷ βασιλεῖ,
καὶ γράφει αὐτῷ παρακλητικὴν ἐπιστολὴν τοῦ σκυλῆναι 15
αὐτὸν ἕως Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως τῶν εὐχῶν αὐτοῦ 427 M.
ἀπολαύσῃ. ὁ δὲ μακάριος γενόμενος ἐν πολλῇ φροντίδι

3—12 Theod. Lect. cf. Cram. An. II, 92, 2 Theoph. p. 23, 7
Leo Gramm. p. 88, 12 Theodos. Melit. p. 63.

4 πράττει AFNR et B lit. ex πράττειν (Cram. Theodos.
Theophanis codd. optimi) πράττοι CELV (Leo Theoph. codd.
alii). — 5 διαγενόμενος CER. — 12 ἐφимώθη codd. praeter
BERV (P). — ἔμεινεν BCP Cram. διέμεινεν rell. Leo Theod. —
17 ἀπολαύσει ABCF.

3—12 sic in P: τοῦ δὲ γε μεγάλου κωνστ. ὑφ' ἑλλ. τινῶν
φιλοσ. ὄνειδ. περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως ἔδοξεν ἓνα τῶν φιλοσ.
διαλ. ἀλεξ. ἐπισκόπῳ κωνσταντινουπόλεως. καὶ δὴ ἀρξάμενου
τοῦ φιλοσόφου δυσφήμως διαλέγεσθαι. φησὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν
ὁ θεῖος ἀλέξανδρος· ἐν ὀνομ. ἰησοῦ χρ. σιωπᾶν ἐπιτάττω σοὶ καὶ
μὴ φθέγγεσθαι τὸ παράπαν· ὃς καὶ παραντίκα φιμωθεὶς ἔμεινεν
ἄλαλος. — 13 ἅγιος] μέγας P. — 13—17 sic in P: ἀρεταῖς δια-
πρέπων ἀκούσας ὁ φιλόθεος καὶ φιλομόναχος οὗτος βασιλεὺς γρά-
φει παρακλητικὴν ἐπιστολὴν προσκαλούμενος αὐτὸν ἐν κωνσταν-
τινουπόλει εὐλογηθῆναι βουλόμενος ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ μὲν γε
καὶ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ἀρχιερεῖς τε καὶ πατέρας εἰς παράκλησιν
αὐτοῦ κινήσας. καὶ γενόμενος ὁ γέρων ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ.

λέγει τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Παύλῳ· τί λέγεις, τέκνον; ἀπέρχομαι πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τὴν παράκλησιν αὐτοῦ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· εἰὰν ἀπέλθῃς, Ἀντώνιος ὑπάρχεις, εἰὰν δὲ μὴ ἀπέλθῃς, ἄββᾶς Ἀντώνιος. καὶ ὁ ἅγιος ἔφη· οὐκοῦν
 5 διὰ τῆς δόξης ταύτης, εἰὰν μὴ λέγομαι ἄββᾶς, ὅντως οὐκ ἀπέρχομαι. καὶ τοῦτο μαθὼν ὁ διακριτικώτατος βασιλεὺς ὠφελήθη μᾶλλον εἰς τὸ μέτριον καὶ ἀφιλόδοξον τοῦ ἁγίου γέροντος.

Περὶ οὗ καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἔφη· ἔφθασε δὲ καὶ
 10 μέχοι βασιλέων ἡ ἐνάρετος πολιτεία Ἀντωνίου. καὶ γὰρ μαθόντες Κωνσταντῖνος ὁ μέγας καὶ Κωνσταντῖος καὶ Κώνστας οἱ αὐγουστοὶ ἔγραφον αὐτῷ ὡς πατρὶ καὶ ἡξίου ἀντιγραφα παρ' αὐτοῦ δέχεσθαι. ἀλλ' οὔτε γράμματα δεχόμενος περὶ πολλοῦ τινος λόγον ἐποιεῖτο, οὔτε μὴν ὡς οἱ πολλοὶ
 15 ἐπὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐγεγήθει. ὅτε γοῦν ἐκομίζετο αὐτῷ γράμματα, ἐκάλει τοὺς μοναχοὺς καὶ ἔλεγεν· μὴ θαυμάζετε, εἰ βασιλεὺς γράφει πρὸς ἡμᾶς, ἄνθρωπος γάρ ἐστι καὶ αὐτός, ἀλλὰ θαυμάζετε, ὅτι ὁ θεὸς τὸν νόμον ἔγραψε καὶ διὰ τοῦ ἰδίου υἱοῦ λελάληκεν ἡμῖν. βουλομένου οὖν αὐτοῦ
 20 μὴ παραδέχεσθαι τὰς ἐπιστολάς, ἐκωλύθη παρὰ τῶν μοναχῶν λεγόντων αὐτῷ ὅτι· χριστιανοί εἰσιν οἱ βασιλεῖς, καὶ μὴ ὡς

9—p. 525, 10 Athanas. Vita Antonii cp. 81 Migne Tom. 26, 956.

5 λέγωμαι BDERV. — 10 καὶ γὰρ ABPV Ath. γὰρ om. rell. — 11 κῶνστας FM. — 19 λελάληκεν BP Ath. ἐλάληκεν A ἐλάλησεν rell.

2 αὐτοῦ καὶ τῶν πατέρων. ὁ δὲ φησιν· εἰὰν μὲν ἀπέλθῃς P. — 4 καὶ ὁ γέρον εἶπεν· οὐκ οὖν εἰὰν διὰ τ. δ. τ. οὐκέτι λέγομαι ἄββᾶς P. — 7 ἁγίου om. P. — 9 ἔφη· διάφημος οὖν γενόμενος Ἀντώνιος διὰ τὰς θείας αὐτοῦ καὶ διαφόρους ἀρετὰς ἔφθασε καὶ P invito Ath. — 10 βασιλέων ἡ φήμη αὐτοῦ. καὶ γὰρ μαθ. P Ath. — 12 αὐγουστοὶ] καίσαρες καὶ υἱοὶ αὐτοῦ P. — 14 λόγον om. P Ath. — ὡς οἱ πολλοὶ om. P Ath. — 19 βουλόμενος οὖν μὴ P. — 20 τὰς ἐπιστολάς εἰτα παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν μοναχῶν πάντων λεγόντων ὅτι P (similiter Ath.). — 21 καὶ ἵνα μὴ P Ath.

ἀπορηθέντες σκανδαλισθῶσιν. ἐπέτρεπεν οὖν ἀναγινώσκε-
σθαι τὰς ἐπιστολάς καὶ ἀντέγραφεν ἀποδεχόμενος αὐτούς, ὅτι
τὸν Χριστὸν προσκυνοῦσιν, συνεβούλευε δὲ τὰ πρὸς σωτη-
ρίαν καὶ μὴ μεγάλα τὰ παρόντα ἡγεῖσθαι, ἀλλὰ μνημο-
νεύειν αἰὲ τοῦ θανάτου καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ 5
ἀνταποδόσεως καὶ εἰδέναι μόνον τὸν θεὸν ἀληθινὸν βασιλέα
καὶ αἰώνιον. φιλανθρώπους τε εἶναι αὐτοὺς ἡξίου καὶ
τοῦ δικαίου φροντίζειν καὶ τῶν πτωχῶν ὡς μέλλοντας περὶ
τῆς ἀρχῆς αὐτῶν δοῦναι λόγον τῷ θεῷ. ἅπερ οἱ βασιλεῖς 428 M.
δεχόμενοι λίαν ἔχαιρον ἐπὶ τῇ παραινέσει τοῦ θεοφόρου. 10

Τοῦ οὖν θείου Κωνσταντίνου βασιλεύσαντος ἐν Ῥώμῃ
ἔτη ιβ' καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτη κ', καὶ ἐν Νικομη-
δεῖα τελευτήσαντος ἐτῶν ξε', οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐκράτησαν
τῶν Ῥωμαίων, τῆς μὲν ἀνατολῆς Κωνστάντιος, τῆς δὲ δύ- 429 M.
σεως Κωνσταντῖνος καὶ Κώνστας. ὃς καὶ φονεύσας τὸν 15
ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον καὶ βασιλεύσας μόνος ἔτη ις'
ἐσφάγη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ δήμου.

Ἐματαιώθησαν τοίνυν οἱ καταψευδόμενοι τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου καὶ φάσκοντες, ὅτι ἐν τῇ τελευτῇ ἐβαπτίσθη
καὶ μέχρι τότε ἀβάπτιστος ὑπῆρχεν. πῶς γὰρ ἂν ὁ τοιοῦτος 20
ἄνθρωπος θεοσεβῆς καὶ φιλόχριστος καὶ περὶ τὴν πίστιν θερμότα-
τος ἠνέσχετο χρόνους τοσοῦτους κεχωρῖσθαι τῆς θείας μεταλή-
ψεως τῶν μυστηρίων καὶ μάλιστα γέ τοιούτοις πατρᾷσιν ἁγίοις

18 — p. 526, 11 cf. Theoph. p. 18.

1 ἀπορηθέντες FN ἀπορηφέντες R παροραθέντες B. —
6 μόνον ἀληθινὸν θεὸν R μόνον τὸν ἀληθινὸν (om. θεὸν) FM.
— 10 τοῦ θεοφόρου ABP τοῦ δικαίου tell. — 14 τῶν om. AB. —
15 κώνστας καὶ κωνσταντῖνος BF. — κώνστας FM. — 22 κεχω-
ρεῖσθαι AFM χωρὶς R. — 23 ἁγίοις om. FP.

1 οὖν om. P Ath. — 5 αἰὲ μᾶλλον τὸν θάνατον καὶ τὴν
μέλλουσαν κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν P (μᾶλλον etiam Ath.). —
9 τῷ θεῷ om. P. — 19 φάσκοντες αὐτὸν ἐν τῇ τελ. βαπτίσθαι
μέχρι τότε τὸ βάπτισμα ὑπερτιθέμενον P. — 21 τὴν εἰς χριστὸν
πίστιν P. — 23 γε om. P.

συνδιαιτώμενος καὶ τῆς ἱερᾶς αὐτῶν διδασκαλίας καὶ νουθε-
 σίας ἐπόμενος ἀσπασίως καὶ γνησίως; πῶς δὲ καὶ τοῖς ἀπίστοις
 ἐφαίνετο χριστιανὸς τέλειος μήπω τελειωθείς διὰ τοῦ βαπτί-
 σματος; πῶς δὲ καὶ ὁ κατεπείγων καὶ ἀναγκάζων τοὺς ἄλλους
 5 ἅπαντας ἀπίστους δηλονότι πιστεῦσαι καὶ βαπτισθῆναι καὶ τὴν
 ἁγίαν τριάδα ὁμολογῆσαι καθαρώτερόν τε καὶ τηλαυγέστερον
 αὐτὸς ἐν τοιούτῳ σκότῳ ἐτύγχανεν; ἀληθῶς ψεῦδος τοῦτο ὑπ-
 ἄρχει καὶ ἀνάπλασμα τῆς Ἀρειανικῆς καὶ ἀθέου αἱρέσεως καὶ τῆς
 430 M. αὐτῶν ἀπιστίας καὶ ἀσεβείας κακούργημα βουλομένων τῆς οἰ-
 10 κείας αἱρέσεως ὑπασπιστὴν ἀποδείξαι τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον
 καὶ ὑπὸ Ἀρειανῶν αὐτὸν δῆθεν βαπτισθῆναι ἀναπλαττόντων.

Τοιγάρτοι καὶ ὁ μέγας Ἰσίδωρος τοιάδε φησὶν· δεῖ τοί-
 νυν ἀκολουθεῖν καὶ πειθαρχεῖν τῇ συγκροτηθείσῃ μεγάλη
 καὶ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐν Νικαίᾳ κατὰ Ἀρείου τοῦ δυσσεβοῦς
 15 τῶν τιῆς ἁγίων πατέρων. ἐκείνη γὰρ θεόθεν ἐμπνευσθεῖσα
 τᾷληθὲς ἐδογματίσεν. ἰστέον τοίνυν ὥς ἐν τῇ παλαιᾷ δια-
 θήκῃ περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος μυστικῶς ἢ
 διδασκαλία ἐγκατέσπαρται, ὥς καὶ Φίλωνα καίτοι γε Ἰου-
 δαῖον ἄνδρα ὑπάρχοντα καὶ ζηλωτὴν δι' ὧν καταλέλοιπε

12—16 Isidor. Pelus. Epp. IV, 99 Migne Tom. 78, 1165 A. —
 16—p. 530, 9 ib. II, 143 Migne 585 B.

1 ταῖς ἱεραῖς αὐτ. διδασκαλίαις καὶ νουθεσίαις BF. — 4 καὶ
 ante ὁ om. AB. — 7 ψευδὲς τοῦτο F τοῦτο ψεῦδος (ψεудῶς R) MR.
 — 10 ὑποδείξαι C ἀναδείξαι A. — 11 δῆθεν αὐτὸν βαπτ. V
 δῆθεν βαπτ. αὐτὸν B. — 18 γε om. RV. — 18. 19 Ἰουδαῖον ὄντα
 καὶ ζηλωτὴν FP Isid. — 19 καταλέλειπται R κατέλιπε F ἀπο-
 λέλειπε P Isid.

1 τὴν ἱεράν — διδασκαλίαν m. 2 P. — καὶ νουθεσίας om. P.
 — 2 ἀσπασίως τε καὶ P. — 3—11 sic in P: διὰ τοῦ βάπτ. καὶ
 ὅπερ ἄλλοις κατεπήγει δέχεσθαι καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρω-
 σιν τῶν ἁμαρτημάτων θάττον καρποῦσθαι διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ θα-
 νάτου καὶ αἰφνίδιον αὐτὸς ἀμέτοχός τε καὶ ἀμύητος διεκαρτέρει.
 μὴ γένοιτο. γέλως γὰρ τοῦτο καὶ λῆρος καὶ τῆς ἀρειανικῆς μανίας
 τὸ κακούργημα βουλ. τ. οἰκ. αἱρ. ὑπ. αὐτὸν ἀποφῆναι δῆθεν καὶ
 ὑπὸ ἀρ. βαπτισθῆναι. — 12 τοιγάρτοι περὶ τῆς πρώτης συνόδου
 καὶ P. — 14 τοῦ δυσσεβοῦς om. P. — 15 τῶν θείων τιῆς πατέ-
 ρων P. — 17. 18 ἐγκατέσπαρται μυστικῶς ἢ διδασκαλία P.

συγγραμμάτων ἀπομάχεσθαι τῇ οἰκείᾳ θρησκείᾳ. βασανίζων
 γὰρ τὸ εἰρημένον· ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον,
 ἠναγκάσθη ὑπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐξεβιάσθη καὶ τὸν τοῦ
 θεοῦ λόγον θεολογῆσαι. τί γάρ; εἰ καὶ δεύτερον τὸν συν-
 αἰδιον τῷ πατρὶ καὶ ἀριθμοῦ καὶ χρόνων ἀνώτερον ὄντα 5
 καλεῖ τῆς ἀληθείας μὴ ἐφικνούμενος, ὅμως ἔννοιαν ἔσχε καὶ
 ἑτέρου προσώπου. οὐκ ἐνταῦθα δὲ μόνον ἔπαθε τοῦτο,
 ἀλλὰ καὶ τὸ θεὸς καὶ τὸ κύριος ἐρμηνεῦσαι πειρώμενος τῆς
 βασιλικωτάτης τριάδος ἔννοιαν ἔσχεν. φάσκων γὰρ ὅτι εἷς
 ἐστὶν ὁ θεὸς οὐ πρὸς τὸν ἀριθμὸν κατέδραμε τῆς μονάδος, 10
 ἀλλὰ πρὸς τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας τριάδος, τὸ τῶν μὲν
 πάντη διαιρετῶν ἐνικώτερον, τῶν δὲ ὄντως μοναδικῶν ἀφθο-
 νώτερον. καὶ οὕτω κατὰ κράτος εἶδεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν,
 ὥς ἀναγκασθῆναι διαρρήδην τοῦτο καὶ φάναι καὶ ἐν γράμ-
 μασι καταλεῖψαι. δύο μὲν γὰρ εἶπεν εἶναι τὰς τοῦ ὄντος 15 431 M
 δυνάμεις, ὧν ἡ μὲν ποιητικὴ καὶ εὐεργετικὴ φησι καλεῖται
 θεός, ἡ δὲ βασιλικὴ καὶ τιμωρητικὴ κύριος, οὐ πόρρω βαί-
 νων τοῦ φήσαντος· Χριστὸς θεοῦ δύναμις καὶ θεοῦ σοφία,
 δύναμις οὐκ ἀνυπόστατος, ἀλλ' ἐνυπόστατος καὶ παντοδύνα-
 mos καὶ ὑποστάσεως δημιουργὸς καὶ ἰσοσθενὴς ἐκείνου, οὗ 20
 δυνάμις ἐστὶν. καὶ πάλιν ὁ Φίλων περὶ τοῦ θεάματος οὗ
 εἶδε Μωϋσῆς ἐκφράζων ἔφη· θέαμα πληκτικώτατον. εἶτα
 ὁρᾷ μετ' ὀλίγα κατὰ μέσην τὴν φλόγα μορφὴν τινα περι-
 καλλεστώτην ἐμφορῇ οὐδὲν τῶν ὁρατῶν, θεοειδέστατον ἄγαλμα,
 φῶς αὐγοειδέστερον τοῦ πυρὸς ἀπαστρέπτουσιν, ἣν ἂν τις 25

2 Gen. 9, 6. — 18 1. Cor. 1, 24. — 22 Exod. 3, 2 sqq.

2 ἐποίησε BR Is. — 13 εἶλεν B Is. et Suid. v. θεός. — 15 μὲν
 om. C Is. — τοῦ ὄντος (ὄντος F) FP Suid. τοῦ (τούτου B) ὄντως
 tell. — 16 ἡ om. CDE in D m. 2 spr. vers. — 24 ἐμφορῇ. ἡ Δ
 ἐμφορῆς P et Is. sed in enuntiato aliter conformato. — οὐδενὶ BF.

1 ἀπομάχεσθαι φαίνεται τῇ P. — 3. 4 τὸν θεὸν λόγον P. —
 8 καὶ τὸ ante κύριος om. P (τὸ om. Is.). — 11 ἁγίας om. P Is. —
 20 ὑποστάσεων P Is.

ὑπετόπησεν εἰκόνα τοῦ ὄντος εἶναι καλῶς ὑπείληφεν. εἰ
 δέ τις περὶ τῆς εἰκόνης ἀκριβῶς μαθεῖν βούλεται, ἀκουέτω
 Παύλου φράζοντος περὶ τοῦ υἱοῦ· ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ
 τοῦ ἀοράτου. οὐκοῦν καὶ κεῖνος θεολογίας ὀρθοδόξου ἄπτε-
 5 ται. μὴ γὰρ τὴν ἀκρίβειαν ζητεῖ παρὰ τοῦ δυνηθέντος
 ὅλως διὰ σύνεσιν εἰλικρινῇ κατοπτεῦσαι τὴν ἀλήθειαν καὶ
 τῇ ἰδίᾳ θρησκείᾳ ἀπομάχεσθαι, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐννόει, ὅτι εἰς
 ἓν πρόσωπον οὐ συνέκλεισε τὴν θεολογίαν, ὥς οἱ ἀπαίδευτοι
 καὶ κακόσχολοι τῶν Ἰουδαίων καθηγηταὶ προλήψει τινὲ
 10 κατεχόμενοι δογματίζουσιν. οὐκ ἐκ τούτων δὲ μόνον πληκ-
 τικωτάτων ὄντων εἰς ταύτην προήχθη, ὥς γε ἡγοῦμαι, τὴν
 ἔννοιαν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα
 ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἐκ τοῦ· ἔβρεξε κύριος πῦρ
 432 M. παρὰ κυρίου, καὶ ἐκ τοῦ· εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου,
 15 κάθου ἐκ δεξιῶν μου, καὶ ἐκ τοῦ· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεὸς καὶ
 σὺ εἶ ὁ Θεός. τοὺς γὰρ λέγοντας ὅτι μυριάκις ἐστὶν ἅγιος
 ὁ Θεὸς καὶ τό· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος παρερμηνεῦσαι
 τολμῶντας λαμπρῶς ἐλέγχει τό· ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου,
 τὸ πρόσωπόν σου, κύριε, ζητήσω· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσ-
 20 ωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. εἰ μὴ γὰρ τὴν ἀγίαν ἀνεκθήρουτε μυστι-
 κῶς τριάδα ὁ φράσας, περιττολογίας δίκαιος ἂν εἴη ἀπαιτη-
 θῆναι δίκας. οὐ μόνον δὲ ἐν τούτῳ (χρῆναι γὰρ οἶμαι ἐπὶ
 σαφέστερον ὁρμῆσαι ῥητόν), ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ· θῦσον τῷ Θεῷ
 θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου καὶ

3 Col. 1, 15. — 12 Gen. 1, 26. — 13 Gen. 19, 24. —
 14 Psalm. 109 (110), 1. — 15 Jes. 45, 14; 15. — 17 Jes. 6, 3. —
 18 Psalm. 26 (27), 8; 9. — 23 Psalm. 49 (50), 14; 15.

1 ὄντος DFP ὄντως tell. — 3 υἱοῦ] ἰησοῦ PR (Χριστοῦ
 Is.). — 5 ζητεῖ AP ζητεῖν s. ζητεῖ ἢ R. — 10 μόνων CFG. —
 17 ἅγιος tertium om. CER. — 19 τὸ πρόσωπόν σου κύριε — ἀπο-
 στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου om. AF. — 20 σου om. E Isid. — ἐκθή-
 ρυτε BR.

5 τοῦ μὴ δυνηθέντος P.

ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ
δοξάσεις με. εἰ μὴ γὰρ ἡ τριάς ἐνταῦθα σαφῶς ἐκηρύτ-
τετο, ἔδει ῥηθῆναι· θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ
ἀπόδος τὰς εὐχάς σου καὶ ἐπικάλεσαι αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεως, καὶ ἐξελεῖται σε, καὶ δοξάσεις αὐτόν. ἀλλ' οὕτω μὲν 5
οὐκ ἐρρήθη, εἴρηται δὲ ὡς εἴρηται. σαφῶς γὰρ καὶ διὰ
τούτων καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἡ παλαιὰ κηρύττει ὅτι οὐχ
ἐνὸς προσώπου κηρύττει δεσποτεῖαν, ἀλλὰ τριῶν μὲν ὑπο-
στάσεων, μιᾶς δὲ οὐσίας, ἵνα καὶ Ἰουδαίων στηλιτεύσῃ τὴν
ὡς ἐφ' ἐνὸς προσώπου οὐχ ὀγιῇ ἔννοιαν. οἷς καὶ Σαβέλ- 10
λιος ἠκολούθησεν, ἴσως ἐκ τῆς ἄγαν τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν
πατέρα ἰσότητος εἰς τὸ μίαν ὑπόστασιν δογματίσαι νευρω-
θεῖς τὴν πολυθεῖαν Ἑλλήνων ἐξωστράκισεν. ὧν Ἄρειος καὶ
Εὐνόμιος ἐάλωσαν εἶναι φοιτηταὶ τὴν τῶν ὑποστάσεων δια-
φορὰν εἰς τὴν οὐσίαν παραλόγως ἐλκύσαντες. εἰ δέ τις 15
φαίη· διὰ τί γὰρ μὴ σαφῶς καὶ διαρρήδην ἐξ ἀρχῆς ταῦτα 433 M.
κεκήρυκται; φαίην ὅτι μάλιστα μὲν τοῖς συνετῶς ἀκούουσι
λαμπρά ἐστὶν αὕτη καὶ ἀπόδειξις καὶ διδασκαλία, ὥς καὶ
τῷ σοφῷ ἔδοξε Φίλωνι. εἰ δὲ καὶ συνεσκιασμένως ἐρρήθη,
ἐκεῖνο λογίζεσθαι χρή, ὅτι Ἰουδαίοις τοῖς εἰς πολυθεῖαν ῥέ- 20
πουσι νομοθετοῦντες οὐκ ἐδοκίμασαν διαφορὰν προσώπων
εἰσαγαγεῖν, ἵνα μὴ διάφορον φύσιν ἐν ταῖς ὑποστάσεσιν
εἶναι δογματίσαντες εἰς εἰδωλολατρείαν ἐλκυσθῶσιν, ἀλλὰ τὸ
τῆς μοναρχίας ἐξ ἀρχῆς μαθόντες μάθημα κατὰ μικρὸν τὸ

4 ἀπόδος αὐτῷ τὰς F Isid. ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς RV. —
θλίψεώς σου FP Is. — 6 ἐρρέθη ERV ἐρέθη A. — γὰρ καὶ
διὰ ABP Is. καὶ om. tell. — 7 διὰ πολλῶν (om. ἄλλων) RV. —
8 κηρύττει BP Is. σημαίνει tell. et Suid. v. ἅγιος. — 9 ἵνα] εἰ
DF. — 11 ἴσως ἐκ ABP Is. ὅς ἐκ R ἴσως δὲ ἐκ tell. — 13 τῶν
ἐλλήνων ABV. — 19 ἐρρίθη C ἐρρέθη AERV.

1 με — 4 ἐπικάλεσαι om. P ex homoeotel. — 13 καὶ τὴν π.
ἐλλ. ἐξωστράκῃσαι P (Is.). — 21 νομοθετῶν οὐκ ἐδοκίμασε P Is. —
προσώπου P. — 22 ἵνα μὴ καὶ P (ἵνα καὶ μὴ Is.). — 23 ἐγκυ-
λισθῶσιν P (ἐκκ. Is.).

τῶν ὑποστάσεων ἀναδιδαχθῶσι δόγμα τὸ πάλιν εἰς ἐνότητα φύσεως ἀνατρέχον, ὥς εἶναι τὰ μὲν ἐνικῶς λεγόμενα τῆς ταυτότητος τῆς φύσεως παραστατικά, τὰ δὲ ὑπερβαίνοντα τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν τῆς τῶν ὑποστάσεων ιδιότητος τῆς εἰς
 5 μίαν οὐσίαν συναγομένης. τὸ μὲν γὰρ διαφόρους φύσεις ὑποτίθεσθαι Ἑλληνικόν, τὸ δὲ ἓν πρόσωπον ἡγούν μίαν ὑπόστασιν Ἰουδαϊκόν, τὸ δὲ πλατύνοντας εἰς τὴν ἀγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα τὰς ὑποστάσεις εἰς μίαν οὐσίαν συνάγειν ὀρθότατόν ἐστι καὶ ἀληθινὸν τὸ δόγμα.

10 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· οὐκ ἔστι φυσικὰς ἀποδείξεις κατὰ πάντα παραστῆσαι τῶν ὑπὲρ φύσιν πραγμάτων. εἰ γὰρ καὶ σὰρξ ἀληθῆς ὁ λόγος ἐγένετο, ἀλλ' οὐ ψιλὸς ἄνθρωπος ὁ Χριστὸς ἐνανθρωπήσας, μᾶλλον δὲ θεὸς ἐξ ἑκατέρων τῶν φύσεων εἰς ὑπάρχων υἱὸς θεοῦ, θεὸς
 15 ὑπερούσιος, εἰ καὶ διαρρήγνυνται οἱ τὸ μείζον καὶ ἔλαττον ἐπὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ συγκρίνοντες ἑτεροούσιον τὸν
 434 M. υἱὸν τοῦ πατρὸς καὶ ἀνόμοιον δογματίζοντες. οὐ γὰρ ἴσασιν, ὥς ἔοικεν, ὅτι τὸ μείζον καὶ ἔλαττον ἐπὶ τῶν ὁμοουσίων ζητεῖται καὶ κρίνεται, ὥς ἄνθρωπος ἀνθρώπου μείζων
 20 καὶ βοῦς βοῦς καὶ ἵππος ἵππου, καὶ ἀπαξ ἀπλῶς ὁ κανὼν τῆς συγκρίσεως τοῖς ὁμογενέσιν ἀρμόζει. ὁ τοίνυν τὰ τοῦ θεοῦ τολμηρῶς περιεργαζόμενος καὶ μείζονα λέγων τοῦ υἱοῦ τὸν πατέρα τὴν σύγκρισιν ὥς ὁμοούσιον προσίεται, κἂν μὴ βούληται. ἑτεροούσια γὰρ ἀλλήλοις συγκρίνεσθαι οὐ δύνα-
 25 ται, οὔτε λέγεται μείζων ἄνθρωπος βοῦς ἢ μείζων ἵππος καμήλου ἢ μείζων ὄνος ἰχθύος. τὰ μέντοι γε τὸν ἐνικὸν

26 — p. 531, 11 Isidor. Pelus. Epp. III, 27 Migne 748 D.

2 ἀνατρέχον — 3 φύσεως om. AF. — 10 ἐπὶ] ἐστὶ RV. — 16 τὸν υἱὸν om. DE. — 18 τὸ μείζον ABP τὸ m. 1 ut vid. spr. vers. in V om. tell. — 19 μείζον ACFP. — 20 ἀπαξ ἀπλῶς CD EFR. — 24 βούλεται BCDFR. — ἑτεροούσια ER.

3 τῆς φύσεως εἰσὶ παραστατικά P. — 9 καὶ ἀληθέστατον δόγμα P Is.

ἀριθμὸν ὑπερβαίνοντα ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ τῆς τῶν ὑποστά-
σεων διαφορᾶς εἰσι παραστατικά, τὰ δὲ γ' ἐνικῶς ἐξηγηνεγ-
μένα τῆς ταυτότητος τῆς φύσεως. τὰ μὲν γὰρ εἴρηται, ἵνα
Σαβέλλιος καὶ Ἰουδαῖοι ἐπιστομισθῶσιν, τὰ δέ, ἵνα Ἄρειος
καὶ Εὐνόμιος καὶ Ἕλληνες στηλιτευθῶσιν. οἱ γὰρ πλατύ- 5
νοντες μὲν εἰς τὴν ἀγλίαν τριάδα τὸν τῶν ἰδιοτήτων ἀριθ-
μὸν, συστέλλοντες δὲ εἰς μίαν οὐσίαν, ὁρθότατα δογματίζουσι
καὶ ταῖς τῶν οὐρανίων χρησμῶν ἔπονται διδασκαλίαις μήτε
εἰς πολυθεῖαν διὰ τὴν τῆς φύσεως διαφορὰν ἐκπίπτοντες,
μήτε εἰς Ἰουδαϊσμὸν διὰ τὴν τοῦ ἑνὸς προσώπου σύστασιν 10
ὀλισθαίνοντες.

Πῶς δὲ οὐκ ἐρυθριῶσι κτίσματι προσκυνοῦντες καὶ ταῖς
ἑαυτῶν μαχόμενοι ψήφοις; ἀπαγορεύοντες γὰρ τὸ μὴ τῇ
κτίσει προσκυνεῖν ὡς Ἑλληνικὸν αὐτοὶ τοῦτο δρῶντες ἑαυτοὺς
λανθάνουσιν. χρὴ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναί, ὡς οὐ τὰ αὐτὰ 15
ὀνόματα πάντως καὶ τὰ αὐτὰ μηνύει πράγματα, οὔτε ἡ ὁμω-
νυμία συνωνυμίαν ἐκ παντὸς τρόπου ἐμφαίνει. ἐπὶ μὲν
γὰρ τοῦ υἱοῦ κυρίως λέγεται ἡ γέννησις, ἐπὶ δὲ τῶν κτισ-
μάτων καταχρηστικῶς, ἐπ' ἐκείνου μὲν τῆς ἀληθείας ἕνεκεν
καὶ τῆς ὁμοουσιότητος, ἐπὶ δὲ τούτων τιμῆς χάριν καὶ 20
υἱοθεσίας· βουλευθεὶς γὰρ ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας.
μὴ τοίνυν ἡ ὁμωνυμία τὴν ὁμοτιμίαν ἐνταῦθα τικτέτω, μηδὲ
τὰ καταχρηστικῶς εἰρημένα κυρίως λελέχθαι νομιζέσθω, ἐπεὶ 25 M.
καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τᾶλλα πάντα τὰ τῇ θείᾳ
μὴ πρέποντα φύσει καταχρηστικῶς λελεγμένα οὐκ ἂν τις εὖ 25

21 Ep. Jac. I, 18.

2 τὰ δὲ γε ἐνικῶς F τὰ δὲ ἐνικῶς unus ex recs. τὰ δὲ γε-
νικῶς rell. (τὰ δ' ἐνικῶς Isid.). — 4 ἐπιστομισθῶσιν C et recs.
nonnulli ἐπιστομηθῶσιν AP et recs. plerique ἐπιστομωθῶσιν F. —
7 ὁρθότητα DR. — 12 κτίσμασι CD κτίσμα R. — 16 μηνύει P
μηνύνει (-η B -ειν A) rell. — 24 τὰ ἄλλα AE. — τὰ om. ADF.

8 διδάσκαλοι διδασκαλίαις P e dittographia. Ante διδάσκαλοι
m. 2 spr. vers. ὡς. — 9 ἐκπίπτοντες P. — 10 τοῦ om. P. — σύν-
τασιν P. — 21 γὰρ φησιν P.

φρονῶν κυρίως πεφράσθαι φαίη. δῆλον γάρ ἐστιν, ὅτι
 ἑκάστῳ χωρίῳ καὶ ἑκάστη λέξει ἢ προσήκουσα καὶ ἀρμόζουσα
 διασάφησις προσαγομένη τὴν ἀλήθειαν ὠδίνει. εἰπάτωςαν
 δέ γε καὶ οἱ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημοῦντες καὶ τῆς
 5 θείας οὐσίας αὐτὸ χωρίζοντες, πῶς ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν
 ἑνανθρωπήσας παρέδωκε συμπληρωτικὸν εἶναι τῆς ἁγίας
 τριάδος τὸ πανάγιον πνεῦμα, καὶ ἐν τῇ ἐπικλήσει τοῦ θείου
 βαπτίσματος σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ ὥς ἐλευθεροῦν τῶν ἁμαρ-
 τημάτων τοὺς ἀνθρώπους ἀριθμούμενον καὶ ἐπὶ τῆς μυστι-
 10 κῆς τραπέζης τὸ σῶμα ἰδικὸν τῆς τοῦ υἱοῦ σαρκώσεως
 ἀποφαῖνον, πῶς ἂν εἴη ποιητὸν ἢ κτιστὸν ἢ τῆς δουλικῆς
 φύσεως, ἀλλ' οὐ τῆς δεσποτικῆς καὶ δημιουργοῦ καὶ βασι-
 λίδος οὐσίας συγγενὲς καὶ ὁμοούσιον τὸ ἅγιον πνεῦμα; εἰ
 γὰρ δοῦλον, μὴ συναριθμείσθω μετὰ τοῦ δεσπότου, καὶ εἰ
 15 κτίσμα, μὴ συναριθμείσθω τῷ κτίστῃ. ἦνωται γὰρ καὶ συν-
 ηρίθμηται, ἐπειδὴ τῷ ἀκριβεῖ τῶν τοιούτων δογματιστῇ
 Χριστῷ πείθεσθαι προσήκει βεβαίως καὶ ἀσφαλῶς τὰ περὶ
 τῆς οἰκείας οὐσίας διδάσκοντι, εἰ καὶ τοῖς πνευματομάχοις
 δοκεῖ σοφωτέρους εἶναι καὶ τὰ οὐράνια πλέον εἰδέναι θεοῦ
 20 κομπάζοντας ἢ μᾶλλον τολμηρῶς τε καὶ δυσσεβῶς ῥητορεύ-
 οντας. εἰ οὖν ὁ θεῖος Δανιὴλ ἄγγελον θεασάμενος καὶ
 θαυμάσας τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ὁφθέντος πρηνῆς
 ἔπεσεν ἐκπλαγείς πρὸς τὸ παράδοξον τῆς θεάς, ποίαν ἔξου-

5—20 Isidor. Epp. I, 109 Migne 256 B. — 21 — p. 533, 3 ib.
 III, 386 Migne 1028 D.

1 πεφράσθαι BDP περιφράσθαι A περιπεφράσθαι CEFV
 περὶ τε φράσθαι G περιφράσασθαι R. — 5 πῶς] εἰ Isid. —
 7 θείου] ἁγίου C Isid. — 11 πῶς δὲ ἂν ABV. — 14 εἰ κτίσμα
 (om. καὶ) CDEF εἰ δὲ κτίσμα R. — 19 σοφωτέροις ERV. —
 23 πρὸς om. RV.

5 οὐσίας ἀποχωρίζοντες sprscripto inter vers. αὐτο P. —
 8 ἁμαρτιῶν P Isid. — 9 τοὺς ἀνθρώπους om. P Isid. — 14 ἀριθ-
 μείσθω P Isid. — 15 συγκείσθω P Isid. — 18 εἰ om. P. —
 21 θεῖος καὶ σοφὸς P. — 22 τὸ ante μέγεθος om. P.

σιν ἀπολογία· οἱ πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι μεσι-
 τεύειν τολμῶντες καὶ τὴν ἄρρητον φύσιν λόγοις συγστατεῖν
 ἐπιχειροῦντες καὶ φυσιολογοῦντες; τὴν τοίνυν ἄχρονον καὶ
 αἰδίου καὶ ἀμεσίτευτον καὶ παντὸς λόγου καὶ νοῦ κρείττονα
 πρόοδον τοῦ υἱοῦ ἀπὸ τοῦ πατρὸς γέννησιν καλοῦσιν αἱ 5
 γραφαί, οὐχ ἵνα πάθος ὑπογράψωσιν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὁμοούσιον
 ὑποδείξωσιν· ὁμοούσια γὰρ τῷ ὄντι τὰ τικτόμενα τοῖς τίκτου- 436 M.
 σιν. ἵνα δὲ μὴ φαντασίαν πάθους ἐπικομίσῃ, λόγον προσ-
 αγορεύουσιν, καὶ ἵνα μὴ νεώτερος ἐπινοηθῇ, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ
 λόγος φησίν. εἴτα καὶ τὴν πρὸς τὸν πατέρα σχέσιν κηρύτ- 10
 τουντες· καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν. εἴτα καὶ τὴν ἀξίαν·
 καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος, ἐκ μὲν τοῦ υἱοῦ τὸ ὁμοούσιον, ἐκ δὲ
 τοῦ λόγου τὸ ἀπαθές, καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἐν ἀρχῇ εἶναι τὸ
 συναἰδιον, ἐκ δὲ τοῦ πρὸς τὸν πατέρα εἶναι τὴν πρὸς αὐτὸν
 οἰκειότητα, διὰ δὲ τοῦ θεοῦ εἶναι τὴν ἀξίαν αὐτοῦ κατα- 15
 μαθόντες καὶ ἐξ ἐκάστου ὀνόματος τὸ μὴ ἐφορμοῦν καὶ
 ἀπρεπὲς ἀποπεμψάμενοι, οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ υἱοῦ τὸ νεώτε-
 ρον, ἀπὸ δὲ τοῦ λόγου τὸ ἀνυπόστατον, θεὸν αἰδίου ὁμο-
 ούσιον ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ πατρὸς προελθόντα
 εἰδείημέν τε καὶ προσκυνήσαιμεν.

20

[β'. Περὶ Κωνσταντίου.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσε Κωνστάντιος υἱὸς
 αὐτοῦ ἔτη ια', ὃς μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν εἰς τὸ

8—20 Isidor. Epp. IV, 142 Migne 1224 A.

9 ἦν om. AB. — 17 τὸν νεώτερον CPR. — 18 ἀνυπόστατον
 BR. — 19 ἀπαθῶς EPR et m. 2 A ἀγαθῶς (-θὸς C) tell. —
 20 ἡδείημεν (ἡδ. C) CDPV ἰδείημεν F ἰδήει μὲν B ἰδοίημεν R.
 — 22 κωνστ. ὁ υἱὸς αὐτοῦ ABR ὁ υἱὸς αὐτοῦ κ. F. — 23 ἔτη
 κα' R ἔτη κδ' B. — τὴν τελευτὴν τοῦ πατρὸς (αὐτοῦ add. F) CF.

8 φαντασία πάθους ἐπικωμάσῃ P. — 9 νεώτερον ἐπινοη-
 θεῖη P Isid. — 10 φασίν P Isid. — 16 ἐφαρμοθῖν P. — 18 τὸν
 ἀνυπόστατον P.

Ἀρειανικὸν φρόνημα παρασυρεῖς κατεβιάζετο τὸν θεῖον Ἀλέξανδρον Κωνσταντινουπόλεως δέξασθαι τὸν Ἀρειον εἰς κοινωνίαν. τοῦ δὲ μὴ ἀνεχομένου παντελῶς, ἀλλὰ φάσκοντος· ἐγώ, βασιλεῦ, τὸν ὑπὸ τῶν τιη' πατέρων κατακριθέντα καὶ
 5 ἀναθεματισθέντα δέξασθαι οὐ δύναμαι· ἔφη ὁ βασιλεύς·
 ὄρα, ὦ ἐπίσκοπε, μὴ ἄκων δέξῃ αὐτόν· ἰδοὺ γὰρ καὶ σύνοδον ἐκέλευσα γενέσθαι πρὸς τὸ γυμνασθῆναι τὰ παρ' ἑκατέ-
 10 ρων ὑμῶν ἀκριβέστερον. ὁ δὲ ἅγιος ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος ἀνέστη εὐθὺς καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως λέγων· τὸ θέλημα κυρίου γενέσθω. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπιπεσὼν τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἔβόα πρὸς τὸν θεὸν μετὰ δακρύων λέγων· κύριε ὁ θεός, μὴ συγχωρήσῃς τῷ ἀναιδεῖ λύκῳ καὶ ἄρπαγι εἰσελθεῖν εἰς τὴν [ἁγίαν] ἐκκλησίαν σου, ἀλλὰ δίκασον ἐνδίκως τὸν
 15 ἄδικον ἐν τάχει. τῇ δὲ ἐπαύριον τῆς συνόδου συγκροτηθείσης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὁ Ἀρειος ἐρχόμενος μετὰ πάντων τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ εἰσῆλθεν ὥς διὰ χρεῖαν τῆς γαστρὸς εἰς οἶκόν τινος ὅπισθεν τοῦ φόρου, ἐν ᾧ τόπῳ, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, πρηνῆς γενόμενος ἐξαίφνης ἐλάκισε μέσος, καὶ
 20 ἐξεχύθη τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ πάντα, καὶ ἀμφοτέρων διήμαρτεν ὁ δέλαιος, τῆς τε κοινωνίας καὶ τῆς παρούσης ζωῆς. καὶ

15 — p. 535, 4 Theodoret. Hist. eccl. I, 13 ex Athanas. Ep. ad Serapionem.

4 ὑπὸ τῶν τιη' BCP τῶν om. tell. — 10 τοῦ κυρίου BRV τοῦ θεοῦ F. — 12 μετὰ δακρύων om. F. — λέγων ante πρὸς τὸν θεὸν ins. N ante μετὰ δακρύων V. — 14 ἁγίαν om. DFP. — 18 ὅπισθεν BEFPR ὀπιθεν tell. — 19 ἐλάκ. μέσως ἐξαίφνης N ἐξαίφνης om. R. — ἐλάκισε DFPV ἐλάκησε ABCEMP ἐλάκκησε L ἐξελάκισε (-ησε G) GR. — μέσως CELN. — 20 ἐξεχύθη τὰ (στὰν P) σπλ. αὐτοῦ πάντα AP ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλ. αὐτοῦ tell.

5 φησιν P. — 8 ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀναστὰς εὐθὺς ἐξῆλθε P. — 10 γενέσθω P. — 11. 12 τῷ θυσιαστ. πρὸς τὸν θεὸν ἔβόα μετὰ δακρύῳ (sic) ὅλην τὴν νύκτα λέγων P. — 16 ὁ Ἀρειος ἐκδεχομένων αὐτόν πάντων ἐρχόμενος, ὥς φησι Θεοδώρητος, μετὰ τῶν ὁμοφρ. εἰσῆλθεν P. — 18 εἰς οἶκόν τινος om. P.

ὁ μὲν Ἄρειος οὕτω κατέστρεψε τὸν βίον, οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτοῦ μεγάλως ἠσχύνθησαν καὶ διεσκορπίσθησαν. ὁ δὲ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ μακαρίτης Ἀλέξανδρος, τῆς ἐκκλησίας χαιρούσης τὴν ἁγίαν σύναξιν ἐπετέλεσεν.

Οἱ δὲ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἀνεψιοί, Γάλλος καὶ 5 Ἰουλιανός, ἀναγνῶσται γεγόνασιν ἐν Ἀντιοχείᾳ. ἐκκλησίαν δὲ τῷ μάρτυρι Μάμαντι κτίσαι προθυμηθέντων, ἐν ᾧ μέρει κτίζειν Ἰουλιανὸς ἔλαχεν ἢ γῇ τοῦτο οὐκ ἐδέχετο. πανημέριον γὰρ οἰκοδομῶν, ἡδαφισμένον τῇ ἐπιούσῃ ἠϋρίσκετο, καὶ τὴν διαστροφὴν τῆς γνώμης τοῦ τάλαιπώρου ἢ ἄψυχος ὕλη 10 προεδήλου. ὃς καὶ τὴν κόμην ἀποκειράμενος καὶ μοναδικὴν ἄσκησιν ὑποκρινόμενος εἰς Ἀθήνας κατῆλθε τῆς βασιλείας ἐφιέμενος, καὶ τὴν Ἑλλάδα περιερχόμενος μάντεις ἐπεξήτει καὶ χρησμολόγους, εἰ τεύξεται τοῦ ποθομένου. καὶ δὴ περιτυγχάνει ἀνθρώπῳ δυσσεβεῖ ταῦτα προλέγειν ὑπ- 15 438 M. ισχνουμένῳ, ὃς τοῦτον εἰς τινὰ τῶν εἰδωλικῶν καταδύσεων καταγαγὼν τοὺς ἀπατεῶνας ἐκάλεσε δαίμονας. ἐκείνων δὲ μετὰ τῆς συνήθους φαντασίας ἐπιφανέντων, ἠνάγκασε τοῦτον ὁ φόβος ἐπιθεῖναι τῷ μετώπῳ τοῦ σταυροῦ τὸ σημεῖον, ὅπερ ἰδόντες ἀφανεῖς αὐτίκα γεγόνασιν. συνεῖς οὖν ὁ γόης 20

5—12 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 35, 33 Leo Gramm. p. 92, 12 Polyd. p. 362, 4. — 13—p. 536, 4 Theodoret. Hist. eccl. III, 3.

3 μακάριος FN. — 4 τὴν σύναξιν τὴν ἁγίαν N. — 6 ἐκκλησίας C Exc. Polyd. — 7 κτίσαι om. AM. — προθυμηθέντες FL. — 8 τοῦτο] τοῦτον R τὴν οἰκοδομὴν L τὰς οἰκοδομὰς F. — 9 εὐρίσκετο NR ἐφαίνετο F.

1 οὕτω καταστρέψας τὸν βίον οἱ ὁμόφρ. αὐτοῦ μεγ. κατησχύνθησαν καὶ διελύθησαν, ὁ δὲ μακαρίτης ἀλέξ. P (ὁ ποιμὴν ὁ καλός om. etiam Theod. Ath.). — 6 γενόμενοι ἐν ἀντ. ἐκκλ. τῷ μαρτ..... προεθυμήθησαν. ἐν ᾧ δὲ μέρει P (γεγόνασιν καὶ προεθυμήθησαν Exc. Theoph. Polyd. γενόμενοι προεθυμήθησαν Leo). — 8 τοῦτο ἢ γῇ P. — πᾶν ἡμέριον P. — 9 ἡδ. ἠϋρίσκετο τῇ ἐπαύριον P. — 13 ἐξήτει P. — 14 εἰ τ. τοῦ ποθομένου μαθεῖν ἰμειρόμενος P Theod.

ἐκεῖνος τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν ἐπεμέμψατο τοῦτον λέγων·
οὐ φοβηθέντες, ὥς σὺ νομίζεις, ἀλλὰ βδελυζόμενοι τὸ παρὰ
σου γενόμενον ἀνεχώρησαν. οὕτω βουκολήσας τὸν αἰχμάλω-
τον ἐμύησέ τε καὶ τοῦ μύσους ἐνέπλησεν. αἵμασι γὰρ μυ-
5 σαροῖς ἀπολουσάμενος τὸ θεῖον βάπτισμα, ἡ τῆς βασιλείας
ἐπιθυμία τῆς εὐσεβείας ἐγύμνωσε τὸν τρισάθλιον. εἴτα
Κωνσταντίος τοῦτον μεταστειλόμενος καὶ ἀναγορεύσας καί-
σαρα σὺν αὐτῷ κατὰ Περσῶν ἐξώρμησεν· ὑποστρέφων δὲ
τοῦτον αὐτοκράτορα καταλείψας ἀπέθανεν ἐν Κιλικίᾳ.
10 Ἐφ' οὗ Εὐνόμιος καὶ Φωτεινὸς καὶ Μακεδόنيος καὶ
Ἀπολινάριος οἱ αἰρεσιάρχαι ἐγνωρίζοντο. καὶ τὰ λείψανα
τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου
εἰσῆλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας
διχῇ τοὺς τῶν ψαλλόντων χοροὺς διελὼν ἐκ διαδοχῆς τὴν
15 δαυιτικὴν ἐδίδαξε πρῶτος ᾄδειν μελωδίαν, ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ
πρῶτον ἀρξάμενον πάντοσε διέδραμε τῆς οἰκουμένης τὰ τέρ-
ματα. καὶ ἡ ἐν Σαρδικῇ καὶ ἡ ἐν Γάγγροις ἐγένοντο σύν-
οδοι, ἡ μὲν κατὰ Μαρκέλλου καὶ Φωτεινοῦ ψιλὸν ἄνθρω-
πον τὸν Χριστὸν βλασφημούντων, ἡ δὲ κατὰ τῶν μαθητῶν
20 Εὐσταθίου τοῦ Σεβαστείας, οἱ καὶ Μεσσαλιανοὶ λεγόμενοι.

4—5 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 46, 18 Leo p. 94, 5.
— 6—8 cf. Mal. p. 325, 11. — 11—13 cf. Leo Gramm. p. 87, 19
(sub Constantino). — 13—17 Theodoret. Hist. eccl. II, 24.

1 ἐπεμέμψατο ENPV ἐμέμψατο BFLR ἀπεπέμψατο A ἐπέμ-
ψατο CG — 5 τῇ — 6 ἐπιθυμία FV ἐπιθυμία (om. ἡ) R. —
13 ἐν ἀντιοχείᾳ N. — 16 πάντοσε (corr. ex παντόσε P) διέδρα-
μεν BP παντόσε διέδραμεν ADEL παντὸς ἐδιέδρ. M πάντως
ἐδιέδρ. C παντὸς διέδρ. R πανταχόσε διέδρ. V ἐκεῖθεν διέδρ. F.
— σπέρματα A πέρατα BFM R Suid. v. χορός. — 17 γάγγροις AP
γάγγρα F γάγραις L γάγγραις tell. — 19 ὁμολογούντων καὶ
βλασφημούντων F ἀποκαλούντων (ἐπικαλ. D) καὶ βλασφ. N. —
20 σεβαστείας ABCDL. — μεσσαλιανοὶ EL et recc. quidam μετα-
λιανοὶ recc. alii μεσσαλινοὶ A. — τῶν καὶ μεσσαλιανῶν (μασ. B)
λεγομένων BF.

1 τούτων P. — 6 ἐγύμνωσε m. 2 ex ἐγύμνασε P. — 9 καὶ
τοῦτον (lit. corr. ex τούτων) P. — 12 ἁγίων om. P.

καὶ ὁ μέγας Ἐφραῖμ ἔργῳ καὶ λόγῳ διέπρεπεν, ὅς καὶ πολλὰ 439 M.
 συγγράμματα καταλέλοιπεν, ἐν οἷς καὶ τριακοσίας μυριάδας
 ἐκδέδωκε στίχων εἰς τὸ ψάλλειν Σύρους καὶ τοὺς ἐκ τῆς
 πλάνης τοῦ Βαρδισιάνου προσεπισπάσασθαι διὰ τοῦ μέλους
 καὶ τῆς ἡδυστάτης συμφωνίας. ἐκβιασθεῖς δὲ καὶ πρεσβύ- 5
 τερος ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, ὅς καὶ ἐποί-
 ησεν αὐτὸν δι' αἰτήσεως λαλῆσαι τὴν Ἑλληνίδα γλῶτταν
 ἀκωλύτως. καὶ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ
 ἀπὸ τοῦ ἁγίου κρανίου τόπου μέχρι τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν
 διῆκον, περὶ οὗ καὶ φέρεται πρὸς Κωνστάντιον ὑπὸ Κυρίλ- 10
 λου Ἱεροσολύμων ἀναφορά.

Οἱ τοίνυν Μεσσαλιανοί, τοῦτ' ἔστιν Εὐχῖται καὶ Ἐν-
 θουσιασταὶ λεγόμενοι ἀπὸ Ἀδελφίου καὶ Δαδῶη καὶ Σάβα
 καὶ Συμεῶνος τῶν αἵρεσιάρχων τὴν πονηρὰν καὶ ψυχόλε-
 θρον αἵρεσιν ταύτην μετέλαβον. ἀφ' ὧν ὁ μέγας Φλαβια- 15
 νὸς Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοναχοὺς δῆθεν
 συναθροίσας πολλοὺς καὶ τὴν αἵρεσιν ἐξαρνούμενους τόνδε
 τὸν τρόπον διήλεγξεν. ἐπίσημον γάρ τινα παρ' αὐτοῖς γέ-
 ροντα παραλαβὼν κατ' ἰδίαν ἔφη πρὸς αὐτὸν μετὰ πανουρ-

1—5 Theod. Lect. cf. Cram. II, 95, 1 Theoph. p. 62, 33 Leo
 p. 92, 6 Polyd. p. 352. — 8—11 *ib.* cf. Cram. II, 95, 15 Theoph.
 p. 41, 32 Polyd. p. 338 *fin.* — 12—15 *ib.* cf. Exc. Bar. Theoph.
 p. 63, 14. — 15—p. 539, 9 Theodoret. Hist. eccl. IV, 11.

2 κατέλιπεν A καταλειπών P. — 4 βαρδησιάνου A βαρδη-
 σιανοῦ EG βαρδισιανοῦ R. — προσεπισπάσθαι BFP (ἀντισπά-
 σασθαι Cram. Polyd.). — 7 αὐτὸν] τοῦτον F *om.* N. — 9 ἀπὸ τοῦ
 τόπου τοῦ ἁγίου κρανίου FR. — 12 μεσσαλιανοί DFL μασσαλιανοί
 ER μασαλιανοί B. — εὐχῖται BFLP εὐχῆται N εὐχηταὶ AC. —
 13 ἀδελφίου LNRV ἀδελφειοῦ B. — δαδόη BV δαδῶν C δαδῶν G.
 — σάββα BRV. — 15 ταύτην αἵρεσιν N. — 16 ἐπίσκοπος ἀν-
 τιοχείας L ἐπίσκοπος *om.* P. — 17 συναθροίσας δῆθεν V δῆθεν
om. R. — ἐξαρνούμενος V ἐξαρνούμενοι R. — 18 τὸν *om.* FR.

5—8 *sic in P*: ἐκβιασθεῖς δὲ καὶ διάκονος γενόμενος οὐ
 κατεδέξατο μεῖζόν τι γενέσθαι διὰ πολλὴν μετριοφροσύνην.
 (*Eadem fere* Cram. Polyd.). — 15 ἀφ' ὧν ὡς φησὶ πάλιν Θεο-
 δώρητος, ὁ Θεῖος φλαβιανὸς P.

γίας· ἡμεῖς μὲν, ὧ πρεσβύτερα, τὸν πλείω βεβιωκότες βίον
 ἀκριβέστερον καὶ τὴν ἀνθρωπείαν ἐμάθομεν φύσιν καὶ τὰ
 τῶν ἀντιπάλων δαιμόνων ἔγνωμεν εὖ μάλα μηχανήματα,
 πείρα δὲ καὶ τὴν τῆς χάριτος ἐδιδάχθημεν χορηγίαν. οὗτοι
 440 M. 5 δὲ νέοι ὄντες καὶ τούτων οὐδὲν ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι πνευ-
 ματικωτέρων ἀκοῦσαι λόγων οὐ φέρουσιν. οὐκοῦν εἰπέ μοι,
 πῶς φατε καὶ τὸ ἐναντίον πνεῦμα ὑποχωρεῖν καὶ τοῦ παν-
 αγίου πνεύματος τὴν χάριν ἐπιφοιτᾶν διὰ τῆς ὑμετέρας
 εὐχῆς καὶ ἐπιτηδεύσεως; ὁ δὲ τοῖς λόγοις τούτοις κατα-
 10 θελχθεὶς ἐξήμεσεν ἅπαντα τὸν κεκρυμμένον ἰὸν καὶ ψυχο-
 φθόρον καὶ φησιν· οὐδεμίαν μὲν ἐκ τοῦ βαπτίσματος ἴσμεν
 ὠφέλειαν τοῖς ἀξιουμένοις ἐγγίνεσθαι, μόνην δὲ τὴν σπου-
 δαίαν εὐχὴν τὸν ἔνοικον καὶ συνουσιωμένον δαίμονα ἐξ-
 ελαύνειν· ἔλκειν γὰρ ἕκαστον τῶν τικτομένων ἐκ τοῦ προ-
 15 πάτορος ὥσπερ τὴν φύσιν οὕτω δὴ καὶ τὴν τῶν δαιμόνων
 δουλείαν, ὣν ὑπὸ τῆς σπουδαίας εὐχῆς ἐλαυνομένων ἐπιφοιτᾷ
 λοιπὸν τὸ πανάγιον πνεῦμα ὁρατῶς καὶ αἰσθητῶς καὶ τὴν
 οἰκείαν παρουσίαν φανερώτατα σημαῖνον. καὶ τὸ μὲν σῶμα
 τῆς ἐμπαθοῦς κινήσεως εὐθὺς ἐλευθεροῦται παντελῶς, ἡ δὲ
 20 ψυχὴ τῆς ἐπὶ τὰ χεῖρω τροπῆς τέλεον ἀπαλλάττεται, ὥς μη-
 κέτι δεῖσθαι λοιπὸν μήτε νηστείας πιεξούσης τὸ σῶμα μήτε
 διδασκαλίας χαλινούσης τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ πάσης
 ἐνεργείας· πονηρᾶς καὶ ἐνθυμήσεως. οὐ μόνον δὲ τῶν τοῦ
 σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὁ τοιοῦτος ἀπαλλάττεται παθῶν
 25 αἰσχύσεων καὶ σκιρτημάτων, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς
 προβλέπει καὶ τὴν ἁγίαν τριάδα ὁφθαλμοφανῶς θεωρεῖ καὶ

1 πλείον R πλείονα L. — 5 οὐδὲν ἀκριβῶς PV Theod. ἀκρι-
 βῶς οὐδὲν rell. — πνευματικώτερον—λόγον FRV. — 8 ὑμετέρας
 BEFLP et D sed m. 2 ut vid. corr. ἡμετέρας ACNV et recc.
 quidam ὑμέρας (sic) recc. alii. — 17 πανάγιον ABP Theod.
 ἅγιον rell. — 18 σημαίνων AGLN.

16 δουλείαν λέγωμεν P (Theod. ἔλεγεν post τικτομένων v. 14
 ins.). — 25 σαφῶς τὰ μέλλοντα P Theod. — 26 ἁγίαν] θείαν
 P Theod.

θεολογίας καὶ θείων μυστηρίων ἀξιοῦται. οὕτως ὁ θεῖος Φλαβιανὸς τὴν δαιμονιώδη καὶ μυσαρωτάτην αἵρεσιν ἀνορύξας καὶ γυμνώσας ἔφη πρὸς τὸν δυσσεβέστατον γέροντα· πεπαλαιωμένε κακῶν ἡμερῶν, ἤλεγξέ σε τὸ σὸν μιαρὸν στόμα, καὶ οὐκ ἐγώ, καὶ τὰ σὰ διεφθαρμένα καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη 5 κατὰμαρτυροῦσί σου. φανερωθείσης δὲ τῆς σατανικῆς καὶ βδελυρᾶς ἀπάτης καὶ νόσου ταύτης, τῆς μὲν Συρίας ἐξηλάσθησαν, εἰς δὲ τὴν Παμφυλίαν ἐχώρησαν καὶ ταύτην τῆς λώβης ἐπλήρωσαν.

[γ'. Περὶ Ἰουλιανοῦ.]

10

Μετὰ δὲ Κωνστάντιον ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβά- 443 M. της ἔτη δύο ἡμισυ. ὃς κατὰ συγχώρησιν θεοῦ παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἐποίει καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα οἱ τοῦτον κινοῦντες ἐθεραπεύοντο δαίμονες. ὅθεν οἱ τῶν εἰδώλων ὑπασπισταὶ ἀναθαρρήσαντες ἀνέωξαν μὲν τοὺς τῶν εἰδώλων σηκοὺς καὶ 15 τὰς μυσαρὰς ἐπετέλουν τελετάς, τοὺς δὲ θείους ναοὺς κατέστρεφον καὶ τοὺς χριστιανοὺς δεινῶς ἐμάστιζον. ἐφ' ὧν χρόνων καὶ Πορφύριος ὁ Τύριος ὑπάρχων πολλὰ κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν ἐκμανεῖς ἐλύσθησεν. χριστιανὸς γὰρ γενόμε- 444 M. νος καὶ τυπτηθεὶς ὑπὸ τινος χριστιανοῦ ἐν Παλαιστίνῃ θυ- 20 μωθεὶς μετῆλθε πάλιν εἰς τὸν ἐλληνισμόν ὁ ταλαίπωρος καὶ κατὰ τῆς πίστεως ἐδογματίσεν.

Ὅποια τοίνυν καὶ ὅσα κατ' ἐκεῖνον ἐτόλμησαν τὸν καιρὸν οἱ τοῦ δυσσεβοῦς ὁμόφρονες πάμπολλα μὲν ἐστὶ καὶ

12—14 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 46, 17. — 14—17 Theodoret H. eccl. III, 6. — 17—22 Theod. Lect. cf. Cram. II, 96, 32 Exc. Bar. Theoph. p. 52, 7. — 23—p. 540, 8 Theodoret. H. eccl. III, 7.

2 μυσαρωτάτην καὶ δαιμονιώδη RV. — ὀρύξας D ἀναρρήξας P (διορύξας Theod.). — 4 μιαρὸν ABP μιαρώτατον tell. (om. Theod.). — 5 καὶ ἀκάθαρτα om. BD. — 18 ὅσοις B Exc. Theoph. — 20 τυπτηθεὶς B Theoph. (sed ἐτυπτήθη Cram. Exc.). — 21 ἐπανῆλθε ABV ἀπῆλθε R. — 24 εἰσι BPR.

4 πολλῶν κακῶν ἡμερῶν P. — 7 ἐξηλάσθησαν P.

συγγραφῆς ἰδίας ἐπιδεόμενα, ἡμεῖς δὲ ἐκ πολλῶν ὀλίγα
 διηγησόμεθα. ἐν Ἀσκάλῳ μὲν καὶ Γάζῃ ἀνδρῶν ἱερῶν
 καὶ γυναικῶν διὰ βίου τὴν παρθενίαν ἐπηγγελημένων ἀναρ-
 ρήξαντες τὰς γαστέρας καὶ κριθῶν ἐμπλήσαντες προύθηκαν
 5 χοίροις βορὰν, ὧν καὶ τῶν ἡπάτων καὶ τῶν αἱμάτων ἀπ-
 εγεύσαντο οἱ δυσώνυμοι. ἐν δὲ τῇ Σεβαστῇ πόλει τοῦ προ-
 δρόμου τὴν θήκην ἀνοίξαντες πυρὶ τε παρέδωσαν τὰ λεί-
 ψανα καὶ τὴν κόνιν διεσκέδασαν. ἐν δὲ Καισαρείᾳ τῆς
 Φιλίππου τῇ νῦν Πανεάδι ἀνδριᾶς ἦν τοῦ κυρίου, ὃν ἡ
 10 αἰμόρρους εὐχαριστήριον πρὸ τοῦ οἴκου αὐτῆς ἔστησεν. βο-
 τάνη δέ τις ἐφύετο ἐν τῇ βάσει, ἐν ᾗ πρότερον ὁ χαλκοῦς
 ἀνδριᾶς ἴστατο τοῦ Χριστοῦ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις ἄγνωστος
 πέλουσα, παντὸς δὲ πάθους ἀλεξητήριος τυγχάνουσα. ὅνπερ
 ἀνδριάντα Ἰουλιανὸς ὁ ἀσεβὴς καταγαγεῖν πρὸς ἐμπαιγμὸν
 15 δῆθεν καὶ συρῆναι προστάξας ἴδιον ἀντ' ἐκείνου ξόανον
 445 Μ. ἰδρυσεν. πῦρ δὲ κατελθὼν οὐρανόθεν τοῦτο κατέκαυσεν.
 τὸν δὲ γε τοῦ κυρίου ἀνδριάντα ὑφ' Ἑλλήνων τότε συντρι-
 βέντα οἱ χριστιανοὶ συλλέξαντες ἐπιμελῶς εἰς ἐκκλησίαν ἀπ-
 ἔθεντο. ὁ δὲ ἐμβρόντητος Ἰουλιανὸς προφανῶς λοιπὸν καὶ
 20 ἀναιδῶς κατὰ τῆς εὐσεβείας ὠπλίζετο. καὶ πρῶτον μὲν τὰς

8—18 Theod. Lect. cf. Cram. II, 96, 7 Exc. Bar. Theoph.
 p. 49, 9. — 19 — p. 541, 9 Theod. Hist. eccl. III, 15.

1 δεόμενα B Theod. — 2 διηγησόμεθα LMP. — ἀσκαλῳ
 (-ῳνι AM) ACEM σκάλλωνι P. — 3 ἐπηγγειλημένων P ἐπηγγει-
 λαμένων B. — 6 σεβαστηπόλει D σεβαστωπόλει Exc. de virt.
 σεβαστεία πόλει R. — 7 παρέδωσαν BCE LMP et Exc. de virt.
 lit. corr. παρέδωκαν F. — τὰ δὲ λείψανα RV. — 8 τῆς] τῇ BF.
 — 14 δυσσεβὴς FRV. — 16 κατελθὼν BLNP.

1 ἡμεῖς δὲ ὀλίγα ἐκ πολλῶν, φησὶ Θεοδώρητος αὐτίς, διηγησ. P.
 — 2 μὲν γὰρ καὶ P Theod. — 7 τὰ θεῖα λείψανα P. — 10 βο-
 τάνη — 13 τυγχάνουσα v. 16 post κατέφλεξεν ins., ἀνδριάντα v. 14
 om. P Cram. — 12 τοῦ om. P. — ἀδιάγνωστος P. — 13 πέλουσα
 om. P Cram. — 14 καταγαγεῖν καὶ πρὸς ἐμπ. δῆθεν συρῆναι
 προστάξας P Exc. Bar. — 16 κατέφλεξεν P Cram.

ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς ἔξωθεν πηγὰς ταῖς μυσαραῖς θυσίαις ἐμόλυνεν, ὅπως ἕκαστος μεταλαμβάνων τοῦ νάματος μεταλαγχάνῃ καὶ τοῦ μύσου. ἔπειτα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν προκείμενα τοῦ μιάσματος ἐνεπίμπλη. περιεραίνοντο γὰρ καὶ ἄρτοι καὶ κρέατα καὶ ὀπῶραι καὶ λάχανα καὶ τᾶλλα 5 ὅσα ἐδώδιμα. ταῦτ' οὖν ὁρῶντες οἱ χριστιανοὶ ἔστενον μὲν καὶ ὠλοφύροντο ἐπὶ τοῖς γινομένοις, μετελάμβανον δ' ὅμως ἀποστολικῷ νόμῳ πειθόμενοι τῷ φάσκοντι· πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. ἔτι μὴν καὶ ἕτερον ἐξευρὼν κατὰ τῆς εὐσεβείας 10 μηχάνημα καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις χρυσίον διανέμων κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος καθῆστο μὲν αὐτὸς ἐπὶ θρόνου βασιλικοῦ, προύθηκε δὲ παρὰ τὸ ἔθος βωμὸν ἀνθράκων πλήρη καὶ λιβανωτὸν ἐπὶ τῆς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τραπέζης, καὶ προσέταξε περὶ τῶν τὸ χρυσίον κομιζομένων ἕκαστον πρότερον 15 ἐπιβάλλειν τῷ βωμῷ λιβανωτόν, εἶτα προσέρχεσθαι καὶ τὸ χρυσίον παρὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ δέχεσθαι. καὶ πρὸς τούτοις ἐκέλευσε καὶ ταῖς μυσαραῖς εἰκόσιν αὐτοῦ συγγράφεσθαι Δία καὶ Ἄρεα, καὶ οὕτως ὁ ἀνόσιος ἔσπενδε καταμιαίνειν πάντας. ἐξέθετο δὲ καὶ νόμον ὥστε χριστιανούς μήτε στρα- 20

8 1. Cor. 10, 25. — 10—17 Theod. H. eccl. III, 16. — 17—19 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 49, 5 Polyd. p. 376, 2. — 20—p. 542, 3 Theod. H. eccl. III, 8.

2 μεταλαγχάνει BCFLNPR Exc. de virt. — 3 τὰ om. MRV. — 4 ἐνεπίμπλει CLNPV ἐνεπίπλει A ἐνεπίμπλα BF Exc. de virt. ἐνεμπίπλα R ἐμπίπλησι E. — περιεραίνοντο BL. — 7 ὠλολύζοντο (ὄλ. C) CELV ὀλόλυζον R. — 10 ἐξεῦρον B ἐξεύρον Exc. de virt. ἐξεῦρεν F. — 11 μηχ. τοῖς στρατ. γὰρ B μηχ. τοῖς γὰρ στρατ. R. — 12 καθῆστο — 13 ἔθος om. LM. — 12 καθίστο (-ω BP) ABCEP ἐκάθητο (-ιτο D) DR. — 17 παρὰ] ἐκ AB Exc. de virt. ἀπὸ F. — 19 καὶ ante Ἄρεα om. N. — 20 μήτε στρατεύεσθαι ABP Exc. de virt. μὴ στρατ. tell.

7 ὠλοφ. βδελυττόμενοι τὰ γινόμενα P Theod. — 8 νόμῳ πειθ. πᾶν γὰρ φησι τὸ P Theod.

446 M. τεύεσθαι μήτε ποιητικῶν ἢ ῥητορικῶν ἢ φιλοσόφων μαθη-
μάτων ἐκπαιδεύεσθαι. ἐκ γὰρ τῶν ἡμετέρων, φησὶν, καθο-
πλιζόμενοι γραμμάτων τὸν καθ' ἡμῶν ἀναδέχονται πόλεμον.

Ὁν Γρηγόριος ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος εὖ μάλα στηλι-
5 τεύων φάσκει· σὸν τὸ ἐλληνίζειν, εἶπέ μοι; τί δέ; οὐ Φοι-
νίκων τὰ γράμματα, ὥς δέ τινες τῶν Αἰγυπτίων ἢ τῶν ἐπὶ
τούτων σοφωτέρων Ἑβραίων, οἳ καὶ πλαξὶ θεοχαράκτοις ἐγγρα-
φῆναι τὸν νόμον παρὰ θεοῦ πιστεύουσιν; σὸν τὸ ἀττικίζειν;
τὸ ἀριθμεῖν δὲ καὶ λογίζεσθαι δακτύλοις μέτρα τε καὶ σταθμὰ
10 οὐκ Εὐβοιέων; εἴπερ Εὐβοιεύς ὁ Παλαμήδης ὁ πολλῶν
εὐρετῆς καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ φθονος. σὰ τὰ ποιήματα; τί δέ;
οὐ τῆς γραφῆς μᾶλλον ἐκείνης, ἢ τὸν ὥμον σεισθεῖσα παρὰ
τινος συντόνως, ὥς λόγος, εἴτα ἐνυβρίζουσα τῷ σφοδρῷ τῆς
ὁρμῆς ἔπος ἐφθέγγετο, καὶ τοῦτο ἀρέσαν τῷ νεανίᾳ λίαν
15 καὶ φιλοπονώτερον μετρηθὲν τὴν θαυμασίαν σου ταύτην
ἐδημιούργησε ποίησιν; αὐτὸ δὲ πόθεν σοι τὸ μυεῖσθαι καὶ
μυεῖν καὶ θρησκεύειν; οὐ παρὰ Θρακῶν; καὶ ἡ κλῆσις πει-
θέτω σε. τὸ θύειν δὲ οὐ παρὰ Χαλδαίων, εἴτ' οὖν Κυ-
πρίων; τὸ δὲ γεωμετρεῖν οὐκ Αἰγυπτίων; τὸ δὲ μαγεύειν
20 οὐ Περσικόν; τὴν δὲ ὀνείρων μαντικὴν τίνων ἢ Τελμησέων
ἀκούεις; τὴν οἰωνιστικὴν δὲ ποίων; οὐκ ἄλλων ἢ Φρυγῶν
τῶν πρώτων περιεργασαμένων ὀρνίθων πτησίῃν τε καὶ κινή-

4—p. 543, 7 Greg. Naz. Or. IV in Julian. I cp. 107—109.
Migne Tom. 35, 641 C ex Anastasii Sin. Quaest. 65 Migne
Tom. 89, 680 C.

1 ποιητικὸν ἢ ῥητορικὸν ABC. — φιλοσοφικῶν μαθ. F φιλό-
σοφον μάθημά τι B. — 9 σταθμὰ F Greg. στάθμια CB et A sed
corr. ex στάθμα. στάθμα rell. (στάθμας Anast.). — 16 αὐτὸς
CR. — 17 μυεῖν BFM R. — 20 ὀνειρομαντικὴν (m. 1 ex -ματι-
κὴν P) PR (δι' ὀνείρων μαντικὴν Greg.). — τελμισέων m. 2 ut
vid. ex τελμησαίων B τελμισαίων R τελμισίων F τελμεσαίων M.
— 22 τῶν πρώτων CFP et recc. quidam (Greg. Anast.) τῶν πρώ-
τως V τὸν τρόπον B τῶν πρώτων rell. — ὀρνίθων om. EFN.

1 ποιητικῶν καὶ ῥητορικῶν καὶ φιλοσοφουμένων λόγων μαν-
θάνειν P (φιλοσόφων μεταλαγχάνειν λόγων Theod.).

ματα. καὶ ἵνα μὴ μακρολογῶ, πόθεν σοι τὸ καθ' ἕκαστον; οὐχ ἔν ἐξ ἐκάστων; ὧν ἀπάντων εἰς ταὐτὸ συνελθόντων ἔν δεισιδαιμονίας μυστήριον συνέστη. τί οὖν; δεξόμεθα, πάντων ἀποχωρησάντων εἰς τοὺς πρώτους εὐραμένους, μηδὲν ἕτερον ἔχειν πλὴν τῆς κακίας καὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον ταύτης 5 447 M. καινοτομίας. ἡ γὰρ τοῦ λόγου δύναμις τοῖς μὲν ἐπιεικέσιν ὄπλον, τοῖς δὲ μοχθηροῖς κέντρον κακίας γίνεται.

Καὶ μέντοι καὶ τοὺς Ἰουδαίους κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐξοπλίζων ἤρετο τούτους· διὰ τί θύειν τοῦ νόμου κελεύοντος οὐ θύετε; τῶν δὲ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν καὶ τὴν 10 ἐκεῖσε περιγεγραμμένην αὐτῶν λατρείαν προβαλλομένων, αὐτίκα προσέταξεν ὁ θεομάχος ἀνεγεῖραι τὸν κατ' ὀργὴν καὶ γνώμην θεοῦ ναὸν καταλυθέντα. καὶ τοῦτο μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἀκούσαντες ἅπασι τὰ προστεταγμένα τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην ὁμοφύλοις ἐδήλωσαν. καὶ οἱ μὲν πανταχόθεν συνέτρε- 15 χον καὶ χρήματα καὶ προθυμίαν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ προεισφέροντες, ὁ δὲ συναπέστειλεν αὐτοῖς καὶ ἄρχοντα καὶ πολλὴν ὑπηρεσίαν καὶ συνδρομήν. σκαπάνας γὰρ καὶ ἄμμας ἀργυρᾶς κατασκευάσας συνέπεμψε τοῖς ἀντιθέοις Ἰουδαίοις. καὶ ἐπεὶ ὀρύττειν ἤρξαντο καὶ τὸν χοῦν ἐκφέρειν 20 πολλαὶ μυριάδες, ἐξαπλῆνης ἄνεμοι ῥαγδαῖοι βίαιοί τε καὶ στρόβιλοι πνεύσαντες ἀθρόως ἅπαντας διεσκέδασαν. ἐκείνων δὲ μεμνηνόντων ἔτι καὶ τῇ θείᾳ μακροθυμίᾳ μὴ σωφρονιζομένων, ἀλλὰ τοῦ ἔργου πάλιν ἀπτομένων, πρῶτον μὲν σεισμὸς ἐγένετο μέγιστος καὶ φοβερώτατος, ἔπειτα δὲ πῦρ 25

8 — p. 544, 8 cf. Theodoret. H. eccl. III, 20.

2 εἰς ταὐτὸ BFP εἰς ταὐτόν A εἰς αὐτὸ rell. — 7 ὄπλον εἰς ἀρετήν N e conl. ἀρετῆς ὄπλον Anast. — 13 καταλυθέντα ναόν FL. — 19 ἄμμας C ἄσματος M ἄμας recc. quidam. — ἀντιθέτοις A om. L. — Ἰουδαίοις om. EFGN. — 20 ἐκφορεῖν F Theod.

7 γινώσκεται P. — 12. 13 ὀργὴν θεοῦ καὶ γνώμην P. — 20 ἐπεὶ οὖν (om. καὶ) P.

ἐκ τῶν ὀρυττομένων θεμελίων ἀναδραμὸν τοὺς πλείστους κατέκαυσεν. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα καὶ τὴν μετ' αὐτὴν ὥφθη ἐν τῷ οὐρανῷ τοῦ σταυροῦ τὸ σχῆμα πᾶσαν φωτοειδῶς καταυγάζον τὴν γῆν ἐκείνην. ἅπερ οἱ ματαιόφρονες
 11 θεασάμενοι καὶ τὴν κατ' αὐτῶν θεομηνίαν ἐναργέστερον ἐπ-
 448 M. αἰσθόμενοι πρὸς τὰ ἴδια μετ' αἰσχύνης ἀπέδρασαν. ὁ δὲ βαρυνκάρδιος Ἰουλιανὸς ταῦτα μεμαθηκῶς παραπλησίως καὶ αὐτὸς τῷ Φαραῷ τὴν καρδίαν ἐσκλήρυνεν.

Μετὰ δὲ ταῦτα Πέρσαι κατὰ τῆς Ῥωμαίων ἐξελθόντες
 10 γῆς, ἔδοξεν αὐτῷ τούτοις ἀντιπαρατάξασθαι, καὶ τοὺς μάν-
 τεις ἐπερωτήσας, ἐκέλευον καὶ ὑπισχνοῦντο τὴν νίκην αὐτῷ
 ὥς παρὰ τῶν δαιμόνων εἰληφότων. ὅθεν καὶ χρησμὸν τῷ
 δυσσεβεῖ ἐпанεγλίνωσκον ἔχοντα οὕτως· νῦν δὲ πάντες ὠρ-
 μήθημεν θεοὶ νίκης τρόπαια κομίσασθαι παρὰ θηρὶ ποταμῷ.
 15 τῶν δ' ἐγὼ ἡγεμονεύσω θοῦρος πολεμόκλονος Ἀρης. τού-
 τοις πεισθεῖς ὁ πεφενაკισμένος καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ
 δυσδιήγητα κατὰ χριστιανῶν ποιήσας καὶ ἄλλα πλείονα ποι-
 εῖν μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν νίκην ἐπαγγειλάμενος κατὰ
 Περσῶν ἐκίνησε καὶ διαβὰς τὸν ὀρίζοντα ποταμὸν ἀπὸ τῆς
 20 Περσῶν τῇ Ῥωμαίων χώρᾳ καὶ ὑπὸ τινος ἀπατηθεὶς Περ-
 σικοῦ νεανίσκου λέγοντος ὥς ἐν τρισὶν ἡμέραις παραδώσειν

9—15 cf. Theodoret. H. eccl. III, 21. — 16—18 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 52, 30. — 18—19 cf. Theodoret. III, 25, 1. — 20—p. 545, 8 cf. Sozom. H. eccl. VI, 1, 10?

1 ἀναδραμῶν ABFMPV et recc. quidam. Lit. corr. in P. — 1. 2 κατέκαυσε τοὺς (τοὺς om. R) πλείστους RV. — 4 καταυγάζων ABLMR. — 9 κατὰ τῆς Ῥωμαίων — γῆς BFNV κατὰ τὴν Ῥωμ. — γῆν ACELR κατὰ Ῥωμαίων P. — 11 αὐτῷ post ἐκέλευον ins. FR om. P Theod. — 12 εἰληφότα B εἰληφῶτες F. — 13 οὕτως] ταῦτα AB. — 14 θῆρι BCDL FL θήρι M. — 15 θοῦρος ALP θούρος C κουθοῦρος s. κοθοῦρος R. — 20 τὴν — χώραν R.

2 ἐνέπρησεν P Theod. — 3 φωτειδῶς πᾶσαν P. — 12. 13 εἰληφότων χρησμὸν οὕτως ἔχοντα (rell. om.) P. — 16. 17 καὶ δυσδιήγητα om. P Theoph. Exc. — 20 χώρᾳ] ἡγεμονία P Theod.

αὐτῷ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ μὴ χρήζειν πολλῶν ἀναλωμάτων, εὐθύς τὰς μὲν τὴν τροφήν τοῦ λαοῦ κομιζούσας ναῦς ἐν-επύρισεν, αὐτὸς δὲ διὰ γῆς ἀπῆει δυσβάτου ποδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ἀπατεῶνος Πέρσου· ὃς ἐξαίφνης ἀποδράσας κατέλιπε τὸν εὐρίπιστον καὶ κουφότατον πλανώμενον μετὰ τοῦ 5 λαοῦ καὶ τρυχόμενον ὑπὸ τε τῆς ἐρημίας καὶ τῆς τῶν τροφῶν ἀπορίας. τοσαύτη γὰρ ἔνδεια περιέσχεν αὐτούς, ὥς καὶ ἵππων καὶ ἡμιόνων ἀπογεύσασθαι. πλανώμενος οὖν ὁ λαὸς καὶ σφόδρα διαφθειρόμενος εὖρον ἐξάπινα κείμενον τὸν θεήλατον. ἐξ ἀφανοῦς γὰρ ἀκόντιον φέρεται κατ' αὐτοῦ 10 καὶ διὰ τοῦ βραχίονος εἰς τὴν πλευρὰν διαδραμὸν εἰσέδυν· ἐξ ἧς πληγῆς τὸν βίον κατέστρεψεν, ἀδήλου τοῦ ἀνελόντος αὐτὸν γενομένου. καὶ τὸν μὲν τὴν δικαίαν ἐκείνην ἐπενεγκόντα πληγὴν οὐδεὶς ἔγνω μέχρι καὶ τήμερον. ὅμως δέ, 419 M. εἴτε ἄνθρωπος εἴτε ἄγγελος τοῦτο δέδρακεν, τοῦ θεοῦ νεύ- 15 ματος ὑπηρέτης γέγονεν. ἐκεῖνον δέ φασι δεξάμενον τὴν πληγὴν εὐθύς πληῆσαι τὴν χεῖρα τοῦ αἵματος καὶ ῥίψαι εἰς τὸν ἄέρα καὶ φάναι· ἐνίκησας, Γαλιλαῖε, ἐνίκησας. καὶ ἀνακομισθὲν τὸ μισθὸν αὐτοῦ σῶμα ἐν Ταρσῷ καὶ ταφὴν ἀνεβράσθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπερρίφη, καθὼς ἔφη πάλιν Γρη- 20 γόριος ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος· μικρὸν γὰρ τὸ ἐν μέσῳ καὶ Πέρσαις μὲν ἡ δίκη δοῦσα τὸν ἀλιτήριον ἐκεῖ δικάζει καὶ νεκρὸν ἐπανάγει μηδὲ ἐλεούμενον, ὥς δ' ἐγώ τινος

8—10 *cf.* Theodoret. III, 25, 5. — 10—13 *cf.* Socrat. H. eccl. III, 21, 12. — 13—18 *cf.* Theodoret. III, 25, 6. — 18—19 *cf.* Socrat. III, 26, 1. — 20—*p.* 546, 3 Greg. Naz. Or. XXI *cp.* 33 Migne Tom. 85, 1121 A.

11 διαδραμὸν (-μῶν CFM) ACFNPRV. — 14 οὐδεὶς — 17 πληγὴν *om.* M. — 15 εἴτε ἄγγελος εἴτε ἄνθρωπος DF εἴτε ἄνθρωπος εἴτε ἄγγελος εἴτε ἄνθρωπος G. — 19 τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ μισθὸν BL. — 20 καὶ ἔφη πάλιν CENR καὶ πάλιν ἔφη L. — 22 ἀλιτήριον ACFNP. — 23 ὥς—*p.* 546, 1 προσλαμβανόμενον *om.* FR. — δὲ ἐγώ CENV.

20. 21 Γρηγόριος. φησὶ γάρ· μικρὸν τὸ ἐν μ. P.

ἤκουσα μηδὲ τῷ τάφῳ προσλαμβανόμενον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς σεισθείσης δι' αὐτὸν γῆς ἀποσειόμενος καὶ ἀναβρασσόμενος, προοίμιον οἶμαι τῆς ἐκεῖθεν κολάσεως.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐφωράθησαν αἱ τῆς ἐκείνου γοητείας
 5 μαγγανεῖαι. ἐν μὲν γὰρ τῇ Περσίδι τυγχάνων πέμψας δαί-
 μονα πρὸς τὴν δύσιν πρὸς τὸ ἐνεγκεῖν αὐτῷ ἐκεῖθεν ἀπό-
 κρισιν διὰ τάχους, ἐκωλύθη τῆς πρόσω πορείας ὑπὸ τινος
 μονάζοντος ἐπὶ ἡμέρας δέκα, καὶ μὴ δυνάμενος ὁ δαίμων
 προβῆναι πάλιν πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ τὴν
 10 αἰτίαν τῆς βραδυτῆτος ἐρωτήσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ δαίμων·
 καὶ ἐβράδυνα καὶ ἄπρακτος ἐπανῆλθον. ἐκδεχόμενος γὰρ
 Πούπλιον μονάζοντα, εἴ πως παύσῃται τῆς προσευχῆς, καὶ
 μὴ παυσάμενον αὐτοῦ ἡμέρας ι', διεκώλυσέ με ποιῆσαι τὸ
 450 M. θέλημά σου. καὶ τοῦτο ἀκούσας Ἰουλιανὸς καὶ ἀγανακτή-
 15 σας σφόδρα προσηπείλησε μετὰ τὴν ὑποστροφὴν ἐξολοθρεῦ-
 σαι τῶν μοναχῶν τὸ γένος. ὅπερ μαθὼν τις τῶν μεγιστά-
 νων αὐτοῦ καὶ θαυμάσας ἐπανελθὼν διένειμε τὰ ὑπάρχοντα
 αὐτοῦ πάντα πένησι καὶ ἀπῆλθε πρὸς τὸν γέροντα καὶ γε-
 νόμενος μοναχὸς δόκιμος πᾶσιν ἔλεγε τὴν ἰσχὺν τῶν μονα-
 20 ζόντων ἦν ἔλαβον κατὰ τῶν σκοτεινομόρφων δαιμόνων.

Ἐν δὲ Κάραις τῇ παρὰ τοῦ Κάρου βασιλέως κτισθείσῃ
 πόλει τὴν πρὸς Πέρσας ποιούμενος πορείαν εἰσελθὼν καὶ

4—5 cf. Theodoret. H. eccl. III, 26, 1. — 21—p. 547, 9 cf. Theodoret. H. eccl. III, 26; 27.

2 ἀποσειόμενον καὶ ἀναβρασσόμενον V Greg. — 6. 7 ἀπό-
 κρισιν διὰ τάχους ἐκεῖθεν N. — 8 ἐπὶ om. BM. — 10 αὐτῷ om.
 FR. — 12 παύσεται BV. — 16 τὸ τῶν μοναχῶν γένος B τὸ
 γένος τῶν μοναχῶν L. — 18 αὐτῷ BL. — πάντα om. ABLN. —
 19 μοναχὸς δόκιμος ABP δόκιμος μοναχὸς tell. — 21 κάρεις
 CNP. — τοῦ ante Κάρου om. ABL post Κάρου ins. B.

6 δύσιν ἐκεῖθεν ἀπόκρισιν ἐνεγκεῖν αὐτῷ διὰ P. — 10. 11 ἐρω-
 τήσας ἔφη· καὶ ἐβράδυνα P. — 12. 13 καὶ μὴ παυσάμενος ἡμ. ι' P.
 — 19 ἔλεγε πᾶσι τὴν κατὰ τῶν δαιμόνων ἰσχὺν τῶν μοναζόντων
 (om. ἦν — δαιμόνων) P.

ἐν τινι καταδύσει θυσίας ἀκαθάρτους ἐπιτελέσας κλειῖθρα
 καὶ σήμαντρα ταῖς θύραις ἐπέθηκε καὶ φύλακας ἐπέστησεν.
 ἦνπερ ἀνολίζαντες μετὰ τὴν ἐκείνου πτώσιν εὖρον γύναιον
 ἐκ τῶν τριχῶν κρεμώμενον καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὰς χεῖρας,
 ἧς ἀνασχίσας ὁ ἄσπλαγχνος τὴν γαστέρα τὴν κατὰ Περσῶν 5
 δῆπουθεν ἔγνω διὰ τοῦ ἥπατος νίκην. ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ
 πολλὰς μὲν κιβωτοὺς ἐν τοῖς βασιλείοις κεφαλῶν ἀνθρώπων
 πεπληρωμένας, πολλὰ δὲ φρέατα νεκρῶν σωμάτων εὖρον
 πεπλησμένα. καὶ γὰρ μυρίας μὲν γυναῖκας ἐν γαστρὶ ἐχού-
 σας ἀνατεμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐμβρύοις ἥπατοσκοπούμενος καὶ 10
 πολλὰ παιδιά κατασφάξας ὑπὸ τὰ εἰδῶλα κατώρυξεν ὁ φιλ-
 εἰδωλος Εἰδωλιανός. πολλὴν δὲ καὶ ἄλλην λογικὴν ἀγέλην
 ἐκ ποικίλων ἡλικιῶν διαφόροις ὑπέβαλε θανάτοις ἐπ' ὀνό-
 ματι Ποσειδῶνος καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων ὁ δαιμονιώδης
 καὶ θεομίσητος, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἵππους λευκοὺς τε καὶ 15
 πυροὺς ἔθυεν, τοὺς μὲν τῷ ἡλίῳ, τοὺς δὲ τῷ πυρὶ καὶ τοῖς
 ἀνέμοις, καὶ πρὸς τούτοις κύνας καὶ πιθήκους καὶ κόρακας
 καὶ πᾶν σχεδὸν ἔρπετῶν εἶδος καὶ τετραπόδων θηρίων τε
 καὶ τῶν ἄλλων πτηνῶν καὶ νηκτῶν οὐ διέλειπε κατασφάτ-
 των καὶ τελετὰς παντοίας ἐπινοῶν, πλείους καὶ χείρους τῶν 20
 παρ' Ἑλλησι νενομισμένων πρὸς τὸ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ 451 M.
 ἑλληνίσαντας ὑπερακοντίσαι, διὰ τῶν τοιούτων οἰόμενος ὁ
 ἄθεος ἀποθεωθῆναι καὶ θεὸς νομισθῆναι. τοιαῦτα τῶν
 δυσωνύμων θεῶν καὶ δαιμόνων ἀκαθάρτων τὰ ἐπιτάγματα
 καὶ μαντεύματα καὶ τοιαῦτα τοῦ ματαιόφρονος καὶ θεηλά- 25

4 κρεμώμενον BFLV κρεμώμενον P. — καὶ om. NP. —
 ἐκτεταμένον LV ἐκτεταμένας (-αμμένας B) BFM. — 11 φιλεί-
 δονος L φιλήδονος BR. — 16 πυροὺς AELMV. — 18 εἶδος]
 γένος MV. — 19 διέλειπε BFLRV διελίμπανε P. — 20 παν-
 τοίους AL. — 21 τὸ om. AB. — 25 ματαιόφρονος καὶ θεηλάτου
 ABP ματαιόφρ. καὶ ἀποστάτου F ματαιόφρ. καὶ ἀποστάτου καὶ
 θεηλάτου CEGLVN ματαιόφρ. καὶ θεηλ. καὶ ἀποστάτου R.

3 ἡδύρον P. — 15 καὶ θεομίσητος om. P. — 24 καὶ δαι-
 μόνων ἀκαθάρτων om. P.

του τὰ ἀποτελέσματα. καὶ τούτων μὲν ἡ ψευδομαντεία τε καὶ ἀπάτη πεφώραται, ἐκεῖνος δὲ τῇ τούτων πλάνῃ δεδουλωμένος τέθνηκε ψυχῇ καὶ σώματι ἐτῶν ὑπάρχων λ', καὶ ἐξέλειπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ
 5 μετὰ σπουδῆς, καὶ ἀπώλετο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ. πολλὴν γὰρ ἀδικίαν καὶ ἀνομίαν εἰς τὸ ὕψος ὄντως ἐλάλησεν, καὶ ἔθετο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὥς γέγραπται. καὶ πάνδεινα καὶ δυσεξήγητα πράξας καὶ πάνυ μεγαλαυχήσας τὴν ἑαυτοῦ προ-
 10 τέραν πίστιν καὶ τάξιν μὴ τηρήσας πέπτωκε πτώμα ἐξαίσιον καὶ δυσδιήγητον, ὥσπερ καὶ ὁ τοῦτον ἀπατήσας καὶ ἀπολέσας παγκάκιστος διάβολος.

[δ'. Περὶ Ἰωβιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰουλιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰωβιανὸς μῆνας η'. μετὰ
 15 τὴν Ἰουλιανοῦ σφαγὴν μόλις ποτὲ πρᾶον ἡμῖν βασιλείον τὸ Ἰωβιανοῦ ἀνενεώθη. οὗτος γὰρ ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καιρῷ βασιλεὺς καὶ ὁμολογητὴς καὶ τῆς κακῶς ἐπενεχθείσης πλάνης ὠθητὴς ἀπεφάνθη. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τοῖς ὅπλοις ὁ στρατὸς ἐτύγγανεν, καὶ ὁ βάρβαρος ἐπέκειτο, οἱ ἡμέτεροι στρα-

3 Psalm. 77 (78), 33. — 5 Psalm. 72 (73), 19. — Psalm. 72 (73), 8. — 14 — p. 549, 18 Rufin. Hist. eccl. II, 1.

4 ἐξέλειπον ACN. — 6 ἀδικίαν καὶ ἀνομίαν ABP ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν tell. — ὄντως] οὗτος A om. BFR. — 9 δυσδιήγητα P δυσδιεξήγητα B. — 10 τάξιν καὶ πίστιν ABV. — 11 καὶ ἀπολέσας παγκάκιστος om. FP. — 14 Ἰουβιανὸς F Ἰοβιανὸς ER et sic deinceps. — μετὰ γὰρ τὴν BF μετὰ δὲ τὴν M. — 18 ὁλοθρευτὴς B διορθωτὴς F. — ἀπεφάνη AB.

1 τε om. P. — 3 καὶ οὕτω λοιπὸν ἐξέλειπον P. — 10 πτώμα ἐξαίσιον καὶ δυσδιήγητον om. P. — 12 Alia sequuntur in P tertio volumini servanda, cui inseretur etiam codicis P de Joviano Valentiniano Valente Theodosio Magno narratio tam diversa diversisque ex fontibus maximam partem hausta, ut nihil fere utilitatis ad textum vulgatum emendandum inde percipere possimus.

τηγοὶ περὶ τῶν ἄκρων βουλευόμενοι πραγμάτων Ἰωβιανῶ
 τὴν ψῆφον δεδώκασιν. ἐκεῖνος δὲ κατασχεθεὶς εἰς τὸ ὑπο-
 δέξασθαι τὰ τῆς βασιλείας σύμβολα πρὸς τὸ στρατόπεδον τὸ
 μολυνθὲν ταῖς Ἰουλιανοῦ ἱεροσυλίαις λέγεται εἰρηκέναι μὴ
 δύνασθαι αὐτὸν βασιλεύειν τούτων, ἐπειδὴ χριστιανὸς αὐτὸς δ
 ἦν. τότε πάντες ὁμοίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ φωνῇ ἀποκρίνασθαι 452 M.
 λέγονται ὅτι· καὶ ἡμεῖς χριστιανοί ἐσμεν. πρὶν δὲ ἀκοῦσαι
 ταύτην τὴν φωνὴν οὐκ ἠνέσχετο ἐφησυχάσαι τῷ δέξασθαι
 τὴν βασιλείαν. τοιγαροῦν εὐθὺς αὐτῷ θεῖά τις φιλανθρω-
 πία παρεγένετο, καὶ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, συγκειμένων τῶν 10
 ἡμετέρων πανταχόθεν παρὰ τῶν πολεμίων, καὶ μηδεμιᾶς
 εὐχερείας αὐτοῖς οὔσης τοῦ διαφυγεῖν, ἄφνω πρεσβευταὶ
 πεμφθέντες παρὰ τῶν βαρβάρων παραγίνονται καὶ ἔξαιτοῦ-
 σιν εἰρήνην, καὶ τῷ στρατοπέδῳ ἤδη ὑπὸ τοῦ λιμοῦ κατανα-
 λωθέντι τροφὰς καὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ λοιπὰ συναλλάττειν 15
 ἐπαγγέλλονται καὶ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ τὴν ἡμετέραν διορ-
 θοῦσθαι προπέτειαν. κθ' δὲ συνθέμενος ἔτεσιν εἰρήνην εἰς
 τὴν Ῥωμαίων ἐπανῆλθε γῆν σὺν τοῖς στρατεύμασιν. ἠναγ-
 κάσθη δὲ καὶ τὴν Νίσιβιν πόλιν μεγίστην οὔσαν Πέρσαις
 παραχωρῆσαι. οὗτος πολλὴν τῶν ἐκκλησιῶν φροντίδα καὶ 20
 ἐπιμέλειαν ποιούμενος τοὺς ἐν ἑξορίαις ἐπισκόπους ἀνεκαλέ-
 σατο. τῷ δὲ ἱερῷ Ἀθανασίῳ ἐπέστειλε τῆς ἀμωμήτου πί-

18—20 Theod. L. cf. Theoph. p. 53, 31 Polyd. p. 384, 8. —
 22 — p. 550, 3 Th. L. cf. Theoph. p. 54, 2 Polyd. p. 384, 14.

δ αὐτὸς χριστιανὸς ἦν L ἦν αὐτὸς χριστιανός F. — 6 ἀπε-
 κρίθησαν λέγοντες C ἀποκριθῆναι λέγοντες (-ται G) R. — 7 καὶ
 om. FLN. — 8 ἐφησυχάσαι τῷ om. C. — τῷ] τὸ AENV τοῦ B
 et recc. quidam om. F et recc. alii. — 9 εὐθὺς om. RV. —
 10 συγκλειομένων? cum clausi tenerentur Ruf. — 12 εὐχερείας B
 εὐχαιρίας A εὐεργεσίας CFNRV ἐνεργείας E ἐλπίδος L (facultas
 Ruf.). — οὔσης αὐτοῖς FLN αὐτοῖς om. V. — 17 κθ' — εἰρήνην
 om. C. — συνθεμένοις (συνθέμενοις) ἔτεσιν EN ἔτ. συνθέμενος B
 ἔτ. συνθεμένοις FL. — 19 νισιβην (acc. evan.) A νίσιβην FM
 νησίβην et νησισίβην R ἰσιβιν B. — 20. 21 ποιούμενος καὶ ἐπιμέ-
 λειαν M καὶ ἐπιμέλειαν om. A. — ἐπισκόπους A Polyd. Theoph.
 ἐπισκόπους πάντας rell. Exc. de virt. — 22 ἀπέστειλε AM et
 recc. nonnulli.

στεως ἐγγράφως αὐτῷ σημᾶναι τὴν ἀκρίβειαν. ὅπερ καὶ
πέπραχεν Ἀθανάσιος καὶ γέγραφεν Ἰωβιανῷ ἐπιστολὴν πλήρη
ὀρθοδοξίας. ἀλλ' ὁ οὕτως εὐσεβὴς καὶ θαυμάσιος μετὰ ἡ'
μῆνας τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Κιλικίᾳ τετελεύτηκε μέγα
πένθος καταλείψας τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ λαοῖς ᾧπασιν.

[ε'. Περὶ Οὐαλεντινιανοῦ.]

453 Μ. Μετὰ δὲ Ἰωβιανὸν ἐβασίλευσεν Οὐαλεντινιανὸς ἔτη ιβ'
ἀναγορευθεὶς ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας. ὅστις ὑπὲρ τῆς
ἡμετέρας πίστεως παρὰ Ἰουλιανοῦ ἐτύγχανε τῆς στρατείας
10 ἐκβληθεὶς. ἀλλ' ἐπλήρωσεν ἐν αὐτῷ ὁ θεὸς ὅπερ ὑπέσχετο
ὑπὲρ τὰ ἑκατονταπλασίονα ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀποδεδωκὼς
αὐτῷ. ἐπειδὴ γὰρ ὑπὲρ τῆς πίστεως τὴν στρατείαν κατα-
λελοίπει, τὴν βασιλείαν ἐδέξατο. οὗτος εἰς τὴν βασιλείαν
κοινωνὸν προσελάβετο μετὰ λ' ἡμέρας τῆς ἑαυτοῦ ἀναγορεύ-
15 σεως τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Οὐάλεντα. εἰσελθὼν γὰρ ἐν Κων-
σταντινουπόλει μεταπεμψάμενος αὐτὸν ἐκ Πανονίας πόλεως
Κιβαλῆς (ἐκεῖθεν γὰρ ὥρμητο) κοινωνὸν αὐτὸν τῆς βασι-
λείας προσελάβετο, καὶ ἑαυτῷ μὲν τὰ τῆς δύσεως ἐπελέξατο
μέρη, ἐκείνῳ δὲ τὰ τῆς ἀνατολῆς κατέλιπεν. Οὐάλης δὲ

3—4 Rufin. II, 1. — 8 Th. L. cf. Polyd. p. 386, 3. — 8—
13 Rufin. II, 2. — 13—19 Th. L. cf. Polyd. l. l. — 19—p. 551,
10 Rufin. II, 2.

1 ἐγγράφως αὐτῷ CEF LN RV Pol. Theoph. αὐτῷ ἐγγράφως
AB. — 2 καὶ γέγραφεν — 3 θαυμάσιος om. F. — πλήρη LMV
πλήρης BCDE R πλήρις A. — 3 ὁ οὗτος A οὗτος (om. ὁ) CG
ὁ τοιοῦτος B οὗτος ὁ R. — 7 οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας FV
οὐαλεντιανὸς AD et recs. quidam. — 9 στρατίας CDG στρα-
τιᾶς E. — 10 ἐν αὐτῷ CDEF N RV Ruf. ἐν om. AB LM. —
11 τὰ] τῶν C om. A. — 12 στρατίαν CD στρατιὰν E. — κατα-
λελείποι A καταλέλοιπεν V κατέλιπε et κατέλειπε recs. multi. —
14 προσέλαβε B προσεβάλετο E προεβάλετο recs. quidam. — τῆς
αὐτοῦ ἀναγ. FL. — 15 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ABF (τὸν ἴδιον ἀδ.
Pol.). — 16 πανοννίας F παιονίας (-ωνίας EL) CELR σπανίας M.
— 17 ὥρμητο ABRV invito Pol. — 19 κατέλειπεν ACFN κατα-
λέλοιπεν L.

συγκροτῶν τοὺς αἵρετικοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἰδίων πατέρων ἐπορεύετο. καὶ γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἑξορίαν ἔπεμψε καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ μοναχοὺς, Τατιανοῦ τότε ἄρχοντος τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε καὶ τινες εἰς βασάνους ἀγαγεῖν καὶ τῷ πυρὶ παραδοῦναι καὶ πλεῖστα 5 ἀθέμιτα καὶ ὠμότατα κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας μηχανήσασθαι. ταῦτα πάντα μετὰ τὴν τελευταίαν Ἀθανασίου διεπράττετο. ὥσπερ γὰρ θεία τινὶ κωλυθεὶς ἀρετῇ καίτοι κατὰ 454 Μ. τῶν ἄλλων βακχεύων οὐδὲν κατ' ἐκείνου λυπηρὸν ἐτόλμησεν ἁμαρτῆσαι.

10

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀρθόδοξοι ἐλεεῖσθαι νομίσαντες ὑπὸ Οὐάλεντος πρεσβείαν ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν ἐν Νικομηδείᾳ τυγχάνοντα πέμψαντες ὀγδοήκοντα ἱερατικοὺς ἄνδρας, ὧν ἡγοῦντο Θεόδωρος καὶ Οὐρβανὸς καὶ Μενέδημος. οὓς ἅπαντας σὺν αὐτῷ τῷ πλοίῳ ὑπαφθῆναι προσέταξεν, καὶ 15 πάντες σὺν τῇ νηϊ κατεφλέχθησαν, μέχρι Δακιδίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος κακέϊσε διαλυθέντος. Οὐάλης πᾶσαν ἐκκλησίαν πορθήσας ἦκε καὶ εἰς Καισάρειαν ἀπὸ ἀνατολῆς κατὰ Βασιλείου κινούμενος, ὅτε καὶ τὰ κατὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐγένετο, καθὼς φησιν ὁ Θεολόγος Γρηγόριος. Δημοσθένους 20 ἑνὸς τῶν ὀψοποιούντων τῷ Οὐάλεντι ἐν τῇ πρὸς Οὐάλεντα συντυχίᾳ καταδραμόντος Βασιλείου καὶ βαρβαρίσαντος, μικρὸν μειδιάσας ἔφη ὁ διδάσκαλος· ἰδοὺ ἐθεασάμεθα καὶ Δημο-

11—17 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 58, 28 Polyd. p. 398 fin.
— 17—20 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 63, 20 Polyd. p. 414, 11.
— 20—p. 552, 1 Th. L. cf. Cram. Anecd. p. 97, 4 et Exc. Bar. Theoph. p. 63, 24 Polyd. p. 414 fin.

1 τοῖς αἵρετικοῖς BV. — 11 οἱ ἐν κ. CEN οἱ ἐν κ. δὲ BL οἱ δὲ ἐν κ. A καὶ λοιπὸν οἱ ἐν κ. V οἱ οὖν ἐν Exc. de virt. — 14 οὐρβασος AB οὐρβασὸς Exc. cf. Not. ad Theoph. p. 58, 30. — μενέδιμος ACV Exc. βενέδημος (-διμος R) FMR. — 16 δακιδί-ζων (δακηδ. M δακεδ. recc. plerique) ACELNR Exc. δακιβίζων BV Snid. v. Οὐάλης. δακίζων F. — 17 οὐάλης δὲ BFR ὁ δὲ οὐά-λης V. — 18 καὶ om. N. — 19 τὰ om. BCM. — 21 τῶν ὀψο-ποιῶν τοῦ οὐάλεντος RV. — 22 μικρὸν om. FN.

σθένην ἀγράμματον. οἱ Γότθοι κακῶς ἐχρῶντο τῷ Οὐάλεντι, ὁ δὲ αἰτεῖ τὸν θειότατον Οὐαλεντινιανὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πέμψαι αὐτῷ στρατὸν εἰς βοήθειαν. αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ ἐπωνείδισεν ὡς αἰρετικὸν καὶ κακόφρονα, εἰπὼν ὅτι
 5 οὐ χρὴ ἐπαμύνειν ἀνδρὶ πολεμοῦντι θεόν.

Ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ χρόνῳ μετὰ μς' ἐνιαυτοὺς τῆς ἱερω-
 σύνης αὐτοῦ μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας καὶ πολλοὺς τῆς ἐγκρα-
 τείας στεφάνους Ἀθανάσιος ἡσύχασεν, Πέτρον διαδέξασθαι
 αὐτὸν προειπὼν τὸν κοινωνήσαντα αὐτῷ τῶν θλίψεων, Λού-
 10 κιος δὲ ἐπίσκοπος ὢν τῆς τῶν Ἀρειανῶν αἰρέσεως παρα-
 455 M. χρῆμα ὡς λύκος ἐπὶ πρόβατα ὥρμησεν. καὶ ὁ μὲν Πέτρος
 εὐθέως εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέφυγεν, Λούκιος δὲ οὕτως εἰς τὸ
 αἶμα τῶν ἀνθρώπων ἐπορεύετο, ὡς μηδὲ σχῆμα τῆς θρη-
 σκείας δοκεῖν φυλάττειν, ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ τῆς ἐπιβάσεως αὐτοῦ
 15 τοσαῦτα καὶ οὕτως αἰσχρὰ κατὰ τῶν παρθένων τῆς ἐκκλησίας
 καὶ τῶν ἐγκρατευομένων ἐγένετο, οἷα οὐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς
 τῶν Ἑλλήνων γεγενῆσθαι μνημονεύεται. οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ
 καὶ τὴν ἔρημον ἐπόρθει καὶ πόλεμον τοῖς ἡσυχάζουσιν ἐπ-
 ἤγαγεν. τρεῖς γὰρ χιλιάδας ὁμοῦ κατὰ τὴν ἔρημον ἀπέστειλε
 20 τοὺς μοναχοὺς πολεμεῖν, οἱ δὲ ἐρχόμενοι καινὸν εἶδος πολέ-
 μου ἑώρων· οἱ γὰρ ἀντίπαλοι καθὼς ἐπέμποντο τοὺς ἑαυτῶν
 αὐχένας τοῖς ξίφεσιν ὑπέβαλλον, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἤκουον, εἰ
 μὴ τοῦτο· ὦ φίλε, δι' ὃ παρεγένου;

Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν οἱ τῶν μοναχῶν πατέρες τῷ βίῳ
 25 καὶ τῇ ἀξίᾳ τῆς ἀρχαιότητος Μακάριος καὶ Ἰσίδωρος καὶ
 Μακάριος ἕτερος καὶ Ἡρακλείδης καὶ Παμβώ, Ἀντωνίου

1—5 Th. L. cf. Cramer An. p. 97, 11 Exc. Bar. Theoph. p. 61, 21 Polyd. p. 420, 10. — 6—23 Rufin. II, 3. — 24—p. 554, 27 Rufin. II, 4.

3 στρατείαν RV. — 4 αἰρετικὸν καὶ om. N. — 5 θεῷ R τῷ θεῷ B. — 8 ἡσύχασεν AB ἐφησύχασεν rell. — 11 πρόβατον C Exc. de virt. ad ovem Ruf. — 12 οὕτως F et recc. plerique Ruf. οὗτος rell. Exc. — 15 οὕτως ERV Exc. Ruf. οὗτος rell. — 19 γὰρ om. C et recc. nonnulli. — 21 καθ' ὧν? — 22 εἰ μὴ] ἢ BF. — 25 ἰσίδωρος ADLRV. — 26 παμβῶ ACLV παμμῶ E.

μαθηταί, κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐρήμοις
τόποις τῆς Νιτρίας ὑπῆρχον ἄνδρες, οἳ τινες τὴν κοινωνίαν
ἔχουν τῆς ζωῆς καὶ τῶν πράξεων οὐ μετὰ τῶν ἄλλων ἀν-
θρώπων, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐπουρανίων ἀγγέλων ἐπιστεύοντο.
ἅπερ παρὼν ἐώρακα ἤδη ἐγὼ καὶ τούτων τὰς πράξεις ἀνα- 5
φέρω, ὧν τοῖς πάθεσι κοινωνὸς εἶναι κατηξιώθην. οὗτοι
ἐν τοῖς ἰδίοις οἰκήμασι κείμενοι καὶ εὐχόμενοι ἐξεδέχοντο
τοὺς ἑαυτῶν φονευτάς. ἀπηνέχθη δὲ αὐτοῖς ἄνθρωπος ἐκ
πολλοῦ τὰ μέλη πάντα τοῦ σώματος καὶ μάλιστα τοὺς πόδας
ξηρός. ἐλαίῳ δὲ χρίσαντες αὐτὸν εἶπον· ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ 10
Χριστοῦ, ὃν διώκει Λούκιος, ἀνάστα καὶ περιπάτει τοῖς σοῖς 456 M
ποσίν· ὃς παραχρῆμα ἀναστὰς καὶ ἀναπηδήσας εὐχαριστῶν
τῷ θεῷ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. πρὸ ὀλίγου δὲ χρόνου
τυφλὸς ἠξίωσεν ἀπενεχθῆναι εἰς τὸ οἰκίδιον Μακαρίου, ὅπερ
ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπὸ διαστήματος ἡμερῶν τριῶν. ἐλθὼν 15
δὲ ἐκεῖσε ὁ τυφλὸς πολλῷ καμᾶτῳ τῶν ἀγόντων αὐτὸν καὶ
Μακάριον οὐχ εὐρὼν ἐν τῇ οἰκίᾳ πάνυ ἀθυμήσας ἔλυπεῖτο.
τῇ δὲ ὑπερβολῇ τῆς πίστεως ἐκθερμανθεὶς παρακαλῶ, ἔφη
τοῖς ἄγουσιν αὐτόν, προσπελάσατέ με ἐκείνῳ τῷ μέρει τοῦ
τοίχου, ἐν ᾧ ὁ γέρον ἐιώθει καθεύδειν. ὅτε δὲ προσηνέχθη, 20
μικρὸν ἐκ τοῦ ξηροῦ πηλοῦ λαβὼν, ὅθεν ὁ τοῖχος κεκρι-
σμένος ἐφαίνετο, ταῖς οἰκείαις ἐπιτέθεικε χερσὶ καὶ παρεκά-
λεσεν, ὥστε καὶ ὕδωρ ἀντληθῆναι αὐτῷ ἐκ τοῦ φρέατος,
ἀφ' οὗπερ ἔπινεν ὁ πρεσβύτης. ἐκείνῳ δὲ τῷ ὕδατι τὸν
πηλὸν ἀναλύων καὶ τούτῳ περιχρίων τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ 25
ἀποπλύνων ἐκ τοῦ ἀντληθέντος ὕδατος ἐξαίφνης τὴν θέαν
ἀπέλαβεν οὕτως ὥστε μηδενὸς χρήζων ὑπηρέτου εἰς τὰ ἴδια

2 νιτρίας E et recc. quidam νητρείας F νητρίας rell. —
9 πάντα τὰ μέλη L πάντα om. B. — 10 ξηρούς RV. — 12 καὶ
ἀναπηδήσας om. BC et L qui pro ἀναστὰς exhibet ἀνασκιρτήσας.
— 14 τοῦ μακαρίου AB. — 17 τὸν μακάριον BV. — 22 ἐφέ-
νετο A ἐφέρετο C. — οἰκείαις AB ἰδίαις rell. — ἐπέθηκεν LR.
— 25 τοῦτο ALR. — 27 οὗτος CR om. B. — χρήζων — ἐπανῆλθε F
cum Ruf. χρήζειν — ἐπανῆλθε ACDEL χρήζειν — καὶ εἰς — ἐπ-
ανῆλθε BR χρήζειν — καὶ εἰς — ἐπανελθεῖν V.

ἐπανῆλθεν. ὃς μετὰ ταῦτα σὺν πάσῃ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐπ-
 ανελθὼν πρὸς τὸν γέροντα καὶ τῷ θεῷ χάριν ὡμολόγει καὶ
 τὸ πρᾶγμα ὡς ἐγένετο ἀπεμνημόνευσεν. ὁ αὐτὸς δὲ οὗτος
 Μακάριος σπήλαιον εἶχεν ὑαίνης γειτνιαζόν τῷ οἰκήματι
 5 αὐτοῦ. ἔν τινι δὲ ἡμέρᾳ τοὺς σκύλακας αὐτῆς τυφλοὺς τυγ-
 χάνοντας ἀπήνεγκεν αὐτῷ τὸ θηρίον καὶ πρὸ τῶν ποδῶν
 αὐτοῦ ἔθηκεν. νοήσας δὲ ἐκεῖνος ὅτι περὶ τῆς τυφλότητος
 τῶν σκυλάκων τὸ θηρίον παρεκάλει, ἠξίωσε τὸν δεσπότην
 θεόν, ἵνα τὴν θέαν αὐτοῖς ἀποδῷ. ἀποδοθείσης δὲ αὐτοῖς,
 10 ἐπανῆλθον ἀκολουθοῦντες ἐπὶ τὸ σπήλαιον τῇ μητρί, καὶ
 μετ' ὀλίγον αὕτη μετὰ τῶν ἰδίων σκυλάκων ὑποστρέψασα
 δορὰς προβάτων ἔτι τὸ ἔριον ἐχούσας ὥσανεὶ δῶρον ὑπὲρ
 τῆς εἰς αὐτοὺς χάριτος ἀπήγαγε τῷ γέροντι τοῖς ὁδοῦσι τὰς
 δορὰς βαστάζουσα, καὶ ταύτας πρὸ τῶν θυρῶν ἀποθεμένη
 15 ἀνεχώρησεν. τούτους τοὺς θείους πατέρας Λούκιος εἰς
 νῆσον τῶν τῆς Αἰγύπτου λιμνῶν ἐξορίζει, ἔνθα οὐδεὶς
 χριστιανῶν κατοικεῖ. τοῦ δὲ πλοίου τῇ νήσῳ μετὰ τῶν
 μοναχῶν προσεγγίσαντος, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἱερέως τῶν εἰδώ-
 457 M. λων τῆς χώρας ἐκείνης ὑπὸ δαίμονος ἐλαυνομένη δι' ἀνέ-
 20 μων ἀρπαζομένη ἔρχεται ἕως τοῦ πλοίου τῶν ἁγίων γερόν-
 των κράζουσα βοαῖς ἀτάκτοις οἷα δαιμονῶσα. ἐπιτιμήσαντες
 δὲ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ τὴν μὲν παιῖδα ὑγιῇ τοῖς
 γονεῦσιν ἀπέδωκαν, τοὺς δὲ τὸν τόπον οἰκοῦντας χριστια-
 νοὺς πάντας θερμοὺς καὶ διαπύρους ἐποίησαν. τοῦτο μα-
 25 θὼν Λούκιος καὶ φοβηθεὶς μὴ πάντας ὀρθοδόξους ποιή-
 σωσιν, λάθρα αὐτοὺς ἐπανελθεῖν πρὸς τὰς ἰδίας σκηναὺς ἐν
 τῇ ἐρήμῳ ἐποίησεν.

1 σὺν πάσῃ B συμπάσῃ L. — ἐπανελθὼν πρ. τ. γέροντα καὶ om. CL. — 3 ἀπεμνημόνευσεν ABR (indicavit Ruf.) ἀπεμνημόνευεν rell. — 4 leaenae Ruf. — γειτνιαζόν ACEL γειτνίων R. — 5 τυγχάνοντας AB ὄντας F ὑπάρχοντας rell. — 6 αὐτῷ om. LR. — 7 τυφλώσεως FRV. — 17 κατώκει FLV. — 22 τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ om. A τῷ ἀκαθάρτῳ om. B (erroris spiritus Ruf.).

Μαυῖα ἡ τῶν Σαρακηνῶν βασιλὶς χριστιανὴ ἦν ἐκ γένους Ῥωμαίων καὶ ληφθεῖσα αἰχμάλωτος ἤρесе διὰ κάλλος τῷ βασιλεῖ τῶν Σαρακηνῶν καὶ τῷ χρόνῳ εἰς βασιλίδα προέκοψεν. πολλὰ οὖν κακὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἔδρασεν, ὥστε καὶ τὸν στρατὸν ἐκτριῖναι σφοδροτάτῳ πολέμῳ καὶ πόλεις πολλὰς ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Ἀραβίᾳ πορθῆσαι. παρακληθεῖσα δὲ εἰρήνην ποιήσασθαι οὐκ ἄλλως ἔφη τοῦτο γενήσεσθαι, εἰ μὴ Μωϋσῆς τις ὀνόματι μοναχὸς τῷ ἔθνει αὐτῆς χειροτονηθεῖν ἐπίσκοπος, ὃς ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ γειτνιαζούσῃ τοῖς μέρεσιν αὐτῆς διάγων ταῖς ἀρεταῖς καὶ τοῖς θαύμασιν ἐξήστραπτεν. ταύτης ἡ αἵτησις ἐμηνύθη τῷ βασιλεῖ τῶν Ῥωμαίων, ὃς κελεύει τοῖς στρατηγοῖς μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους τοῦτο ποιῆσαι. ἀγαγόντων δὲ αὐτὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χειροτονηθῆναι ὑπὸ Λουκίου αὐτὸς οὐ κατεδέξατο εἰπὼν ὅτι· Λούκιος τὰς χεῖρας αὐτοῦ οὐκ ἐπιβαλεῖ μοι· πεφυρμέναι γάρ εἰσι τοῖς τῶν ἁγίων αἵμασιν. καταισχυνθέντος οὖν τοῦ ἀσεβοῦς Λουκίου, τῆς δημοσίας χρεῖας ἐπικειμένης, ἠναγκάσθη ἡσυχάσαι, ἵνα παρὰ τῶν ἐπισκόπων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξορισθέντων Μωϋσῆς τὴν χειροτονίαν δέξηται· ὅπερ καὶ γέγονεν. καὶ οὕτω χειροτονηθεὶς ἐδόθη Μαυῖα καὶ πολλοὺς τοῦ φύλου χριστιανούς πεποίηκεν. ἱστορεῖ δὲ πολλὰ περὶ τοῦ ἔθνους ὅθεν τε ἤρξατο καὶ ὅθεν ἐπονομάζεται καὶ ὅτι ἡ ἐτῶν περιτέμνονται.

Ἐν Ἐδέσῃ τῆς Μεσοποταμίας, ἔνθα Θωμᾶς ὁ ἀπό-

1—4 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 64, 12 Polyd. p. 408, 5. — 4—19 Rufin. II, 6. — 19—22 Th. L. cf. l. l. — 23—p. 557, 6 Rufin. II, 5.

1 μανία τις V μαβία δὲ F καὶ μαβία B. — βασιλεῖς CL βασίλεισσα F. — 2 διὰ κάλλους RV διὰ τὸ κάλλος F. — 7 γενήσεσθαι A Ruf. γενήσεται rell. Exc. de virt. — 8 μωϋσῆς AB Ruf. μούσῆς Exc. μωσῆς rell. — 9 ἐρήμῳ] ῥώμῃ CELR. — τῇ γειτνιαζουσι C τοῖς γειτνιαζουσι R. — 10 ἐξήστραπται L ἐξήστραπεν ER ἐξέλαμπεν V. — 12 τοῦ om. AD. — 13 χειροτονηθῆναι BLV χειροτονῆσαι rell. — 15 ἐπιβαλεῖ BDEF (iniciet Ruf.) ἐπιβάλλει CL ἐπιβάλλει RV ἐπιβάλλη A. — 22 sqq. περιτέμνονται ἐν ἐδ. τῆς μ., ἔνθα—ἐδίδαξεν. ἐλθὼν δὲ (δὲ om. B) ὁ codd. Restitui e Ruf. — 23 ἐν ἐδ.—ἐδίδαξεν om. L. — ἐν ἐδέσῃ (-ει F) FRV ἐναιδέσῃ B.

στολος ἐδίδαξεν, ἔλθων ὁ βασιλεὺς Οὐάλης καὶ ἰδὼν τοὺς
 ὄχλους τῶν ὀρθοδόξων τῆς ἐκκλησίας ἐκβληθέντας καὶ ἐν
 τῷ πεδίῳ ποιουμένους τὴν σύναξιν εἰς τοσαύτην ὀργὴν ἀνή-
 φθη, ὥστε οἰκείαις χερσὶ τυπτῆσαι τὸν ὑπαρχον κατὰ τοῦ
 5 προσώπου, ἐπειδὴπερ οὐκ ἐδιώχθησαν ἀκεῖθεν οἱ ὄχλοι
 καθάπερ αὐτὸς προσέταξεν. ἐκεῖνος δὲ καίπερ Ἑλλήν ὢν
 καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως ὑβρισθεὶς ὅμως σκοπῶ φιλανθρωπίας
 τῇ ἐξῆς μέλλων ἐπὶ πόρθησιν τῶν ὄχλων ἐξιέναι τοῦτο αὐτὸ
 δῆλον τοῖς πολίταις πεποίηκε διὰ λαθραίων μηνυμάτων,
 10 ὥστε φυλάσσασθαι καὶ μὴ ἀπελθεῖν εἰς τὴν σύναξιν. πάλιν
 ἔωθεν προίων μεγίστῳ φόβῳ ὑπὲρ τὸ ἔθος διὰ τῆς αὐτοῦ
 τάξεως ἐπτόει καὶ πάντα ἐποίει ὥστε μηδένα κινδυνεῦσαι
 τοῦ λαοῦ. ἑώρα δὲ ὅμως ὄχλον πλείονα τῆς συνηθείας ἐπὶ
 τὸν τόπον ἐκεῖνον πορεύεσθαι καὶ συντρέχειν καὶ πολλοὺς
 15 ἐπιταχύνειν ὥσανεὶ φοβουμένους μή τις ἐκ τοῦ θανάτου
 ἀπολειφθῇ. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ καὶ τι γύναιον ὄρᾳ οὕτως
 ἐπιταχύνον καὶ σπεῦδον ὥς μηδὲ ἐξιὼν ἀπὸ τῆς οἰκίας προσ-
 κλειῖσαι τὰς θύρας μήτε περιμεῖναι εὐπρεπῶς τὸ σχῆμα τῶν
 γυναικῶν περιβαλέσθαι καθάπερ ἔχρην ἐπιμελῶς. ἔφερε δὲ
 20 μεθ' ἑαυτῆς ἡ γυνὴ καὶ παιδίον νήπιον καὶ σφοδροτάτῳ
 δρόμῳ τὴν τάξιν τοῦ ὑπάρχου διαρρήξασα ἔσπευδεν. ἐκεῖνος
 δὲ λοιπὸν οὐ φέρων, κατάσχετε, ἔφη, τὴν γυναῖκα καὶ ἐν-
 ταῦθα ἀγάγετε. ὅτε δὲ ἐκείνη κατασχεθεῖσα ἠνέχθη, ποῦ,
 ἔφη, ὦ δυστυχὴς γύναι, ἐπιταχύνασα σπεύδεις; ἡ δέ, εἰς
 25 τὸ πεδίον, ἔφη, ἔνθα ὁ τῶν καθολικῶν ὄχλος συνάγεται.
 καὶ οὐκ ἀκούεις, ἔφη, ὅτι ὁ ὑπαρχος ἐκεῖσε πορεύεται, ἵνα
 πάντας ἀνέλῃ, οὓς ἂν εὔρῃ; ἡ δὲ ἀπεκρίνατο· ἀκήκοα καὶ
 διὰ τοῦτο σπεύδω, ἵνα ἐκεῖ εὕρεθῶ. τουτὶ δὲ τὸ παιδίον
 ποῦ ἔλκεις; ἐκεῖνος ἔφη. ἡ δὲ ἀπεκρίνατο· ἵνα καὶ αὐτὸς

2 καὶ *del. vid. cf. Rufin.* — 4 ὑπαρχον CRV. — 10 καὶ μὴ ABV καὶ *om. tell.* — 11 ἔθος BC. — 16 καὶ τι] καὶ τοι A τι (*om. καί*) C. — 21 ὑπάρχον LRV. — 26 ὑπαρχος RV. — 27 ἀνέλει C ἀνελεῖ AE. — ἂν *om. FL.* — 29 ἐκεῖνος] ὁ ὑπαρχος BL. — ἔφη πρὸς αὐτήν AB *invito Ruf.* — αὐτὸς ACDEV αὐτὸ BFLR.

μαρτυρίου ἀξιωθῇ. ταῦτα δὲ ὅτε ἤκουσεν, ἐπανελθεῖν ἐκέλευσε τὴν τάξιν καὶ τὸ ὄχημα εἰς τὸ παλάτιον προσέταξεν ὑποστρέψαι. εἰσελθὼν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα εἶπεν· ὦ βα- 459 M. σιλεῦ, ἀποθανεῖν με εἰ προστάττεις, ἔτοιμός εἰμι, τὸ δὲ ἔργον ὅπερ ἐκέλευσας πληρῶσαι οὐ δύναμαι. διδάξας δὲ πάντα 5 τὰ περὶ τῆς γυναικὸς κατέσχε τὴν τοῦ βασιλέως ὁρμὴν.

Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν οἱ πόλεμοι τοῦ ἀσεβοῦς βασιλέως Οὐάλεντος, οὓς κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ ἐπήγαγεν, κατὰ τῶν πολεμίων ἐστράφησαν. τῶν γὰρ Γότθων ἐκ τῶν ἰδίων τόπων ἐξελθόντων, διὰ πάσης ὁμοῦ τῆς Θρά- 10 κης ἐξέχεαν ἑαυτοὺς καὶ τοῖς ὅπλοις τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἀγροὺς πορθεῖν ἀγρίως ἤρξαντο. τότε κατὰ Οὐάλεντος ὕβρεσι χαλεπαῖς οἱ πολῖται ἐχρῶντο μὴ ἐξιόντι εἰς πόλεμον, ἐξερχομένου δὲ αὐτοῦ Ἰσάκιος ὁ ἱερὸς μοναχὸς κρατήσας τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου αὐτοῦ ἔφησε πρὸς αὐτόν· ποῦ βαδίζεις, ὦ 15 βασιλεῦ, κατὰ θεοῦ στρατευόμενος καὶ θεὸν ἔχων ἀντίπαλον; πρὸς ὃν ὀργισθεὶς Οὐάλης φρουρεῖσθαι προσέταξεν ἀπειλήσας αὐτῷ θάνατον, εἰ ἐπανέλθοι, καθάπερ Ἀχαὰβ τῷ Μιχαία. ὁ δὲ τῆς αὐτῆς προφητικῆς χάριτος πλησθεὶς ὁμοίως αὐτῷ τὴν ἀντίφασιν ἐπὶ παντὸς τοῦ λαοῦ δέδωκεν. 20 εἶτα συμβολῆς γενομένης ἐν Ἀδριανουπόλει, καὶ ἡττηθεὶς κατὰ κράτος φεύγει σὺν ὀλίγοις εἰς οἶκημα, ὅπερ αἰσθόμενοι οἱ πολέμιοι κατέκαυσαν αὐτὸν σὺν τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καὶ αὐτῷ τῷ οἰκήματι βασιλεύσαντα ἀνοσίως ἔτη ιδ'.

Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας τῇ πίστει τῆς εὐσεβείας τέ- 25

7—12 Rufin. II, 13. — 12—19 *et* 21—24 Th. L. *cf.* Cramer An. p. 97, 11 *et* Exc. Bar. Theoph. p. 65, 8. — 24 Rufin. II, 13. — 25—p. 558, 2 Rufin. II, 9 *fin.*

2 προσέταξεν] ἐκέλευσεν LV. — 6 τὰ *om.* RV. — 13 ἐξιόντι A ἀξιόντι C ἐξιόντος B. — 14 Ἰσάκιος (εἰς. B ἰς. M) AB CENP Ἰσαάκιος (ἰς. F) FLRV Cram. Exc. — ὁ *om.* FN. — κρατήσας αὐτόν τοῦ N. — 15 ποῖ *ut vid.* D ποία M. — 18 τὸν μιχαίαν RV. — 20 ἀπόφασιν AV ἀντίφρασιν R. — τοῦ *om.* BFRV. — 21 καὶ *om.* N. — 25 οὐαλεντινιανὸς δὲ ὁ BFR.

λειος καὶ ἀκέραιος τῇ παλαιᾷ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας
 αὐθεντία τὴν πολιτείαν ἐκυβέρνηα καλῶς. σύνοδον γὰρ
 460 M. ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ ἐκέλευσε γενέσθαι, ἣτις τὴν ἐν Νικαίᾳ
 πίστιν ἐβεβαίωσεν. ἰδικτον δὲ γράψας τοῖς ἐν Ἀσίᾳ
 5 καὶ Φρυγίᾳ καὶ Καρίᾳ ἐπισκόποις ἐμμένειν τοῖς δόξαι
 παρεγγύησεν, κοινωνὸν ἐν τῷ ἰδίκτῳ προσλαβόμενος τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ Οὐάλεντα καὶ Γρατιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
 ἔγραψαν δὲ τὰ ὅμοια καὶ οἱ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ συνελθόντες
 ἐπίσκοποι.

10 Ἀποθανόντος ἐν Μεδιολάνῳ Ἀύξεντίου τοῦ τῶν αἵρε-
 τικῶν ἐπισκόπου οἱ ἑκατέρου μέρους ὄχλοι ὑπὸ διαφόρου
 σπουδῆς ἐφέροντο, καὶ ἦν τις αὐτοῖς μεγίστη διχόνοια καὶ
 ἐπικίνδυνος στάσις, καὶ ἑκάτερον μέρος ὄλεθρον τῇ ἰδίᾳ
 παρεσκεύαζε πόλει, εἰ μὴ γε ἡ αὐτοῦ κρατήσῃ γνῶμη, καὶ
 15 εἰς ἔργον ἀγάγοι τὸ βούλημα, καίτοι ἐναντίων τῶν προθέ-
 σεων αὐτοῖς οὕσων. τότε δὲ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης Ἀμβρό-
 σιός τις τὴν ἀρχὴν διήνυεν, ὃς παραχρῆμα εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν εἰσῆλθεν ὥς κωλύσων τὴν στάσιν. ὁ δὲ δῆμος τῆς
 πρὸς ἀλλήλους ἀφέμενος ἔριδος μιᾷ φωνῇ τὸν Ἀμβρόσιον
 20 ἐπίσκοπον ἐπεζήτησαν κατηχούμενον ὄντα, μεγάλως λέγοντες
 ἐνωθήσεσθαι καὶ μίαν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι τὴν πίστιν
 ἔσεσθαι, εἰ Ἀμβρόσιος ἐπίσκοπος αὐτοῖς δοθείη. ὅπερ γνοὺς
 ὁ θεοσεβὴς Οὐαλεντινιανὸς ἐκέλευσε μνηθῆναι καὶ χειροτο-
 νηθῆναι Ἀμβρόσιον πολλὰ περὶ ἀρετὴν μαρτυρήσας αὐτῷ.

2—9 Th. L. cf. Polyd. p. 412, 7. — 10—22 Rufin. II, 11. —
 22—p. 559, 6 Th. L. cf. Exc. Bar. Polyd. p. 410 fin.

1 Ῥωμαίων αὐθεντείας B Ῥωμαίων αὐθεντεία Exc. de virt.
 (om. βασιλείας uterque). — 4 ἰνδικτον BR. — 6 παρεγγύησεν
 ACENR παρεγγύησεν BFV. — ἰνδίκτῳ BR. — 8 οἱ ABFN
 Pol. om. CEV (καὶ ἐν τῷ ἰλλυρικῷ. συνελθόντες οὖν ἐπίσκοποι
 ἀποθανόντος R). — 10 ἀποθανόντος γὰρ ἐν B ἀποθ. δὲ ἐν F. —
 11 οἱ τοῦ ἑκατ. μ. AB τοῦ om. tell. — 14 κρατήσοις CDEV. —
 20 ἐπεζήτησαν ἐπίσκοπον V ἐπίσκοπον om. AR. — 21 τοῖς om. A
 τοῖς μέρεσι om. F. — 23 καὶ χειροτονηθῆναι om. BM. — 24 ἀρε-
 τὴν ACNR Exc. ἀρετῆς BEFV Pol.

χειροτονηθέντος δὲ αὐτοῦ, τοῦτον τὸν ὕμνον ὁ βασιλεὺς τῷ θεῷ ἀνέπεμψεν· χάρις σοι, δέσποτα παντοκράτορ καὶ σῶτερ ἡμέτερε, ὅτι τῷδε τῷ ἀνδρὶ ἐγὼ μὲν σώματα, σὺ δὲ ψυχὰς 461 M. ἐνεχείρισας καὶ τὰς ἐμὰς ψήφους δικαίας ἀπέφηνας. φασὶ δὲ ὅτι τοὺς ἄρχοντας ἀδικοῦντας γενναίως Ἀμβρόσιος ἐπὶ 5 τοῦ βασιλέως διήλεγχεν.

[ζ'. Περὶ Γρατιανοῦ.]

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἐπὶ τὸν πόλεμον τῶν Σαυρομάτων Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας ἐκ τῶν μερῶν τῆς Γαλλίας εἰς τὸ Ἰλλυρικὸν ἐλθὼν, καὶ τοῦ πολέμου μόλις ἀρχὴν λαβόντος, 10 ἀρρωστία αἰφνίδιον συσχεθεὶς ἐτελεύτησεν. πρέσβεις γὰρ Σαυρομάται ἀπέστειλαν ἐξαιτοῦντες εἰρήνην. οὗς Οὐαλεντινιανὸς θεασάμενος ἤρετο, εἰ πάντες Σαυρομάται τοιοῦτοι τυγχάνουσιν ὄντες τὰ σώματα. τῶν δὲ εἰπόντων ὅτι τοὺς παρ' αὐτοῖς ἀρίστους ἀπέστειλαν, ἀνακράξας μέγα δεινὰ τὴν 15 Ῥωμαίων βασιλείαν εἶπεν ὑπομένειν εἰς αὐτὸν ἐλθοῦσαν, εἰ Σαυροματαίων οἱ ἄριστοι τοιοῦτοι Ῥωμαίοις τολμῶσι πολεμεῖν. ἐκ δὲ τῆς διαστάσεως φλεβὸς ῥαγείσης, καὶ πλείστου

8—11 Rufin. II, 12. — 11—p. 560, 1 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 61, 25 Polyd. p. 420 fin.

2 παντοκράτωρ ACM. — σωτήρ codd. praeter EV. — 3 δὲ καὶ ψυχὰς AB. — 6 διήλεγχεν C Exc. — Post διήλεγχεν V sic pergit: μετὰ δὲ οὐάλεντα ἐβασίλευσε γρατιανὸς υἱὸς οὐάλεντινιανοῦ ἔτη γ' et in mg. numerum μῆ adscribit. EL Titulum hic inserunt: γρατιανὸς καὶ οὐάλεντινιανὸς (οὐάλεντίνος L) ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη γ'. Similia alii codices plerique variis locis vel in textu vel in mg. exhibent. — 8 ἐπὶ τῶν πολέμων codd. Correxī e Ruf. — σαυρωμάτων FLMR. — 11 αἰφνιδίῳ V et B m. 2 ut vid. — 12 σαυρωμάται AFMR. — 13 σαυρωμάται AFLMR. — 16 εἶπεν ὑπομένειν βασιλείαν N. — εἰ] οἱ CE. — 17 σαυροματαίων (σαυρωμ. AMF) ACEFLMV σαυρομάτων (σαυρωμ. R -ατῶν B) BDR σαυρομάται ὧν Exc. recte, sed σαυροματαίων etiam Pol. — 18 διαστάσεως AB διαστάσεως vel στάσεως R διατάσεως rell. recte, sed διαστάσεως etiam Exc. Pol.

αἵματος ἀναδοθέντος, ἐν τινι φρουρίῳ Γαλλίας ἐτελειώθη κληρονόμους καταλιπὼν τῆς βασιλείας αὐτοῦ Γρατιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀύγουστον ὄντα καὶ Οὐαλεντινιανὸν νέον κομιδῇ τυγχάνοντα καὶ μήπω τῶν βασιλικῶν συμβόλων κατ-
 5 αξιωθέντα. ὃν ἡ ἀνάγκη τῶν ἐπιχειρούντων τὸν τόπον τῆς βασιλείας ὑφαρπάζειν ὥς σχολάζοντα παρεσκεύασε καὶ ἀπόντος τοῦ ἀδελφοῦ τὴν πορφύραν ἐνδύσασθαι, Πρόβου τὸ τηνικαῦτα πιστῶς τὸ πρᾶγμα μεταχειρισαμένον.

462 M. Κατ' ἐκείνους δὲ τοὺς καιροὺς σεισμὸς μέγας καὶ φοβε-
 10 ρώτατος γέγονεν, ὥς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑποχωρῆσαι μὲν τὴν θάλασσαν ἐπὶ πολὺ, τὰ δὲ πλοῖα ὥς ἐπὶ ξηρᾶς εὐρεθῆναι κείμενα. πλῆθος δὲ λαοῦ συνδραμόντος εἰς θεῖαν τοῦ παραδόξου θαύματος, καὶ τοῦ ὕδατος πάλιν ὑποστρέψαντος καὶ ἐκβεβηκότος μακρότερον τοῦ συνήθους τόπου, κατεποντίσθη-
 15 σαν ἀνθρώπων μυριάδες ε', καὶ τὰς μὲν ἐκεῖσε προσορμιζούσας ναῦς τὸ ὕδωρ κατεκάλυψεν, τὰς δὲ ἐν τῷ ποταμῷ Νείλῳ εὐρεθείσας ἀπέρριψεν ὁ ποταμὸς εἰς τὴν ξηρὰν μετὰ πολλῆς τῆς ῥύμης μέχρι σταδίων ρπ'. ἀλλὰ μὲν καὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἀχαΐας καὶ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἠπείρου καὶ
 20 Σικελίας τὰ πλεῖστα μέρη συνέβη τότε ἀπολέσθαι, τῆς θαλάσσης ἀνελθούσης, καὶ πολλὰ πλοῖα ὑψωθέντος τοῦ ὕδατος

1—8 Rufin. II, 12. — 9 sqq. cf. Theoph. p. 56, 10. Socrates Hist. eccl. IV, 3, 3. Sozom. H. eccl. VI, 2, 14.

4 μηδέπω AB. — 7 τὸ] τῷ EM τοῦ CR. — τὸ τηνικαῦτα ὑπάρχου? Probo tunc praefecto Ruf. — 8 μεταχειρισαμένου (-ρησαμένου A) ABFV μετεγχειρισαμένου (μετεγχειρησ. C μετεχειρησ. R) CELNR. — 9 χρόνους AB. — 12 πλῆθος ABPR πλῆθους tell. — συνδραμόν? — 14 μακρόθεν V om. P. — 15 ἐκεῖσε ABPV ἐκεῖθεν tell. — 16. 17 ἐν τῷ νείλῳ ποταμῷ A ἐν τ. ποτ. τῷ νείλῳ V. — 19 βοιωτίας ABP τῆς βοιωτίας tell. — 20 τότε συνέβη BV τότε om. M.

9 ἐφ' οὗ σεισμὸς P. — φοβερ. τε καὶ παγκόσμιος P. — 10 ἐν ἀλεξ. μὲν ὑποχωρῆσαι P. — 11 καὶ τὰ πλοῖα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς P. — 12 κείμενα om. P. — πλῆθος δὲ τῆς πόλεως εἰς θ. τ. θαύμ. δραμόντος P.

ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐρρίφησαν ἄχρι σταδίων ρ', τὰς τε Βρετανικὰς νήσους καὶ τῆς Ἀφρικῆς τὰ αὐτὰ καὶ χεῖρονα ὑποστῆναι, καὶ σχεδὸν πάσης τῆς οἰκουμένης τὰ πρὸς τῇ ⁴⁶³ M. θαλάσση τὰ μὲν ὑπὸ τῶν σεισμῶν, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κατεποντίσθησαν. καὶ μέντοι καὶ ἐν τοῖς βυθοῖς ⁵ καὶ τοῖς μεγάλοις πελάγεσι τὰ ἄμφι τὸν Ἀδρίαν καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ ἄλλα πλεῖστα ὑπεχώρησαν καὶ διέστησαν ὥσεί τιϋχος ἐνθεν καὶ ἐνθεν τὰ ὕδατα, καὶ ἐφάνη ἡ ξηρά· καὶ πολλὰ τότε πλοῖα εὐρέθησαν πλέοντα καὶ εἰς τὸν πνυθμένα καθίσαντα πάλιν ἀνήχθησαν τῇ τοῦ ὕδατος ¹⁰ ἀποκαταστάσει. συνεχῶν δὲ καὶ ἐπαλλήλων τῶν σεισμῶν γινομένων, ἡ μὲν μία τῆς Βιθυνίας πόλις πᾶσα συνέπεσε καὶ τὰ κύκλῳ τῶν προαστείων, ἀγροὶ καὶ ἔργα πλεῖστα. ἡ δὲ Γερμὴ καλουμένη πόλις τοῦ Ἑλλησπόντου πᾶσα ἐκ θεμελίων κατεπτῶθη. καὶ πρὸς τούτοις χάσματα πολλὰ κατὰ ¹⁵ διαφόρους τόπους ἐγένοντο, ὥς ἐκ τῶν φόβων ἐν τοῖς ὄρεσι μένειν τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ δὲ τῆς ἀβροχίας πολλὰ ζῳά τε καὶ ἄνθρωποι διεφθάρησαν.

[η'. Περὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου.]

Μετὰ δὲ Γρατιανὸν ἐβασίλευσε Θεοδόσιος ὁ μέγας ἔτη ιζ'. ²⁰ τότε ὁ πατὴρ Θεοδοσίου, καὶ αὐτὸς Θεοδόσιος καλούμενος,

11—15 cf. Socrates Hist. eccl. IV, 11, 4 sq.

1 ἐρίφησαν AC ἐρρίφησαν sed ρι in lit. P. — βρετανικὰς CE βριτανικὰς P. — 2 καὶ τὰ τῆς? — 6 καὶ ἐν τοῖς codd. praeter ABP. — ἀνδρίαν BFL. — τὸ om. RV. — 7 αἰγέον F αἶγεον (αἶγ. M) CNP αἶγεων A. — 9 πλοῖα τότε BM. — 12 γενομένων CMR. — μία AP νία LN νυῖα E ἰα B νικάια (νικαία C) CFRV Socr. Fuerit fort. in fonte Georgii ᾱ i. e. πρώτη? — συνέπεσε πᾶσα B ἔπεσε πᾶσα M πᾶσα om. L. — 14 γέρμη BEV. — πόλις πᾶσα συνέπεσε ητουελισπόντου καὶ πρὸς τούτοις A. — ἑλλησπόντου (ἐλλ. F) DEF ἑλλισπόντου (ἐλλ. B) BV ἑλισπόντου (αἰλ. M. ἐλ. recs. quidam) CLMPR. — 17 τε om. FM. — 20 ἔτη δεκαέξ F ἔτη ις' R(P).

2 χεῖρον P. — 9 εὐρεθέντα P.

τοῖς τῶν μεγάλων συμβόλων τροπαίοις περιπνέων τῇ ἐκκοπῇ
 τῶν βαρβάρων ἔθνων τοὺς Ῥωμαίων ὄρους εὐπορωτέρους
 ἐποίησεν. τοῦτον δὲ τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν τῇ μὲν ἐλπίδι μέγαν,
 τῷ δὲ χρόνῳ μικρόν, (μόλις γὰρ ἦν τοῦ οὐδοῦ τῆς νεότητος
 5 ἐπιβεβηκὼς) συγκλητικῷ τινι Ἀμαξοβίῳ κοινωνῶ αὐτοῦ τυγ-
 χάνοντι τῆς γνώμης καὶ τῶν ἐπαίνων παραδέδωκεν ἐκπαι-
 δεύειν. ὅστις Ἀμαξόβιος ἐγχειρισθέντα αὐτῷ τὸν νέον πρα-
 ὕτάτῃ διδασκαλίᾳ καὶ αὐστηροτέρᾳ κολακείᾳ εἰς λαμπρὰν
 ἄσκησιν τῆς ζωῆς ἐστερέωσεν. ἐκεῖσε τοίνυν ὄντος Θεοδο-
 10 σίου, καθ' ὕπνους ἑαυτὸν εἰδέναι λέγεται βασιλικῇ χλανίδι
 464 M. καὶ πορφύρᾳ κεκοσμημένον. Οὐαλεντινιανοῦ δὲ τοῦ γέ-
 ροντος τελευτήσαντος, Μαξιμῖνος ὁ δῆμιος τὴν ὑπαρχότητα
 τῶν Γαλλίων εἰς μανίαν ἔτρεψε καὶ τινὰ συσκευὴν συν-
 τεθεικὼς Θεοδόσιον τὸν πρεσβύτερον τοῖς τροπαίοις κεκο-
 15 ρεσμένον σφαγῆναι προσέταξεν. ὅς πρὶν τελευτήσῃ τὸ θεῖον
 βάπτισμα δεξάμενος καὶ εἰς τὴν ἀθανασίαν ἀναγεννηθεὶς
 ἐτελεύτησεν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν ὁ νεώτερος Θεο-
 δόσιος ἐν τῇ τοῦ δονκὸς ἀξίᾳ ἐτύγχανεν, τῷ δὲ αὐτῷ βέλει
 τοῦ φθόνου ὥπερ καὶ ὁ πατήρ διὰ Μαξιμίνου ὁμοίως ἀδί-
 20 κως ὑπέπιπτεν. ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτὸν διέσωσεν. μεινάσης παρ'
 αὐτῷ τῆς ἀξίας, καὶ τῆς οὐσίας ἀναδοθείσης αὐτῷ, εἰς τὴν
 πατρῴαν γῆν τῶν Σπανίων, ἐν ἣ καὶ ἐγεννήθη, ἐφοίτησε
 προστάγματι βασιλικῷ ἐκεῖσε ἡσύχως καὶ πράως τὸν βίον
 διάγων, Πλακίλλαν δὲ τότε τὴν γενομένην Αὐγούσταν γα-
 25 μετὴν ἡγάγετο τότε καὶ βασιλέας ἐξ αὐτῆς ποιήσων, ἥτις

3 μέγα B F V. — 4 τοῦ οὐδοῦ B οὐ τοῦ βαθμοῦ, οὐδ' οὐ A
 τοῦ βαθμοῦ rell. — 5 ἀμαξοβίῳ D et recc. multi, item v. 7. —
 6 παρέδωκεν E R V. — 9 ὄντως D F L. — 10 ἰδεῖν B conjectura
 probabili. — 12 μαξιμῖνος A C M et Exc. de insidiis μάξιμος R
 et D m. 2. — ἐπαρχότητα R V. — 13 γαλλίων scripsi cum codd.
 et Exc. — ἔτρεψε A B F L Exc. ἔστρεψε rell. — 15 τελευτήσῃ M
 τελευτήσει A C D E L V Exc. τελευτήσαι B F τελευτήσας R. — 17 Θεο-
 δόσιος ὁ νεώτερος M Exc. ὁ νεώτερος V spr. vers. rubro. — 19 ὥπερ
 B F Exc. ὅπερ rell. — μαξίμου R et D m. 2. — ὁμοίως om. L M
 Exc. — 20 παρ'] γὰρ? — 22 ἰσπανίων R V.

τὴν φύσιν τῷ λογισμῷ καὶ τὴν φήμην τοῖς ἐγκωμίοις ἐνίκα. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Οὐάλης γράμματα ἐκπέμπει πρὸς τὸν βασιλέα Γρατιανὸν προστάξας Θεοδόσιον ἀποσταλῆναι πρὸς αὐτόν. ἀρξάμενος δὲ τῆς ὁδοιπορίας Θεοδόσιος καὶ γνοὺς τὴν Οὐάλεντος τελευτὴν ἔρχεται εἰς πόλιν καλουμένην Σέρμιον. τῶν δὲ Γότθων πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀφειδῶς λυμαινομένων, καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων φευγόντων ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, τότε Θεοδόσιον ἐν τῷ Σερμίῳ διάγοντα Γρατιανὸς προσκαλεῖται βουλῇ τῆς συγκλήτου Ῥωμαίων φθοноούσης αὐτῷ, καὶ σὺν ὀλίγοις στρατιώταις εἰς τὸν οὕτως ὠμόν καὶ τοσοῦτον πόλεμον ἀποσταλῆναι Θεοδόσιον [πεῖθει] ἐπικινδύνῳ ἀξιόματι τιμηθέντα στρατηλάτου ἀξία τὸν βασιλέα παρέπεισεν. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς τῶν τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τοῦ φθόνου τοῦ κατὰ φύσιν εὐπτώτου οὐδὲν ἔγνω, κατὰ κράτος δὲ τοὺς νομιζομένους ἀητιήτους εἶναι Γότθους νικήσας Θεοδόσιος σὺν τάχει πολλῷ τῷ βασιλεῖ τροπαιοφόρος παραστὰς θείᾳ ψήφῳ τὸ βασιλικὸν διάδημα περιβάλλεται. 165 M. Γρατιανοῦ χειροτονοῦντος αὐτὸν καινῇ τινι καὶ θαυμαστῇ περιεβλήθη πορφύρᾳ ὡς ἀρχαῖος βασιλεὺς. καὶ ἐπειδὴ τοὺς ὧμους αὐτοῦ ὑπὲρ ἄνθρωπον ὑψηλοὺς ὄντας διαφόρων βασιλέων χλαμύδες ἐνδύειν οὐκ ἠδύναντο, (πάντας γὰρ ὑπερέχων τῷ μεγέθει πᾶσαν ἐσθῆτα διὰ τὸ ὕψος μικρὰν ἀπέφηνεν) τέλος Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τῇ πορφύρᾳ κοσμηθεὶς ἐξέλαμψεν, ἐκ τετραγώνου ἀρμοσάσης αὐτῷ. οὕτω Γρατιανὸς τὰ τῆς δύσεως μέρη ἑαυτῷ καὶ τῷ 25

25 — p. 564, 6 Rufin. II, 14.

δ σερμίον BC σερμίων A. — 11 καὶ] ἡ Muralt. — πεῖθει del. videtur. — 13 τῶν BL et D m. 2 τὸν rell. om. Exc. — 14 εὐώπτου L εὐόπτου Exc. εὐπώπτου R. — 15 εἶναι ἀητιήτους γότθους B γότθους ἀητιήτους εἶναι M. — 18 τινὴ A τιμὴ C. — 22 μικρὰν FLNR μικροῦ ACEV μὲ^{ρο} B. — 24 πορφυρίδι LR. — κοσμισθεὶς AM. — ἀρμοσάση (-σει F) BCEF. — 25 αὐτόν AB αὐτῶν ut vid. M. — οὕτω — p. 564, 1 διεφύλαξεν om. A. — οὗτος CEN καὶ οὕτως F.

ἀδελφῷ διεφύλαξεν, Θεοδοσίῳ δὲ τὴν τῆς ἀνατολῆς φρον-
τίδα ἐπέτρεψεν. πολλὰ δὲ εὐσεβῶς καὶ γενναίως κατορθώσας
ὁ Γρατιανὸς παρὰ Μαξίμου τοῦ τυράννου ταῖς Βρεττανίαις
ἐπαναστάντος δι' ἀνδραγαθίαν τοῦ δουκὸς ἐν Λουγδόνῳ
5 παρὰ τῶν ἰδίων προδοθεὶς μᾶλλον ἢ βία τῶν πολεμίων
συσχεθεὶς ἀνῆρέθη.

Οὐαλεντινιανὸς δὲ ὁ τούτου ἀδελφὸς ἐν Ἰταλίᾳ διάγων
ὑπὸ τῆς σφαγῆς τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ φόβου τοῦ πολέμου
πτοηθεὶς εἰρήνην, αὐτῷ καθ' ὑπόκρισιν προταθείσης παρὰ
10 Μαξίμου, καὶ αὐτὸς ὑποκρινάμενος ἡδέως ἐδέξατο. Ἰουστίνα
δὲ τότε ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς τῶν Ἀρειανῶν αἰρέσεως τὰ φάρ-
μακα τῆς ἀσεβείας, ἃ περιόντος τοῦ ἀνδρὸς ἔκρυπτεν, εὐμα-
ρῶς ἀπατηθέντι τῷ υἱῷ μετὰ θάρσους ἀπεκάλυψεν, καὶ πείθει
αὐτὸν διὰ στρατιωτικῆς χειρὸς τὸν μὲν Ἀμβρόσιον ἀνθιστά-
15 μενον αὐτῇ τῷ ὀρθῷ λόγῳ τῆς ἐκκλησίας Μεδιολάνων ἐξεῶσαι
καὶ εἰς ἐξορίαν πέμψαι, τὴν ἐκκλησίαν δὲ διαρρηῆσαι καὶ
πολεμεῖν τὰ ἅγια. Βενήβολος δὲ τότε μέγας ἐν ἀξιώμασι
ταῖς ὑποσχέσεσι τῆς βασιλίδος μὴ εἷξας τῆς στρατιωτικῆς
ζώνης καὶ τῶν ἀξιωματίων τὴν ὀρθόδοξον πίστιν προκρίνας
20 τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων τὴν ἑαυτοῦ ζώνην ἀπέρριψεν. Μά-
ξιμος δὲ ὁ τύραννος θέλων τὸ τοῦ τυράννου ἄτιμον ὄνομα
ἐκδύσασθαι καὶ νόμιμον ἑαυτὸν ἐπιδείξασθαι βασιλέα γράμ-
466 M. ματα ἐκπέμψας τὸ ἀσεβὲς ἐπιχείρημα τῆς Ἰουστίνης ἀπεφάν-
λιζε καὶ τὸ πολεμεῖσθαι τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν κατὰ-

7—17 Rufin. II, 15. — 17 — p. 565, 5 Rufin. II, 16.

3 μαξιμίνου BFM item v. 10. — per Andragathium ducem
Ruf., sed codicum omnium et exc. de insidiis consensus demon-
strat Georgii esse errorem. — 4 λογδόνῳ B λουγδούνῳ FMR et
m. 2 Exc. — 5 ἡ βία A quam vi Ruf. δὲ βία F καὶ βία rell.
codd. καὶ διὰ Exc. — 8 πολεμίου? hostis Ruf. — 9 εἰρήνης
FV Exc. εἰρήνη M. — 10 ὑποκρινόμενος AF Exc. — ἰουστίνᾳ E.
— 15 ἐξεῶσαι B ἐξελάσαι M. — 17 βενήβολος AFL βενίβολος
CENV μενούβουλος B μενέβολος R. — μέγας om. ER. — ἀξιώ-
ματι AER. — 20 μαξιμιανὸς B et recc. quidam μαξιμῖνος recc.
rell. — 23 ἐπιχείρημα AB inceptum Ruf. ἐπὶ rell.

στασιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀνατρέπεσθαι ἀπηγόρευεν,
 καὶ οὕτω πλησιάζειν ταῖς Ἰταλίαις ἤρξατο. τοῦτο δὲ Ἰου-
 στίνα μαθοῦσα, τοῦ τε πολέμου ἅμα καὶ τῆς συνειδήσεως
 τῆς ἀσεβοῦς ἐπικειμένων αὐτῇ, εἰς φυγὴν τραπεῖσα πρώτη
 τὴν ἐξορίαν ἐκληρώσατο, ἣν τοῖς ἱερεῦσιν ἡτοίμασεν. τοι- 6
 γαρ οὖν μετὰ τῆς ἀθεμίτου μητρὸς πεφευγὼς ὁ βασιλεὺς
 Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ἰταλίας ἐστερήθη καὶ τῆς οἰκείας ἐξε-
 βλήθη βασιλείας. ἐλθὼν οὖν ἐν τῇ ἀνατολῇ οὕτως ἐδέχθη
 παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδοσίου, ὥστε δοκεῖν αὐτὸν
 μᾶλλον τῶν μερῶν ἐκείνων βασιλεύειν ἢ ἐν ἐξορίᾳ διάγειν. 10
 παραχρῆμα δὲ διὰ Θεοδοσίου καθαρθεὶς ἀπὸ τῆς φανλο-
 τάτης αἰρέσεως τῆς ἀκαθάρτου τὸν ἰὸν ἐξέχυσεν, ἐν ᾧ περ
 αὐτὸν ἡ ἀνόητος ἔβλαψε μήτηρ, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνεδέξατο
 πιστοτάτῃ προτροπῇ Θεοδοσίου. πολλάκις γὰρ εἰς τὴν ἐλπίδα
 τῆς πίστεως διὰ Θεοδοσίου ἐκπαιδευθεὶς ἔμαθε τὴν βασιλι- 15
 κὴν παράταξιν οὐ δι' ὀπλων ἐστάναι, ἀλλ' ἐξ ἀγαθῶν προ-
 φάσεων. τοιοῦτος δὲ ἦν ὁ λόγος ὁ παρὰ Θεοδοσίου πρὸς
 Οὐαλεντινιανὸν εἰρημένος· οἶδα, φησὶν, πολλάκις, Οὐαλεν-
 τινιανέ, ἡσυχάζοντος τοῦ στρατοπέδου παρὰ τῶν εὐσεβεστά-
 των βασιλέων τὴν νίκην κατορθωθείσαν, καὶ τοὺς πολέμους 20
 ὑποταγέντας ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι τοῦ προλαβόντος κινδύνου.
 οὕτω καὶ ὁ ἔνθεος Κωνσταντῖνος ταῖς βοηθείαις τοῦ θεοῦ
 ἀνορθωθείς Λικίνιον τὸν τοῦ θεοῦ τύραννον ἐν ναυαγίῳ
 διέφθειρεν, οὕτω καὶ ὁ ἔνδοξος Οὐαλεντινιανὸς ὁ σὸς πατήρ

5—p. 566, 15 *Similia sed brevius* Theodoret. Hist. eccl. V, 15.

1 ἀπηγόρευεν ABL ἀπηγόρευσεν rel. — 2 ἰουστίνα BE.
 — 3 πολέμου BLR. — 4 πρώτη τὴν Mur. (prima Ruf.) πρώτην
 codd. — 8 ἐδέχθη ABN ἐπεδέχθη C ὑπεδέχθη rel. — 12 ἐξέχεεν
 RV. — 19 παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ante ἡσυχάζοντος
 inserunt Exc. de virt. et codd. praeter AB. — 21 γενέσθαι ABR.
 — 22 οὗτος AC. — καὶ om. codd. praeter AB Exc. — 23 λικίνιον
 AEFLR λικίννιον BCNV (λικίννιον ex λικίνιον corr. in Exc.
 incertum qua manu. — 24 οὗτος ABCLM. — καὶ om. codd.
 praeter ABV Exc.

εὐτυχέστερον τὴν βασιλείαν ἀβλαβῇ παρὰ τῶν πολεμίων ἰθύ-
 νων ἐτέλεσεν, τοῦ θεοῦ ἐκδικοῦντος αὐτόν, καὶ μάχας ἀνα-
 ριθμήτους καὶ νίκας ἀπίστους ἐδέξατο πολλοὺς βαρβάρους
 διαφόρως ἀνελών. Οὐάλης δὲ ὁ θεῖος ὁ σὸς τὸν θεὸν δια-
 5 σπαράττων ἐμίανε τὴν ἐκκλησίαν ὁ βέβηλος διὰ τῆς σφαγῆς
 τῶν ἁγίων καὶ τῆς ἐξορίας τῶν ἱερέων, ὃς τῇ τοῦ θεοῦ
 βουλήσει ὑπὸ τῶν Γότθων πολιορκηθεὶς καὶ ἡττηθεὶς ἐκαύθη.
 σὺ οὖν αἰρετικοῦ ὄνομα λαβεῖν ἀνέξῃ ἀπιὼν εἰς πόλεμον;
 ὁρθῶς τὸν Χριστὸν σέβει ὁ ἀδίκως σε ἐκβαλὼν. ἡ σὴ ἀπι-
 467 M. 10 στία εὐχέρειαν Μαξίμῳ συνεισήνεγκεν. ἐκεῖνος μόνον τοῦ
 βασιλέως ἐστὶ τύραννος, σὺ δὲ πολέμιος ἦρξω τοῦ θεοῦ
 καθεστάναι. δώσω σοι στρατὸν καὶ παρέξω βοήθειαν. ἀλλ'
 εἰ τὸν Χριστὸν βλάπτομεν, τίνα παρακαλέσομεν μαχόμενοι;
 ταῦτα καὶ πλείω τούτων νουθετήσας Θεοδόσιος Οὐαλεν-
 15 τινιανὸν εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν μετήγαγεν. ἐν δὲ τῷ
 μέσῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτησάσης, Θεοδόσιος διὰ τὴν
 πίστιν τῆς βασιλείας τῆς χρηστότητος καὶ τῶν εὐεργεσιῶν
 Γρατιανοῦ μεμνημένος εἰς ἄμυναν πάσαις τῆς ἀνατολῆς δυ-
 νάμεσιν ἐξαίξας ἐξεδίκησε τὸ δίκαιον αἷμα καὶ τὸν Οὐαλεν-
 20 τινιανὸν ἀπεκατέστησεν ἐπὶ τὴν βασιλείαν ἐκβαλὼν τὴν τυραν-
 νίδα. αὐτὸς δὲ μετὰ ταῦτα εἰσελθὼν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ
 θριαμβεύσας τὴν νίκην εἰς τὴν ἰδίαν βασιλείαν ἐπανῆλθεν.

15—22 Rufin. II, 17.

1 καὶ ἀβλαβῇ FV Exc. — 4 διαφόρως AB Exc. καὶ διαφόρους
 rell. — 8 ὄνομα λαβὼν καὶ ἀνάξια ποιῶν τῆς βασιλείας ὁρθῶς
 τ. χρ. σέβειν δοκεῖς; γίνωσκε οὖν ὡς ἡ σὴ ἀπιστία F. ἀνάξια
 ποιῶν *pro* ἀνέξῃ ἀπιὼν *etiam* R. — 9 σέβῃ AM σέβεται BRV.
 — 10 εὐχέρειαν CDF εὐχερία M εὐκαίρειαν R εὐκαιρίαν E. —
 μόνος A μόνου L. — 12 παρέξω σοι codd. *praeter* AB Exc. —
 13 βλάπτωμεν ACF. — παρακαλέσωμεν ACDEF. — 14 καὶ
 πλείω τούτων AB καὶ τὰ τούτων πλείονα rell. — 18 πάσας
 (corr. ex πάσης αὐτὴ πάσης ex πάσας) τῆς ἀν. τὰς δυνάμεις A
 πάσας τὰς τῆς ἀν. δυνάμεις F πάσας τὰς ἀνατολικὰς δυνάμεις
 Exc. — 19 ἐξαίξας *scripsi* ἐξάξας codd. *totis viribus insurgens*
 Ruf. — 20 ἀποκατέστησεν V *et fortasse* A κατέστησεν R. —
 εἰς BL.

Ἐν ταῖς ἡμέραις οὖν, ἐν αἷς ὁ θεὸς ὁ ἀγαθὸς ἐξήγειρε Θεοδόσιον τὸν μέγαν βασιλέα καὶ ἐνεπίστευσεν αὐτῷ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας Ῥωμαίων, ἡγάγετο εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ δύο υἱούς, Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον. αὐξησάντων δὲ τῶν παίδων, ἦλθον εἰς ἡλικίαν τοῦ ἐκμανθάνειν τὰ ἱερὰ γράμματα. καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν βασιλείαν ζητῆσαι ἄνδρα ἐλλόγιμον καὶ ἀσκητὴν κεκοσμημένον ἐν ἀληθείᾳ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ, ἔχοντα θεογνωσίαν εἰς ἄκρον, ὥς ὀφείλων παραδοῦναι αὐτῷ τοὺς υἱούς αὐτοῦ, ἵνα παιδεύσῃ αὐτούς 10· πάσῃ θείᾳ γραφῇ τε καὶ ἀνθρωπίνῃ, μὴ βουλόμενος παραδοῦναι αὐτούς εἰς σχολεῖον, ἵνα μὴ μάθωσιν ἀπὸ ἄλλων παιδίων ἅπερ ὁ θεὸς οὐ θέλει, καὶ τυπωθῶσιν ἐν λόγοις ἀνωφελέσι καὶ βλαβεροῖς. ταῦτα ὁ βασιλεὺς λογισάμενος, ὥς εἴρηται, σπουδὴν πᾶσαν ἐποιεῖτο τοῦ εὑρεῖν ἄνδρα τοι- 15 468 M. οὔτον. καὶ τῶν διαταγμάτων ἐκπεμφθέντων κατὰ πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν βασιλείαν, οὐκ ἠδυνήθησαν εὑρεῖν τινα κατὰ τὸν ἐνιστάμενον αὐτῷ λογισμόν, ἀλλὰ ποτὲ μὲν εὑρισκον ἄνδρα φιλόσοφον, ἀλλ' οὐ φιλόθεον, ποτὲ δὲ πάλιν εὑρισκον φιλόθεον καὶ οὐ φιλόσοφον. ἠύξησαν δὲ οἱ παῖδες, καὶ 20 οὐκ ἠνείχετο εἰς σχολεῖον πέμψαι αὐτούς τῇ προφάσει τῇ προλεχθείσῃ κρατούμενος. καὶ μὴ εὐρὼν καθὼς ἐζήτηι ἀπέστειλεν ἐν τῇ Ῥώμῃ πρὸς τὸν ἐν αὐτῇ βασιλέα αἰτῶν παρ' αὐτοῦ τοιοῦτον ἄνδρα, γράψας αὐτῷ ὅτι· μεγάλα μοι χαρίζη τοῦτο ποιῶν. ὁ οὖν βασιλεὺς προσκαλεσάμενος τὸν πάπαν 25 δείκνυσιν αὐτῷ τὰ γράμματα τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου εἰπὼν ὅτι· ἀνένδεκτόν ἐστι μὴ ποιῆσαι τῷ συμβασιλεύοντι ἡμῖν τὴν αἵτησιν ταύτην. αἰσχύνῃ γάρ ἐστι τοῦ ἡμετέρου κράτους μὴ

1 οὖν] γάρ B om. A. — ἐξέγειρε (-ραι C) CR. — 2 μέγα BFMV. — 5 ὀνώριον BCD ὀνώριον EFL ὀνόριον V ὀνόριον M ὀνώριον AR. — 8 τῷ φόβῳ BF. — 10 παιδεύσει ACEM. — 12 σχολεῖον ACDEL item v. 21. — ὑπὸ RV. — 21 ἠνέσχετο ER. — 21. 22 τῇ προλεχθείσῃ προφάσει FR. — 24 χαρίζει ACDF m. 2 corr. in D. — 27 συμβουλεύοντι BM βασιλεύοντι V et recc. quidam. — τὴν αἵτησιν αὐτοῦ ταύτην B τὴν αἵτησιν αὐτοῦ (om. ταύτην) N.

εὐρεθῆναι ἐν τῇ μεγίστῃ Ῥώμῃ ἄνθρωπον τοιοῦτον. καὶ
ἐρευνήσαντες καὶ ἐπιζητήσαντες οὐχ εὗρον. ἐπὶ πολὺ οὖν
διαλογιζομένων αὐτῶν καὶ ἀδολεσχούντων περὶ τούτου, εἶπεν
ὁ πάπας τῷ βασιλεῖ· ἔστι παρ' ἡμῖν διάκονός τις παρθένος
5 μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς· ὄνομα αὐτῷ Ἀρσένιος. ὅμοιος γὰρ
αὐτοῦ ἄλλος οὐκ ἔστιν ὁ ὀφείλων πρὸς δ' ἐπιθυμεῖ ὁ βασι-
λεὺς Θεοδόσιος παιδεῦσαι τὰ τέκνα αὐτοῦ πάσῃ γνώσει θείᾳ
τε καὶ ἀνθρωπίνῃ. ἀλλ' οὐκ οἶδα εἰ καταδέχεται, διότι ἔχει
καιρὸν ἀποταξάμενος τῆς ἐγκυκλίου παιδείσεως. ἀλλ' ἴσως
10 ἐὰν κελεύσῃ τὸ ὑμέτερον κράτος καὶ καλέσωμεν αὐτόν, πλη-
ροφοροῦμεν αὐτόν περὶ τούτου. ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς
ἐχάρη λίαν, καὶ πέμψαντες μετεστείλαντο τὸν Ἀρσένιον.
ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς· οὐ λέληθε
τὸ ἡμέτερον κράτος ἢ κατὰ θεὸν σου πολιτεία καὶ ὁ ἐνά-
15 ρετός σου βίος, ἀλλὰ διηνεκῶς ἀκούοντες τὴν καλὴν σου
ἀναστροφὴν πάννυ εὐφραινόμεθα ἐπὶ τούτῳ. ἐπειδὴ οὖν
ὁ συμβασιλεὺς ἡμῶν Θεοδόσιος ἀπέστειλεν ἡμῖν πρεσβείαν
αἰτούμενος πέμψαι αὐτῷ ἄνθρωπον τοιοῦτον δυνάμενον
παιδεῦσαι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πάσῃ θεοσεβείᾳ καὶ σοφίᾳ,
20 τούτου χάριν μετεστειλάμεθά σε ὥς κατὰ θεὸν ὄντα, ἵνα
ἀπέλθῃς πρὸς αὐτόν καὶ κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν σοι
ἐκ θεοῦ παιδεύῃς αὐτούς. οὐ γὰρ ἐκρίναμεν ἀπλῶς καὶ
469 M. ὥς ἔτυχεν ἐγχειρίσαι τοῦτο τὸ πρᾶγμα τινι, εἰ μὴ τῇ εὐλα-
βείᾳ σου. ὁ δὲ Ἀρσένιος ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ βασιλεῖ· οὐκ
25 ἀγνοεῖ, θεοσεβέστατε βασιλεῦ, ὁ ἀγιώτατος πατὴρ ἡμῶν
πάπας τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν, ὅτι ἔχω καιρὸν μὴ παρελθὼν
διὰ τῆς ἔξω φιλοσοφίας, ἐξαιρέτως δὲ ἀφ' οὗ τὴν χειρο-
τονίαν ταύτην ἐδεξάμην ὁ ἀνάξιος, οὔτε εἰς βιβλίον ἐνέκνυσα

5 ὀνόματι ἀρσένιος AF. — 6 αὐτῷ BR. — 10 κελεύσει AC. —
καὶ καλέσωμεν αὐτόν B καλέσωμεν (-σώμεν R) αὐτόν καὶ RV καλέ-
σωμεν αὐτόν (om. καὶ) E. — 13 εἰσελθόντος ER. — 16 ἐπὶ τοῦτο
ABCEV. — 17 ἡμῶν] ἡμῖν ADE om. F — 19 ἐν πᾶσι σοφία (om.
θεοσεβ. καὶ) C. — σοφία AB φιλοσοφία DEF RV. — 22 παιδεύ-
σεις CER ἐκπαιδεύσης V. — 23 ἐγχειρήσαι AR. — 24 ἀποκριθεὶς
om. AC. — 28 ἐδεξάμην ὁ ἀνάξιος AB ὁ ἀνάξ. ἐδεξάμην tell.

τῶν τοιούτων ἐπιστημῶν. ὑπολαβὼν δὲ ὁ πάπας εἶπε πρὸς αὐτόν· ὅτι μὲν ἀληθῆ εἰσι τὰ παρὰ σου λεχθέντα τῷ φιλο-
 χρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ ἐπιστάμεθα, καὶ ταῦτα οὕτως ἔχει. πάννυ
 γὰρ ἐπαινέσαμεν τὴν ἐνάρετόν σου πολιτείαν ἐν τούτῳ. ἀλλ'
 ἐπειδὴ καὶ θεία βασιλικὴ κέλευσίς ἐστιν, καὶ θεάρεστόν ἐστι 5
 τὸ πραγματευόμενον, ἐκλιπαροῦμέν σε ἐπιδοῦναι ἑαυτὸν εἰς
 τὸ τοσοῦτον ἀγαθὸν ἐγχείρημα. δύνῃ γὰρ διὰ τῆς χάριτος
 τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης σοι εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως αὐτοὺς
 παιδεῦσαι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ φιλοσοφίᾳ μεγάλως
 αὐτοὺς ὠφελῆσαι, δεικνύων αὐτοῖς τὰς πομπὰς καὶ αἰσχρό- 10
 τητας τῶν δυσσεβῶν εἰδώλων, οὓς θεοὺς ἀποκαλοῦσιν οἱ
 ἀλιτῆριοι Ἕλληνες, καὶ τοῦ μὴ πιστεύειν τοῖς παρ' αὐτῶν
 μυθευομένοις, ἀλλὰ καὶ δαίμονας αὐτοὺς ἀποκαλεῖν καὶ
 θριαμβεύειν τὰ μιάσματα αὐτῶν καὶ φαντάσματα. τούτοις
 καὶ τοῖς τοιούτοις λόγοις πείσαντες τὸν Ἀρσένιον ἀπέστειλαν 15
 αὐτὸν μετὰ πάσης δόξης καὶ τιμῆς τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ
 Θεοδοσίῳ γράψαντες αὐτῷ ὅ τε βασιλεὺς καὶ ὁ πάπας ὅτι·
 κατὰ τὴν κέλευσιν ὑμῶν ἀπεστείλαμεν ὑμῖν ἄνθρωπον, ὃς
 δυνήσεται μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἀνάξαι τὰ φίλτατα
 τῆς ὑμῶν γαληνότητος τέκνα ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ. 20
 ὁ οὖν Ἀρσένιος παραδοὺς τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν εἰς παρθενῶνα
 ἀπέπλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. δεξάμενος δὲ ὁ βασιλεὺς
 Θεοδόσιος τὰ γράμματα καὶ ἀναγνοὺς, προσκαλεσάμενος δὲ
 καὶ τὸν Ἀρσένιον σχῆμά τε καὶ ἦθος εὐλαβὲς θεασάμενος
 ἐν αὐτῷ, σεμνὸν μὲν ἔχοντα τὸ χρῶμα, εὐτακτον δὲ τὸ 25
 βλέμμα, ταπεινὸν τὸ φρόνημα καὶ περὶ τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώ-
 πινα σοφώτατον, καὶ ἀπλῶς πάσῃ τῇ κατὰ Χριστὸν ἀρετῇ
 κεκοσμημένον, ἐχάρη χαρὰν μεγάλην. καὶ δὴ πρὸς αὐτὸν

1 ἐπιστήμων AF. — 4 ἐπηνέσαμεν EV. — 7 ἐπιχείρημα ER.
 — 12 ἀλιτῆριοι CDF. — 18 ἀλλὰ καὶ δαίμονας ABV καὶ om.
 rell. — 22 ἀνέπλευσεν V ἀπέστειλεν A. — 23 δὲ καὶ om. F. —
 δὲ A τε rell. — 24 καὶ prius om. R. — 27 ἀπλῶς ABP ἀπλῶς
 εἰπεῖν rell. — χριστὸν ABP θεὸν rell.

ὁ βασιλεύς· δηλοῖ μὲν ἢ διὰ τοῦ σχήματος ἡθους τε καὶ
 ἀπολογίας[†] ἐνάρετόν σε καὶ θεοσεβῇ εἶναι, καί, καθὼς γε-
 470 M. γραφήκασιν ἡμῖν ὃ τε συμβασιλεύων ἡμῖν καὶ ὁ τῆς Ῥώμης
 ἀγιώτατος πάπας, οὕτω καὶ εἶδομεν. ἀληθῇ γὰρ ἔγραψαν.
 E νῦν οὖν πάντως οὐκ ἄγνοεῖς, δι' ἣν αἰτίαν ἀπέστειλάν σε
 πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἡμέτερον κράτος αὐτοψεῖ διαλεχθή-
 σεται σοι, τοῦτ' ἔστι χάριν τῶν ἡμετέρων τέκνων, ἵνα πάσῃ
 θεοσεβείᾳ καὶ φόβῳ θεοῦ τούτους ἐκπαιδεύσης, ἔτι μὴν καὶ
 τὴν φιλοσοφίαν πᾶσαν εἰς ἄκρον αὐτοὺς διδάξης. ἀλλὰ μὴ
 10 ὑποσταλῆς μηδὲ διακριθῆς πρὸς αὐτοὺς ὑπονοῶν ὅτι τέκνα
 ἡμῶν ὑπάρχουσιν, μηδὲ πάλιν ὡς βασιλεῦσιν αὐτοῖς προσχῆς
 ἢ τιμῆσης, ἀλλ' ὡς τέκνα καὶ μαθητὰς ἔχε αὐτοὺς καί, ὅτε
 παραπέσωσιν, ἐπέξελθε αὐτούς. καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς
 Θεοδόσιος καὶ ἐνέγκας τόν τε Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον παρα-
 11 δίδωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ λέγων· ἰδοὺ ἀπὸ τῆς
 σήμερον οὗτός ἐστιν ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν πατήρ καὶ διδάσκαλος.
 ὑπακούσατε αὐτῷ κατὰ πάντα ὡς πατρί, καὶ μὴ παρακούσητε
 αὐτῷ μηδὲ ἀντιταχθῆτε. παρήγγειλα γὰρ αὐτῷ ἵνα, ἐὰν παρα-
 πέση τις αὐτῷ ἐξ ὑμῶν, ἐπεξέλθῃ αὐτῷ ὡς μαθητῇ. καὶ
 20 ταῦτα εἰπὼν ἀφορίζει αὐτοῖς πλησίον τοῦ βασιλικοῦ κοι-
 τῶνος τρίκλινον μέγα καὶ ἐν αὐτῷ διάγειν παρακελεύεται.

1 *Locus corruptus, quem varia ratione librarii sanare tem-
 ptaverunt. ὅψις post ἀπολογίας inserit B σου διάθεσις V κατά-
 στασις τῆς σῆς ψυχῆς F. δηλοῖς μὲν διὰ v. 1 Muralt., in cuius
 codice Mosquensi sicut in recentioribus omnibus ἡ deest. σχή-
 ματός τε καὶ ἡθους ἀπολογία? — 2 σε om. C spr. vers. F σου R.
 — 4 εἶδωμεν D ἰδωμεν CFR. — 6 αὐτοψῇ EF αὐτοψή M. —
 9 ἐκδιδάξης BR. — 10 μηδὲ AB μήτε rel. — 11 προσχῆς D
 προσχεῖς F. — 12 τιμῆσης AFV et recc. quidam τιμήσεις rel.
 — 13 παραπέσωσιν ABER παραπέσουσιν rel. — παραπ. σοι A
 sed σοι om. etiam P. — αὐτούς BCEV αὐτοῖς AFNR (παρα-
 πίπτοντας ἐπεξέρχου P). — 14 ὀνώριον BD ὀνώριον EF ὀνόριον
 CV ὀνόριον MP ὠνώριον A ὠνόριον R. — 17. 18 παρακούσητε
 αὐτοῦ DRV. — 18 ἐὰν παραπέση AB ἐὰν παρακούσητε αὐτοῦ
 (αὐτῷ CE) ἢ παραπέση rel. — 19 αὐτῷ τις M αὐτῷ om. AR recte
 fortasse. cf. v. 13. — 21 μέγαν D m. 2 με^Γ B.*

τοῦτο δὲ ἐπενόησεν ὁ βασιλεὺς, ἵνα συχνότερον ἐπισκέπτηται αὐτούς. μεγάλως δὲ τιμήσας τὸν Ἀρσένιον ἐποίησεν αὐτὸν μείζω πάντων ἐν τῷ παλατίῳ, ὥστε μὴ εἶναι τινὰ τῶν ἐκεῖσε λαμπροτέραν αὐτοῦ ἐσθῆτα περικείμενον, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἦν πατήρ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. 5

Ὁ οὖν Ἀρσένιος παραλαβὼν τὸν τε Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον ἀνῆγεν αὐτοὺς θεοσεβῶς ἐκδιδάσκων αὐτοὺς πᾶσαν σοφίαν θείαν τε καὶ ἀνθρωπίνην. ταπεινόφρων δὲ ὑπάρχων ὁ ἐν ἀγίοις Ἀρσένιος οὐκ ἔχρᾱτο αὐτοῖς ὡς μαθηταῖς, ἀλλ' ὡς βασιλεῦσιν. καθίζων γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ δύο θρόνων αὐτὸς παρι- 10 στάμενος ἐδίδασκεν αὐτούς. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν εἰσελθόντος τοῦ βασιλέως ἐξαίφνης πρὸς αὐτούς, ὁρᾷ Ἀρσένιον μὲν ἰστάμενον, τὰ δὲ τέκνα αὐτοῦ καθεζόμενα, καὶ ἐλυπήθη σφόδρα κατὰ Ἀρσενίου καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· οὕτω παρηγ- γείλαμεν ὑμῖν, ἵνα βασιλικῶς καὶ μὴ μᾶλλον ὡς μαθηταῖς 15 χρήσῃ τοῖς παιδίοις; καὶ τί τοῦτο πεποίηκας; πάννυ γὰρ ἐλύπησας τὸ ἡμέτερον κράτος ἐν τούτῳ. ὁ δὲ Ἀρσένιος πρὸς 471 M. τὸν βασιλέα ἔφη· οὐκ ἡγησάμην πρέπον εἶναι, θεοστήρικτε βασιλεῦ, ἐμὲ καθέζεσθαι, βασιλεῖς δὲ παραστήκειν μοι. ὁ δὲ βασιλεὺς ὀργισθεὶς ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἀπεκρίθη βλοσυρῶ 20 τῷ βλέμματι πρὸς Ἀρσένιον λέγων· σὺ καθιστᾷς αὐτοὺς βασιλεῖς; οὐχὶ ὡς τέκνα καὶ δούλους παρέδωκά σοι αὐτούς; καὶ ἵνα τί ταῦτα φθέγγῃ; καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς παραχρῆμα ἐπάρας τὰ διαδήματα, ἅπερ εἶχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ῥίψας αὐτὰ εἰς τὴν γῆν ποιεῖ αὐτοὺς εἰς τοὺς 25 πόδας αὐτοῦ προσκυνῆσαι, καὶ καθίσας τὸν Ἀρσένιον ἐπὶ θρόνου ἐκείνους παραστήκειν αὐτῷ ἐκέλευσεν εἰπὼν ὅτι· εἰ

3 μείζων FR μείζον A μείζονα B. — πάντων τῶν ἐν BR. — τῶν ἐκεῖσε om. N. — 4 λαμπροτέρα CE et D in quo v m. 2 add. vid. — 6 καὶ Ὀνώριον om. R. — Ὀνώριον BDF Ὀνώριον E Ὀνόριον CV Ὀνόριον M ὠνόριον A. — 7 ἀνῆγαγεν BF ἀνέ- τρεφεν R. — αὐτοὺς post ἐκδιδάσκων om. MR. — 16 ἐποίησας AB. — 18 οὐχ ἡγησάμην ER. — 19 παριστήκειν M παρειστή- κειν R παρίστασθαι PV παρεστάναι B. — 21 ὄμματι NR. — 27 παρειστήκειν BR παρίστασθαι V παρεστάναι P.

μὲν φοβηθῶσι τὸν θεὸν καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ θελήσωσι
 πορεύεσθαι καὶ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, δυνατός ἐστιν
 ὁ παμβασιλεὺς τῶν αἰώνων, εἴπερ θέλημα αὐτοῦ ἐστίν, παρα-
 σχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀξίαν ταύτην. εἰ δὲ μὴ ἔχῃσι τὸν φόβον
 5 αὐτοῦ, εὐχομαι τῷ θεῷ μᾶλλον ἐκριζωθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ
 νηπιόθεν. κρεῖσσον γάρ ἐστι τὸ τεθνάναι εὐσεβῶς ἢ βασι-
 λεύειν ἀσεβῶς. καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν ἐν
 τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ. ἔκτοτε οὖν ὁ Ἀρσένιος ὑφορώμενος τὸν
 βασιλέα οὐκέτι ἐποίει αὐτοὺς καθεσθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον παρ-
 10 ἴστασθαι αὐτῷ καὶ ἐκμανθάνειν. ἐν τούτοις οὖν διάγων
 ὁ ἡγιασμένος Ἀρσένιος πάννυ ἐδυσφόρει καὶ ἐλυπεῖτο. ἦν
 γὰρ μισόδοξος καὶ φιλόθεος καὶ ἐπεθύμει μᾶλλον τὸν μονήρη
 καὶ ἡσύχιον μετελθεῖν βίον, ὥστε παρακαλεῖν τὸν θεὸν συχ-
 νῶς μετὰ δακρύων ποιῆσαι τρόπον τοῦ ἰδιάσαι αὐτὸν ἐκ
 15 τοῦ κόσμου.

Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν εὐρῶν ὁ ἐν ἀγίοις τὸν Ἀρκάδιον
 παραπεσόντα εἰς παιδικὸν πταῖσμα ἐνέγκας καὶ ἐμβριμησά-
 μενος ἐπιτίθησιν αὐτῷ πληγὴν δεινὴν ὥστε σχεδὸν ἕως
 20 θανάτου τοὺς τύπους τῶν πληγῶν φέρειν ἐν τῷ σώματι
 αὐτοῦ. ὁ οὖν Ἀρκάδιος, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐδάρη, ἔμεινεν
 ἔχων κατὰ Ἀρσενίου κακίαν πολλήν, καὶ προσκαλεσάμενος
 τὸν σπαθάριον αὐτοῦ ἐπιτρέπει αὐτῷ κατ' ἰδίαν λέγων· οἶω
 τρόπῳ θέλεις ἀπόκτεινόν μοι τὸν Ἀρσένιον μηδενὸς νοοῦντος.
 472 M. ὁ οὖν σπαθάριος ἀκούσας τὴν ἐλεεινὴν ἀπόφασιν ταύτην
 25 καὶ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ ἐν καρδίᾳ ἔχων θαρρεῖ τῷ Ἀρσενίῳ
 τὴν μαιφόνον τοῦ Ἀρκαδίου ἐπιτροπήν. ὁ δὲ Ἀρσένιος
 λύπη τε καὶ φόβῳ συσχεθεὶς παρεκάλει τὸν θεὸν λέγων·
 κύριε ὁδήγησόν με, πῶς σωθῶ; καὶ μετεμελεῖτο ἐπὶ τῇ
 πληγῇ ἧ ἦν τύψας τὸν Ἀρκάδιον. εἶτα ὀλίγων ἡμερῶν

4 ἔχουσι BM. — 5 αὐτοῦ] τοῦ θεοῦ AF. — 5 ἀπονηπιόθεν
 AM et recc. nonnulli ἀπὸ νηπιώθεν (-ῶθεν C) CF. — 9 ἐποίει
 καθεσθ. αὐτοὺς A αὐτοὺς ἐποίει καθ. R. — 10 αὐτῷ] αὐτοὺς
 BC. — 17 περιπεσόντα B ἐπιπεσόντα D. — μὴ ἐνέγκας? —
 22 ἑαυτοῦ DEV. — 23 γινώσκοντος PV.

διελθουσῶν, καὶ τοῦ σπαθαρίου κατεπείγοντος τὸν Ἀρσένιον τοῦ δι' οἰουδήποτε τρόπου σῶσαι ἑαυτόν, καὶ τούτου ἀδιαλείπτως εὐχομένου, ἦλθεν αὐτῷ φωνὴ λέγουσα· Ἀρσένιε, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους καὶ σῶζε. ταύτης οὖν τῆς φωνῆς ἀκούσας μηδενὶ μηδὲν εἰρηκώς, ἀλλ' ἐσθῆτα εὐτελῇ ἐνδυ- 5 σάμενος, κατῆλθεν εἰς τὸν λιμένα καὶ κατ' οἰκονομίαν θεοῦ εὐρὼν ἐκεῖσε πλοῖον καὶ ἐμβὰς εἰς αὐτὸ ἦλθεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἀποθριξάμενος ὥρμησεν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Σκήτεως καὶ ἐκεῖσε διέπρεπε διαφόροις κατορθώμασιν. ἤκουσε δὲ πάλιν φωνῆς λεγούσης αὐτῷ· Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, 10 ἡσύχαζε. αὗται γάρ εἰσιν αἱ ῥίζαι τῆς ἀναμαρτησίας.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος πάννυ λυπηθεὶς ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει Ἀρσενίου ἔγραψε παντί τε καὶ πανταχοῦ ἀναζητῆσαι αὐτόν, καὶ οὐκ ἠδυνήθη αὐτὸν εὐρεῖν ἄχρι τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. βασιλευσάντων δὲ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου ἐγνώσθη 15 αὐτοῖς ὅτι Ἀρσένιος ἐν Αἰγύπτῳ διάγει τὸν μονήρη βίον καλῶς πολιτευόμενος. καὶ ἔγραφον αὐτῷ πλείστας ἐπιστολάς παρακαλοῦντες αὐτὸν ὥστε εὐχесθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων μαθητῶν καὶ τέκνων. ἔγραψε δὲ αὐτῷ πάλιν Ἀρκαδῖος δυσωπῶν αὐτὸν ὥστε συγχωρῆσαι αὐτῷ τὸ πταῖσμα αὐτοῦ, ὃ ἤμαρτεν 20 εἰς Ἀρσένιον ἀνελεῖν αὐτὸν βουλευθεὶς, ὥστε θέλων αὐτὸν πληροφορῆσαι γράφει αὐτῷ ἐνωμότως λαβεῖν παρὰ τοῦ ὑπάρχου

9—11 *cf.* Theodori Studitae laudatio Arsenii *cp.* 6 Migne Tom. 99, 853 C.

2 ἑαυτόν *m.* 1 *ex* αὐτόν C αὐτόν B. — 4 σῶζει AC σώσει E. — 6 καὶ κατ' οἰκ. δὲ θεοῦ A κατ' οἰκ. δὲ θεοῦ (*om.* καὶ) N. — 7 εἰς αὐτὸ (-ῶ A) ABF (εἰς πλοῖον P) ἐν αὐτῷ *rell.* — 8 ἀποθριξάμενος AEFLN *lit. corr. in* D ὑποθριξάμενος B. — 9 ἐκεῖ ER. — ἐν διαφόροις ELR. — 12 ἐπὶ] ἐν AB. — 14 ἠδυνήθησαν BE. — 15 Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου AL. — Ὀνωρίου BDFL Ὀνωρίου E Ὀνορίου CPV Ὀνορίου M ὠνορίου (*sine spir.*) A ὠνορίου *vel* ὠνορίου R. — 19 αὐτῷ πάλιν ABCRV πάλιν αὐτῷ EFLN. — 20 ὥστε *om.* N. — 21 βουλευθεὶς αὐτὸν ἀνελεῖν N. — 22 ἐνωμότως ACDR. — ὑπάρχου (ἐπ. P) ἀλεξανδρείας AP ὑπάρχου ἀγουσταλίου B ὑπάρχου (ἐπ. RV) ἀλεξανδρείας ἀγουσταλίου (καὶ αὐγ. F) *rell.*

Ἀλεξανδρείας τὰ δημόσια ὅλης τῆς Αἰγύπτου καὶ ταῦτα
 διανεῖμαι ὅπου δ' ἂν κελεύῃ, καὶ μόνον συγχωρῆσαι αὐτῷ
 καὶ εὐξασθαι ὑπὲρ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τε καὶ Ὀνωρίου
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀντιγράψαι αὐτοῖς κἂν ἅπαξ. ὁ δὲ
 5 ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἀρσένιος γράψαι μὲν πρὸς αὐτοὺς
 οὐκ ἠνέσχετο, δηλοῖ δὲ αὐτοῖς οὕτως· ὁ θεός, τέκνα, πᾶσιν
 473 M. ὑμῖν συγχωρήσει καὶ ἀξιώσει ποιεῖν τὰ θεῖα αὐτοῦ θελή-
 ματα. περὶ δὲ ὧν γεγραφήκατε χρημάτων ἐγὼ ἤδη τῷ
 κόσμῳ ἀπέθανον. μηδεὶς οὖν λογίσηται με ὅλως εἶναι εἰς
 10 τοὺς ζῶντας.

Ἡ σύνοδος τῶν ῥν' ἀγίων πατέρων καὶ ὁ βασιλεὺς
 Θεοδόσιος Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ τὴν ἐπισκοπὴν ἐκύρωσαν
 Κωνσταντινουπόλεως, καὶ μὴ θέλοντα τοῦτον τῷ θρόνῳ ἐνί-
 δρυσαν βιασάμενοι ὥς πολλὰ καμόντα καὶ τῆς πλάνης τῶν
 15 αἱρέσεων τὴν πόλιν ἐλευθερώσαντα. ὀλίγους δὲ τῶν ἐξ
 Αἰγύπτου μαθὼν ὁ θεῖος Γρηγόριος τῷ λόγῳ τούτου φθο-
 νήσαντας τὸν συντακτῆριον ἐπιδειξάμενος ἐκουσίως τῆς
 ἐπισκοπικῆς διοικήσεως ὑπεχώρησεν. Γρηγορίου δὲ τῆς
 474 M. ἐπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποταξαμένου, Νεκτάριον
 20 ὁ βασιλεὺς προχειρίζεται καὶ ἡ σύνοδος, Ταρσέα μὲν τῷ
 γένει, τὴν τοῦ πραιτωρος δὲ ἀρχὴν τότε διέποντα, ἀβάπτι-

11 — p. 575, 2 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 69, 4 Leo
 Gramm. p. 103, 8.

1 ὅλης τῆς αἰγύπτου AB Exc. de virt. (τῆς αἰγύπτου πάσης P)
 ὅλης om. rel. — 2 δ' ἂν AP ἂν rel. Exc. — κελεύει ACFN
 κελεύση V. — συγχωρῆσαι — εὐξασθαι BPV συγχωρήσῃ (-σει
 ADF) — εὐξῆται rel. — 3 Ὀνωρίου BD ὄνωριον EF ὄνοριον CV
 ὄνοριον M ὠνωρίου (sine spir.) A ὠνορίου vel ὠνορίου R. —
 4 αὐτοῖς] αὐτοὺς B Exc. de virt. — 7 ἡμῖν D et recc. quidam.
 — αὐτοῦ τὰ θεῖα R αὐτοῦ om. AB. — 9 εἶναι ὅλως M ὅλως
 om. B Exc. de virt. — 11 ἡ δὲ σύνοδος V ἡ σύνοδος δὲ B. —
 16 τούτους C αὐτοῦ B τοῦτον R τούτῳ Exc. — 17 τὸν συν-
 τακτῆριον λόγον PR Exc. Theoph. Leo. — τῆς ἐπισκοπικῆς διοι-
 κήσεως CELPV τῆς ἐπισκοπῆς καὶ διοικήσεως R τῆς τῆς ἐπι-
 σκοπῆς διοικήσεως B τῆς ἐπισκοπῆς διοικήσεως AN τῆς ἐπισκοπῆς
 Exc. Leo. — 21 πρέτωρος P πραιτωρος ACEN.

στον μὲν μέχρι τότε ὑπάρχοντα, σεμνὸν δὲ καὶ εὐλαβῇ καὶ
περὶ βίον θαυμάσιον. ὁ δὲ μέγας Γρηγόριος πρὸς Ἀριαν-
ζὸν τὸ χωρίον Καππαδοκίας ἐπανελθὼν, ὅπερ ἐκέκτητο ἐκ
πατρικοῦ κλήρου, ἡρεμήσας ἐν αὐτῷ καὶ ἡσυχάσας τινὰ
χρόνον καὶ ἐν θεωρίᾳ μέλζονι γενόμενος τὸν βίον μεταλ- 5
λάττει πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ πάσης ἀρετῆς
ἔμπλεως.

Δευτέρα σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ρν'
πατέρων ἔτει τῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλείας <γ>, ἐπὶ
Δαμάσου πάπα Ῥώμης, ἧς ἡγοῦντο Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας, 10
Μελέτιος Ἀντιοχείας, Κύριλλος Ἱεροσολύμων καὶ Γρηγόριος
ὁ Θεολόγος, κατὰ Μακεδονίου γεγονότος ἐπισκόπου Κων-
σταντινουπόλεως, ὅς ἔτι περιὼν ὡσαύτως τῷ Ἀρείῳ ἐβλασ-
φήμει, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον μὴ εἶναι θεὸν
ἀληθινόν, ἀλλὰ κτίσμα καὶ αὐτὸ ὑπελάμβανεν. αὕτη συνελ- 15
θοῦσα χειροτονεῖ μὲν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον τὸν
συγκλητικὸν Νεκτάριον, Μακεδόνιον δὲ ἀναθεματίζει, σὺν
αὐτῷ καὶ Σαβέλλιον τὸν Λίβυν, ἕν πρόσωπον ἐπὶ τῆς ἁγίας
τριάδος δοξάζοντα, ἔτι δὲ καὶ Ἀπολινάριον τὸν Λαοδικέα
λέγοντα τὸν ἐνανθρωπήσαντα λόγον ἄνουν εἶναι, ἀντὶ δὲ 20
νοῦ τὸν λόγον ἐν τῇ ψυχῇ γεγενῆσθαι. τὸ δὲ πνεῦμα τὸ
ἅγιον θεὸν εἶναι ζωοποιὸν καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ
υἱῷ ἐκήρυξε προστεθεικυῖα εἰς τὸ ἐκτεθεὶν παρὰ τῶν ἐν 475 M.

2 περὶ βίου C περὶ τὸν βίον LRV. — θαυμαστόν RV. —
ἀριανζὸν ADEL ἀριανζὼν recc. quidam ἀριανζῶν recc. alii et C
m. 1 corr. ex ἀριαζῶν ἀριανζῶ F ἀριανιζὸν M ἀριαζὸν P να-
ζιανζὸν V νανζιανζὸν B (ἐν ἀριανζοῖς Gregor presb. in vita
Gregorii sub. fin.). — 7 ἔμπλεως (-ος A) AB ἔμπλεως γεγο-
νώς R ἔμπλεως (-ος CFLM) γενόμενος tell. (κεκοσμημένος P). —
Ante v. 8 ABF in textu, ELN in mg. addunt: Σύνοδος B. ἀπὸ
γοῦν τῆς α' συνόδου ἕως τῆς β' γίνονται ἔτη νβ'. — 8 δευτέρα A
ἡ δὲ δευτέρα tell. — ρν' πατέρων AB ρν' ἁγίων πατέρων tell.
— 9 ἔτι AC ἐπὶ BFR. — τῆς Θεοδ. τ. μ. βασιλέως C Θ. τ. μ.
βασιλέως (om. τῆς) R. — γ' addidi e conit. — 16 ἐπίσκοπον κων-
σταντινουπόλεως L ἐπίσκοπον om. N. — 20 ἐνανθρωπίσαντα
BCDFV.

Νικαία πατέρων σύμβολον περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· τὸ κύριον καὶ ζωοποιὸν καὶ τὰ ἑξῆς.

Τότε δὲ καὶ ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος παρεκάλει τὸν βασιλέα τοὺς Ἀρειανούς ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ἐξελαθῆναι. ὁ δὲ ἄπηνεστέραν ὑπολαβὼν τὴν αἴτησιν οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῷ, καὶ ὁ σοφώτατος Ἀμφιλόχιος τότε μὲν ἐσίγησεν, ἐξεῦρε δὲ μετ' ὀλίγον ὑπόθεσιν ἀξιομνημόνευτον. ἐντὸς γὰρ πάλιν τῶν βασιλείων γενόμενος καὶ τῷ βασιλεῖ παρεστῶτα τὸν υἱὸν Ἀρκάδιον θεασάμενος τὸν μὲν πατέρα ἡσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν κατέλειπεν ἀγέραςτον. καὶ ὁ βασιλεὺς νομίσας ἐπιλησθῆναι τὸν Ἀμφιλόχιον ἀσπάσασθαι καὶ τὸν υἱὸν προσέταξεν. ὁ δὲ ἀποχρῆν ἔφη τὴν αὐτῷ παρ' αὐτοῦ προσενεχθεῖσαν τιμὴν καὶ μὴ ἐπιζητεῖν καὶ τοῦ υἱοῦ ὥς ἐν διαιρέσει. πρὸς ὃν ὁ βασιλεὺς χαλεπήνας οἰκείαν ἐπάλει παροινίαν τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν. καὶ ὁ Ἀμφιλόχιος ἐξεβόησε λέγων· ὁρᾷς, ὦ βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν. πίστευσον δὴ οὖν καὶ τὸν θεὸν τοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ βλασφημοῦντας βδελύττεσθαι τε καὶ ἀποστρέφεσθαι. καὶ τοῦτο ἀκούσας ὁ βασιλεὺς καὶ σφόδρα θαυμάσας νόμον εὐθὺς ἔγραψε τοὺς τῶν αἵρετικῶν συλλόγους κωλύοντα.

Τοῦτο τὸ ἀγαθὸν φθονήσας ὁ μισόκαλος δαίμων ὤμόν τι καὶ ἀπάνθρωπον παρεσκεύασε γενέσθαι. ἀπὸ γὰρ Κων-

8—23 Theodoret. Hist. eccl. V, 16. — 23—p. 577, 5 cf. Malalas p. 347, 16.

1 τὸ κύριον τὸ ζωοποιοῦν FV. — 3 δὲ] δὴ N om. FR. — 5 αὐτοῦ RV om. P. — 8 βασιλείων AEFMR. — 10 κατέλειπεν AN. — 12 ἀποχρῆν Mur. ἀπόχρην P ἀποχρῆ E ἀπόχρη tell. (ἀποχρῆναι Theod.). — 22 μισόκαλλος CFP.

3 καὶ (om. τότε δὲ) ὁ μέγας ἀμφιλόχιος εἰσελθὼν ἐν κωνσταντινουπόλει παρεκάλει P. — 6 σιγήσας P Theod. — ἐξεῦρε P. — 13 καὶ τὴν τοῦ υἱοῦ P Theod. — 18 βλασφημοῦντας P. — 22 ἀλλὰ τοῦτον ὁ μισόκ. δαίμων φθονήσας, ὥς φησι Θεοδώρητος, ὤμόν τι παρεσκεύασε διὰ θυμοῦ καὶ ἀπάνθρωπον διαπράξασθαι P.

σταντινουπόλεως ἐξελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ῥώμην τὴν ὁδοι-
 πορίαν ἐποιεῖτο. ἐν δὲ Θεσσαλονίκη γενόμενος κατὰ πάρο-
 δον, καὶ τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ ταραξάντων τὴν πόλιν διὰ
 μητάτα, ἐστασίασαν οἱ Θεσσαλονικεῖς καὶ τὸν βασιλέα μὲν 476 M.
 ὕβρισαν, τινὰς δὲ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ ἐλιθοβόλησαν. 5
 ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἀγγελθέντων ἐξαφθεῖς καὶ μὴ ἐνεγκὼν τοῦ
 θυμοῦ τὴν ῥύμην τῷ ὑπάρχῳ τῆς πόλεως ἐκείνης τὴν
 ψῆφον τῆς τιμωρίας ἐξενεγκεῖν ἐπέτρεψεν. ὃς τοιαύτην
 ἐξουσίαν λαβὼν οἷα δὴ αὐτόνομος καὶ τύραννος ἄδικα ξίφη
 κατὰ πάντων ἐγύμνωσε καὶ τοὺς ἀθώους μετὰ τῶν ὑπευ- 10
 θύνων κατέκτεινε χιλιάδας ζ'. ταύτην οὖν μαθὼν τὴν
 συμφορὰν Ἀμβρόσιος ὁ ἐπίσκοπος Μεδιολάνων, πόλις δὲ
 αὕτη τῆς Ἰταλίας, εἰς ἣν ἀφικομένου τοῦ βασιλέως καὶ
 συνήθως εἰς τὸν ναὸν βουλευθέντος εἰσελθεῖν, ὑπαντήσας
 ἔξω τῶν προθύρων διεκώλυεν αὐτὸν μετὰ παρρησίας βοῶν· 15
 οὐκ οἶδας, ὡς ἔοικεν, ὦ βασιλεῦ, τῆς εἰργασμένης μαιφο-
 νίας τὸ μέγεθος. οὐδὲ γὰρ ἔᾱ τῆς βασιλείας ἴσως ἢ δυνα-
 στεία τὴν ἁμαρτίαν ἐπιγινῶναι, καὶ ὑπὸ τῆς ἀλουργίδος
 ἀπατώμενος ἀγνοεῖς τοῦ καλυπτομένου σώματος τὴν ἀσθέ-
 νειαν. ἀλλ' ἴσθι ὡς φθαρτὸς ὢν καὶ ρευστὸς φθαρτόν σου 20
 καὶ ρευστὸν ὑπάρχει τὸ κράτος καὶ ἡ δυναστεία, περὶ ἧς
 μικρὸν ὕστερον λόγον ἀποδώσεις τῷ βασιλεῖ τῶν βασιλευ-

5—11 Theodoret. Hist. eccl. V, 17. — 11—p. 580, 20 *ib.* V, 18.

3 διὰ τὰ μ. FM. — 4 μιτάτα (*sine acc.* A) ABDFRV. —
 τὸν μὲν βασιλέα AB R μὲν *om.* M. — 5 καὶ *om.* BMRV. —
 7 ἐπάρχῳ PRV. — 10 κατὰ τῶν πάντων N. — 11 ἀπέκτεινε
 FM. — 12 ὁ ἀμβρόσιος ἐπίσκ. B ὁ *om.* M. — 16 οἶσθα R Theod.
 — ὦ *om.* N.

1—3 ἐξελθὼν ἐπὶ ῥώμην καὶ κατὰ πάροδον ἐν θ. γεν. καὶ τῶν
 στρ. P. — 4 καὶ τὸν βασ. καθυβρίσαντες κατέσυραν καὶ κατέλευ-
 σάν τινες τῶν ἀρχόντων P (*similia* Theod.). — 8 ἐξενεγκεῖν τῆς
 τιμωρίας P Theod. — 11 χιλ. ζ' μηδεμιᾶς ἀνακρίσεως γενομένης P
 (οὐ κρίσεως ἡγησαμένης Theod.). — 13 ἀφικόμενος ὁ βασιλεὺς
 καὶ — βουλευθέντα P. (ἀφικόμενον τὸν βασιλέα καὶ — βουλευθέντα
 Theod.). — 15 ἔξω τ. προθύρων ἔφη μετὰ παρρησίας· οὐκ οἶδας P.

όντων. ποίοις τολύνν ὀφθαλμοῖς ὄψει τὸν τοῦ κοινοῦ
 δεσπότη νάον; ποίοις δὲ ποσὶ τὸ δάπεδον ἐκεῖνο πατήσεις
 τὸ ἅγιον; πῶς δὲ τὰς χεῖρας ἐκτείνης ἀποσταζούσας ἔτι τοῦ
 ἀδίκου φόνου τὸ αἷμα; πῶς δὲ καὶ τοιαύταις ὑποδέξῃ χερσὶ
 5 τοῦ δεσπότη τὸ ἄχραντον σῶμα; πῶς δὲ καὶ τῷ στόματι
 προσοίσεις τὸ τίμιον αἷμα τοσοῦτον διὰ τὸν τοῦ θυμοῦ
 λόγον ἐκχέαντι παρὰ νόμον αἷμα; λοιπὸν ἄπιθι καὶ μὴ
 πειρῶ τοῖς δευτέροις τὴν προτέραν αὖξιν παρανομίαν καὶ
 δέχου τὸν δεσμόν, ᾧ θεὸς ἄνωθεν γίνεται σύμψηφος. τούτοις
 477 M. 10 οὖν εἰζας ὁ βασιλεὺς τοῖς λόγοις ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ἐκεῖσε
 βασίλεια δακρύων καὶ στένων. διελθόντων δὲ μηνῶν ἡ', καὶ
 τοῦ βασιλέως μὴ ἐξελθόντος, ἀλλὰ σφοδρῶς μετανοοῦντος,
 κατέλαβεν ἡ τοῦ κυρίου γενέθλιος ἑορτή. καὶ θεασάμενος
 Ῥουφῖνος ὁ μάγιστρος ὅτι οὐδὲ τὴν συνήθη προέλευσιν
 15 ποιῆσαι βούλεται ὁ βασιλεὺς λέγει πρὸς αὐτόν· δραμοῦμαι,
 δέσποτα, καὶ τὸν ἀρχιερέα πείσω λῦσαί σε τοῦ δεσμοῦ, εἰ
 κελεύεις. ὁ δὲ φησιν· οἶδα ἐγὼ τὴν Ἀμβροσίου ἀκρίβειαν
 ὅτι οὐ πεισθήσεται. ἐπεὶ δὲ πλείοσι λόγοις χρησάμενος
 ὁ Ῥουφῖνος πείθειν ὑπέσχετο τὸν Ἀμβρόσιον, ἀπελθεῖν αὐτόν
 20 ἐκέλευσεν, ὑπὸ δὲ τῆς ἐλπίδος βουκοληθεὶς ἠκολούθησε καὶ
 αὐτὸς μετ' ὀλίγον. αὐτίκα δὲ τὸν Ῥουφῖνον ἰδὼν Ἀμβρόσιος,

1 ὄψη AE. — 2 πατήσης C πατήσις AM. — 3 ἐκτείνης
 ACEFLMP ἐκτείνεις BDV ἐκτενεῖς R Theod. — 6 προσοίσης
 (-ήσης M) AM προσοίσις CE. — 7 παρὰ νόμον scr. e conī.
 παράνομον codd. praeter P qui παρανόμως cum Theod. —
 9 ᾧ] ὁ A ᾧ ὁ NR. — 12 σφοδρὰ AC. — 14 ρουφῖνος A ρου-
 φῆνος B et sic deinceps uterque. — 16 ποιήσω M et B, qui post
 κελεύεις v. 17 ins. — 16 σε] σου B om. A. — 17 κελεύεις CDEP
 κελεύεις ABFMRV (εἰ σοι δοκεῖ Theod.). — 19 ὁ δὲ ἀπελθεῖν
 AF. — 21 ὁ ἀμβρόσιος EFRV.

4 καὶ om. P Theod. — ὑποδέξει P. — 8 προτέραν] δευ-
 τέραν P. — αὖξιν P. — 13—15 καὶ ρουφ. ὁ μάγ. θεασ. αὐτόν,
 ὡς μηδὲ τὴν σ. προέλ. π. βουλόμενον ἔφη· δραμοῦμαι P. —
 16 σοι τὸν δεσμόν P Theod. — 17.18 ὁ δὲ φησιν· οὐ πεισθήσεται.
 οἶδα γὰρ τὴν ἀμβρ. ἀκρίβ. P Theod. — 18 χρησάμενος ὁ ρουφ.
 λόγοις P Theod. — 20 καὶ ὑπὸ τῆς P (καὶ αὐτὸς δὲ ὑπὸ Theod.).

τὴν κυνῶν, εἶπεν, ἀναίδειαν, ὧς Ῥουφῖνε, ζηλοῖς τοσαύτης
 μισοφονίας γενόμενος μέτοχός τε καὶ σύμβουλος. ἀλλ' ἐγὼ
 προλέγω ὥς καὶ πάλιν αὐτὸν κωλύσω τῶν ἱερῶν ἐπιβῆναι
 προθύρων. ταῦτα ἀκούσας ὁ Ῥουφῖνος ἐμήνυσε διὰ ταχυ-
 δρόμου τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ μέσσην τοῦτο μα- 5
 θῶν, ἀπέλθω, φησὶν, καὶ τὰς δικαίας αὐτίς δέξομαι παρ-
 οινίας. εἶτα παραγενόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐδυσώπει τὸν
 ἀρχιερέα τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι. καὶ ὁ μὲν τυραννικὴν ἀπε-
 κάλει τὴν παρουσίαν ἐκείνην καὶ κατὰ θεοῦ μεμνηέναι,
 ὁ δὲ μετὰ σκυθρωπότητος καὶ πολλῆς κατανύξεως, οὐ θρα- 10
 συνόμενος, ἔφη, κατὰ τῶν ἁγίων κανόνων, ἀλλὰ λῦσαί μοι
 τὸν δεσμὸν ἀξιόσων ἐλήλυθα. καὶ πόλιν, φησὶν, μετάνοιαν
 ἔδειξας μετὰ παρανομίαν τοσαύτην, ἣ ποίοις ἀξίοις φαρ-
 μάκοις ἐθεράπευσας τὰ δυσίατα τραύματα; καὶ ὁ βασιλεὺς
 εἶπεν· σὸν ἔργον τὸ δεῖξαι μὲν καὶ κεράσαι τὰ φάρμακα, 15
 ἐμὸν δὲ τὸ δέξασθαι προσφερόμενα. τότε λοιπὸν Ἀμβρόσιος
 λέγει· ἐπειδὴ τῷ θυμῷ τὸ δικάζειν ἐπιτρέπεις, γράψον νόμον 478 M.
 τοῦ θυμοῦ τὰς ψήφους ἀργὰς ποιοῦντα, καὶ ἡμέρας λ' αἱ
 φρονικαί τε καὶ δημευτικαὶ μενέτωσαν γνώσεις ἐν γράμμασι
 τὴν τοῦ ὀρθοῦ λογισμοῦ προσδεχόμεναι κρίσιν. ὃν εὐθύς 20
 ὁ βασιλεὺς γραφῆναι κελεύσας καὶ διὰ τῆς οἰκείας χειρὸς
 βεβαιώσας, διέλυσε τὸν δεσμὸν Ἀμβρόσιος καὶ εἰσελθεῖν
 αὐτὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπέτρεψεν. ὁ δὲ εἰσελθὼν οὐκ ἐστῶς
 ἰκέτευε τὸν θεὸν οὐδὲ τὰ γόνατα κλίνας, ἀλλὰ πρηνῆς ἐπ'
 ἐδάφους κείμενος ἐβόα μετὰ κραυγῆς· ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει 25

25 Psalm. 118 (119), 25.

1 κοινῶν ACP. — 6 δέξομαι CEFNPR Theod. εἰσδέξομαι ABV. — 7 παραγενόμενος AM. — 9 κατὰ θεὸν FR. — 11 μοι CELPV Theod. με ABFNR. — 12 τὸν δεσμὸν scripsi cum Theod. coll. p. 578, 9; 16; 579, 8; 22. τῶν δεσμῶν codd. — 22 τῶν δεσμῶν BF. — 23 ἐπέτρεψεν] ἐκέλευσεν MR. — οὐκέτι ἐστῶς RV.

4 ταῦτα] ἅπερ P (τούτων Theod.). — 5 τῷ βασιλεῖ τὸν σκοπὸν ἀμβροσίου P Theod. — κατὰ μέσσην τὴν ἀγορὰν τοῦτο μαθῶν P Theod. — 18 ἔδειξας ἱκανὴν μετὰ P (invito Theod.).

ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου, κύριε, καὶ ταῖς
 χερσὶ τέλλων τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος καὶ
 τὸ μέτωπον τύπτων καὶ δάκρυσι τὴν γῆν βρέχων, ὥς τοὺς
 ὁρῶντας μεγάλως ὠφελήθῃναι καὶ συμπενθεῖν αὐτῷ. καὶ οὐ
 5 διέλειπεν οὕτω δυσωπῶν τὸν θεὸν μέχρις ὥρας τῆς κοινωνίας.
 καὶ τότε δὴ ἀναστὰς καὶ πλησίον τῶν κιγκλίδων ἐλθὼν βου-
 λόμενος εἰσελθεῖν, ἐκώλυσεν αὐτὸν Ἀμβρόσιος δηλώσας αὐτῷ·
 ἴσθι, βασιλεῦ, ὥς μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν ὑπάρχουσι τὰ ἔνδον,
 τοῖς δ' ἄλλοις ἅπασιν ἄδυτά τε καὶ ἄψαυστα. ἔξιθι τοίνυν
 10 καὶ τοῖς ἄλλοις κοινώνει τῆς στάσεως. ἀλουργὶς γὰρ βασιλέας
 οὐχ ἱερέας ποιεῖν εἴωθεν. ὁ δὲ καὶ τοῦτο δεξάμενος ἀσμέ-
 νως ἀντεδήλωσεν· οὐκ αὐθαδέα χρώμενος τοῦτο πεποίηκα,
 ἀλλ' ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ ἔθος εἶναι τοῦτο μεμάθηκα.
 χάριν δὲ ὀφείλω καὶ τῇσδε τῆς ἰατρείας. τοσαύτη γοῦν καὶ
 15 τηλικαύτη διέλαμπον ἀρετῇ ὅ τε ἀρχιερεὺς καὶ ὁ βασιλεὺς.
 ἐπανελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐορτῆς
 γενομένης, καὶ εἰς τὸ θυσιαστήριον μὴ εἰσελθόντος αὐτοῦ,
 479 M. καὶ Νεκταρίου τοῦ πατριάρχου δεδηλωκότος μαθεῖν τὴν
 αἰτίαν, μόγισ, ἔφη, βασιλέως καὶ ἱερέως διαφορὰν ἐδιδάχθην.
 20 Ἀμβρόσιον γὰρ οἶδα μόνον ἐπίσκοπον ἀξίως καλούμενον.

Παράνομοι δέ τινες ἄνδρες ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς βασιλικοὺς
 ἀνδριάντας καταστρεψάμενοι εἰς μεγάλην ὀργὴν ἐκίνησαν τὸν
 βασιλέα, καὶ θυμωθεὶς ἀπέστειλεν ἄρχοντας πρὸς τὸ τιμωρή-

21 — p. 581, 3 Theodoret. Hist. eccl. V, 20?

4 ὠφελήθῃναι ABP ὠφελεῖσθαι tell. — 5 διέλειπεν ACN. —
 6 τότε διαναστὰς ERV. — 10 βασιλέας EFNPR Theod. βασι-
 λέως ABV βασιλική C. — 20 ἀξίως ἐπίσκοπον M ἀξίως om. C.

2 ἀποτίλλων P Theod. — 4—5 καὶ συμπενθεῖν σὺν συγγνώμῃς
 τυχεῖν ἡντιβόλει καὶ μέχρις ὥρας P. Similia Theod. — 7 εἰσελθ.
 δηλοῖ αὐτὸν ὁ ἀμβρόσιος λέγων P. — 8 ὥς μόνοις ἐστὶν ἱερεῖς
 τὰ ἔνδον P Theod. (qui add. βατά). — 10 ἀλουργὶς μὲν γὰρ P
 inuito Theod. — 17 αὐτοῦ om. P. — 18 τοῦ πατριάρχου] ἀρχι-
 επισκόπου P. — 21 καὶ παράνομοι δέ P. — 22 καταστρεψ. μεγά-
 λως θυμωθεὶς ὁ βασιλεὺς ἀρχ. ἀπέστ. τιμωρῆσαι τὴν πόλιν. ὧν P

σασθαι τοὺς ἐν τῇ πόλει. ὧν τὴν ἔφοδον οἱ τῆς πόλεως αἰσθόμενοι καὶ φυγῇ χρησάμενοι, κατήλθον ἐκ τῶν ὀρέων οἱ μοναχοὶ καὶ τὸν θυμὸν εἰς οἶκτον μετέβαλον. περὶ ὧν καὶ ὁ Χρυσόστομος ταῦτα φάσκει· ἐπειδὴ τινες μικροὶ καὶ παμμίαροι τοὺς νόμους καταπατήσαντες καθεῖλον τοὺς ἀν- 5
δριάντας καὶ περὶ τῶν ἐσχάτων πᾶσιν ἐπεκρέμασαν κίνδυνον, ὅτε καὶ οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποσταλέντες ἐπὶ τὴν τῶν γεγενημένων ἐξέτασιν τὸ φοβερόν ἐκεῖνο συνεκρότησαν δικαστήριον καὶ πάντας ἐπὶ τὰς εὐθύνας τῶν τετολμημένων ἐκάλουν, καὶ θανάτων διαφόρων προσδοκία πᾶσιν ἦν, τότε 10
οἱ τὰς ἀκρωρείας τῶν ὀρέων κατοικοῦντες μοναχοὶ τὴν οἰκείαν 480 M. ἐπεδείξαντο φιλοσοφίαν. τοσούτοις γὰρ ἔτεσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν συγκεκλεισμένοι καλύβαις οὐδενὸς παρακαλέσαντος ἢ συμβουλεύσαντος, ἐπειδὴ τοσοῦτον νέφος εἶδον τὴν πόλιν περι-
ϊστάμενον, καταλιπόντες αὐτῶν τὰ σπήλαια καὶ τὰς σκηναὶς 15
πάντοθεν συνέρρευσαν, ὥσπερ ἐξ οὐρανοῦ τινες ἄγγελοι παραγενόμενοι. καὶ ἦν ἰδεῖν τὴν πόλιν ἑοικυῖαν οὐρανῷ τότε πανταχοῦ τῶν ἀγίων ἐκείνων φαινομένων καὶ ἀπὸ τῆς ὄψεως μόνης παρακαλοῦντας τοὺς ὀδυνωμένους καὶ πρὸς πᾶσαν ὑπεροψίαν συμφορᾶς ἄγοντας. τίς γὰρ ἰδὼν ἐκείνους 20
οὐκ ἂν εὐθύς κατεφρόνησε θανάτου καὶ ζωῆς ὑπερεῖδεν; οἱ καὶ τοῖς ἄρχουσι μετὰ παρησίας διελέχθησαν ὑπὲρ τῶν ὑπευθύνων καὶ τὸ ἑαυτῶν αἷμα παρεσκεύασαν πάντες ἐκ-

4—p. 582, 2 Chrysost. Hom. ad pop. Antioch. XVII, 1. Migne Tom. 49, 172.

6 ἐπεκρέμασαν BFP ἀπεκρέμασαν V ἐπεκρέμασεν A. — 13 παρακελεύσαντος CER. — 14 τῇ πόλει RV. — 15 καταλιπόντες ABCDE. — αὐτῶν D ἑαυτῶν RV. — 16 συνέρρευσαν AP. — 18 τότε πανταχοῦ τότε A πανταχοῦ om. D. — 19 παρακαλοῦντας — ἄγοντας ACDEPR παρακαλούντων — ἄγοντας F παρακαλούντων — ἀγόντων BV Chr. — 22 διελέχθησαν BCFR. — 23 εὐθύνων BR εὐθυνῶν C. — πάντας V et recc. quidam.

3 περὶ ὧν φησιν καὶ ὁ Χρυσόστομος· ἐπειδὴ P. — 28 παρεσκεύασαντο P Chr.

χέειν, ὥστε τοὺς ἀλόντας ἐξαρπάσαι τῶν προσδοκωμένων δεινῶν. ὅπερ καὶ γέγονεν. ποῦ τοίνυν εἰσὶν οἱ τοὺς τριβωνας ἀναβεβλημένοι καὶ τὸ βαθὺ γένειον δεικνύντες καὶ ῥόπαλα τῇ δεξιᾷ φέροντες ψευδώνυμοι φιλόσοφοι, τὰ κυνικὰ
 5 καθάρματα, οἱ τῶν ἐπιτραπεζίων κυνῶν ἀθλιώτερον διακείμενοι καὶ γαστρὸς ἕνεκα πάντα ποιοῦντες; οἱ γὰρ τῆς πόλεως ἅπαντες εἰς τὰς ἐρήμους ἀποφυγόντες καὶ κατακρυβέντες, οὗτοι μόνοι διὰ τῶν ἔργων ἀληθῶς τὴν φιλοσοφίαν ἐπεδείξαντο, καί, πάντων δεδοικότων καὶ κατεπτηχότων, εἰς τὸ
 10 μέσον στάντες τὸ δεινὸν ἔλυσαν οὐκ ἐν πολλαῖς ἡμέραις, ἀλλ' ἐν μιᾷ καταβάντες καὶ διαλεχθέντες καὶ τὴν συμφορὰν λύσαντες πρὸς τὰ ἴδιαπάλιν ἀνέβησαν καταγώγια. τοσοῦτόν ἐστιν ἡ παρὰ τοῦ Χριστοῦ τοῖς ἀνθρώποις εἰσενεχθεῖσα φιλοσοφία.

481 M. 15 Ἐπὶ Θεοδοσίῳ ἡ τιμία κεφαλὴ τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐν Κωνσταντινουπόλει διεκομίσθη, εὐρεθεῖσα μὲν πρότερον παρὰ τισι μοναχοῖς τῆς Μακεδονίου αἰρέσεως, οἵτινες ἐξ Ἱεροσολύμων ἐλθόντες εἰς Κιλικίαν διέτριψαν. Μαρδονίου δὲ τοῦ εὐνούχου τοῦτο μαθόντος καὶ μηνύσαντος Οὐάλεντι,
 20 μετεκομίζετο ἐκ προστάξεως αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν. ὥς δὲ οἱ εἰς τοῦτο σταλέντες ἐπιθέντες ὄχηματι ἦλθον εἰς τὸ πανδοχεῖον, οὐκέτι μετῆλθον τὸν τόπον αἱ τὸ ὄχημα σύρουσαι ἡμίονοι, καίπερ πολλὰ μαστιγούμεναι. τότε μὲν οὖν ἀπετέθη ἡ ἀγία κεφαλὴ ἐν Κοσιλάου κώμῃ, μὴ κρι-

2—8 Chrys. *ib.* cp. 2 Migne 173 *fin.* — 9—14 *ib.* 174 *med.* — 15—p. 583, 19 Th. L. cf. Cram. Anecd. II p. 97, 31 et Exc. Bar. Theoph. p. 71, 7.

1 ἀλόντας F ἀλῶντας DEPRV ἀλῶντας C αλῶντας (om. spir.) A. — 7 ἀποφεύγοντες P καταφυγόντες C. — 13 ἐνεχθεῖσα FV εἰσαχθεῖσα B δειχθεῖσα R. — 15 ἡ A Th. L. τοῦ βασιλέως καὶ ἡ B δὲ καὶ ἡ rell. — 18 μαρδωνίου LR. — 20 εἰς κωνσταντινούπολιν AB EFLN Exc. ἐν κωνσταντινουπόλει CRV Cram. — 21 ἐπιβάντες AB. — 22 τὸ om. ACR. — τὸν τόπον om. N. — 24 κωσιλάου B κωσιλάω D κωδιλάη F.

6 ἕνεκεν P Chr.

ναντος τοῦ θεοῦ τοιούτου δώρου ἀξιοθῆναι τὸν Οὐάλεντα, Θεοδόσιον δὲ τῆς εὐσεβείας ὁ θεὸς ἀμειβόμενος μεταγαγεῖν αὐτὴν τῷ βασιλεῖ συνεχώρησεν, ἣν καὶ ἐν τῷ Ἑβδόμῳ ἀπέθετο ναὸν περικαλλῇ καὶ μέγιστον τῷ προδρόμῳ οἰκοδομήσας.

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱερὸν τῶν Ἑλλήνων Θεόφιλος αἰτήσας ⁵ Θεοδόσιον ἐξεκάθηρε καὶ εἰς ἐκκλησίαν μετεσκεύασεν, τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐδημοσίευσεν ὄργια, φαλλοὺς καὶ εἴ τι τούτων ἀσελγέστερόν τε καὶ βεβηλότερον. ὅπερ καταπλαγὲν τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων μυρίους φόνους εἰργάσατο. τοὺς γενομένους φόνους μαθὼν Θεοδόσιος τοὺς μὲν ἀναιρεθέντας χρι- ¹⁰στιανοὺς ἐμακάρισεν ὥς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀναιρεθέντας, τοῖς δὲ Ἑλλησι παραχωρεῖν ἐπηγγείλατο, εἰ πρὸς χριστιανισμὸν μεταβάλοιεν. τὰ μέντοι ἱερὰ τὰ Ἑλληνικὰ καθαιρεθῆναι ¹⁵ προσέταξε καὶ τοὺς θεοὺς χωνευθῆναι καὶ εἰς δαπάνην δοθῆναι τοῖς πένησιν. τοῦ ναοῦ τοῦ Σαράπιδος λυομένου ¹⁵ ἱερογλυφικὰ γράμματα εὐρέθησαν σταυρῶν ἔχοντα τύπους, ἅπερθεασάμενοι οἱ ἐξ Ἑλλήνων χριστιανίσαντες ἔφασαν σημαίνειν τὸν σταυρὸν παρὰ τοῖς ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα ζωὴν ἐπερχομένην.

Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Σαράπιδος, οὗ καθεῖλε Θεόφιλος ²⁰ ὁ ἀρχιεπίσκοπος σὺν τῷ ξοάνῳ αὐτοῦ, τοῦτον οἱ μὲν Δία ἔφασκον εἶναι, οἱ δὲ τὸν Νεῖλον διὰ τὸ τὸν μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τὸν πῆχυν ἥγουν τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον, ἄλλοι δὲ τὸν ἡμέτερον Ἰωσήφ, ἕτεροι δὲ Ἄπιν τινὰ γεγο-

20—p. 584, 10 Rufin. II, 28.

⁵ καὶ τὸ ἐν B τὸ δὲ ἐν FRV. — Θεόφιλος ABP Exc. Θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος tell. — ⁶ ἐξεκάθηρε CER Exc. ἐξεκάθαρε BDFLV ἐκάθηρε A. — ⁷ φάλλους AP φαλοὺς C. — ⁹ εἰργάσαντο BC. — τοὺς δὲ γεν. RV τοὺς γεν. δὲ BF. — ¹³ μεταβάλοιεν DEFLR Exc. μετεβάλοιεν C μεταβάλλοιεν BV μεταβάλλοιο A. — ¹⁵ τοῦ δὲ ναοῦ V τοῦ ναοῦ δὲ B καὶ τοῦ ναοῦ F. — σαράπιδος DPV Exc. Suid. v. Σταυροί. σεράπιδος ABCEFLR item v. 20. — ¹⁶ σταυρὸν R σταυροῦ B (σταυροῦ τύπον P Exc.). — ²² τὸν ante μόδιον om. ER. — ²³ τὸν πῆχυν AV Suid. v. Σάραπισ. τὴν πῆχυν BCDEF πῆχυν R.

νέναι ἄνθρωπον εὐπορον εἶτ' οὖν βασιλέα ἐν Μέμφιδι πόλει
 τῆς Αἰγύπτου, λιμοῦ δὲ γενομένου τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι πολί-
 ταις ἐκ τῶν ἰδίων τροφήν παρέσχεν, τετελευτηκότι δὲ αὐτῷ
 ναὸν ἀνέστησαν, ἐν ᾧ ναῷ βούς ἐτρέφετο σύμβολον φέρων
 5 τοῦ γεωργοῦ καὶ τινα ἔχων ἐν τῇ χροιά ἐπίσημα, ὅστις ἐκ
 τῆς προσηγορίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς Ἀπὶς ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ
 σορὸν τούτου τοῦ Ἀπιδος, ἐν ᾗ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν, καὶ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τοῦ Ἀπιδος
 σύνθετον ὄνομα πεποιηκότες ἐκάλουν αὐτὸν Σέραπιν, οἱ δὲ
 10 μετὰ ταῦτα Σέραπιν. τούτου ναὸς ἦν ὑπ' Ἀλεξάνδρου κτι-
 σθεὶς παμμεγέθης καὶ ὑπὸ κιόνων πολυτιμήτων καὶ μαρ-
 μάρων ἐνδοθεν καὶ ἔξωθεν πάνυ λαμπρῶς κεκαλλωπισμένος.
 483 M. ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ ναοῦ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ὑπῆρχε μέγα
 καὶ φοβερόν, ὥστε τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ ἓνα τοῖχον, τῇ δὲ
 15 ἀριστερᾷ τὸν ἕτερον συνέχειν, ὅπερ τέρας ἀπὸ παντὸς γένους
 καὶ ὕλης καὶ ξύλου κατεσκεύαστο. οἱ δὲ τοῖχοι τοῦ ἐνδο-
 τάτου ναοῦ ἀπὸ χρυσῶν πετάλων καὶ ἀργυρῶν ἦσαν ἐνδε-
 δυμένοι. ἐν ᾧ πλάνης εἶδος ἕτερον ἐτύγγανε κακουργίας
 τοιοῦτον. λίθος τίς ἐστι μαγνήτης λεγόμενος, ὃς ἔχει φυ-
 20 σικὴν ἐνέργειαν ἔλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. ξόανον
 οὖν κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ οὐ μέγα καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ

10 — p. 585, 6 ? Rufin. II, 28 initio capitis.

1 μεμφίδι DEFV μεμφήδι A μέμφη δὲ R. — 4 ναῷ om.
 CF Suid. — 5 καὶ τινα δὲ ἔχων AB Suid. — 7 αὐτοῦ ἔκειτο D
 ἔκειτο τὸ αὐτοῦ V. — 10 σέραπην C σεράπιν A σάραπιν Suid.
 — 14 τὸν ἓνα τοῖχον FR. — 19 μαγνήτης A μαγνήτις BV et D
 m. 2 Suid. v. Μαγνήτις. — 21 οὐ om. FRV οὐ μέγα om. Suid.

10. 11 ὁ τοίνυν ἐκεῖνος ναὸς ὑπ' ἄλ. κτισθεὶς καὶ παμμ.
 ὑπάρχων καὶ ἀπὸ κ. P. — 12 λαμπρῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς καὶ
 κεκαλλωπισμένος P. — 13 δὲ τοῦ ναοῦ om. P. — ἄγαλμα τοῦ
 σαράπιδος ἦν μέγα P. — 15 ἕτερον] ἄλλον P. — 16 καὶ ante
 ὕλης om. P Ruf. — 17 ἀπὸ χρυσῶν ἦσαν ἐνδεδυμ. καὶ ἀργυρῶν
 πετάλων P. — 19 λίθος γάρ τις P. — 20 ἔλκειν πρὸς ἑαυτὸν
 καὶ ἀρπάζειν τὸν P Ruf. — 21 οὖν] λοιπὸν P. — ἐκ χαλκοῦ]
 χαλκὸν P.

σίδηρον ἔνδοθεν καθηλώσαντες τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς
 φατνώμασιν ἄνωθεν τῆς στέγης ἔπηξαν ἀπὸ διαμέτρου. τὸ
 δὲ ὑπὸ τῆς φυσικῆς βίας ἀνελκόμενον τοῦ λίθου (μετέωρον
 γὰρ ἐκρέματο διὰ πολλὴν μηχανὴν καὶ τέχνην) ἐκρατεῖτο
 μέσον ἐδάφους καὶ ὀρόφου θαυμαζόμενον καὶ μὴ παντελῶς 5
 κατασπώμενον. τούτου καταλυθέντος καὶ ἐδαφισθέντος, καὶ
 τοῦ Νείλου κατὰ τὸ εἰωθὸς μὴ ἀνεληλυθότος, ἔχαιρον Ἑλ-
 ληνες λέγοντες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν μὴ ἀναβαίνειν τὸν
 ποταμόν. ὅπερ μαθὼν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος εὐσεβῶς ἀπε-
 κρίνατο· μὴ γένοιτο ποταμὸν ναοῖς δαιμόνων καὶ θυσίαις 10
 χαίροντα ἐπὶ τὴν γῆν ποτε ὕδωρ ἀναγαγεῖν. θεὸς δὲ τούτου
 τὴν πίστιν ἀποδεξάμενος ὑπὲρ τὸ δέον ἐκέλευσε πλημμυρῆ-
 σαι, ὅπερ εἰς φόβον ἤγαγεν οὐ τὸν τυχόντα τὴν Αἴγυπτον,
 μὴ καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν αὐτὴν κατακλύσῃ τὸ ὕδωρ.

Ὅπερ δὴ καὶ περὶ τῆς Ἀρτέμιδος πρὸς τινὰ φησιν ὁ μέγας 15
 Ἰσίδωρος· ἐπειδὴπερ ἠθέλησας μαθεῖν τό· τίς οὐκ οἶδε τὴν
 Ἐφεσίῳ πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ
 τοῦ διοπετιοῦς; ἴσθι ὅτι οὐκ ἔστι τῆς γραφῆς ὁ λόγος,
 ἀλλὰ τοῦ γραμματέως τῶν Ἐφεσίων. περιττὸν οὖν ἡγοῦμαι
 λογοποιῆας ἀγυρτικὰς ἐρμηνεύειν, περὶ ὧν οἶμαι καὶ τὸν 20 484 M.
 ἱεροψάλτην εἰρηκέναι· διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
 ἀλλ' οὐχ ὥς ὁ νόμος σου, κύριε. ἐπεὶ οὖν φιλομαθῆς ὧν
 πολυμαθῆς ἐθέλεις εἶναι, καὶ τοῦτο φράσω. οἱ παρ' Ἑλλησι
 τὰ ξόανα κατασκευάσαντες καὶ φόβον ἐμποιῆσαι βουλόμενοι
 τοῖς ὀρῶσιν ἔφασκον ὅτι τὸ ἄγαλμα ἐξ οὐρανοῦ παρὰ τοῦ 25

6—14 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 73, 7. — 14 — p. 586,
 19 Isidori Pelusiot. Epp. IV, 206 et 207 Migne Tom. 78, 1300.
 — 16 Act. 19, 35. — 21 Psalm. 118 (119), 85.

4 ἐκρέματο BPV. — 12 πλημμυρίσαι ADF. — 14 κατα-
 κλύσει ACDF. — 16 ἰσίδωρος ARV. — 17 μεγάλης ἀρτέμιδος
 BP μεγ. θεᾶς ἀρτ. rell. (item variant codd. Act. et Isid.).

2 ἄνω P. — 17 οὖσαν] εἶναι P Isid. — 19 καὶ περιττὸν
 ἡγοῦμαι P Is.

Διὸς ἐπέμφθη καὶ κατέπτη κρεῖττον ὑπάρχον πάσης ἀνθρω-
 πίνης χειρὸς καὶ ἀνάλωτον, ὅθεν καὶ διοπετές αὐτὸ καὶ
 οὐράνιον βρέτας ἐκάλουν. βρέτας δὲ παρὰ τὸ βροτῷ εἰκέναι.
 ὅπερ οὐχ οὕτως ἦν [ἢ περὶ τῶν ἀγαλμάτων ματαία καὶ
 5 πεπλανημένη δόξα], ἀλλὰ τοὺς ἀγαλματοποιοὺς ἢ ἀποκτέ-
 νοντες ἢ φυγαδεύοντες, ἵνα μηδεὶς εἰπεῖν ἔχοιεν, ὅτι χειρο-
 ποιήτόν ἐστι τὸ ξόανον, ἦν δὴ φήμην πλάσαντες ἐν ταῖς
 ἀκοαῖς τῶν πεφενაკισμένων ἀνθρώπων ἠφίεσαν. ἦτις καὶ
 τὴν Ἐφεσίῳ ἐπλάνα πόλιν. ὅτι δὲ ἀληθές ἐστιν, ὅτι ἀπ-
 10 ἔκτενον τοὺς ἀγαλματοποιοὺς, μαρτυρεῖ τὸ χθές καὶ πρόην
 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πρὸς Αἴγυπτον γεγεννημένον. Πτολεμαῖος
 γὰρ συναγαγὼν τεχνίτας, ὥστε τὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἀνδριάντα
 ποιῆσαι, μετὰ τὸ ἔργον βόθρον μέγαν ὀρύξας καὶ τὸν δόλον
 κρύψας ἐκέλευσε τοὺς τεχνίτας ἐν αὐτῷ δειπνῆσαι, οἵτινες
 15 δειπνῶντες ἐκεῖσε κατεχώσθησαν καὶ ἀπέθανον ἄξιον μισθὸν
 τῆς κακουργίας κομισάμενοι. πλὴν οὖν ἐκεῖνος βουλόμενος
 ἀφανίσαι τοὺς τεχνίτας, ἵνα δόξη ἀχειροποίητος ὁ νομιζό-
 μενος εἶναι θεός, ὃν δὴ καὶ ἀχειροποίητον κέκληκεν, τοῦτο
 δέδρακεν. ὁ δὲ ἡμέτερος δεσπότης καὶ θεὸς ἐν τάχει ἐφανε-
 20 ρωσε τὴν παμβέβηλον αὐτοῦ μαιφονίαν· σκηπτοῦ γὰρ καὶ
 σεισμοῦ γεγονότος μεγάλου, καὶ τοῦ ναοῦ καταπεσόντος ἅμα

19 — p. 587, 2 omnino diversa ab Isidori narratione.

1 κατέστη CLR.V. — 3 τὸ BEF τῷ vel τῶ rell. — 4 Verba
 unciis inclusa e margine sine dubio intrusa om. Isid. — 5 ἀποκτέν-
 νοντες L ἀποκταίνοντες BRV ἀποκτείνοντες E Suid. v. διοπετές.
 — 6 μηδένες Suid. (μηδεὶς — ἔχοι Is.). — 9 ἀπέκταινον BRV. —

13 μέγα AFV μέ B. — 15 διπνῶντες CL δειπνοῦντες F Is. Suid.
 — 17 δείξῃ B δείξη ὅτι A. — 17. 18 εἶναι ὁ νομ. θεός A ὀνο-
 μαζόμενος εἶναι θεός DR εἶναι ὁ ὀνομαζόμενος θεός B ὀνομα-
 ζόμενος θεός εἶναι L.

9 ὅτι δὲ ἀλ. ἐστι τὸ ἢ ἀποκτενύσθαι τοὺς ἀγαλματοποιοὺς
 ἢ φυγαδεύεσθαι μαρτυρεῖ P Isid. — 11 πτολεμαίου γὰρ συνά-
 γοντος P (item variant codd. Is.). — 14 οἱ δὲ δειπνῶντες ἐκ. καὶ
 καταχοσθέντες ἀπέθ. P (similiter Is.). — 19. 20 δέδρακεν, ἀλλ' οὐκ
 ἔλαθεν. σκηπτοῦ γὰρ (rell. om.) P (similia Is.). — 21 γενομένου P.
 — κατενεχθέντος P.

καὶ τοῦ βόθρου ἀναβοθρευθέντος, ἐφωράθησαν τὰ τῆς ἀπάτης κατασκευάσματα.

Ἐν δὲ τῷ Κανώπῳ μᾶλλον τῆς ὅλης Αἰγύπτου κατει- 485 M.
δῶλῳ ὄντι φασὶ τέρας τι εἶναι τοιοῦτον. ποτὲ Χαλδαῖοι
τὸν ἴδιον θεόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ πῦρ, ἀποσεμνύνοντες παντα- 5
χοῦ περιέφερον, ὥστε τοῖς θεοῖς πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν συμ-
βεβληκέναι καὶ τὸν νικῶντα ἐκεῖνον παρὰ πάντων νομίζεσθαι
θεόν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐπαρχιῶν οἱ θεοὶ ἢ ἀπὸ χαλκοῦ
ἢ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου ἢ ξύλου ἢ λίθου ἢ ἄλλης τοιαύτης
ὕλης ἰδρυμένοι ἐτύγγανον, ἡ δὲ τοιαύτη ὕλη ἀναμφιβόλως 10
εὐχερῶς διὰ τοῦ πυρὸς ἐφθίετο, ὥστε πανταχοῦ τὸ πῦρ
ἀναγκαίως νικᾷν. τοῦτο ἀκηκοὺς ὁ τοῦ Κανώπου ἱερεὺς
πανοῦργόν τι τοιοῦτον ἐνεθυμήθη. ὕδρῃαι ἐν τοῖς μέρεσι
τῆς Αἰγύπτου εἰώθασι γίνεσθαι ὀστράκιναι τρήσεις ἔχουσαι
λεπτὰς συνεχεῖς, ὥστε διὰ τῶν τρήσεων ἐκείνων τὸ τεθολω- 15
μένον ὕδωρ διυλιζόμενον ἀποδίδοσθαι καθαρώτερον. ἐκ
τούτων τῶν ὑδριῶν μίαν λαβὼν ὁ ἱερεὺς τοῦ Κανώπου καὶ
τὰς τρήσεις ἐκείνας ἀποφράξας κηρῷ καὶ διαφόροις ζωγρα-
φήσας χρώμασιν, πληρώσας ὕδατος ἔστησεν ὡς θεόν, καὶ
ἀποτεμὼν παλαιοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν, ὅπερ ἐλέγετο 20
Μενελάου τινὸς κυβερνήτου γεγενῆσθαι, ἐπιμελῶς ἐπιθεὶς
ἤρμοσεν αὐτὴν τῷ ἀγάλματι. παρεγένοντο μετὰ ταῦτα οἱ
Χαλδαῖοι, ἀνήφθη περὶ τὴν ὕδριαν τὸ πῦρ, καὶ ὁ κηρός,

3 — p. 588, 9 Rufin. II, 26.

1 ἐφωράθησαν (ἐφ' ὁρ. A) ACEFV. — 3 κανώπῳ BEV κανόπῳ ACDFR κανοπῷ L *similiterque in seqq.* — τῆς αἰγύπτου ὅλης A ὅλης om. B. — 7 παραπάντων EFL. — 9 ἢ χρυσοῦ om. AB Suid. v. Κάνωπος invito Rufino. — ἢ ἀπὸ ἀργύρου AB. — 10 ἀμφιβόλως (-λος C) CEV in D ἀναμφιβόλως ex ἀμφιβόλως corr. m. 1 ut vid., om. L. — 12 ἀκούσας AB Suid. — 15 καὶ συνεχεῖς FRV. — 18 ἀποφράξας AB Suid. ἀναφράξας rell. — 20 τὴν om. BF. — 21 μὲν ἐλάου AE μενελέου C μεναλίου B ἐλάου R. — 22 ἤρμοσεν RV Suid. ἤρωσεν ABC L et F m. corr. εἴρωσεν EF. — καὶ παρεγένοντο A παρεγ. δὲ R παρεγ. οὖν V. — καὶ ἀνήφθη RV.

δι' οὗ αἱ τρήσεις ἐτύγγανον πεφραγμέναι, διελύετο. τῆς δὲ
 ὑδρίας ἰδρώσης καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν τρήσεων ἐκβαλλούσης,
 ἐσβέννυτο τὸ πῦρ, οὕτω τε τῇ πανουργίᾳ τοῦ ἱερέως ὁ Κά-
 νωπος τῶν Χαλδαίων νικητῆς ἀνεδείχθη καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν
 5 ὡς θεὸς πάντων νικητῆς ὁ Κάνωπος ἐτιμᾶτο. νῦν δὲ παρα-
 γενομένου Θεοφίλου τοῦ ἀρχιερέως τοῦ θεοῦ οὐδὲ εἰς ὠφέ-
 λησεν ἰδρώς, οὐδὲ πανουργία τις ἀπὸ κηροῦ κατασκευασθεῖσα
 συνεβάλετό τι αὐτοῖς, ἀλλὰ πάντα τὰ αὐτῶν ἐπορθήθη καὶ
 εἰς ἔδαφος κατηνέχθη. ὅτε δὲ ταῦτα οὕτω γεγενῆσθαι ἀπ-
 10 ηγγέλθη τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ, ὅτι τὰ εἰδῶλα τῆς Αἰγύπτου
 486 M. καθηρέθη καὶ ἐκκλησίαι ἀντ' αὐτῶν ὠκοδομήθησαν, ἐκτείνας
 τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ μεγάλης χαρᾶς λέ-
 γεται εἰρηκέναι· εὐχαριστῶ σοι, δέσποτα Χριστέ, ὁ θεὸς ἡμῶν,
 ὅτι χωρὶς ἀπωλείας τῆς πόλεως ἐκείνης τῆς μεγάλης ἥ οὕτω
 15 παλαιὰ κατεσβέσθη πλάνη.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Οὐαλεντινιανὸς ἐν τοῖς τῆς δύσεως
 μέρεσι τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ἡλικίαν θερμαινομένην τὴν πολι-
 τεῖαν διοικῶν βρόχῳ χρησάμενος τὸ τέλος ἐπλήρωσε τοῦ βίου,
 δι' ἣν αἰτίαν μέχρι τοῦ παρόντος οὐκ ἴσμεν. τινὲς μὲν γὰρ
 20 ἔλεγον ἐπιβουλῇ τοῦ στρατηγοῦ Ἀρβογάστου γεγενῆσθαι τοῦτο,
 καὶ τοιαύτη παρὰ πᾶσιν ἐκράτει ὑπόληψις, ἄλλοι δὲ ἀθῶον
 μὲν εἶναι τὸν στρατηγὸν ἀπὸ τούτου τοῦ μύσους ἔλεγον,
 αἰτίαν δὲ αὐτὸν παρεσχηκέναι τοῦ τὸν νεανίσκον ἀγανακτῆ-
 σαντα εἰς τοῦτο προαχθῆναι, ἐπέπερ, φασίν, οὐ συνεχωρεῖτο
 25 παρ' αὐτοῦ ὡς νεώτερος ἢ μηδέπω βεβηκὼς κατ' ἐξουσίαν

9—15 Rufin. II, 30. — 16—p. 589, 1 Rufin. II, 31.

2 ἐκβαλλούσης CDR. — 4 ἀποτότε AL. — 8 συνεβάλλετο
 ABR. — ἐπόρθη AF. — 11 ἐκκλησίαι — οἰκοδομήθησαν CER
 ἐκκλησίαν — οἰκοδομηθήσαν A. — καὶ ἐκτείνας CF. — 12 μετὰ
 μεγ. χαρ. (χαρ. μεγ. B) λέγεται εἰρηκέναι AB Ruf. εἶπε μετὰ μεγ. χ.
 tell. — 20 ἀρβουγάστου A ἀρταβάστου recc. plerique. — 22 ἀπὸ
 τοῦ τοιούτου μύσους F Exc. de insid. — τούτου om. A (a com-
 misso scelere Ruf.). — 23 τοῦ τὸν] τουτὸν A τοῦτον CELR Exc.
 — 24 προσταχθῆναι B πραχθῆναι ER.

διὰ πάντων τὴν βασιλείαν διοικεῖν. Θεοδόσιος δὲ οὐδὲν
 ἦτιον ἀναφθεῖς ὅπλα κατὰ Εὐγενίου τοῦ εἰς τὸν τόπον
 αὐτοῦ καταστάντος εἰς ἐκδίκησιν ἤρπασε τὴν τοῦ θεοῦ γνώ-
 μην διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ἡσυχαστοῦ Αἰγυπτίου μεμα-
 θηκώς. ὁ γάρ τοι θεῖος οὗτος ἀνὴρ ἐνενηκονταέτης πέλων 5
 τὴν ἡλικίαν ἐν σπηλαίῳ κατέμενε μόνος μήτε αὐτὸς ἐξερχό-
 μενος τῆς κέλλης μήτε ἄλλον εἰσδεχόμενος ἔνδον. ἠυλόγει
 γὰρ μόνον διὰ θυρίδος καὶ ἡσπάζετο τοὺς πρὸς αὐτὸν παρα-
 βάλλοντας, καὶ τούτους οὐ διαπαντός, ἀλλὰ δεύτερον τῆς
 ἐβδομάδος, σαββάτῳ καὶ κυριακῇ· τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας 10
 ἀπρόιτος ὑπῆρχε παντὶ ἀνθρώπῳ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας
 καὶ προσευχαῖς σχολάζων. καὶ ἦν ἰδεῖν τὸν μακάριον ὅλον
 ἐκτετηγμένον τῷ σώματι δι' ἄκραν σκληραγωγίαν. καὶ γὰρ
 ἥσθιεν οὐδὲν ἕτερον ἢ λάχανα καὶ ὀλίγας ὀπώρας μετὰ
 δύσιν ἡλίου· περὶ γὰρ ἄρτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ τῶν 15
 λοιπῶν ὅσα διὰ πυρὸς ἔχει τὴν χρῆσιν περιττὸν ἦν καὶ
 λέγειν. τούτοις καὶ τοῖς τοιούτοις θείοις κατορθώμασι δια-
 νυκτερεύων καὶ διημερεύων ὁ ὅσιος ἐκδηλος πᾶσιν ἐγένετο 487 M.
 καὶ προφητικῶν χαρισμάτων ἔμπλεως, προσημάλνων ἔσθ' ὅτε
 τὰ μέλλοντα καὶ τὰ κρυφίως ἐκάστῳ πεπραγμένα καὶ δια- 20
 νοούμενα. καὶ μέντοι καὶ περὶ τοῦ Νείλου καὶ τῆς εὐφορίας
 ἢ ἀφορίας τοῦ χρόνου ἢ ἀπειλὴν ἑτέραν αὐτὸν ἐπέρχεσθαι μέλ-
 λουσιν παρὰ θεοῦ προηγόρευε καὶ τοὺς ἀμαρτάνοντας παρ-
 ρησίᾳ διήλεγχεν. καὶ τί δεῖ πολλὰ λέγειν; ἀδυνατεῖ στόμα
 καὶ νοῦς ἀνθρώπων ἀριθμεῖν τῶν θαυμάτων αὐτοῦ ἢ τῶν 25

1—5 Rufin. II, 32. — 5—12 cf. Hist. monach. in Aegypto
 ed. Preuschen I, cp. 4; 5. — 12—17 ib. I, 17. — 17—18 ib. I, 1.
 — 19—24 ib. I, 11.

4 καὶ om. ER. — 5 ἐνενηκονταετής BEFLM et recc. non-
 nulli ἐνενηκοντούτης Exc. — 17 θείοις κατορθώμασιν om. B
 θείοις om. C. — 18 ὁ ὅσιος (ἅγιος AB) ἐκδηλος πᾶσιν ABLV
 πᾶσιν ὁ ὅς. ἐκδ. FR πᾶσιν ὁ ὅς. ἐκδ. πᾶσιν CEN. — 19 ἔμπλεως
 BDFLV et recc. quidam ἔμπλεος ACEM et recc. alii. — 22 τοῦ
 χρόνου om. N. — ἀπειλῆς ἢ ἑτέρας — μελλούσης BF. — ἑτέραν
 AP ἢ ἐτ. rell. — 24 δὴ A δὴ BCDF et recc. nonnulli.

ἀρετῶν τὸ πέλαγος. πρὸς τοῦτον οὖν τὸν θεοφόρον ἀπέ-
 στειλεν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος σκυλῆναι αὐτὸν παρακαλῶν καὶ
 ἐκδυσσωπῶν ἕως αὐτοῦ, ὅπως ταῖς ἐκείνου προσευχαῖς ἐφο-
 διαζόμενος τῆς πρὸς τοὺς ἀντιπάλους κατάρξειε μάχης. ὁ δὲ
 5 τὴν μὲν παρουσίαν ὑπ' εὐλαβείας ἀνεβάλετο, εὐχὴν δὲ ἐπὶ
 τῇ βακτηρίᾳ, ἐφ' ἣ ἐπεστήρικτο, καὶ τῷ περιβολαίῳ, ὃ δὴ
 περιανυχένιον ἔφερεν, ποιησάμενος ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἐκπέμπει,
 ἵνα τὸ μὲν περιβόλαιον ἀντὶ κόρυθος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περι-
 βάληται, τῷ δὲ βάκτρῳ ἀντὶ δόρατος τῇ δεξιᾷ χειρὶ χρήσῃται
 10 καὶ πρῶτος τοῦ στρατιωτικοῦ καταλόγου αὐτοῦ προπορεύ-
 σῃται. ὁ δὲ μέγας βασιλεὺς Θεοδόσιος πιστῶς καὶ εὐλαβῶς
 τὰ παρὰ τοῦ ἁγίου ἀποσταλέντα δεξάμενος εἰς τὸν πόλεμον
 παρασκευάζεται οὐχ οὕτω τῇ τῶν ὅπλων καὶ τῶν βελῶν καὶ
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ πληθύνει, ὅσον τῇ τῶν νηστειῶν καὶ τῇ τῶν
 15 εὐχῶν τοῦ ἁγίου βοηθείᾳ πεποιθώς. οὗτος γὰρ καὶ νῦν
 ἐπηγγείλατο αὐτῷ τὴν νίκην ἀνάμμακτον προβήσεσθαι εἰς
 τὸ κατ' αὐτόν, εἰ καὶ ἀπὸ ἑκατέρου μέρους πλεῖστον ἔμελλεν
 ἐκχεῖσθαι αἷμα. περιήρχετο δὲ μετὰ ἐπισκόπων καὶ μετὰ
 πλήθους πάντας τοὺς τῶν εὐχῶν τόπους καὶ ἔρριπτεν ἑαυ-
 20 τὸν πρὸ τῶν θυρῶν τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἀποστόλων ἐπὶ
 κιλικίου ἑξαπλῶν ἑαυτόν, καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων πιστο-
 τάτην αὐτῷ παρὰ θεοῦ βοήθειαν ἐξήτει. οἱ δὲ Ἕλληνες

1—11 Nicephori Patr. Antirrh. III, 79 Migne Tom. 100, 521.
 — 11—15 Rufin. II, 33. — 15—18 Rufin. II, 32. — 18—p. 592,
 6 Rufin. II, 33.

2 σκυλῆναι AC σκυλλῆναι R. — 2. 3 παρακαλῶν καὶ ἐκδ. σκυ-
 λῆναι αὐτόν L παρακαλῶν αὐτόν σκυλῆναι (om. καὶ ἐκδυσ.) B
 σκυλῆναι αὐτόν (om. παρ. κ. ἐκδυσ.) F. — 5 ὑπὸ εὐλαβείας V
 ἐπ' εὐλ. recc. multi δι' εὐλ. N. — 8 περιβαλεῖται AE περιβάλ-
 ληται L περιβάλλεται R περὶ βέβλητε M. — 9 χειρὶ om. AF. —
 10 προπορεύηται B προπορεύσεται CDFLR. — 11 μέγας om. RV.
 — 14 πληθύνει ACEL πληθύει F sed vñ m. 2 in lit. — 14. 15 τῇ
 τῶν εὐχῶν καὶ τῇ τῶν νηστειῶν βοηθ. (om. τοῦ ἁγίου) N. —
 15 οὕτως A οὕτως BMRV. — 17 εἰ] ἢ ABCEV. — 22 παρὰ
 τοῦ θεοῦ AL. — ἐξήτει DFV (poscebat Ruf.) ἐξήτει ACEMR
 ἐπεξήτει L ἐπιζητεῖ B.

κατὰ τὴν Ῥώμην θύειν ἤρξαντο καὶ σπλαγχνοσκοπίας ἀπὸ
 θρεμμάτων ποιεῖσθαι νίκην ἄφροντιν ἀπαγγέλλοντες Εὐ-
 γενίῳ, Φλαβιανοῦ τότε τοῦ ὑπάρχου σπουδαιότερον τῶν
 ἄλλων ταῦτα πράττοντος, <ὅς> πάντας ἔπειθεν Εὐγένιον
 νικητὴν ἀποφανεῖσθαι πολλὴν ἔχων φρονήσεως οἴησιν. ὅτε 5 488 M.
 δὲ Θεοδόσιος ὁ ἀληθῶς τῇ βοήθειᾳ τῆς εὐσεβείας πεποιθὼς
 τὰ στόμια τῶν Ἀλπεων κατέλαβεν, πρῶτοι ἐκεῖνοι οἱ δαί-
 μονες εἰς φυγὴν ἐτράπησαν ὑπὸ φαύλου συνειδότος πτοη-
 θέντες. στὰς γὰρ ἐφ' ὑψηλῆς πέτρας Θεοδόσιος, ὅθεν καὶ
 θεωρεῖν καὶ θεωρεῖσθαι παρ' ἐκατέρου στρατοπέδου ἠδύνατο, 10
 ἐπὶ τὴν ἐξ ἔθους ἔστρεψεν ἑαυτὸν βοήθειαν καὶ ἀπλώσας
 ἑαυτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, θεὲ παντοκράτορ, ἔφη, σὺ οἶδας
 ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ σου ἐκδικήσεως
 ἕνεκα δικαίας τὸν πόλεμον τοῦτον ἀνεδεξάμην. καὶ εἰ μὲν
 ψεύδομαι, τιμώρησόν με, εἰ δὲ μετὰ δικαίας αἰτίας καὶ σοὶ 15
 πεποιθὼς ἦλθον ἐνταῦθα, ἔκτεινον τὴν δεξιάν σου τοῖς
 σοῖς, μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς αὐτῶν.
 ἦντινα εὐχὴν τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως πεισθέντες οἱ στρα-
 τηγοὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ προσδεδέχθαι εἰς τὸν πόλεμον ἀνεψυ-
 χώθησαν, ἑξαιρέτως δὲ Βακούριος, ἀνὴρ τῇ πίστει καὶ τῇ 20
 εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἐνδοξος,
 πάντας τοὺς πλησίον τυγχάνοντας τοῦτο μὲν τῷ κοντῷ, τοῦτο
 δὲ τοῖς βέλεσιν, ἔστι δ' ὅτε καὶ τῷ ξίφει ἐστρώννυνεν, καὶ τὰ

17 Psalm. 118 (114), 10.

1 σπλαγχνοσκοπίας FLV σπλαγχνοσκοπίας (-αις A) *rell.* Exc. de insid. — 2 ἀφροντὴν AC ἀφροσιν B ἀφροντὶ E et *recc.* plerique *om.* F. — ἐπαγγέλλοντες F ἐπαγγελλόμενοι L. — 3 φλαβιανοῦ γὰρ τότε B e *coni.* (cf. v. 4). — τοῦ τότε ὑπάρχου F τοῦ *om.* N τότε *om.* Exc. — ἐπάρχου LRV. — 4 ταῦτα *om.* N ante σπουδαιότερον *ins.* Exc. — πράττοντος (πράσσ. F) καὶ πείθοντος πάντας (πάντας πείθ. Exc.) F Exc. e *coni.* — ὅς πάντας L *coniectura probabilis* καὶ πάντας R ὅς *om.* *rell.* — 5 ἀποφανῆσθαι D ἀποφαίνεσθαι B ἀναφανήσεσθαι Exc. — ἔχοντα N. — 10 ἐκατέρου μέρους τοῦ στρατοπέδου N. — 11 ἔστρεψεν FR. — 12 παντοκράτωρ ACELMR. — 13 τοῦ ante Χριστοῦ *om.* L Exc. — 19 προσδέχεσθαι AB. — ἀνεψύχωσαν AB Exc. — 22 κόντῳ CEFr.

τάγματα τῶν πολεμίων συνεζευγμένα καὶ συγκεκροτημένα
διέρρηξε καὶ διὰ μέσου τοῦ πλήθους τῶν πεπτωκότων τὰς
τάξεις διασχίσας καὶ τοὺς σωροὺς τῶν νεκρῶν παριὼν πρὸς
αὐτὸν ἐπορεύετο τὸν τύραννον. καὶ τοῦ ἀνέμου σφοδροῦ
5 γενομένου Εὐγένιος πρὸς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως ὀπίσω
δεδεμένων αὐτοῦ τῶν χειρῶν ἤχθη, κάκειῖσε τῆς αὐτοῦ ζωῆς
καὶ τοῦ πολέμου τὸ τέλος ἐγένετο.

Τότε τοίνυν ὥς τὰ μέλλοντα προειδὼς ὁ βασιλεὺς καὶ
φροντίζων ὥστε τὴν πολιτείαν διατυπῶσαι εἰς τὰ τῆς ἐφ᾽ αὐ-
10 μέρη παραχρῆμα ἀπέστειλεν, ὅπου τὰ ἑαυτοῦ παρέθετο τέκνα
φυλακῇ ἀσφαλεστάτῃ μέλλων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξιέναι. καὶ
ἐν μὲν τῇ ἀνατολῇ τὸν βασιλέα Ἀρκάδιον προσέταξε τὴν
πάλαι παραδοθεῖσαν αὐτῷ βασιλείαν φυλάττειν, Ὀνώριον δὲ
τῇ αὐτῇ τιμήσας ἀξία ἐπὶ τὴν τῆς δύσεως βασιλείαν ἐλθεῖν
15 ταχέως προσέταξεν. ἐλθόντα δὲ αὐτὸν περιπτυσάμενος καὶ
489 M. φιλήσας παραδεδωκὼς αὐτῷ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας τῆς
δύσεως αὐτὸς ἐπὶ δεκαεπτὰ ἐνιαυτοὺς διοικήσας τὴν βασι-
λείαν εὐτυχῶς εἰς τὸν βελτίονα μετῴληθε βίον μετὰ τῶν εὐσε-
βεστάτων βασιλέων ἀποληψόμενος τὰ γέρα τῶν ἁθλῶν.

20 [Θ'. Περὶ Ἀρκαδίου.]

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσεν Ἀρκάδιος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη
ιγ'. ὃς τὸν κίονα τοῦ Ξηρολόφου στήσας ἐν αὐτῷ τὸν ἑαυτοῦ
καθίδρυσεν ἀνδριάντα. καὶ πόλιν ἐν τῇ Θράκῃ κτίσας ἐκάλεσεν

8—19 Rufin. II, 34. — 22—p. 593, 1 Malalas? cf. Theoph.
p. 77, 24 Leo Gr. p. 104, 20.

4 τοῦ ἀνέμου σφοδροῦ BLMR Exc. ἀνέμου σφοδροῦ FV τοῦ
ἀνέμου τοῦ σφοδροῦ ACDE. — 6 δεδεμένων τῶν χειρῶν αὐτοῦ C
τῶν χειρῶν αὐτοῦ δεδ. L. — 10 τέκνα παρέθετο BN. — 12 ἐν
τῇ μὲν AB. — 13 ὀνώριον BDF ὀνώριον EL ὀνώριον CV et recc.
quidam. ὀνώριον M ὀνώριον recc. alii et ut vid. A in quo spiritus
forma non bene dignoscitur. — 14 ἀνελθεῖν RV. — 17 δέκα καὶ
ἐπτὰ AB δέκα καὶ ὀκτὼ F. — 21 ὁ υἱὸς ABFR. — 22 ιγ'] δεκα-
εννέα F κβ' L qui in mg. exhibet: ἐν ἄλλοις ἔτη ιγ'.

22 στήσας ἐν ᾧ καὶ τὸν ἑαυτοῦ καθιδρύσας ἀδριάντα (sic) P.

αὐτὴν Ἀρκαδιούπολιν. ἐφ' οὗ καὶ ἡ γῆ ἐμυκήσατο σφόδρα ἐπὶ ἡμέρας ζ'. καὶ σεισμὸς γέγονε μέγας τε καὶ παγκόσμιος.

Νεκταρίου δὲ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τελευτήσαντος, κοινῇ ψήφῳ Ἀρκάδιος ἐκ τῆς Ἀντιοχείων πόλεως Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον μεταστειλάμενος χειροτονηθῆναι παρεσπένευσεν 5 ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως. συνέβη δὲ καὶ Θεόφιλον Ἀλεξανδρείας ἐνδημεῖν, ὃς ἦν βαθυνοήμων καὶ δεινὸς ἀνὴρ πάνυ καὶ δυνάμενος ἐκ τῆς φανεραῦς ὄψεως τὸ ἀφανὲς ἀνθρώπου βούλημά τε καὶ ἰδίωμα συνιδεῖν ὅτι μάλιστα. καὶ τὴν μὲν Ἰωάννου χειροτονίαν κωλύσαι ἐσπούδασεν, Ἰσίδωρόν 10 τινὰ πρεσβύτερον ἑαυτοῦ καὶ ξενοδόχον Ἀλεξανδρείας θέλων προβληθῆναι, Ἰσίδωρον δὲ οὐ τὸν ἀσκητὴν καὶ Πηλουσιώτην καὶ μαθητὴν ποτε τοῦ Χρυσοστόμου, καθὼς οἴονται τινες, 490 M. ἀλλὰ τὸν προειρημένον ξενοδόχον.

Ὁ οὖν Ἰωάννης τῶν εὐγενῶν Ἀντιοχείας ὑπῆρχεν, υἱὸς 15 Σεκούνδου στρατηλάτου καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἐλλόγιμος δὲ ἦν ἄγαν καὶ πολὺς περὶ τὸ λέγειν. ὧ καὶ Λιβάνιος ὁ σοφιστὴς καὶ διδάσκαλος αὐτοῦ προσεμαρτύρησεν. ἐρωτηθεὶς γὰρ παρὰ τῶν προσηκόντων τίνα ἀνθ' ἑαυτοῦ προβάλλεται διδάσκαλον, Ἰωάννην, φησὶν, ἔλεγον, εἰ μὴ τοῦτον οἱ χριστιανοὶ 20 ἡμῶν ἀπεσύλησαν. ὀκτωκαιδέκατον γὰρ ἔτος ἄγων τὴν ἡλι-

1—2 Malalas? cf. Theoph. p. 80, 5. — 3—7 Th. L. cf. Cram. Anecd. p. 98, 26 Exc. Bar. Theoph. p. 75, 19 Leo Gr. p. 105, 18. — 6—9 Palladii vita Chrysostomi cp. 5 Migne Tom. 47, 19 med. — 9—12 Th. L. cf. ib. — 15—21 Th. L. cf. ib. — 21—p. 594, 18 Palladius l. l. Migne 47, 18 med.

1 ἐμυκήσατο σφόδρα EFLNPRV σφόδρα om. ABC Theoph. — 2 ἐγένετο N. — 3 ἐπίσκοπου BD Cram. Exc. — 10 ἐσπούδαζεν ER διεσπούδασεν P ἔσπευδεν B. — 13 καὶ μαθητὴν AP τὸν μαθητὴν B μαθητὴν rel. — 16 δὲ ABP Exc. τε rel. — 20 ἔλεγεν BFMR et L m. 2 (F om. φησὶν). — 21 ἄγων ἔτος CM.

6 Post κωνσταντινουπόλεως P add.: ὡς φησι σωκράτης (VI, 2 sq.). — 7. 8 δεινὸς πάνυ ἀνὴρ P. — 10 ἰσ. δέ τινα P. — 12 ἀσκητὴν τε καὶ P. — 13. 14 τινὲς διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀλλὰ τὸν ξενοδόχον ἀλεξανδρείας P. — 16. 17 ἦν δὲ ἐλλόγιμος P. — 21—p. 594, 18 omnino diversa exhibet P.

κίαν ἀφηνίασεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ Μελετίου Ἀντιοχείας
 βαπτισθεὶς καὶ χειροτονηθεὶς ἀναγνώστης καὶ παραμείνας
 τῇ ἐκκλησίᾳ ἔτη γ' καὶ ἀναχωρήσας ἀπῆλθε πρὸς τινὰ
 μοναχὸν καὶ ἡγούμενον τοῦνομα Καρτέριον, καὶ προσμείνας
 5 αὐτῷ ἔτη δ' γίνεται ὑπ' αὐτοῦ μοναχός, καὶ τὰς θείας
 γραφὰς ὑπ' αὐτοῦ παιδευθεὶς καὶ τῆς μοναχικῆς πολιτείας
 τὴν ἀκρίβειαν χρόνον τινὰ ἀνεχώρησεν ἐν σπηλαίῳ μόνος
 ἔτη β' ποθῶν τὴν ἡσυχίαν. μὴ ἀναπесῶν δὲ τὸν τῆς
 διαιτίας χρόνον μὴ νύκτωρ μὴ μεθ' ἡμέραν νεκροῦται τὰ
 10 ὑπὸ γαστέρα πληγεὶς ἀπὸ κρύους τὰς περὶ τοὺς νεφροὺς
 δυνάμεις. οὐκ ἐπαρκῶν δὲ ἑαυτῷ χρησιμεύειν πάλιν κατα-
 λαμβάνει τὴν ἐκκλησίαν ἐκ θείας προμηθείας εἰς πολλῶν
 σωτηρίαν. ἐντεῦθεν χειροτονεῖται διάκονος διὰ τοῦ Μελετίου
 ὑπηρετήσας τῷ θυσιαστηρίῳ τρία καὶ δύο ἔτη. ἤδη δὲ τῆς
 15 διδασκαλικῆς αὐτοῦ ἀρετῆς διαλαμπούσης πρεσβύτερος χειρο-
 491 M. τονεῖται διὰ Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου καὶ διαπρέψας τρεῖς
 τέσσαρα ἔτη ἐν τῇ τῶν Ἀντιοχέων ἐκκλησίᾳ ἀποσεμνύνει
 τὸ ἐκεῖσε ἱερατεῖον τῷ βίῳ τῆς ἀκριβείας. ἦν δὲ ἀσκητῆς
 ἄκρως καὶ πολυάγρυπνος καὶ φιλήσυχος λίαν καὶ διὰ ζῆλον
 20 σωφροσύνης ἀπαρρησίαστος καὶ ἀκρόχολος καὶ θυμῷ μᾶλλον
 ἢ αἰδοῖ ἔχαρίζετο καὶ ἐλευθεροστομία πρὸς τοὺς ἐντυγχά-
 νοντας ἀμέτρως ἐκέχρητο, καὶ ἐν μὲν τῷ διδάσκειν πολὺς
 ἦν πρὸς ὠφέλειαν, ἐν δὲ ταῖς συντυχίαις ἀλαζονικός τις

19—p. 595, 4 cf. Socrat. Hist. eccl. VI, 3 fin.; 4 init.

1 καὶ om. N. — 7 μόνος ἐν σπηλαίῳ M μόνος om. D. —
 9 διαιτίας C διαιτείας E διαίτης D. — 9 τὰ ὑπὸ τὴν γαστέρα F
 τὰ ὑπογάστρια R. — 10 ἀπὸ] ὑπὸ BRV. — κρύους ABP τοῦ
 κρύους tell. Pall. — καὶ τὰς PR. — 13 τοῦ om. CF. — 16 βλα-
 βιανοῦ M et recc. plerique. — τρεῖς EM om. CFR. — 19 ἄκρος
 FMV εἰς ἄκρως recc. quidam εἰς ἄκρον recc. plerique. —
 20 εὐπαρρησίαστος BFN Suid. v. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. —
 22 ἀμέτρος C ἀμέτρῳ RV.

20 ἀπαρρ. ἀκρόχολός τε καὶ πικρότατος καὶ P (πικρότερος
 Socr.).

καὶ ὑπερόπτης ἐνομίζετο τοῖς αὐτὸν ἀγνοοῦσιν. διὸ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν προβληθεὶς μείζονι ὄφρυν κατὰ τῶν ὑπηκόων ἐκέχρητο πρὸς διόρθωσιν ἐκάστου καὶ σωτηρίαν καὶ τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους μεταλλάττων. οὐ τοίνυν εἰ μὴ τις εἴη κόλαξ τοῦτον ἀλαζόνα εἶναι νομιστέον, οὐδ' αὖ πάλιν 5 εἰ κόλαξ εἴη καὶ ἀγεννῆς τοῦτον μετριόφρονα λεκτέον, ἀλλὰ τὸν ἐν τῇ προσηκούσῃ τάξει τῇ ἐλευθέροις πρεπούσῃ ἑαυτὸν φυλάττοντα. μεγαλόψυχον μὲν γὰρ εἶναι προσήκει, οὐχ ὑπερήφανον, ἀνδρεῖον, οὐ θρασύν, ἐπικεικῇ, οὐ δουλοπρεπῇ, μετριόφρονα, οὐ ταπεινοφροσύνην ὑποκρινόμενον, ἐλευθέριον, 10 οὐκ ἀνδραποδώδη.

Ὡσπερ δὴ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρυσόστομος λέγει· διὰ τοῦτο ποικίλον εἶναι δεῖ τὸν ποιμένα καὶ διδάσκαλον. ποικίλον δὲ λέγω, οὐχ ὑπουργὸν οὐδὲ κόλακα καὶ ὑβριστήν, ἀλλὰ πολλῆς ἐλευθερίας καὶ παρρησίας ἀνάμεστον, εἰδότα 15 καὶ συγκατιέναι χρησίμως, ὅταν ἡ τῶν πραγμάτων ὑπόθεσις ἀπαιτῇ τοῦτο, καὶ χρηστὸν εἶναι ὁμοῦ καὶ αὐστηρόν. οὐ γὰρ ἐνὶ τρόπῳ χρήσασθαι τοῖς ἀρχομένοις ἅπασιν δέον, ἐπεὶ μηδὲ ἰατρῶν παισὶ ἐνὶ μόνῳ φαρμάκῳ πᾶσι τοῖς κάμνουσι προσφέρεσθαι καλόν, μηδὲ κυβερνήτῃ μίαν ὁδὸν εἰδέναι τῆς 20 πρὸς τὰ πνεύματα μάχης. ἐννόησον οὖν ὁποῖόν τινα εἶναι

12—21 Chrysost. de sacerdotio VI, 4 Migne Tom. 48, 681 fin.
— 21 — p. 596, 7 ib. III, 16 Migne 654 med.

1 ἐπὶ om. FV ἐπὶ τὴν om. B. — 5 νομιστέον εἶναι B εἶναι om. R. — 6 ἀγεννῆς AB et recc. plerique. — 7 τῇ post ἐν om. AF. — 8 μὲν γὰρ BP μὲν om. tell. γὰρ om. Suid. — 9 δουλοπρεπῇ DV. — 11 ἀνδραπόδη (-πόδη M) BM. — 14 ὑποῦλον FP ὑποῦλον B. — 17 τοῦτον BM et recc. plerique. — 20 κυβερνήτῃ AEP Suid. κυβερνήτες F κυβερνή B κυβερνῆται (sive -ῆται) tell.

1 διὸ] τοιοῦτος δὲ ὢν τὸ ἦθος P Socr. — 2 προβλ. μείζονι κατὰ τ. ὑπηκ. ὄφρυν P. — 3 καὶ σωτηρίαν om. P. — 4 Post μεταλλάττων permulta add. P seorsim edenda. — 12 χρυσορήμων P.

492 M. χρή τὸν μέλλοντα χειμῶνα τοσοῦτον ἀνθέξειν καὶ τοιαύτην
 ζάλην καὶ τοσαῦτα κύματα πρὸς τὸ γενέσθαι τοῖς πᾶσι τὰ
 πάντα, ἵνα πάντας κερδήσῃ. καὶ γὰρ σεμνὸν εἶναι δεῖ τὸν
 τοιοῦτον καὶ ἄτυφον καὶ φοβερόν καὶ προσηνῆ καὶ ἀρχον-
 5 τικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ ἀδέκαστον καὶ θεραπευτικὸν καὶ
 ταπεινὸν καὶ ἀδούλωτον καὶ φαιδρὸν καὶ ἡμερον, ἵνα ταῦτα
 εὐκόλως μάχεσθαι δύναται. οὐκοῦν δεῖ τὸν ἐνάρετον καὶ
 ἐχέφρονα φεύγειν τὸ κολακεύειν καὶ κολακεύεσθαι, καὶ μήτε
 ἀλαζονικὸν εἶναι μήτε κόλακα, ἀλλ' ἀμφοτέρων τῶν κακῶν
 10 τούτων κολάζειν τὴν ἀμετρίαν, καὶ ἐλεύθερον εἶναι μήτε εἰς
 αὐθάδειαν ἀποκλίνοντα μήτε εἰς δουλοπρέπειαν καταπίπτοντα.
 πρὸς μὲν γὰρ χρηστοὺς ταπεινὸν ὑπάρχειν χρή, πρὸς δὲ θρα-
 σεῖς ὑψηλόν. ἐπείπερ οἱ μὲν ἀρετὴν εἶναι τὴν ἐπείκειαν
 ἡγοῦνται, οἱ δὲ ἀνδρείαν τὴν θρασύτητα, ἐκείνοις μὲν τὴν
 15 ταπεινοφροσύνην δέον προσφέρειν, τούτοις δὲ τὴν ἀνδρείαν
 σβεννύουσιν αὐτῶν τὴν ἀπὸ τῆς θρασύτητος δόξαν, ἵνα
 τοὺς μὲν ὠφελήσῃ, τῶν δὲ ταπεινώσῃ τὸ φρόνημα.

Ὅπερ οὖν καὶ ὁ μέγας Βασίλειος δηλῶν ἔφη· τοῦ σοφω-
 τάτου Σολομῶντος φήσαντος· καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι,
 20 εἰδέναι χρή ὅτι καὶ ταπεινότητος καὶ ἐξουσίας καὶ ἐλέγχου
 καὶ παρακλήσεως καὶ φειδοῦς καὶ παρησίας καὶ χρηστό-
 τητος καὶ ἀποτομίας καὶ ἀπαξιαπλῶς παντὸς πράγματος καιρὸς
 ἐστὶν ἴδιος, ὥστε ποτὲ μὲν τὰ τῆς ταπεινότητος δεικνύειν
 καὶ μιμεῖσθαι ἐν ταπεινώσει τὰ παιδιά κατὰ τὴν κυριακὴν

2 1. Cor. 9, 22. — 8—11 Isidor. Pelus. Epp. III, 379 Migne
 Tom. 78, 1025. — 18—p. 597, 6 Basil. regulae brevius tract. 113
 Migne Tom. 31, 1157 C. — 19 Eccl. 3, 1.

1 πρὸς χειμῶνα (-όνα F) F Suid. Chr. — 8 τὸ κολακεύειν τὸ
 κολακεύεσθαι C (τὸ κολ. καὶ τὸ κολ. P). — 17 ὠφελήσει (ὄφ. C)
 AC. — ταπεινώσει ABCDF. — 18 οὖν] δὴ B om. F. — 22 ἀπαξ
 ἀπλῶς CDEFP.

10 κολάζοντα τὴν ἀμετρίαν ἐλευθέριον ὑπάρχειν (εἶναι Is.)
 P Isid. — 12 ὑπάρχειν] εἶναι P. — 17 Post φρόνημα alia multa
 sequuntur in P.

φωνήν, ποτὲ δὲ τῇ ἐξουσίᾳ κεχρησθαι, ἣν ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν, ὅταν ἡ χρεία ἐπιζητῇ τὴν παρρησίαν, καὶ ἐν καιρῷ μὲν παρακλήσεως τὸ χρηστὸν ἐνδείκνυσθαι, ἐν καιρῷ δὲ ἀποτομίας τὸν ζῆλον ἐμφαίνειν καὶ ἐφ' ἐκάστου τῶν ἄλλων ὁμοίως τὸν ἔγκριτον καὶ δίκαιον λογισμὸν ἀποφέρεσθαι. λογισμοὶ γὰρ δικαίων κρίματα.

Καὶ δὴ καὶ ὁ Θεοφόρος Ἰσίδωρος καὶ τοῦ μακαρίου φοιτητῆς ποτε λέγει· τὸν ἄρχοντα δεῖ καὶ ἀγαθὸν εἶναι καὶ φοβερόν, ἵν' οἱ μὲν εὐβιοῦντες θαρροῖεν, οἱ δ' ἁμαρτάνοντες ὀκνοῖεν. θάτερον γὰρ θατέρου χωρὶς ἀναρχία μᾶλλον ἐστὶν ἢ ἀρχή. εἰ μὲν γὰρ πάντες ἦσαν εὐπαιθεῖς καὶ φιλάρετοι, ἀγαθότητος ἔδει μόνης, εἰ δὲ φιλαμαρτήμονες, φόβου. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἀγαθοὺς καὶ πονηροὺς ἀνάγκη ἐν τοῖς ἀρχομένοις εἶναι, ἀμφοτέρω μεταχειριστέον τῷ ἄρχοντι καὶ προῖσταμένῳ, ἵνα ἡ μὲν ἀγαθότης στηρίξῃ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ σώφρονας, ὁ δὲ φόβος προαναστέλλῃ τῶν κακίστων τὰ πταίσματα.

Ταῦτα τοίνυν, ὥς ἔοικεν, ἀγνοοῦντες καὶ τὰ τούτων ὅμοια μὴ καλῶς ἐπιστάμενοι διακρίναι καὶ συγκρίναι οἱ ἐχθροὶ τοῦ Θεσπεσίου Ἰωάννου ἀλόγως καὶ ἀνοήτως ἐμίσουν αὐτὸν καὶ διέβαλλον ὥς τραχύν τινα καὶ ὀργίλον. διὸ δὴ καὶ κατὰ γυναικῶν ὁ Ἰωάννης λόγον ἐπ' ἐκκλησίας ἐπεδείξατο,

1 2. Cor. 13, 10. — 6 Prov. 12, 5. — 7—16 Isid. Pelus. Epp. V, 168 Migne Tom. 78, 1424. — 17—20 cf. Socr. Hist. eccl. VI, 4. — 20—p. 598, 18 Th. L. cf. Exc. Bar. Cramer An. p. 99, 6 Theoph. p. 78, 16 (p. 598, 16 τὸν τε ἀμπ. τῆς χήρας *aliunde ins.*).

2 ἐπιζητεῖ ADF ἐπιζητῇ B. — 8 δεῖ (χρηθ. Isid.) καὶ ἀγαθὸν εἶναι P Is. δὲ καὶ ἀγαθὸν εἶναι ACF δὲ καὶ ἀγαθὸν εἶναι δεῖ BEN recc. nonnulli καὶ ἀγαθὸν εἶναι δεῖ V recc. alii. — 9 εὐβιοῦντες F εὐβυοῦντες A εὐιοῦντες C βιοῦντες (om. εὐ) R. — 15 στηρίζει AFNP et recc. plerique στηρίξῃ B στηρίξει C. — 16 προαναστέλλει (-έλει C) ABCFNR πρὸς ἀναστέλλει P. In A προαναστέλλει lit. ex προσαναστ.

6 γὰρ φησι δικαίων P. — 19. 20 ἀνοήτως αὐτὸν κατεδίκαζον. διὸ δὴ (rell. om.) P. Quae sequuntur usque ad p. 598, 15 tam diversa sunt ab editis, ut seorsim describam.

ὃν οἱ δυσμενεῖς κατὰ Εὐδοξίας εἰρησθαι θρυλλήσαντες ταύτῃ
τὸν λόγον εἰσήγαγον. ἡ δὲ πρὸς Ἀρκάδιον δεινῶς πεπον-
θέναι λέγουσα κατὰ Ἰωάννου τοῦτον παρώτρυνεν, παρα-
σκευάζει δὲ μετασταλῆναι Θεόφιλον ὡς πρόδηλον ἐχθρὸν τοῦ
5 Ἰωάννου ὑπάρχοντα. ὃς παραγενόμενος ἐν τῇ Δρυϊ, τῇ νῦν
Ῥουφινιανᾷς, τὴν κατὰ Ἰωάννου ἐπιβουλήν κατειργάσατο.
ὅπερ γνοὺς ὁ λαὸς στάσιν μεγάλην ἐποίησε μὴ συγχωρῶν
αὐτὸν ἐκβληθῆναι τῆς πόλεως. ἐπικαμφθεῖσα δὲ Εὐδοξία
τοῖς ὀδυρμοῖς τοῦ λαοῦ παρεκάλεσεν ὑπὲρ Ἰωάννου τὸν
10 Ἀρκάδιον καὶ πέμψασα Βρίσσωνα τὸν εὐνοῦχον ἀπὸ Πραι-
νέτου τὸν Ἰωάννην εἰσήγαγεν, ὡς Θεόφιλον καὶ τοὺς σὺν
αὐτῷ φοβηθέντας φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίσασθαι. ἐξήκοντα
δὲ ἐπίσκοποι εὐρεθέντες συνῆλθον καὶ ἄκυρα τὰ ἐν τῇ
Δρυϊ πραχθέντα ἅπαντα ψηφισάμενοι Ἰωάννη τὴν ἐπισκο-
15 πὴν δικαίως ἐκύρωσαν. ἐπισυνέβη δὲ αὐθις τὰ κατὰ τὴν
ἀργυρᾶν στήλην τῆς Εὐδοξίας τὸν τε ἀμπελῶνα τῆς χήρας,
καὶ πάλιν μῖσος καὶ πάλιν ὀργή καὶ πάλιν ἔχθρα καὶ λόγου
ἐπίδειξις, οὗ ἡ ἀρχή· πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται. κἀντεῦθεν
494 M. οἱ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἐπίσκοποι τὴν ἐξορίαν αὐτοῦ μέλλειν
20 ἔσεσθαι βλέποντες συναθροισθέντες πρὸς αὐτὸν μετὰ πολλῶν
δακρύων ἔλεγον· ἐπάναγκες ἡμῖν ἐστίν, ὧ δέσποτα, τὰς ἐκ-
κλησίας κατέχοντας ἀναγκασθῆναι καὶ κοινωνῆσαι καὶ ὑπο-

18—p. 599, 3 Palladius cp. 8 Migne Tom. 47, 28 med.

8 ἡ εὐδοξία FM. — 10 βρίσσωνα C βρέσωνα B. — πρενέτου
ACD Exc. πρεπενέτου M. — 17 καὶ πάλιν ἔχθρα ABP Exc. Cr.
καὶ om. tell. — 21 ἡμῖν ἐστίν, ὧ δέσποτα (ὧ πάτερ P) ABP
ἡμῖν, ὧ δέσποτα, ἐστίν CFNRV ἐστίν om. E ὧ δέσποτα om. Pall.

15 Post ἐκύρωσαν in P sequuntur p. 599, 7—12, tum verba
Isidori Pelusiotae (p. 601, 8 sqq.), quibus alia quaedam addita
ex eiusdem epistulis excerpta. — 15—17 πάλιν δὲ προφάσει τοῦ
ἀμπελῶνος τῆς χ. ἐπιμανῆναι συνέβη τὴν εὐδοξίαν καὶ πάλιν
μῖσος P. — 19 τὴν αὐθις ἐξορίαν αὐτοῦ ὑφορώμενοι συναθρ.
πρὸς αὐτὸν εἶπον· ἐπάναγκες P.

γράψαι. ὁ δὲ μακάριος πρὸς αὐτούς· κοινωνήσατε μὲν, ἵνα μὴ σχίσητε τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ὑπογράψητε δέ· οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ σύνοιδα ἄξιον καθαιρέσεως. εἶχε δὲ μαθητὰς ἐπισκόπους μὲν Πρόκλον καὶ Παλλάδιον καὶ Βρίσσωνα καὶ Θεοδώρητον, ἀσκητὰς δὲ Μάρκον καὶ Νεῖλον καὶ Ἰσίδωρον 5 τὸν Πηλουσιώτην.

Ὁ δὲ μέγας Ἐπιφάνιος Κύπρου ἐν τῷ Ἑβδόμῳ ἐλθὼν χειροτονίας καὶ συνάξεις παρὰ τὴν Ἰωάννου γνώμην ἐποίησεν. καὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦτο συγχωρῆσαι θελήσαντος καὶ προτρεψαμένου αὐτὸν συμμεῖναι αὐτῷ εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν 10 καταγώγιον, οὐχ εἴλατο τοῦτο ποιῆσαι Ἐπιφάνιος· ταῖς γὰρ ὑπὸ Θεοφίλου διαβολαῖς προκατείληπτο.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐπισκοποῦντος ἀνὴρ τις Μακεδονιανὸς γυναῖκα εἶχεν ὁμόφρονα. καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ πεισθεὶς τῇ διδασκαλίᾳ Ἰωάννου τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ προσ- 15 ἐλθὼν ἐκοινώνησεν, ὁμοίως δὲ καὶ τῇ γυναικὶ κοινωνῆσαι παρήνει. ἡ δὲ ὑποκριθεῖσα πείθεσθαι τῷ ἀνδρὶ ἤλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, παιδίσκη δὲ αὐτῆς γνησίᾳ κοινωνίαν ἐκ τῆς

7—12 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 78, 9. — 13—p. 600, 10 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 77, 8.

2 σχίσητε — p. 602, 2 εἰρηκέναι τοῖς om. F uno folio interciso. — 4 βρίσσωνα P βρίσωνα B κρίσσωνα C. — 8 ἐποίησε παρὰ τὴν ἰ. γνώμην B παρὰ τὴν ἰ. ἐποίησε γνώμην RV. — 10 συμβεῖναι M συμβῆναι AR. — 12 οὐχ ἔλατο A οὐχ εἴλετο V οὐκ εἴλατο P. — 15 τοῦ ἰωάννου C Exc.

1 ὁ δὲ φησι κοινωνήσατε P. — 2 τὴν ἐκκλησίαν σχίσητε P. — 3 σύνοιδα καθαιρ. ἄξιόν τι πεποιηκέναι P. — 4 βρίσσωνά τε καὶ P. — 7 κύπρου τυγχάνων ἐν κωνσταντινουπόλει χειροτ. ἐν τ. ἐβδ. καὶ συνάξ. P. — 10. 11 εἰς τὸ ἐπισκοπικόν οὐκ εἴλατο. ταῖς γὰρ P. — 12 Hic sequuntur p. 602, 1—19 et alia quaedam, tum p. 600, 11—p. 601, 7 et alia permulta de Chrysostomo e vitis a Palladio et Georgio scriptis excerpta, post haec narratio p. 603, 1—p. 604, 6 omnino diversa et tum demum v. 13—p. 600, 10 quae item ab iis, quae supra edita sunt, multum differunt.

Μακεδονίου φέρειν αἰρέσεως δέδωκεν. δεξαμένη δὲ ὑπὸ
 Ἰωάννου τὴν κοινωνίαν καὶ ὑποκριθεῖσα συγκύπτειν καὶ
 ταύτην μεταλαμβάνειν, ἣν μὲν εἶχεν ἡ παιδίσκη ἔλαβεν
 ἐξ αὐτῆς, ἣν δὲ δέδωκεν Ἰωάννης ἐπιδέδωκε τῇ παιδίσκῃ.
 5 προσαγαγοῦσα δὲ τῷ στόματι τὴν ἐκ τῆς Μακεδονίου κοι-
 νωνίαν εὗρεν αὐτὴν ἐν τῷ στόματι λίθον γεγεννημένην. καὶ
 495 M. τούτου φανερωθέντος, ὑπότρομος προσελθοῦσα τοῖς Ἰωάννου
 ποσὶ τὸ τολμηθὲν ἐξήγγειλε καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσῆλθε κατὰ
 ἀλήθειαν. ὁ δὲ λίθος ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ ἐδόθη φυλάτ-
 10 τεσθαι.

Ὁ οὖν αἰόδιμος Ἰωάννης ἐπισκοπεύσας ἔτη ε' ἡμῖν
 ἐξωρίσθη εἰς Κουκουσὸν κάκειθεν μετὰ ἔτη γ' καὶ μῆνας β'
 μετενεχθεὶς εἰς Πιτυοῦντα καὶ γενόμενος κατὰ πάροδον ἐν
 Κομάνοις ἐτελεύτησεν ἐν πολλῇ θλίψει τε καὶ κακώσει ὑπ-
 15 ἄρχων ἑτῶν νβ'. ὁ δέ γε πάπας Ῥώμης Ἰνοκέντιος ἀκούσας
 τὴν ἐν ἐξορίᾳ τελευτὴν αὐτοῦ γράφει πρὸς Ἀρκάδιον τοιάδε·
 φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰωάννου βοᾷ πρὸς τὸν θεὸν
 κατὰ σοῦ, βασιλεῦ, ὥς ποτε Ἀβελ τοῦ δικαίου κατὰ τοῦ
 ἀδελφοκτόνου Κάιν, καὶ πάντως ἐκδικηθήσεται παντοίῳ
 20 τρόπῳ, ὅτι διωγμὸν ἄδικον κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ
 καὶ τῶν ἱερέων αὐτοῦ συνεστήσω ἐξεώσας τὸν μέγαν τῆς

11—15 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 79, 17. *Annotum numeri aliunde inserti* cf. Migne Tom. 47 col. LXXXVIII med. — 15 — p. 601, 7 Georgii Alexandrini Vita Chrysostomi in Chrys. Opp. ed. Savil. Tom. VIII p. 248.

11 ἔτη ε' (om. ἡμῖν) R ἔτη ἕξ B. — 13 πιτυοῦντα C πιτιοῦντα P et recc. quidam πυτιοῦντα AM et recc. alii. — 14 κομάνοις A κομμάνοις B κομάνωι L. — τε om. BR. — 15 ἰνοκέντιος BC ἰννοκέντιος (ἰνν. M) EMV. — 16 αὐτοῦ] Ἰωάννου N. — 21 ἱερέων ABNP Georg. ἱερῶν CERV. — αὐτοῦ om. N. — μέγα ACELM με^Γ B. — τῆς οἰκουμένης post p. 601, 1 διδάσκαλον ins. AB.

11 ὁ οὖν Ἰωάννης μετὰ ἔτη πέντε ὕμνησι τοῦ ἐπισκοπῆσαι ἐξωρισθεὶς P. — 15 δέ γε] τοίνυν P. — 19 παντοίῳ] παντὶ P Georg.

οἰκουμένης φωστῆρά τε καὶ διδάσκαλον ἐκ τοῦ θρόνου τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ παρανόμως τε καὶ ἀκρίτως, συνεκδιώξας αὐτῷ καὶ τὸν Χριστόν. ἡ δὲ νέα Δαλιδὰς Εὐδοξία κατὰ μικρὸν τῷ ξυρῷ τῆς ἀπάτης ξυρήσασά σε κατάραν ἐπήγαγεν ἑαυτῇ καὶ μῖσος ἔνδικόν τε καὶ ἀνεξάλειπτον δεσμεύσασα 5 φορτίον ἁμαρτημάτων δυσβάστακτον καὶ προσθεῖσα τοῖς 496 M. πρώην αὐτῆς δεινοῖς καὶ πολλοῖς ἁμαρτήμασιν.

Ὁ δὲ μέγας Ἰσίδωρος πρὸς τινὰ γράφων οὕτω φησὶν· ἔρωτᾷς τὴν περὶ τὸν θεσπέσιον Ἰωάννην τραγωδίαν, ἀλλὰ φράσαι ταύτην ἀπορῶ· νικᾷ γὰρ τὸν νοῦν ἡ μέθη τοῦ 10 πράγματος. μικρὰ δὲ μάνθανε, ἅπερ ἡ Αἴγυπτος συνήθως ἡγνόησεν, Μωσέα μὲν παραιτουμένη, τὸν δὲ Φαραὼ οἰκειουμένη, τοὺς ταπεινοὺς μαστίζουσα καὶ τοὺς κοπουμένους θλίβουσα, πόλεις οἰκοδομοῦσα καὶ τοὺς μισθοὺς ἀποστεροῦσα, καὶ μέχρι νῦν τούτοις ἐμμελετῶσα. τὸν λιθομανῇ καὶ χρυσο- 15 λάτρην προβαλλομένη Θεόφιλον τέσσαρσι συνεργοῖς καὶ συναποστάταις ὀχυρωθέντα τὸν ὄντως Θεοφιλῇ καὶ Θεολόγον κατεπολέμησεν ἄνθρωπον, τὴν περὶ τὸν ἐμὸν ὁμώνυμον ἀπέχθειαν καὶ δυσμένειαν ὀρμητήριον τῆς οἰκείας εὐρηκότα σκληρότητος. ἀλλ' ὁ μὲν οἶκος Δαυὶδ κραταιοῦται καὶ 20 πορεύεται, ὁ δὲ οἶκος Σαοὺλ ἀσθενεῖ καὶ καταισχύνεται καὶ συμποδίζεται, καθὼς ὁρᾷς, εἰ καὶ τῆς ζάλης ὑπεξῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ στεφανίτης καὶ νικηφόρος καὶ πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην μετεχώρησεν.

8—24 Ibid. Epp. I, 152 Migne Tom. 78, 284. — 20 2. Reg. 3, 1.

3 δαλιδὰ PV. — 4 ξυρήσασά σε L ξυρίσασά σε ANP ξυρίσασε CE ξυρίσασα τε B ξυρήσασα (om. σε) V Georg. ξυρίσασθαι (om. σε) R. — 11 συνήθως ἡγνόησε (ἡνόμησε Is.) ABPV Is. συνήθως om. CENR. — 13 κοπωμένους BV κοπομένους D. — 15 μέχρι τοῦ νῦν BM.

6 δυσβαστ. προσθεῖσα καὶ τοῖς P Georg. — 7 δεινοῖς καὶ πολλοῖς om. P Georg. — Post ἁμαρτήμασιν per multa add. P de Chrysostomi vita. — 8 περὶ οὗ μέντοι καὶ ὁ προλεχθεὶς ἰσίδωρος P. — 9 περὶ τοῦ θεσπεσίου ἰωάννου P. — 22 ἐξῆλθεν P.

Ὑποστρέφοντι δὲ Ἐπιφανίῳ ἐν Κύπρῳ τὴν ἑαυτοῦ παρὰ
 θεοῦ τελευτὴν μεμαθηκὼς πλησιάζουσιν λέγεται εἰρηκέναι
 τοῖς αὐτὸν παραπέμπουσιν· σπεύδω ἐγώ, σπεύδω, ἀφίημι
 δὲ ὑμῖν τὰ βασίλεια καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ὑπόκρισιν. ὅς
 5 γε καὶ Ἰωάννη τὴν ἐν ἑξορίᾳ τελευτὴν καὶ νύκην ἐδήλωσεν,
 καὶ Ἰωάννης ὁμοίως Ἐπιφανίῳ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ κοίμησιν,
 ἐκ θείας ἐπιπνοίας ταῦτα προμνηθέντες οἱ μακάριοι, ἵνα
 μή τις ἔχθραν ἔχειν αὐτοὺς κατ' ἀλλήλων ὑποτοπάσειεν. οὐ
 γὰρ ἂν οἱ τοιοῦτοι θεηγόροι καὶ θεοφιλεῖς διδάσκαλοι καὶ
 10 τοῦ εἰρηνοποιοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ γνήσιοι τοῦ φάσκοντος·
 497 M. ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι μαθηταὶ μου ἐστε, ἐὰν
 ἀγάπην ἔχετε μετ' ἀλλήλων, ἔχθραν καὶ κακίαν ἔχοντες ἐτε-
 λεύτησαν· ἄπαγε. εἰ γὰρ καὶ μικρὸν σκάνδαλον τὸ προο-
 ρηθὲν γέγονε μεταξύ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν ἐλέγχον
 15 πρὸς ὀλίγον, ἀλλ' οὖν γε θᾶττον εἰς τὴν κορυφὴν τῶν
 ἀρετῶν αὐθις ἀνήχθησαν ἀγάπην, περὶ ἧς λέγει Παῦλος
 ὁ ἀπόστολος· ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, οὐ παροξύ-
 νεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, καὶ ὅτι· ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν,
 καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει.

1—7 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 79, 23 Leo Gr. p. 106, 1.
 — 11 Joh. 13, 35. — 17 1. Cor. 13, 4. — 18 1. Joh. 4, 16. —

3 ἑαυτὸν BM. — σπεύδω ἐγὼ σπεύδω ABCPRV Exc. Leo.
 σπεύδω post ἐγὼ om. EFN Theoph. — 5 τὴν ἑξορίαν τελευ-
 τὴν M et recc. quidam τὴν ἑξορίᾳ τελευτὴν D et unus θ recc.
 in utroque ἐν spr. vers. add. τὴν ἑξορίαν καὶ τὴν τελευτὴν F. —
 11 ὅτι ἐμοὶ μαθ. ἐστέ FP Joh. — 12 ἔχετε (-ται AM) ACEFNP
 ἔχητε BV et recc. quidam. — 16 περὶ ἧς π. ὁ ἀπόστ. λέγει
 (ἐφη M) N.

1 μετὰ δὲ τὴν ἑξορίαν Ἰωάννου πάλιν ἐπιφάνιος ὑπο-
 στρέφων ἐν κ. P. — 2 πλησιάζ. ἔφη τοῖς παραπέμπουσιν P. —
 3 σπεύδω μὲν P. — 7 οἱ μακάριοι] εἰκότως P. — 13 Post
 ἄπαγε P add.: τοῦ ἀποστόλου μάλιστα διαρρήδην βοῶντος· μὴ
 ἐπιδύετω ὁ ἥλιος ἐπὶ ταῖς κακίαις ὑμῶν (Eph. 4, 26) ἀκούοντες.
 — 16. 17 ἀνήχθησαν ἀμφοτέροι πάντως ἀγάπην εἰς ἑαυτοὺς
 λέγοντες· ἡ ἀγάπη μακρ. P.

Μετὰ δέ γε τὴν Ἰωάννου τελευτὴν ἐπίσκοπός τις ἅγιος, Ἀδελφιδὸς ὄνομα αὐτῷ, ἔλεγεν ὅτι· λύπην εἶχον ἀφόρητον, διότι ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ, ὁ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος, ὁ τοῖς λόγοις εὐφράνας τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἔξω τοῦ θρόνου ἐκοιμήθη. ἐδεόμην οὖν τοῦ Θεοῦ μετὰ πολλῶν δακρύων, 5 ἵνα δείξῃ μοι αὐτὸν ἐν ποίᾳ καταστάσει ἐστίν, καὶ εἰ μετὰ τῶν πατριαρχῶν ἐτάγῃ. ἐπὶ πολὺν οὖν χρόνον τοῦτο εὐχόμενος ἐν μιᾷ γίνομαι ἐν ἐκστάσει καὶ θεωρῶ ἄνδρα πάνυ εὐειδῆ κρατήσαντά με τῆς δεξιᾶς χειρός, ὃς ἀπαγαγὼν με εἰς τόπον λαμπρὸν καὶ ὑπερένδοξον ἐδείκνυέ μοι τοὺς τῆς 10 ἐκκλησίας διδασκάλους. ἐγὼ δέ, φησὶν, περισκόπουν ἰδεῖν ὃν καταθυμίως εἶχον, τὸν μέγαν Ἰωάννην, τὸν ἐμὸν ἀγαπητόν. ὥς οὖν ἔδειξέ μοι πάντας καὶ ἐκάστου τὸ ἴδιον ὄνομα εἶπεν, κρατήσας με πάλιν τῆς χειρός μου ἐξήγαγέ με ἔξω. ἐγὼ δὲ λελυπημένος ἠκολούθουν αὐτῷ μὴ ἑωρακῶς 15 μετὰ τῶν πατέρων, τὸν ἐν ἁγίοις Ἰωάννην. ὥς οὖν ἐξηρχόμενον, ὁ ἐφεστὼς τῇ θύρᾳ κατασχὼν με λέγει μοι· τί ἔχεις; τί λυπεῖ σε; ἐμοῦ δὲ μὴ ἀποκριθέντος αὐτῷ, πάλιν λέγει μοι· οὐδεὶς εἰσερχόμενος ὧδε λυπούμενος ἔνθεν ἐξέρχεται. τότε λέγω αὐτῷ· ταύτῃ μοι ἐστὶ λύπη, ὅτι τὸν ἐμὸν προσ- 20

1—p. 604, 6 cf. Joh. Moschus Pratum cp. 128 Migne Tom. 87, 2992. Georg. Alex. l. l. p. 254.

1 γε om. BCF. — 2 ἀδελφιδός recc. quidam ἀδελφιδός M ἀδελφειδός BV ἄλφιος F. — ἀδ. ὀνόματι ἔλεγεν N. — 7 πολὺ ACER πολὺν corr. ex πολὺ m. 1 ut vid. F. — 10 ἐδείκνυε CE FLNR Moschus ἐδείκνυ ABV. — τοὺς τῆς εὐσεβείας διδασκάλους καὶ ἀρχιερεῖς τῆς ἐκκλησίας B (τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας καὶ τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους Mosch.). — 11 περισκόπουν φησὶν V φησὶν om. BC. — 12 καταθύμιον CF. — ἐμοὶ BF. — 14 με om. CLN. — μου τῆς χειρός L μου om. RV Mosch. — 15 με om. FV. — λελυπημένως FM et recc. quidam λυπούμενος A Georg. — 16 ἐξερχόμενον CMR. — 18 λυπῇ σε L λυπῆσαι FR λυπήσαι C Georg. λύπησαι E λυπησαι (sine acc.) A λυπεῖσαι ut vid. D λελύπησε M λυπῇ (om. σε) BV λελύπησαι Mur. — 19 ἐρχόμενος BR Mosch. — ἐνθεν] ἐντεῦθεν BF om. C Mosch. — 20 ταύτῃ] αὕτῃ B Mosch. et F m. 2. — ἐμὸν] ἐμοὶ B om. O.

φιλέστατον Ἰωάννην, τὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως,
οὐχ ἐώρακα μετὰ τῶν ἄλλων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων.
ὁ δὲ πάλιν λέγει μοι· Ἰωάννην τὸν τῆς μετανοίας λέγεις;
498 M. λέγω αὐτῷ· ναί. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει μοι· ἄνθρωπος
5 ἐκεῖνον ἐν σαρκὶ ὧν ἰδεῖν οὐ δύναται. ἐκεῖ γὰρ παρίσταται,
ὅπου ὁ θρόνος ὁ δεσποτικός.

[ι'. Περὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ.]

Μετὰ δὲ Ἀρκάδιον ἐβασίλευσε Θεοδόσιος υἱὸς αὐτοῦ ὁ καὶ
καλλιγράφος ἔτη λγ'. καὶ ἐξελθὼν ἱππασθῆναι ἐν τῷ Κάμπῳ
10 καὶ συμπεσὼν τῷ ἵππῳ ἐτελεύτησεν. ὅς τὸν ἐν Χαλκοπρα-
τείοις ναὸν ἔκτισε τῆς θεοτόκου πρότερον ὄντα συναγωγὴν
Ἰουδαίων, καὶ τὸ χερσαῖον τεῖχος τῆς πόλεως καταλύσας καὶ
προσθεὶς ἄλλα διαστήματα δύο ὠκοδόμησεν ἕτερον τεῖχος
δι' ἡμερῶν ξ'. ἐφ' οὗ καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ μαρτυρήσαντες
15 παῖδες ξ' ἐπὶ Δεκίου βασιλέως ἀνέστησαν μετὰ ἔτη τοβ'.
καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ φοβερώ-
τατος, ὥστε πεσεῖν τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ τὸ πολὺ μέρος
499 M. αὐτῆς ἐν διαφόροις τόποις, καὶ μέντοι καὶ χώρας ἄλλας καὶ
κώμας τῆς τε Θράκης καὶ Πόντου καὶ Βιθυνίας καὶ Φρυγίας
20 καὶ Γαλατίας, καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμὸς ἐπὶ μῆνας γ'. διὸ
καὶ ὁ βασιλεὺς σὺν τῷ πατριάρχῃ Πρόκλῳ καὶ παντὶ τῷ

9—10 cf. Mal. p. 366, 20 Leo Gr. p. 109, 4. — 10—12 cf. Theoph. p. 102, 10. — 12—14 Mal.? cf. Leo Gr. p. 108, 23. — 14—15 cf. Theoph. p. 88, 31 Leo Gr. p. 108, 7. — 16—p. 605, 6 cf. Mal. 363, 20 Euagr. Hist. eccl. I, 17 Theoph. p. 93, 5 Leo Gr. p. 110, 23.

4 ἀποκριθεὶς] πάλιν B om. F. — 6 ὅπου ἐστὶν CEFNRV Georg. ἐστὶν om. ABL Mosch. — 8 ὁ υἱὸς F ὁ μικρὸς υἱὸς M ὁ μικρὸς ὁ υἱὸς R. — 9 ἔτη ιγ' P ἔτη μβ' R. — 10 χαλκοπρα-
τείοις CELMR. — 13 ἕτερον] ἄλλο N. — 16 μέγας ἐγένετο ἐν κ. RV ἐγένετο ἐν κ. μέγας L. — καὶ φοβερώτατος om. BF. — 18 χώρας ἄλλας καὶ κώμας ABFNP κώμας ἄλλας καὶ χώρας CE RV κώμας καὶ ἄλλας χώρας L. — 19 καὶ βιθυνίας ABP et recs. quidam καὶ om. rel.

πλήθει τῆς πόλεως ἀνυπόδετος ἐλιτάνευεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἐν αἷς λιτανευόντων αὐτῶν συνέβη παιδίον ἄρπαγῆναι ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ μνηθῆναι ὑπ' ἀγγελικῆς τινος διδασκαλίας τὸν τρισάγιον ὕμνον. τοῦ δὲ παιδίου ἀπολυθέντος καὶ τὸ μνηθὲν ἀπαγγείλαντος, καὶ τοῦτο μετ' αὐτοῦ μελωδησάντων τῶν ὄχλων, παραυτίκα ἐκόπασεν ἡ ἀπειλὴ τοῦ Θεοῦ. καὶ Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ἰουδαῖόν τινα παράλυτον νοθευτήσας εἰτα βαπτίσας ὑγιῇ παραδόξως ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἀνήγαγεν. καὶ ἡ τρίτη γέγονε σύνοδος τῶν σ' πατέρων ἐν Ἐφέσῳ κατὰ Νεστορίου. 10

Τρίτη σύνοδος γέγονεν ἐν Ἐφέσῳ συνελθοῦσα τὸ πρότερον σ' πατέρων ἔτει τῆς Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ βασιλείας υἱοῦ Ἀρκαδίου ιγ', ἧς ἡγοῦντο Κύριλλος Ἀλεξανδρείας διέπων καὶ τὸν τόπον Κελεστίνου τοῦ Ῥώμης, Ἰουβενάλιος Ἱεροσολύμων, κατὰ Νεστορίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως 15 παρόντος καὶ αὐτοῦ ἐν Ἐφέσῳ, λέγοντος μὴ εἶναι θεοτόκον τὴν ἁγίαν Μαρίαν, ἀλλὰ χριστοτόκον, καὶ δύο υἱοὺς ἐπὶ 500 M. τοῦ ἑνὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ μυθολογοῦντος καὶ δύο ὑποστάσεις, καὶ ἄλλον μὲν εἶναι τὸν λόγον τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, ἕτερον δὲ τὸν ἐκ Μαρίας τεχθέντα ἄνθρωπον, 20

6—10 Th. L.? cf. Cram. An. II, 99, 83 Exc. Bar. Theoph. p. 81, 17.

1 ἀνυπόδετος LMPRV ἀνυπόδητος CDE ἀνυπόδιτος A ἀνυπόδυτος F ἀνυποδίτως B. — 2.3 ἐκ τοῦ λαοῦ ἄρπαγῆναι C ἐκ τοῦ λαοῦ om. A. — 3 μνηθῆναι BP. — 5 μνηθὲν B. — 8 εἰτα] καὶ FLP. — 10 κατὰ νεστορίου om. R. — Post Νεστορίου AB add.: ἀπὸ γοῦν τῆς β' ἕως τῆς τρίτης συνόδου (συν. om. B) ἔτη μα'. et in mg. A σύνοδος γ'. Similia in mg. ELN et recc. nonnullorum. — 11 τρίτη — ἐν Ἐφέσῳ om. C τρίτη — ἐν Ἐφέσῳ et σ' πατέρων om. RV τρίτη — πατέρων om. FL. — ἡ δὲ τρίτη EN. — σύνοδος om. AB. — τὸ om. AB. — 12 ἔτι AV. — 14 τοῦ om. LN.

2 αὐτῶν om. P. — ἄρπαχθῆναι P. — 4—7 καὶ πάλιν ἐπιστραφέντος ἐκ τοῦ ἀέρος τοῦ παιδίου καὶ τὸ μνηθὲν ἀπαγγ. καὶ οὕτω τοῦ λαοῦ ὑμνήσαντος ἡ ἀπ. τοῦ Θεοῦ παρευθὺς ἐκόπασεν P. — 6 καὶ Ἀττικὸς — 9 ἀνήγαγεν post νεστορίου v. 10 ins. P. — 9 γέγονε post Ἐφέσῳ v. 10 ins. P. — 11—p. 606, 22 om. P.

κατὰ σχέσιν δὲ ἐνωθέντα τῷ θεῷ λόγῳ, καὶ ὁμωνύμως καὶ
 αὐτὸν υἱὸν λεγόμενον. τοῦτον προσκληθέντα παρὰ τῆς συν-
 ὁδου καὶ μὴ ἀπαντήσαντα ἐκκλησιαστικῶς καθελοῦσα ὥς
 μὴ θελήσαντα τοῖς ὀρθοῖς δόγμασι συνθέσθαι ἀνεθεμάτισεν,
 5 μίαν δὲ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν καθ' ἑνωσιν ὑπόστασιν
 καὶ δύο φύσεις σαφῶς ἐδογματίσεν, τὸν αὐτὸν εἶναι θεὸν
 καὶ ἄνθρωπον, καὶ τὴν ἁγίαν Μαρίαν κυρίως καὶ ἀληθῶς
 θεοτόκον. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος μετὰ τὴν
 Νεστορίου καθάρειν καταλαμβάνει, καὶ λυπηθεὶς ὅτι χωρὶς
 10 αὐτοῦ καθηρέθη Νεστόριος παραλαβὼν τοὺς συνελθόντας
 αὐτῷ ἐπισκόπους, ἐν οἷς ἦν καὶ Θεοδώρητος Κύρου καὶ
 Ἰβας Ἐδέσσης, καθάρειν ὑπαγορεύει τοῦ ἐν ἁγίοις Κυ-
 ρίλλου καὶ Μέμνονος τοῦ Ἐφεσίων ἐπισκόπου ὥς παρὰ τὸν
 κανόνα τῆς ἐκκλησίας ποιησάντων τὴν σύνοδον. οἱ δὲ περὶ
 15 Κύριλλον μέμφονται ὥς ἄθεσμα καὶ ἄτοπα τὰ παρ' αὐτῶν
 γεγόμενα, καὶ οὕτως ἀπὸ τῆς Ἐφεσίων διαφερόμενοι ἀλλή-
 λους διέστησαν οἳ τε ἀνατολικοὶ καὶ οἱ Αἰγύπτιοι. μετὰ δὲ
 ταῦτα σπουδῇ τοῦ βασιλέως ἠνώθησαν συμφρονήσαντες καὶ
 οἱ ἀνατολικοὶ τῇ ἐκτεθείσῃ ἐν Ἐφέσῳ ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ
 20 τῇ κατὰ Νεστορίου καθαιρέσει ἔγγραφον ἐπιστολὴν τοῖς
 Ἀλεξανδρεῦσι διὰ Παύλου τοῦ ἐπισκόπου Ἐμέσης ἀποστεί-
 λαντες. Νεστόριος δὲ ἐξωρίσθη εἰς Ὠασιν.

501 M. Βλάσις ὁ τῶν Περσῶν φύλαρχος ἦλθε πολεμῆσαι Θεο-
 δόσιον, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέστειλε κατ' αὐτοῦ πατρίκιον καὶ

23 — p. 607, 12 cf. Mal. 364, 3 (cf. Leo Gramm. p. 108, 9).

11 κύρου AB ἐπίσκοπος κύρου L κύρου ἐπίσκοπος rel. —
 12 Ἰβας CM ἰβάς V. — ἐδέσης (-σις C) CDFR αἰδέσης B. —
 13 μέμνωνος BLMR μέμονος A. — 15 τὰ om. CM in D spr. v.
 m. 1 ut vid. — 21 τοῦ om. BCLR. — ἐμέσης E ἐδέσης R om. A.
 — 22 ὦασιν ACM ὄασιν EV ὄασαν F. — 23 καὶ βλ. BP βλ. δὲ
 RV κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους βλ. F. — βλάσις CPR βλάσης L
 βλάσιος ABDFV βλάσι*ς (eras. o ut vid.) E (Βλάσης Mal.). —
 24 βασιλεὺς Θεοδόσιος LV.

23 ἐλθὼν πολ. Θεοδ. ἀπέστειλεν ὁ βασ. κατ' αὐτ. P.

στρατὸν ἔνοπλον. τοῦ δὲ παραταξαμένου εἰς πόλεμον, δηλοῖ αὐτῷ ὁ φύλαρχος λέγων· εἰ ἔχεις ἓνα δυνατὸν ἐκ τοῦ λαοῦ σου δυνάμενον μονομαχῆσαι καὶ νικῆσαι Πέρσην ἓνα μονομάχον εὐθέως ποιῶ τὰ πάντα τῆς εἰρήνης ἐπὶ χρόνους ν', εἰ δὲ ἡττηθεῖ λαμβάνειν με κεντηνάρια ν'. καὶ οὕτως ὁ μὲν Πέρσην κατάφρακτον, ὁ δὲ Γότθον κόμητα ἐνόπλους μεταξὺ τοῦ πλήθους παραστήσαντες εἰς μονομαχίαν, πρῶτος ὁ Πέρσης ὤρμησε δορυφόρος. ὁ δὲ Γότθος δεξιὸν πλαγιάσας ἐσόκευσεν αὐτὸν κατὰ τὸ Γοτθικὸν ἔθος καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ ἵππου καταγαγὼν αὐτίκα ἔσφαξεν. καὶ τούτου γε- 10 νότος ἐποίησεν ὁ Περσῶν φύλαρχος εἰρήνης πάντα κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ.

Τοῦ βασιλέως κυνηγῆσαι ἐξελθόντος, τοὺς σὺν αὐτῷ πάντας διαλαθὼν ἦλθε διὰ μακρᾶς ὁδοῦ πρὸς τινα μοναχὸν ἐν πελλίῳ καθεζόμενον πλησίον τῶν προαστείων Κωνσταν- 15 τινουπόλεως· ὃν ὁ γέρων ἐπέγνω μὲν, ἐδέξατο δὲ ὡς ἓνα τῶν στρατιωτῶν. τοῦ δὲ βασιλέως ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ καύσωνος ὀλιγορήσαντος, ἔβρεξεν ἄρτους ὁ γέρων, καὶ βαλὼν ὄξος καὶ ἔλαιον, ἔφαγεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔπιεν ὕδωρ. καὶ φησιν ὁ βασιλεὺς· οἶδας, τίς εἰμι, πάτερ; ὁ δὲ μοναχὸς 20 εἶπεν· ὁ θεὸς οἶδέ σε. καὶ ὁ βασιλεὺς ἔφη· ἐγὼ εἰμι Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς. καὶ ἀναστὰς εὐθὺς ὁ γέρων προσεκύνησεν αὐτόν. εἶπεν οὖν ὁ βασιλεὺς· μακάριοι καὶ τρισμα-

ὁ ἡττηθεῖ F ἡττηθῆ B. — 9 ἐσόκευσεν AEF ἐσδόκευσεν ut vid. B. — τὸ om. BCV. — 13 τοῦ δὲ βασιλέως FR τοῦ οὖν βασ. L τοῦ βασ. ποτὲ Θεοδοσίου V. — 22 εὐθὺς om. RV.

1 ὃς παραταξάμενος, ἐδήλωσεν ὁ φύλαρχος αὐτῷ λέγων P. — 4 ἐπὶ χρόνους] ἔτη P (ἐπὶ ἔτη Mal.). — 6 κατάπληκτον P. — γότθον et sic deinceps P. — 7 πρῶτος μὲν ὁ P. — 8 δορυφόρος P. — 10—11 αὐτίκα καὶ σφάξας ἐποίησεν P. — 12 αὐτοῦ om. P. — 13—14 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξελθὼν κυνηγῆσαι καὶ τοὺς σ. αὐτ. διαλαθὼν P. — 17 καὶ τοῦ βασιλέως P. — 18 καύματος P. — 20 ὁ βασιλεὺς om. P. — μοναχὸς om. P. — 22—23 ὁ γέρων καὶ προσκυνήσας καὶ ἐπευξάμενος αὐτῷ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀντησπάσατο (ἀντεσπ. cod.) γνησίως λέγων· μακάριοι P.

- 502 M. κάριοι ἔστε ὄντως ὑμεῖς οἱ μοναχοὶ καὶ ἀμέριμνοι τοῦ
κόσμου. ἐπ' ἀληθείας γὰρ λέγω σοι, πάτερ, ὅτι ἐν τῷ
παλατίῳ ἐγεννήθην καὶ οὐδέποτε μεθ' ἡδονῆς ἀπήλαυσα
βρώσεως καὶ πόσεως ὡς σήμερον. τοῦ δὲ λαοῦ φθάσαντος,
5 καὶ ἐνώπιον πάντων ἀξιοπρεπῶς τιμήσαντος τὸν γέροντα
καὶ πάντας ἀξιοθῆναι τῆς εὐχῆς αὐτοῦ κελεύσαντος τοῦ
βασιλέως, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ μετ' εἰρήνης, καὶ
ἤρξατο ἀπὸ τότε τιμᾶν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς. ὁ δὲ γέρων ἀνα-
στὰς ἔφυγε καὶ πάλιν ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον.
- 10 Περὶ δέ γε τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως Εὐδο-
κίας οὕτω συμβέβηκεν. φιλόσοφος τις ἐν τῇ Ἑλλάδι ἔχων
υἱοὺς γ' καὶ θυγατέρα μίαν τελευτῶν τοῖς μὲν υἱοῖς κατέλειπε
τὴν περιουσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, τῇ δὲ θυγατρὶ νομίσματα ρ',
οὕτως εἰρηκῶς ἐνδιαθήκως· Ἀθηναῖδι τῇ ποθεινοτάτῃ μου
15 θυγατρὶ θέλω δοθῆναι νομίσματα ρ' καὶ μόνον· ἀρκεῖ γὰρ
αὐτῇ ἢ αὐτῆς τύχη. ἦτις μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν
μηδὲν λαβοῦσα παρὰ τῶν ἀδελφῶν ἦλθε πρὸς τὴν Πουλ-
503 M. χερῖαν ἀδελφὴν Θεοδοσίου κατεγκαλοῦσα. ἡ δὲ θεασαμένη
τὸ εὐπρεπές τε καὶ ἐλλόγιμον αὐτῆς καὶ μαθοῦσα παρὰ τῆς
20 θείας αὐτῆς ὅτι παρθένος ἐστὶν βαπτίζει ταύτην (ἣν γὰρ

10 — p. 609, 6 cf. Mal. p. 353, 7 Chron. Pasch. p. 576, 4.

1 ὑμεῖς ὄντως οἱ μον. P ὄντως οἱ μον. ὑμεῖς A ὑμεῖς post
μακάριοι p. 607, 23 ins. L. — 4 ὡς ABP καθὼς tell. — 5 πᾶν-
των αὐτῶν A αὐτῶν πάντων B. — τιμήσας BF τιμήσας ὁ βα-
σιλεὺς L. — 8 ἀποτότε AL ἔκτοτε BF. — 10 γε om. FRV. —
τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου V τοῦ βασιλέως om. P. — 12 κατέλειπε
DPR. — 13 τὴν δὲ θυγατέρα BP. — 17 πρὸς] εἰς ABR. —
19 τε om. EV.

1 τοῦ ματαίου κόσμου καὶ τῆς θείας χάριτος ἔμπλεοι P. —
2 ἐν τῷ παλατίῳ ἀνατραφεὶς οὐδέποτε P. — 5—9 ἐνώπιον πᾶν-
των ὁ βασιλεὺς ἀξιοπρ. τιμήσας αὐτῷ τὸν γέροντα καὶ πάντας
ἀξ. τῆς εὐχ. αὐτ. κελεύσας ἔφυγεν ὁ γέρων εἰς αἴγ. αἰσθόμενος τὸν
βασιλέα βουλούμενον (-ος cod.) αὐτὸν εἰς τὰ βασίλεια προσκαλέ-
σασθαι P. Alia addit cod. seorsim edenda. — 14 οὕτως om. P.

Ἑλληνίς) καὶ Εὐδοκίαν μετωνόμασε καὶ συνῆψεν αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς πρὸς γάμον, συνευδοκοῦντος καὶ τοῦ προσφιλεστάτου καὶ συνανατρόφου αὐτοῦ Παυλίνου, ὃς καὶ γενόμενος μάγιστρος ἐτιμήθη μειζόνως ὥς συνεργὸς καὶ παράννυμφος. καὶ μέντοι καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς μετα- 5 στείλαμένη ἀξιωματικοὺς ἐποίησεν. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη προελθεῖν τὸν βασιλέα κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν θεοφανίων, καὶ Παυλῖνον ἀηδισθέντα μὴ εὐρεθῆναι μετὰ τοῦ βασιλέως. ἐπέδωκεν οὖν τις πένης τῷ βασιλεῖ μῆλον φρυγιάτικον μέγα σφόδρα, ὅπερ δεξάμενος ὁ βασιλεὺς καὶ θαυμάσας καὶ πᾶσα 10 ἡ σύγκλητος, ἔδωκε τῷ πένητι νομίσματα ρν', τὸ δὲ μῆλον ἀπέστειλε τῇ βασιλίσῃ, ἣ δὲ τῷ Παυλίνῳ, ὁ δὲ τῷ βασιλεῖ εἰσερχομένῳ ἐν τῷ παλατίῳ. καὶ τοῦτο δεξάμενος καὶ ἐπιγνοὺς ἐζήτησεν αὐτὸ παρὰ τῇ βασιλίσῃ. ἣ δὲ εἶπεν ὅτι· ἔφαγον αὐτό. καὶ ὀρκίσας αὐτὴν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας 15 ἡρνήσατο ἐνωμότως. τότε ὑπέδειξεν αὐτῇ τὸ μῆλον, ἣ δὲ ἰδοῦσα αὐτὸ κατησχύνθη καὶ ἔμεινεν ἄφωνος. ὁ δὲ βασιλεὺς ὀργισθεὶς κατ' αὐτῆς ὥς ὅτι ἐρῶσα τοῦ Παυλίνου τὸ μῆλον ἔπεμψεν αὐτῷ καὶ διὰ τοῦτο ἡρνήσατο, παραυτίκα τὸν Παυλῖνον ἀνεῖλεν. ἣ δὲ βασίλισσα Εὐδοκία ἐπὶ τούτοις 20 λυπηθεῖσα τὸν βασιλέα παρεκάλεσεν εἰς Ἱεροσόλυμα αὐτὴν ἀποσταλῆναι εὐχῆς χάριν. ὁ δὲ εἴξας τῇ αὐτῆς αἰτήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐξεπλήρωσεν. τῆς δὲ παραγενομένης, πολλὰ 504 M.

6 — p. 610, 6 cf. Mal. p. 356, 17 Chron. Pasch. p. 584, 5 Theoph. p. 99, 17 Leo Gr. p. 106, 16.

1 μετωνομάσασα συνῆψεν V (cf. P). — τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς ABP τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ tell. — 3 ὃς καὶ γενόμενος ABP καὶ om. tell. — 5 μεταστειλάμενος BR. — 9 φρυγιάτικον DLPV (Malalae cod. Oxon.) φρυγιον A Chron. Pasch. φρυγιατικὸν tell. — 14 παρὰ τῆς βασιλίσσης BC et recce. quidam. — 16 ἐνωμότως F ἐνομότως ACLR ἐνομώτως BD. — 18 ὥς ABP καὶ CDELRV om. F. — 20 βασίλισσα ABCF βασιλὶς (-λεις L) DELRV. — 23 παραγενομένης CV.

1 μετωνομάσασα συνάπτει τῷ ἀδ. P. — 6 Inde a verbis μετὰ δὲ ταῦτα omnino aliter narrat P.

καὶ μεγάλα κατορθώματα πεποίηκεν ἀνανεώσασα καὶ τὰ τείχη
 Ἱερουσαλήμ. εἰς λόγους δὲ τινὰς ἐρχομένης αὐτῆς πρὸς τινὰς
 καὶ τοῦτο ἔλεγεν· περὶ ἐμοῦ Δαυὶδ εἶρηκεν· ἀγάθυνον, κύριε,
 ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
 5 Ἱερουσαλήμ. ἐν δὲ τῷ μέλλειν αὐτὴν τελευτᾶν ἐξωμολογή-
 σατο μὴ συνειδέναι τῇ κατ' αὐτῆς περὶ Παυλίνου κατηγορίᾳ.

[ια'. Περὶ Μαρκιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσε Μαρκιανὸς ἔτη 5'. τοῦ
 γὰρ Θεοδοσίου τελευτήσαντος, καὶ μήπω τοῦτό τιτι γνωσθέν,
 10 μεταστελαμένη τοῦτον Πουλχερίᾳ ἡ τοῦ βασιλέως ἀδελφὴ
 στρατιώτην ὄντα καὶ γέροντα καὶ ἐν σωφροσύνῃ καὶ σεμνό-
 τητι βίου διαπρέποντά φησι πρὸς αὐτόν· ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς
 ἐτελεύτησεν, ἐγὼ δέ σε ἐξελεξάμην ἐκ πάσης τῆς συγκλήτου
 ὥς ἐνάρετον, δός μοι λόγον ὅτι φυλάττεις μου τὴν παρ-
 15 θενίαν ἄσυλον, ἣν τῷ θεῷ ἀνεθέμην, καὶ ἀναγορεύσω σε
 βασιλέα. τοῦ δὲ συνθεμένου τοῦτο μεθ' ὅρκου, προσκαλεῖται
 τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον καὶ ἀναγορεύει αὐτὸν
 βασιλέα. πολλὰ οὖν ποιήσασα κατορθώματα καὶ πολλοὺς
 505 M. εὐκτηρίους οἴκους καὶ πτωχοτροφεῖα καὶ ξενῶνας καὶ ξeno-
 10 τάφια καὶ μοναστήρια, ἐν οἷς καὶ τὸν τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου
 ναόν, οἰκοδομήσασα ἐτελεύτησε παρθένος καταλιποῦσα Μαρ-
 κιανὸν βασιλεύειν. καὶ γὰρ ἦν ὄντως πάσης ἀρετῆς κεκοσμη-

3 Psalm. 50 (51), 20. — 8—18 Theoph. p. 103, 8. — 18—
 22 Theoph. p. 106, 29 cf. Th. L. I, 5 Cram. An. II, p. 89, 28 Exc.
 Bar. — 22—p. 611, 5 Th. L. cf. Cram. An. I. I. Exc. Bar. Theoph.
 p. 81, 6.

9 τινὶ τοῦτο γνωσθέντος L τοῦτο γνωσθέντος (om. τινὶ) V τινὶ
 γνωσθέντος (om. τοῦτο) F τινὶ γνωσθέν (om. τοῦτο) R. — 13 ἐξ-
 ελεξάμην σε DR. — 14 φυλάττεις (-ης P) ABP Theoph. φυλάσ-
 σεις (-ης CN -η E) CELNRV φυλάξης F. — 19 πτωχοτροφία
 ACLMP. — 21 καταλιποῦσα ACD καταλείπουσα E. — 22 πάσης
 ἀρετῆς CDEP et recc. quidam πάση ἀρετῇ ABLV et recc. alii
 Exc. de virt. πάσαις ἀρεταῖς F.

15 ἄσυλον om. P Theoph. — ἀναγορεύω P Theoph.

μένη, ὥς καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον ἐκπαιδεύειν εἰς πάντα οἶον ἡθὸς τε καὶ λόγον καὶ βάδισμα καὶ γέλωτα καὶ ἐνδymάτων περιβολήν καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ στάσεως, προηγούμενως δὲ τὴν εἰς τὸ θεῖον εὐσέβειαν ἐπιμελῶς αὐτὸν ἐδίδασκεν. ὁ δὲ φύσει νωθρός τε καὶ ἀπερίσκεπτος εἰς 5 πάντα μὲν ὑπῆρχεν, μάλιστα δὲ εἰς τοὺς ὑποβάλλοντας αὐτῷ χάρτας ἀπαραναγνώστως ὑπέγραφεν. ὅπερ ἡ σοφωτάτη γνοῦσά ποτε Πουλχερία σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτὸν δωρεὰν ὑποβαλοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν ἐκχωροῦσαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. ἦν καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀναγνοῦς 10 ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας.

Ὁ μέντοι Μαρκιανὸς εὐσεβῆς ἄγαν καὶ δικαιοκρίτης ὑπάρχων ἐκέλευσεν ἄρχοντα ἐπὶ δόσει χρημάτων μὴ γίνε- 506 M. σθαι. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ πολλῆς ἐλεημοσύνης ἀνάπλεως ὦν ἐν ταῖς γινομέναις ἐν τῷ Κάμπῳ λιταῖς πεζὸς ἐξήρχετο 15 σὺν τῷ πατριάρχῃ Ἀνατολίῳ πολλὰς δωρεὰς τοῖς πέννησι παρεχόμενος. ἐφ' οὗ ἔπεσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λίθοι τρεῖς ἐν τῇ Θράκῃ παμμεγέθεις, καὶ ἡ τετάρτη γέγονε σύνοδος τῶν χλ' πατέρων ἐν Χαλκηδόνι κατὰ Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας.

Τετάρτη γέγονεν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδος συνελθόντων 10

5—11 Th. L. ? cf. Theoph. p. 101, 13 Leo Gr. p. 110, 4. — 12—13 Th. L. I, 2. — 14—17 Th. L. I, 6 cf. Cram. An. II p. 101, 24 Theoph. p. 109, 27.

3 προηγούμενως δὲ ABPR Exc. καὶ προηγ. δὲ CDELV καὶ προηγ. F. — 5 τε om. AB. — 5. 6 εἰς πάντα μὲν ὑπῆρχεν ABP Exc. ὑπῆρχε (ὑπάρχων F) μὲν εἰς πάντα tell. — 7 ἀπαραναγνώστως ABV ἀπαραναγνώστως F. — 7. 8 γνοῦσα τότε πουλχ. F γνοῦσα πουλχ. ποτὲ V ποτὲ γνοῦσα πουλχ. R ποτε om. A. — 8 αὐτῷ ARV. — ὑποβαλοῦσα CDPV ὑποβαλλοῦσα B ὑποβάλλουσα AEF LR ὑπολαβοῦσα Exc. — 9 ὑποχωροῦσαν RV. — 10 καὶ om. PR. — 14 ἀνάπλεος ACEF. — 19 καλχηδόνι BV. — κατὰ διοσκ. ἀλεξ. om. R. — ἀπὸ γοῦν τῆς γ' συνόδου ἕως τῆς δ' ἔτη 1' add. AB. *Similia in mg. ELN et recc. quidam.* — 20—p. 612, 20 om. F. — 20 τετάρτη—p. 612, 1 πατέρων om. CLR. — καλχηδόνι BDV. — σύνοδος om. AB.

1 εἰς πάντα μὲν ἐξεπαίδευσεν P. — 4 αὐτὸν ἐπιμελῶς P. — 8 πουλχειρία et 11 πουλχειρίας P. — 20—p. 612, 20 om. P.

χλ' πατέρων ἔτει τῆς Μαρκιανοῦ βασιλείας πρώτῳ, ἧς
 507 M. ἡγοῦντο Λέοντος μὲν τοῦ ἁγιωτάτου πάπα Ῥώμης <τοποτη-
 ρηταὶ> Πασχάσιος καὶ Λουκίνσιος ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος
 πρεσβύτερος, Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπόλεως, Ἰουβενάλιος
 5 Ἱεροσολύμων, κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ γεγονότος ἀρχιμανδρίτου
 καὶ Διοσκόρου γεγονότος ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τότε ὑπ'
 αὐτῆς καθαιρεθέντος ὡς ἀντενεχθέντος τοῖς ὀρθῶς παρ'
 αὐτῶν ἐκφωνουμένοις, λεγόντων μὴ εἶναι τὴν σάρκα τοῦ
 κυρίου ὁμοούσιον ἡμῖν, ἀλλ' ἐκ δύο μὲν φύσεων τὴν ἔνωσιν
 10 γενέσθαι, μίαν δὲ ἀποτελεσθῆναι μετὰ τὴν ἔνωσιν, καὶ ὡς
 ἐν φαντασίᾳ τὴν σάρκα φορέσαι τὸν κύριον μυθολογούντων
 καὶ τῇ θεότητι τὰ πάθη προσνεμόντων. οὓς καθελόντες ὡς
 βλασφήμους ἀνεθεμάτισαν, ἐξεφώνησαν δὲ τέλειον θεὸν καὶ
 τέλειον ἄνθρωπον τὸν αὐτὸν ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως
 15 ἑδαιρέτως τὸν κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν Ἰησοῦν Χριστόν. δύο
 δὲ εἰρήκασι φύσεις τῷ λόγῳ τῆς διαφορᾶς, οὐ τῷ λόγῳ τῆς
 διαιρέσεως, τὴν τε τοῦ Ῥώμης πάπα Λέοντος ἐπιστολὴν πρὸς
 Φλαβιανὸν γραφεῖσαν ὡς στήλην ὀρθοδοξίας ἐδέξαντο. ἐπι-
 κυροῦσι δὲ καὶ τὴν Νεστορίου καθάρειν, ἐδέξαντο δὲ καὶ
 20 Θεοδώρητον καὶ Ἰβαν ὡς ἀναθεματίσαντας Νεστόριον.

Συμεὼν ὁ θαυμάσιος ἐπιβὰς τῷ στύλῳ, ἡ σύνοδος ἐπι-
 μεμψαμένη (πρῶτος γὰρ τοῦτο ἐπενόησεν) ἀκοινωνησίαν
 αὐτῷ ἔπεμψεν. εἶτα μαθόντες οἱ θεῖοι πατέρες τὸν βίον
 καὶ τὸ ἄτυφον τοῦ ἀνδρὸς πάλιν αὐτῷ ἐκοινώνησαν. πρὸς
 25 ὃν ὁ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἐν ἰδιωτικῷ σχήματι παραγενό-
 508 M. μενος τῆς ἱερᾶς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ θεᾶς κατηξίωται. περὶ οὗ

26 — p. 615, 8 Theodoret. Hist. relig. cp. 26 Migne Tom. 82, 1473.

2 τοποτηρηταὶ add. Mur. — 5 ἀρχιμανδρίτου — 6 γεγονότος
 om. V. — 6 γεγονότος om. CL. — 11 φορέσαι τὴν σάρκα CM.
 — 15 A *verbis* δύο δὲ εἰρήκασι in ordinem redit cod. G. —
 18 ἐδέξατο AC. — 21 καὶ συμεὼν ὁ P σ. δὲ ὁ BG καὶ σ. δὲ
 ἦν ὁ V ἐν τούτῳ τῷ ἔτει σ. ὁ F. — 21 ὃν ἡ FV καὶ ἡ G. —
 25 μαρκιανὸς om. NP. — 26 αὐτοῦ εὐχῆς AB αὐτοῦ om. M. —
 καταξιούται FM ἡξίωται P.

καὶ Θεοδώρητός φησιν· ἐπειδὴ τοίνυν ἀριθμοῦ κρείττους οἱ ἀφικνούμενοι, προσπαύειν δὲ πάντες ἐπεθύμουν καὶ τινα εὐλογίαν ἐπεχείρουν τρυγᾶν ἀπὸ τῶν δερματίνων ἐκείνων ἱματίων, πρῶτον μὲν τῆς τιμῆς τὸ ὑπερβάλλον ἄτοπον εἶναι νομίζων, ἔπειτα δὲ καὶ τοῦ πράγματος τὸ ἐπίπονον δυσχε- 5 ραίνων τὴν ἐπὶ τοῦ κίονος ἐμηχανήσατο στάσιν, ὃν πρῶτον μὲν ἐκέλευσε γενέσθαι πηχῶν 5', εἶτα ιβ' καὶ μετὰ ταῦτα κβ', νῦν δὲ λς'. ἐγὼ δὲ οὐδὲ τῆς θείας οἰκονομίας ἄνευ ταύτην ὑπολαμβάνω γενέσθαι τὴν στάσιν, οὗπερ εἵνεκα τοὺς μεμψιμοίρους παρακαλῶ χαλινῶσαι τὴν γλῶσσαν καὶ μὴ 10 ῥιποκινδύνως φθέγγεσθαι καὶ σκοπεῖν, ὥς πολλάκις τοιαῦτα ὁ Θεὸς τῶν ῥαθυμοτέρων ἕνεκεν ὠφελείας ἐμηχανήσατο. καὶ γὰρ τὸν Ἡσαΐαν γυμνὸν καὶ ἀνυπόδητον βαδίσαι προσέταξεν, καὶ τὸν Ἰερεμίαν περίζωμα τῇ ὀσφύϊ περιθεῖναι καὶ οὕτω τοῖς ἀπειθοῦσι προσφέρειν τὴν προφητείαν, καὶ ἄλλοτε δὲ 15 κλοιοὺς ξυλίνους καὶ σιδηροὺς μετὰ ταῦτα περιβαλεῖν τῷ τραχήλῳ, καὶ τῷ Ὡσηὲ γυναῖκα πόρνην λαβεῖν καὶ πάλιν ἀγαπῆσαι γυναῖκα πονηρὰν καὶ μοιχαλίδα, καὶ τῷ Ἰεζεκιήλ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ πλευροῦ ἡμέρας μ' καὶ ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου ρν' κατακλιθῆναι, καὶ αὐθις διορύξαι τὸν τοῖχον καὶ φυγόντα 20 ἐξελθεῖν καὶ αἰχμαλωσίαν ἐν ἑαυτῷ διαγράψαι, καὶ ἄλλοτε δὲ ξίφος εἰς ἀκμὴν παραθῆξαι καὶ ξυρᾶσθαι τούτῳ τὴν

13 Jes. 20, 2. — 14 Jer. 1, 17. — 15 Jer. 28 (85), 13. — 17 Hos. 1, 2; 3, 1. — 18 Ez. 4, 4sqq. — 20 Ez. 12, 5. — 21 Ez. 5, 1.

2 καὶ — 3 τρυγᾶν om. C. — 3 ἐπεχείρουν] ἐπεθύμουν *repetit* D om. BM (*qui exhibet*: πάντες ἐπιθύμουν τρυγᾶν καὶ τινα εὐλ. ἀπὸ). — 9 ἕνεκα ABE. — 13 ἀνυπόδετον MRV ἀνυπόδοντον F. — 17 ὦσηὲ F *et* *recc.* *quidam* ὁσιὲ ACM. — 18 ἰεζεκιήλ ACFMP. — 19 εὐωνύμου ABP Theod. ἀριστεροῦ *rell.* Ez. — 21 ἐν ἑαυτῷ BP Theod. ἐναντῷ A ἑαυτῷ *rell.* — 22 παραθίξαι A παραθῆναι CF. — ξυράσθαι F ξύρασθαι N.

2 πάντες ἐπεχείρουν καὶ τινα εὐλ. ἀπὸ τ. δερμ. ἐκείν. ἱματ. τρυγᾶν P Theod. — 6 ἐμηχανάτω P. — 10 χαλινῶ χαλινῶσαι P. — 15 ἀπειθέσι P Theod. — 21 καὶ *ante* ἄλλοτε om. P. — 22 τοῦτο P.

κεφαλὴν καὶ τετραχῇ τὰς τρίχας διελεῖν καὶ ἀπονεῖμαι τὰ
 μὲν εἰς τόδε, τὰ δὲ εἰς τόδε, καὶ ἵνα μὴ πάντα λέγω.
 γίνεσθαι δὲ τούτων ἕκαστον προσέταττεν ὁ τῶν ὅλων πρύ-
 τανις τοὺς λόγῳ μὴ πειθομένους μηδὲ προφητείας ἐπαῖειν
 5 ἀνεχομένους τῷ τῆς θεωρίας παραδόξῳ συλλέγων καὶ τῶν
 θεσπισμάτων ἀκούειν παρασκευάζων. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐξ-
 επλάγῃ θεῖον ἄνθρωπον γυμνὸν ὄρων βαδίζοντα; τίς δὲ οὐκ
 10 Μ. ἂν ἤρετο, τί δήποτε πόρνη συνοικεῖν ὁ προφήτης ἀνέχεται;
 ὥσπερ οὖν ἐκείνων ἕκαστον ὁ θεὸς γενέσθαι προσέταξε τῆς
 τῶν ῥαστώνῃ συζώντων προμηθεύμενος ὠφελείας, οὕτω δὴ
 καὶ τὸ καινὸν τοῦτο καὶ παράδοξον ἐπρυτάνευσε θέαμα τῷ
 παραδόξῳ καὶ ξένῳ πάντας ἔλκων εἰς θεωρίαν· καὶ πιθα-
 νὴν τοῖς ἀφικνουμένοις παρασκευάζων τὴν προσφερομένην
 παραίνεσιν. τὸ γὰρ καινὸν τοῦ θεάματος ἐνέχυρον ἀξιόχρεον
 15 γίνεται τοῦ διδάγματος, καὶ ὁ εἰς θεωρίαν ἀφικνούμενος
 τὰ θεῖα παιδευθεὶς ἐπανέρχεται. καθάπερ γὰρ ἐπὶ τινος
 λυχνίας τεθεὶς ὁ φανώτατος οὗτος λύχνος ἡλίου δίκην πάν-
 τοθεν τὰς ἀκτῖνας ἐξέπεμψεν, καὶ ἔστιν ἰδεῖν καὶ Ἰβηρας
 καὶ Ἀρμενίους καὶ Πέρσας ἀφικνουμένους καὶ τοῦ θείου
 20 βαπτίσματος ἀπολαύοντας, Ἰσραηλῖται δὲ κατὰ συμμορίας
 παραγινόμενοι διακόσιοι κατὰ ταῦτόν καὶ τριακόσιοι, ἔστι
 δ' ὅτε καὶ χίλιοι, ἀρνοῦνται μὲν τὴν πατρώαν ἐξαπάτην
 μετὰ φωνῆς καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνων σεβασθέντα εἰδωλα πρὸ
 τοῦ θείου κλονος ἐκείνου συντρύβοντες καὶ τοῖς ὄργλοις
 25 Ἀφροδίτης ἀποταττόμενοι (τούτου γὰρ ἀνέκαθεν τοῦ δαί-
 μονος κατεδέξαντο τὴν λατρείαν) τῶν θείων ἀπολαύουσι

1. 2 τὰς μὲν — τὰς δὲ BF Theod. τὸ μὲν — τὸ δὲ R. —
 2 καὶ abundat. — καταλέγω V Theod. — 3 δὲ] δὴ B om. FM
 — 5 παραδόξως FV. — 12 πιθανὴν BPV πειθανήν (-ανείν CM
 -άνην G) rel. — 14 ἀξιόχρεων BRV. — 17 φανώτατος BRV. —
 21 παραγενόμενοι (-νάμενοι M et recs. quidam) CFMR. — κατὰ
 ταῦτόν ACDEP Theod. κατ' αὐτόν BG MV κατ' αὐτὸ FR. —
 22 ἀπάτην BF.

μυστηρίων, νόμους δὲ παρὰ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης δεχόμενοι
 γλώττης τοῖς τε πατράσι ἤθεσι χαίρειν φράζουσι καὶ τῶν
 ἀγρίων ὄνων καὶ τῶν καμήλων τὴν βρωσιν ἀποτάσσονται.
 καὶ τούτων αὐτόπτης ἐγενόμην ἐγὼ καὶ ἀκήκοα τὴν πα-
 τράν ἀσέβειαν ἀρνούμενων καὶ τῇ εὐαγγελικῇ διδασκαλίᾳ 5
 συντιθεμένων. τοσαύτην οὖν ὁ ὑπὸ τῶν φιλοψόγων ψεγό-
 μενος κίων ὠφέλειαν ἀνέβλυσε καὶ τοσαύτην ἀκτῖνα θεο-
 γνωσίας εἰς τὰς βαρβάρων διανοίας κατέλαμψεν. εἰκότως
 τοίνυν ἔλεγεν ὁ κύριος· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ
 ποιῶ, καὶ ἐκεῖνος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει. 10
 ἑπαγγελίας τὸ τέλος ἐναργῶς ἐθεασάμεθα. τῆς γὰρ τοῦ 510 M.
 κυρίου σκιᾶς οὐδαμοῦ θαῦμα ἐργασαμένης, ἢ τοῦ μεγάλου
 Πέτρου σκιὰ θάνατον ἔλυσε καὶ νόσους ἐξήλασε καὶ δαι-
 μονας ἐφυγάδευσεν. ἀλλ' ὁ ἐκεῖνα καὶ τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν
 ἀποστόλων αὐτοῦ δράσας τέρατα τότε καὶ νῦν ὁ αὐτὸς διὰ 15
 τοῦ θεράποντος αὐτοῦ Συμεῶνος ἐνεργεῖ θαύματα τῇ τοῦ
 ἁγίου πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος καὶ πανταχοῦ τὰς
 τῆς χάριτος ἀκτῖνας ἐκπέμπων κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον.
 φησὶ γάρ· ὥσπερ τὰ λαμπρὰ καὶ διαφανῆ τῶν σωμάτων
 ἀκτῖνος αὐτοῖς ἐμπεσοῦσης αὐτὰ τε γίνεται περιλαμπῆ καὶ 20
 ἑτέραν αὐγὴν ἀφ' ἑαυτῶν ἀποστίλβει, οὕτως αἱ πνευματο-
 φόροι ψυχὰι ἐλλαμφθεῖσαι παρὰ τοῦ πνεύματος αὐταί τε
 ἀποτελοῦνται πνευματικαὶ καὶ εἰς ἑτέρους τὴν χάριν ἐξ-
 αποστέλλουσιν. ἐντεῦθεν μελλόντων πρόγνωσις, μυστηρίων
 σύνεσις, κεκρυμμένων κατάληψις, χαρισμάτων διανομή, τὸ 25

8—18 Theodoret. *ib.* paullo post. — 9 Joh. 14, 12. —
 19—p. 616, 3 Basil. de spir. sancto IX, 23 Migne Tom. 82, 109.

2 ἤθεσι BF Theod. — 6 φιλοψύχων BM. — ψευδόμενος
 κίων B κ. ψεγόμενος R κ. λεγόμενος V. — 7 ἀνέβλυσεν ὠφέ-
 λειαν AB. — 10 καὶ μείζονα τούτων ποιήσει om. FMR. —
 20 προσπεσοῦσης F ἐκπεσοῦσης corr. ex ἐμπ. incert. q. m. L
 ἐκπεμπούσης BC. — 24 προγνώσεις EFGNRV. — 25 συνέσις F
et ut vid. G συνέσεις N. — καταλήψις G καταλήψεις N.

8 τὰς τῶν βαρβάρων P. — ἀνέλαμψεν P (κατέπεμψεν Th.).

οὐράνιον πολίτευμα, ἢ μετ' ἀγγέλων χορεία, ἢ ἀτελεύτητος εὐφροσύνη, ἢ ἐν Θεῷ διαμονή, ἢ πρὸς Θεὸν ὁμοιώσις, τὸ ἀκρότατον τῶν ὀρεκτῶν Θεὸν γενέσθαι.

[ιβ'. Περὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.]

6 Μετὰ δὲ Μαρκιανὸν ἐβασίλευσε Λέων ὁ μέγας ἔτη ιη'
511 M. καὶ ἀπέθανε δυσεντερικῶς. ἐφ' οὗ σημεῖον ἐφάνη ἐν τῷ
οὐρανῷ νεφέλη σαλπιγγοειδής ἐπὶ ἡμέρας μ'. καὶ ἔβρεξε
σποδὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει σπιθαμῆς τὸ πάχος, τῶν
νεφῶν πυρακτούντων. καὶ πάντες ἐλιτάνευον λέγοντες ὅτι
10 πῦρ ἦν καὶ τῇ φιланθρωπία τοῦ Θεοῦ ἐσβέσθη. καὶ ζω-
γράφου τινὸς γράψαι τὸν Χριστὸν καθ' ὁμοιότητα τοῦ Διὸς
τολμήσαντος, παραντίκα ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐξηράνθη. ἰάσατο δὲ
αὐτὸν Γεννάδιος ὁ πατριάρχης. φασὶ δέ τινες τῶν ἱστορι-
κῶν ὅτι τὸ οὐλὸν καὶ ὀλιγότριχον ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ σχῆμα
15 οἰκειότερόν ἐστιν. ὅς γε Θεῖος ἀνὴρ Γεννάδιος Ἐλευθερίῳ
τῷ μάρτυρι δι' ἓνα κληρικὸν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ μὴ καλῶς
πολιτευόμενον ἐδήλωσε φάσκων· ὁ στρατιώτης σου ἀτακτεῖ
ἢ διόρθωσαι τοῦτον ἢ ἔκκοπον. ὁ δὲ εὐθὺς ἐτελεύτησεν.
ὁ αὐτὸς νυκτὸς ἐλθὼν εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον εὐξασθαι
20 εἶδέ τι φάσμα δαιμόνιον, ᾧ ἐπιτιμήσας ἤκουσε κράζοντος

6—7 Theoph. p. 115, 1. — 7—10 Theoph. p. 119, 29. —
10—15 Theoph. p. 112, 29. — 15—18 Theod. Lect. I, 16. —
19—p. 617, 13 Theod. Lect. I, 26.

2 ἢ ἐν Θεῷ διαμονή om. AR. — διαμονή BEP Bas. δια-
νομή tell. — 6 δυσεντερικός BCFM. — 10 τῇ τοῦ Θεοῦ φιλαν-
θρωπία M τοῦ Θεοῦ m. 1 spr. v. A. — 12 ἐλεηράνθη A ἐλεεινῶς
ἐξηράνθη F. — 14 οὐλὸν CDEL. — τοῦ om. FN et recc.
quidam.

12 τολμήσαντος καὶ παραντ. τῆς χειρὸς αὐτοῦ ξηρανθείσης
ἰάσ. γεννάδιος ὁ πατρ. P. — 15 γεννάδιος om. P. — 17 σου
om. P. — 18 παρενθὺς P. — 19 ὁ αὐτὸς — p. 617, 3 ἐτελεύ-
τησεν hic omittit P et p. 618, 9 post ἐτελεύτησαν inserit. — ἐφ'
οὗ γεννάδιος κωνσταντινουπόλεως κατελθὼν νυκτὸς εἰς τὸ θυσ.
προσεύξασθαι καὶ ἰδὼν φ. δαιμ. ὃ καὶ ἐπιτιμ. P.

ὥς αὐτοῦ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσιν, ὕστερον δὲ κρατήσῃ πάν-
 τως τῆς ἐκκλησίας. ὅπερ δέσας Γεννάδιος πολλὰ τὸν θεὸν
 ἱκετεύσας μετὰ μικρὸν ἐτελεύτησεν. Δανιήλ δὲ ὁ θαυμασίος ^{512 M}
 ἐκ τῆς μάνδρας ἐλθὼν Συμεῶνος ἐν τῷ Ἀνάπλω ἐπέβη τῷ
 στύλῳ. καὶ τῆς θεοτόκου ἢ ἐσθῆς εὐρεθεῖσα ἐν Ἱεροσολύ- ⁵
 μοις παρὰ τινι εὐλαβεστάτῃ γυναικὶ Ἑβραίδι καὶ παρθένῳ
 ἱερῶς διαφυλαττομένη καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει διακομι-
 σθεῖσα ἐν Βλαχέρναις ἀπετέθη, ἔνθα ὁ βασιλεὺς ναὸν οἰκο-
 δομήσας τῆς θεομήτορος καὶ σορὸν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου
 κατασκευάσας κατέθετο ταύτην. ἥτις ἐξ ἐρίων εὐφθάρτων ^{10 513 M}
 ἐξυφασμένη, καὶ ὁ στήμων ὁμοειδῆς καὶ ὁμόχρους, ἀδιά-
 φθορός ἐστὶ καὶ ἀδιάλυτος μέχρι νῦν τὸ θαῦμα τῆς ἀειπαρ-
 θένου σαφῶς κηρύττουσα.

[ιγ'. Περὶ Λέοντος τοῦ μικροῦ.]

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Λέων υἱὸς Ζήνωνος ἔτη β'. ¹⁵

[ιδ'. Περὶ Ζήνωνος.]

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Ζήνων ὁ Ἰσαυρος καὶ πατὴρ
 αὐτοῦ ἔτη ις' καὶ ἀπέθανε δυσεντερικῶς. ὃς εὐθὺς μετὰ
 τὸ βασιλεῦσαι ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Βερλίνης πενθερᾶς αὐτοῦ,
 γυναικὸς Λέοντος τοῦ μεγάλου, ὥς παρὰ γνώμην αὐτῆς ²⁰

3—5 Th. L. I, 18. — 5—13 Th. L.? (cf. Histor. Untersuch. Arnold Schäfer gewidmet p. 283). — 18—p. 618, 2 cf. Mal. p. 377, 5 sqq.

8 οἰκοδομήσας C ὠκοδομήσας AGL. — 10 εὐφθάρτων RV. —
 11 στίμων codd. praeter BER. — 15 ὁ υἱὸς AB ὁ νέος ὁ καὶ
 υἱὸς V. — 18 δυσεντερικός BFLM. — 19 ὑποβουλευθεὶς ABD R.
 — βερήνης P βηρίνης EFM Exc. de insid.

1 πάντως om. P. — 2—3 ἐκκλησίας καὶ πολλὰ δεηθεὶς γ.
 τῷ θεῷ μὴ τὴν ταραχὴν ὀψεσθαι τῆς ἐκκλησίας μετ' ὀλίγον
 ἐτελεύτησεν P. — 3—4 καὶ δανιήλ ἐκ τῆς μ. ἐλθόντος P. —
 8 ὁ αὐτὸς βασιλεὺς P. — 11 ἀδιαφθόρως P. — 12 ἀειπαρθένου
 καὶ ἀδιαφθόρου P.

βασιλεύσαντος ἔφυγε πρὸς τὴν ἰδίαν πατρίδα. ἡ δὲ Βερίνα
 514 M. στέψασα Βασιλίσκον τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἐβασίλευσεν ἔτη β',
 ἅπερ ἐτάγησαν εἰς τοὺς χρόνους Ζήνωνος. καὶ κτίσας πα-
 λάτιον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκάλεσεν αὐτὸ εἰς τὸ ἴδιον
 5 ὄνομα τὰ Βασιλίσκου. μετὰ δὲ ταῦτα Ζήνων ὑποστρέψας
 καὶ εἰσελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῦτον χειρωσά-
 μενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσφυγόντα ἐξώρισεν ἅμα γυναικὶ
 καὶ τέκνοις ἐν τῷ φρουρίῳ Καππαδοκίας, ἐν ᾧ βληθέντες
 ἐν πύργῳ καὶ τῆς θύρας ἀναφραγείσης ἐτελεύτησαν.
 10 Ἐφ' οὗ Μαρτύριος Ἀντιοχείας διὰ τὴν τοῦ Ζήνωνος
 περὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν διαστροφὴν ἀποταξάμενος τῆς
 ἐπισκοπῆς ἐπ' ἐκκλησίας ἔφη· κλήρῳ ἀνυποτάκτῳ καὶ λαῷ
 ἀπειθεῖ καὶ ἐκκλησίᾳ ῥευπωμένῃ ἀποτάσσομαι φυλάττων
 ἑμαυτῷ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα. οὗτινος ἀναχωρήσαντος
 15 Πέτρος ὁ Κναφεὺς τυραννικῶς τῷ θρόνῳ ἐπεπήδησεν. ὃς
 καὶ πρῶτος ἐπενόησε τὸ μύρον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ παντός
 τοῦ λαοῦ ἀγιάζεσθαι καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ὕδατων ἐν τοῖς
 θεοφανίοις ἐπίκλησιν ἐν ἐσπέρᾳ γίνεσθαι καὶ ἐν ἐκάστη
 εὐχῇ τὴν θεοτόκον ὀνομάζεσθαι καὶ ἐν πάσῃ συνάξει τὸ
 515 M. 20 σύμβολον τῆς πίστεως λέγεσθαι πρότερον μὴ λεγόμενον εἰ
 μὴ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ. καὶ

3—5 Mal.? (cf. Untersuchungen p. 285). — 5—9 Mal.
 p. 379, 16. — 10—15 Theod. Lect. I, 21; 22. — 15—21 Th. L.
 II, 48 et 32. — 21—p. 619, 8 Th. L. II, 2 (cf. Untersuchungen
 p. 287).

1 βασιλεύσαντος AEGLNPR Exc. βασιλεύσαντα C βασιλεύ-
 σας BFV. — βερίνα CDGLPR βερίνη AB βηρίνα EF Exc.
 βυρίνα M. — 8 τῷ codd. om. Exc. — 9 ἐτελεύτησεν V et recc.
 quidam. — 12 ἐπ' ἐκκλησία BD. — 15 τυραννικῶς τῷ θρόνῳ
 BLP Theod. τῷ θρόνῳ τυραννικῶς rell. — 15. 16 ὅστις μαρτύ-
 ριος καὶ (καὶ om. L) πρῶτος FL ὃς καὶ πρῶτος ἡγουν ὁ μαρ-
 τύριος R. — 18 θεοφανείοις AP.

5 δὲ om. P. — 9 ἀναφραχθείσης P. — Post ἐτελεύτησαν
 sequitur in P narratio de Gennadio. cf. p. 616, 19 not. — 10 ἐφ'
 οὗ] καὶ P. — 11. 12 τὴν ἐπισκοπὴν P (debut τῇ ἐπισκοπῇ). —
 15 εἰσεπήδησεν P.

Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου τὸ λείψανον εὑρέθη ἐν Κύπρῳ ὑπὸ δένδρον κερατέαν ἔχων ἐπὶ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἰδιόγραφον τοῦ Βαρνάβα. ἐξ ἧς προφάσεως καὶ περιγεγόνاسι Κύπριοι τοῦ ἀκέφαλον εἶναι τὴν κατ' αὐτοὺς μητρόπολιν καὶ μὴ τελεῖν ὑπὸ Ἀντιόχειαν. ὅπερ εὐαγγέλιον 5 ἀποθέμενος Ζήνων ἐν τῷ παλατίῳ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγινώσκεται τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ.

[ιε'. Περὶ Ἀναστασίου.]

516 M.

Μετὰ δὲ Ζήνωνα ἐβασίλευσεν Ἀναστάσιος ὁ Δοραχηνὸς 10 ἔτη κζ'. καὶ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν περὶ τὸ παλάτιον εἰλου- 518 M. μένων καὶ τοῦ βασιλέως μονωτάτου καταλειφθέντος ἀδημονοῦντος, καὶ φεύγοντος ἀπὸ τόπων εἰς τόπους ἐν ἐνὶ τῶν κοιτωνίσκων κατέλαβεν αὐτὸν ἡ ὀργὴ καὶ ῥίψασα ἀπέκτεινεν, ὥστε αἰφνίδιον εὑρεθῆναι νεκρόν. 15

Ἐφ' οὗ Βιταλιανὸς ὁ Θράξ ἀντάρας καὶ παραλαβὼν τὴν 517 M. Θράκην ἅμα Σκυθίᾳ καὶ Μυσίᾳ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἀνάπλου πραιδεύων. ἀλλὰ ναυμαχήσαντος αὐτῷ Μαρίνου τοῦ ὑπάρχου μετὰ θείου ἀπύρου, οὗ κατεσκεύασε Πρόκλος ὁ φιλόσοφος, κατέφλεξε τὰς ναῦς τῶν βαρβάρων. βυθισθέντων δὲ 20 πάντων σχεδὸν Οὐννων καὶ Γότθων καὶ Βουλγάρων καὶ τοῦ

11—15 cf. Mal. p. 409, 17 Leo Gramm. p. 120, 10 (cf. Untersuchungen p. 289). — 16—p. 620, 2 Mal. p. 402, 3 sqq.

2 κεραταίαν AP. — ἔχων BV (ἔχων etiam cod. Barroc. Theodori). — 10 δοραχινὸς (δορρ. E δωρ. M -ίνος G) EGNP δαραχηνὸς B δυραχηνὸς C δυρραχηνὸς V δυρραχινὸς AF δυρραχίτης Exc. de ins. (ἀναστασίου τοῦ δοραχῆ C in nota marginali). — 13 ἀπὸ τόπου εἰς τόπον BV Leo ἀπὸ τόπου εἰς τόπους L. — 14 αὐτὸν om. AB. — 15 αἰφνίδιον om. N Exc. — εὗρ. αὐτὸν νεκρόν BV. — 18 ἐπάρχου PRV Exc. item p. 620, 6; 14. — 21 οὐννων BDPRV οὐννων ex οὐννων corr. m. 1 ut vid. G οὐννων C.

7 καὶ μεγάλη om. P. — 11—15 sic in P: καὶ ἀρρωστήσας καὶ βροχῆς μεγάλῃς καὶ ἀστραπῆς μετὰ σφοδροτάτης βροντῆς γενομένης ἀπέθανε προηθεὶς αἰφνίδιον (cf. Mal. p. 409, 17).

λοιποῦ στρατοῦ ἐν τῷ 'Ρεύματι, Βιταλιανὸς ἔφυγε μετὰ τῶν ὑπολειφθέντων ὀλίγων. καὶ πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐφάνη.

Καὶ γέγονε δημοτικὴ ἐπανάστασις περὶ τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς βουληθέντος τοῦ βασι-
 5 λέως προσθεῖναι εἰς τὸ τρισάγιον τό· ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς ἐλέησον ἡμᾶς. τοῦ γὰρ λογοθέτου καὶ τοῦ ὑπάρχου ἀνελ-
 θόντων ἐν τῇ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ τὴν αἵρε-
 σιν ἀρξαμένων ἐκ βασιλικῆς ἐπιτροπῆς κηρύττειν, ἐπῆλθεν
 ὁ δῆμος καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τῆς πόλεως κατ' αὐτῶν, καὶ
 10 μόλις ἐξέφυγον. καὶ γέγονε τοιαύτη στάσις καὶ ταραχὴ κρα-
 ζόντων· ἄλλον βασιλέα θέλομεν, ὡς καὶ τὸν βασιλέα καὶ
 τοὺς ἄρχοντας φεύγειν καὶ ἀποκρύπτεσθαι τὴν ὁρμὴν τοῦ
 λαοῦ. συναθροισθέντες οὖν οἱ στασιασταὶ καὶ εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ λογοθέτου καὶ τοῦ ὑπάρχου καταδραμόντες καὶ πάντα
 15 διαρπάσαντες ἐνεπύρισαν τοὺς τε οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς
 εὐρεθέντας ἐκεῖσε κατέσφαξαν. εἴτα γενομένης ταραχῆς με-
 γάλῃς καὶ στάσεως ἐμπρησμοὺς οἴκων πολλῶν ἐποιήσαντο
 καὶ φόνους μυρίους εἰργάσαντο καὶ ἄλλα τοιαῦτα φοβερά
 τε καὶ ἐξαισία κατετόλμησαν ὑβρίζοντες Ἀναστάσιον μετὰ
 20 κραυγῆς μεγίστης καὶ Βιταλιανὸν εὐφημοῦντες. καὶ οὕτως
 ἔλθόντες πλησίον τῆς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως κτισθείσης
 κιστέρνης τοῦ ἁγίου Μωκίου εὗρον τὸν ὑπὸ τοῦ βασιλέως

2 Mal.? — 3—16 Mal. p. 406, 22 (cf. Exc. de insidiis a Mommseno in Hermae vol. VI p. 375 edita). — 16—20 Theoph. p. 159, 14. — 20—p. 621, 8 Mal. l. l.

3 χριστιανοῦ V χριστιανῶν R. — 4 ὡς om. AB. — 5 τό ante ὁ om. AB. — 7 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ABDFP Exc. τῆς ἐκκλησίας τῆς μεγάλης CEGLRV. — 8 ἐκ βασιλικῆς προστά-
 ξεως F ἐκ βασιλικοῦ προστάγματος A. — 12 τὴν ὁρμὴν desinit cod. F τὴν ὁργὴν Exc. Mal. — 13 οὖν] δὲ C et recc. quidam δὲ καὶ V et recc. alii. — 14 τοῦ ὑπάρχου καὶ τοῦ λογοθέτου ADL. — 15 τε ABP om. rell. et Exc. — 20 μεγάλης CR. — 22 κιστέρ-
 νης EGP κιστέρνης BDLRV Exc. γιστέρνης (γῆστ. C) AC.

18 καὶ φόνους μυρίους εἰργάσαντο om. P. — 22 ἡῦρον P.

ἀγαπώμενον ἡγούμενον μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Φιλίππου, ὃν καὶ φονεύσαντες τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ δόρατος ἀναρτήσαντες ἔκραζον· οὗτός ἐστιν ὁ φίλος τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἁγίας τριάδος. ἐκβαλόντες δὲ καὶ γυναῖκα ἐγκλειστὴν οὖσαν πλη- 518 M. σίον τῆς Ξηροκέρκου πόρτης, εἰς ἣν ὁ βασιλεὺς ὁμοίως εἶχε 5 πίστιν, καὶ ταύτην ἀνεῖλον. τὸ δὲ σῶμα αὐτῆς συνδῆσαντες μετὰ τοῦ προφονευθέντος ἡγουμένου καὶ σύραντες ἔκαυσαν ἀμφότερα εἰς τὰ Στουδίου.

Ἐφ' ὧν χρόνων καὶ Μούδαρος ὁ τῶν Σαρακηνῶν φύλαρχος βαπτισθεὶς ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ἐν Συρίᾳ, Σευῆρος 10 ἐπισκόπους ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν δύο θέλων αὐτῷ μεταδοῦναι τῆς οἰκείας αἰρέσεως. ὧν τοῦ δόγματος τὸ ἄτοπον αἰσθόμενος ἔφη μετὰ πανουργίας· ἐδεξάμην γράμματα σήμερον ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος ἀπέθανεν. τῶν δὲ εἰπόντων ἀδύ- νατον εἶναι τοῦτο, καὶ πῶς, φησὶν, θεὸς γυμνὸς ἐσταυρώθη 15 καθ' ὑμᾶς, εἰ μὴ ἐκ δύο φύσεων ἦν ὁ Χριστός, εἶγε μηδὲ ἄγγελος ἀποθνήσκει; ὅπερ ἀκούσαντες καὶ σφόδρα καταπλαγέντες εἰς τὸ φυσικὸν φρόνημα τῆς προτάσεως αὐτοῦ ἀνεχώρησαν μετ' αἰσχύνης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ πλεῖστοι 519 M. ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παιδία πληγέντες δεινῶς ὑπὸ δαι- 20 μόνων ἀθρόως ὑλάκτουν. περὶ ὧν τις εἶδε καθ' ὕπνους φοβερόν τινα λέγοντα· διὰ τοὺς ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου

9—19 Theoph. p. 159, 19. — 19—p. 622, 1 Theoph. p. 162, 9.

5 ξηροκέρκου ADEGLV Exc. ξυροκέρκου R ξηροκέρτου B ξυλοκέρκου P ξυλοκέρτου C. — 7 προλεχθέντος RV. — 9 μούδαρος RV μούρδαρος L (Ἀλαμούνδαρος Theoph.). — 10 σευῆρος V σεύηρος L σεβῆρος recc. quidam σέβηρος G. — 14 ἐτελεύτησεν RV.

2 ὃν φονεύσαντες καὶ τὴν κεφ. ἐπὶ δόρατος P. — 3 ἁγίας om. P. — 4 ἐκβάλλοντες P. — πλησίον οὖσαν P. — 6 ἀνελόντες καὶ τὸ σῶμα συνδῆσαντες P. — 7 κατέκαυσαν ἀμφότερα τὰ σώματα εἰς P. — 12 τὴν οἰκείαν αἵρεσιν P. — 16 ἐκ om. P Theoph.

ταῦτα πάσχουσι δικαίως. καὶ Οὐννοὶ δὲ οἱ λεγόμενοι Βῆρες
περάσαντες τὰς Κασπίας πύλας πᾶσαν τὴν Ἀρμενίαν καὶ
Καππαδοκίαν καὶ Γαλατίαν καὶ Πόντον ἐξήλειψαν. καὶ ἐν
Νεοκαισαρείᾳ δὲ σεισμοῦ γίνεσθαι μέλλοντος ἄνθρωπός τις
ὁδεύων ἐπὶ τὴν πόλιν εἶδε στρατιώτας προάγοντας καὶ
ἕτερον ὀπισθεν κράζοντα· φυλάξατε τὸν οἶκον τοῦ θαυμα-
τουργοῦ Γρηγορίου. καὶ τοῦ σεισμοῦ γενομένου τὸ μὲν
πλεῖστον τῆς πόλεως ἔπεσεν, ὁ δὲ ναὸς τοῦ ἁγίου διεσώθη.

Καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ χρυσοχόος ἐφάνη τις πλάνος ὑπο-
10 δεικνύων τοῖς ἀργυροπράταις χεῖρας χρυσᾶς ἀνδριάντων καὶ
πόδας καὶ ἄλλα τινὰ σκεύη καὶ λέγων ὅτι· θησαυρὸν περι-
έτυχον μεστὸν τοιούτων εἰδῶν. καὶ πολλοὺς ἀπατήσας καὶ
 χρήματα πλεῖστα λαβὼν ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει φεύ-
520 Μ. γων, ἐν ᾗ πολλοὺς ὡσαύτως δελεάσας προσῆλθε καὶ τῷ
15 βασιλεῖ χρυσὸν καὶ διάλιθον χαλινὸν προσοίσας. ὁ δὲ βα-
σιλεὺς ἔφη πρὸς αὐτόν· ὄντως ἐμὲ οὐκ ἀπατᾷς. καὶ μαστι-
γώσας αὐτόν πολλὰ δέσμιον εἰς τὴν Πέτραν τὸ τῆς Ἀσίας
φρούριον ἐξώρισεν, ἐν ᾧ καὶ ἐτελεύτησεν.

Καὶ Κωάδης ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐν τινι φρουρίῳ τῶν
20 ἐκεῖσε μαθὼν ὡς λίθους τιμίους ἀποκεῖσθαι ἐν αὐτῷ, βου-

1—3 Theoph. p. 161, 28. — 3—8 Theoph. p. 144, 6 Theod.
L. II, 54. — 9—18 Th. L. II, 34. — 19—p. 623, 13 Theod. L.
II, 34.

1 οὐννοὶ BL οὐννοὶ ut. vid. A οὐνοὶ CRV οὐνοὶ DEGP. —
δὲ οἱ λεγόμενοι ABP Theoph. καὶ οἱ λεγ. R δὲ καὶ οἱ λεγ. rel.
— ἰβήρες C ἰβήρες RV (σαβῆρ et σαβῆρες codd. Theoph.). —
4 γίνεσθαι ABPR Theod. Theoph. γενέσθαι rel. — 11 καὶ ante
λέγων om. CV. — 11. 12 θησαυρῷ—μεστῷ DV. — 13 λαβὼν
πλεῖστα B πλεῖστα om. D. — 15 χρυσὸν (-ῶν B) codd. praeter R
ὀλόχρυσον R Theoph. — 16 δν ὁ βασιλεὺς λαβὼν ἔφη R (similia
Theoph.).

1 εἰκότως P. — 3 ἐρήμωσαν P. — 11 περιέτυχον μετὰ τοι-
αῦτα (om. εἰδῶν) P (γέμοντα ταῦτα Theoph. γεμ. τοιαῦτα ζώδια
Mal.). — 14 προσῆλθε om. P. — 15—16 χρυσὸν δλίλιθον (sic)
χαλ. προσ. ἔφη πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς P. — 16 ἀπατήσεις P. —
18 ἐν ᾧ καὶ μετ' ὀλίγον ἀπέθανεν P. — 20 ἐν αὐτῷ] καὶ P.

λόμενος αὐτοὺς ἀνελέσθαι διεκωλύετο παρὰ τῶν αὐτόθι δαιμόνων οἰκούντων. πᾶσαν τοίνυν μαγείαν ἐπιδειξαμένων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ μηδὲν ἰσχυσάντων ἦλθε διὰ τῶν Ἰουδαίων. ἀποτυχὼν δὲ κἀκεῖθεν συνεβουλεύθη διὰ τῶν χριστιανῶν καταργῆσαι τοὺς δαίμονας. ὁ δὲ τῶν ἐν 5 Περσίδι χριστιανῶν ἐπίσκοπος ἐπὶ τὸ αὐτὸ σύναξιν ἐπιτελέσας καὶ τῶν θείων μυστηρίων μεταλαβὼν καὶ τοῖς συνοῦσι χριστιανοῖς μεταδούς καὶ τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ διώξας τοὺς δαίμονας τῷ Κωάδῃ τὸ φρούριον παρέδωκεν. ὅς καταπλαγείς πάνυ καὶ φόβῳ κατασχεθεὶς προκαθεδρία 10 τὸν ἐπίσκοπον ἐτίμησεν, ἕως τότε Ἰουδαίων καὶ Μανιχαίων προτιμωμένων, καὶ μέντοι καὶ τοὺς χριστιανοὺς ἀγαπήσας ἔκτοτε τελείαν ἄδειαν δέδωκε τοῖς χριστιανίζειν ἐθέλουσιν.

Εὐφήμιός τις πρεσβύτερος καὶ πτωχοτρόφος Νεαπόλεως 521 M. τῆς κειμένης ἐν τῷ Ἀνάπλῳ προχειρίζεται εἰς ἐπίσκοπον 15 Κωνσταντινουπόλεως, ὅς ἅμα τῇ χειροτονίᾳ πρὶν ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸ σύνθρονον ἐκ τῶν ἱερῶν διπτύχων ἀπήλειψε Πέτρου τοῦ Μογγοῦ τὸ ὄνομα ταῖς ἰδίαις χερσὶ καὶ οὕτως εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον ἐκάθισεν. οὗτος δὲ ὁ Μογγὸς Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν ἐπίσκοπος, αἵρετικὸς δὲ διάπυρος. Εὐφήμιος 20 ζηλωτὴς ἦν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τοὺς ἐναντίους ἐδίωκεν, ὧν πρῶτος ἦν Ἀναστάσιος ὁ τότε σιλεντιάριος, ὕστερον δὲ βασιλεὺς γενόμενος. ὃν τὰ Εὐτυχοῦς μαθὼν φρονοῦντα καὶ ὀχλοποιοῦντα ἰδὼν τὴν καθέδραν αὐτοῦ τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνέτρεψε καὶ αὐτῷ χαλεπῶς ἀπειλῶν ἐδή- 25

14—20 Theod. L. cf. Theoph. p. 133, 14. — 20—p. 624, 3 cf. Theoph. p. 134, 19.

13 ἔκτοτε τελείαν scripsi e coniect. codicis Vat. 154. ἔκτοτε-λείαν P ἔκτοτε λίανrell. — 20 εὐφήμιος δὲ EGR εὐφ. γὰρ V. — 25 ἀνέτρεψε DE Theoph. ἀνέστρεψεrell. — ἐδήλωσεν ἀπειλῶν AB.

3 θεραπόντων] μάγων P Theod. Theoph. — 10 καὶ φόβῳ κατασχεθεὶς om. P. Theod. Theoph. — 12 μὴ προτιμώμενον P. — 14—p. 626, 2 om. P.

λωσεν, ὥς, εἰ μὴ τὰ τῆς ἡσυχίας ἄγει, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 ἀποκείρει καὶ τοῖς δήμοις θριαμβεύει. καὶ βασιλεῖ δὲ τὰ
 κατ' αὐτὸν ἐγνώρισε καὶ ἐξουσίαν τὴν κατ' αὐτοῦ ἔλαβεν.
 Ζήνων βασιλεὺς ἐτελεύτησεν, ἀναγορεύεται δὲ εἰς βασιλέα
 5 ὑπὸ Ἀριάδνης τῆς Αὐγούστης Ἀναστάσιος ὁ σιλεντιάριος.
 περὶ οὗ ἀντίστη Εὐφῆμιος ὁ ἐπίσκοπος αἵρετικὸν καλῶν
 καὶ τῶν χριστιανῶν ἀνάξιον. Ἀριάδνης δὲ καὶ τῶν τῆς
 συγκλήτου συναινεῖν ἀναγκαζόντων Εὐφῆμιον, οὐκ ἄλλως
 τοῦτο ποιῆσαι ἠνέσχετο, εἰ μὴ ὁμολογίαν ἔγγραφον παρ' αὐτοῦ
 10 ἐκομίσατο, ὥς εἰς ὄρον πίστεως δέχεται τὰ ἐν Χαλκηδόνι
 δογματισθέντα. τὴν δὲ ὁμολογίαν αὐτοῦ βιαίως τὸν Εὐφῆ-
 μιον ἀπήτησε βασιλεύσας. Μανιχαῖοι καὶ Ἀρειανοὶ ἔχαιρον
 522 M. Ἀναστασίῳ, Μανιχαῖοι μὲν ὥς τῆς μητρὸς αὐτοῦ ζηλωτρίας
 οὔσης αὐτῶν, Ἀρειανοὶ δὲ ὥς Κλέαρχον τὸν θεῖον πρὸς
 15 μητρὸς Ἀναστασίου ὁμόδοξον ἔχοντες. πολλὰ τῶν Ἰσαύρων
 ἄτοπα καὶ ἀπάνθρωπα τολμώντων ἐν Κωνσταντινουπόλει,
 Ἀναστάσιος ἅπαντας τῆς βασιλίδος ἐξέβαλεν. οἱ δὲ ἐξελ-
 θόντες πρὸς τυραννίδα ὥρμησαν καὶ ἕως τοῦ Κοτυαείου
 ἐξέδραμον. καθ' ὃν ὁ βασιλεὺς στρατὸν ἐξέπεμψε καὶ Ἰωάν-
 20 νην τὸν Σκύθην καὶ Ἰωάννην τὸν Κυρτόν. τοῦ δὲ πολέμου
 ἐπὶ ε' ἔτη κρατήσαντος, Ἀναστάσιος ἀποκαμὼν ἐθάρρησεν
 Εὐφημίῳ τῷ ἐπισκόπῳ ὥς εἰρήνης ἐφίεται, καὶ ἵνα συνα-
 γάγῃ τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους καὶ δόξῃ ὑπὲρ τῶν
 Ἰσαύρων παρακαλεῖν. Εὐφῆμιος δὲ ἐξήγαγε τὸ λεχθὲν πρὸς
 25 Ἰωάννην πατρίκιον πενθερὸν Ἀθηνοδώρου ἑνὸς τῶν ἐξαρ-

4—p. 625, 6 Th. L. II, 6—10.

2 θριαμβεύσει BV. — 4 ζήνων βασιλεὺς ADE (cf. p. 625, 6)
 ζήνων ὁ βασιλεὺς BCV ὅτε ζ. ὁ βασ. R ὁ δὲ βασ. ζ. G. — 10 ὥς
 εἰ ὄρον G ὥσει ὄρον C ὥς εἶορον L ὥς εἰς ὄρος B. — καὶ δέ-
 χεται BV. — χαλκηδόνι DEGRV χαλχιδόνι (-ώνι AC) ABC. —
 11 βεβαίως ER. — 12 ἀπάτησε E ἠπάτησε vel ἐπάτησε recs.
 — μανιχαῖοι δὲ καὶ (οἱ add. A) ἀρ. AR οἱ δὲ μαν. καὶ ἀρ. G.
 — 15 πολλὰ δὲ τῶν GR. — 18 κοτυαείου BV Theod. κοτιαείου
 D Exc. de insid. κοτυαίου E κοτιαίου CR κοταίου G κουτωαίου A
 (ω m. 1 ex ai ut vid.). — 25 πενθερὸν] ἀδελφὸν RV.

χόντων τῶν Ἰσαύρων. ὁ δὲ δραμὼν πάντα ἀπαγγέλλει τῷ βασιλεῖ, ὅπερ εἰς ἔχθραν τὸν βασιλέα κατὰ Εὐφημίου ἐξώπλισε μείζονα. Ἀναστάσιος δὲ βασιλικώτερον κινηθεὶς κατὰ τῶν Ἰσαύρων τούτους κατὰ κράτος ἐνίκησε καὶ πέμψας πρὸς Εὐφήμιον Εὐσέβιον τὸν μάγιστρον δηλοῖ αὐτῷ· αἰ εὐχαί 5 σου, ὁ μέγας, τοὺς φίλους σου ἡσβόλωσαν. Ἀναστάσιος βασιλεὺς τὰς ἐπιβουλὰς τῶν Ἰσαύρων ἐπιγράψας Εὐφημίῳ, καὶ ὥς εἴη γράμματα πεπομφῶς τοῖς τυράννοις, συνήγαγε τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους, οἵτινες βασιλεῖ χαριζόμενοι ἀκοινωνησίᾳ καὶ καθαιρέσει τὸν ἄνδρα ἡμέλψαντο. καὶ προ- 10 χειρίζεται ὁ βασιλεὺς εἰς ἐπίσκοπον Μακεδόνιον πρεσβύτερον τῆς ἐκκλησίας καὶ σκευοφύλακα. ὁ μέντοι λαὸς δι' Εὐφήμιον ἐστασίαζον, ἐν οἷς εἰς τὸ ἵπποδρόμιον ἔδραμον λιτανεύοντες. ἀλλ' οὐδὲν ὦνησαν, τοῦ γὰρ βασιλέως ἐνίκα ἡ ἔνστασις. Εὐφήμιον εἰς Εὐχαΐταν βασιλεὺς περιορισθῆναι 15 523 M. προσέταξεν. ὁ δὲ λόγον ἤτησε διὰ Μακεδονίου λαβεῖν ὥς ἐπιβουλῆς χωρὶς κατὰ τὸν τόπον ἀπάγεται. ἐπιτραπείς δὲ τὸν λόγον δοῦναι ὁ Μακεδόνιος ἐπαινετόν τι σκεψάμενος, ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ τοῦ Εὐφημίου ὄντος, τὸ ὠμοφόριον τὸ ἐπισκοπικὸν ἑαυτοῦ ἀφαιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ ἀρχidiaκόνου προσ- 20 ἔταξε καὶ οὕτως εἰσῆλθε πρὸς τὸν Εὐφήμιον. δανεισάμενος δὲ καὶ χρήματα παρέσχε τῷ Εὐφημίῳ εἰς δαπάνας τῶν σὺν

6—15 Th. L. II, 12. — 15 — p. 626, 2 Th. L. II, 15; 14.

1 ἀναγγέλλει A Th. L. (*sed* ἀπήγγειλε *etiam* Theoph.) — 2 τὸν βασιλέα κατὰ εὐφ. CDEGRV Th. L. κατὰ εὐφ. τὸν βασ. AB Theoph. — 6 ὁ μέγας AB Theoph. (*in Theodori cod. haec verba interierunt*) κύρι (κύρι codd. plerique) ὁ μέγας rell. — ἀναστ. ὁ βασιλεὺς B ἀναστ. δὲ ὁ βασ. GR. — 9 ἐπιδημοῦντας ER. — τῷ βασιλεῖ BGL. — 12 καὶ om. CDR. — 15. 16 καὶ προσέτ. ὁ βασ. τὸν εὐφ. εἰς εὐχ. περιορισθῆναι G. — 15 εὐφήμιον δὲ ABR διὸ καὶ εὐφ. L. — εἰς εὐχ. βασιλεὺς περιορισθῆναι A Theod. ὁ βασ. εἰς εὐχ. περιορ. CDERV εἰς εὐχ. περιορ. ὁ βασ. B ὁ βασιλεὺς om. L. — εὐχαΐταν AG εὐχαΐτα* (*una litt. eras.*) D εὐχαΐτα V εὐχαΐτα E ἀχαΐτα vel ἀχαΐται vel ἀχαΐταν recc. — 20 ὑπὸ τοῦ ἀρχidiaκόνου add. ex ABV Theod. om. rell. — 21 εἰσελθὼν E εἰσελθεῖν R.

αὐτῷ. Μακεδόνιος ἀσκητὴς ἦν καὶ ἱερός, ὡς ὑπὸ Γενναδίου τραφεῖς, οὗ καὶ ἀδελφιδοῦς ὑπῆρχεν.

524 M.

[15'. Περὶ Ἰουστίνου.]

Μετὰ δὲ Ἀναστάσιον ἐβασίλευσεν Ἰουστῖνος ὁ Θραξ
 5 ἔτη θ'. ἐφ' οὗ ἀστὴρ ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπάνω τῆς
 Χαλκῆς πύλης τοῦ παλατίου ἐπὶ ἡμέρας καὶ νύκτας κς'.
 καὶ γέγονε σεισμὸς φοβερώτατος, καὶ ἡ μὲν Κωνσταντινού-
 πολις ἐν διαφόροις τόποις ἀπέλαβεν, ἡ δὲ μεγάλη Ἀντιόχεια
 525 M. πάθος ἔπαθεν ἀνεξήγητον. τοσοῦτον γὰρ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ
 10 ἐπῆλθεν αὐτῇ, ὡς καταπτωθῆναι σχεδὸν πᾶσαν τὴν πόλιν
 καὶ τάφον γενέσθαι τῶν οἰκητόρων. τινὰς δὲ καταχωσθέντας
 καὶ ἔτι ζῶντας ὑπὸ τὴν γῆν ἐξελθὼν πῦρ ἐκ τῆς γῆς τού-
 τους κατέφλεξεν. ὁμοίως καὶ ἕτερον πῦρ ἐκ τοῦ ἀέρος κατ-
 ἦρχετο καθάπερ σπινθῆρες καὶ κατέκαιεν ὥσπερ ἀστραπὴ
 15 τὸν εὐρισκόμενον. ἡ δὲ Πομπιούπολις τῆς Μυσίας διαρρα-
 γεῖσα μέσον, καὶ τὸ ἥμισυ καταποθὲν μετὰ τῶν οἰκητόρων,
 ἔκραζον ὑπὸ τὴν γῆν οἱ ἄνθρωποι ἐλεηθῆναι ζητοῦντες.
 καὶ διέμεινεν ἡ γῆ διηνεκῶς σειομένη τὸν ἐνιαυτὸν ὅλον
 ἐκεῖνον. καὶ γυνὴ δὲ τις ἐκ τῆς Κιλικίας ἐφάνη γιγαντο-
 20 γενῆς ὑπερέχουσα τῇ ἡλικίᾳ πάντα ἄνθρωπον μακρὸν πῆχυν
 ἕνα, καὶ πλατεῖα ὑπῆρχε σφόδρα.

5—8 cf. Leo Gramm. p. 123, 16. — 8—15 Theoph. p. 172, 12.
 — 15—17 Theoph. p. 216, 17. — 18—19 Theoph. p. 172, 18. —
 19—21 Theoph. p. 171, 29.

1 μακεδόνιος δὲ G ὁ δὲ μακ. V ὁ γὰρ μακ. οὗτος L. —
 ἱερέυς BC. — 2 ὑπῆρχεν AB Th. L. ἐτύγγανεν tell. — 6 κε' N
 κς' E. — 12 ἐκ τῆς γῆς EGPRV Theoph. ἀπὸ τῆς γῆς BCLN
 ἀπὸ τὴν γῆν A. — 15 πομπηιούπολις BELV. — 18 διηνεκῶς
 om. CEGNR. — 21 καὶ πλατεῖα ὑπ. σφόδρα om. B. — καὶ
 πλατεῖα APRV καὶ πλατεῖα δὲ CEGN.

17 ἦσαν ὑπὸ τὴν γῆν κρᾶζοντες ἐλεηθῆναι P (Similia
 Theoph.). — 21 ὑπῆρχε om. P Theoph.

[ιζ'. Περὶ Ἰουστινιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰουστινὸν ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς ἀνεψιὸς 526 M. αὐτοῦ ἔτη λθ'. ὃς ἀνακαινίσας τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Σοφίαν εἰς κάλλος καὶ μέγεθος πρότερον κτισθεῖσαν ὑπὸ Κωνσταντίου υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου παρέδωκε καὶ 5 τροπάρην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψάλλεσθαι, οὗ ἡ ἀρχὴ· ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ. ἐφ' οὗ ἡ Ἀντιόχεια Θεοῦ 527 M. πόλις ἤρξατο προσαγορεύεσθαι, καὶ ἡ ὑπαπαντὴ ἔλαβεν ἀρχὴν ἐορτάζεσθαι· ἥτις οὐκ ἔστιν ἐναρίθμιος ταῖς δεσποτικαῖς ἐορταῖς. 10

Ὁ γάρ τοι θεῖος Χρυσόστομος οὕτω λέγει· ἐν ἑξ ἡμέραις ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ πάντα, καθὼς γέγραπται, τῇ δὲ ζ' κατέπαυσεν. διὸ καὶ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς εὐδοκήσας καὶ ἐνανθρωπήσας τὸν αὐτὸν τρόπον κατὰ τὸν ἀριθμὸν 15 τῶν ἡμερῶν τῆς κοσμοποιίας τὰς ἐορτάς παρέδωκεν ἡμῖν τῆς αὐτοῦ οἰκονομίας. πρώτη μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ῥίζα τῶν ἐορτῶν Χριστοῦ ἡ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου Μαρίας μετὰ τὴν σύλληψιν γέννησις, δευτέρα δὲ ἡ ἐπι-

3—4 cf. Leo Gramm. p. 126, 18. — 5—7 Theoph. p. 216, 28. — 7—8 Theoph. p. 178, 7 Cram. An. II p. 110, 8. — 8—9 Theoph. p. 222, 23 Cram. An. p. 110, 17. — 11—p. 628, 12 Chrysost. or. spur. in ascens. IV. Migne Tom. 52, 799. — 11 Exod. 20, 11. — 13 Luc. 19, 10.

3 ὃς καὶ ἀνακαινίσας BRV. — 4 ὑπὲρ τὸ πρότερον Leo. — 5 τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου BNP et recc. quidam κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ACEGV et recc. alii. — 6 τροπάρην ADP τροπάρην M τροπάριον CEGLV ^{πρ}τὸ BR. — 7 θεούπολις EN om. B. — 11 οὕτω om. A (cf. *infra* lect. cod. P). — 13 ἐπ' ἐσχάτου CEGNP Chr. ἐπ' ἐσχάτων (ἐπαισχ. A) ABRV. — 15 ἐνανθρωπίσας GNV. — 17 οὖν om. RV. — 18 χριστοῦ ABP Chr. τοῦ χριστοῦ rell.

7 ἐφ' οὗ καὶ ἡ P. — 9 τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν P. — 11 χρυσόστομός φησιν· ἐν ἑξ τοίνυν ἡμ. P. — 17 καὶ πρώτη μὲν οὖν P.

φάνιος, τρίτη δὲ ἡ τοῦ σωτηρίου πάθους ἡμέρα, τετάρτη δὲ ἡ ὑπερένδοξος ἀνάστασις, καθ' ἣν καὶ ἐν τοῖς καταχθονίοις γενόμενος ὁ λυτρωτὴς συνανέστησε τοὺς δικαίους καὶ τοὺς πιστεύσαντας, πέμπτη δὲ ἡ πρὸς οὐρανοὺς αὐτοῦ ἀνά-
 5 ληψις, ὡς καὶ ἐν πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα διεπράχθη, ἕκτη δὲ ἡ τῆς ἐπιφοιτήσεως ἡμέρα τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἑβδόμη δὲ ἡ προσδοκωμένη τῆς καθολικῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν μεγάλη καὶ ἀδιάδοχος ἡμέρα. τότε γὰρ ἑορτάσουσιν ὄντως μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης οἱ μέλλοντες
 628 M. 10 κληρονομεῖν ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Χρυσόστομος.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ ἐξελθοῦσα ἡ θάλασσα ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῆς ἐπὶ μίλια γ'
 15 πρὸς τὰ μέρη τῆς Θράκης χωρία πολλὰ καὶ προάστεια ἐξαφανίσασα, ἀνθρώπους δὲ ἀναριθμήτους ἀποπνίξασα πάλιν ὑπέστρεψεν. καὶ ὁ δῆμος ἀντάρας τὸ λεγόμενον πρασινοβένετον καὶ πολλὴν ἀταξίαν καὶ ἄρπαγὴν καὶ σφαγὴν καὶ ἔμπρησμον ἐν τῇ πόλει ποιήσαντες ἀναγορεύουσι βασιλέα
 20 Ὑπάτιον ἐν τῷ ἱππικῷ. πολλοῦ δὲ λαοῦ συνδραμόντος, καὶ τοῦ ἱππικοῦ πληρωθέντος, προσέταξεν Ἰουστινιανὸς τὸν στρατὸν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἄνωθεν, οἱ δὲ κάτωθεν τοῦ καθίσματος τοξεύοντες ἀπέκτειναν χιλιάδας λ', ἐν οἷς καὶ τὸν Ὑπάτιον χειρωσάμενος ἀνεῖλεν ὡς βασιλικὸν διάδημα φορέσαντα.

10 I. Cor. 2, 9. — 13—17 cf. Theoph. p. 224, 29. — 17—24 cf. Mal. p. 473, 5. Chron. Pasch. p. 620, 3 Cram. An. II p. 112, 19 Theoph. p. 181, 24 Leo Gr. p. 126, 6.

5 καὶ ὡς AB. — 21 τὸν λαὸν (τῷ λαῷ V) καὶ τὸν στρατὸν (τῷ στρατῷ V αὐτοῦ add. R) CRV.

12 καὶ ταῦτα μὲν ὁ χρ. om. P. — 13—17 sic in P: καὶ ἡ θάλασσα δὲ τῆς Θράκης ἐξελθοῦσα ἐπὶ μίλια τρία μέχρις ὠρῶν γ' καὶ πολλοὺς ἀποπνίξασα καὶ χωρία καὶ προάστια πλείστα ἐξαφανίσασα πάλιν ὑπέστρεψεν. — 20 ὑπάτιόν τινα P. — 21 πλησθέντος P.

Καὶ ἡ πέμπτη γέγονε σύνοδος τῶν ρξε' πατέρων.

Πέμπτη σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ρξε' ἁγίων πατέρων ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου βασιλείας κς' ἐπὶ Βιγιλίου τοῦ ἁγιοτάτου πάπα Ῥώμης διὰ λιβέλλου τὴν ὀρθὴν πίστιν κυροῦντος, ἧς ἡγοῦντο Εὐτύχιος 5 Κωνσταντινουπόλεως, Ἀπολινάριος Ἀλεξανδρείας, Δόμνος Ἀντιοχείας, Στέφανος ἐπίσκοπος Ῥαφείας, Γεώργιος ἐπίσκοπος τῆς Τιβεριωτῶν πόλεως καὶ Δαμιανὸς ἐπίσκοπος Σωζοπόλεως, τοποτηρηταὶ Εὐτυχίου Ἱεροσολύμων, κατὰ Ὠριγένους καὶ τῶν τὰ ἐκείνου ἄσεβῃ δόγματα διαδεξαμένων Διδύμου 10 καὶ Εὐαγρίου τῶν πάλαι ἄκμασάντων καὶ τῶν ἐκτεθέντων 529 M. παρ' αὐτοῖς κεφαλαίων, ἐν οἷς ἐληρώδουν προὑπάρχειν τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων, ἐξ Ἑλληνικῶν ὀρμώμενοι δογμάτων τὴν μετεμψύχωσιν δοξάζοντες, καὶ τέλος εἶναι τῆς κολάσεως, καὶ τὰ σώματα ἡμῶν μὴ ἀνίστασθαι τὰ αὐτὰ ἐν τῇ ἀνα- 15 στάσει, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατάστασιν, τὸν παράδεισον ἀλληγοροῦντες καὶ μήτε γεγενῆσθαι μήτε εἶναι ὑπὸ τοῦ θεοῦ αἰσθητὸν παράδεισον, μήτε δὲ ἐν σαρκὶ πλασθῆναι τὸν Ἀδάμ. ἅτινα δόγματα ἕως χρόνου τὸ πλεον ἐκρύπτετο, εἰς πλῆθος δὲ ἐπιδιδούντα καὶ πολλοὺς τῆς ἐκ- 20 κλησίας λυμαινόμενα τηνικαῦτα στηλιτευθέντα ἀνεθεμάτισαν.

1 πατέρων ἐν κωνσταντινουπόλει τὸ β' R. — Post πατέρων A add. ἀπὸ γοῦν τῆς δ' ἕως τῆς ε' ἔτη ρβ' et in mg. σύνοδος ε'. Eadem fere DEGL et recc. quidam in mg., item M m. 2. — 2 πέμπτη γέγονεν ἐν κωνστ. ρξε' ἁγίων πατέρων AB ἡ δὲ πέμπτη σύνοδος τῶν ρξε' ἁγίων (ἁγίων ρξε' C) πατέρων γέγονεν CEGNV πέμπτη — πατέρων om. LR. — 3 βασιλέως CG βασι B. — 4 βιγιλίου BV γιβιλίου M. — 7 ραφείας AB ραφίας rell. — 9 τοποτηρηταὶ δὲ εὐτ. CERV. — 18 μήτε δὲ μηδὲ AB. — 20 ἐπιδιδόντα AV. — 21 τηνικαῦτα CEGN et recc. quidam. — ἀνεθεματίσθησαν V.

1—p. 630, 7 sic in P: καὶ ἡ πέμπτη γέγονε σύνοδος τῶν ρξε' πατέρων ἐν κωνσταντινουπόλει κατὰ Ὠριγένους καὶ τῶν τὰ ἐκείνου διαδεξαμένων ἄσεβῃ δόγματα διδύμου καὶ εὐαγρίου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ καὶ κατὰ Θεοδώρου μομφουεστίας διδασκάλου νεστορίου. οὗς καὶ ἀνεθεμάτισε κατὰ τοὺς τύπους τοῦ βασιλέως περιέχοντας οὕτως·

ἔτι δὲ καὶ κατὰ Θεοδώρου τοῦ Μομφουεστίας, διδασκάλου
γεγονότος Νεστορίου τοῦ Ἰουδαίουφρονος, ἀνεθεμάτισε μετὰ
τῆς λεγομένης Ἰβρα ἐπιστολῆς καὶ τινων συγγραμμάτων Θεο-
δωρήτου τοῦ ἐπισκόπου Κύρου συγγραφέντων κατὰ τῶν ιβ'
8 κεφαλαίων τοῦ μακαρίου Κυρίλλου.

Τὸ δὲ γράμμα τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον
περιεῖχεν οὕτως· περὶ μὲν Ὁριγένους καὶ τῶν ὁμοφρόνων
αὐτοῦ σπουδῇ γέγονεν ἡμῖν καὶ ἔστιν ἀτάραχον τὴν ἁγίαν
τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν διαφυλάτ-
10 τεσθαι καὶ τὰ ὅπως οὖν ἀναφυόμενα τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει
ἐναντία κατακρίνεσθαι. ἐπεὶ τοίνυν διέγνωσται ἡμῖν, ὥς
τινες ἐν Ἱεροσολύμοις εἰσὶ μοναχοὶ δῆπουθεν Πυθαγόρα
καὶ Πλάτωνι καὶ Ὁριγένει τῷ καὶ Ἀδαμαντίῳ καὶ τῇ τού-
των δυσσεβείᾳ καὶ πλάνῃ κατακολουθοῦντες καὶ διδάσκοντες,
15 δεῖν ᾧήθημεν φροντίδα καὶ ζήτησιν ποιήσασθαι περὶ τού-
των, ἵνα μὴ τέλεον διὰ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Μανιχαϊκῆς
ἀπάτης αὐτῶν πολλοὺς ἀπολέσωσιν. λέγουσι γάρ, ἵνα ἐκ
πολλῶν ὀλίγα μνημονεύσωμεν, ὅτι νόες ἦσαν δίχα παντὸς
ἀριθμοῦ τε καὶ ὀνόματος, ὥς ἐνάδα πάντων εἶναι τῶν λογι-
20 κῶν τῇ ταυτότητι τῆς οὐσίας καὶ ἐνεργείας καὶ τῇ δυνάμει
καὶ τῇ πρὸς τὸν Θεὸν λόγον ἐνώσει τε καὶ γνώσει. καὶ ὥς
530 M. κόρον αὐτῶν λαβόντων τῆς θείας ἀγάπης καὶ θεωρίας κατ'
ἀναλογίαν ἐπὶ τὸ χειρόν τῆς ἐκάστου τροπῆς λεπτομερέστερα
ἢ παχυμερέστερα σώματα ἀμφιάσασθαι καὶ ὀνόματα κληρώ-
25 σασθαι, κἀντεῦθεν τὰς οὐρανίας καὶ λειτουργικὰς ὑποστῆναι

1 κατὰ om. D. — μομφουεστίας GL μόμψου ἐστίας E
μουμφουεστίας M μοψουεστίας V. — 3 ἰβρα sine acc. A ἰβᾶ V
ἰβρα CM. — 4 τοῦ om. BN. — 7 περὶ μὲν ABCP περὶ μὲν οὖν
rell. — 12 δῆθεν P δῆπου R. — 13 καὶ ante Ἀδαμαντίῳ om.
BN. — 16 τέλειον E et recc. quidam. — 17 ἐκ τῶν πολλῶν
CEGMR. — 21 καὶ τῇ πρὸς ABP καὶ om. rell. — πρὸς Θεὸν
ABR. — 22 κατὰ ἀναλογίαν codd. praeter AEP. — 24 ἢ πα-
χυμερέστερα ABP ἢ καὶ παχύτερα rell. — 25 οὐρανίους V et
recc. nonnulli.

6 ἁγίαν om. P. — 8 ἡμῖν τε καὶ P. — 14 δυσμενεία P.

δυνάμεις. ἀλλὰ μὴν καὶ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἀστέ-
 ρας καὶ αὐτὰ τῆς αὐτῆς τῶν λογικῶν ἐνάδος ὄντα ἐκ τῆς
 ἐπὶ τὰ χεῖρω τροπῆς τοῦτο γεγονέναι ὅπερ εἰσὶν, τὰ δὲ ἐπὶ
 πλεῖον τῆς θείας ἀγάπης ἀποψυγέντα λογικὰ ψυχὰς ὀνο-
 μασθῆναι καὶ σώμασι παχυτέροις τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐμβλη- 5
 θῆναι, τὰ δὲ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς κακίας ἐληλακότα ψυχροῖς
 καὶ ζοφεροῖς ἐνδεθῆναι σώμασι καὶ δαίμονας γεγονέναι τε
 καὶ ὀνομασθῆναι. καὶ ὅτι ἐξ ἀγγελικῆς μὲν καταστάσεως
 ψυχικὴ γίνεται κατάστασις, ἐκ δὲ ψυχικῆς δαιμονιώδης τε
 καὶ ἀνθρωπίνῃ, ἓνα δὲ νοῦν μόνον ἐκ πάσης τῆς ἐνάδος 10
 τῶν λογικῶν ἀκλόνητον μεῖναι καὶ ἀκίνητον τῆς θείας
 ἀγάπης καὶ θεωρίας, ὃς καὶ Χριστὸς καὶ βασιλεὺς καὶ
 ἄνθρωπος γέγονεν. καὶ ὅτι παντελὴς ἔσται τῶν σωμάτων
 ἀναλρεσις, αὐτοῦ τοῦ κυρίου πρῶτον ἀποτιθεμένου τὸ ἴδιον
 σῶμα καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων. καὶ ὅτι ἀνακομίζονται πάλιν 15
 ἅπαντες εἰς τὴν αὐτὴν ἐνάδα καὶ γίνονται νόες, καθὰ καὶ
 ἐν τῇ προϋπάρξει ἐτύγχανον, ἀποκαθισταμένου δηλονότι
 καὶ αὐτοῦ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων εἰς τὴν
 αὐτὴν ἐνάδα καὶ τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀθέων ἀνθρώπων μετὰ
 τῶν θείων καὶ θεοφόρων ἀνδρῶν καὶ τῶν οὐρανίων δυνά- 20
 μεων καὶ τὴν αὐτὴν ἐξόντων ἔνωσιν πρὸς τὸν θεόν, ὅποιαν
 ἔχει καὶ ὁ Χριστός, καθὼς καὶ προϋπῆρχον, ὥς μηδεμίαν
 εἶναι διαφορὰν τῷ Χριστῷ πρὸς τὰ λοιπὰ λογικὰ παντελῶς
 οὔτε τῇ οὐσίᾳ οὔτε τῇ γνώσει οὔτε τῇ δυνάμει οὔτε τῇ
 ἐνεργείᾳ. ὁ γάρ τοι Πυθαγόρας ἀρχὴν τῶν πάντων ἔφησεν 25
 εἶναι τὴν μονάδα, καὶ πάλιν Πυθαγόρας καὶ Πλάτων δῆμόν
 τινα ψυχῶν ἀσωμάτων εἰπόντες καὶ τὰς ἁμαρτάδι τινὲ περι-

25—26 Theodoret. Graec. aff. cur. II Migne Tom. 83, 833 A.
 26 — p. 632, 3 Theod. ib. V Migne 928 C.

9 ψυχικῆς ABPV τῆς ψυχικῆς tell. — 10 μόνον νοῦν N μόνον
 om. R. — 15 πάλιν om. A post γίνονται ins. B. — 16 πάντες A
 om. B. — 17 ἐν τῇ] ἐν ᾗ R ἐνὶ C. — 20 ἀνδρῶν] ἀνθρώπων V
 πατέρων C.

πεσούσας τιμωρίας χάριν εἰς σώματα καταπέμπεσθαι λέγου-
 σιν, ὅθεν ὁ Πλάτων δέμας τὸ σῶμα καὶ σῆμα κέκληκεν,
 ὥς ἐν τούτῳ τῆς ψυχῆς οἶονεῖ δεδεμένης καὶ τεθραμμένης.
 581 M. εἶτα περὶ τῆς ἐσομένης κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως τῶν
 5 ψυχῶν αὐθις φησιν· ἡ μὲν παιδεραστήσαντος καὶ κακῶς
 βιώσαντος μετὰ φιλοσοφίας ψυχὴ τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετείῃ
 ἔωνται κολασθεῖσα, καὶ οὕτω πτερωθεῖσα τῷ χιλιοστῷ ἔτει
 ἐκβάλλεται καὶ ἀπέρχεται, αἱ δὲ ἄλλαι, ὁπόταν τόνδε τὸν
 βίον τελευτήσωσιν, αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ τῆς γῆς δικαιοτήρια
 10 ἐλθοῦσαι δίκην ἅμα καὶ λόγον τίσουσιν, αἱ δὲ εἰς τοῦ
 οὐρανοῦ τινὰ τόπον ὑπὸ τῆς δίκης κουφισθεῖσαι διάξουσιν
 ἀξίως καθὼς ἐβίωσαν. οὗ τὴν ἀτοπίαν τοῦ λόγου κατα-
 μαθεῖν ῥᾶδιον. τίς γὰρ αὐτὸν ἐδίδαξε τὰς τῶν ἐτῶν περι-
 ὁδους καὶ χιλιάδας; καὶ ὅτι χιλίων διεληλυθότων ἐτῶν τότε
 15 τῶν ψυχῶν ἐκάστη εἰς ἴδιον ἀπέρχεται χώρον; τὰ δὲ μεταξὺ
 τούτων οὐδὲ τοῖς ἄγαν ἀσελγεστάτοις ἤρμοττε λέγειν, μήτι γε
 φιλοσόφῳ τοιούτῳ. τοῖς γὰρ τὴν ἀκραιφνή φιλοσοφίαν
 κατορθώκοσι τοὺς ἀκολάστους καὶ παιδεραστὰς συνέξευξε
 καὶ τούτους κᾀκείνους τῶν αὐτῶν ἄθλων ἔφησεν ἀπολαύ-
 20 σεσθαι. Πυθαγόρας τολύνην καὶ Πλάτων καὶ Πλωτῖνος καὶ

2 Plato Cratyl. p. 400 B. — 4—19 Theod. Graec. aff. cur. XI
 Migne 1108 C. — 5 Plato Phaed. p. 248 E. — 20—p. 633, 6
 Theodoret. Haeret. fabul. compendium V, 9 Migne 480 C.

2 κέκληκεν ABP Theod. ἐκάλεσεν rel. — 4 ἐπομένης (ἐπ. D) N.
 — 6 ψυχὴ μετὰ φιλοσοφίας N. — χιλιετῇ ABDG χιλιέτη C (χιλι-
 ετία Theod.). — 7 ἔωνται DEV ἔονται P ἔωνται G ἔωντε A
 ἔώντε C ἔᾶται BMR. — 9 τελευτήσωσιν ABP Theod. τελέσωσιν
 rel. — ὑπὸ τὴν γῆν BRV. — δικαιοτήρια BCDGV δικαιοτέρα R.
 — 10 τὸν οὐρανὸν CV οὐράνιον R. — 11 ὑπὸ τῆς δίκης κου-
 φισθεῖσαι P Theod. κουφ. ὑπὸ τῆς δίκης ABCR ὑπὸ τῆς δίκης
 om. EGN in E alia manu in mg. add. — 12 οὗ] οὐ AG R. —
 16 μήτι γε ABPV μήτοι γε rel. (μήπου γε Theod.). — 17 φιλο-
 σοφίαν ABPV Theod. πολιτείαν rel. — 18 κατορθώκοσι codd.
 praeter AP. — παιδεραστὰς BV παιδεράστας DE παιδαράστας
 (πεδ. A) AGMP (et R qui τοῖς — παιδαράσταις exhiib.) παιράστας C.
 — 19 ἀπολαύσεσθαι R ἀπολαύεσθαι C ἀπολαύειν B.

οἱ τῆς ἐκείνων συμμορίας ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχὰς συν-
 ομολογήσαντες προὔπαρχειν ταύτας ἔφησαν τῶν σωμάτων
 καὶ δῆμον εἶναι ψυχῶν, καὶ τὰς πλημμελοῦσας εἰς σώματα
 καταπίπτειν, ὥς ἔφην, καὶ τοὺς μὲν πικροὺς καὶ πονηροὺς
 εἰς παρδάλεις, τοὺς δὲ ἄρπακτικοὺς εἰς λύκους, τοὺς δὲ 5
 δολεροὺς εἰς ἀλώπεκας, τοὺς δὲ θηλυμανεῖς εἰς ἵππους.
 ἡ δὲ ἐκκλησία τοῖς θελοῖς ἐπομένη λόγοις φάσκει τὴν ψυχὴν
 συνδημιουργηθῆναι τῷ σώματι καὶ οὐ τὸ μὲν πρότερον, τὸ
 δὲ ὕστερον, κατὰ τὴν Ὁριγένους φρενοβλάβειαν. διὰ ταῦτα
 οὖν τὰ πονηρὰ καὶ ὀλέθρια δόγματα, μᾶλλον δὲ ληρῆ- 10
 ματα, προτρέπομεν τοὺς ὀσιωτάτους ὑμᾶς εἰς ἕν συνηγμέ-
 νους ἐπιμελῶς ἐντυχεῖν τῇ ὑποτεταγμένη ἐκθέσει καὶ ἕκαστον
 τῶν αὐτῶν κεφαλαίων κατακρίναι τε καὶ ἀναθεματίσαι μετὰ 532 M.
 τοῦ δυσσεβοῦς Ὁριγένους καὶ πάντων τῶν τὰ τοιαῦτα φρο-
 νούντων ἢ φρονησάντων εἰς τέλος. 16

Ἄπερ δὴ λοιπὸν ἡ σύνοδος ἀκούσασα, καὶ πάντα βασα-
 νίσαντες οἱ θεῖοι πατέρες ἐξεβόησαν· ἀναθεματίζομεν ὅλα
 ταῦτα μετὰ πάντας τοὺς τὰ τοιαῦτα φρονοῦντας ἢ φρονή-
 σαντας μέχρι τέλους.

Ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ Θεοδώρου τοῦ Μομφουεστίας καὶ 20
 τῶν λοιπῶν οὕτω πάλιν φησὶν ὁ βασιλικὸς τύπος· σπουδῇ
 γέγονε τοῖς ὀρθοδόξως καὶ εὐσεβῶς προβεβασιλευκόσιν, τοῖς
 ἡμετέροις πατράσιν, τὰς κατὰ καιρὸν ἀναφνομένας αἰρέσεις

7—8 Theod. *ib.* Migne 481 C. — 20 *sqq.* cf. Rescriptum
 Justiniani ad patriarchas in actis Synodi quintae apud Mansi
 Tom. IX, 178 *sqq.*

5 εἰς παρδάλεις — εἰς λύκους *om.* R. — εἰς παρδάλεις] εἰς
 ὄφεις V (εἰς ἔρπετά Theod.) *om.* C. — 8 οὐ τὸ] οὕτω CM *et ut*
vid. m. 1 B *in quo* οὐ τὸ *in lit.* — 9 φρενοβλάβειαν AN φρενοβλα-
 βίαν CGP. — 18 μετὰ πάντων τῶν — φρονοούντων ἢ φρονησάν-
 των BNV. — τὰ *om.* AG. — 20 τοῦ *om.* PR. — μομφουεστίας
 ACGM μόμψον ἐστίας EP μομφουεστίας V. — 22 βεβασιλευκόσι
 (*om.* προ) BR. — 28 κατὰ καιροὺς N.

4 κατὰ πίστιν P. — 17 ἀναθεματίζωμεν P.

διὰ συνόδων ὁσιωτάτων ἱερέων ἐκκόπτειν καὶ τῆς ὀρθῆς
 πίστεως καθαρῶς κηρυττομένης ἐν εἰρήνῃ τὴν ἁγίαν ἐκ-
 κλησίαν τοῦ θεοῦ διαφυλάττειν. διόπερ καὶ Κωνσταντῖνος
 ὁ μέγας Ἀρείου βλασφημοῦντος καὶ λέγοντος μὴ εἶναι τὸν
 υἱὸν ὁμοούσιον τῷ θεῷ καὶ πατρί, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ἐξ οὐκ
 ὄντων γεγονέναι, συναγαγὼν ἐν Νικαίᾳ τοὺς τιῆ' πατέρας
 καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε παραγενόμενος, καὶ τοῦ Ἀρείου καταδικα-
 σθέντος καὶ ἀναθεματισθέντος, ἐσπούδασε τὴν ὀρθόδοξον
 κρατῦναι πίστιν, δι' ἧς ὁμολογήσαντες οἱ θεῖοι πατέρες ὁμο-
 10 ούσιον εἶναι τὸν υἱὸν τῷ θεῷ καὶ πατρί, μέχρι νῦν ᾄδεται
 καὶ πιστεύεται. καὶ Θεοδόσιος δὲ ὁ πρεσβύτερος, Μακεδονίου
 ἀρνούμενου τὴν θεότητα τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ Ἀπολι-
 ναρίου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βλασφημοῦντος εἰς τὴν οἰκονο-
 μίαν τοῦ θεοῦ λόγου καὶ φάσκοντος νοῦν ἀνθρώπινον μὴ
 15 εἰληφέναι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον, ἀλλὰ σαρκὶ ἐνωθῆναι ψυχὴν
 ἄλογον ἐχούσῃ, συναγαγὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει τοὺς ὁ-
 πατέρας καὶ μετασχὼν καὶ αὐτὸς τῆς συνόδου, καὶ τῶν
 εἰρημένων καθαιρεθέντων καὶ ἀναθεματισθέντων αἰρετικῶν
 μετὰ καὶ τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν δογμάτων καὶ ὁμοφρόνων,
 20 παρεσκεύασε τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κηρύττεσθαι. καὶ Θεο-
 533 Μ. δόσιος δὲ ὁ νέος, τοῦ ἀσεβοῦς Νεστορίου λέγοντος ἄλλον
 εἶναι τὸν θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστόν, καὶ τὸν μὲν
 φύσει υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, τὸν δὲ χάριτι υἱὸν
 ἀσεβῶς εἰσάγοντος, καὶ τὴν ἁγίαν Μαρίαν εἶναι θεοτόκον
 25 ἀρνούμενου, συναγαγὼν τὴν προτέραν ἐν Ἐφέσῳ τῶν σ'
 ἁγίων πατέρων σύνοδον καὶ ἀποστείλας ἄρχοντας ὀφείλοντας
 παρεῖναι τῇ συνόδῳ προσέταξε καὶ Νεστόριον παραγενέσθαι
 καὶ κρίσιν ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι. καὶ δὴ γενομένης ἀκριβοῦς
 ἐξετάσεως, κατεδίκασαν Νεστόριον καὶ ἀνεθεμάτισαν σὺν τοῖς

2 τὴν ἁγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν BCV τὴν τοῦ θεοῦ ἁγ.
 ἐκκλ. R. — 7 ἐκεῖσε (-σαι A) AP ἐκεῖ tell. — 13 βλασφημοῦν-
 των RV. — 28 γεναμένης AN. In D lit. corr.

ὁμόφροσιν αὐτοῦ. τούτων δὲ οὕτω προελθόντων, ἐπανα-
 στάντες Κυρίλλῳ τῷ ὁσιωτάτῳ οἱ τῆς ἐξαγίστου Νεστορίου
 μερίδος ἐσπούδασαν τό γε ἐπ' αὐτοῖς ἀνατρέψαι τὴν κατὰ
 Νεστορίου γενομένην κρίσιν. ἀλλ' οὖν γε Θεοδόσιος ὁ βα-
 σιλεὺς ἀντιλαμβανόμενος τῶν ὄντως ὀρθῶς κατὰ Νεστορίου 6
 καὶ τῶν πονηρῶν αὐτοῦ δογμάτων κριθέντων παρεσκεύασε
 κρατεῖν βεβαίως τὴν ἐπ' αὐτῷ γενομένην κρίσιν. καὶ γὰρ
 πρὸς τούτοις καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ τοῦ θείου Κυρίλλου πρὸς
 τὸν βασιλέα καταφλυαρήσαντες, γράφει πρὸς αὐτὸν Κύριλλος
 τοιάδε· ἐπειδὴπερ ἐπνυθόμην, ὦ εὐσεβέστατε βασιλεῦ, τῶν 10
 φιλοψογεῖν εἰωθότων τινὰς ἀγρίων σφηκῶν δίκην περι-
 βομβεῖν καὶ μοχθηροὺς ἐρεύγεσθαι κατ' ἐμοῦ λόγους ὥς
 ἐξ οὐρανοῦ κατακομισθὲν καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου
 λέγοντος τὸ θεῖον σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέντοι καὶ δύο υἱοὺς
 κατὰ Νεστόριον ὁμολογεῖν ἡμᾶς κατεφλυάρησαν, δεῖν ὡήθη- 15
 μεν ὀλίγα περὶ τούτου πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν οὕτως· ὦ ἀνόητοι
 καὶ μόνον εἰδότες τὸ συκοφαντεῖν, πῶς εἰς τοῦτο παρήχθητε
 γνώμης καὶ τοσαύτην νενοσήκατε μωρίαν. ἔδει γὰρ ἔδει
 σαφῶς ἐννοεῖν, ὅτι σχεδὸν ἅπας ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς πίστεως
 ἁγῶν συγκεκρότηται διαβεβαιουμένοις ὅτι θεοτόκος ἐστὶν 20
 ἡ ἀγία Μαρία. ἀλλ' ἐπεὶπερ ἐξ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἐξ αὐτῆς
 τὸ θεῖον γεγενῆσθαι σῶμα τοῦ κυρίου λέγομεν, ὥς φασιν,
 πῶς ἂν νοοῖτο θεοτόκος; τίνα γὰρ ὅλως τέτοκεν, εἰ μὴ
 ἔστιν ἀληθὲς ὅτι γεγέννηκε κατὰ σάρκα τὸν Ἐμμανουήλ; 24 M.
 γελάσθωσαν τοίνυν οἱ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ 25
 πεφλυαρηκότες. οὐ γὰρ ψεύδεται λέγων ὁ θεσπέσιος Ἡσαΐας·

1 προσελθόντων CMPR. — 4 γενομένην MPRV γεγεννη-
 μένην tell. — 15 δεῖν ὡήθη B P διανοήθημεν C. — 16 περι-
 τουτον A περὶ τούτων B. — 17 τὸ om. CEV. — παρηνέχθητε P
 προήχθητε B. — 22 γεγεννησθαι (-εἰσθαι A) AE et D m. 2. —
 τοῦ κυρίου σῶμα P σῶμα χριστοῦ R. — 24 γεγέννηκε CD et recc.
 quidam. In D m. 2 corr. — 25 ταῦτα καὶ τὰ om. B et recc.,
 qui οἱ κατ' ἐμοῦ τοιαῦτα exhibent.

6 οὕτως P. — 14 καὶ ante δύο om. P. — 16 ὀλίγιστα P.

ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἷόν, καὶ
 καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν
 ὁ θεός. ἀληθεύει δὲ πάντως καὶ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ
 πρὸς τὴν παρθένον εἰπὼν· μὴ φοβοῦ, Μαριάμ, εὗρες γὰρ
 5 χάριν παρὰ τῷ θεῷ, καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ
 υἷόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. αὐτὸς γὰρ σώσει
 τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ὅταν δὲ λέγω-
 μεν ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρανοῦ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν, οὐχ ὥς ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθείσης τῆς
 10 ἀγίας αὐτοῦ σαρκὸς τοῦτό φαμεν, ἀλλ' ὥς ἐπόμενοι τῷ ἱερῷ
 Παύλῳ φάσκοντι· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύ-
 τερος ἐξ οὐρανοῦ. μεμνήμεθα δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ κυρίου
 λέγοντος· οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καίτοι γεγέν-
 15 νηται κατὰ σάρκα, ὥς εἴρηται, ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου.
 ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρανοῦ καταφοιτήσας θεὸς
 λόγος κεκένωκεν ἑαυτὸν μορφὴν δούλου λαβὼν καὶ κεχη-
 μάτικεν υἱὸς ἀνθρώπου μετὰ τοῦ μεῖναι ὃ ἦν, τοῦτ' ἐστὶ
 θεός, (ἄτρεπτος γὰρ καὶ ἀναλλοίωτος κατὰ φύσιν ἐστίν) ὥς
 20 εἰς ἥδη νοούμενος μετὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς ἐξ οὐρανοῦ λέ-
 γεται κατελθεῖν. ὠνόμασται δὲ καὶ ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ
 τέλειος ὢν ἐν θεότητι καὶ τέλειος ὁ αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι

1 Jes. 7, 14. — 4 Luc. 1, 30; 31. — 6 Matth. 1, 21. —
 11 I. Cor. 15, 47. — 13 Joh. 3, 13. — 17 Phil. 2, 7.

3 δὲ] γὰρ BM. — ὁ om. EG. — 6 καλέσης AGNP καλέ-
 σουσι V. — 8 ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρ. ABPV καὶ om. rell. —
 8 τὸν κύριον — 9 οὐρανοῦ om. B. — 9 ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρ. AV.
 — 11 ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος ἐξ BPR (ex I. Cor. 15, 47).
 — 12 δὲ om. EM καὶ om. recc. quidam. — 14 γεγέννηται GNV
 et recc. nonnulli. — 15 κατὰ σάρκα ABPV κατὰ om. rell. —
 16 ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρ. ABPV καὶ om. rell. — 18 υἱὸς ἀνθρώπου
 ABPV υἱὸς υἱὸς (sic) M ἀνθρώπου υἱὸς rell. — 19. 20 ὥς ἰδῇ
 (om. εἰς) C ὃς εἰς εἶδει V ὃς εἰς εἶδῃ R.

4 μαρία P. — 18 μετ' αὐτοῦ μείναι P.

καὶ ὡς ἐν ἐνὶ προσώπῳ νοούμενος. εἷς γὰρ κύριος Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τῶν φύσεων ἡ διαφορὰ μὴ ἀγνοῖται, ἐξ ὧν τὴν ἀπόρρητον ἔνωσιν φαμεν πεπραχθαι. τοιγαροῦν ὁμολογοῦμεν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ λόγον θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, 5 πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν 535 M. θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα δύο 10 γὰρ φύσεων ἔνωσις γέγονεν, ὅθεν ἓνα Χριστόν, ἓνα υἱόν, ἓνα κύριον ὁμολογοῦμεν. κατὰ ταύτην οὖν τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως ἔννοιαν ὁμολογοῦμεν τὴν ἁγίαν παρθένον ἀληθῶς θεοτόκον διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπήσαι καὶ ἐξ αὐτῆς συλλήψεως ἐνωῶσαι αὐτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς 15 ληφθέντα ναόν. καὶ εἰ δοκεῖ δεξώμεθα εἰς παράδειγμα τὴν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς σύνθεσιν, καθ' ἣν ἔσμεν ἄνθρωποι. συντεθείμεθα γὰρ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ ὁρῶμεν φύσεις δύο, ἑτέραν μὲν τοῦ σώματος, ἑτέραν δὲ τῆς ψυχῆς, ἀλλ' εἷς ἐξ ἀμφοῖν καθ' ἔνωσιν ἄνθρωπος. καὶ οὐχὶ τὸ ἐκ 20 δύο φύσεων συντεθεῖσθαι δύο ἀνθρώπους τὸν ἓνα νοεῖσθαι παρασκευάζει, ἀλλ' ἓνα τὸν ἄνθρωπον κατὰ σύνθεσιν, ὡς ἔφη, τὴν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. εἰ γὰρ ἀνέλωμεν τὸ ὅτι ἐκ δύο καὶ διαφόρων φύσεων ὁ εἷς καὶ μόνος ἐστὶ Χριστὸς ἀδιάσπαστος ὧν μετὰ τὴν ἔνωσιν, ἐροῦσιν οἱ δι' ἐναν- 25 τίας· εἰ μία φύσις τὸ ὅλον, πῶς ἐνηνθρώπησεν, ἢ πόταν ἰδίαν ἐποιήσατο σάρκα; τοὺς δὲ λέγοντας, ὅτι κράσις ἢ σύγχυσις ἢ φυρμός ἐγένετο τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα καταξιωσάτω σου ἡ θεοσέβεια προδήλως ἐπιστομίζειν.

1 ἐν om. AC. — 2 ἀγνοεῖται AMP. — 4 καὶ λόγον ABPV καὶ om. rell. — 9 ὁμοούσιον — 10 θεότητα om. recc. quidam. — 10 καὶ ὁμοούσιον — ἀνθρωπότητα om. CR. — 17 αὐτοὺς] αὐτοῦ CERV. — 22 κατὰ τὴν σύνθεσιν RV.

25 ἀδιασπάστως P. — 26 τὸν ὅλον P.

Μετὰ δὲ ταῦτα Κυρίλλου τελευτήσαντος ἐπιφύεται μονα-
 χὸς τις καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχὴς ὀνομαζόμενος καὶ ἀποσπᾷ
 κατόπιν αὐτοῦ μέρος οὐκ ὀλίγον τοῦ λαοῦ κυρῶν τὰ Νεστο-
 ρίου καὶ τὸ ἑαυτοῦ πονηρὸν δόγμα φάσκων μὴ εἶναι τὴν
 5 σάρκα τοῦ κυρίου ἡμῖν ὁμοούσιον. καὶ δὴ πάλιν μετ' ὀλίγον
 διὰ βασιλικῆς ἰσχύσαντος χειρὸς ἑτέρα σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ
 ληστρική τις καὶ οὐχ ὁσία συνάγεται, παραπεμφθέντος ἐκεῖσε
 καὶ Φλαβιανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, τὴν πᾶσαν ἐξουσίαν
 Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας ἔχοντος. καὶ φρονεύεται μὲν Φλα-
 10 βιανὸς ὁ θεῖος ὑπερμαχῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἀνα-
 τρέπεται δὲ ἡ ἐν Ἐφέσῳ πρώτη σύνοδος, ὑπογραψάντων
 φονικῇ βίᾳ τινῶν ἐπισκόπων, ἐξ ὧν ὑπῆρχε Βασίλειος ὁ
 Σελευκείας. κἀντεῦθεν τῶν τοῦ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου
 538 M. καὶ Εὐτυχοῦς δημοσιευομένων πονηρῶν δογμάτων, καὶ πολ-
 15 λῆς ταραχῆς γινομένης καὶ ζάλης μάλιστα ἐν τῇ ἀνατολῇ,
 φρονεύεται Προτέριος ὁ μέγας ἱερεὺς καὶ ἕτεροι πλεῖστοι.
 τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων ἀνίσταται θεόθεν Μαρκιανὸς ὁ
 βασιλεύς, καὶ συναγαγὼν ἐν Χαλκηδόνι τὴν τῶν χλ' πατέρων
 σύνοδον, παρόντων Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς, μεθ' ὧν καὶ
 20 αὐτὸς παρευρεθείς, καταδικάζονται μὲν Διόσκορος καὶ Εὐτυ-
 χῆς καὶ Νεστόριος καὶ πάλιν ἀναθεματίζονται, Θεοδώρητον
 δὲ καὶ Ἰβαν καὶ Βασίλειον Σελευκείας ἐδέξαντο καθυπογρα-
 ψάντων, καὶ τῆς ληστρικῆς συνόδου ἀνατραπίσης καὶ ἀνα-
 θεματισθείσης εἰς μίαν συμφωνίαν ἡγάγον πάντας οἱ θεῖοι
 25 πατέρες.

Τούτων δὲ τῶν δ' συνόδων οὕτω γενομένων καὶ ἐπι-
 βεβαιωθέντων καὶ κρατούντων ἐν τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, οἱ

4 τὴν σάρκα] τὸ σῶμα RV. — 7 συνάγεται (in A m. 1
 corr. ex συνέχεται) ABP γίνεται tell. — 13 σελευκείας CGN
 σελεῦ B. — 15 γενομένης BEM. — 18 χαλκηδόνι (-ηδόνη V
 -ιδόνη A) ABV. — τὴν om. CM. — 20 παρευρεθείς G πορευθείς
 BRV. — καταδικάζεται B et recs. nonnulli. — 22 σελευκείας
 CGNP.

21 καὶ ante πάλιν om. P.

τὰ Νεστορίου φρονοῦντες ἐσπούδασαν αὐτοῖς τὴν αἵρεσιν αὐ-
 τῶν κρατῦναι διὰ τῆς Θεοδώρου τοῦ Μομψουεστίας ἀφορμῆς
 πολλῶ χείρονα τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Νεστορίου βλασφημή-
 σαντος. ὅθεν τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἀκολουθοῦντες τοῖς ἡμετέ-
 ροις πατράσι καὶ βουλόμενοι τὴν ὀρθὴν πίστιν ἀλώβητον
 διαφυλάττεσθαι προτρέπομεν καὶ τούτου τὰς βλασφημίας
 διεξετάσαντες κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ ἀπο-
 φήνασθαι. πρὸς γὰρ ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ ἀναριθμήτοις δυσ-
 φημίαις εἰς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν γενομέναις ἄλλον εἶναι
 τὸν Θεὸν λόγον ἔφη καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν ὑπὸ τῶν τῆς
 ψυχῆς παθῶν καὶ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν ἐνοχλούμενον
 καὶ τῶν χειρόνων κατὰ μικρὸν ἀφιστάμενον πρὸς τὰ κρείτ-
 тона τῇ προκοπῇ τῶν ἔργων ἐληλυθέναι καὶ τῇ ἀρίστῃ πολι-
 τείᾳ γενόμενον ἄμωμον, καὶ ὥς ψιλὸν ἄνθρωπον ἐν ὀνόματι
 πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτισθῆναι καὶ διὰ
 τοῦ βαπτίσματος τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος εἰληφέναι
 καὶ υἱοθεσίας ἡξιώσθαι καὶ καθ' ὁμοίωσιν βασιλικῆς εἰκόνης
 εἰς πρόσωπον τοῦ Θεοῦ λόγου τὸν Χριστὸν προσκυνεῖσθαι
 καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἄτρεπτον ταῖς ἐννοίαις καὶ ἀναμάρ-
 τητον γεγενῆσθαι. καὶ πρὸς τούτοις εἶπε τοιαύτην γενέσθαι
 τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὸν Χριστόν, ὅποیان ὁ ἀπό-
 στολος ἔφη περὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς· ἔσονται οἱ
 δύο εἰς σάρκα μίαν. ἔτι δὲ προτρέπομεν ὑμᾶς ἐξετάσαι καὶ
 τὰ κακῶς γραφέντα παρὰ Θεοδώρητου καὶ Ἰβᾶ κατὰ τῆς ἐν
 Ἐφέσῳ πρώτης ἁγίας συνόδου καὶ ὁμοίως τὰ κατ' αὐτῶν
 ἀποφήνασθαι.

Καὶ ταῦτα πάλιν ὡσαύτως οἱ Θεῖοι πολυπραγμονήσαντες
 πατέρες ἀπεκρίθησαν· ἡ μὲν ἐν Χαλκηδόνι θεία σύνοδος

22 Eph. 5, 31.

2 μομψουεστίας AC μόμψου ἐστίας EP μοψουεστίας V. —
 8 αὐτοῦ ἀναριθμήτοις NP ἀναριθμήτοις αὐτοῦ rell. — 9 ἡμῶν
 om. RV. — γενομέναις PV γινομέναις (-νας B) rell. — 20 γε-
 νέσθαι ABP γεγενῆσθαι rell. — 28 χαλκηδόνι BV.

2 τοῦ om. P. — 3 χείρον αὐτοῦ μαθ. P.

Θεοδώρητον καὶ Ἰβαν πολλὰ καταβοήσασα οὐκ ἄλλως αὐτοὺς
 ἐδέξατο, εἰ μὴ πρότερον ἀνεθεμάτισαν τὰ ἴδια πονηρὰ συγ-
 γράμματα καὶ Θεόδωρον καὶ Νεστόριον. ἡμεῖς δὲ κατα-
 κρίνομεν καὶ ἀναθεματίζομεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν αἵρε-
 5 τικοῖς τοῖς κατακριθεῖσι καὶ ἀναθεματισθεῖσιν ὑπὸ τῶν εἰρη-
 μένων ἁγίων δ' συνόδων καὶ Θεόδωρον τὸν γενόμενον ἐπί-
 σκοπον Μομψουεστίας καὶ τὰ δυσσεβῆ συγγράμματα αὐτοῦ,
 καὶ μέντοι καὶ τὰ κακῶς παρὰ Θεοδώρητου συγγραφέντα
 κατὰ τε τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῶν ἰβ' κεφαλαίων τοῦ ἐν
 10 ἁγίοις Κυρίλλου καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἱερᾶς συνόδου
 καὶ ὅσα ὑπὲρ συνηγορίας Θεοδώρου καὶ Νεστορίου αὐτῷ
 γέγραπται. πρὸς τούτοις ἀναθεματίζομεν καὶ τὴν ἀσεβῆ
 ἐπιστολὴν τὴν λεγομένην παρὰ Ἰβᾶ γεγράφθαι πρὸς Μάριν
 τὸν Πέρσην τὴν ἀρνούμενην τὸν θεὸν λόγον ἐκ τῆς ἁγίας
 15 Μαρίας τῆς θεοτόκου σαρκωθέντα ἄνθρωπον γεγενῆσθαι καὶ
 τὸν θεσπέσιον Κύριλλον ὡς αἵρετικὸν διαβάλλουσαν, καὶ
 μεμφομένην μὲν τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην ἁγίαν σύνοδον ὡς
 χωρὶς κρίσεως καὶ ζητήσεως Νεστόριον καθελοῦσαν καὶ τὰ
 ἰβ' κεφάλαια τοῦ μακαρίου Κυρίλλου διαπτύουσιν, ἐκδικου-
 20 σαν δὲ Νεστόριον καὶ Θεόδωρον καὶ τὰ θεοστυγῇ αὐτῶν
 συγγράμματά τε καὶ δόγματα. διὸ δὴ τολμῶν τὰς μὲν τῶν
 αἵρετικῶν τούτων καὶ πάντων ἀθυροστόμους γλώσσας καὶ
 τὰς τούτων ἀσεβεστάτους συγγραφὰς αὐτοὺς τε τοὺς αἵρετι-
 κοὺς τοὺς μέχρι τέλους ἐμμέναντας τῇ οἰκείᾳ κακοδοξίᾳ
 25 καὶ πονηρίᾳ μετὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ψεύδους εἰκότως διαβόλου
 συναριθμοῦντες ἐροῦμεν· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς
 ὑμῶν καὶ τῇ φλογί, ἣ ἐξεκαύσατε.

26 Jes. 50, 11.

6 τεσσάρων ἁγίων συνόδων B ἁγίων συνόδων δ' E. —
 7 μομψουεστίας AM μόμψου ἐστίας CEP μοψουεστίας V. —
 13 μάρην NV. — 17 μὲν om. AM et recc. nonnulli. — πρώτην
 om. N. — 19 τοῦ μακαρίου om. N. — 21 δὴ om. BV et recc.
 quidam. — 23 ἀσεβεστάτας AB. — 26 πορεύεσθαι AGMP.

14 ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου μαρίας σαρκ. P.

Ἐφ' ὧν χρόνων καὶ θανατικὸν ἀνθρώπων γέγονεν ἐν 588 M. Κωνσταντινουπόλει εἰς ἐξάλειψιν καὶ τοιοῦτον, ὥστε μένειν ἀτάφους τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς διὰ τὸ μὴ ἐξαρκεῖν τοὺς κραβάτους τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν οἴκων πρὸς τὸ ἐκφέρειν τοὺς τελευτῶντας. ὅθεν ποιήσας ὁ βασιλεὺς 6 κραβάτους χιλίου, καὶ μηδ' οὕτως ἐξαρκούντων, ἀμάξας προσέταξε πλείστας εὐτρεπισθῆναι καὶ ἄλογα, καὶ ἐπιστοιβάζοντες ἐν αὐτοῖς τοὺς νεκροὺς ἐξωδίαζον. ἐπιτεινομένης δὲ τῆς θνήσεως ἔρριπτον τοὺς πλείονας εἰς τὸν αἰγιαλόν, καὶ ἔμενον ἄταφοι ἕως ἡμερῶν 5' διὰ τὸ μηδὲ τὰ πλοῖα ἐξαρκεῖν 10 διαπερᾶν καὶ θάπτειν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς οἴκοις καὶ τοῖς ἐμβόλοις καὶ ταῖς ἐκκλησίαις οὐκ ἦν τόπος, ἐν ᾧ οὐ κατέκειντο νεκροὶ ἀπόζοντες. πολλοὶ δὲ καὶ ἀδιάθετοι τελευτῶντες, εἰς πρόσωπα ξένα τὰ ἑαυτῶν ἤρχοντο διὰ τὸ πάντας ἄρδην τελευτᾶν τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν καὶ 15 οἰκείους. ἐκράτησεν οὖν ἡ θνήσις αὕτη μῆνας β', Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον. ἐγένοντο δὲ καὶ βρονταὶ μεγάλαι σφόδρα καὶ ἀστραπαὶ φοβεραὶ λίαν, ὥστε καὶ ἀνθρώπους καθεύδοντας ἐκ τῶν ἀστραπῶν καυθῆναι. καὶ μέντοι καὶ σεισμὸς

1—p. 642, 22 cf. Leo Gramm. p. 127, 17 sqq. — 1—17 cf. Mal. p. 482, 4. — 17—19 cf. Mal. p. 483, 22 Theoph. p. 226, 11. — 19—p. 642, 7 cf. Mal. p. 485, 8 Theoph. p. 227, 21.

1 ἀνθρώπων om. V post κωνσταντινουπόλει ins. D. — 4 κραβάτους CELP et recc. quidam κραβάττους A et recc. alii κραββάτους BGV κραββάττους D. — 5 τοὺς om. EG. — ποιήσας post κραβάτους ins. AB. — ὁ βασιλεὺς ἰουστινιανὸς ER. — 6 κραβάτους CE κραβάττους ADR κραββάτους BGLPV. — 7 ἐπιστοιβάζοντες V ἐπιστιβάζοντες AER. — 8 ἐξωδίαζον AP. — 12 καὶ ἐν τοῖς ἐμβόλ. ADL. — 13 οὐκ ἀπέκειντο (οὐ καπ. G) ADG. — 15 τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν καὶ οἰκείους ABP τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς L τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς οἰκείους tell.

1. 2 γέγονεν εἰς ἐξάλειψιν ἐν κωνστ. τοιοῦτον P. — 5 τοὺς τελευτῶντας om. P. — 7 εὐτρεπισθῆναι om. P. — 8 ἐν αὐτοῖς om. P. — 10 ἕως ἡμερῶν ἐξ ἄταφοι P. — 13 ἀνάρπαστοι καὶ ἀδιάθετοι P. — 16 Post οἰκείους P add.: καὶ τὸν θάνατον ἀλλήλων ἢ τὴν ταφὴν μὴ βλέπειν (cf. Mal. p. 482, 10). — 19 βλαβῆναι καὶ καυθῆναι P (βλαβῆναι Mal. Theoph.).

γέγονε μέγιστος καὶ παγκόσμιος ὥστε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
 σχεδὸν πτωθῆναι, καὶ τὴν θάλασσαν ἀναριχάναι μίλια β',
 καὶ ἀπολέσθαι πλοῖα ἐν τῇ τοῦ ὕδατος ἀναχαιτίσει διαπλέ-
 οντα πάμπολλα καὶ ἀναρίθμητα. καὶ ἐν μὲν τῇ Ἀραβίᾳ
 539 M. 5 καὶ Παλαιστίνῃ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ κατεπτώ-
 θησαν πόλεις πολλαὶ καὶ κῶμαι, καὶ συνελήφθησαν ἀνθρώ-
 πων πλήθη καὶ ἀλόγων, ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει ἐκκλη-
 σίαι καὶ οἶκοι πολλοὶ πεπτώκασιν καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ
 τείχους τῆς πόλεως, καὶ ἀπέθανεν ἐν τοῖς συμπτώμασιν ἀν-
 10 θρώπων πλῆθος ἄπειρον, καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμὸς ἡμέρας
 καὶ νύκτας μ'. καὶ πῦρ ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς εἶδος
 λόγχης ἀπὸ ἄρκτου ἐπὶ δυσμὰς ἔλκον. καὶ γέγονε σεισμὸς
 πάλιν, ὥστε παθεῖν τὰ δύο τείχη Κωνσταντινουπόλεως τὸ
 ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν, καὶ πολλαὶ ἐκκλησίαι καὶ οἶκοι
 15 ἕως ἐδάφους κατέπεσαν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ προάστεια καὶ τὸ
 Ῥήγιον ἠδαφίσθησαν, καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο, καὶ διεφθάρησαν
 οἱ τόποι ὡς μηδὲ γνωρίζεσθαι αὐτοὺς εὐχερῶς. καὶ ἐπε-
 κράτησεν ἡ γῆ σειομένη διηνεκῶς ἡμέρας καὶ νύκτας ι'.
 διὸ καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ γενέθλια καὶ τὰ θεο-
 20 φάνια χωρὶς τοῦ στέμματος προῆλθε καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἀρι-
 στόδειπνα τῆς δωδεκαημέρου οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ πάντα
 πτωχοῖς διένειμεν. ἔτι μὴν αὐθις ἐπεγένετο θανατικὸν ἐκ

7—11 cf. Mal. p. 486, 23 Theoph. p. 229, 5. — 11—12 cf. Mal. p. 488, 15 Theoph. p. 280, 33. — 12—22 cf. Mal. p. 488, 20 Theoph. p. 231, 14. — 22—p. 643, 3 cf. Mal. p. 489, 15 Theoph. p. 232, 13.

2 πτωθῆναι AR. — 12 ἔλκων CDGV. — 13 τὸ ἀνατολικὸν ABDGP τὸ ἀνατολ. μέρος CELRV. — 15 κατέπεσαν AEGPR κατέπεσον BCLV et D corr. ex κατέπεσαν incert. q. m. — καὶ ante τὰ om. CV et recs. quidam τὰ om. L. — 16 ῥήγιον ADG ῥήγειον BL ῥίγειον V ῥίγιν P. — ἠφανίσθησαν ELR. — 17 οἱ τόποι ABP οἱ om. rel. — 19 τὰ ante θεοφ. om. BP. — θεοφάνεια APR.

1 μέγιστός τε πᾶν καὶ παγκόσμ. P. — 10 ἀπεκράτησεν P. — 11 νύκτας μ' πᾶσαν τὴν γῆν καταστρέφων P. — 22 ἔτι μὴν αὐθις γενόμενος (sic corr. ex γενόμενον, m. 1 ut vid.) ἀνθρώπων

νοσήματος τοῦ λεγομένου βουβῶνος μῆνας δ' καὶ οὐχ ἥτιον
διέφθειρε τοῦ προτέρου θανατικοῦ πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ τὰ
πόρρω ταύτης.

Ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ γενομένου πάλιν σεισμοῦ μεγάλου ἐπὶ
ῥωραν μίαν, ἠκούσθη βρυγμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φοβερώτατος, δ
καὶ ἀπέθανον ἐν τῇ συμπτώσει χιλιάδες ε'. λιτανευόντων
οὖν πάντων καὶ τρεμόντων, ἐφάνη ἐν δράματι ἀνθρώπῳ τινὶ
ὥστε εἰπεῖν τοῖς ἐν τῇ πόλει, ἵνα ἐπιγράψωσιν εἰς τὰ ὑπέρ-
θυρα αὐτῶν· Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, στήτε. καὶ τούτου γενο-
μένου παραντίκα ἔπαυσεν ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ. καὶ ἀστήρ 10 540 M.
ἐφάνη μέγας εἰς τὸ δυτικὸν μέρος κομήτης ἐπὶ τὰ ἄνω πέμ-
πων τὰς ἀκτῖνας, ὃν ἔλεγον Λαμπαδίαν. καὶ διαμείνας ἐπὶ
ἡμέρας καὶ νύκτας κ' φαίνων οὕτως, ἐγένοντο κοσμικαὶ δη-
μοκραταὶ καὶ φόνοι πολλοί. καὶ μετὰ χρόνον τινὰ γέγονεν
ἀστέρων δρόμος ἀφ' ἐσπέρας ἕως πρωῒ, ὥστε πάντας ὑπερ- 15
εκπλήττεσθαι καὶ λέγειν ὅτι πίπτουσιν οἱ ἀστέρες. καὶ μετ'
ὀλίγον πάλιν ὁ ἥλιος χωρὶς ἀκτίνων ἐφαίνετο ὥσπερ ἡ
σελήνη. πόλεμοι δὲ καὶ νόσοι καὶ θάνατοι τοῖς ἀνθρώποις
οὐκ ἐπέλειπον.

Ἦλθε δὲ καὶ ἐκ τὴν δύσιν ἄνθρωπος κομοδρόμος ἐν 20

4—10 cf. Mal. p. 442, 18 Theoph. p. 177, 22. — 10—14 cf.
Mal. p. 454, 5 Theoph. p. 181, 14. — 14—16 cf. Mal. p. 477, 10
Theoph. p. 186, 3. — 16—19 cf. Theoph. p. 202, 10. — 20—p. 644,
12 cf. Mal. p. 453, 15 Theoph. p. 224, 15 Leo Gr. p. 130, 1.

1 βομβῶνος BL βομβόνος A. — 5 A verbo φοβερώτατος de-
ficit A quattuor foliis intercisis. — 11 κομήτης DGPRV. —
13 δημοκρατεῖται (-εῖται CP) BCP. — 17 ἀκτίνως C ἀκτῖνος P.
— ἐφαίνειν V ἐφείγγεν B. — 19 οὐκ ἐπέλειπον BL οὐδ' ὅλως
ἔλιπον V οὐ διακατέλειπον R. — 20 ἐκ τὴν δύσιν DEGP ἐκ τῆς
δύσεως BCMR ἀπὸ τῆς δύσεως V. — κομοδρόμος GNP.

ἐκ βομβόνων θανατικὸν μῆνας δ' οὐχ ἥτιον P. — 3 ταύτης εἰς
ἐξάλειψιν P. — 10 παρενθὺν P. — 13 φαινόμενος P. — ἐγίνοντο P.
— 14 πλείστοι P. — 15 δρόμος πολὺς ἀφ' P Mal. Theoph. —
17 ἐφαίνετο] ἐστύγναζεν P Theoph. — 17—19 ὥσπερ ἡ σελήνη
τὸν ἐνιαυτὸν ὅλον ἐκείνον, ἐν ᾧ οὐτε πόλεμος οὐτε νόσος καὶ
θάνατος ἐπιφερόμενος τοῖς ἀνθρώποις ἐπέλειπεν P Theoph.

Κωνσταντινουπόλει ἔχων κύνα ξανθὸν καὶ τυφλόν, ὅστις κε-
 λευόμενος παρὰ τοῦ κομοδρόμου ἐποίει θαύματα παράδοξα.
 παρεστῶτος γὰρ ὄχλου παμπόλλου, καὶ τοῦ κομοδρόμου λαμ-
 βάνοντος δακτυλίδια χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ καὶ
 5 σιδηρᾶ, καὶ πάντα μίσγων καὶ περισκέπων χώματι καὶ τῷ
 κυνὶ ἐπιτρέπων, ἐλάμβανε διὰ τοῦ στόματος καὶ ἐδίδου ἐκά-
 στῳ τὸ ἴδιον. ὡσαύτως καὶ νομίσματα παρεῖχε κατ' ὄνομα.
 καὶ πρὸς τούτοις ἐπερωτώμενος ἐπεδείκνυε τὰς ἐν γαστρὶ
 ἐχούσας νομίμως καὶ τὰς παρανόμως, τοὺς μοιχοὺς καὶ τὰς
 10 πόρνους, τοὺς εὐπροαιρέτους καὶ ἐλεήμονας, τοὺς ἀδιακρίτους
 541 M. καὶ ἀνελεήμονας, μετὰ ἀληθείας πάντα κατεμήνυνεν. ὅθεν
 ἔλεγον ὅτι πνεῦμα Πύθωνος ἔχει.

Γέγονε δὲ καὶ διαστροφή περὶ τοῦ πάσχα, καὶ ὁ μὲν
 πλεῖστος λαὸς ἐποίησε τὴν ἀπόκρεων πρὸ τοῦ βασιλέως. ὁ
 15 δὲ βασιλεὺς προσέταξεν ἑτέραν ἑβδομάδα παραθῆναι κρέα,
 καὶ πάντες οἱ κρεοπῶλαι σφάξαντες, οὐδεὶς ἠγόραζεν· οὐδὲ
 γὰρ ἦσθιον. τὸ δὲ πάσχα γέγονεν, ὥς ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν,
 καὶ εὐρέθη νηστεύων ὁ λαὸς ἑβδομάδα περισσοτέραν.

13—18 cf. Mal. 482, 19 Theoph. p. 225, 5.

2 κομοδρόμου CGNP item v. 3. — 4 δακτύλια NP. — 4.5 καὶ
 σιδηρᾶ καὶ χαλκᾶ RV. — 5 σμίγων CER μινύων V. — 6 ἐκά-
 στου CM. — 10 τοὺς ἀδιακρίτους καὶ ἀνελεήμονας om. CM. —
 καὶ τοὺς ἀδιακρίτους B. — 11 ὅθεν καὶ ἔλεγον RV. — 12 πύ-
 θωνος CP πείθωνος M. — 14 ἀπόκρεων BER ἀπόκρεον NPV
 ἀπόκρεαν L ἀποκρέαν C ἀπ' G. — 15 βασιλεὺς om. N. — ἐκέ-
 λευσε RV. — παραθῆναι BP Mal. Theoph. παραθεῖναι C E G L N
 παραθεῖναι RV. — 16 κρεοπῶλοι G et D sed -οι lit. ex -αι. κρεω-
 πῶλοι recc. nonnulli et B item lit. corr. ex -αι. — 17 ἦσθιεν L
 ἦσθιέ τις R. — 18 ηὐρέθη EP.

3 παμπόλλου om. P Mal. Theoph. Leo. — 3.4 λαμβ. ἐκ πολλῶν
 δακτύλια P. — 7 νομίσματα διαφόρων βασιλέων μινύμενα παρ.
 P Mal. Theoph. Leo. — 8 καὶ πρὸς τούτοις παρεστῶτος λαοῦ ἀν-
 δρῶν τε καὶ γυναικῶν ἐπερωτ. P Mal. Theoph. Leo. — 9. 10 καὶ
 τοὺς μοιχοὺς — καὶ τοὺς εὐπροαιρ. — καὶ τοὺς ἀδιακρ. P. —
 16 οὐδὲ] οὐ P.

Καὶ διεβλήθησαν τότε τινὲς ὡς ἄρρενοφθόροι. ὁ δὲ βασιλεὺς διάταξιν ἐξεφώνησεν ἔχουσαν οὕτως· πάντας τοὺς εὐρισκομένους τοὺς μὲν καυλοτομεῖσθαι, τῶν δὲ καλάμους ὀξεῖς ἐμβάλλεσθαι εἰς τοὺς πόρους τῶν αἰδοίων αὐτῶν, καὶ οὕτω κατὰ τὴν ἀγορὰν γυμνοῦς θριαμβεύεσθαι. διὸ καὶ 5 πολλοὶ τῶν μεγιστάνων εὐρέθησαν, τῶν δὲ ἀρχιερέων οὐκ ὀλίγοι, καὶ οὕτω περιαγόμενοι οἴκτρως ἐτελεύτησαν. καὶ γενομένου φόβου μεγάλου οἱ λοιποὶ ἐσωφρονίσθησαν. καὶ μάλα εἰκότως· ὀλολυζέτω, γάρ φησιν, πῖτυς ὅτι πέπτωκε κέδρος, τοῦτ' ἔστι τῶν ἰσχυρῶν καὶ μεγάλων πιπτόντων τὰ 10 ἀσθενέστερα παιδευέσθωσαν. οὕτω γε μὴν καὶ ὁ σοφὸς λέγει· τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων δίκαιοι κατάφοβοι γίνονται. καὶ· λοιμοῦ μαστιγουμένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται.

Ἡ τοίνυν μυσαρωτάτη καὶ λυσσώδης αὕτη καὶ παρὰ φύσιν ἁμαρτία πρῶην ὑπὸ Σοδόμων διαπραττομένη καὶ 16 542 M. ὥσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας εἰς τὰ ὦτα κυρίου Σαβαώθ, ἔφασκεν ὁ πολλὰ πρῶτον

1—8 cf. Mal. p. 436, 3 Theoph. p. 177, 11 Leo Gr. p. 128, 17. — 9 Zach. 11, 2. — 12 Prov. 29, 16. — 13 Prov. 19, 25.

1 καὶ διεβλήθ. (δὲ add. E) τότε τινὲς (τινες τότε C) CENR τότε (δὲ add. G) διεβλήθησάν τινες BGV διεβλήθησαν δέ τινες (om. τότε) L. — 2 τοὺς τοιούτους εὐρισκομένους L τοὺς εὐρ. ἄρρενοφθόρους B τοὺς εὐρ. εἰς τὴν τοιαύτην βδελλυρὰν καὶ παρὰ φύσιν ἐσχρὰν πράξιν G. — 5 τὴν ἀγορὰν — p. 647, 22 ἐτέχθη om. G. — 5 γυμνοῦσθαι καὶ θριαμβεύεσθαι V et recc. nonnulli γυμνοῦσθαι καὶ om. recc. rell. — 9 φησιν om. NR. — 13 μαστιγομένου CV μαστιγωμένου N μαστιζομένου Suid. v. ὀλολυζέτω πῖτυς. — 17 πρότερον N.

1—9 sic in P: τινὲς δὲ διαβληθέντες ὡς ἄρρενοφθ. διάταξιν ἐξεφώνησε τοὺς εὐρισκομένους οὕτω τοὺς μὲν καυλοτομ. τοὺς δὲ καλ. ὀξ. εἰς τοὺς πόρους ἐμβάλλεσθαι τῶν αἰδοίων αὐτῶν καὶ οὕτω κ. τ. ἀγ. θριαμβ. διὸ πολλοὶ καὶ τῶν ἐνδόξων καὶ μεγιστ. εὐρεθέντες καὶ τῶν ἀρχ. καὶ οὕτω τιμωρηθέντες περιαγόμενοι δεινῶς ἐτελ. καὶ γενομένου φόβου μέγας ἐσωφρόνησε τοὺς λοιπούς· καὶ μ. εἰκ. — 13 P add.: πανουργος δὲ ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται (Prov. 22, 3).

μακροθυμήσας καὶ ὕστερον διὰ τὸ ἀμετανόητον αὐτῶν καὶ
 ἀνεπίστροφον τῆς ἀδιακρίτου καὶ ἀκολάστου γνώμης ἐπάξας
 μάλα δικαίως τὴν τιμωρίαν· κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας
 πεπλήθυνται πρὸς με, καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα.
 5 καὶ ἐπάγει λέγουσα ἡ γραφή· καὶ ἔβρεξε κύριος πῦρ, καὶ
 θεῖον παρὰ κυρίου ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ κατέστρεψε
 τὰς πόλεις ταύτας καὶ πᾶσαν τὴν περὶ αὐτὰς καὶ πάντας τοὺς
 κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσιν. εἰ δέ τις τῶν μὴ τὴν γῆν
 ἐκείνην ἑωρακότων ἀπιστοίῃ μὴ οὕτως ἔχειν, ἀκούετω τῆς
 10 θείας γραφῆς διηγουμένης καὶ λεγούσης· αὕτη δίκαιον
 ἔξαπολλυμένων ἀσεβῶν ἐρρύσατο φυγόντα καταβάσιον πῦρ
 Πενταπόλεως· ἥς ἔτι μαρτύριον τῆς πονηρίας καπνίζομένη
 543 M. κατέστηκε χέρσος καὶ ἀτελέσιν ὥραις καρποφοροῦντα φυτά.
 ὡσαύτως γε καὶ Ἰούδα Ἰακώβου φάσκοντος· ὡς Σόδομα καὶ
 15 Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρό-
 πον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας
 πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι.

Λέγει δὲ καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος· ἀπιστεῖ τις τῇ γε-
 ἑννῇ; τὰ Σόδομα διαλογιζέσθω, τὰ Γόμορρα ἐννοεῖτω, τὴν
 20 γεγενημένην τιμωρίαν καὶ ἔτι μένουσαν καὶ τοῦ διαιωνίζειν
 τὴν κόλασιν ἐναργὲς τεκμήριον παριστῶσαν. καὶ γὰρ οὐ
 μόνον ἡ γῆ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἀὴρ καὶ τὰ ὕδατα μετέσχε

3 Gen. 18, 20. — 5 Gen. 19, 24; 25. — 9—17 cf. Anastas.
 Sin. Quaest. 8 Migne Tom. 89, 393 A. — 10 Sap. 10, 6; 7. —
 14 Ep. Jud. 7. — 18—p. 647, 10 Chrysost. Hom. in I. Thess. 8,
 cp. 3 Migne Tom. 62, 442 fin. ordine inverso.

3 μάλα δικαίως BP Suid. v. κραυγὴ Σοδόμων. μάλα καὶ δι-
 καίως CDE RV καὶ μάλα δικαίως M. — 5. 6 πῦρ παρὰ κυρίου
 καὶ θεῖον V καὶ θεῖον om. R. — 8 ἐν αὐταῖς ταῖς πόλεσιν N.
 — μὴ τὴν γῆν ἐκείνην BP τὴν γῆν ἐκείνην μὴ CERV et m. 2 D
 μὴ om. N. — 18 ἀπιστῇ C εἰ ἀπιστεῖ RV Chrys.

8 Post πόλεσιν alia add. P seorsim edenda. — 10 διηγου-
 μένης περὶ τῆς σοφίας καὶ λεγούσης P. — 17 P add.: καὶ οἷς
 ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται (Ep. Jud. 13. cf.
 Anast. Sin. l. l.).

τῆς συμφορᾶς. καὶ καθάπερ σώματος ἐμπρησθέντος τὸ μὲν σχῆμα μένει καὶ ὁ τύπος ἐν τῇ τοῦ πυρὸς ὄψει καὶ ὁ ὄγκος καὶ ἡ ἀναλογία, ἡ δὲ δύναμις οὐκέτι, οὕτω δὴ κάκειῃσε γῆν ἔστιν ἰδεῖν, ἀλλ' οὐδὲν ἔχουσιν γῆς, ἀλλὰ πάντα τέφρα, πάντα σποδός· δένδρα καὶ καρπούς, ἀλλ' οὐδὲν δένδρων 5 οὐδὲ καρπῶν· ἀέρα καὶ ὕδωρ, ἀλλ' οὐδὲν ὕδατος οὐδὲ ἀέρος, ἐπειδὴ καὶ ταῦτα τετέφρωνται. τοιγαροῦν οὐδὲν ἕτερον ἢ κάμινός ἐστιν ὁ ἀήρ, κάμιнос τὸ ὕδωρ, πάντα ἄκαρπα, πάντα ἄγωνα, πάντα πρὸς τιμωρίαν τῆς προλαβούσης ὀργῆς καὶ εἰκόνες τῆς μελλούσης κολάσεως. ἐννόησον τοίνυν ἡλίκον 10 ἔστι τὸ ἀμάρτημα ὥς βιάσασθαι πρὸ καιροῦ τὴν γέενναν φανῆναι. καὶ γὰρ παράδοξος ἦν ὁ ὕετός ἐκεῖνος, ἐπειδὴ καὶ παρὰ φύσιν καὶ παράνομος ἡ μίξις, καὶ κατέκλυσε τὴν γῆν, ἐπειδὴ καὶ τὰς ἐκείνων ψυχὰς ἡ χαλεπή καὶ ἐπάρατος ἐπιθυμία. ἀλλ' ὅτι τῆς παραπληξίας τῶν τοῦτο κατεργαζο- 15 μένων. καὶ γὰρ ἀλόγων ἀνοητότεροι καὶ κυνῶν ἀναιδέστεροι. οὐδαμοῦ γὰρ τοιαύτη μίξις παρ' ἐκείνοις, ἀλλ' ἐπιγινώσκει τοὺς ἰδίους ὄρους ἢ φύσις. τούτους καὶ ἀνδροφόνων χείρους εἶναι λέγω, καὶ ὅπερ ἂν εἴποις ἀμάρτημα, οὐδὲν ἴσον ἔρεῖς τῆς παρανομίας ταύτης. ὁ μὲν γὰρ ἀνδροφόνος τὴν 20 544 M. ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐχώρισεν, οὗτος δὲ τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ σώματος ἀπώλεσεν. πόθεν οὖν ἐτέχθη τὸ μέγα τοῦτο

10—15 Chrysost. Hom. in Rom. 4 cp. 8. Migne Tom. 60, 420 med. — 15—18 *ibid.* paullo post. — 18—22 *ib.* cp. 2 fin. Migne 419 med. ordine inverso. — 22—p. 648, 5 *ib.* cp. 3 fin. Migne 420 med.

6 ὕδατος καὶ ἀέρος RV. — 7 ἐπειδὴ καὶ ταῦτα BD (ἐπειδὴ γὰρ καὶ ταῦτα P καὶ γὰρ καὶ ταῦτα Chr.) ἐπειδὴ ταῦτα CMRV ἐπειδὴ πάντα V ἐπεὶ ταῦτα E. — 7. 8 ἕτερόν ἐστιν ὁ ἀήρ ἢ κάμιнос N ἕτερόν ἐστιν ἡ κάμιнос ὁ ἀήρ V. — 13 κατέκλυσε BCNR. — 16 καὶ γὰρ ἀλόγων BPR καὶ γὰρ καὶ ἀλ. tell. — 19 εἴπης BP. — ἴσον BCDRV.

5 πάντα σποδός om. P Chr. — 16 Post κατεργαζομένων alia quaedam add. P. — 18 τούτους ἐγὼ καὶ P Chr.

κακόν; ἀπὸ τρυφῆς καὶ σπατάλης καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ φοβεῖ-
σθαι τὸν θεὸν καὶ τὴν μέλλουσαν κρίσιν. ὅταν γὰρ ἐκ-
βάλλωσί τινες τὸν τοιοῦτον φόβον ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν,
ἐγκαταλιμπάνονται εἰς τέλος καὶ οὕτως ἔρχονται εἰς ἐπιθυ-
5 μίας ἀνοήτους καὶ βλαβεράς καὶ εἰς πάθη ἀτιμίας. ὥσπερ
γὰρ πολλοὶ πολλάκις τὴν τῶν σιτίων ἐπιθυμίαν ἀφέντες γῆν
σιτοῦνται καὶ λίθους μικράς, καὶ ἕτεροι δὲ ὑπὸ δίψους κατε-
χόμενοι σφοδροῦ καὶ βορβόρου πολλάκις ἐπιθυμοῦσιν, οὕτω
κάκεῖνοι καταλειφθέντες διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας πρὸς
10 τὸν ἄθεσμον τοῦτον ἐξεκαύθησαν ἔρωτα. εἰ δὲ οὐκ αἰσθάν-
ονται, ἀλλ' ἡδονταί, μὴ θαυμάσης. καὶ γὰρ οἱ μαινόμενοι
καὶ φρενίτιδι κατεχόμενοι νόσῳ τὰ πολλὰ ἑαυτοὺς ἀδικοῦντες
καὶ ἐλεεινὰ πράσσοντες, ἐφ' οἷς αὐτοὺς ἕτεροι δακρύουσιν,
γελῶσι καὶ τοῖς γινομένοις αὐτοῖς ἐντρυφῶσιν. πόσαι λοιπὸν
15 γέενναι τοῖς τοιούτοις ἀρκέσωσιν, καὶ πόσα κολαστήρια; εἰ
δὲ καταγελαῖς γέεννης ἀκούων καὶ ἀπιστεῖς ἐκείνῳ τῷ πυρί,
ἀναμνήσθητι πάλιν τὸν ἐν Σοδόμοις θεῖον ἐμπρησμόν καὶ
τὴν φοβεράν ἐκείνην φλόγωσιν. εἰ οὖν τοιαῦτα πράττων
καὶ σὺ δίκην οὐ δίδως, μὴ θαυμάσης. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ὥς
20 μὴ τὴν γέενναν εἰδότες ἐκολάσθησαν παρὰ πόδας, σὺ δὲ

5—10 Chrys. *ib.* *cp.* 1 *fin.* Migne 417 *fin.* — 10—14 *ib.* *cp.* 2
Migne 418 *fin.* — 14—18 *ib.* *cp.* 3 Migne 420 *post. init.* —
18—*p.* 649, 7 Chrysostomi verba in Hom. in I. Thess. 8 *cp.* 3
Migne 443 *fin.* 444 *init.* in breviorē formam redacta et mutata.

2 ἐκβάλλωσι BCD et recc. quidam ἐκβάλλουσι G et recc. alii.
— 7 μικρούς BMRV Chr. — 8. 9 οὕτω δὴ κάκεῖνοι codd. *praeter*
BP Chr. — 9 καταληφθέντες CD. — 10 τούτον C τούτων EP.
— ἐξεκάμφθησαν B κατεκάμφθησαν R. — 13 ἐφ' οἷς αὐτοῖς RV.
— 14 γενομένοις BR λεγομένοις P. — 15 ἀρκέσωσιν DEGPR
ἀρκέσουσιν BCMV Chr. — καὶ πόσα BP καὶ om. rell. — 16 ἀπι-
στεῖς CGM. — 17 ἐμπρησμόν CGM ἐμπυρισμόν EP.

1 καὶ σπατάλης καὶ ἐγκαταλείψεως θεοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ φοβ.
αὐτὸν καὶ P (*cf.* Chrys. *l. l.* *cp.* 1 Migne 418 *init.*). — 10 ἔρωτα
καὶ πρὸς τὴν μαρὰν ὀρεξίν μανίαν τε καὶ λύσσαν P. — 12 τὰ
om. P Chr. — 15 γέενναι τοὺς τοιούτους P.

ὅσα ἂν ἁμάρτης, κἂν μηδεμίαν δίκην δῶς ἐνταῦθα, ἐκεῖ πάντα χαλεπωτέως ἀποτίσῃ καὶ κολασθήσῃ. διὰ τί; ὅτι πλείονος ἀπηλαύσαμεν χάριτος. ὅταν δὲ καὶ πλείονα καὶ μείζονα πταίωμεν ἐκείνων, πόλας συγγνώμης τύχωμεν ἐκ προγόνων τὰ σωτηριώδη παραλαβόντες διδάγματα, ἅπερ 5 ἐκεῖνοι παντελῶς οὔτε ἤκουσαν οὔτε ἔμαθον, ὥστε διὰ τοῦτο μειζόνως κολασθησόμεθα, κἂν τε μικρὰν δίκην ἐνταῦθα δῶμεν, κἂν τε μὴ δῶμεν. οὐκοῦν μηδεὶς ὁρῶν πονηροὺς εὐπραγοῦντας θορυβεῖσθω. οὐ γάρ ἐστιν ἐνταῦθα ἡ ἀνταπόδοσις οὔτε τῆς ἀρετῆς οὔτε τῆς πονηρίας. εἰ δέ που 10 καὶ γίνεται τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς πονηρίας, ἀλλ' οὐχὶ κατ' ἄξιον, ἀλλ' ἀπλῶς ὥσανεὶ γεῦμα τῆς κρίσεως, ἵνα οἱ τῇ 545 M. ἀναστάσει διαπιστοῦντες τοῖς γοῦν ἐνταῦθα σωφρονίζονται. ὅταν οὖν εὐπραγῇ ὁ πονηρός, ἐπὶ κακῷ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς· ἵνα γὰρ ὧν ἔπραξεν ἴσως ἀγαθῶν τὴν ἀντίδοσιν ἐν- 15 ταῦθα λαβὼν ἐκεῖ λοιπὸν τέλεον κολάζεται. ὅταν δὲ πάσχῃ ὁ ἀγαθός, μακάριος ὄντως ἐστίν· ἵνα γὰρ ἀποθέμενος πάντα καὶ τὰ μικρὰ ἁμαρτήματα εὐδόκιμος καὶ καθαρὸς ἀπλή καὶ ἀνεύθυνος. ἐκεῖ γὰρ εἰσιν οἱ τέλειοι στέφανοι τῶν ἀγαθῶν καὶ ἐκεῖ αἱ σφοδρότεραι καὶ ἀπέραντοι κολάσεις τῶν πονη- 20 ρῶν. καὶ ὥσπερ ὁ σηπεδόνα ἔχων, κἂν μὴ τέμνηται, ἀρρωστεῖ καὶ τότε μᾶλλον ἐστὶν ἐν κακοῖς, ὅταν μὴ τέμνηται, οὕτω καὶ ὁ ἁμαρτάνων, κἂν μὴ κολάζεται, πάντων ἐστὶν ἀθλιώτερος. καὶ καθάπερ οἱ σπλῆνα καὶ ὕδερρον ἔχοντες, ὅταν ἀπολαύσωσι τραπέζης δαψιλοῦς καὶ ψυχροποσίας καὶ 25

1 κἂν] καὶ CERV. — δίδως CNV et recc. nonnulli. — 3 ἀπελάυσσαμεν V Chr. ἀπολαύσαμεν M. — 4 πταίωμεν CGMP. — 11 καὶ γίνεται BP γίνεται καὶ rell. — 12 οἱ BGNP μὴ CRV μὴ E. — 15 ἴσως post ἔπραξεν om., post λαβὼν v. 16 ins. RV utroque loco exhibet E. — 16 λοιπὸν om. E et recc. quidam. — τέλεον BP πλεῖον E πλέον rell. — κολάζεται CN. — πάσχει CGM. — 18 ἀπείη CNR ἀπήει P. — 21 καὶ ὥσπερ ὁ B ὥσπερ οὖν ὁ P ὥσπερ καὶ ὁ rell. — 22 τέμνεται C τέμνη V.

πολυτελῶν ἐδεσμάτων καὶ καρυκευμάτων, τότε μάλιστα πάν-
των εἰσὶν ἐλεεινότεροι τῇ τρυφῇ τὸ νόσημα προσαύξοντες,
ἂν δὲ ἄγχωνται λιμῷ καὶ δίψει κατὰ τοὺς ἱατρικοὺς νόμους,
ἐλπίδα τινὰ σωτηρίας ἔχουσιν, οὕτω καὶ οἱ ζῶντες ἐν πονη-
8 ρίᾳ, εἰ μὲν κολάζονται, χρηστὰς ἔχουσι τὰς ἐλπίδας, εἰ δὲ
μετὰ τῆς πονηρίας ἀπολαύουσι τρυφῆς καὶ ἀδείας, τῶν ἐν
ὑδέρῳ γαστριζομένων ἐλεεινότεροι σφόδρα ἂν εἴεν, καὶ το-
σούτῳ πλέον, ὅσῳ ψυχὴ σώματός ἐστι βελτιώτερον. εἰ τοί-
νυν ἐκεῖνοι μήτε νόμον ἔχοντες τὸν κωλύοντα αὐτοὺς τῆς
10 ἀθεμίτου πράξεως μήτε προφήτας εἰδότες οὐδεμιᾶς ἔτυχον
συγγνώμης, ἀλλὰ πυρὸς καὶ θείου παρανάλωμα γεγόνασιν,
πόσης μᾶλλον ἡμεῖς ἐσμεν ἄξιοι τιμωρίας καὶ χαλεπωτέρας
ὑπεύθυνοι καταδίκης, οἱ νόμον καὶ προφήτας καὶ εὐαγγε-
λιστὰς καὶ διδασκάλους ἀναγινώσκοντες καὶ χεῖρονα ποιοῦν-
15 τες; τίνος δὲ ἕνεκεν τοιαῦτα δρώντων ἡμῶν οὐκ ἐπάγει καὶ
ἡμῖν ὁ θεὸς τοιαύτην πανωλεθρίαν; ἐπειδὴ ἄλλη κόλασις
ἀργαλειωτέρα καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἕτερον πῦρ ἄσβεστον ἡμᾶς
ἐκδέχεται δεινότερον καὶ σφοδρότερον. ὁ σκώληξ, γὰρ φησιν,
αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ οὐ σβεσθήσεται. διὰ δὴ
20 τοῦτο καὶ ὁ παλαιὸς καὶ θεῖος νόμος ἀναστέλλων τὴν ἐξά-
γιστον αἰσχροργίαν ταύτην καὶ ὀλέθριον ἔφασκεν· οὐ κοι-
546 M. μηθήσῃ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικείαν, βδέλυγμα γὰρ ἐστίν.
καί· ὅς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικείαν θανάτῳ
θανατούσθωσαν ἀμφοτέροι. ἐπικατάρατος γὰρ ὁ τοιοῦτος.
25 λίθοις λιθοβολήσατε αὐτούς.

8—19 cf. Anastas. Sin. Quaest. 8 Migne 89, 393 B. —
18 Jes. 66, 24. — 21 Levit. 18, 22. — 23 Levit. 20, 13; 27.

8 ἄγχονται CGMP ἄγωνται R. — δίψει EPRV δίψη BC
GN. — 5 ἔχουσι CDG. — 6 ἀδείας P ἀηδίας (ἀειδ. M) MR. —
8 πλεῖον ERV. — ὅσον ER. — 16 πανωλεθρίαν CGNV. —
17 ἀργαλειωτέρα P ἀργαλαιωτέρα CGNR. — 18. 19 γὰρ αὐτῶν
φησιν R φησιν om. CD.

16 ἐπειδὴ γὰρ P. — 18 δεινότερόν τε καὶ P. — 25 λίθοις
om. P. — λιθοβολήσεται P. — *Post αὐτούς alia eiusdem argu-*
menti ins. P.

Ταύτην τοίνυν τὴν ἀκόλαστον καὶ ἀκάθαρτον γνώμην καὶ πρᾶξιν τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων θριαμβεύων εὖ μάλα καὶ στηλιτεύων ὁ μέγας Κύριλλος οὕτω φάσκει· ἀκολασίας γὰρ ἔνεκεν οἱ τάλανες τοῦτο δρῶσι τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἄνδρες ὄντες βουλόμενοι. οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν 5 φύσιν μετατιθέντες ἢ ἀσελγείας ἔνεκεν τὴν θεόπλαστον καὶ ἀνδροπρεπῇ μορφῇ διαφθείρουσιν ἐκουσίως πολλάκις, ἢ ὑπ' ἄλλων ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τοῦτο ὥς λοιμοὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ γένους πολέμοι καὶ σπῖλοι πολιτείας καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι γίνονται. δίκην μαινάδων πορνευθέντες ἀμέτρως 10 ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχοῦνται πάθει μιᾶς πολιτείας καὶ πεφθαρμένη τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες, ἀμφίβολα καὶ μεμισημένα πρόσωπα περιφέροντες καὶ γράμμα νενοθευμένον. ἱερῶν περιβόλων μακρὰν ἀποιχέσθωσαν καὶ ἁγίων συνόδων ὥς ἐβδελυγμένον ἄγος καὶ θεοστυγὲς ἐλαυνέσθωσαν. ἐπειδὴ 15 γὰρ αἰσχίστη καὶ κακίστη γνώμη τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον εἰς τὸ κακὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες καὶ μεταποιήσαντες καὶ τὴν πνευματικὴν εὐνουχίαν ἀπηγορευμένην πράξει λειτουργεῖν ἀναγκάσαντες οὐ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ εὐαγγελικῆς καὶ 20 ἀποστολικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ λεγόμενον ἐξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι· περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἔφη Μωϋσῆς· θλαδίας καὶ ἀπόκοπος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. ἔστι γοῦν ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῶν μεγιστάνων τοι-

23 Deuterōn. 23, 1.

7 ὑπ' ἄλλων BP Suid. v. σπάδων. ὑπὸ ἄλλων tell. — 9 σπῖλοι CEGN σπῖλοις P. — 13 περιφέρουσι RV. — 14 καὶ ἁγίων — 15 ἐλαυνέσθωσαν om. B Suid. — 17 καὶ ante διαβεβλημένον om. MV. — 16 ἔργον καὶ δόγμα N. — 20 ἐξ ἀγγελικῆς B Suid. εὐαγγελικῆς (om. ἐξ) GPR. — 23 εἰς οἶκον κυρίου BNR Suid.

1 τὴν τοίνυν ἀκόλ. P. — γνώμην τε καὶ P. — 2 πασχόντων καὶ φθειρομένων P. — 7 παραφθείρουσι P. — 17 διαβδελυγμένον P. — 19 λειτουργεῖαν P. — 24 τῶν μεγιστάνων οἰκίας P.

ούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσοῦς μηνίσκους ἐπὶ τρα-
 χήλου φοροῦντας, φύσιν μὲν ἄρρενος, θηλείας δὲ ὄψιν ἔχον-
 τας καὶ κεκλασμένως βαδίζοντας καὶ τεθρυμμένως φθειγγο-
 μένους. ὥσπερ ἑταιρίδες ἀπρεπῶς ὧδε κάκειῖσε τὴν κεφαλὴν
 5 περισείουσι καὶ γελῶσιν ἀκρατῶς τε καὶ ἀναιδῶς οἰστρηλα-
 σίαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μετ' ἀνδρῶν μὲν ὡς
 γυναῖκες μαλακῶς εὐναζόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται,
 547 M. μετὰ γυναικῶν δὲ ὡς φύλακες ἅμα καὶ σωφροσύνης δῆθεν
 ἰνδάλματα καθεύδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπερυθριασμένως
 10 αἰσχροπραγοῦσιν. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίων
 καὶ βεβήλων φθειρόμενοι μαλακίζονται καὶ καταμιαίνονται
 διὰ τῆς παρὰ φύσιν ἀνοσιουργίας καὶ βδελυρίας, αὐτοὶ δὲ
 γυναικάρια ταλαίπωρα καὶ σεσωρευμένα κατὰ τὸ εἰρημένον
 ἁμαρτίαις καταμολύνουσι καὶ καταβλάπτουσιν οἷα λυσσώδεις
 15 κύνες, καὶ τὸ δὴ χαλεπώτερον καὶ ἐλεεινότερον, ἐντεῦθεν
 αἵτιοι γίνονται καὶ πρόξενοί τε καὶ μέτοχοι τῆς ἀπεράντου
 κολάσεως οἳ τε φθείροντες καὶ οἱ φθειρόμενοι. ἀλλ' ὦ τῆς
 ἀφροσύνης, ὦ τῆς ἀπάτης καὶ παραπληξίας. τούτους γὰρ
 ἄνθρωποι καὶ μάλιστα προύχοντες ὡς σώφρονας παραδεχό-
 20 μενοι πιστεύουσι καὶ εἰσοικίζουσιν, οἳ γε εἰσοικιζόμενοι καὶ
 παρρησίας τυγχάνοντες τοὺς ὄντως δικαίως ἀρετῆς ἐπιμελου-

13 Π. Timoth. 3, 6.

3 κεκλασμένον N. — 4 καὶ ὥσπερ ἐτ. B ὥσπερ γὰρ ἐτ. V
 ὥσπερ αἱ ἐτ. C ὥσπερ αἱ τερίδες GP. In D ὥσπερ om. et ὡς m. 1
 spr. vers. — 9 ἀπερυθριασμένως (ἀπεριθρ. M)* GNPR ἀπηρυ-
 θριασμένως BCE ἀπηρυθριωμένως V. — 13 καὶ σεσωρευμένα BP
 καὶ σεσοβημένα Suid. καὶ om. tell.

17 Post φθειρόμενοι P add.: καὶ τῆς οὐρανίου βασιλείας ἐκ-
 πτωτοὶ κατὰ τὴν ἀποστολικὴν ἀπόφασιν (I. Cor. 6, 9; 10), ἥ φησι
 κατὰ συζυγίαν· οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε μαλακοὶ βασιλείαν θεοῦ
 οὐ κληρονομήσουσιν. μαλακοὺς γὰρ τοὺς φθειρομένους καὶ μα-
 λακιζομένους εἰκότως ἀποκαλέσας ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐξ ἀρωστίας
 φθειρομένων ὡς οὗτοι παρὰ τῶν μαλακιζόντων αὐτοὺς καὶ φθει-
 ρόντων. — 18 ἀποπληξίας P. — 19 σώφρονα P. — 20 εἰσοικι-
 ζόμενοι — 21 ἐπιμελουμένους om. P.

μένους σώφρονας ἄνδρας κατὰ μικρὸν δελεάσαντες εἰς τὸ
 τῶν Σοδόμων αἰσχροὺν βάραθρον κατηκόντισαν ἐλεεινῶς καὶ
 τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. διὸ δὴ λοιπὸν ἀραρότως πάννυ
 γε τούτους καὶ νόμος καὶ λόγος εὐαγγελικὸς καὶ ἄριστος
 βίος καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύττεται λίαν ὥς θεομισεῖς καὶ 5
 ἀκαθάρτους. οὗτοι γὰρ τοιαύτην ἐξάγιστον ζωὴν προτιμή-
 σαντες καὶ ποθήσαντες ὅσον ἦκεν ἐπ' αὐτοῖς πόλεις μὲν
 ἠφάνισαν τὸν σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγον παραφθει-
 ροντες φθειρόμενοι, εὐανδροῦσαν δὲ ῥώμην ἀνδρὸς καὶ ἡλι-
 κίαν καὶ τὴν ἀρρενοπρεπῇ γενναίαν ἰσχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν 10
 καὶ ἀπλῶς τὴν σύντονον καὶ σφρίγουσαν ἀκμὴν τῆς νεότη-
 τος λυμηνάμενοι φανερῶς ἀθλίους καὶ καταγελάστους ἐποί-
 ησαν τοὺς ἀλόντας. οὕς γε φευκτέον προτροπάδην καὶ
 βδελυκτέον ἐνδίκως ὥς ψυχοκτόνους καὶ σωματοφθόρους καὶ
 ἐναγεῖς ὄντως καὶ τῆς φύσεως παραχαράκτας. οὐδὲν γὰρ 15
 ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκαθαρότερον τῶν οὕτω πορνευ-
 ομένων τε καὶ πορνευόντων. εἰώθασι γάρ, ὥς ἀληθῶς καὶ
 ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν, οὐ μόνον οἱ σπάδοντες καὶ τὰ μόρια
 τῆς αἰσχουργίας ποσῶς ἔχοντες ἀσελγαίνειν ἀμέτρως καὶ

2 αἰσχροὺν om. CDEGR. — 5 λίαν BP Suid. om. V τούτους
 tell. — ὥς θεομισεῖς καὶ ἀκαθάρτους om. DG. — 9 καὶ φθειρό-
 μενοι RV Suid. — 10 καὶ γενναίαν V Suid. — ἐξανάλωσαν BR.
 — 11 σφρίγουσαν EGPR σφριγῶσαν tell. Suid. — 13 ἀλόντας
 DGPR. — γε om. DG. — 17 ἀληθῶς καὶ om. Suid. (cf *infra* P).
 — 18 σπάδοντες E Suid. *et* *recc.* *quidam*.

1 σώφρονας ὄντως καὶ δικαίους ἄνδρας ἔσθότε δελεάσαν-
 τες P. — 2 αἰσχροβόθρῳ (*sic*) P. — 3 παρέπεμψαν, ὥσπερ
 δὴ καὶ γυναῖκας, ἅμφω κοινὸν γενόμενοι πτῶμα χαλαιπῶν καὶ
 ὀλέθριον. — 4 εὐαγγελικῶς μυσαττόμενος ἄριστος βίος P. —
 6 τοιαύτην αἵρεσιν δαιμονιώδη καὶ τοιαύτην ἐξαγ. ζωὴν P. —
 7 πόλεις] πολλοὺς P. — 12 φανερῶς ἐλεεινοὺς καὶ ἀθλίους τε
 καὶ καταγ. P. — 14 σωματοφθ. τε καὶ P. — 16 μυσαρ. ἢ βδε-
 λυκτότερον τῶν οὕτω φθειρομένων καὶ πορν. τε καὶ πορν. μά-
 λιστα κακείνων πολλάκις ἐξ ὑπερβολῆς ἀκολάστου γνώμης καὶ
 λυσσώδους μανίας. εἰώθασι γάρ, ὥς ἀκριβῶς ὄντως μεμαθ. P. —
 19 ποσῶς] πασῶν P.

ἀκολασταίνειν ἀκορέστως, ἀλλά γε καὶ οἱ τέλεον ἀπόκοποι
καὶ ἐκτετμημένοι. καθάπερ οὖν καὶ οἱ ἐκ γεννητῆς ἐστερη-
μένοι ταῦτα — φεῦ τῆς ἐσχάτης ἀτοπίας καὶ φρενοβλαβείας
548 M. — διὰ χειρὸς καὶ δακτύλου φθείρειν τὰς ἀθλίας γυναῖκας
καὶ τὴν ἀνοσιουργίαν οὕτως ἐμμανῶς οἱ ἀνόσιοι κατεργάζε-
σθαι <πεφύκασιν>. καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἀριδῆλως
ἔφη· μακάριος εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα,
καὶ παρθένος, ἥτις οὐκ ἔγνω κόλτην ἐν παραπτώματι. εἰ-
κότως οὖν ἄθηλοι, ἄνανδρες, ἀνδρόγυνοι, σιδηροκατάδικοι
10 καὶ γυναιομανεῖς προσηγορεύθησαν. ἀκουέτωσαν τοίνυν οἱ
καθαροὺς καὶ σώφρονας τούτους ὑποτοπάζοντες μάτην καὶ
μὴ πιστενέτωσαν τῷ ψεύδει καὶ τῇ κατεσχηματισμένῃ καθα-
ρότητι καὶ σωφροσύνῃ. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου τί καθαρισθή-
σεται, καὶ ἀπὸ ψεύδους τί ἀληθεύσει;

15

[ιη'. Περὶ Ἰουστίνου.]

550 M. . Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰουστῖνος ἀνεψιὸς
αὐτοῦ ἔτη ιγ'. ὃς κτίσας παλάτιον ἔξω τῆς πόλεως καὶ
λιμένα ἐν τῇ πόλει τὸ μὲν ἐκάλεσε Σοφριανὰς, τὸν δὲ Σοφρίας
εἰς ὄνομα τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Σοφρίας. ἐφ' οὗ καὶ Ἰου-

7 Sap. 8, 13; 14. — 13 Sir. 31 (34), 4. — 16—19 cf. Theoph. p. 243, 10; p. 250, 9. — 19—p. 656, 11 cf. Eug. Wolter, Der Judenknabe, in Bibliotheca Normannica vol. II.

1 ἀλλά γε καὶ BP Suid. γε om. tell. — 2 γεννητῆς CDG γενετῆς E Suid. — 6 πεφύκασιν add. e P om. tell. Suid. — 9 ἄνανδροι V Suid. — 18 τὸν δὲ GLP τὸ δὲ tell. — 19 τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς CEGLP τῆς αὐτοῦ γυν. BN τῆς γυναικὸς αὐτοῦ RV.

4 γυναῖκας om. P. — 6 καὶ τοῦτο μυστικῶς ὑπεμφαίνων ὁ σοφὸς καὶ ἀναστέλλων ἄμφω τὴν παράνομον ἀρρητοποιῶν ἔφη· P. — 8 εἰκότως οὖν σφόδρα καὶ μάλα καιρίως ἄθην, ἄνανδρες, ἀνδρογ. καὶ σιδηρ. τε καὶ γυν. P. — 13 ἀκαθάρτου φησὶν τί P. — 14 Post ἀληθεύσει alia add. P. — 16 In mg. P: ἰστέον ὅτι ὁ αὐτὸς Ἰουστῖνος κτίζει τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων ἀποστόλων πέτρου καὶ παύλου ἐν τῷ ὀρφανοτροφίῳ (cf. Theoph. p. 244, 7).

δαῖός τις ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑελοψικὴν τέχνην ἔχων παι-
 δίον ἐκέκτητο μονογενές, ὃ καὶ παρέδωκε μανθάνειν γράμ-
 ματα πλησίον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. ἥς ὁ σκευοφύλαξ ἔχων
 λείψανα πολλὰ τῆς ἀγίας τραπέζης ἐξ ἱκανοῦ χρόνου προσε-
 καλέσατο παῖδας πρὸς τὸ δαπανῆσαι αὐτά. μεθ' ὧν συν- 5
 ἦλθε καὶ τὸ Ἰουδαϊκὸν παιδίον. ἀπολυθὲν δὲ καὶ πρὸς
 τοὺς γονεῖς ἐλθόν, φησὶν ὁ πατήρ αὐτοῦ· ἵνα τί ἐβράδυνας,
 τέκνον; ὁ δὲ παῖς ἀποκριθεὶς εἶπεν· μετὰ τῶν χριστιανῶν
 παιδίων ἀπελθὼν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἔφαγον καὶ γώ, 551 M.
 πάτερ, καὶ διὰ τοῦτο ἐβράδυνα. ὁ δὲ δόλιος ἐκεῖνος θῆρ 10
 σφόδρα μανεῖς ἔσχε παρ' ἑαυτῷ τὸν λόγον καὶ μετὰ τὸ
 ἄριστον συμπαραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ
 πρὸς τὸ ἐργαστήριον ἀπελθὼν ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὴν κάμι-
 νον, καὶ κλείσας τὴν θύραν ἀνεχώρησεν. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ
 γινώσκουσα τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τοῦ παιδὸς μανίαν εἰς τὸ 15
 ἐργαστήριον ἐν σπουδῇ παρεγένετο καὶ παρακύψασα διὰ τῆς
 ὀπῆς τῆς θύρας ἤκουσε τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς ἔσωθεν τῆς
 καμίνου, καὶ τὴν θύραν κλάσασα καὶ εἰσελθοῦσα ἐξέβαλε
 τὸν υἱὸν αὐτῆς ἄφλεκτον ἐκ τῆς καμίνου. λεγούσης δὲ
 αὐτῆς· τίς ἐνέβαλέ σε, τέκνον, εἰς τὴν κάμινον, καὶ πῶς 20
 οὐκ ἐκάης; φησὶν ὁ παῖς· ὁ μὲν πατήρ μου ἐνέβαλέ με,
 γυνὴ δὲ πορφυροφοροῦσα ἦλθε καὶ τὴν φλόγα κατέσβεσε

7 ἐλθόν PV ἐλθὼν CEG LNR ἀπελθόν B. — 9 ἀπελθόν
 BV. — μεγάλην om. LR V. — 16 ἐν om. BLM. — 22 δέ τις
 πορφυροφ. LV.

1 ὑέλωψ τὴν τέχνην ἔχων γυναῖκα καὶ παιδίον μονογενῆ ὃν
 καὶ παρέδ. P. — 5 παῖδας ὡς εἰώθη παρὰ τοῦ διδασκάλου πρὸς
 τὸ δαπ. τὰ λείψανα, μεθ' ὃν συν. P. — 6 ἀπολυθὲν δὲ] καὶ
 συνδαπανῆσαν P. — 7 ἐλθόν τῇ ὥρᾳ τοῦ ἀρίστου διατί, φησὶν
 ὁ πατήρ, ἐβράδυνας τέκνον. ὁ δὲ λέγει P. — 9 — 14 sic in P:
 ἀπελθὼν καὶ γώ εἰς τ. μεγ. ἐκκλ. ἔφαγον. ὅπερ ἀκούσας ὁ πατήρ
 καὶ σφόδρα μανεῖς καὶ μετὰ τὸ ἀριστῆσαι πρὸς τὸ ἐργαστήριον
 ἀπελθὼν σὺν αὐτῷ ἔβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν κάμινον καὶ κλ. τ. θύραν
 μηδενὸς εἰδότης (in mg.: γρ. παρόντος) ἀνεχώρησεν. — 15 εἰς
 τὸ ἐργ. ἐλθοῦσα καὶ παρακύψασα P. — 17 τῆς θύρας om. P. —
 19. 20 ἐκ τ. καμ. λέγουσα· τίς P. — 21 ὁ δὲ φησιν· P.

λέγουσα· μὴ φοβοῦ, παιδίον. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ταῦτα
 ἀκούσασα καὶ καταπλαγεῖσα, τὸν υἱὸν παραλαβοῦσα πρὸς
 τὸν πατριάρχην Μηνᾶν ἔφθασε καὶ πάντα ἀναγγείλασα αὐτῷ
 παρεκάλει χριστιανὴ γενέσθαι μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. ὃς αὐ-
 5 τίκα τῷ βασιλεῖ προσαγαγὼν ἀμφοτέρους, ἐκέλευσεν ὁ βασι-
 λεὺς παραστῆναι καὶ τὸν πατέρα τοῦ παιδίου· καὶ τοῦτον
 μετὰ τὴν ἐξέτασιν πολλὰ παραινέσας καὶ παρακαλέσας χρι-
 στιανὸν γενέσθαι οὐκ ἔπεισεν. ὅθεν προσέταξεν ἀνασκο-
 πισθῆναι αὐτὸν ὡς φονέα τοῦ ἰδίου τέκνου γενόμενον, τὴν
 10 δὲ γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ὁ πατριάρχης βαπτίσας τὴν μὲν
 ἐποίησεν ἀσκήτριαν, τὸν δὲ ἀναγνώστην.

[ιθ'. Περὶ Τιβερίου.]

Μετὰ δὲ Ἰουστίνον ἐβασίλευσε Τιβέριος ὁ Θραξ ἔτη δ'.

[κ'. Περὶ Μαυρίκιου.]

554 M. 16 Μετὰ δὲ Τιβέριον ἐβασίλευσε Μαυρίκιος Ἀρμένιος καὶ
 γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτη κ'. ὃς ἔκτισε τὸν ναὸν τῶν ἁγίων μ'
 ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἐφ' οὗ καὶ γυνὴ παιδίον ἔτεκεν ἐν
 555 M. Κωνσταντινουπόλει χωρὶς ὀφθαλμῶν καὶ χειρῶν, πρὸς δὲ τῷ
 ἰσχύϊ ἰχθύος οὐρὰ προσφυῆς αὐτῷ ὑπῆρχεν, ὅστρακοδέρμῳ
 20 ἰχθύϊ ἐμφερέας. καὶ κύων ἐξάπους κεφαλὴν ἔχων λεοντώδη

16—17 cf. Theoph. p. 267, 29. — 17—20 cf. Theoph. p. 268, 19.

1 λέγουσα PRV λέγουσά μοι rell. — 4 υἱοῦ] παιδίου V et
 recc. quidam (παιδὸς vel πατ' alii). — 9 A verbo τέκνου in or-
 dinem redit A. — 13 Sequitur in V de regno Tiberii narratio
 seorsim edenda. — 15 ἀρμένιος γαμβρὸς P ἀρμένιος ὁ γαμβρὸς R.
 20 ἐμφερέας BCK.

1—4 sic: ἡ δὲ καταπλαγεῖσα καὶ τοῦτον εὐθὺς ἀρπάσασα
 καὶ πρὸς τὸν πατρ. μ. ἐλθοῦσα καὶ ἀναγγ. πάντα παρεκάλει P. —
 5—9 ὁ βασιλεὺς τὸν πατέρα τοῦ παιδίου παραστῆναι καὶ τοῦτον
 μετὰ τ. ἐξ. πολλὰ παραινέσας χριστ. γεν. καὶ μὴ πεισθέντα προσέτ.
 ἀνασκολ. ὡς P. — 9 γενόμενον om. P. — 13 Alia add. P seorsim
 edenda.

γεννηθεὶς ἐγένετο παμμεγέθης σφόδρα. ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ
 Θράκῃ δύο παιδία ἐγεννήθησαν, τὸ μὲν τετράπουν, τὸ δὲ
 δικέφαλον. λέγουσι δὲ τινες τῶν ἱστορικῶν μὴ προσημαί-
 νειν ἀγαθὰ ταῖς πόλεσιν, ἐν αἷς ἂν τεχθῶσι τοιαῦτα. ἐφά-
 νησαν δὲ καὶ ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ ἡλίου ἀνατέλλοντος ἀν- 5
 θρωπόμορφα ζῶα δύο, ἀνὴρ καὶ γυνή, ἅπερ σειρῆναι προσ-
 αγορεύονται ἡδύφθογγα πάνυ καὶ θανατηφόρα. τὴν δὲ
 μορφήν ἔχουσι τὸ μὲν ἥμισυ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀμφαλοῦ
 ἀνθρώπου, τὸ δὲ λοιπὸν πετεινοῦ. καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ εὐστερ-
 νος ἦν καὶ κατάπληκτος τὴν ὄψιν καὶ τὴν κόμην ξανθός, 10
 ἡ δὲ γυνή ὁμοίως ὀρωμένη τούς τε μαζοὺς εἶχε καὶ τὴν
 ὄψιν ἄτριχον καὶ τὴν κόμην βαθεῖαν. ὁ δὲ λαὸς μετὰ τοῦ
 ὑπάρχου θαυμάζοντες ὅρκοις ἔβαλλον ἐκεῖνο τὸ ἀνδρόγυνον
 μὴ καταλῦσαι τὴν θεωρίαν, πρὶν ἂν πάντες ἐμφορηθῶσι
 τῆς παραδόξου ταύτης θεάς. καὶ δὴ μέχρις ὥρας θ' πᾶς 15
 ὁ λαὸς ἐθαύμαζεν ὄρων τὰ ζῶα ταῦτα, καὶ οὕτω πάλιν εἰς
 τὸν ποταμὸν κατέδυσαν. τούτων δὲ καταδυσάντων κορκό- 556 M.
 δηλοι ἀναδύσαντες καὶ ἐκπηδήσαντες πολλοὺς τῶν ἀνθρώ-
 πων διέφθειραν. ὁ γάρ τοι κορκόδηλος θηρίον ἐστὶν ὁμοῦ

1—4 *cf.* Theoph. p. 272, 31. — 4—6 *et* 9—17 *cf.* Theoph. p. 280, 20. — 19—p. 658, 17 Eustath. Antioch. in Hexaemeron. Migne Tom. 18, 726 B *ordine inverso*.

1 ὡσαύτως καὶ ABP ὡσαύτως δὲ καὶ *rell.* — 6 ζῶα δύο ABP δύο ζῶα *rell.* — σειρῆναι D m. 1 σιρήναι AG σιρίναι LP σειρήνες C. — 8 τὸ μὲν ἥμισυ *om.* RV. — ὀφθαλμοῦ DG. — 10. 11 κατάπληκτος, ἡ δὲ γυνή τὴν ὄψιν καὶ τὴν κόμην ξανθή, ὁμοίως καὶ ὁ ἀνὴρ, τούς τε μαζοὺς εἶχε RV. — 13 ἐπάρχου PRV. — ἔβαλον BLR. — 14 πρὶν ἂν πάντες ABP πρὶν πάντες V πρὶν ἅπαντες *rell.* — 16 θεωρῶν RV. — 17 κορκόδηλοι AGLP (*περὶ τοῦ κορκοδήλου mg.* C) κορκόδειλοι (-δηλοι CD) *rell. item v.* 19 *et* p. 658, 13. — 18 ἀναδύσαντες καὶ *om.* L (*cf. infra* P). — 19 θηρίον ἐστὶ μέγα ὁμοῦ καὶ ἰχθὺς ἀπὸ RV.

1 παμμεγέθης] μέγας P. — 6 σιρ. μὲν προσαγορεύονται P. — 9 τὸ δὲ κάτωθεν ἥμισυ πετεινοῦ P. — 10 *Post* ξανθός P *add.*: καὶ μισοπόλιος τὸν πώγωνα καὶ μέχρι τῆς ὀσφύος γεγυμνωμένος καὶ ὑπεράνω τοῦ ὕδατος φαινόμενος (*cf.* Theoph. l. l.). — 17—18 κατέδυσαν. ἐξ οὗ καὶ κορκ. ἐκπηδήσαντες πολλοὺς P.

καὶ ἰχθὺς μέγας ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις οὐρᾶς. καὶ ἡ μὲν
 χοιὰ τοῦ νώτου αὐτοῦ πέτρα μελαίνῃ προσέοικεν, ἡ δὲ
 γαστήρ λευκή, καὶ πόδες αὐτῷ εἰσι δ', καὶ οὐρὰ μεγίστη
 καὶ τραχεῖα. τῆς ῥάχεως γὰρ ἐστὶν ἑνὸς ὀστέου τελευτὴ καὶ
 5 ἐντέτμηται ἄνωθεν εἰς ἁκάνθας ὥσπερ αἱ τῶν πριόνων
 ἁκμαί, καὶ τύπτει ἐν αὐτῇ πρὸς οὓς ἂν μάχεται, καὶ πολλὰ
 ποιεῖ τραύματα. ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ προσηρμοσμένη τοῖς
 ὤμοις καὶ ἐξισουμένη ἐφ' ὅσον μὲν οὐ κέχηνε θηρίου κε-
 φαλή ἐστὶν, ἐπειδὴν δὲ χάνῃ, ὅλη γίνεται στόμα μέχρι τῶν
 10 ὤμων τὸ χάσμα ποιοῦσα. ἀναιρεῖ δὲ τοῦτον πολλάκις ἡ
 ὕδρις λεγομένη ἐν τῷ αὐτῷ ποταμῷ τυγχάνουσα καὶ μορφὴν
 ἔχουσα κυνὸς τοιούτῳ τρόπῳ· τὸ γὰρ στόμα διανοίγων ὁ
 κορκόδηλος καὶ οὕτω καθεύδων, ἡ ὕδρις εἰς πηλὸν ἐγκυλι-
 σαμένη καὶ διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ πρὸς τὴν γαστέρα χω-
 15 ροῦσα καὶ ταύτην διαρρήξασα θᾶττον ἐξέρχεται διὰ τῆς
 ἑδρας νεκρὸν αὐτὸν καταλιμπάνουσα. καὶ ταῦτα μὲν ὦδε,
 πρὸς δὲ τὰ ἑξῆς ὁ λόγος βαδισάτω.

Πολέμου ποτὲ συγκροτηθέντος μεταξὺ Ῥωμαίων τε καὶ
 βαρβάρων ἐπὶ τὴν Μυσίαν, ὑπέθετο Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς,
 20 ὥς φασιν, τῷ στρατηγῷ τῷ καταπιστευθέντι τὸ Ῥωμαϊκὸν
 στράτευμα παραδοῦναι τούτους τοῖς πολεμίοις διὰ τὴν ἀντ-
 αρσίαν αὐτῶν, ὅπερ τοῦ στρατηγοῦ ὑπακούσαντος καὶ γέ-

18 — p. 659, 1 cf. Theoph. p. 278, 30.

1 καὶ μέγας ἰχθὺς E (καὶ ἰχθὺς καὶ μέγα Eust.). — 3 με-
 γίστη καὶ τραχεῖα ABPV (μεγ. καὶ παχεῖα Eust.) καὶ om. tell.
 — 4 τελευτὴ GPR Eust. τελετὴ tell. — 5 ἄνωθεν εἰς ABP Eust.
 ἄνωθεν om. tell. — 6 ὀρμαὶ καὶ ἁκμαί RV. — μάχεται ERV.
 — 11 ὕδρις CE ὕδρις A. — 13 ὕδρις E ὕδρις A. — ἐγκυ-
 λισαμένη εἰς πηλὸν RV. — 18 ποτὲ] δὲ P δὲ τότε RV. — τε
 om. B et Exc. de insid. — 22 ὅπερ καὶ γέγονε τοῦ στρατ. ὑπακούσ. B
 τοῦ στρατ. ὑπακούσαντος om. P Exc. — καὶ] οὕτω V om. R.

1 ἄχρις P Eust. — 16 καὶ ταῦτα — 17 βαδισάτω om. P. —
 19—21 μαυρίκιος, ὥς φασιν, τῷ στρατηγῷ ἵνα τὸ ῥωμ. στρατ. παρα-
 δῶ τοῖς πολ. P (cf. Theoph.). — 21 ἀνταρσίαν] ἀταξίαν P Theoph.

γονεν. συνελήφθη οὖν λαὸς πολὺς. τῆς δὲ συγκλήτου 557 M.
 παρακαλεσάσης τὸν βασιλέα τοῦ ἀγορασθῆναι αὐτούς, εἷξας
 ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν ἄρχοντα τῶν βαρ-
 βάρων, ἵνα τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κρατηθέντας ἀπολύσῃ. ὁ δὲ
 ἐδήλωσεν· ἀποδίδωμι πάντας κατὰ ψυχὴν νόμισμα κομιζό- 5
 μενος. ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ ἀνασχόμενος δοῦναι, πάλιν ὁ
 βάρβαρος ἀνὰ ἡμισυ λαβεῖν ἤξιωσεν. τοῦ δὲ βασιλέως μηδὲ
 τοῦτο καταδεξαμένου, θυμωθεὶς ὁ βάρβαρος ἀπέκτεινε πάν-
 τας ὁμοῦ χιλιάδας ιβ'. ὅθεν ἐκ τούτου μισηθεὶς Μαυρί-
 κιος, ἤρξαντο πάντες λοιδορεῖν αὐτὸν καὶ διαβάλλειν. ὁ δὲ 10
 μεταμεληθεὶς καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν καὶ τὸ μέλλον κριτήριον
 ἐννοήσας ἐξελέξατο μᾶλλον ἐνταῦθα τὴν ἁμαρτίαν ἀπολαβεῖν
 καὶ μὴ ἐκεῖσε ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ δικαστηρίου. καὶ ποιήσας
 δεήσεις ἐγγράφους ἀπέστειλεν εἰς τοὺς πατριαρχικοὺς θρό-
 νους πάντας καὶ εἰς τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀσκητήρια καὶ 15
 μοναστήρια πολλὰ χρήματα καὶ θυμιάματα καὶ κηρούς, ὅπως
 εὕξωνται περὶ αὐτοῦ, ἵνα τὴν ἁμαρτίαν ὧδε ἀπολάβῃ. προ-
 εσκανδαλίζετο δὲ καὶ εἰς Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ ὡς
 εἰς τὸ φῖ γράμμα ὀνομαζόμενον. ὃς καὶ διαφόρως αὐτὸν
 δι' ὄρκων ἐπληροφόρει καθαρὸς εἶναι τῆς ὑποψίας ταύτης. 20
 τοῦ δὲ Μαυρικίου τὸν θεὸν ἱκετεύοντος περὶ τῆς ἁμαρτίας

1—10 cf. Theoph. p. 279, 26. — 10—p. 661, 12 cf. Theoph.
 p. 284, 21.

1 συνελήφθη γὰρ V καὶ συνελήφθη R Exc. — 5 ἐδήλωσεν
 AB (τοῦ δὲ δηλώσαντος Exc.) ἀντεδήλωσεν tell. — νόμισμα
 κομιζόμενος κατὰ ψυχὴν V νομ. κατὰ ψ. κομιζόμενος R. —
 9 ὁ μαυρίκιος AC et recc. quidam. — 12 ἐνταῦθα τὴν ἁμαρ-
 τίαν ACDEGP τὴν ἁμαρτίαν ἐνταῦθα BMV τὴν ἁμαρτίαν om. R.
 — 13 καὶ μὴ ABP Theoph. ἢ tell. — δικαστηρίου ABP κριτη-
 ρίου tell. — 18 τὸν om. AB.

1—5 συλληφθὲν οὖν πλῆθος πολὺ καὶ τῆς σ. παρακαλ. τὸν
 βασ. καὶ ἀποστείλας εἰς τὸν ἄρχ. τῶν βαρβ. πρέσβεις ἵνα — ἀπο-
 λύσῃ, φησὶν ὁ βάρβαρος. P. — 5—6 κομιζόμενος παρὰ τοῦ βασι-
 λέως. ὁ δὲ μὴ P. — 7 καὶ τοῦ βασιλέως P. — 9 ὁμοῦ] εὐθὺς P.
 — 13 ἐκεῖ P. — 18 καὶ om. P. — 19—20 διαφόρως αὐτῷ ἐπώ-
 μνυτο καθαρὸς P Theoph.

τῶν σφαγέντων, εἶδεν ἐνύπνιον τοιοῦτον, ὥς ὅτι, λαοῦ πλεί-
 στου παρεστῶτος τῇ εἰκόνι Χριστοῦ ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ τοῦ
 παλατίου, φωνή ἐγένετο ἐκ τῆς εἰκόνης λέγουσα· δότε Μαν-
 5 ρίκιον. ὃν καὶ κρατήσαντες παρέστησαν κατενώπιον τῆς
 εἰκόνης. καὶ φησιν ἡ θεία φωνή· ποῦ θέλεις, ὦ Μαν-
 558 Μ. ρίκιε, ἀποδώσω σοι, ἐνταῦθα ἢ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι; ὁ δὲ
 ἀκούσας καὶ γενόμενος ἔντρομος εἶπεν· φιλάνθρωπε κύριε,
 ὧδε καὶ μὴ ἐκεῖ. καὶ εὐθὺς ἐκέλευσεν ἐκδοθῆναι αὐτὸν
 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν
 10 αὐτοῦ Φωκᾷ τῷ στρατηλάτῃ. διυπνισθεὶς οὖν ὁ βασιλεὺς
 ἀπέστειλε παραυτίκα τὸν παρακοιμώμενον ἀγαγεῖν Φιλιππι-
 κὸν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ διὰ τάχους. ὅς θεασάμενος τὸν
 παρακοιμώμενον ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ἀπο-
 γνοὺς ἠτήσατο κοινωνῆσαι, καὶ οὕτως ἀπῆρει πρὸς τὸν βασιλέα
 15 καταλιπὼν τὴν ἰδίαν γυναῖκα ἐπὶ σάκκου καὶ σποδοῦ κει-
 μένην καὶ κλαίουσαν. εἶτα εἰσελθὼν ἐν τῷ βασιλικῷ κοι-
 τῶνι ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ
 βασιλεὺς κελεύσας ἐξελθεῖν ἔξω τὸν παρακοιμώμενον ἀναστὰς
 ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας Φιλιππικοῦ λέγων· συγχώρησόν μοι,
 20 ἀδελφέ, διὰ τὸν θεὸν ὅτι ἡμαρτόν σοι. ἕως ἄρτι γὰρ ὑπε-
 νόουν σε μέλλοντα νεωτερίζειν κατ' ἐμοῦ, ἀλλὰ νῦν ἀσφα-
 λῶς ἔγνων ἀθῶον εἶναι σε τῆς ὑπονομίας ταύτης. παρακαλῶ
 οὖν σε εἰπεῖν μοι, τίνα γινώσκεις ἐν τοῖς ἡμετέροις τάγμασι
 Φωκᾶν στρατηλάτην. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀναλογισάμενος ἔφη·

1 πολλοῦ RV. — 2 τοῦ χριστοῦ AM Exc. — 4 ἐνώπιον BR.
 — 5 ὦ om. R Exc. — 6 ἐνθα CR. — 7 εἶπεν CEGNP (ἔφη
 Theoph.) ἀποκριθεὶς εἶπεν ABV Exc. — 9 τὰ τέκνα αὐτοῦ R.
 — καὶ πᾶσαν τὴν συγγ. αὐτοῦ om. AR. — 10 ὁ βασιλεὺς μαν-
 ρίκιος R ὁ μαυρίκιος P. — 13 τῆς ζωῆς (om. ἑαυτοῦ) N τῆς
 αὐτῆς ζωῆς vel τῆς ζωῆς αὐτοῦ recc. — 18 ἐξελθεῖν κελεύσας
 AB. — 20 διὰ τὸν θεόν, ἀδελφέ B ἀδελφέ om. P Theoph. —
 23 τόποις καὶ τάγμασι RV. — 24 φωκᾶν, φωκὰς ubique fere AGN.

1 σφαγέντων] αἰχμαλώτων P. — 3 γέγονε P Theoph. —
 4 ὃν κρατήσαντες καὶ παρέστ. κατεν. τῆς εἰκόνης φησὶν P. —
 8 ἐκεῖσε P. — 15 σάκκου καὶ om. P. — 24 ἀναλογισάμενος ἕνα,
 φησὶν, γινώσκω P.

Ἔνα γινώσκω, ὅστις πρὸ καιροῦ πεμφθεὶς ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀντέλεγε τῷ κράτει σου. καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπεν· ποίας ἐστὶν ἔξεως; ὁ δὲ Φιλιππικὸς λέγει· νεώτερος, δειλὸς καὶ θρασύς. καὶ ὁ βασιλεὺς φησιν· εἰ δειλός, καὶ φονεύς. καὶ ἐξηγήσατο αὐτῷ τὸ ἐνύπνιον. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ ἐφάνη ἀστήρ 5 κομήτης. καὶ τῇ ἐπαύριον ἔφθασεν ὁ ἀποσταλεὶς μαγιστριανὸς φέρων ἀπόκρισιν τοιαύτην· γίνωσκε, φησὶν, ὦ βασιλεῦ, ὅτι δεξάμενος ὁ θεὸς τὴν μετάνοιάν σου τὴν μὲν ψυχὴν σου διασώζει καὶ μετὰ τῶν ἁγίων κατατάττει, τῆς δὲ βασιλείας καὶ τῆς παρούσης ζωῆς μετὰ πολλῆς θλίψεως καὶ 10 559 M. κινδύνων ἐκπίπτεις. ἅπερ ἀκούσας Μαυρίκιος ἐδόξασε τὸν θεὸν μέγας.

Τῆς τοίνυν μετοπωρινῆς ὥρας καταλαβούσης, καὶ τοῦ βασιλέως προστάξαντος Πέτρῳ τῷ στρατηγῷ ἐν τῇ τῶν Σκλάβων χώρα τὸν λαὸν παραχειμάσαι, ἀντεῖπεν ὁ λαὸς μὴ 15 καταδεχόμενος τοῦτο. ὅθεν οἱ ἐπίσημοι τῶν ἀρχόντων φυγόντες, καὶ εἰς ἓν τὰ πλήθη συναθροισθέντα προβάλλονται εἰς τὸ βασιλεύειν αὐτοῖς Φωκᾶν τὸν στρατηλάτην. τοῦ δὲ Πέτρου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων ἐν τῇ πόλει παραγενομένων, Μαυρίκιος τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσος τῶν πολιτῶν εἰδὼς 20

13—18 cf. Theoph. p. 286, 14. — 18—p. 662, 8 cf. Theoph. p. 288, 21.

2 εἶπεν] ἔφη P et recc. nonnulli. — 5 δὲ om. AB Exc. — 7 ὦ om. B φησὶν ὦ om. Exc. — 10 μετὰ πολλῶν θλίψεων R Exc. — 13 μετοπωρινῆς (μετοπορ. C μετωπωρ. R) BCPR μεθοπωρινῆς (μεθοπορ. EN) tell. Exc. — 18 αὐτῶν V Exc. αὐτοῖς om. B. — 19 ἐν τῇ πόλει om. A Exc. — παραγεναμένων AR.

4 ὁ βασιλεὺς] ὁ μαυρίκιος P. — καὶ ἐξηγησάμενος αὐτῷ τὸ ἐνύπν. εὐθὺς ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ P. — 6 μαγιστριανὸς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ πατέρας φέρων P Theoph. — 7 τοιαύτην] παρ' αὐτῶν οὕτως P (παρ' αὐτῶν ἀπόκρ. τοιαύτην Theoph.). — 9 ἁγίων σε κατατάττει P Theoph. — 13 τοῦ βασιλέως] μαυρικίου P. — 16 τοῦτο καὶ ἐστασίασεν P (καὶ στάσιν ἐμελέτησαν Theoph.). — 17—18 προβάλλονται ἄρχοντα φωκᾶν τὸν κένταρχον P Theoph. — 20 εἰδὼς ἀπέγνω καὶ δὴ μεσοῦσης P.

μεσούσης νυκτός ἀποδυσάμενος τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ ἰδιωτικὴν ἐνδυσάμενος εἰσῆλθεν εἰς δρόμονα σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ φεύγων τὴν ἐπανάστασιν τοῦ λαοῦ. πᾶσα γὰρ ἡ πόλις δι' ὅλης νυκτός αἰσχίσταις ὕβρεσι καὶ ἁπειλαῖς αὐτὸν ἔβαλλον. ἀνέμου δὲ μεγάλου πνεύσαντος, καὶ μετὰ κινδύνων μεγίστων εἰς τὸν ἅγιον Αὐτόνομον διασωθεὶς παραδόξως, εὐθύς ἐπιτίθενται αὐτῷ σφοδρότατοι πόνοι ἄρθρίτιδες, ἃς ποδαλγίας καὶ χειράγρας καλοῦσιν.

560 M.

[κα'. Περὶ Φωκᾶ.]

- 10 Μετὰ δὲ Μαυρίκιον ἐβασίλευσε Φωκᾶς ὁ Καππαδόκης καὶ τύραννος ἔτη η'. ἐλθὼν γὰρ εἰς τὸ Ἑβδομον σὺν τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ, καὶ τῶν πολιτῶν ἐκεῖσε πάντων συναθροισθέντων, ἀναγορεύεται βασιλεὺς εἰς τὸν ναὸν τοῦ προδρόμου, καὶ οὕτως εἰσῆλθε τὸ κακὸν εἰς τὰ βασίλεια. μετὰ
15 δὲ ταῦτα στασιάζαντες οἱ δῆμοι καὶ κρίζοντες· ὁ Μαυρίκιος οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καλῶς ἔχει, πρὸς τὸν φόνον κινεῖται Μαυρικίου ὁ ἀλάστωρ, καὶ δὴ κελεύσας, ἤχθη δέσμιος εἰς τὸν Εὐτροπίου λιμένα. προκολάζων δὲ αὐτὸν ὁ μαιφόνος τῇ θεωρίᾳ ἀναιρεθῆναι τοὺς πέντε ἄρρενας υἱοὺς αὐτοῦ
20 ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐπιτρέπει. ὁ δὲ Μαυρίκιος φιλοσοφῶν

10—14 cf. Theoph. p. 289, 12. — 14 — p. 668, 10 cf. Theoph. p. 289, 29.

1 τὴν — 2 ἐνδυσάμενος om. G et recc. quidam. — 2 δρόμονα ACGN δρόμονας R. — 4 αἰσχίσταις ABP Exc. αἰσχίστοις rell. — 6 μεγίστων κινδύνων C κινδύνων μεγάλων V κινδύνου μεγίστου Exc. — 8 ἀρθρήτιδες P ἀθρήτιδες EGV ἀθρήτιδες A. — ποδαλγίας P Theoph. ποδάλγας AEGV ποδάγρας BCNR Exc. — χειράλγας A. — 12 ἀθροισθέντων V et recc. nonnulli. — 15 καὶ om. AB. — 17 μαυρικίου ABP τοῦ μαυρικίου rell. — 20 ἔμπροσθεν αὐτοῦ om. BV.

2 ἀμφιασάμενος P. — 5 ἔβαλλεν P. — 8 τινὲς καλοῦσιν P. — 13 ἐν τῷ ναῷ P. — 17—20 μαυρ. παρενθὺς ὁ ἀλάστωρ, ὃν ἐν χαλκηδόνι δέσμιον ἀγαγὼν εἰς τὸν εὐτροπίου λιμένα, προαναairoῦνται οἱ πέντε ἄρρενες αὐτοῦ παῖδες, προκολάζων αὐτὸν ὁ μαιφόνος τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ. ὁ δὲ μ. P (Similia Theoph.).

τὸ δυστύχημα συνεχῶς ἐπεφθέγγετο· δίκαιος εἶ, κύριε, καὶ
δικαία ἡ κρίσις σου. τῆς δὲ τιθηνῆς ὑποκλεψάσης ἔν ἐκ
τῶν πέντε βασιλικῶν παιδίων καὶ τὸ ἴδιον αὐτῆς πρὸς
ἀναίρεσιν ἀντιδιδούσης, ὁ Μαυρίκιος οὐ κατεδέξατο, ἀλλὰ
τὸ ἴδιον ἐπεζήτησεν ἐλθεῖν καὶ αὐτὸ ἀναιρεθῆναι. οὕτω b 561 M.
τοίνυν καὶ νόμῳ φύσεως καὶ τρόπῳ κρείττονι καὶ ἀκροτάτῃ
μετανοίᾳ ὑψηλότερος γεγονὼς Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς ὑπαλ-
λάττει καὶ αὐτὸς ὁμοίως τὸν βίον μετὰ πολλῆς ὑπομονῆς
καὶ εὐχαριστίας, ὅθεν καὶ κληρονόμος γέγονε τῶν αἰωνίων
ἀγαθῶν. τοῦ δὲ ἀθλίου Φωκᾶ προστάξαντος τεθῆναι τὰς 10
τούτων κεφαλὰς ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ τριβουναλίου, ἐξήρχοντο
οἱ τῆς πόλεως καὶ ἐθεώρουν αὐτὰς ἕως ἐπώζεσαν, καὶ τότε
συνεχώρησεν αὐτὰς τοῖς ποθοῦσιν ἀποδοθῆναι. οἱ δὲ δεξά-
μενοι κατέθεντο αὐτὰς ἐν τοῖς πρέπουσι τόποις. τὴν δὲ
Μαυρικίου γυναῖκα σὺν ταῖς τρισὶ θυγατρᾶσιν αὐτῆς ἐν 15
μοναστηρίῳ καθεῖρξεν.

Καλλιγράφος δέ τις εὐλαβῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκ παννυ-
χίδος οἴκαδε πορευόμενος μεσούσης νυκτός, καθ' ἣν ἡμέραν
ἀνηρέθη Μαυρίκιος, ὁρᾷ τοὺς ἀνδριάντας ἐκ τῶν βωμῶν
καθελκυσθέντας καὶ βοῶντας· ἀνηρέθη Μαυρίκιος καὶ τὰ 20
τέκνα αὐτοῦ. ὅπερ σημειωσάμενος ὁ καλλιγράφος, ἦλθεν

10—13 cf. Theoph. p. 291, 2. — 14—16 cf. Theoph. p. 293, 20.
— 17—p. 664, 2 cf. Theoph. p. 291, 17.

1 τῷ δυστυχίματι N. — 2 τιθήνης E τιθινῆς DGP τηθι-
νῆς B τιθηνοῦ V. — 8 τὸν βίον ὁμοίως B ὁμοίως m. 1 spr. v. G
om. D. — 17 ἐν ἀλεξανδρείᾳ εὐλαβῆς A εὐλαβῆς om. CLN.

2. 3 ἓνα τῶν πέντε βασιλ. μεираκίων καὶ τὸ ἑαυτῆς πρὸς
P Theoph. — 4 ἀντιδούσης P (ἐπιδωσάσης Theoph.). — 5 ἐλθεῖν
— ἀναιρεθῆναι om. P Theoph. — 6—10 οὕτω τοίνυν καὶ νόμου
(νόμων Theoph.) φύσεως ὑψηλότερος γεγονὼς μαυρίκιος καὶ τρό-
πῳ κρείττ. καὶ ἀκροτ. μεταν. τῶν μελλόντων ἀγαθῶν κληρονόμος
ὑπάλλ. καὶ αὐτὸς ὁμ. τ. βίον μετὰ π. ὑπομ. τε καὶ εὐχαριστίας.
ὁ δὲ φωκᾶς προστάξας τεθῆναι P. — 11 κεφαλὰς 5 P. — 12 καὶ
τότε — 14 τόποις om. P Theoph.

ἄνθρωπος μεθ' ἡμέρας δέκα μηνύων τὴν Μαυρικίου τελευ-
 τήν. ὁ δέ γε ἀλάστωρ Φωκᾶς μετ' ὀλίγον χρόνον καὶ τὴν
 γυναῖκα Μαυρικίου ἅμα ταῖς τρισὶ θυγατράσιν αὐτῆς ἀν-
 εἴλεν ἐν τῷ μώλῳ τῶν Εὐτροπίου, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ
 5 πᾶσαν τὴν συγγένειαν Μαυρικίου διώλεσεν ὁ παράνομος εἰς
 πλείονα τῶν χριστιανῶν ὄλεθρον. οὐ γὰρ διέλειπε τῇ τῶν
 Ῥωμαίων ἔκτοτε βασιλείᾳ δυστυχήματα ποικίλα τε καὶ ἐπάλ-
 562 M. ληλα. ὅ τε γὰρ Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὴν εἰ-
 ρήνην διέλυσεν, καὶ Ἀβαροι τὴν Θράκην ἐδήωσαν, καὶ
 10 ἄμφω τὰ στρατόπεδα τῶν Ῥωμαίων διέφθειραν καὶ ἐξήλει-
 ψαν διὰ τὸ τὸν ἀνόσιον καὶ βέβηλον προτιμῆσαι τοῦ ἐννό-
 μου καὶ εὐσεβοῦς βασιλέως. πρὸς δὲ τούτοις καὶ θνητοῖς
 ἀνθρώπων τε καὶ κτηνῶν καὶ ἀφορία τῆς γῆς πολλὴ γέγονε
 καὶ χειμῶν βαρύντατος, ὥστε παγῆναι τὴν θάλασσαν καὶ
 15 πολλοὺς ἰχθύας τεθνάναι.

Ὁ οὖν δόλιος Φωκᾶς μετὰ πάντων αὐτοῦ τῶν ἀμετρή-
 των κακῶν προσέθηκε τελευταῖον καὶ τοῦτο· ποιήσας γὰρ
 ἵππικὸν ἠτάκτησεν. τῶν δὲ δήμων τοῦτο μὴ καταδεξα-
 μένων, ὕβρισαν αὐτὸν λέγοντες· πάλιν εἰς τὸν καῦκον ἔπιες,
 20 πάλιν τὸν νοῦν ἀπώλεσας. ἐφ' οἷς μανεῖς ὁ θεομάχος πολ-

2—4 cf. Theoph. p. 295, 7. — 4—6 cf. Theoph. p. 296, 3. —
 6—12 cf. Theoph. p. 290, 12. — 12—15 cf. Theoph. p. 296, 5;
 297, 11. — 16—p. 665, 6 cf. Theoph. p. 296, 25.

4 μώλῳ BN. — τῶν] τῷ B τὸν A. — 6 διέλειπε BELV. —
 6. 7 τὴν — βασιλείαν M τῇ — βασιλείαν G τὴν — βασι. B. — 7 ἐπ-
 ἀλληλα BPR ἀλλεπάλληλα rell. — 9 ἐδήωσαν BER Exc. de insid.
 ἐδίωσαν ALNP ἐδίωξαν CGV et m. 2 A. — 10 στρατεύματα CRV.
 — 11 προτιμῆσαι καὶ βέβηλον N. — 16 δόλιος om. B (cf. infra P).
 — 17 προσέθεικε D προστέθεικε V. — 18 ἠτάκτησεν (ἦτ. C) CG
 Exc. — 20 ὁ θεομάχος μανεῖς L ὁ θεομάχος om. B (cf. P).

2 ἀλάστωρ] αἰμοβόρος P. — 3 ἀνεῖλεν ὡσαύτως ἐν P. —
 10—12 διέφθειραν εἰς ἐξάληψιν ὡς τὸν ἀνόσιον καὶ τύραννον τοῦ
 εὐσεβοῦς προτιμησάμενοι (l. -μενα) P (cf. Theoph. p. 290, 19). —
 16—19 ὁ οὖν Φωκᾶς ποιήσας ἵππικόν, ὕβρισαν αὐτὸν οἱ δῆμοι
 λέγοντες (rell. om.) P. Theoph. — 20 ἐφ' οἷς μανεῖς καὶ τὸν
 ἔπαρχον ἐπιτρέψας πολλοὺς P Theoph.

λοὺς μὲν ἠκρωτηρίασε καὶ τὰ μέλη αὐτῶν ἐν τῷ σφενδόνι ἐκρέμασεν, πολλοὺς δὲ ἀπεκεφάλισε καὶ ἄλλους ἐσάκισεν. τὸν δὲ λοιπὸν πλείονα λαὸν τῷ ὑπάρχῳ ἐπέτρεψεν ἀποκλεῖσαι αὐτούς, ὅπως μετὰ ἡμέρας τινὰς παραδώσῃ αὐτοὺς τῷ θανάτῳ. οἱ δὲ ὄχλοι ἐπισυναχθέντες καὶ πῦρ εἰς τὸ 5 πραιτώριον βαλόντες, ἐξῆλθον οἱ δέσμιοι πάντες καὶ ἔφυγον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἔφθασεν ἡ ὄργη καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀσεβοῦς Φωκᾶ ἀνθ' ὧν ἔδρασεν ἀναριθμήτων κακῶν. Ἡράκλειος γὰρ ὁ στρατηγὸς Ἀφρικῆς πλοῖα πολλὰ ἐξοπλίσας 563 M. καὶ στρατὸν ἄπειρον ἐξ Ἀφρικῆς καὶ Μαυριτανίας ἐπισυνά- 10 ξας τὴν Κωνσταντινούπολιν κατέλαβεν ἐπιφερόμενος καὶ τὴν ἀχειροποίητον εἰκόνα τοῦ κυρίου, ὥς φησι Γεώργιος ὁ Πισίδιος. καὶ πολέμου κροτηθέντος ἐνίκησεν Ἡράκλειος τῇ χάριτι Χριστοῦ Φωκᾶν τὸν ἀλιτήριον. οὗτινος ἡττηθέντος Φωτεινός τις ἐκ τῶν μεγιστάνων προεπιβουλευθεὶς ὑπὸ 15 Φωκᾶ εἰς τὴν σύζυγον εἰσῆλθεν ἀθρόως μετὰ πλήθους στρατιωτῶν εἰς τὸ παλάτιον καὶ τὸν ἄθλιον Φωκᾶν ἀτίμως

7—14 *cf.* Theoph. p. 298, 16. — 14—p. 666, 13 *cf.* Nicephori Breviar. p. 4, 19.

1 μὲν *om.* L *et* *recc.* *quidam.* — ἐν τῷ σφενδόνι (-ώνι C -ῶνι D) ACDEGP ἐν τῇ σφενδῶνι M ἐν τῇ σφενδόνη BLRV. — 2 δὲ καὶ ἀπεκεφάλισε LP. — ἐσάκισεν (-ησεν EM) BENPRV. ἐσάκκισεν (-ησεν A) AC *et* G *m.* 1 *ex* ἐσάκισεν *corr.* — 3 ἐπάρχῳ BPRV. — 4 μεθ' ἡμέρας BE. — παραδώσει *codd. praeter* DR. — 7 καὶ ἡ ὄργη ἐπὶ A καὶ *om.* M Exc. — 8 ἔδρα AB. — 14 χριστοῦ ABPV τοῦ χριστοῦ *rell.* — ἀλητήριον CGNP. — 15 φωτινός AGM Φώτιος Nic.

3 τὸν δὲ — 5 θανάτῳ *om.* P Theoph. — 5 συναχθέντες δὲ οἱ δῆμοι P (σωρευθέντες δὲ οἱ πράσινοι Theoph.). — 7—10 μετὰ δὲ τ. (ἔφθασεν — 8 κακῶν *om.* P Theoph.) ἐξοπλισάμενος ἡρακλ. ὁ στρατ. ἀφρ. καὶ λαβὼν πλοῖα καστελλομένα πλείστα καὶ στρατὸν P. — 10. 11 μαυρ. κατέλαβε τὴν πόλιν P. — 11 καὶ *om.* P. — 16 σὺν πλήθει P. — 17 *sqq.* *sic in* P: καὶ τὸν φ. ἀρπάσας καὶ τὴν βασιλ. ἀποδύσας ἐσθῆτα καὶ μέλ. χιτων. ἐνδύσας καὶ δέσμιον εἰς πλοῖον ἐμβαλὼν πρὸς ἡρ. ἀπήγ. ὃν ἡρ. θεασ. καὶ εἰπὼν· οὕτως — διοίκησας ἔφη· σὺ κ. ἔχ. διοικ. καὶ πρῶτον μὲν αὐτοῦ τὸν διὰ ξίφους

ἐκ τοῦ θρόνου ἀναστήσας τῆς βασιλικῆς ἐσθῆτος ἀπεγύ-
 μνωσεν, καὶ ἐνδύσας αὐτὸν μέλανα χιτωνίσκον καὶ κλοιὰ τῷ
 τραχήλῳ αὐτοῦ περιθεὶς ἄτιμόν τινα καὶ ἐλεεινὸν πρὸς Ἡρά-
 κλειον ἀπήγαγεν. ὃν Ἡράκλειος θεασάμενος εἶπε πρὸς αὐ-
 5 τόν· οὕτως, ἄθλιε, τὴν πολιτείαν ἐδιοίκησας. ὁ δὲ ἀπε-
 γνωσμένος ἐκεῖνος ἄνθρωπος ἀποκριθεὶς ἔφη· σὺ κάλλιον
 ἔχεις διοικῆσαι. καὶ πρῶτον μὲν ἐκέλευσεν Ἡράκλειος τὰς
 564 M. χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἀφαιρεθῆναι, καὶ μετὰ τοῦτο
 ἐκ τῶν ὤμων ἀκρωτηριάζεσθαι λώρους, τὰ δὲ αἰδοῖα ἐκτέ-
 10 μνεσθαι καὶ κοντοῖς ἀναρτᾶσθαι διὰ τὰς ἀμέτρους ὕβρεις,
 ἃς ἔπραξεν, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν μαχαίρᾳ τέμνεσθαι,
 τὸ δὲ κατεσκηλιτευμένον σῶμα τοῦ δυσωνύμου συρόμενον
 κατὰ τὴν τοῦ Βοὸς λεγομένην ἀγορὰν τῷ πυρὶ παραδίδοσθαι.

Οὐκ ἀπεικότως οὖν ἔγραφεν ὁ μέγας Ἰσίδωρος πρὸς
 15 τινα περὶ τῆς δυστροπίας τῶν Καππαδοκῶν τοιάδε· τί σοὶ
 καὶ τῷ γένει τῷ θηροτρόπῳ; τί σοὶ καὶ τῷ ἀλλοφύλῳ καὶ
 πονηροτάτῳ ἔθνει; τί τοῖς δυσγενέσι συμφύρῃ; οἱ ἀλλόφυλοι
 γὰρ ἐκ Καππαδοκῶν ἀνήχθησαν, καὶ ἀπόγονοι Καππαδοκῶν
 ἀλλόφυλοι, ἐξ ἀλλοφύλων δὲ Γαβαωνῖται. Καππαδόκαι δη-
 20 λονότι Γαβαωνῖται πέλουσιν. ἔχων οὖν τὴν ἐκείνων πονη-
 ρίαν ἀνάγραπτον ἐγγύθεν, τί θαυμάζεις τοὺς ψευδολόγους

15—17 Isidori Pelus. Epp. I, 351 Migne Tom. 78, 381 D. —
 17—p. 667, 1 ib. I, 281 Migne 348 A.

2 μέλαινα BR. — 5 διώκησας Exc. et una littera ante di-
 erasa V διοίκησας P. — 6 ἀποκριθεὶς om. MRV. — 10 κοντοῖς
 BCGP Exc. et ut vid. A. — 12 κατεσκηλιτευμένον Exc. κατ-
 εσκελιτευμένον G. — 13 τοῦ om. BMR. — 14—p. 667, 16 in
 solis codd. ABP extant. — 14 ἔγραψεν B. — 16 θηριοτρόπῳ A.
 — 17 δυσγενέσι] γένεσι B. — 19 et 20 γαβαωνῖται B. —
 20 πονηρίαν] δυστροπίαν B.

εὐθύς ἔτι πρὸς τῷ πλοίῳ ὄντι καταψηφίζεται θάνατον, ἔπειτα
 δὲ χεῖρας ἐκ τῶν ὤμων ἀκρωτ. καὶ τῶν αἰδοίων ἐκτέμνεσθαι καὶ
 κ. ἀναρτ. οὕτω τε τὸ σῶμα συρέντα κατὰ τὴν τοῦ β. λεγ. ἀγ.
 κανυθῆναι. Similia Nic. — 16 καὶ τί σοι P. — 19 καὶ καππα-
 δόκαι P.

καὶ κακοσχόλους Καππαδόκας; τί τοὺς οἰνοδυνάστας καὶ
 γιγαντοκοιλιολάτραις ἐρεθίζεις; τί τοὺς λυσσώδεις κύνας ἀγρι-
 αίνεις, ὧν τὰ δῆγματα θάνατος; τί τὰς λοιδοροὺς γλώσσας
 παραθήγεις; τί τὰς ἑαυτοῦ χραίνεις ὑπολήψεις ἐκείνοις συγ-
 κρινόμενος καὶ συμπεριφερόμενος; οἷς καὶ ἀνδραπόδοις τις 5
 χρήσασθαι νουνεχῆς οὐκ ἀνέχεται. καὶ γοῦν ἔφης ἀνάξια
 μὲν τῶν πάλαι θείων πατέρων τὰ ἦθη τῶν νῦν ὁρωμένων
 Καππαδοκῶν, καὶ οὐκ ἐκ τούτων ἐκείνους γεγενῆσθαι νομί-
 ζεις. ἀλλ' ἔγωγε Καππαδόκας τοὺς ἀγίους ἐκείνους σύμφημι
 γεγενῆσθαι, καὶ τοῦτο μάλιστα γνώρισμα τῆς τούτων ὑπάρχει 10
 κακοφροσύνης. εἰ γὰρ μὴ ἐκ τούτων ἐκεῖνοι ἐξέλαμψαν,
 εἶχεν ἂν ἀπολογίαν τὸ κάκιστον καὶ κακόηθες ἔθνος τὴν
 γενικὴν πονηρίαν ὥς ἔμφυτον, καὶ αἴτιον ἂν τῆς κακίας
 τὸν δημιουργὸν ἐποιήσαντο. ἀλλ' ἐν ἐκείνοις τοῖς θεοφόροις
 ἀνδράσι λαμψάσης τῆς φύσεως, ἐν τούτοις ἐκδήλως τὰ τῆς 15
 γνώμης γνωρίζεται.

[κβ'. Περὶ Ἡρακλείου.]

Μετὰ δὲ Φωκᾶν ἐβασίλευσεν Ἡράκλειος ἔτη λ'. ὃν
 Σέργιος ὁ πατριάρχης καὶ ἡ σύγκλητος μετὰ παντὸς τοῦ
 λαοῦ ἀνηγόρευσε βασιλέα ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. ἀπὸ δὲ 20

1—16 Isid. ib. I, 351; 352 Migne 334 A. — 18—p. 668,
 2 Niceph. p. 5, 8.

2 τὰς A. — 3 δόγματα B. — 6 οὐκ ἀνέχεται νουνεχῆς B. —
 10 ὑπάρχει om. B. — 12 ἂν om. B Isid. — τὴν γεννικὴν ἔχων
 πονηρίαν A.

7 πατέρων βασιλείου καὶ γρηγορίου P (invito Isid.). — 14 τὰ
 τῆς θεοστυγοῦς καὶ θηριώδους τε καὶ δαιμονιώδους γνώμης γνω-
 ρίζεται πρόδηλα P (Isid. ut AB). — 18—p. 668, 7 ὃν σ. ὁ πατρ. καὶ
 πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἀναγορεύσας ἐν τῇ μεγ. ἐκκλ. βασιλέα συν-
 εργοῦντος καὶ συμπράττοντος ὑπὲρ πάντας κρίσπου τοῦ ἐπάρχου
 καὶ γαμβροῦ φωκᾶ εἰς τὰ βασίλεια καθίσταται λίαν εὐφημούμενος
 ὑπὸ πάντων ὥς τοῦ τυράννου καθαιρέτης. ὁ δὲ κρίσπος αὐτίκα
 στρατηγὸς καππαδοκίας ἀποσταλεὶς κάκεισαι τὸν Ἡράκλειον δια-
 λοιδορήσας καὶ μετ' ὀλίγον ἐν κ. γεν. ἔφη πρὸς αὐτὸν Ἡράκλειος
 ἐπὶ συγκλ. P (cf. Niceph.).

τῆς ἐκκλησίας αὐτὸν παραλαβόντες εὐφημοῦντες κροτοῦντες
 δοξάζοντες εἰς τὰ βασίλεια εἰσήγαγον. συνέπραττε δὲ τού-
 τοις καὶ συνευδόκει πλέον Κρίσπος ὁ ὕπαρχος καὶ γαμβρὸς
 τοῦ Φωκᾶ. μετὰ δέ τινα χρόνον στρατηγὸν αὐτὸν ποιήσας
 5 Καππαδοκίας ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν. ἐκεῖ τοίνυν ἀπελθὼν
 ἐλοιδορεῖ Ἡράκλειον. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐν Κωνσταντινου-
 565 Μ. πόλει γενόμενος, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ συγκλήτου·
 γαμβρὸν οὐκ ἐποίησας, ταλαίπωρε, καὶ πῶς ἂν φίλον ποιή-
 σειας; εἶτα κληρικὸν αὐτὸν καταστήσας ἐν τῇ μονῇ τῆς
 10 Χώρας περιώρισεν, ἐν ᾗ καὶ μετ' ὀλίγον τὸ πέρας τοῦ βίου
 ἐδέξατο.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Χοσρόης ἀπο-
 στείλας κατὰ Ῥωμαίων ἡγεμόνα Σαῖτον καλούμενον μετὰ
 πολλῆς δυνάμεως πᾶσαν τὴν ἀνατολὴν ἠφάνισεν. ἐλθὼν
 15 δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱκανὸν χρόνον ἐν Χαλκηδόνι ἐκά-
 θισεν. ὅς τὸν Ἡράκλειον μεθ' ὑποκρίσεως εἰρηνικῶς προσ-
 καλεσάμενος τὰ πρὸς ἀγάπην ὡμίλησεν. τοῖς δὲ ἀπατηλοῖς
 αὐτοῦ καὶ δολίοις λόγοις πιστεύσας ὁ βασιλεὺς ἐκπέμπει σὺν
 αὐτῷ τῷ ἀσεβεῖ πρὸς Χοσρόην πρέσβεις εἰρήνης μεγιστάνας
 20 ο', οὓς παραλαβὼν Σαῖτος ἐκ Χαλκηδόνης καὶ τὴν Ῥωμαϊ-
 κὴν ἀρχὴν διελθὼν ἀτίμους ἅμα καὶ δεσμίους ἀπήγαγεν.

2—4 Nic. p. 4, 4. — 4—11 E Nic. p. 5, 16—7, 2 in brevius
 redacta. — 12—p. 669, 5 cf. Nic. p. 9, 12.

3 ἔπαρχος BPRV. — 7 γενόμενος AP γε^{μν}νο B γενόμενον tell.
 — 9 καταστήσας] ποιήσας B Leo Gramm. — 10 ἐν ᾗ καὶ ἐτελεύ-
 τησεν B Leo Gramm. (cf. infra P). — καὶ μετ' ὀλίγον AV καὶ om.
 CEG N R. — 12. 13 κατὰ Ῥωμαίων ἀποστέλλας N. — 13 σαῖτον C
 σάητον B et sic deinceps. — 19 τῷ ἀσεβεῖ om. B et Exc. de legatt.
 (cf. infra P).

9 καταστήσας] ἀποκείρας P. — 10 ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανεν P. —
 12 ὁ δὲ τῶν (om. μετὰ δὲ ταῦτα) P. — 13 καλούμενον om. P. —
 14—19 sic in P: καὶ πᾶσαν τὴν ἀν. ἐρημώσας καὶ ἐν κ. ἐλθὼν
 περιεκάθισεν ἱκανὸν χρόνον ἐν χ. ὅς τὸν ἡρ. ἐκεῖσε μεθ' ὑποκρ.
 εἰρ. ἐν πλοίῳ καθεζομένῳ (l. -ον) προσομιλήσας, ἐκπέμπει σ. αὐτ.
 πρὸς χ. ἡράκλειος πρ. εἰρ. — 20 ὁ σαῖτιος P. — 21—p. 669,
 1 ἀτίμους καὶ δεσμ. ἀπήγ. πρὸς χοσρόην. ὁ δὲ τὸν P.

ὁ δὲ Χοσρόης τὸν μὲν Σάϊτον ὡς τὸν Ἡράκλειον ἰδόντα καὶ μὴ συλλαβόντα ἀποδεῖραι ἐκέλευσεν, τοὺς δὲ πρεσβευτὰς ἐν φρουραῖς καὶ μεγίσταις κακουχλαῖς κατεδύκασεν. περὶ ὧν ἀθυμία πολλή καὶ θλίψις κατεῖχε τὸν βασιλέα καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν. ἐγένετο δὲ καὶ λιμὸς ἰσχυρὸς καὶ θανατικὸν δ μέγα, καὶ ὁ ἥλιος ἡμανρώθη, καὶ ἔβρεξε κόνιν.

Τότε καὶ οἱ Ἄβαροι πρὸς τὸν βασιλέα ἦλθον εἰρήνην αἰτούμενοι δῆθεν. οὓς δεξάμενος καὶ πρόκενσον πρὸς τὴν Ἡράκλειαν ποιησάμενος τοὺς ἀποκρισιαρίους ἀνέπαυεν. οἱ δὲ τὸ κακὸν ἐν ταῖς καρδίαις ἔχοντες τοῖς ὁμοφύλοις ἐδή- 10 λωσαν· τάχιστα φθάσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πλοῦτος αὐτοῦ παρ' ἡμῖν ἐστίν. τῶν δὲ ἀγρύπνων δαιμόνων μηδ' ὅλως ἀμελησάντων, τὸν τόπον κατέλαβον. τότε τῇ προμηθεῖα τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ μόλις εἰς τὸ Βυζάντιον διαλαθὼν αὐτοὺς ἀποκαθί- 15 σταται ὁ βασιλεὺς. οἱ δὲ τοῦτον ἐπιδιώξαντες ἕως τόπου πολλοῦ καὶ μὴ φθάσαντες πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ εἰληφόρες καὶ τὰ Θρακῶα μέρη δηρώσαντες ἡχμαλώτευσαν ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας χιλιάδας ο' καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν.

20

5—6 cf. Nic. p. 12, 4; 7. — 6? — 7—20 cf. Nic. p. 12, 29.

4 ἀθυμία πολλή καὶ θλίψις CPRV ἀθ. καὶ θλ. πολλή tell. Exc. — εἶχε RV. — 6—7 κόνιν τότε. καὶ R κόνιν. καὶ τότε A. — 7 οἱ om. CGR. — 8 τὴν Ἡράκλειαν AG Exc. τὸν Ἡράκλειον B. — 9 ἀνέπαυσεν G διανέπαυεν N. — 18 διώσαντες AENP διώξαντες CRV διωλέσαντες G.

1 ἰδόντα] ὁμιλήσαντα P. — 2 ἀποδείρας ἀνείλε τοὺς δὲ P. — 4 βασιλέα] Ἡράκλειον P. — 7—17 καὶ ἦλθον οἱ Ἄβαροι πρὸς Ἡράκλειον εἰρ. αἰτ. δῆθεν. δν ἀπατήσαντες ὁμοίως καὶ πρὸς τὴν συλιμβρίαν ἐξαγαγόντες, μόλις εἰς τὸ βυζάντιον διασώζεται σὺν ὀλίγοις αἰσθόμενος τὴν ἐπιβουλήν καὶ τὸν δόλον αὐτῶν, ἀποβαλὼν τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα. οἱ δὲ τοῦτον ἐπιδιώκοντες μέχρι τοῦ ἐβδόμου καὶ τὴν φορεσίαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν εἰληφόρες P. — 18 μέρη πάντα P. — 19 γυν. χωρὶς τῶν ἀναιρεθέντων χιλιάδας σο' P.

- Εἶτα πάλιν Χοσρόης ὁ δυσσεβὴς ἀποστείλας ἕτερον ἄρχοντα κατὰ Ῥωμαίων ὀνόματι Σάρβαρον μετὰ πλείστης δυνάμεως καὶ πᾶσαν ἐρημώσας τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ δορυάλωτον λαβὼν ἐλαφυραγωγῶγησεν αὐτὴν πᾶσαν, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ πολλὴν καὶ ἀπάνθρωπον ἀναίρεσιν ποιησάμενος καὶ τὸν τίμιον καὶ ἅγιον σταυρὸν σὺν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ λαβὼν καὶ λαὸν ἄπειρον ἐξ Ἱερουσαλήμ αἰχμαλωτεύσας καὶ εἰς Περσίδα πέμψας ἦλθε πρὸς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων. ὁ δὲ γε βασιλεὺς Ἡράκλειος τὴν
- 567 M. 10 ἁγίαν ἑορτὴν τοῦ πάσχα τελέσας τάδε πρὸς τὸν πατριάρχην ἔφη· εἰς χεῖρας τῆς θεομήτορος ἀφίημι τὴν πόλιν ταύτην καὶ τὸν υἱόν μου. καὶ ταῦτα εἰπὼν λαβὼν μετὰ χεῖρας τὴν θεανδρικήν ἀχειροποίητον μορφὴν κατὰ Περσῶν ἐστράτευσεν. καὶ δὴ προσκαλεσάμενος τὸν Τοῦρκον εἰς συμμαχίαν κατὰ
- 15 πάροδον, ἐξ οὗ καὶ φύλαρχον καὶ πλῆθος Τούρκων ἄρας, ἐξώρμησε κατὰ Περσῶν ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα διὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου.
- 568 M. Οἱ δὲ Ἀβάροι τὰς σπονδὰς διαλύσαντες, ὥσπερ Ἡράκλειος δώροις πρὸς αὐτοὺς βεβαιώσας ἐκίνησεν, τῷ τείχει
- 20 τοῦ Βυζαντίου προσπελάζουσιν εὐθύς τε πάντα ἐνεπύριζον τὰ

1—3 cf. Nic. p. 15, 5. — 3—9 cf. Theoph. p. 300, 30. — 9—10 cf. Theoph. p. 302, 32. — 10—12 cf. Nic. p. 15, 13. — 12—13 cf. Theoph. p. 303, 17. — 14—17 cf. Nic. p. 15, 17. — 18—p. 671, 5 cf. Nic. p. 17, 16.

4 δορυάλωτον CDP et fort. G. — πᾶσαν PRV ἅπασαν tell. — 5 πολλὴν ἀπάνθρωπον ποιησάμενος ἀναίρεσιν B ἀνάνθρωπον πολλὴν ποιησ. (om. ἀναίρεσιν) M πολλὴν ἀπανθρωπίαν καὶ ἀναίρεσιν ποιησ. RV. — 6 ἅγιον καὶ τίμιον R τίμιον καὶ ζωοποιὸν C τίμιον (om. καὶ ἅγιον) P. — 11 χεῖρας σου καὶ B Leo Gramm. — ἔφη] εἰρήκει B om. A. — 12. 13 τὴν θεανδρικήν μετὰ χεῖρας RV. — 19 ἐκίνησεν AG ἐκήνησεν M ἐκείσε C ἐκαίνισεν Tafel.

1 ὁ δυσσεβὴς et ἕτερον et v. 2 ὀνόματι om. P. — 4 παραλαβὼν P. — 9 ὁ δὲ γε Ἡράκλειος τελέσας τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα P. — 10 τάδε — 12 εἰπὼν om. P. — 12 καὶ λαβὼν εἰς χεῖρας P. — 13 μορφὴν καὶ τῷ θεογράφῳ τούτῳ πεισθεὶς κατὰ P.

προάστεια, καὶ ὥσπερ ἀναμερισάμενοι Πέρσαι μὲν τὰ τῆς Ἀσιάτιδος γῆς κατεδήουν, Ἄβαροι δὲ τὸν ἐπὶ Θράκης διέφθειρον τόπον. ὅθεν διαπονηθέντες οἱ πολῖται καὶ πρὸς τοὺς Ἀβάρους πόλεμον συνάψαντες καὶ πολλὰς χιλιάδας ἐξ αὐτῶν κατασφάξαντες πρὸς τὴν ἰδίαν γῆν ἐξήλασαν. 6

Ὁ δὲ Χοσρόης μαθὼν τὴν Ἡρακλείου μεγίστην ἔφοδον καὶ σατράπην ἐν χιλιάσιν ὀπλιτῶν λ' κατ' αὐτοῦ ἐκπέμψας, συμβολῆς γενομένης ἀνηρέθησαν πάντες. τῶν ὑπολειφθέντων δὲ Περσῶν κατὰ Χοσρόου μανέντων, ἐφ' ἐνὶ τῶν βασιλικῶν οἴκων τοῦτον κατέκλεισαν, προύθηκαν δὲ αὐτῷ χρυσὸν 10 καὶ ἄργυρον καὶ λίθους εἰπόντες πρὸς αὐτόν· ἀπόλαυε τούτων καὶ μόνων, δι' ὧν καὶ τοὺς Ῥωμαίους καθ' ἡμῶν ἤγαγες. καὶ οὕτω λιμῷ καὶ δίψει τιμωρήσαντες αὐτόν αἰσχροῶς ἀνεῖλον. Ἡράκλειος δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Περσίδα εἰσβαλὼν τάς τε πόλεις καθήρει καὶ τὰ πυρεῖα διέστρεφεν, 15 ἐφ' ὧν εὐρέθη Χοσρόου τὸ μυσαρὸν ἐκτύπωμα ἐν τῇ τοῦ οἴκου στέγῃ ὥσπερ ἐν οὐρανῷ καθήμενον. ἑαυτὸν γὰρ ὁ ἄθεος ἀποθεώσας οὕτως ἀνεστήλωσεν, ἐν ᾧ ἄστρα καὶ 569 M. ἥλιον καὶ σελήνην κατασκευάσας ἀγγέλους περιστῶτας αὐτῷ σκηπτούχους καὶ βροντὴν διὰ μηχανῆς γίνεσθαι καὶ βρέχειν 20

6—8? cf. Nic. p. 19, 3. — 8—14 cf. Nic. p. 19, 20. — 14—p. 672, 3 cf. Nic. p. 16, 18.

2 διέφθειραν ABR. — 3 διαπονηθέντες Tafel cum Leone Gramm. Sed διαπονηθέντες etiam Theodosius Melitenus. — 7 ἐν χιλιάσιν P ἐναχιλιάσιν A ἕνα ἐν χιλιάσιν rell. — 11 ἀπόλαβε BG. — 12 καὶ μόνον AGM Exc. de ins. om. RV. — καὶ ante τοὺς om. RV. — 13 δίψη BEM Exc. — 15 πυρεῖα EV πυρεῖα B πυρεῖα AR πύρια CGNP. — 19 καὶ ἀγγέλους R ἀγγέλους τε V. — 20 διὰ τινος μηχανῆς βροντὴν N.

4. 5 ἐξ αὐτῶν χιλιάδας P. — 7 sqq. ἐκπέμψας καὶ πάντων τούτων ἀναιρεθέντων μαχησαμένων μετὰ Ἡρακλείου καὶ τῶν Περσῶν κατὰ χ. μανέντων καὶ ἐφ' ἐνὶ τ. βασ. οἴκ. τ. κατακλείσαντες ἄτροφον, προύθηκαν χρυσὸν καὶ ἄργ. καὶ λίθον πλεῖστον λέγοντες· ἀπόλαυε P Nic. — 14 ὁ βασιλεὺς om. P. — Περσικὴν P Nic. — 16 ἡύρηται P Nic. — 20 διαμηχανῇ P.

ὁπότεν θελήσειεν ἐτεχνάσατο. ὅπερ βδέλυγμα θεασάμενος
 ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος εἰς γῆν κατέστρεψε καὶ ὡς κονιορτὸν
 διέλυσεν. ταῦτα δὲ Σάρβαρος ἀκούσας γράφει πρὸς Ἡρά-
 κλειον ἀπολογίαν ὡς ὅτι οὐχ ἐκὼν ἀλλὰ γνώμῃ Χοσρόου
 5 διέπραττεν ἅπερ εἰς τοὺς Ῥωμαίους πεποίηκεν. ὃν ὁ βασι-
 λεὺς διὰ γραμμάτων εἰρηνικῶν προσκαλεσάμενος, ἦκε πρὸς
 αὐτὸν ἐν Περσίδι. ἀναζητήσας οὖν Ἡράκλειος τοὺς πρε-
 σβευτὰς καὶ μαθὼν ὡς ὑπὸ Χοσρόου δεινῶς ἀνηρέθησαν,
 θυμοῦ πλησθεὶς οὐκ ἐφείσατο κατασφάζων καὶ πυρπολῶν
 10 καὶ καταστρέφων πᾶσαν τὴν Περσίδα ἐν ἔτεσιν ἑξ. τῷ δὲ
 ἑβδόμῳ ἔτει τὰ ζωοποιὰ ξύλα τοῦ πανσέπτου σταυροῦ ἀνα-
 λαβὼν καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ παραγενόμενος καὶ ταῦτα καθυ-
 ψώσας, μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐπὶ τὴν Κωνσταν-
 15 τινούπολιν ὑπέστρεψε μυστικὴν τινα θεωρίαν ἐν τούτῳ πλη-
 ρώσας. ὥσπερ γὰρ ἐν ἡμέραις ἑξ ὁ θεὸς πᾶσαν τὴν κτίσιν
 δημιουργήσας τὴν ἑβδόμην ἀναπαύσεως ἡμέραν ἐκάλεσεν,
 οὕτω δὴ καὶ οὗτος ἐν τοῖς ἑξ χρόνοις πολλοὺς διανύσας
 πολέμους καὶ κοπιᾶσας ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει μετ' εἰρήνης ὑπο-
 στρέψας ἀνεπαύσατο. οἱ δὲ τῆς πόλεως τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ
 20 γνόντες ἀκατασχέτῳ πόθῳ πάντες εἰς τὴν Ἱερείαν ἐξῆλθον
 σὺν τῷ πατριάρχῃ καὶ Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ νίῳ

3—7 cf. Nic. p. 21, 4. — 7—8 cf. Nic. p. 20, 16. — 9—
 p. 673, 8 cf. Theoph. p. 327, 24 Nic. p. 22, 3.

1.2 ὁ βασιλεὺς θεασάμενος Ἡράκλειος G ὁ βασιλεὺς om. P. —
 13 μετὰ πολλῆς χαρᾶς BP πολλῆς om. M μετὰ χαρᾶς πολλῆς tell.
 — 14 ἐπέστρεψε G μετέστρεψε R. — 16 ἐδημιούργησε καὶ τὴν N.
 — 18 ὑποστρέψας om. NRV. — 20 πάντες πόθῳ N. — Ἱερείαν
 (-ρεῖαν N) EGNV Ἱερῖαν CP ἑρείαν A ἡρίαν B' (ἐν τοῖς παλα-
 τίοις τῆς ἡρίας R).

4 ὅτι om. P Nic. — 5 ὁ βασιλεὺς] Ἡράκλειος P. — 7—14 sic
 in P: ἀνηρέθησαν πᾶσαν τὴν περσίδα καταδιώσας ἐν ἔτεσιν 5'
 καὶ τὰ ζωοποιὰ ξύλα ἀναλ. εἰς ἱερ. ἀφίκετο πεφυλαγμένα περι-
 τυχῶν αὐτὰ κατὰ θεῖαν προμήθειαν. ἐν ᾗ ταῦτα καθυψ. καὶ
 πρὸς τὸ βυζ. εὐθύς ἐκπέμψας ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει μετὰ πολλῆς χ-
 τε καὶ εἰρ. ἐπὶ τ. κ. ὑπ. — 15 ὡς γὰρ P.

αὐτοῦ, βασιτάζοντες κλάδους ἐλαιῶν καὶ λαμπάδας, εὐφημοῦντες αὐτὸν μετὰ πολλῆς εὐφροσύνης. καὶ ὁ μὲν υἱὸς αὐτοῦ προσελθὼν ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρὸς, ὁ δὲ πατὴρ περιπλακεῖς τῷ υἱῷ, κατέβρεξαν ἀμφότεροι τὴν γῆν 571 M. τοῖς δάκρυσιν. ὅπερ θεασάμενος ὁ λαὸς εὐχαριστηρίους 5 ὕμνους τῷ θεῷ σὺν δάκρυσιν ἀνέπεμπον, καὶ οὕτω λαβόντες τὸν βασιλέα χαίροντες εὐφημοῦντες κροτοῦντες εἰσῆλθον ἐν τῇ πόλει.

Τοῦ δὲ Ἡρακλείου ὑπὸ Ἀθανασίου πατριάρχου τῶν Ἰακωβιτῶν καὶ Σεργίου τοῦ Σύρου Κωνσταντινουπόλεως 10 ἀπατηθέντος, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν μονοθελητῶν ἐξεκυλίσθη. καὶ δὴ μετὰ ταῦτα νόσῳ περιπεσὼν ὑδερικῇ, δι' ἧς καὶ τέθνηκεν, δεινῶς ἐτιμωρεῖτο. ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ τὸ πάθος ἐπεκτάθη ὥς, ἥνίκα ἀπουρεῖν ἔμελλεν, σανίδα κατὰ τοῦ ἵτρου ἐτίθει διὰ τὸ στρέφεσθαι τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ καὶ κατὰ 15 τοῦ προσώπου τὰ οὖρα ἀναπέμπειν. ἔλεγχος δὲ ἦν τοῦτο τῆς ἑαυτοῦ παρανομίας ἔνεκεν τοῦ εἰς τὴν ἰδίαν ἀνεψιὰν γάμου.

[κγ'. Περὶ Κωνσταντίνου.]

Μετὰ δὲ Ἡράκλειον ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υἱὸς αὐ- 20 τοῦ ἔτος α' καὶ φαρμάκῳ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀνῆρέθη. ἐφ' 572 M. οὗ πλούσιός τις ἐν Κωνσταντινουπόλει νοσήσας καὶ τὸν

9—11 cf. Theoph. p. 329, 21. — 12—18 cf. Nic. p. 27, 7. — 20—21 cf. Theoph. p. 341, 14.

3 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ A αὐτοῦ (om. τοῦ πατρὸς) RV. — 7 χαίροντες εὐφημοῦντες κροτοῦντες B χαιρ. εὐφ. καὶ κροτοῦντες AC EGN χαιρ. καὶ (καὶ om. R) κροτοῦντες καὶ εὐφημοῦντες RV χαίροντες εὐφημοῦντες ἀνασκιρτῶντες P σκιρτῶντες Theoph. — 7. 8 εἰς τὴν πόλιν C εἰς τὸ παλάτιον RV. — 14 ἐπεκτάθη AC EGV ἐπεκτάνθη BR ἀπεκτάνθη M ἐξετάθη D ἐπετείνετο P Nic. — 15 ἐπετίθη AB Nic. sed ἐτίθει cum tell. P. — 20 ὁ υἱὸς AGR.

2 μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης P (μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων Theoph.). — 3. 4 ὁ δὲ περιπλακεῖς αὐτῷ, κατέβρ. P. — 13 τοσοῦτο P.

θάνατον δειλιάσας ἔδωκε τοῖς πένησι χρυσίου λίτρας λ', καὶ
 παρὰ προσδοκίαν ὑγιάνας καὶ μεταμεληθεὶς ἐκ διαβολικῆς
 ἀπάτης θαρρεῖ τοῦτο φίλῳ αὐτοῦ γνησίῳ καὶ πλουσίῳ. ὁ δὲ
 λέγει αὐτῷ· μηδαμῶς, ὦ ἄνθρωπε, παραδέξῃ τὸν πονηρὸν
 5 λογισμὸν τοῦτον καὶ λυπήσῃς θεὸν τὸν ἐλεήσαντά σε διὰ
 τὴν ἐλεημοσύνην σου καὶ ἀναστήσαντα, καὶ θάνατον αἰφνί-
 διον ἐπάξει σοι, καὶ ἀπέλθῃς ἀμετανόητος. τοῦ δὲ μὴ πει-
 θομένου, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀποδυσπετοῦντος, ἔφη πρὸς αὐ-
 τὸν ὁ φίλος· ἐπεὶ συμβουλεύοντός μου τὰ πρὸς σωτηρίαν
 10 σου οὐ καταδέχεσαι, εἴπω σοι ἑτέραν βουλήν. ὁ δὲ φησιν·
 ποίαν ταύτην; καὶ ὁ ἀληθῶς ἐλεήμων ἀπεκρίνατο· δεῦρο
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἶπέ· οὐκ εἰμι ἐγώ, κύριε, ὁ ποιήσας
 τὴν ἐλεημοσύνην ἐκείνην, ἀλλ' οὗτός ἐστιν, καὶ παρέξω σοι
 τὰς λ' λίτρας εὐθέως. ὁ δὲ ταλαίπωρος ἐκεῖνος ἄνθρωπος
 15 συνθέμενος τοῦτο καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἀπελθὼν τὸ χρυ-
 σίον ἐν χειρὶ λαβὼν καὶ τὸ συμφωνηθὲν λαλήσας ἐν τῷ
 ἐξέρχεσθαι αὐτὸν πεσὼν παρὰ τὴν πύλην τῆς ἐκκλησίας
 ἀπέθανεν. πάντων οὖν τῶν εὐρεθέντων φόβῳ καὶ τρόμῳ
 συσχεθέντων, τὸν δικαιοκρίτην καὶ ἀπαραλόγιστον θεὸν ὕμνο-
 20 λόγησαν. τῶν δὲ κληρικῶν προτρεπομένων τὸν κύριον τῶν
 νομισμάτων τοῦ λαβεῖν τὰ ἴδια, παρητήσατο καὶ εἶπεν· μὴ

3 φίλῳ αὐτοῦ τοῦτο RV. — 4 παραδέξει ACGP. — 4. 5 τὸν
 λογισμὸν τοῦτον τὸν πονηρὸν RV. — 5 τὸν θεὸν ER. — 8 ἀλλὰ
 μᾶλλον καὶ C καὶ μᾶλλον (om. ἀλλὰ) R ἀλλὰ μᾶλλον (om. καὶ) M.
 — 9 μοι CGLN. — 10 σου] σὺ R om. ABL. — καταδέχεσε CM
 καταδέχη BLV — 13 ἐκείνην om. NR. — 14 ἄνθρωπος ἐκεῖνος
 AM. — 17 ἐξέρχ. αὐτὸν τὴν πύλην (τῆς πύλης recc. nonnulli) τῆς
 ἐκκλ. πεσὼν ἀπέθ. RV. — 20 τῷ κυρίῳ PV.

1 χρυσίου νομίσματα λίτρας λ' P. — 3 ἀπάτης ἐφ' οἷς ἐποί-
 ησεν, θαρρεῖ P. — 3. 4 ὁ δὲ φησιν· μηδαμῶς P. — 9 ὁ φίλος]
 πάλιν P. — 9 ἐπεὶ — 11 ἀπεκρίνατο om. P. — 11 οὐκ οὖν
 δεῦρο P. — 14—p. 675, 1 sic in P: εὐθέως. ὁ δὲ προθύμως
 ἀπελθὼν καὶ τὰς λ' λίτρας λαβὼν πίπτει παρὰ τὴν πύλην τῆς
 ἐκκλησίας ἐξερχόμενος καὶ παρενθὺς ἐξέψυξεν. πάντων οὖν τῶν
 κληρικῶν προτρεπ. τῷ κυρίῳ τῶν νομ. λαβεῖν τ. ἴδια εἶπε μετὰ
 φωνῆς· μὴ γένοιτό μοι.

μοι γένοιτο τοῦτο κἄν εἰς ἔννοιαν λαβεῖν. ἐξότε γὰρ ὠνό-
μασα ταῦτα δῶρα κυρίῳ τῷ θεῷ, αὐτοῦ εἰσιν, καὶ εἰς τὰ
ἄνω βρέβια ἐγράφησαν, καὶ οὐκ ἔχω αὐτῶν ἐξουσίαν. ὅπερ
Ἀνανίας καὶ Σαπφείρα ἀγνοήσαντες καὶ ἐκ τῶν ἀφιερω- 573 M.
θέντων κυρίῳ πάλιν ὥς ἐξ οἰκείων λαβόντες αἰφνίδιον 5
θάνατον ὥσπερ καὶ οὗτος ὑπέστησαν. θεὸς γὰρ οὐ μυκτη-
ρίζεται. οἱ δὲ ἀκούσαντες ταῦτα μεγάλως ὠφελήθησαν κατα-
νοήσαντες τοῦ ἀνδρὸς τὸ σταθερὸν καὶ βέβαιον καὶ πρὸς
τὴν πίστιν ἀσάλευτον. ἐκρίθησαν οὖν αἱ λ' λίτραι δια-
δοθῆναι πτωχοῖς. 10

Εἰκότως οὖν ἔλεγεν ὁ μέγας Ἀθανάσιος, ὅτι πᾶν ὅπερ
ἐπαγγελόμεθα τῷ θεῷ οὐκέτι λοιπὸν ἡμῶν ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ
θεοῦ. διὸ τοίνυν, ἐὰν ἐκ τούτων ὑποσύρωμεν, οὐχ ὥς τὰ
ἑαυτῶν ἐσμεν λαβόντες, ἀλλ' ὥς τὰ τοῦ θεοῦ ἱεροσυλοῦντες
κριθησόμεθα. ἐπὶ μικρῷ γὰρ καὶ μέλζονι πταίσματι ἢ παρὰ- 15
βασίς κρίνεται. καὶ γοῦν οἱ προπάτορες ξύλου γεύσει θανάτῳ
καὶ φθορᾷ κατεδικάσθησαν, καὶ ὁ ἐν σαββάτῳ ξύλα συλλέξας
λιθοβολεῖται. ἡ δὲ ἐπαγγελία οὐκ ἄχρι μόνον χρημάτων,

6 Gal. 6, 7. — 11—p. 676, 10 Athanasius de passione et
cruce domini cp. 3 Migne Tom. 28, 188D aliunde insertis verbis
15 κριθησόμεθα — 18 λιθοβολεῖται.

1 μοι om. BM. — ἐξότε (ἐξ ὅτε LR) AELPR ἐξότου BCNV
ἐξω G. — 2 ταῦτα τῷ κυρίῳ δῶρα αὐτοῦ B. — δῶρα om. CN.
— 3 βρέβια AP βρέβεια LN βρεβεία BE βραβεία CG βραβεῖα RV.
— αὐτὸν A αὐτὰ P om. recc. quidam. — 4 σαπφείρα BP σαπ-
φείρα L σάπφειρα RV σαπφήρα CGM σαπφήρα DE σαμφειρα
sine acc. A. — 8 τὸ σταθερὸν τοῦ ἀνδρὸς BL. — σταθῆρὸν C
et recc. quidam. — 9 δοθῆναι BMV et recc. nonnulli. — 12 τῷ
θεῷ LNPR τῷ om. rell. Ath. — ἡμῖν BM ὑμῶν V. — 14 λαμ-
βάνοντες A Ath. — 16 κρίνεται] γίνεται BCM. — 18 μόνων EL.

7—10 sic in P: οἱ δὲ ἀκ. ταῦτα καὶ πάνν φοβηθέντες καὶ
τὸν δικαιοκρίτην καὶ ἀπαραλόγιστον θεὸν δοξάσαντες καὶ τοῦ
ἀνδρὸς τὴν σύνεσιν τε καὶ εὐσέβειαν ἐπαινέσαντες, ἐκρίθησαν
αἱ λ' λίτραι διαδοθῆναι πένησιν. — 12 ἐστὶν ἡμῶν ἀλλὰ τῷ
θεῷ P Ath. (qui add.: διαφέρει). — 18 λιθοβολεῖται, καὶ οἱ τὰ
ἴδια νοσφισάμενοι καὶ ψευδάμενοι ἀνανιᾶς καὶ σαπφείρα παρ-
αντίνα θανατοῦνται P.

ἀλλὰ καὶ μέχρι λόγου φθάνει καὶ προαιρέσεως. οὐδὲ γάρ, εἴ τις ἐστὶ πένης οὗτος καὶ προαιρέσεως ἐστέρηται. ἀμέλει τὸ μέγα καὶ θεῖον ὄντως μυστήριον ἡμῶν οὐκ ἐπὶ χρήμασιν ἔχει τὴν ὑπόσχεσιν, ἀλλ' ἐπὶ προαιρέσει τελείᾳ καὶ τῇ κατὰ
 5 θεὸν πίστει. πάντες γὰρ ἐπηγγειλάμεθα, καὶ πάντες ἐπαγγελλίας ἐσμέν ὑπεύθυνοι. ἀνάγκη τοίνυν ἀποδιδόναι τὴν μὲν παρθένον τὴν παρθενίαν ὁποῖαν καὶ ἐπηγγείλατο, τὸν δὲ ἐγκρατῇ τὴν ἐγκράτειαν, τοὺς δὲ ἐν γάμῳ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους τιμὴν τε καὶ ἀγάπην, καὶ τέλος
 10 πάντας τὴν εἰς θεὸν πίστιν καὶ εὐλάβειαν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν.

Καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἐγένετό τι τοιοῦτον. ἐπίσκοπός τις εὐλαβὴς πάνυ πλησίον ἔχων φιλόσοφόν τινα Εὐάγριον καλούμενον, ἑταῖρον μὲν αὐτοῦ γενόμενον ἐν τοῖς παιδευτη-
 15 ρίοις, Ἑλληνα δὲ τὴν θρησκείαν, ὃν ὁ ἐπίσκοπος μεταθεῖναι βουλόμενος ἐκ τῆς εἰδωλομανίας πρὸς τὴν πίστιν τοῦ Χρι-
 574 M. στοῦ συνεχῶς προσεκαλεῖτο καὶ διελέγετο. τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἀλλὰ καὶ σφόδρα δυσχεραίνοντος, εἰπεῖν λέγεται ἐν μιᾷ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ὄντως, κύρι δὲ ἐπίσκοπος, μετὰ
 20 πάντων καὶ τοῦτο ἀπαρέσκει μοι, ὃ λέγετε οἱ Χριστιανοί, ὅτι συντέλεια τοῦ κόσμου γίνεται καὶ τῶν σωμάτων ἀνά-

12—p. 678, 15 Similia Johannes Moschus in Prato spirit. cp. 195. Migne Tom. 87, 3077.

4 τὴν κατὰ θεὸν πίστιν καὶ ὑπόσχεσιν RV. — 5 ἐπαγγειλάμεθα AB. — 12 ἐγένετο δὲ ἐν ἀλεξ. τι τοιοῦτον RV. — τι] τοι M om. BG. — 13 τινὰ φιλόσοφον ARV. — 15 ὃν om. P ὁ om. G. — μεταθεῖναι LMPR μετατεθεῖναι C. — 17 παρεκαλεῖτο A προσεκαλεῖτο B. — 19 κύρι codd. praeter V.

11 Alia sequuntur in P seorsim edenda. — 12 καὶ ἐν ἀλεξ. δὲ ἐπίσκοπός τις P. — 14 καλούμενον] ὀνόματι P Moschus. — 16. 17 πρὸς τὴν πίστιν συνεχῶς προσεκ. καὶ τὰ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως διελέγετο P. — 18 δυσχερ. ὥστε καὶ εἰπεῖν αὐτὸν ἐν P Mosch. — 21 τῶν σωμάτων τούτων P (ἐν τούτῳ τῷ σώματι Moschus).

στασις καὶ ἀνταπόδοσις τῶν βεβιωμένων, καὶ ὅτι ὁ ἐλεῶν
πτωχὸν δανείζει θεῷ καὶ ἑκατονταπλασίονα μετὰ ζωῆς αἰωνίου
ἀπολήψεται. ἅπερ ἅπαντά μοι χλεύη καὶ μῦθος τὰ λεγό-
μενα φαίνεται. καὶ τοῦ ἐπισκόπου διαβεβαιουμένου μηδὲν
ψεῦδος ἢ χλεύην ἐν τοῖς τῶν χριστιανῶν εἶναι δόγμασιν, 5
ἀνεχώρει Εὐάγριος πολλὴν συζήτησιν ἐν ἑαυτῷ ἔχων. μετὰ
δὲ τινὰ χρόνον, θεοῦ συνεργοῦντος τῇ τοῦ ἐπισκόπου διδα-
σκαλίᾳ, πιστεύσας ὁ φιλόσοφος ἐβαπτίσθη. ὅς αὐτίκα παρα-
σχὼν τῷ ἐπισκόπῳ χρυσοῦ λίτρας τ' (ἦν γὰρ πλούσιος
σφόδρα) λέγει· δέξαι ταῦτα, ὃ ἐπίσκοπε, καὶ διαδοὺς πτω- 10
χοῖς ποίησόν μοι ιδιόχειρον, ὅτι λήψομαι αὐτὰ ἐκεῖ παρὰ
τοῦ θεοῦ. τοῦ δὲ ταῦτα δεξαμένου προθύμως καὶ τὸ γράμμα
ποιήσαντος, διένειμε πάντα τοῖς πένησιν. ἐπιζήσας οὖν
χρόνους τινὰς ὁ φιλόσοφος ἐν εὐσεβείᾳ καὶ ἀρεταῖς μεγάλαις
παρήγγειλε τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τελευτῶν ἐνθεῖναι τὸν χάρ- 15
την ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ οὕτω ταφῆναι. καὶ τούτου γενο-
μένου, μετὰ τρίτην ἡμέραν ἐπιφαίνεται κατ' ὄναρ ὁ φιλό-
σοφος τῷ ἐπισκόπῳ λέγων· ἔλθ' εἰς τὸν τάφον μου, ὃ
ἐπίσκοπε, καὶ λάβε τὸ ιδιόχειρόν σου. ἀπέλαβα γὰρ τὸ
χρέος ἑκατονταπλασίονα καὶ οὐδένα λόγον ἔχω πρὸς σε, ἀλλὰ 20
πρὸς τελείαν πληροφορίαν σου ιδιοχείρως ἐν αὐτῷ καθυπ-
έγραψα. τοῦ δὲ ἐπισκόπου ἀγνοοῦντος ὅτι συνετάφη τῷ
φιλοσόφῳ τὸ ιδιόχειρον, πρωτὶ μεταστέλλεται τοὺς υἱοὺς τοῦ
φιλοσόφου, καὶ τοῦτο μαθὼν ἀπέρχεται πρὸς τὸν τάφον

2 θεῷ δανίζει GP. — 5 δόγμασιν εἶναι RV. — 6 ζήτησιν N.
— συζ. ἐν ἑαυτῷ ἔχων ABP συζ. ἔχων ἐν ἑαυτῷ CEG LNV ἔχων
συζ. ἐν ἑαυτῷ R. — 9 χρυσοῦ LMRV. — 10 καὶ λέγει CER
in G ante λέγει vocabulum erasum. — διαδιδούς B διάδος C
διάδως M. — 14 τινὰ χρόνον RV. — ἀρετῇ μεγάλῃ RV. —
16 ἐν om. RV. — 19 ἀπέλαβον LPRV ἀπέλ^α G. — 20 ἀλλὰ
καὶ πρὸς LP.

5 ψευδὲς P. — ἢ χλεύην om. P. — 9 χρυσοῦ νομίσματα
λίτρας τ'. P. — 11—13 παρὰ κυρίου. ὁ δὲ ταῦτα προθύμως
δεξάμενος καὶ τὸ γράμμα ποιήσας P. — 14 ἐν εὐσεβείᾳ καὶ
ἀγαθουργίᾳ παρ. P. — 21 ἐν ἑαυτῷ m. 1 corr. ex αὐτῷ P.

μετὰ τῶν κληρικῶν τῆς πόλεως, καὶ τοῦτον ἀνοίξαντες εὐ-
 575 M. ρίσκουσι τὸν φιλόσοφον καθήμενον καὶ τὴν χεῖρα μετὰ τοῦ
 γράμματος προτείνοντα. τῶν δὲ κληρικῶν βουλομένων τὸν
 χάρτην λαβεῖν, οὐδεὶς τοῦτον ἴσχυσεν ἀποσπάσαι τῆς χειρὸς
 5 αὐτοῦ, ἕως ἄν ἦλθεν ἡ χεὶρ τοῦ ἐπισκόπου, καὶ παραχρῆμα
 τὸν χάρτην ἐπιδούς ἀνέπεσε πάλιν. ὅνπερ ἀνοίξας ἐπὶ πάν-
 των ὁ ἐπίσκοπος εὗρε νεωστὶ ὑπογεγραμμένον τῇ χειρὶ τοῦ
 φιλοσόφου οὕτως· ἐγὼ Εὐάγριος φιλόσοφος σοὶ τῷ ὀσιωτάτῳ
 ἐπισκόπῳ κυρίῳ μου χαίρειν. ἴσθι, πάτερ, ὡς ἔλαβον τὸ
 10 χρέος ἑκατονταπλάσιονα καὶ οὐδένα πρὸς σε λόγον ἔχω περὶ
 τούτου. πάντων οὖν τῶν ἀκουσάντων ἀναγινωσκομένου τοῦ
 χάρτου καταπλαγέντων σφόδρα καὶ ἐπὶ τρεῖς ὥρας τὸ κύριε
 ἐλέησον κραζόντων καὶ τὸ δόξα τῷ θεῷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ,
 ἐκέλευσεν ὁ ἐπίσκοπος τὸ ἰδιόχειρον ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ
 15 τηρεῖσθαι.

Καὶ ἐν Καρταγένῃ δὲ τῇ πόλει τῆς Ἀφρικῆς ὑπῆρχε στρα-
 τιώτης ἄσματος λίαν, ὃς ἐκ λοιμικῆς νόσου τῆς πόλεως δια-
 φθειρομένης ἐλθὼν εἰς κατάνυξιν καὶ τὴν πόλιν καταλείψας
 ἰδίασε μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐν προαστείῳ· ἐν ᾧ πάλιν
 20 ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας παραπεσὼν εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ
 γεωργοῦ καὶ οὕτως ἄφνω τελευτήσας θάπτεται πλησίον τοῦ

16 — p. 683, 2 cf. Combefis Auctar. Biblioth. patrum graec. novissimum II, 324. Pseudo-Cyrill. Hom. de exitu animae. Migne Tom. 77, 1072. Byz. Zeitschr. Tom. V, p. 306.

7 ἐπιγεγραμμένον GV et recc. plerique (nonnulli γεγραμ-
 μένον). — 9 καὶ κυρίῳ μου BL μου καὶ κυρίῳ V ἐν κυρίῳ
 μου E ἐν κυρίῳ (om. μου) R. — 10 λόγον ἔχω πρὸς σε L πρὸς
 σε om. A. — περὶ τούτου ἔχω B περὶ τούτου om. V. — 11 πάν-
 των ἀκουσάντων (om. οὖν τῶν) R τούτου δὲ γενομένου καὶ πάν-
 των ἀκουσάντων V. — 14 σκευοφυλακίῳ AG et recc. quidam.
 — 16 Sequentia in cod. G ex Combefisiana narrationis exem-
 plari interpolata. — καρταγένῃ M καταργένῃ G καρθαγένῃ E
 καθαργένῃ R et compendiose scriptum B. — 21 καὶ om. CEG
 LNR. — οὗτος ER et B m. 1 ut vid. corr. ex οὕτως.

1 κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τῆς π. P (Similia Moschus). —
 7 ἦρε P. — 7. 8 ὑπογεγρ. οὕτω χειρὶ τοῦ φιλ. ἐγὼ P.

προαστείου ἐν μοναστηρίῳ. τῇ οὖν ἐπαύριον τῶν μοναχῶν
 ψαλλόντων τὴν τρίτην ὥραν, φωνὴ γέγονεν ἐκ βάθους τοῦ
 τάφου, ἐλεήσατε, λέγουσα, δοῦλοι τοῦ θεοῦ, ἐλεήσατε. οἱ
 δὲ τοῦτον εὐθὺς ἀνοίξαντες εὗρον καθεζόμενον τὸν στρα-
 τιώτην καὶ κράζοντα, καὶ θᾶπτον αὐτὸν ἀνελκύσαντες καὶ 5
 τὰ δεσμὰ διαλύσαντες ἠρώτησαν τὴν αἰτίαν τοῦ τοιούτου
 θαύματος. ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτοὺς ἀπενεγκεῖν αὐτὸν πρὸς 576 M.
 τὸν ἐπίσκοπον Θαλάσσιον διηγήσατο αὐτῷ μετὰ πολλῶν δα-
 κρύων ἐπὶ πάντων οὕτως· ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ταλαίπωρος,
 ὦ πάτερ, ἐν ἁμαρτίαις τελευτῶν ἐθεώρουν τινὰς Αἰθίοπας 10
 ἑστῶτας πλησίον μου, ὧν καὶ αὕτη ἡ θεωρία μόνη χαλε-
 πωτέρα πάσης ὑπάρχει κολάσεως, οὕστινας ὁρῶσα ἡ ἁμαρ-
 τωλὸς ψυχὴ ταραττεται σφόδρα πρὸς ἑαυτὴν καὶ συστέλλεται.
 παρισταμένων δέ μοι τῶν τοιούτων φοβερῶν Αἰθιόπων, θεωρῶ
 νεανίσκους δύο λευχειμονοῦντας καὶ εὐειδεῖς ἄγαν, οἵτινες 15
 τὴν ψυχὴν μου παραλαβόντες καὶ ἀπὸ τῆς γῆς αὐτίκα πρὸς
 οὐρανοὺς ἀνιπτάμενοι καὶ ἀναφερόμενοι, εὐρίσκωμεν τελώνια
 τελώνια φυλάττοντα μετὰ πολλῆς ἀκριβείας τὴν ἄνοδον καὶ
 διακωλύοντα τὰς ἀνερχομένας ψυχὰς καὶ λογοθετοῦντα καθ’
 ἕκαστον τελώνιον τὴν οἰκείαν ἁμαρτίαν, τὸ μὲν τοῦ ψεύδους, 20

1. 2 ψαλλόντων τῶν μοναχῶν ABM. — 5 αὐτὸν ἀνελκύσαντες
 BP ἀνελκύσαντες αὐτὸν V αὐτὸν om. tell. — ἐλκύσαντες LM. —
 7 παρεκάλεσεν V. — 7 πρὸς (εἰς B) τὸν ἐπίσκοπον Θαλάσσιον
 ABP πρὸς τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ Θαλάσσιον τὸν ἐπίσκοπον tell.
 Comb. — 8—9 ὡς δὲ παρέστησαν αὐτὸν τῷ ἐπισκόπῳ παρεκά-
 λεσεν αὐτὸν λέγων (τοῦτον ἐκεῖνοι προσήφερον (sic) κατὰ τὸν ἐκεί-
 νου λόγον εἰς τὸν ἐπίσκοπον. ὁ δὲ ἐπίσκοπος εἶπεν αὐτῷ R) διή-
 γησαί μοι πάντα, ὅπως κάγῳ δοξάσω τὸν θεόν (τὸν θεὸν δοξάσω
 tell. quidam τὸν ἅγιον add. V). ὁ δὲ διηγήσατο αὐτῷ πάντα
 μετὰ π. δακρύων λέγων οὕτως RV. — 10 ὦ om. N. — 11 μόνη
 ἡ θεωρία GR. — 12 ὑπάρχει ABCEGLR Comb. ὑπῆρχε NPV.
 — ἁμαρτωλὴ MR. — 13 μου ψυχὴ MRV. — 15 λευχειμονοῦν-
 τας GN λευσχειμονοῦντας (λευσχημ. B) BPR. — 17 εὐρίσκωμεν
 ACM εὐρίσκοντο V εὕρισκον R. — 18 τελώνια om. BGRV. —
 τελώνεια L τελωνεῖα P. — 20 τελώνιον L τελωνεῖον P.

4 ἡὔρον P. — 17 ὡς ἀνιπτάμενοι P (ὡσανεὶ πετόμενοι Comb.
 ὡς ἀετοὶ πετ. G). — 20 τοῦ μὲν P.

τὸ δὲ τοῦ φθόρου, τὸ δὲ τῆς λοιδορίας, καὶ ἀπλῶς οὕτω
καθεξῆς ἕκαστον πάθος ἰδίους τελωνάρχας ἔχει καὶ δικολό-
γους. ὅφ' ὧν κρατούμενος ἐθεώρουν τοὺς ὀδηγοῦντάς με
νεανίσκους βαστάζοντας ὡς ἐν βαλαντίῳ τινὶ τὰς καλὰς μου
5 πράξεις. ἀφ' οὗ λαμβάνοντες καὶ ἀντισταθμίζοντες τοῖς
πονηροῖς ἔργοις μου, οἷς προσέφερον ἀκριβολογοῦντες οἱ
πονηροὶ ζυγοστιάται καὶ τῆς ἀεροπορίας ὁδοστιάται, μόλις ἀπε-
λυόμεθα. ἐκδαπανηθέντων οὖν πάντων μου τῶν ἀγαθῶν
ἔργων, καὶ πρὸς τὴν πύλην ἤδη τοῦ οὐρανοῦ φθασάντων
10 ἡμῶν, ἐν ᾗ τὸ τελώνιον τῆς πορνείας ἦν, συσχεθεὶς ὑπὸ
τῶν ζοφερῶν ἐκείνων Αἰθιόπων, προσέφερον πᾶσάν μου
πορνείαν καὶ σωματικὴν ἁμαρτίαν, ἣν ἀπὸ δεκαετοῦς μου
χρόνου τῆς ἡλικίας διεπραξάμην ὁ ἄθλιος. ἀπολογουμένων
δὲ τῶν νεανίσκων ἐκείνων ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ λεγόντων, ὅτι τὰ
15 ἐν τῇ πόλει ἁμαρτήματα συγκεχώρηται μετανοήσας, ἀλλὰ,
φησὶν οἱ δεινοὶ κατήγοροι, μετανοήσας ἔπεσε πάλιν εἰς μοι-
χείαν ἔξω τῆς πόλεως καὶ οὕτως ἀπέθανεν. ὅπερ ἀκού-
σαντες οἱ ἄγγελοι ἀνεχώρησαν ἀφέντες με ὡς ἀναπολόγητον
καὶ μηδὲν ἔργον ἀγαθὸν ἔχοντα, καὶ ἄρπάσαντές με χαί-
20 ροντες οἱ Αἰθίοπες ἐκεῖνοι καὶ τύπτοντες κατήγαγον εἰς τὴν
577 M. γῆν αὐθις, καὶ ταύτης διχασθείσης κατήλθον διὰ τινῶν
στενωπῶν καὶ σκοτεινῶν δυσωδεστιάτων τε πάνυ καὶ φρικω-

2 ἰδίους — δικολόγους om. V. — διαλόγους BPR (φορο-
λόγους Comb.). — 4 βαλλαντίῳ DV. — 7 ἀπολυόμεθα N et recs.
quidam. — 11 ζοφερῶν] πονηρῶν AB. — 12 δωδεκαετοῦς C
Comb. — μου om. RV. — 13 χρόνου τῆς ἡλικίας ABCELRV
τῆς ἡλικίας χρόνου P χρόνου om. GN. — 16 φασὶν B. — 18 ὡς
ἀναπολόγητον ABP ὡς om. tell. — 20 οἱ αἰθίοπες χαίροντες M
χαίροντες om. RV. — κατήγαγον εἰς ABLPV κατ. με εἰς CEGN
με κατ. εἰς R. — 21 διχασθείσης (-ις C) CM δικασθείσης R δια-
σχισθείσης B. — 22 στενωπῶν AGLNPR στενῶν τόπων C Comb.
— στενωπῶν σκοτεινῶν M σκοτεινῶν στενωπῶν B. — καὶ δυσωδ.
πάνυ BR.

7 ἀεροπορείας P. — 10 τελωνεῖον P. — 11 ζοφ. αἰθιόπων
ἐκείνων P. — 15 συγκεχώρηται P.

δεσμάτων καταδύσεων μέχρι τῶν καταχθονίων ἐν τοῖς δεσμο-
 τηρίοις τοῦ ἄδου, ἔνθα εἰσὶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἁμαρτωλῶν
 ἀποκεκλεισμένοι εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν, εἰς γῆν
 σκότους αἰωνίου, οὗ οὐκ ἔστι φέγγος οὐδὲ ὄραν ζωὴν βρο-
 τῶν, ὡς γέγραπται, ἀλλ' ὁδύνη καὶ θλίψις αἰώνιος καὶ 5
 ἀπαρამύθητος καὶ στεναγμὸς ἀσίγητος. ἕκαστος γὰρ τῶν
 ἐκεῖσε μνημονεύων τὰς πονηρὰς αὐτοῦ πράξεις καὶ ἐννοῶν
 πῶς ἀπολογήσεται τῷ ἀδεκάστῳ κριτῇ καὶ πῶς τὴν ἀπέ-
 ραντον κόλασιν ὑποστήσεται, δεινῶς τῷ συνειδότι προβασα-
 νίζεται, καὶ πρὸς τούτοις ἀναλογιζόμενος τὸν ἀπὸ θεοῦ 10
 χωρισμὸν καὶ τῆς δόξης τῶν ἁγίων αὐτοῦ καὶ τὴν μετὰ
 τοῦ διαβόλου καὶ τῶν δαιμόνων καταδίκην, ἄπαυστα καὶ
 ἀπαρηγόρητα λυπεῖται καὶ στενάζει. μεθ' ὧν γέ τοι κἀγὼ
 συγκατακλεισθεὶς καὶ πενθῶν ὁρῶ τοὺς δύο νεανίσκους ἐκεί-
 νους ἐλθόντας κἀκεῖσε πάλιν· οὗς δυσωπήσας ἐξαγαγεῖν 15
 με τῆς φοβερᾶς ἐκείνης φυλακῆς τε καὶ ἀνάγκης, ὅπως
 μετανοήσω, φησὶ πρὸς με· μάτην παρακαλεῖς. οὐδεὶς γὰρ
 ἐξέρχεται τῶν ἐνταῦθα μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. ἐπι-
 μένοντος δέ μου τῇ παρακλήσει καὶ λέγοντος· ἐλεήσατέ με·
 οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ταῦτά μοι συμβήσεται, καὶ διὰ τοῦτο 20
 γνησίως ἀπὸ τοῦ νῦν μετανοήσω καὶ γενήσομαι πρὸς ὠφέ-
 λειαν πολλῶν, εἰ πρὸς τὴν ἐπὶ γῆς ζωὴν αὐτίς ἐπανήξω,

3 Hiob 10, 21.

1 καταχθονίων καὶ δεσμοτηρίων τοῦ ἄδου V δεσμοτηρίων
 καὶ καταχθονίων τοῦ ἄδου L. — 3 γνωφεράν M ζωφεράν C Comb.
 φοβεράν V. — 4 βροτῶν ζωὴν RV. — 13 λυπεῖται καὶ om. N. —
 14 τοὺς νεανίσκους τοὺς δύο εἰσελθόντας (om. ἐκείνους) A. —
 16 φυλακῆς φοβερᾶς ἐκείνης τε καὶ R φυλακῆς τε καὶ om. B.
 — 17 καί φησι G φασὶ B καί φασι R εἶπον V. — μάτην παρα-
 καλεῖς ἡμᾶς B μάτην ἡμᾶς παρακαλεῖς, μάτην δυσωπεῖς V. —
 19 μου δὲ M μου om. R. — 21 μετανοήσω ἀπὸ τοῦ νῦν A ἀπὸ
 τοῦ νῦν om. recs. quidam.

8 ἀπολογήσεται P. — 14 ἐκείνους om. P. — 17 πρὸς με
 om. P. — 20 τοιαῦτα P. — συμβήσοντε m. 1 ut vid. corr. ex
 συμβήσετε P.

δυσωπηθέντες οἱ [ἅγιοι] ἄγγελοι ἄγουσί με πρὸς τὸ σῶμα.
 καὶ τὴν μὲν ἰδίαν φύσιν τῆς ψυχῆς ἔβλεπον ὥσπερ μαρ-
 γαρίτην ἀστράπτουσαν, τὸ δὲ σῶμα δυσῶδες καὶ ἡμαυρω-
 μένον. ὅθεν δυσχεραίνοντός μου καὶ λέγοντος τοῦ μὴ
 5 εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ διὰ τὴν ζόφωσιν αὐτοῦ, προσηπείλησάν
 μοι λέγοντες· εἰ μὴ εἰσέρχῃ, πάλιν ἀποστρέφομέν σε πρὸς
 τὴν καταδίκην. οὐκοῦν εἴσελθε, ἵνα καὶ αὐτὸς σωθῇς καὶ
 ἄλλους ὠφελήσῃς, ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν. καὶ τότε διὰ τοῦ
 στόματος εἶδον ἐμαντὸν εἰσελθόντα, καὶ τὸ σῶμα διαναστήσας
 10 ἡρξάμην κράζειν· ἐλεήσατε. πάντων δὲ λίαν ὠφεληθέντων
 καὶ μᾶλλον φοβηθέντων ἐπὶ τῇ φοβερᾷ ταύτῃ διηγήσει,
 ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ἐθρήνει πλημμελήματα, τὸν δὲ ἄνθρωπον
 βλέποντες καταπεπονημένον καὶ πολύδακρον παρεκάλουν
 γεύσασθαι τροφῆς. ὁ δὲ παντελῶς οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ
 578 M. 15 ἀποταξάμενος αὐτοῖς διήρχετο τὰς ἐκκλησίας καὶ ῥίπτων
 ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐβόα μετὰ φωνῆς ἰσχυρᾶς καὶ
 δακρύων πολλῶν· οὐαὶ οὐαὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἀμετανόητα.
 ποία φοβερά κόλασις καὶ ἐξέτασις ἀκριβῆς αὐτοῦς περιμένει.
 ποιήσας οὖν οὕτως ἡμέρας μ' νηστεύων καὶ ἀγρυπνῶν καὶ
 20 κηρύσσων καὶ πολλοὺς ἐπιστρέφων πρὸς μετάνοιαν ἐτελεύ-

1 δυσωπ. τοίνυν οἱ M δυσωπ. οὖν οἱ G καὶ δυσωπ. οἱ R.
 — ἅγιοι om. PRV. — 2 ἰδίαν μὲν C μὲν om. R. — 3 ἀστρά-
 πτοντα BM. — δυσῶδη A et ut vid. m. 1 D δυσῶδει E δυσ-
 ῶδες B. — 4 μου καὶ λέγοντος om. GLN μου om. CE. — τοῦ
 om. RV in μου mutavit m. 2 D. — 6 εἰσέλθῃς RV. — ὑποστρέ-
 φομεν (-ωμεν D) DR. — πρὸς] εἰς ABR. — 10 κράζειν] λέγειν
 RV. — 13 πολύδακρυ AELN. — 14 γεύσθαι G δέξασθε A
 (cf. infra P) μεταλαβεῖν B. — ἀλλ' CGLNR.

1 πάλιν ἄγουσί με P. — 4 δυσχερ. μου καὶ παρακαλοῦντος
 μὴ πάλιν εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ, προσηπ. P (cf. Comb.). — 6 μοι
 om. P. — 11 sqq. φοβηθ. ἐπὶ τῇ παραδόξῳ αὐτοῦ ἀναστάσει καὶ
 ἐξηγήσει καὶ παρακαλούντων δέξασθαι τροφῆς οὐ κατεδέξατο
 παντάπασιν, ἀλλὰ περιερχόμενος τὰς ἐκκλησίας P (οὐ κατεδέξατο
 etiam Comb.). — 15 sqq. καὶ καταρρίπτων ἑαυτὸν ἐπὶ πρόσωπον
 εἰς τὴν γῆν ἐβόα μετὰ δακρύων· οὐαὶ τοῖς ἁμαρτ. P (Simile quid
 Comb.). — 18 κόλασις αὐτοῖς καὶ ἐξ. ἀκρ. περιμένει P. — 19. 20 νη-
 στεύων καὶ κλαίων καὶ σωφρονίζων πάντας ἐτελ. P.

τησεν ἐν κυρίῳ προγνούς τὸν ἑαυτοῦ θάνατον πρὸ ἡμερῶν ιβ'.

Συμφωνεῖ δὲ τῷ θαύματι τούτῳ, λέγω δὴ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν πρὸς τὴν τῶν οὐρανῶν ἄνοδον μετὰ τὴν ἐνθένδε μεταχώρησιν καὶ ὁ θεομύστης Χρυσόστομος διεξιὼν περὶ 5 τῶν κεκοιμημένων οὕτως· ταῦτα καὶ τὰ τούτων ἀπορρητότερα προθεωροῦντες οἱ τελευτῶντες οἱ μὲν ἐν τῇ κλίνῃ ταράσσονται φυγεῖν μὲν βουλόμενοι, μὴ δυνάμενοι δέ, οἱ δὲ τοὺς ὀδόντας βρύχουσιν, καὶ ἄλλοι τὰς σιαγόνας κόπτουσιν, καὶ ἕτεροι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐλεεινῶς περιστρέφουσι καὶ τὰς χεῖρας 10 συστέλλουσιν, κατὰ μικρὸν τῆς δυνάμεως τοῦ σώματος ληγούσης, καὶ τῆς γλώσσης δεινῶς φλεγομένης. ὁρῶσι γὰρ τότε τοὺς μὲν θείους ἀγγέλους φοβερῶς τε καὶ ὀξέως τὴν ψυχὴν ἀπαιτοῦντας, τοὺς δὲ πονηροὺς δαίμονας παρισταμένους καὶ λογοθετοῦντας καὶ κατηγοροῦντας εὐτόνως καὶ 15 ἄρπάσαι πρὸς ἑαυτοὺς ἐπιχειροῦντας, εἶτα καὶ τὸν κλέπτην αἰφνίδιον εἰσελθόντα καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἀπορρήξαντα, πορεύεται μετὰ σκυθρωπότητος πολλῆς εἰς τόπους ξένους καὶ πάμπαν ἀγνοουμένους. πολλῶν οὖν ἡμῖν, ἀδελφοί, τότε δεῖ τῶν εὐχῶν, πολλῶν τῶν βοηθῶν, πολλῶν τῶν 20 ἀγαθῶν ἔργων, πολλῆς ἡμῖν τότε χρεῖα τῆς τῶν ἀγγέλων προστασίας, πολλῆς ἡμῖν τότε τῆς ἐν τῇ τοῦ ἀέρος ἀναβάσει χειραγωγίας καὶ συμμαχίας. εἰ γὰρ εἰς μακρὰν χώραν καὶ ξένην πόλιν ἐνταῦθα πορευόμενοι δεόμεθα τοῦ χειραγωγούντος καὶ ὀδηγοῦντος, πόσων ἡμῖν δεῖ τῶν βοηθῶν 25

6 Locum in Chrysostomi operibus editis non inveni. Similia habes in Ephraim. Syri Opp. Graec. Tom. III p. 262 F sqq.

3 περὶ τῶν BCP περὶ τῆς τῶν (περὶ ψηστῶν G) tell. — 3. 4 περὶ τῆς τῶν ψυχῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνόδου? — 8 φεύγειν LV. — μὲν βουλόμενοι APV βουλόμενοι μὲν CDEGL μὲν om. BR. — 13 ὀξέως] ἀξίως GR. — 18 ἥτις πορεύεται? — 21 τῶν ἀγίων ἀγγέλων BP. — 22 προστασίας] βοηθείας RV. — 25 πόσον AC ποίων R πόσῳ?.

21 ἡμῖν om. P

μᾶλλον καὶ χειραγωγῶν τοῦ διασῶσαι καὶ περᾶσαι τὰς ἀρχὰς
καὶ τὰς ἐξουσίας καὶ τοὺς ὁδοστάτας τοῦ ἀέρος καὶ δικολό-
γους, οὓς τελῶνας καὶ φορολόγους ἡ θεία γραφή προσαγο-
579 M. ρεύει. διὸ δὴ προφθάσωμεν πρὸ τοῦ φθασθῆναι καὶ δρά-
5 μωμεν πρὸ τοῦ καταληφθῆναι. ὁ γὰρ βίος βραχύς, ἡ δὲ
κρίσις μακρά, τὸ δὲ τέλος ἐγγύς, καὶ ὁ φόβος πολὺς, καὶ ὁ
λύων οὐδεὶς. ἐννόησον γὰρ πῶς εἰσιν αἱ ἐν ᾧδου ψυχαί,
διότι κατεφρόνησαν τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ,
μικρᾶς ἀνέσεως παρακαλοῦσαι τυχεῖν καὶ μὴ τυγχάνουσαι,
10 ἀλλ' εἰς τὰ καταχθόνια τῆς γῆς θρηνοῦσαι τὰς ῥαθυμίας
καὶ τὰς τρυφὰς καὶ τὰς πορνείας αὐτῶν καὶ τὰς λοιπὰς
κακουργίας ἀνόνητα μετανοοῦσιν ἐφ' οἷς κακῶς διεπράξαντο
καὶ πενθοῦσιν ἀπαρηγόρητα. διὰ τοι τοῦτο μάλιστα πάντες
μακαρίζομεν τοὺς δικαίους καὶ τοὺς νηπίους ἀποθνήσκοντας,
15 ἐπειδὴ τὸ παρ' ἡμῖν τοῦ θανάτου ποτήριον ἐπικίνδυνον
παρ' ἐκείνοις ἐστὶ σωτήριον, καὶ τὸ παρὰ πᾶσι φρικτὸν παρ'
ἐκείνοις ἐπαινετόν, καὶ ὅπερ ἡμεῖς ἔχομεν εἰς ἐκεῖθεν ἀρχὴν
τιμωρίας παρ' ἐκείνοις ἐστὶν ἀρχὴ σωτηρίας, μονονουχὶ λέ-
γοντες· ἡμᾶς ἄγγελοι εἰρηνικῶς διεχώρισαν ἐκ τοῦ σώματος,
20 ἡμεῖς ἀλύπως καὶ ἀνεμποδίστως παρήλθομεν τὰς ἀρχὰς καὶ
τὰς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος ἀγαθοὺς ὁδηγοὺς ἔχοντες. οὐ γὰρ
εὗρον ἐν ἡμῖν ἅπερ ἐζήτουν καὶ ἤλπιζον. εἶδον ἀμίαντον
καὶ καθαρὸν τὸ σῶμα καὶ ἡσχύνθησαν, εἶδον ἄφθορον καὶ
λαμπρὰν τὴν ψυχὴν καὶ ἐνετράπησαν, εἶδον τὴν γλῶσσαν
25 ἄσπιλον καὶ ἄδολον καὶ ἐφιμώθησαν. παρήλθομεν καὶ εὐ-
τελίσαμεν αὐτούς. διέβημεν δι' αὐτῶν καὶ κατεψάλλομεν
αὐτῶν φάσκοντες· εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς

27 Psalm. 128 (124), 6; 7.

7 ἐν ᾧδου αἱ B αἱ om. R. — 12 ἀνόητα A et V m. 2 corr.
— 13 πάντες om. RV. — 15 ποτήριον (τὸ ποτ. C) τοῦ θανάτου
CRV. — 17 εἰς ἐκεῖθεν ADEGPRV εἰς τὴν ἐκεῖθεν C τῆς
ἐκεῖθεν L ἐκεῖθεν B.

19 ἄγγελοι om. P. — 22 ἡῦρον P. — ἐν om. P.

εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρυσθημεν. ὅθεν οὖν καὶ οἱ προσαπαντῶντες ἔχαιρον ἄγγελοι, δίκαιοι κατησπάζοντο, ὅσοι συνετέρποντο λέγοντες· καλῶς ἦλθον οἱ φίλοι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμοι.

5

Καὶ μέντοι καὶ ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος Γρηγόριος ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ ἀδελφοῦ Καισαρίου φάσκει· πείθομαι σοφῶν λόγοις, ὅτι πᾶσα ψυχὴ καλὴ τε καὶ θεοφιλὴς, ἐπειδὴν τοῦ συνδεδεμένου λυθεῖσα σώματος ἐνθένδε ἀπαλλαγῇ, εὐθὺς ἐν συναισθήσει καὶ θεωρίᾳ τοῦ μένοντος αὐτὴν κα- 10 λοῦ γενομένη, ἅτε τοῦ ἐπισκοποῦντος ἀνακαθαρθέντος ἢ ἀποτεθέντος, ἢ οὐκ οἶδ' ὅτι καὶ λέγειν χρή, θαυμασίαν τινὰ ἡδονὴν ἥδεται καὶ ἀγάλλεται καὶ ἴλεως χωρεῖ πρὸς τὸν ἑαυ- 180 M. τῆς δεσπότην ὥσπερ τι δεσμωτήριον χαλεπὸν τὸν ἐνταῦθα βίον ἀποφυγοῦσα καὶ τὰς περικειμένας ἀποσεισαμένη πέδας, 15 ὑφ' ὧν τὸ τῆς διανοίας πτερὸν καθείλκετο, καὶ οἷον ἤδη τῇ φαντασίᾳ καρποῦται τὴν ἀποκειμένην μακαριότητα.

Ὅμοίως δὲ καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου λέγει· μέλλων γάρ ποτε ἐσθλεῖν ὁ θεοφόρος Ἀντωνῖος ἀναστὰς εἰς προσευχὴν περὶ ὥραν θ' ἤσθετο ἑαυτὸν 20 ἀρπαγέντα τῇ διανοίᾳ, καὶ παραδόξως ἐστὼς ἔβλεπεν ἑαυτὸν ὥσπερ ἔξωθεν ἑαυτοῦ γενόμενον καὶ ὥς εἰς τὸν ἀέρα ποδηγούμενον ὑπὸ τινων, εἶτα πικροὺς καὶ δεινοὺς τινας ἐστῶτας

6—17 Gregor. Naz. Or. 7 cp. 21 Migne Tom. 35, 781. Eadem excerpst Anastasius Sinait. Quaest. 21 Migne Tom. 89, 533. — 18—p. 686, 20 Athanasius Vita Antonii cp. 65 Migne Tom. 26, 933 C.

2 ὅθεν καὶ V ἐντεῦθεν καὶ R. — 7 καισαρείου CER. — 9 λυθῇ AB quare B ante ἐνθένδε inserit καὶ. — 11 γινομένη CRV. — ἐπισκοποῦντος BG. — ἢ ἀποτεθέντος om. B Anast. — 23 πικροὺς τινας καὶ δεινοὺς ἐστ. B πικροὺς καὶ δεινοὺς ἐστ. ἰδῶν τινας R τινας om. A.

4 τοῦ om. P. — 18 ἀγίου] μεγάλου P. — 19 ποτε post προσευχὴν v. 20 ins. P.

ἐν τῷ ἀέρι καὶ θέλοντας αὐτὸν κωλύειν ὥστε μὴ διαβῆναι.
 τῶν δὲ ὀδηγούντων ἀντιμαχομένων, ἀπήτουν ἐκεῖνοι λόγον,
 εἰ μὴ ὑπεύθυνος αὐτοῖς εἶη. βουλομένων τοίνυν συναῖραι
 λόγον ἀπὸ τῆς γενέσεως αὐτοῦ, οὐ συνεχώρουν οἱ τὸν Ἀν-
 5 τώνιον ὀδηγοῦντες, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς γενέσεως, λέγοντες, ὁ
 κύριος ἀπήλειπεν, ἀφ' οὗ δὲ γέγονε μοναχὸς καὶ τῷ θεῷ
 συνέθετο ποιεῖσθαι τὸν λόγον ἔξεστιν. καὶ δὴ τότε κατη-
 γορούντων αὐτοῦ καὶ μὴ ἐλεγχόντων, ἐλεύθερος γέγονεν ἡ
 ὁδὸς αὐτῷ καὶ ἀκώλυτος. καὶ παραντίκα εἶδεν ἑαυτὸν ὥσπερ
 10 ἐρχόμενον εἰς ἑαυτόν, καὶ τοῦ μὲν φαγεῖν ἐπελάθετο, ἔμενε
 δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς εὐχόμενος
 καὶ στενάζων. ἐθαύμαζε γὰρ λογιζόμενος πρὸς τοίους ἡμῖν
 ἐστὶν ἡ πάλη καὶ διὰ πόσων πόνων ἔχει τις διαβῆναι τὸν
 ἀέρα, καὶ ἐμνημόνευεν, ὅτι τοῦτό ἐστιν ὃ ἔλεγεν ὁ ἀπό-
 15 στολος· κατὰ τὸν ἄρχοντά τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος. ἐν τούτῳ
 γὰρ ὁ ἐχθρὸς ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἐν τῷ μάχεσθαι καὶ πει-
 ρᾶσθαι διακωλύειν τοὺς διερχομένους. ὅθεν μάλιστα καὶ
 παρήνει λέγων· ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα
 δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, ὅπως μηδὲν
 20 ἔχων ὁ ἐχθρὸς λέγειν περὶ ἡμῶν φανῶλον καταισχυνθῇ.

Διὸ τοίνυν ἀνενδότως ἐπιμένωμεν τῇ ἀσκήσει γινώσκον-

15 Eph. 2, 2. — 18 Eph. 6, 13. — 19 Tit. 2, 8. — 21—
 p. 687, 13 Athanasius *ib.* cp. 18 et 19 Migne 869 C.

4 γεννήσεως E Ath. — 5 γεννήσεως BDE γενέσεως αὐτοῦ G
 (γεννήσεως αὐτοῦ Ath.). — 7 ποιῆσαι R Ath. — τὸν om. RV Ath.
 — 8 ἐλευθέρα PRV Ath. — 11 τῆς ante νυκτὸς om. AP. —
 12.13 ἐστὶν ἡμῖν recc. quidam ἡμῖν om. E recc. rell. ἐστὶν om. B.
 — 13 διὰ πόσον πόνον AB. — 14 ἐμνημόνευεν ABP Ath. ἐμνη-
 μόνευσεν rell. — 17 καὶ παρήνει ABP Ath. καὶ om. rell. —
 19 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ABDGP Ath. ἐν om. rell.

2 καὶ τῶν ὀδηγ. P. — 4 οὐ συνεχώρουν] διεκώλυον P (ἐκώ-
 λυον Ath.). — 5 ὀδηγοῦντες ἐκείνοις λέγοντες P Ath. — λέγοντες
 om. P. — 9 παρενθὺς P (εὐθὺς Ath.). — 10 εἰς ἑαυτὸν καὶ
 ἐστῶτα καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἦν ἀντώνιος, καὶ τοῦ μὲν φαγεῖν ἐπι-
 λαθόμενος ἔμενε τὸ λοιπὸν P (*Eadem fere* Ath.). — 12 γὰρ]
 δὲ P. — 19 ἐν τῇ πονηρᾷ ἡμέρᾳ P.

τες ὅτι, ἐὰν μίαν ἡμέραν ἀμελήσωμεν, οὐ διὰ τὸν παρελ-
θόντα χρόνον ἡμῖν συγχωρήσει, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀμέλειαν καθ' 581 M.
ἡμῶν ὁ θεὸς ἀγανακτήσει μᾶλλον. οὕτω γὰρ ἐν τῷ Ἰεζεκιήλ
ἠκούσαμεν. οὕτω καὶ Ἰούδας ἀπώλεσε διὰ νύκτα μίαν ὅλου
τοῦ παρελθόντος χρόνου τὸν κάματον. οὐδὲ γὰρ ὁ ἐχθρὸς 6
ἡμῶν ἀμελεῖ τῆς καθ' ἡμῶν φροντίζων ἀπωλείας πάντοτε,
κἂν ἀμελοῦντας ἡμᾶς εὕρῃσει, σφοδρότερος ἐπιτίθεται. εἰς
δὲ τὸ μὴ ὀλιγωρεῖν ἡμᾶς καλὸν τὸ ἀποστολικὸν μελετᾶν ἀεὶ
ῥητόν· καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω. ἂν γὰρ καὶ ἡμεῖς ὡς ἀπο-
θνήσκοντες καθ' ἡμέραν οὕτω ζῶμεν, οὐχ ἁμαρτήσομεν. 10
ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον, ἵνα καθ' ἡμέραν ἐγειρόμενοι
μὴ νομίζωμεν φθάνειν ἕως ἑσπέρας καὶ πάλιν κοιμᾶσθαι
μέλλοντες μὴ ἐγείρεσθαι.

Μετὰ δέ γε ταῦτα διαλέξεως αὐτῷ ποτε γενομένης. πρὸς
τινα περὶ τῆς διαγωγῆς τῆς ψυχῆς, καὶ ποῖος μετὰ τὴν 15
ἐντεῦθεν ἀναχώρησιν ἔσται αὐτῇ τόπος, τῇ ἐξῆς νυκτὶ καλεῖ
τις αὐτὸν ἄνωθεν λέγων· ἔξελθε, Ἀντώνιε, καὶ βλέπε. καὶ
δὴ ἐξελθὼν καὶ ἀναβλέψας εἶδέ τινα μακρὸν τῷ εἶδει καὶ
φοβερὸν ἐστῶτα καὶ φθάνοντα μέχρι τῶν νεφελῶν, ἀναβαί-
νοντας δέ τινας ὥσπερ ἐπτερωμένους, κάκεινον ἐκτείνοντα 20
τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς μὲν κωλυομένους παρ' αὐτοῦ, τοὺς δὲ
ὑπεριπταμένους καὶ ἀμερίμνως λοιπὸν ἀναγομένους. καὶ

3 Ez. 3, 20; 18, 24; 33, 12. — 9 1. Cor. 15, 31. — 14—
p. 688, 8 Athanasius *ib.* cp. 66 Migne 936.

7 εὕρησῃ B εὔρη L. — 8 μελετᾶν ἀεὶ ABP ἀεὶ μελετᾶν *rell.*
(ἀεὶ *om.* Ath.). — 9 καὶ ἡμεῖς ABP Ath. καὶ *om.* *rell.* — 10 ἁμαρ-
τήσωμεν ACDGPR. — 14 δέ γε ABP γε *om.* *rell.* — 19 καὶ
φθάν. μέχρι τ. νεφελῶν *om.* CR. — 22 ἀμερίμνους BCR.

2.3 ὁ θεὸς καθ' ἡμῶν P. — 3. Ἰεζεκιήλ P. — 4 καὶ οὕτω Ἰού-
δας P. — ὅλου *om.* P Ath. — 7 ἐπιτίθεται καὶ πολλῆς θάθυμίας καὶ
καταφρονήσεως καὶ μὲν γε καὶ ἀποπτώσεως τῶν προειργασμένων
ἡμῖν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀποκειμένων γίνεται πρόξενος P. — 9.10 ὡς
καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκοντες P. — 15 τῶν ψυχῶν P. — 16 ἀνα-
χώρησιν αὐτῶν ἔσται τόπος P. — 20 δέ] τε P (καὶ ἀναβαίν. Ath.).
— 22 ὑπεριπτ. καὶ διελθόντας λοιπὸν ἀμερίμνως ἀνάγεσθαι P Ath.

ἐπὶ μὲν τοὺς τοιούτους ἔτριξε τοὺς ὀδόντας ὁ μακρὸς ἐκεῖ-
 νος, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀποπίπτουσιν ἔχαιρεν. καὶ ἐγένετο φωνὴ
 λέγουσα· νόει τὸ βλεπόμενον, Ἀντώνιε. καὶ διανοιχθείσης
 αὐτοῦ τῆς διανοίας, ἔγνω τῶν ψυχῶν εἶναι τὴν πάροδον,
 5 καὶ τὸν ἐστῶτα μακρὸν τὸν ἐχθρὸν τοῦ γένους ἡμῶν διά-
 βολον, καὶ τοὺς μὲν ὑπευθύνους αὐτῷ κρατουμένους καὶ
 κωλυομένους διελθεῖν, τοὺς δὲ ἀνευθύνους μὴ δυνάμενον
 κατέχειν.

Διὰ δὴ τοῦτο καὶ ὁ μέγας καὶ πολυάθλος Εὐστράτιος
 10 μέλλων καίπερ διὰ μαρτυρίου τελειοῦσθαι προσηύξατο λέγων·
 μεγαλύνων μεγαλυνῶ σε, κύριε, ὅτι ἐπείδεις ἐπὶ τὴν ταπει-
 582 M. νωσίν μου καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν καὶ
 ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου. καὶ νῦν σκεπα-
 σάτω με ἡ χεὶρ σου, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, ὅτι
 15 τετάρακται ἡ ψυχὴ μου καὶ κατώδυνός ἐστιν ἐν τῷ ἐκπο-
 ρεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ σώματος τούτου, μήποτε ἡ πονηρὰ
 τοῦ ἀντικειμένου βούλησις συναντήσῃ αὐτῇ καὶ παρεμποδίσῃ
 ἐν σκότει διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας
 μοι ἁμαρτίας. Ἰλεῶς μοι γενοῦ, δέσποτα, καὶ μὴ ιδέτω ἡ
 20 ψυχὴ μου τὴν ἐξοφωμένην ὄψιν τῶν πονηρῶν δαιμόνων,
 ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτὴν ἄγγελοί σου φαιδροὶ καὶ φω-
 τεινοί. δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ καὶ τῇ σῇ
 δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σου βῆμα. ἐν τῷ κρίνεσθαι

9—p. 689, 2 Vita Eustratii cp. 32 Migne Tom. 116, 505 B.

3 ἀντώνιε om. L (cf. P). — 11 μεγαλυνῶ ABEGPR μεγα-
 λύνω CDLV. — 12 ἐχθρὸν A ἐχθροῦ CE. — ἀλλ' ἔσωσας BG.
 — 13 νῦν, δέσποτα, σκεπεσάτω BV Vita δέσποτα m. 1 in mg. G.
 — 17 βουλὴ BGLV Vita. — 19 Ἰλεος CEG. — ιδέτω (εἰδ. G)
 BGP Vita ἰδοι ELRV εἶδοι ACD. — 20 ξεσοφωμένην EG.

2 καὶ πρὸς τὸν ἀντώνιον εὐθέως ἐγένετο φωνή P Ath. —
 3 ἀντώνιε om. P Ath. — 5 τὸν ἐχθρὸν τοῦ γένους ἡμῶν om. P.
 — 6 αὐτοῦ P. — 6—8 κρατοῦντα καὶ κωλύοντα διελθεῖν, τοὺς
 δὲ μὴ πεισθέντας αὐτῷ μὴ δυν. κατ. ἀλλ' ὑπερβαίνοντας P Ath.
 — 11 ἐπὶ om. P Vita. — 21 περιλαβέτωσαν P.

με μὴ καταλάβῃ με ἡ χεὶρ τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου εἰς τὸ κατασπάσαι με ὥς τὸν ἁμαρτωλὸν εἰς βυθὸν ᾗδου.

Τοιγάρτοι καὶ ὁ μέγας Κύριλλος ἐν τῇ καθολικῇ ἐπιστολῇ ταῦτα παραδηλῶν ἔφη· ὁ δὲ ἀρχάγγελος Μιχαήλ, ὅτε τῷ διαβόλῳ, φησὶν, διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μω- 5
σέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· ἐπιτιμῆσαι σοι κύριος. βουλόμενος γὰρ παρα-
στῆσαι τὴν ἐν τῷ ἀφανεῖ τοῦ διαβόλου κατὰ τῶν ἀνθρω-
πίνων ψυχῶν τυραννίδα, ἣν ἔσχεν ἐκ τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, συνεχώρησεν αὐτῷ καὶ περὶ τὴν ταφὴν τοῦ σώματος Μω- 10
ϋσέως ἀντιστῆναι, ἵνα μάθωμεν, ὅτι πρὸς τοὺς τόπους τῆς ἀναπαύσεως ὁ διάβολος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ πονηρῶν καὶ ἀποστατικῶν δυνάμεων εἵργει πορεύεσθαι τὰς ψυχὰς τῆς ἄνω πορείας. διὸ καὶ ἄγγελοι παραλαμβάνουσιν αὐτὰς 15
ἐξιούσας ἀπὸ τοῦ σώματος.

Οὕτω δὲ καὶ Μαρτύριος Ἀντιοχείας ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ φησιν· ἐπειδὴ γὰρ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωριζομένης μετὰ τὴν ἐνθένδε ἀπαλλαγὴν εὐθὺς προσαπαν-
τῶσιν αὐτῇ καὶ ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἀγαθαὶ καὶ δαιμόνων στίφος πονηροτάτων, ἵνα πρὸς τὴν ποιότητα τῶν ἔργων, 20
ᾧ ἐπράξεν, πονηρῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ τοὺς ἀξίους τόπους ἢ οὗτοι ἢ ἐκεῖνοι ταύτην ἀποκομίσωσι φυλαχθησο-
μένην ἕως τῆς τελευταίας ἡμέρας, καθ' ἣν εἰς κρίσιν παρα-

3—15 Cyrilli e deperdito ut vid. commentario in Epist. Judae. — 4 Epist. Judae v. 9. — 16—p. 690, 14 Martyrii item e commentario in eandem epistolam, ut videtur.

2 με ὥς τὸν (τῶν A) ADP με εἰς τὸν E με τὸν rell. Vita. — 3 ὁ μέγας κύριλλος] ὁ ἀπόστολος Ἰούδας V. — 8 τοῦ διαβόλου κατὰ τῶν scripsi e P κατὰ τοῦ διαβόλου περὶ τῶν rell. — 11 ὅτι καὶ πρὸς P et recc. quidam. — 18 ἐνθένδε (-θεν B) ABP ἐντεῦθεν rell. — 20 πονηροτάτων CDEGP et recc. quidam πονηρώτατων (sic) A πονηρότατον BV et recc. alii.

2 βόθρον P. — Sequitur in P similis oratio e vita quadam Philippi apostoli desumpta. — 23 τῆς om. P.

583 Μ. στησόμεθα πάντες, καὶ ἡ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν τε καὶ ἀνά-
 παυσιν, ἡ εἰς τὴν ἀπέραντον φλόγα τοῦ πυρὸς ἀπαχθησό-
 μεθα. ὅπερ ὁ θεὸς βουλόμενος ὑποδεῖξαι διὰ τινος τύπου
 σωματικοῦ παρεσκεύασεν ἐν τῇ τοῦ Μωϋσέως τελευτῇ φανῆ-
 5 ναι τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ διακρινόμενον περὶ τοῦ σώματος
 αὐτοῦ καὶ τὸν πονηρὸν ἀντιπράττοντα δαίμονα, καὶ τούτῳ
 τὸν Μιχαήλ ἀγαθὸν ἄγγελον ὄντα προσυπαντῆσαι καὶ ἀπο-
 σοβῆσαι καὶ μὴ ἐξουσιαστικῶς ἐπιτιμῆσαι, ἀλλὰ τῷ κυρίῳ
 τῶν ὅλων παραχωρῆσαι τῆς κατ' ἐκείνου κρίσεως, ὅπως διὰ
 10 τούτων μάθωμεν ὡς ἔστι τις ἀγωνία ταῖς ψυχαῖς μετὰ τὴν
 ἔξοδον, καὶ ὅτι χρὴ διὰ τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἐτοιμάζεσθαι
 πρὸς τὸ τῆς ἀγγελικῆς ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν συμμαχίας, τῶν δαι-
 μόνων καθ' ἡμῶν ἐπιτριζόντων φθονερὸν καὶ πικρὸν εἰς
 ἅπαν.

15 Λέγει γοῦν καὶ ὁ μέγας ὁμολογητῆς Μάξιμος πρὸς
 Ἰωάννην κουβικουλάριον· τίς γάρ, ἀγαπητέ, τῶν κατ' ἐμὲ
 ῥύποις ἁμαρτημάτων κατεστιγμένος οὐ φοβεῖται τὴν τῶν
 ἁγίων ἀγγέλων ἐπιστάσιαν, ὑφ' ὧν κατὰ θέλειαν ψῆφον τῆς
 παρούσης ζωῆς τὸ πέρας δεχόμενος βίᾳ τοῦ σώματος μετ'
 20 ὀργῆς ἐξωθεῖται καὶ μὴ βουλόμενος; τίς κεκληλωμένην
 ἑαυτῷ συνεπιστάμενος τὴν συνείδησιν οὐ δέδοικε τὴν ὁμο-
 τάτην τῶν πονηρῶν δαιμόνων καὶ βαρβαρώδη ὑπάντησιν,
 ἐκάστου τούτων κατὰ τὸν αἴρα μετὰ τὴν ἔξοδον πρὸς ἑαυ-
 τὸν ἀφειδῶς τὴν ἀθλίαν ψυχὴν ἔλκοντος καὶ τῷ ἐλέγχῳ τῶν
 25 αὐτῇ πεπραγμένων καταισχύνοντος καὶ πάσης ἐμποιοῦντος

15 — p. 691, 18 Maximus Conf. Ep. 4 Migne Tom. 91, 416 A.

1 ἡ om. GP et rec. quidam. — 8 καὶ μὴ ἐξουσιαστικῶς
 ἐπιτιμῆσαι om. CR. — 9 διὰ τοῦτον A διὰ τούτου B. — 13 φθο-
 νερόν καὶ πικρόν ABP φθονερώς καὶ πικρώς rel. — 15 γοῦν
 ABDGP οὖν CERV. — καὶ ὁμολ. PR. — 18 ἁγίων om. BD. —
 25 πᾶσις C πᾶσαν B.

1 εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον P. — 14 Alia de eodem argu-
 mento ins. P.

αὐτῇ τῆς ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν ἀγαθῆς ἐλπίδος ἐλεεινὴν ἀπο-
γνωσιν; μετὰ δὲ τὴν γινομένην κατὰ τὸν ἄερα πρὸς τὰ
πνευματικὰ τῆς πονηρίας διάγνωσίν τε καὶ λογοθέτησιν ἢ
πρὸς τὸν ἄδην κατάπτωσις διαδέχεται καὶ παροίκησις, ἐν
ᾧ σκότῳ βαθεῖ καὶ βαρυτάτῃ σιγῇ τροφὴν ἔχουσιν αἱ ἐκεῖσε 5
καταδεδικασμένοι ψυχαὶ τοὺς δριμυτάτους στεναγμοὺς καὶ
τὰ πικρότατα δάκρυα καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς δεινοῖς κατήφειαν,
ἐκδεχόμεναι διὰ παντὸς οὐδὲν ἄλλο ἢ μόνην τὴν ἐπὶ τῇ 584 M.
θείᾳ ψήφῳ δικαίαν ἀνταπόδοσιν. ταύτην οὖν συνίστησιν
αὐτοῖς τὴν ἄπαυστον λύπην καὶ ὀδύνην ἢ τῆς ἀναστάσεως 10
ἐλπίς, ἢ τῆς φοβερᾶς Χριστοῦ παρουσίας ἡμέρα, ἢ φορικ-
δεστάτη παράστασις καὶ περὶ τῶν βεβιωμένων πάντων ἀπο-
λογία, καθ' ἣν οἱ μὲν ἐκ δεξιῶν τοῦ κριτοῦ σταθέντες λή-
ψονται τῶν ἀπορρήτων ἀγαθῶν τὰς ἐπαγγελίας, οἱ δὲ τὴν
ἀριστερὰν στάσιν λαχόντες τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον καὶ τὸ ἐξώ- 15
τερον σκότος καὶ τὸν ἀκοίμητον σκώληκα τὸν τε βρυγμὸν
τῶν ὀδόντων καὶ τὸ διηνεκὲς δάκρυον καὶ τὴν ἀπέραντον
αἰσχύνην τε καὶ κόλασιν.

Ταῦτα δὴ ταῦτα προεγνωσῆσαι καὶ διαλογιζόμεναι εἰκό-
τως πενθοῦσι καὶ ἀποδύρονται ὥς κατακεκριμένοι καὶ ἀνα- 20
πολόγητοι καὶ μηδὲ τοῦ σοφοῦ τὴν διδασκαλίαν ἀκούσαντες
λέγοντος· πάντα, ὅσα ἂν εὔρη ἢ χεὶρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὅση
σοι δύναμις ποιήσον, ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ
γνώσις καὶ σοφία ἐν ἄδῃ, ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ. ἐπείπερ
οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ἄδῃ 25

22 Eccl. 9, 10. — 24 Psalm. 6, 6.

1 τῆς] τοῖς AR. — ἀγαθῆς (ἢ in lit.) C ἀγαθοῖς B et recc. plerique Max. — 5 ἔχουσαι B et recc. quidam (διάγουσι — ἔχουσαι Max.). — 8 ἢ μόνην τὴν ἐπιτήμησιν· ἀψήφῳ δικαίαν ἀντ. C. — 9 θεία ABP Max. δικαία rell. — 16 καὶ τὸν ἀκοίμητον σκώληκα ABP V Max. om. rell. — 22 ὅση δύναμις σου ποιήσον PR Eccl. — 25 σου] σοι EG. In D σου m. 2 corr., ex σοι ut vid.

7 τὴν ἐπὶ τούτοις δεινὴν κατήφειαν P (τὴν ἐπὶ τούτοις κατήφ. Max.). — 25 σου] φησὶν P.

τίς ἑξομολογήσεται σοι; καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὁ μνημο-
νεύων τοῦ Θεοῦ καὶ μετ' εὐφροσύνης λέγων· ἐμνήσθην τοῦ
Θεοῦ καὶ ηὐφράνθην, οὔτε ὁ ἑξομολογούμενος καὶ σωζό-
μενος, διότι ἀπέκλεισε κύριος κατ' αὐτῶν πᾶσαν ὠφέλιμον
5 ἑξομολόγησιν καὶ διόρθωσιν.

Ὅθεν καὶ ὁ μακάριος Νεῖλος παρεγγυᾷ φάσκων· μνή-
σθητι δὲ καὶ τῆς ἐν τῷ ᾄδῃ καταστάσεως, καὶ λογίζου, πῶς
ἄρα εἰσὶν ἐκεῖ νῦν αἱ ψυχαί, ἢ ἐν ποίᾳ πικροτάτῃ σιωπῇ,
ἢ ἐν ποίᾳ δεινοτάτῃ στεναγμῷ, ἢλίῳ φόβῳ ἢ ἀγωνίᾳ ἢ
10 τίνι προσδοκίᾳ τὴν ἄπαυστον ὁδύνην ἐκδεχόμεναι καὶ τὸ
ψυχικὸν ἔχουσai καὶ ἀπέραντον ἐκεῖνο δάκρυον.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ Γρηγόριος ὁ κλεινὸς πάπας Ῥώ-
μης ἐν τῷ πρὸς Πέτρον διαλόγῳ φησὶν· εἰ γὰρ τὰς τῶν
ἀγίων ψυχὰς ἐν οὐρανῷ πιστεύομεν εἶναι, πάντως καὶ τὰς
585 M. 15 τῶν ἁμαρτωλῶν ἐν τῷ ᾄδῃ τυγχάνειν ἀδιστάκτως ὁμολογή-
σομεν. καὶ καθάπερ τοὺς ἀγίους ἢ μακαριότης ἐν οὐρανοῖς
εὐφραίνει καὶ θυμηδίας ἀποπληροῖ διηνεκοῦς, οὕτω πιστεύειν
χρὴ ὅτι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐν ᾄδῃ λύπη καὶ στενοχωρία τε
καὶ ὁδύνη συνέχει διὰ παντὸς ὥσπερ καμίνου φλόξ τὰς
20 ψυχὰς αὐτῶν φλογίζουσα καὶ ἀποτηγανίζουσα οἷα δὴ καὶ
τὸν κατὰ τὸν Λάζαρον πλούσιον.

2 Psalm. 76 (77), 4. — 6 *Nili locum in editis eius operibus non inveni.* — 12—21 Gregor. Dial. IV, 20 Migne Patrol. lat. Tom. 77, 366.

1 ἐκεῖ οὐκ ἔστιν C ἐκεῖ om. DG. — 2 μετ' εὐφροσύνης λέγων ABP λέγων μετ' εὐφροσύνης rell. — 3 εὐφράνθην CDEG et recc. nonnulli. — οὔτε ὁ ἑξομολ. AP ὁ om. rell. — 4 πᾶσαν ὠφέλιμον ἑξομολόγησιν AP πᾶσαν ἑξομ. ὠφέλιμον B ὠφέλιμον om. rell. — 8 ἄρα BDG. — 9 ἐν ποίᾳ πικροτάτῃ στεναγμῷ R ἐν ποίᾳ στεναγμῷ πικροτάτῃ A. — 15 ὁμολογήσωμεν ADG et P in quo o lit. ex ω fact. ὁμολογήσαμεν R. — 17 διηνεκοῦς ABP διηνεκῶς rell. — 18 λύπη τε καὶ στενοχωρία καὶ PRV. — 20 καὶ ἀποτηγανίζουσα om. DGR in mg. adscr. E. — 21 τὸν (τὴν recc.

1 σοι om. P. — 6 ὁθεν δὴ καὶ ὁ θεοφόρος νεῖλος P. — 8 ἢ] καὶ P. — 14 πιστεύομεν lit. ex πιστεύωμεν P.

Ὅτι δέ γε τελευτῶν ἕκαστος αἴσθησιν τινα καὶ πληρο-
 φορίαν ἀπεντεῦθεν ἤδη λαμβάνει τῶν μελλόντων ὑπὲρ ὧν
 ἔπραξεν, φησὶν δ' ἀποστολικὸς Διονύσιος ἐν τοῖς περὶ τῶν
 ἱερῶς κεκοιμημένων· ὅταν ἐπὶ τὸ πέρας ἔλθωσι τοῦ τῆδε
 βίου, τὴν εἰς ἀφθαρσίαν αὐτῶν ὁδὸν ὥς ἐγγυτέραν ἤδη
 γεγυμνασμένην ἐμφανέστερον ὁρῶσι καὶ τὰς δωρεὰς τῆς
 θεαρχίας ὑμνοῦσι καὶ θείας ἡδονῆς ἀποπληροῦνται τὴν ἐπὶ
 τὰ χεῖρω τροπὴν οὐκέτι δεδοικότες, ἀλλ' εὖ εἰδότες ὅτι τὰ
 κτηθέντα καλὰ βεβαίως καὶ αἰωνίως ἔξουσιν. οἱ δὲ μολυ-
 σμῶν ἀνάπλεοι καὶ ἀνιέρων κηλίδων, εἴπερ ἱερᾶς τινος τετυ- 10
 χήκασι μνήσεως, αὐτοὶ δὲ ταύτην ἐκ τοῦ οἴκειου νοὸς ὀλε-
 θρίως ἀπορραπίσαντες ἐπὶ τὰς φθοροποιοὺς ἡντομόλησαν
 ἐπιθυμίας, ὅταν ἐπὶ τὸ τέλος ἔρχονται τῆς ἐνθάδε ζωῆς,
 οὐκέτι ὁμοίως αὐτοῖς εὐκαταφρόνητος φανεῖται τῶν θείων
 λογίων ἢ θεσμοθεσία, τὰς ὀλλυμένας δὲ τῶν οἰκείων παθῶν 15
 ἡδονὰς ἑτέροις ὀφθαλμοῖς ἐπισκοπήσαντες καὶ τὴν ἱερὰν
 ζωὴν, ἧς ἀνοήτως ἀποπεπτώκασιν, μακαρίσαντες ἔλεεινῶς
 καὶ ἀβουλήτως ἀποσχίζονται τοῦ τῆδε βίου πρὸς μηδεμίαν
 ἱερὰν ἐλπίδα χειραγωγούμενοι διὰ τὴν χειρίστην ζωὴν. τού-
 των δὲ οὐδενὸς γινομένων κατὰ τὰς κοιμήσεις τῶν ἱερῶν 20
 ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν ὁ πρὸς τὸ πέρας ἐρχόμενος τῶν οἰκείων
 ἀγώνων εὐφροσύνης ἱερᾶς ἀποπληροῦται καὶ σὺν ἡδονῇ
 πολλῇ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιβαίνει τῆς ἱερᾶς παλιγγενεσίας.

Ὅπερ οὖν καὶ ὁ θεῖος Διάδοχος δηλῶν φάσκει· ἐὰν οὖν

1—23 Dionys. Areop. de eccl. hierarch. VII, 2 (Migne Tom. 3, 553 D) ex Anastas. Sinait. Quaest. 21. Migne Tom. 89, 532. — 24—p. 694, 9 Diadochus de perfect. spirit. cp. 100 (latine apud Migne Tom. 65, 1211) ex Anastasio ib. Migne 533.

plerique τὰ AV) κατὰ τὸν λάξ. πλούσιον ADEGPRV τὸν κατὰ τὸν λ. καὶ τὸν πλ. B κατὰ τὸν λ. καὶ πλούσιον C. — 1 γε ABP γε καὶ rell. om. Anast. — 9 κτιθέντα A κτισθέντα R. — 13 ἔρχονται ACGP, in quo ἔρχονται m. correctoris. — 18 ἀποσχίζονται (-ῆζονται A) ABP Dion. Anast. ἀποχωρίζονται rell. — 22 ἀποπληροῦνται R et P, in quo v eras.

6 ἐμφανέστεραν P. — 14 θείων om. P Anast. — 15 ἰδίω P.

μὴ πρεπόντως μετανοήσωμεν καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
 586 M. πάντων ἐξομολογησώμεθα, δειλίαν τινὰ ἄδηλον ἐν τῷ καιρῷ
 τῆς ἐξόδου ἐν ἑαυτοῖς εὐρήσομεν. χρὴ δὲ ἡμᾶς εὐχεσθαι
 τοὺς ἀγαπῶντας τὸν κύριον ἐκτὸς παντὸς εὐρίσκεισθαι τότε
 5 φόβου· ὁ γὰρ ἐν φόβῳ εὐρισκόμενος εὐδηλον ὅτι πρὸς τοὺς
 ταρταρίους ἄρχοντας ἀπελεύσεται. ἡ δὲ ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ
 θεοῦ ἀγαλλιωμένη ψυχὴ ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἀναλύσεως ἐπάνω
 τῶν σκοτεινῶν πάντων πράξεων εὐρισκομένη πρὸς τοὺς
 ἀγγέλους τῆς εἰρήνης ἐπείγεται μετὰ χαρᾶς καὶ φέρεται.
 10 Καί γε Νεῖλος αὐθις ὁ ἱερός φησιν· ὄντως φοβερόν
 τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, ὅτε τῶν ἀπαιτούντων τὴν ψυχὴν
 ἐπιστάσια φοβερά συνέχει φρίττουσαν αὐτὴν πρὸς τὴν ἔξο-
 δον καὶ δέματα καὶ σχήματα φοβερώτατα, ὅτε δαίμονες
 ὄνειδίζοντες τὴν ἁμαρτίαν καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἔλκουσιν ἀπει-
 15 λούντες εἰς ἀμειδῆ καὶ σκυθρωπὰ χωρία, ὥς πρὸ τῆς βασά-
 νου τὴν κατάπληξιν ἱκανὴν εἶναι πρὸς κόλασιν, ὅτε συνεί-
 δησις ἐπιστρέφουσα πρὸς τὰ πεπλημμελημένα τρέμει τὴν
 πρὸς ἀξίαν τῶν ἡμαρτημένων περιμένουσα κόλασιν. ἔνθεν
 γὰρ ἰδρῶτι κεῖται τὸ σῶμα διάβροχον σημεῖα δεικνύον τοῦ
 20 ἔνδον καμάτου καὶ τῆς ἀδήλου ταραχῆς τὰ δρώμενα παρέ-
 χεται πρόδηλα τεκμήρια. ἐντεῦθεν καθάπερ οἱ τῶν πικρῶν
 γευόμενοι φαρμάκων ἀποστύφουσι τῇ ἀηδίᾳ τὸ πρόσωπον,

10—21 Nilus Perister. VII, 1 Migne Tom. 79, 860 A ex
 Anast. ib. Migne 536. — 21—p. 695, 4 Nilus ib. IX, 2 Migne ib. 865
 ex Anast. ib.

2 ἐξομολογησώμεθα ABCDG. — 3 εὐρήσωμεν ACGR. —
 8 πάντων ACDE et P m. 1 Anast. πασῶν BR et P m. 2 om. GV.
 — 10 ὁ ἱερός αὐθις D αὐθις om. B. — 12 πρὸς τὴν ἔξοδον
 CP Nil. Anast. τὴν om. rel. — 14 καὶ om. B Anast. sed exhibet
 etiam Nilus. — 15 ἀμειδῆ ADGR et P m. 2 Nil. Anast. ἀμηδῆ C
 et P m. 1 ἃ μηδεῖ B ἃ μὴ δεῖ V ἀνηδῆ E. — 22 γευόμενοι A
 BP Nil. Anast. ἀπογευόμενοι rel. — ἀειδεία E ἀδεία A.

2 ἐξομολ. καὶ διορθωσώμεθα P. — 7 ἀναλύσεως m. 2 ex
 ἀλύσεως P. — 10 καί γε δὴ καὶ νεῖλος P. — 16 ἡ συνείδησις
 P Nil. Anast.

τῆς ψυχῆς πρὸς ἣν ἔσχεν ἐκ τῶν ὁφθέντων ἐκεῖ χαλεπῶν διάθεσιν τυπωσάσης τὸν χαρακτῆρα τῆς ὄψεως καὶ τῷ σχήματι τοῦ φαινομένου τὴν ἑαυτῆς φανερωσάσης κεκρυμμένην ἀνίαν.

Οὕτω γε μὴν καὶ ὁ Χρυσόστομος ἔφη πάλιν· οὐκ ἴστε ⁵ πῶς ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ συστρέφει ψυχὴν ἁμαρτήματα, πῶς κάτωθεν τὴν καρδίαν ἀνακινεῖ; ὅθεν καὶ δέλματα πολλῶν ἔστιν ἀκούειν τότε διηγουμένων καὶ ὅψεις φοβεράς, ὧν οὐδὲ τὴν θεωρίαν λοιπὸν φέροντες οἱ ἀπιόντες καὶ τὴν κλίνην αὐτὴν μετὰ πολλῆς τῆς θύμης τινάσσουσι καὶ φοβε- ¹⁰ ρὸν ἐνορῶσι τοῖς παροῦσιν, τῆς ψυχῆς ἔνδον ἑαυτῆς ὠθούσης καὶ μὴ θελούσης ἀπορραγῆναι τοῦ σώματος. εἰ γὰρ ἀνθρώπους φοβεροὺς ἐνορῶντες δεδιττόμεθα, ἀγγέλους ἀπειληφόρους καὶ δυνάμεις ἀποτόμους τῶν παραπεμπομένων βλέποντες τί οὐ πεισόμεθα, ἐλκομένης ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώ- ¹⁵ ^{587 M.}ματος καὶ χωριζομένης τῆς ψυχῆς καὶ πολλὰ ἀποδυρομένης εἰκῇ καὶ μάτην.

Καὶ μέντοι καὶ ὁ μέγας Βασίλειος παραινεῖ λέγων· μὴ τοίνυν ἀναβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἵνα μὴ ἐμπέσης εἰς ἣν οὐ προσδοκᾷς ἡμέραν, ἥνικα μὲν ἀπολείπωσί σε αἱ τοῦ ²⁰ ζῆν ἀφορμαί, ἀπορία δὲ πάντοθεν καὶ θλίψις ἀπαραμύθη-

5—17 Chrysost. Or. in Matthaeum 58 (54) *sub fin.* Migne Tom. 58, 532 *ex Anast. ib.* Migne *ib.* 533. — 18—*p.* 696, 23 Basil. Or. in baptism. *cp.* 7 *et* 8 Migne Tom. 31, 441 B.

1 ἐκεῖ *om.* DG. — 4 ἀνοίαν P ἀνοιαν R. — 5 ὁ θεῖος χρυσόστ. PV *et* *recc.* *quidam.* — 7 κινεῖ BM. — 11 ἑαυτὴν V Chr. (*sed* ἑαυτῆς *etiam* Anast.) ἐν ἑαυτῇ R. — 16 καὶ πολλὰ ἀποδυρομένης *om.* A. — καὶ πολλὰ BPV Chr. Anast. καὶ *om.* *rell.* — ὀδυρομένης BR. — 20 ἀπολείπωσι AENPR (ἐπιλείπωσι Bas.) ἀπολίπωσι B ἀπολίπουσι CLV ἀπολίποσι G.

5 πάλιν εἰς τὴν κατὰ ματθαῖον ἐρμηνείαν P (Anast.). — 10 τινάσσουσιν οἱ κείμενοι P Chr. Anast. — 12 σώματος καὶ τὴν ὄψιν τῶν ἐρχομένων ἀγγέλων οὐ φερούσης P Chr. Anast. — 19 ἐμπέσης ποτὲ P Bas. — 20 σε λοιπὸν αἱ P Bas.

τος, ἀπειρηκότων μὲν ἱατρῶν, ἀπειρηκότων δὲ τῶν οἰκείων,
 ὅτε πυκνῶ ἄσθματι καὶ ξηρῶ συνεχόμενος, πυρετοῦ λάβρου
 διακαίοντος τὰ ἔνδον καὶ ὑποσμύχοντος, στενάξεις μὲν ἀπὸ
 μέσης καρδίας, τὸν δὲ συλλυπούμενον οὐχ εὐρήσεις, καὶ
 5 φθέγγῃ μὲν τι λεπτόν καὶ ἀδρανές, ὃ δὲ ἀκούων οὐκ ἔστιν,
 πᾶν δὲ τὸ λαλούμενον παρὰ σου ὡς παραφροσύνη κατα-
 φρονεῖται. μηδεὶς οὖν ἑξαπατάτω σε κενοῖς λόγοις καὶ
 ματαίοις. ἐπιστήσεται γάρ σοι αἰφνίδιος ὄλεθρος, καὶ ἡ
 καταστροφή ὁμοίως καταιγίδι παρέσται. ἤξει ἄγγελος κατη-
 10 φῆς ἀπάγων βιαίως καὶ σύρων σου τὴν ψυχὴν δεδεμένην
 ταῖς ἁμαρτίαις πυκνὰ μεταστρεφομένην πρὸς τὰ ὧδε καὶ
 ὀδυρομένην ἄνευ φωνῆς, τοῦ ὄργανου λοιπὸν τῶν θρήνων
 ἀποκλεισθέντος. ὦ πόσα σπαράξεις σεαυτόν. ὦ πόσα στε-
 νάξεις ἄπρακτα μετανοῶν ἐπὶ τοῖς κακῶς βουλευθεῖσι καὶ
 15 πραχθεῖσιν. οἶα ἔρεῖς ἐν τῇ ὀδύνῃ τῆς καρδίας σου τότε·
 αἶ με μὴ ἀπορρίψαι τὸ βαρὺ τοῦτο φορτίον τῆς ἁμαρτίας·
 αἶ με τὰς κηλίδας μὴ ἀποπλύνασθαι. ὦ τῶν πονηρῶν βου-
 λευμάτων καὶ συναλλαγμάτων. διὰ γὰρ πρόσκαιρον ἁμαρτίας
 ἀπόλαυσιν αἰωνίως βασανίζομαι, διὰ σαρκὸς ἡδονὴν καὶ
 20 πύρωσιν τῷ πυρὶ παραδίδομαι. δικαία ὄντως ἡ κρίσις τοῦ
 θεοῦ. ἐκαλούμην καὶ οὐχ ὑπήκουον, διεμαρτύραντό μοι, ἐγὼ
 δὲ κατεγέλων. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντως ἔρεῖς ἀποκλαιό-
 μενος σεαυτόν, ἐὰν προαναρπασθῇς τῆς μετανοίας.

7 Eph. 5, 6. — 8 1. Thess. 5, 8.

2. 3 λάβρου διακ. τὰ ἔνδον καὶ ὑπο om. CR nisi quod recc. quidam τὰ ἔνδον post σμύχοντος add. — 2 λάβρου ABGV. — 3 ἀποσμύχοντος P et ut vid. D, in quo ὁ m. 2 ἀποσμίχοντος M σμύχοντος RV σμίχοντος C. — 9 ἤξει γὰρ ἄγγελος CERV. — 10 ἀπάγων σου βιαίως AB. — 16 αἶ με (αἶ corr. ex αἶ G) ABGV ἐμὲ D αἶ ἐμὲ M οὐαί μοι R. — 17 αἶ με — ἀποπλύνασθαι om. R. — αἶ (αἶ A) με ABGV ἐμὲ D αἶ ἐμὲ M. — 18 γὰρ om. GM. — 21 ὑπήκουον LP ὑπήκουσα R. — 22 κατεγέλουν A et recc. plerique. — πάντως om. AR. — 23 ἐὰν] ἂν RV.

19 αἰώνια P (ἀθάνατα Bas.). — 21 ἐκαλούμην γὰρ καὶ P. — ὑπηκ., ἐδιδασκόμεν καὶ οὐ προσεῖχον, διεμ. P Bas. — 23 ἐαυτόν P. — Post μετανοίας P add.: ναὶ μὴν ὄντως νῦν βλάβει

Οὐκοῦν ἐλέησον σεαυτὸν καὶ λάβε δὴ εἰς ἔννοιαν τὴν ἐσχάτην ἐκείνην καὶ φρικωδεστάτην ἡμέραν τῆς ἐξόδου καὶ συνοχὴν καὶ πνιγμὸν καὶ ψυχορραγίας ὥραν καὶ ἀπόφασιν Θεοῦ κατεπείγουσαν καὶ ἀγγέλους ἐπισπεύδοντας καὶ ψυχὴν ἐν τούτοις δεινῶς θορυβουμένην καὶ ἱλιγγιῶσαν καὶ τρέμου- 5
σαν σφόδρα καὶ ἀποροῦσαν καὶ ἀνόνητα μετανοοῦσαν, ὅταν ὄφελος οὐδέν.

[κδ'. Περὶ Κώνσταντος.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσε Κώνστας υἱὸς αὐτοῦ 588 Μ.
ἔτη κζ'. ἐφ' οὗ μέγας ἄνεμος καὶ ῥαγδαῖος πνεύσας πολλὰ 10
μὲν δένδρα καὶ παμμεγέθη πρόρριζον ἀνέσπασεν, πολλοὺς
δὲ καὶ στύλους κιονιτῶν μοναχῶν κατέβαλεν. καὶ ὁ τῶν 591 Μ.
Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς καὶ ψευδοπροφήτης Μουχούμεδ ἐκ μιᾶς
φυλῆς γενικωτάτης Ἰσμαήλ υἱοῦ Ἀβραάμ καταγόμενος ἀνε-
φύη. Νίξαρὸς γὰρ ὁ τοῦ Ἰσμαήλ ἀπόγονος πατὴρ αὐτῶν 15

1—7 Basilii, sed locum in operibus editis non inveni. —
12—p. 699, 10 cf. Theoph. p. 333, 14.

1 ἐαυτὸν BP. — 3 ψυχορραγίας AGN. — 5 ἐίλιγγιῶσαν GP
ἡλιγγιῶσαν C. — Post v. 7 sequitur in V narratio de Heraclonae
regno. — 11 πρόρριζον scr. e conl. πρόριζον N προρριζῶν BR
et P m. 1 προριζῶν AEG πρὸ ρίζων C et P m. 2 πρόριζα V
(πρόρριζα Theoph.). — 12 δὲ καὶ om. M καὶ om. ABR. —
12—p. 699, 10 excerpit Constantinus Porphyg. de admin. imp.
cp. 14. — 13 μουχούμετ BEV (ἀρχὴ τοῦ μουχουμέτη mg. C)
μωάμεθ R et sic fere deinceps.

τότε καὶ νόσος βαρεῖα καὶ ὁ βοηθῶν οὐκ ἔστιν. εἴτα περιβλεψά-
μενος ὧδε καὶ ὧδε καὶ ἰδὼν τὴν περιεστῶσάν σε δεινὴν ἐρημίαν,
τότε αἰσθήσῃ τῆς ἀβουλίας καὶ στενάξεις τὴν ἄνοιαν, εἰς οἷον
καιρὸν ἐλεινὸν καὶ χαλεπὸν ἐταμίευες τὴν μετάνοιαν, ὅτε ἡ μὲν
γλῶσσα παρεῖται, ἡ δὲ χεὶρ ὑπότρομος κλονουμένη ταῖς συνολ-
καῖς ὥς μήτε φωνῇ μήτε γράμματι διασημάναι τὴν βίαν καὶ τὴν
ἀνάγκην. — 6 ἀνόνητα μεταν. καὶ θρηνοῦσάν τε καὶ δακρύουσας
(m. 2 corr. ex δακρύον) πολλάκις καὶ πρὸς τὰ τῇδε ἐλεινῶς ἐπι-
στρέφουσας καὶ τὴν ἀπαραίτητον τῆς μακρᾶς ἐκείνης καὶ ἀνεπι-
στροφῆς ἀποδημίας ἀνάγκην P. — 14 ἀβραάμ m. 2 ex ἀβραάμ P.
— κακῶς ἀνεφύη P. — 15 τοῦ om. P.

ἀναγορεύεται πάντων. οὗτος οὖν γεννᾷ υἱοὺς δύο Μού-
 δαρον καὶ Ῥαβίαν, ὁ δὲ Μούδαρος τέκτει Κούσαρον καὶ
 Κάϊσον καὶ Θεμίμην καὶ Ἄσαδον καὶ ἄλλους τινὰς ἄνω-
 νύμους, οἳ τὴν Μαδιανῖτιν ἔρημον κληροσάμενοι ἐκτηνο-
 5 τρόφουν ἐν σκηναῖς κατοικοῦντες. εἰσὶ δὲ καὶ ἐνδότεροι
 τούτων οὐκ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ Ἰεκτάν, οἱ λε-
 γόμενοι Ὀμηρίται, τοῦτ' ἔστιν Ἀμμανῖται. ἀπόρου δὲ ὄντος
 τοῦ προμνημονευθέντος Μουχούμεδ συνέβη μισθωτεῦσαι
 αὐτὸν γυναικὶ πλουσίᾳ καὶ συγγενίδι αὐτοῦ καλουμένην
 10 Χαδιγᾶ πρὸς τὸ καμηλεύειν καὶ πραγματεύεσθαι μετὰ τῶν
 ὁμοφύλων αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Παλαιστίνῃ. εἶτα κατὰ
 μικρὸν παρρησιασάμενος καὶ ὑπελθὼν τῇ γυναικὶ χήρᾳ οὔσῃ
 λαμβάνει αὐτὴν εἰς γυναῖκα. καὶ δὴ ἐπιχωριάζων ἐν Πα-
 λαιστίνῃ καὶ συναναστρεφόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Χριστια-
 592 M. 15 νοῖς ἐθηρᾶτο λόγους καὶ γραφικάς τινας ῥήσεις. εἶχε δὲ
 τὸ πάθος τῆς ἐπιληψίας. ἡ οὖν γυνὴ αὐτοῦ διὰ τοῦτο
 ἐλυπεῖτο σφόδρα ὥς περιφανῆς καὶ πλουσία καὶ τοιούτῳ
 ἀνδρὶ συναφθεῖσα οὐ μόνον ἀπόρῳ, ἀλλὰ καὶ ἐπιληπτικῷ
 ἦν τροπωσάμενος ἔφασκεν ὅτι φοβεράν ὀπτασίαν ἀγγέλου
 20 θεωρῶ Γαβριὴλ ὀνόματι, καὶ μὴ ὑποφέρων αὐτοῦ τὴν

2 ῥαβίαν AR. — 3 κάϊσον GNP Theoph. καῖτον ACELVR
 καῖτον B. — Θεμήμην AM Θεμίτην R Θέμιτην B. — 4 μαδια-
 νῖτιν m. 2 D μαδιανήτιν A μαδιανίτην BCDEGLPV μανίτην R
 μάδιαν τὴν M. — 6 ἰεκτάν B ἰεκτάν M ἰέκτάν L. — 10 χα-
 διγᾶ CE χαδιγὰ AGLP χαδηγὰ N χαδδᾶ B διγὰν V διγᾶν R.
 — 15 λόγους τινὰς AB. — τινὰς ante ῥήσεις om. A. — ἔσχε
 E Theoph. — δὲ καὶ τὸ BLV.

1 ἀπαγορεύεται ut vid. m. 1 P προσαγορεύεται m. 2. —
 2 κούρασον P Theoph. — 4 οἱ καὶ τὴν P Const. — 7. 8 ὄντος καὶ
 ὀρφανοῦ τοῦ προειρημένου μ. P Const. Theoph. — 8. 9 μ. ἔδοξεν
 αὐτῷ μισθωτεῦσαι γυν. τινὶ πλ. καὶ συγγενῇ αὐτοῦ P Const. (Si-
 mihi Theoph.). — 11 αὐτοῦ om. P Const. — 15—17 ἔχων δὲ
 τὸ π. τῆς ἐπιλ. ἐλυπεῖτο σφ. ἡ γυνὴ αὐτοῦ ὥς περιφ. P Const. —
 18 ἀνδρὶ om. P Theoph. — 19 ἦν καὶ τροπ. φάσκων (om. δὲ
 p. 699, 1) P Const.

θεωρίαν ὀλιγορῶ καὶ πίπτω. ἐπιστεύθη δὲ συμψευδομαρ-
τυροῦντος αὐτῷ Ἀρειανοῦ τινος μοναχοῦ ψευδωνύμου δι'
αἰσχροκέρδειαν τοῦ καὶ τελείως ἀπατήσαντος αὐτόν. καὶ
οὕτως ἡ γυνὴ πλανηθεῖσα καὶ ἄλλαις γυναιξὶ συντυχοῦσα
ὁμοφύλοις αὐτῆς ἐκήρυξε προφήτην αὐτὸν εἶναι. προῆλθε 5
δὲ τὸ ψεῦδος τῆς ἀπάτης καὶ εἰς ἄνδρα φύλαρχον τοῦνομα
Βουβάχαρ. ἡ οὖν γυνὴ θανοῦσα τοῦτον διάδοχον καὶ
κληρονόμον κατέλιπεν. ἐκ τούτου οὖν ἐγένετο περιφανῆς
ἄγαν ὥς περιούσιος, καὶ κατέσχευεν ἡ πονηρὰ πλάνη καὶ
αἵρεσις αὐτοῦ τὰ μέρη τῆς Ἐθρίβου. 10

Οὗτος ὁ θεομισῆς καὶ παλαμναῖος περιτυχὼν Ἑβραίοις

11—p. 702, 9 Michaelis Syncelli teste cod. P (cf. not.).

1. 2 αὐτῷ συμψευδ. C αὐτῷ om. P. — 1 σὺν ψευδομ. D
ψευδομαρτυροῦντος BL. — 3 αἰσχροκερδείαν (έσχρο. M) ELN αἰσχρο-
κέρδειαν G. — 6 τῆς ἀπάτης καὶ om. B καὶ om. A. — 8 κατέ-
λειπεν CGN κατέστησεν B. — 9. 10 καὶ ἡ αἵρεσις V et recs.
quidam. — 10 ἐθρίβου C ἐθρήβου A αἰθρίβου ELM.

1 θεωρίαν] θέαν P Const. Theoph. — 3 τοῦ καὶ τελ. ἀπατ.
αὐτόν om. P Const. Theoph. — 4 γυναιξὶν ὁμοφ. κηρύξασα πρ. αὐτόν
εἶναι προῆλθε τὸ ψ. P Const. — 7. 8 θαν. καὶ τοῦτον διάδ. καὶ
κληρ. καταλείψασα τῶν ἑαυτῆς ἐγένετο P Const. — 9 ὥς] καὶ P.
— πλάνη τε καὶ P Const. — 10 *Post* ἐθρίβου P *Theophanem*
secutus haec addit: ἐδίδαξε γὰρ οὗτος ὁ παράφρων καὶ πεφρενα-
κισμένος τοὺς αὐτῷ πειθομένους, ὅτι ὁ φονεύων ἐχθρὸν ἢ ὑπὸ
ἐχθροῦ φονευόμενος εἰς τὸν παράδεισον εἰσέρχεται, τὸν δὲ παρά-
δεισον σαρκικῆς βρώσεως καὶ πόσεως καὶ μίξεως γυναικῶν ἔσε-
σθαι. ποταμὸν οἴνου καὶ μέλιτος καὶ γάλακτος ἐν αὐτῷ διαρκεῖν
ὁ σαρκόφρων καὶ φιλήδονος ἐμυθεύσατο. (ἐδίδαξε — εἰσέρχεται
καὶ ἄλλα ὅσα φλυαρεῖ Const.). — 11—p. 702, 9 *post* p. 706, 17
ins. P, qui sic incipit: Περὶ ὧν μέντοι γε καὶ μιχαήλ ὁ μακάριος
καὶ σύγκελλος τῆς ἀγίας πόλεως ἔφη δι' ἐπιτομῆς τοιάδε· ἰσμα-
ηλῖται οἱ καὶ ἀγαρηνοὶ καὶ σαρακηνοὶ ἀπὸ ἰσμαήλ τοῦ ἐκ τῆς
ἄγαρ τεχθέντος τῷ ἄβραάμ καὶ ὥς ἐκ τῆς σάρρα κενοῦς διὰ τὸ
εἰρησθαι ὑπὸ τῆς ἄγαρ τῷ ἀγγέλῳ· σάρρα κενὴν με ἀπέλυσεν.
οὗτοι μὲν ἕως ἡρακλείου τοῦ βασιλέως προφανῶς εἰδωλολάτρου
προσκυνοῦντες τῷ ἑωσφόρῳ τῇ καὶ ἀφροδίτῃ, ἣν δὴ καὶ κουβᾶρ
τῇ ἑαυτῶν ἐπωνόμασαν γλώσση, ὃ ἐστὶ μεγάλη. ἀπὸ δὲ ἡρακλείου
καὶ δεῦρο ψευδοπροφήτης αὐτοῖς ἀνεφύη μουχούμεδ λεγόμενος,
ὃς περιτυχὼν κτλ.

καὶ Χριστιανοῖς δῆθεν Ἀρειανοῖς καὶ Νεστοριανοῖς καὶ
πανταχόθεν ἐρανισάμενος, ἐξ Ἰουδαίων μὲν μοναρχίαν, ἐξ
Ἀρειανῶν δὲ λόγον καὶ πνεῦμα κτιστά, ἀπὸ δὲ Νεστοριανῶν
ἀνθρωπολατρείαν, ἐαυτῷ θρησκείαν περιποιεῖται, καὶ προ-
5 φάσει θεογνωσίας εἰσποιησάμενος τὸ ἔθνος ἐδίδαξεν αὐτοὺς
περιτέμνεσθαι καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας, καὶ ἓνα μόνον
593 M. προσκυνεῖν θεόν, τὸν δὲ Χριστὸν τιμᾶν ὡς λόγον τοῦ θεοῦ
μὲν, οὐχ υἱὸν δέ, ἀλλ' ὡς ἐκ πνεύματος ἁγίου γεγεννημένον,
λόγον δὲ καὶ πνεῦμα προφορικὸν καὶ εἰς ἅερα χεόμενον
10 ὑπονοεῖν, οὐκ ἐνυπόστατα οὐδὲ τῷ γεννήτορι ὁμοούσια, τὴν
δὲ ἁγίαν παρθένον Μαρίαν μὴ λέγειν θεοτόκον, ἀλλὰ τὴν
Ἀαρὼν καὶ Μωσέως ἀδελφὴν ὑπολαμβάνειν εἶναι, μήτε δὲ
βαπτίζεσθαι μήτε σαββατίζειν αὐτοὺς ἐδίδαξεν, μήτε τοῖς
νομικοῖς ἢ εὐαγγελικοῖς ἔθεσιν ἐπακολουθεῖν, ἀλλὰ βδελύτ-
15 τεσθαι τὸν σταυρὸν καὶ τὴν σκιὰν ἐσταυρῶσθαι τοῦ Χριστοῦ
ὁμολογεῖν. παρεγγυήσατο δὲ αὐτοῖς καθόλου τῶν τῷ νόμῳ
ἀπηγορευμένων μετασχεῖν πλὴν ὑείων κρεῶν, οἶνον δὲ παντά-
πασιν μὴ χρᾶσθαι. τοιοῦτόν τι μυθευσάμενος ἑαυτὸν κλει-
δοῦχόν φησι γεγενῆσθαι τοῦ παραδείσου, διόπερ κατὰ τὴν
20 ἡμέραν τῆς κρίσεως μετὰ τὸ παραστῆναι τὸν Μωϋσέα σὺν
τοῖς Ἰσραηλίταις καὶ ὡς παραβάτας τοῦ νόμου τῇ κολάσει
τοῦ πυρὸς παραδοθῆναι, αὐτίς τε τὸν Ἰησοῦν παραστῆναι
καὶ ἀρνήσασθαι ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ὅτι· οὐκ ἐλάλησα

3 πνεύματα AC et recc. quidam. — 8 οὐ χριστὸν δέ GN. —
γεγεννημένον BCL et recc. quidam τετιμημένον A. — 12. 13 μήτε
βαπτίζεσθαι M μηδὲ βαπτ. CEL et recc. quidam μὴ βαπτ. recc.
rell. — 13 μηδὲ σαββατίζειν CELRV. — μήτε τοῖς BP μηδὲ
τοῖς AR μήτε δὲ τοῖς rell. — 15 τοῦ χριστοῦ ἐσταυρῶσθαι N.
— 16 παρεγγυήσατο AMR. — καθόλου ABLP καὶ καθόλου rell.
— 17 ὑείων BNRV ὑειῶν L ὑίων A ὑιῶν CGP ὑῶν E. —
οἶνον P οἶνω BRV. — 20 μωσέα AB. — 22 τοῦ πυρὸς om. AM.

4 ἀντεπεποιήται P. — 6 καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας om. P. —
7 τὸν θεόν P. — 10 ὁμοούσιον P. — 11 τὴν θεοτόκον P. —
12 μωϋσέως P. — 18. 19 ἑαυτὸν γάρ φησι κλειδ. γεγ. (om. τοι-
οῦτόν τι μυθ.) P. — 21 ἱερακλήταις P. — 22 ἐκδοθῆναι P.

ἑαυτὸν εἶναι υἱὸν θεοῦ· τοὺς δὲ Χριστιανούς ὡς τοι-
 οῦτον τολμήσαντας προστριῦσαι τῷ Χριστῷ ὄνομα καὶ θεὸν
 αὐτὸν καὶ υἱὸν θεοῦ καὶ λόγον σεσαρκωμένον καὶ σταυρω-
 θέντα δογματίσαντας τῇ τοῦ πυρὸς γέννη παραδοθῆναι,
 εἶτα ἑαυτὸν φησιν ὑπὸ θεοῦ κεκληῖσθαι μάλα θεοσεβῇ καὶ 5
 τοῦ παντὸς αὐτῶν ἔθνους αἰτίῳ θεοσεβείας ὑπάρξαντι ἐπαι-
 νεῖσθαι καὶ τούτου χάριν τοῦ παραδείσου κλειδοῦχον χρημα-
 τίσαι. καὶ γε μετὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ τὸν παράδεισον ἀνεφχθῆναι
 συνεισελθεῖν αὐτῷ πάντως καὶ ἀναντιρρήτως ὁ χιλιάδας φησὶ
 τοὺς δυναμένους ἀφορμῆσαι πρὸς τοῦτο, τοὺς δὲ λοιποὺς 10
 κριθήσεσθαι φάσκει, καὶ τοὺς μὲν δικαίους ἀναμφιβόλως
 τῆς τρυφῆς ἀπολαῦσαι, τοὺς δὲ εὕρισκομένους ἁμαρτωλοὺς
 πιττάκια ἐν τοῖς τραχήλοις περιέχοντας δεδεμένα εἰς τὸν
 παράδεισον καὶ αὐτοὺς εἰσελθεῖν, καὶ τούτους ἐπονομάζεσθαι
 ἀπελευθέρους τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ Μουχούμεδ. εἶναι δὲ τρεῖς 15
 ποταμοὺς ἐν τῷ παραδείσῳ φησὶν, ἓνα μέλιτος καὶ ἄλλον 594 M.
 γάλακτος καὶ ἕτερον οἴνου πρὸς τὸ ἐπ' ἐξουσίας ἔχειν ἕκα-
 στον ὅθεν βούλεται μετέχειν καὶ ἐμπιπλάσθαι. τὰς δὲ γυ-
 ναῖκας αὐτοῖς συνεῖναι καὶ φιλοκαλεῖν αὐτῶν τὰς κόμας καὶ
 παντοίως θεραπεύειν αὐτῶν τὰ φιλήδονα σώματά φησιν 20
 ὁ σαρκόφρων καὶ ἐμπαθὴς καὶ δοῦλος τῆς ἁμαρτίας. τοὺς
 δὲ Ἰουδαίους καὶ Χριστιανούς ξύλα τοῦ πυρὸς γενομένους
 ὑπολειφθῆναι, τοὺς Σαμαρείτας ἔφη πρὸς τὸ τὰ ἐκφόρια

1 τοιοῦτόν τι ABV. — 5 ὑπὸ θεοῦ ABMPR ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 tell. — 6 αὐτῶν EP αὐτόν ABCDGLV αὐτοῦ R om. M. —
 αἴτιον — ὑπάρξαντα AB R. — 10 ἐφορμῆσαι AB R. — 14 καὶ
 αὐτοὺς εἰσελθεῖν BP εἰσελθεῖν καὶ αὐτοὺς A αὐτοὺς εἰσελθεῖν
 tell. — 15 μεχούμεδ hic N. — 17 καὶ om. N. — ἐπεξουσίας GLN
 ἐπεξουσίως (ἐπ' ἐξ. R) RV. — ἔχει EG. — 18 ἐμπιπλάσθαι GM
 ἐμπίπλασθαι BD. — 20. 21 ὁ σαρκόφρων φησὶν L φησιν om. R.
 — 23 τοῖς σαμαρείταις V. ὑπολειφθῆναι ἔφη τοὺς τε σαμ. πρὸς?
 — πρὸς τὸ τὰ APV et m. 2 D τὸ om. tell.

1 υἱὸν] χριστόν P. — 16 ἄλλον] ἓνα P. — 21 καὶ ἐμπα-
 θῆς — ἁμαρτίας om. P. — 22 δὲ] μέντοι P.

καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν τοῦ παραδείσου ἀποβάλλειν, ὅπως
 ἂν μὴ ἐποξέσειεν ὁ παράδεισος, ἕκαστον δὲ ὡς ἂν ἐνταῦθα
 βιώσειεν εἴτε ἐν πλούτῳ εἴτε ἐν πενίᾳ καὶ ἀδοξίᾳ τὸν αὐτὸν
 ἐκεῖσε τρόπον διάγειν. οὗτος οὖν ὁ θεοστυγῆς καὶ ἐμβρόν-
 15 τητος πρὸς τούτοις παντὸς ἀγαθοῦ καὶ πονηροῦ τὸν θεὸν
 αἷτιον ὑπάρχειν ἑτερατολόγησε καὶ τοὺς ληστὰς καὶ φαρμα-
 κοὺς καὶ ὅσους ἔαν ἀπηγορευμέναις ἀλόντας πράξειςιν ἀναι-
 ρουμένους ἴδοιεν, οὕτω φασὶν ἔγραψεν ὁ θεὸς καὶ προώρισε
 γενέσθαι καὶ οὕτως ἀποθανεῖν αὐτοὺς ἡβουλήθη.

10 Ἀγασαίτο δ' ἂν τις μάλα δὴ οὖν εἰκότως τὴν τοσαύτην
 καὶ τηλικαύτην ἰσχύν τε καὶ διαρκῆ τῆς ἀπάτης τοῦ θεο-
 μάχου καὶ ματαιόφρονος, μᾶλλον δὲ ἐσχάτην παράνοιάν τε
 καὶ κτηνωδίαν τῶν μέχρι νῦν τῇ τούτου πλάνῃ δεδουλω-
 μένων καὶ ὡς ἰσχυρὰν θρησκείαν καὶ θείαν ταύτην ἀφρόνως
 15 ἡγουμένων. πρὸς γὰρ τὴν ὄντως ἀληθῆ τε καὶ ἱερὰν καὶ
 θεοβράβευτον πίστιν ἐναργῶς ἀποτυφλώττουσιν οἱ ἐσκο-
 τισμένοι καὶ ἀσύνετοι, πρὸς δὲ τὴν ψευδώνυμον λατρείαν
 καὶ πλαστολογίαν τοῦ φένακος προσέχουσιν οἱ δέλαιοι καὶ
 βαρυκάρδιοι, καὶ πρὸς μὲν τοὺς ὕθλους καὶ λήρους καὶ
 20 βεβήλους κενοφωνίας οἱ χαιρεσίκακοι καταθέλγονται, πρὸς
 δὲ τοὺς θεοπαρόχους καὶ σωτηριώδεις λόγους οὐδὲ τὴν
 ἀκοὴν ὑποθεῖναι τὸ παράπαν ἀνέχονται. τὸν γὰρ ὄντως
 595 M. ὄντα θεὸν τὸν διὰ νόμου καὶ προφητῶν ἐκδήλως κηρυττό-

1 ἀποβάλλειν B ἀποβαλεῖν L. — 6 φαρμάκους AGMP et
 recs. quidam. — 7 ὅσαις RV. — ἂν ἀπαγορ. LMRV ἐναπαγορ. B.
 — ἀλόντας πρ. EV ἀλῶντας πρ. CD ἀλῶντας πρ. ABGP ἀλῶνται
 πρ. R ἀλόντας πράξεις M ἀλῶν τὰς πράξεις L. — 19 καὶ ante
 πρὸς om. RV.

4 ἐμβρόντητος] λαοπλάνος P. — 9 καὶ ἄλλα τινὰ παραλη-
 ροῦντες βλασφημοῦσιν οἱ ἐξάγιστοι καὶ μανιώδεις add. P. —
 11 τοῦδε τοῦ θεομάχου P. — 12 δὲ τὴν ἐσχάτην P. — 17 ἀσύνετοι.
 οὐδὲ γὰρ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν ὡς ἐν σκότει τῆς περὶ τῶν κρειτ-
 τόνων ἀγνωσίας διὰ παντὸς πορευόμενοι P. — 18 πλαστολογίαν
 λύσσαν τε καὶ πρόδηλον ἐρεσχελίαν τοῦ θεοστυγοῦς ἀπερισκέπτως
 καὶ ῥιψοκινδύνως προσέχουσιν ἀνοηταίνοντες οἱ δέλαιοι P. —
 21 οὐδὲ — 22 ἀνέχονται om. P.

μενόν τε καὶ πιστευόμενον ἀπωθούμενοι καὶ καταψηφιζόμενοι τὸν ἀντίθεον καὶ μεμνηνότες καὶ φανερώς ὑπὸ τῶν ἐρινύων ἐνεργούμενον καὶ φθεγγόμενον οἱ κακόφρονες καὶ λυσσώδεις ἐρασμίως καὶ γεγηθότως προσίενται.

Ποία γὰρ θεόπνευστος γραφή περὶ τοῦ δυσσεβοῦς καὶ 5 παραπαίοντος Μουχούμεδ προδιεστέλλατο; ἢ ποῖος θεσπέσιος αὐτὸν προφήτης ὡς διδάσκαλον εὐσεβείας προανήγγειλεν; οὐκοῦν εἰπάτωσαν οἱ ἀμέτοχοι πάσης ἱερᾶς ἐπιπνοίας καὶ μυήσεως, πῶς τοὺς ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ μέχρι τῆς Χριστοῦ παρ-
ουσίας προφήτας ἀσμένως δῆθεν ἀποδεχόμενοι τὸν μὲν ὑπ' 10 αὐτῶν διαρρήδην προαναφωνούμενον Χριστὸν καὶ θεὸν ἐξα-
ρνοῦνται, τὸν δὲ κάκιστον καὶ μοχθηρὸν καὶ μηδὲ τὸ σύνολον πρὸς αὐτῶν ὀνομαζόμενον ἢ προσημαινόμενον ὡς
θεομύστην καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἀληθεστάτης πίστεως διδά-
σκαλον ἀποδέχονται καὶ ὡς εὐεργέτην ἐκθειάζουσιν οἱ ἀνό- 15
σιοι καὶ δυσώνυμοι ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀνώνυμοι. ἀνακρινέ-
τωσαν δὲ οἱ ἀδιάκριτοι καὶ μανιώδεις καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ
δυσσεβῶς καὶ μανιωδῶς ῥηθέντα ληρήματα, καὶ λεγέτωσαν,
ποίαν συμφωνίαν ἔχουσι πρὸς τὰ θεοπαράδοτα λόγια. ὁ μὲν
γὰρ θεῖος λόγος ἀναφανδὸν ἐκδιδάσκει καὶ διαπρυσίως 20
χρησμοδεῖ σαφέστατα τὸν θεὸν ἀναίτιον ὑπάρχειν παντὸς
κακοῦ, καὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτεξούσιον εἶναι τῆς ἑαυτοῦ σω-
τηρίας καὶ ἀπωλείας, ὁ δὲ τρισάθλιος καὶ τρισκατάρατος καὶ

3 ἐρινύων A ἐριννύων BLR. — 6.7 θεσπέσιος αὐτῶν προ-
φήτης V αὐτὸν (αὐτῶν R) Θεσπ. προφ. BR. — 13 πρὸς αὐτὸν
BCGMRV. — 18 ληρήματα om. N. — 21 ἀναίτιον ὑπάρχειν ABP
ὑπάρχειν ἀναίτιον tell. — 22 εἶναι αὐτεξούσιον τῆς ἑαυτ. σωτ. R
αὐτεξ. τῆς ἑαυτ. σωτ. εἶναι P.

1 ἀπωθούμενοί τε καὶ P. — 2 μεμνηνότες καὶ ὄντως δαιμο-
νιώδη καὶ φαν. P. — 3 ἐνεργούμενόν τε καὶ P. — κακόφρονες
τε καὶ σκοτεινοχαρεῖς καὶ λυσσώδεις P. — 4 *Alia eiusmodi add.* P.
— 8 εἰπάτωσαν οἱ ἐμβρόντητοι καὶ βέβηλοι καὶ ἀμέτ. P. — 12 μο-
χθηρὸν τε καὶ αἰσχιστον μὴ τὸ σύνολον P. — 14.15 πίστεως
εἰσηγητὴν ἀσπασίως ἀποδέχ. φενακίζόμενοι καὶ ὡς P. — 16 *Post*
ἀνώνυμοι alia quaedam add. P.

τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἄσπονδος ἐχθρὸς ἐκ σκαιο-
 τέρου καὶ λαοπλάνου δαίμονος ἐνηχούμενος καὶ ἐνεργού-
 μενος καὶ μέντοι ἐξ ἀκολάστου γλώσσης καὶ γνώμης ἀγνώ-
 μονος φθεγγόμενος παντὸς ἀγαθοῦ καὶ πονηροῦ τὸν θεὸν
 5 αἷτιον· τολμηρῶς τερατεύεται, καὶ πᾶν ὅπερ ἂν ἐπέλθῃ τῷ
 ἀνθρώπῳ, κἂν τε ἐξ ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ κἂν τε ἐξ οἰκείας
 ῥαθυμίας καὶ ἀδιακρισίας, τῆς θείας τοῦτο προνοίας τυγ-
 χάνειν ὁ ἀλιτῆριος ἀποφαίνεται. καὶ ὁ μὲν περιφρονεῖν
 πλούτου καὶ ταπεινοφρονεῖν καὶ τὸν ἐνῆδονον βίον ἀπο-
 10 σείεσθαι καὶ μὴ ἀνταποδοῦναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ παρακε-
 596 M. λεύεται, ὁ δὲ πλουτεῖν καὶ ὑψηλοφρονεῖν καὶ πᾶσαν ἡδονὴν
 ἐκ περιουσίας ἀσπάξεσθαι καὶ ἀντεπεξιέναι σφόδρα τοῖς
 ἀντιπίπτουσιν ὥς ψυχικὸν σωτήριον καὶ τοῦ παραδείσου
 πρόξενον.
 15 Ἄλλ' ὃ τῆς ἀπονοίας καὶ παραπληξίας καὶ χλεύης τοῦ
 γόητος καὶ παλαμναίου καὶ τῆς παραφροσύνης καὶ ἀπωλείας
 τῶν παρ' αὐτοῦ δεινῶς ἐξανδραποδισθέντων καὶ μέχρι δεῦρο
 παρασυρομένων καὶ ἀπατωμένων. οὐδὲ γὰρ συνιοῦσι πάμ-
 παν οἱ ἄγαν μοχθηροὶ καὶ θηριώδεις καὶ λίαν ἀσύνετοι,
 20 εἰς οἶον χαλεπὸν καὶ ζοφερόν χάος καὶ σατανικὴν χάρυβδιν
 κατηκοντίσθησαν καὶ τέλεον κατεπόθησαν, καὶ εἰς οἶους
 ἀφύκτους καὶ ἀδιεξοδεύτους λαβυρίνθους καὶ δυσβάτους

3 ἐξ AP καὶ ἐξ coll. — 5 ἀπέλθῃ G. ἐπανέλθῃ P. — 7 προ-
 νοίας τυγχάνειν CEG LNP τυγχάνειν προνοίας ABRV. — 8 ἀλη-
 τῆριος CEG LMP et D lit. corr. — ἀποφθέγγεται AB. — 9 πλούτον
 GMPV. — 18 συνίουσι B συνιῶσι A. — 20 χάρυβδην ACGP
 χαρύβδην DL χαρίβδην M. — 21 τέλειον EL. — 22 ἀφίκτους BM.

2 ἐνηχούμενός τε καὶ P. — 8 ἀλητῆριος καὶ σκοτεινόνους
 ἀποφαίνεται, κἀντεῦθεν ζωῆς ὅρους ἀκραδάντους καὶ ἀμετακινή-
 τους ἐκάστου ἀνθρώπου καὶ τρόπους θανάτου φάσκων ἐπ' ἀναι-
 ρέσει τοῦ αὐτεξουσίου τολμηρᾷ ψυχῇ καὶ θεομάχῳ γλώσσῃ τοῦτο
 διαβεβαιοῦται καθάπερ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς αὐτοῦ βλασφημίαις P.
 — 14 *Alia quaedam add.* P. — 16 γόητός τε καὶ P. — 18 *Post*
ἀπατωμένων alia ins. P. — 20 ζοφερόν εἰλιγγόν τε καὶ εὐριπον
 καὶ σατ. χάρ. P.

ἀτραπούς καὶ ψυχοφθόρους φενακισθέντες ἐλεεινῶς ἐξεκν-
 λίσθησαν καὶ συνεσχέθησαν ὑποφθαρέντες εἰς τέλος. διὸ
 τοίνυν καὶ θαυμάζειν λίαν ἔπεισέ μοι τὴν τοσαύτην ἀλογίαν
 καὶ ἀναισθησίαν αὐτῶν, καίπερ οἰομένους ἐντρεχεστάτους
 ἑαυτοὺς εἶναι καὶ λογιωτάτους, πῶς οὐ κατανοοῦσι τῆς 5
 κενῆς ἀπάτης αὐτῶν τὸν ὀλισθόν. ἔδει γὰρ ἔδει τοὺς
 ὄντως ἄφρονας καὶ βοσκηματώδεις ἐπιγινῶναι καὶ τὸν περὶ
 τῆς ἀναστάσεως αὐτῶν πρόδηλον καὶ μυσαρὸν βρόχον, ὅτι
 περ, εἰ διὰ βρώσεως καὶ πόσεως αἰσθητῆς τε καὶ φθαρτῆς
 ἔξουσι τηνικαῦτα τὴν ζωὴν, ἀνάγκη πάλιν καὶ φθορᾷ δου- 10
 λεύειν καὶ θνήσκειν κατὰ τὸν τῆς ἀκολουθίας λόγον. ἀμή-
 χανον γὰρ τὸν φθαρτῆς βρώσεως καὶ πόσεως ἐν μετουσίᾳ
 τυγχάνοντα ἄφθαρτον καθόλου καὶ ἀθάνατον διαμεῖναι. καὶ
 πότε λοιπὸν καὶ ποῦ τὴν ἀποκαταδοκουμένην ζωὴν αἰώνιον
 καὶ ἀκήρατον τοῖς πιστοῖς κατὰ τὰς θείας γραφὰς οἱ θνητοὶ 15
 ψυχῇ καὶ σώματι τεύξονται;

Καὶ πρὸς τούτοις ἴστωσαν οἱ ἀλόγιστοι καὶ τάλανες, ὥς
 οὐδέπω μέχρι καὶ τήμερον τῆς παλαιᾶς αὐτῶν καὶ ἀθέου
 πλάνης ἀπηλλάγησαν, ἀλλ' ἐν προσχήματι θεοσεβείας εἰδωλο-
 λατροῦσι λεληθότως καὶ τὸν ἐγκεκρυμμένον τῇ θρησκείᾳ 20
 αὐτῶν δόλον τοῦ ἀρχεκάκου δαίμονος οὐδ' ὅλως οἱ ἀνού- 597 M.
 στατοι καὶ ἀπόπληκτοι ἐπιγινώσκουσιν. πάλαι μὲν γὰρ

1 ἀτραπεῖς D ἀπρεπεῖς R. — 3 καὶ θαυμάζειν ABPV καὶ
 om. tell. — λίαν] εἰς τέλος repetit C om. A. — τοσαύτην] τε N.
 — 4 ἐντρεχ. ἑαυτοὺς CELP ἐντρεχ. αὐτοὺς V ἐντρεχ. αὐτοὺς
 ABGR αὐτοὺς ἐντρεχ. M αὐτοὺς ἐντρεχ. ἑαυτοὺς (exruncto
 αὐτοὺς) D. — 6 γὰρ] οὖν N. — 7 ὄντας LMV. — βοσκημένους
 (βοσκειμ. M) τοῦ ἐπιγινῶναι N. — καὶ AB. — 9 εἰ om.
 CELR. — 12 τὸν τῆς φθαρτῆς recs. quidam τὸν φθαρτὸν
 (τῶν -ῶν A) τῆς AC. — 13. 14 καὶ πότε λοιπὸν καὶ ποῦ AP καὶ
 ποῦ καὶ πότε λοιπὸν V καὶ πότε καὶ ποῦ λοιπὸν CGLNR καὶ
 πότε λοιπὸν om. B. — 20 τῆς θρησκείας BC. — 22 γὰρ om. RV.

5 καὶ λογιωτάτους om. P. — 6 αὐτῶν καὶ ψυχοφθόρου τὸν
 ὀλ. P. — 7 βοσκ. καὶ πρὸς γῆν ἰλυσπομένους καὶ μηδὲν πλέον
 τῶν ἀλόγων ζώων συναισθανομένους ἐπιγινῶναι P.

εἰδωλολατροῦντες καὶ τῇ παρ' Ἑλλησιν Ἀφροδίτῃ λεγομένην, τοῦτ' ἔστι τῇ ἡδονῇ, προσκυνοῦντες καὶ τὸν ἄστέρα, ταύτης γὰρ εἶναι τὸν ἑωσφόρον μυθολογοῦσιν, ἣν δὴ καὶ Κουβάρ τῇ ἑαυτῶν κακεμφάτῳ ἐπονομάσαντες γλώσση, ὅπερ ἔστι
 5 μεγάλη, διέμειναν ἕως ἄρτι τὴν Ἀφροδίτην θεὸν ὀνομάζοντες. ἵνα δὲ μὴ δόξωμέν τισι ψευδολογεῖν, σαφηνίσωμεν τὸ μέγα αὐτῶν μυστήριον. ἔχει δὲ ἡ λέξις τῆς μυσαρᾶς αὐτῶν καὶ παμβεβήλου προσευχῆς οὕτως· Ἀλλά, Ἀλλά, Οὐά, Κουβάρ, Ἀλλά. καὶ τὸ μὲν Ἀλλά, Ἀλλά ἐρμηνεύεται ὁ θεός,
 10 ὁ θεός, τὸ δὲ Οὐά μείζων, τὸ δὲ Κουβάρ μεγάλη ἦτοι σελήνη καὶ Ἀφροδίτη. ὅπερ ἔστιν οὕτως· ὁ θεὸς ὁ θεὸς μείζων καὶ ἡ μεγάλη, εἴτ' οὖν σελήνη καὶ Ἀφροδίτη, θεός. καὶ τοῦτο σαφηνίζει ἡ ἐπαγωγὴ τοῦ τελευταίου Ἀλλά. ὅπερ πάντα ἐπικεκρυμμένως τῇ ιδιότητι τῆς ἑαυτῶν γλώσσης
 15 λαλοῦσιν οὕτω φύσεως ἐχούσης· ἃ καὶ φανερῶς δημοσιεύειν οὐ θέλουσιν εἰς λογικοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐχέφρονας διὰ τὸ τῆς καταγνώσεως πρόδηλον. ἀλλὰ τοὺς μὲν χοιρώδεις τούτους καὶ τελματώδεις καὶ μηδὲν περαιτέρω τῆς ἡδονῆς καὶ ῥαστώνης εἰδότας ἀφήμενος ὁ λόγος ὡς ἀνεπαισθήτως καὶ
 20 ἀνηκέστως νοσοῦντας πρὸς τὰ ἐξῆς τῆς ἱστορίας χωρεῖτω.

Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ θεηλάτου Μουχούμεδ ἐφάνη

21 — p. 707, 3 cf. Theoph. p. 336, 21.

2 Post ἄστέρα intercidisse quaedam videntur, nisi forte plus solito ψελλίζει Georgius. — 3 κούβαρον C EV. — 4 ὀνομάσαντες AB. — 11 καὶ ἀφροδίτῃ — 12 σελήνη om. NR. — 12 εἴτ' οὖν ἡ σελήνη EG. — καὶ ante Ἀφροδίτῃ om. C EGRV. — 17 Post πρόδηλον B add.: οὐδὲ τὰ ἐν τῷ κουρᾷ βιβλιδαρίῳ ἐαλωκότα μυθάρια πάσης ἀκαθαρσίας μεμεστωμένα. — 21 δὲ ABMP δέ γε tell. — μουχούμεδ hic etiam E.

3 μυθολογοῦσιν οἱ μυθοπλάσται καὶ ἀυτόνομοι. ἦν P. — 5 τὴν ἀφροδίτην — 17 πρόδηλον omnino aliter multoque uberius exhibet P. Tum in eo sequuntur p. 699, 11 — p. 702, 9. — 20 νοσοῦντας καὶ μὴ νοοῦντας (ἄφρονες γὰρ μαστιγωθέντες οὐκ αἰσθάνονται [Προν. 17, 10]) πρὸς τ. ἐξῆς τ. ἰστ. χωρεῖτω λέγων πρὸς αὐτούς· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν καὶ τῇ φλογί, ἣ ἐξεκασάτε (Jes. 50, 11). P.

κατὰ μεσημβρίαν ἀστὴρ ὁ λεγόμενος δοκίτης προμηνύων τὴν
 τῶν Ἀράβων τούτων ἐπικράτησιν, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας λ'
 διατείνων ἀπὸ μεσημβρίας ἕως ἄρκτου ξιφοειδῶς. ἐν ᾧ 598 M.
 χρόνῳ ἐπιστρατεύσαντες οἱ Ἀραβες οὗτοι πάλαι μὲν λεγό-
 μενοι, νῦν δὲ Σαρακηνοί, καὶ τὴν Ἀραβίαν καταλιπόντες 5
 ἦλθον ἐπὶ τὰ μέρη τῆς Δαμασκοῦ πλῆθος ἄπειρον. ὅπερ
 μαθόντες Βάνης καὶ Βασιλίσκος οἱ στρατηγοὶ τῆς ἀνατολῆς
 κατ' αὐτῶν ἐξώρμησαν. εἴτα συμβολῆς γεναμένης, ἡττῶνται
 λίαν οἱ χριστιανοί. ἀνέμου γὰρ πνεύσαντος κατὰ Ῥωμαίων
 βιαίου νότου, καὶ μὴ δυνάμενοι τοῖς ἐχθροῖς ἀντωπῆσαι 10
 διὰ τὸν πολὺν κονιορτὸν δεινῶς τρέπονται καὶ βαλόντες
 ἑαυτοὺς εἰς τὰς στενόδους τοῦ ποταμοῦ Ἱερμουχθᾶ διεφθά-
 ρησαν ἐκεῖ χιλιάδες μ'. καὶ οὕτω νικήσαντες οἱ Σαρακηνοί
 κατὰ κράτος καὶ λαμπρῶς ἐπὶ τὴν Δαμασκὸν ἐλθόντες, ἦν
 καὶ δοριάλωτον λαβόντες ὡσαύτως καὶ τὰς χώρας πάσας 15
 τῆς Φοινίκης οἰκίζονται ἐν αὐταῖς οἱ ἐναγεῖς καὶ βέβηλοι
 διὰ τὰ ἄδηλα κρίματα τοῦ Θεοῦ.

Περὶ ἧς ἀγίας γῆς ὁ Θεσπέσιος ἔλεγε Μωϋσῆς πρὸς

3—17 cf. Theoph. p. 337, 23. — 18—p. 708, 8 Deuteron.
 8, 7 sqq.

1 δοκίτης (δωκ. A) ABM. — 5 καταλειπόντες CDGP λει-
 πόντες B. — 7 βαάνης BL Theoph. βανάης V. — 8 γεναμένης
 AEGNP γενομένης BCLRV. — 11 καὶ βαλόντες — 13 χιλιάδες μ'
 om. CRV. — 11 βάλλοντες BP. — 12 τὰς στενόδους AGLN Theoph.
 τὰς στενώδους P τὰς στενωδοὺς E τὰ στενώδη B. — ἱερμουχθᾶ
 GN ἱερμουχθᾶ (ἱερ. A) ABE ἡρμουχθᾶ L ἱερμουχθοῦ corr. ex
 -θᾶ incert. q. m. in P. — 14 καὶ λαμπρῶς om. C λαμπρῶς om. B.
 In A voci λαμπρῶς crux appicta, quae in mg. repetitur. — 15 δο-
 ριάλωτον GP et ut vid. D m. 1 δορνάλωτον (δωρ. M) tell. et D
 m. corr. — 17 κρίματα τοῦ Θεοῦ ABR τοῦ Θεοῦ κρίματα tell.

9 χριστιανοὶ διὰ πλῆθος πταισμάτων P. — 10 βιαίου νότου
 καὶ σφοδροτάτου P. — ἀντιπροσωπῆσαι P (Eadem var. lect. in
 codd. Theoph.). — 14 κατὰ κράτος om. P Theoph. — 15 δορ.
 αὐτίκα λαβόντες P. — ὡσαύτως om. P Theoph. — 16—18 οἰκί-
 ζονται διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν οἱ ἐναγ. καὶ βέβ. εἰς τὴν ἁγίαν
 ἐκείνην γῆν, περὶ ἧς ὁ Θεσπ. ἔλ. μ. P.

τὸν Ἰσραήλ· ἰδοὺ κύριος ὁ θεός σου εἰσαγάγει σε εἰς γῆν
ἀγαθὴν καὶ πολλήν, ἧς χεῖμαρροι ὑδάτων καὶ πηγαὶ ἀβύσ-
σων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ τῶν ὀρέων, γῆ
πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι καὶ συκαῖ καὶ ῥοαὶ καὶ φοί-
νικες, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος, γῆ, ἐφ' ἧς οὐ μετὰ
πτωχείας φαγῇ τὸν ἄρτον σου καὶ οὐ δεηθήσῃ ἐπ' αὐτῆς
οὐδέν, γῆ, ἧς οἱ λίθοι σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς
μεταλλεύσῃ χαλκόν, γῆ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ
παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν, γῆ, ἣν κύριος ὁ θεός σου ἐπισκο-
10 πεῖται αὐτήν διὰ παντός, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῆς
ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ.
καὶ γὰρ ὄντως εὐλογημένη γῆ ἐστὶ καὶ καρποφόρος ἄγαν
ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ παρειαζο-
599 M. μένη. ἐπάρας, γὰρ φησιν, Ἄωτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδε
15 πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζο-
μένη ὡς ὁ παράδεισος κυρίου καὶ ὡς γῆ Αἰγύπτου, καὶ
ἐξελέξατο αὐτήν.

Προσμαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ σοφώτατος Ἀριστοτέλης
λέγων· καὶ γὰρ πολυάνθρωπός ἐστιν ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας
20 καὶ σύνδενδρος καὶ παντοίοις καρποῖς εὐθηνουῖσα, ἀμπέλων
τε καὶ ἀκροδρύων καὶ φοινίκων πλῆθος ἄπλετον καὶ κτήνη
πάμπολλα καὶ διάφορα, καὶ δαψιλῆς ἡ τούτων νομὴ δι' ὅλου
τοῦ χρόνου γίνεται διὰ τὴν πολλὴν εὐκρασίαν τῆς γῆς καὶ
πιότητα, πολὺ δὲ πλῆθος καὶ τῶν ἀρωμάτων καὶ λίθων

8—9 Num. 13, 28. — 9—11 Deut. 11, 12. — 14—17 Gen. 13, 10.
— 18 — p. 709, 2 Aristeae epist. 112 sq. p. 33 ed. Wendland.

1 εἰσαγάγει σε BNP εἰσάγει σε AEG εἰσάγισε L om. CRV.
— 4 ῥοαὶ GL ῥῶαι N ῥώαις A ῥοιαὶ B. — 5 ἐλαίας om. N et
recce. quidam. — 6 φάγη BEGN φάγει C φαγεῖ A. — 8 χρυσόν
RV. — μέλι καὶ γάλα GNV. — 11 καὶ ἕως συντ. τοῦ ἐνιαυτοῦ
om. MV. — ἕως τῆς συντελείας AG. — 12 ἡ γῆ AC om. M. —
16 ὡς ὁ παράδ. AP ὁ om. rel. — ὡς ἡ γῆ AB. — 24 ποιότητα BDR.

3 καὶ διὰ τῶν ὀραίων P. — 5 καὶ γῆ P. — 11 Post ἐνι-
αυτοῦ versus aliquot sacrae scripturae add. P. — 18 ἀρισταῖος P.

πολυτελῶν καὶ χρυσοῦ παρακομιζομένου διὰ τῶν Ἀράβων εἰς τὸν τόπον.

Ὡσαύτως οὖν καὶ Ἰώσηπος ἔφη· πάμφορος γὰρ οὖσα δι' εὐκρατον ἀέρα καὶ πολλὴν πιότητα χειμῶνος ὥρα ἐκφέρει κάρνα καὶ ἐν καύματι φοίνικας καὶ πλείστον γεωργεῖ 5 ἔλαιον, καὶ σταφυλὴν μὲν καὶ σῦκα διὰ μηνῶν ἰ' ἐσθίουσιν οἱ ἐκεῖσε, τοὺς δὲ λοιποὺς καρποὺς δις τοῦ ἐνιαυτοῦ τρυγῶσιν.

Τὸ δὲ μέγεθος τῶν βοτρυῶν τῆς σταφυλῆς ἐκείνης ἐδήλωσεν ἡ γραφὴ λέγουσα περὶ τῶν κατασκόπων ὧν ἀπέστειλε 10 Μωϋσῆς ὅτι· ἦλθον ἕως φάραγγος βότρυος καὶ κόψαντες ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυν σταφυλῆς ἕνα ἦραν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσιν. ἐν ξύλῳ γὰρ ἐσχηματισμένῳ πλαγίως μέσον κρεμασθεῖς καὶ ἐπ' ὤμων ἀνδρῶν β' βασταζόμενος πᾶσιν ἐδήλου τῆς ἀγλας γῆς ἐκείνης τὴν εὐκαρπίαν. δι' ἧς Ἀλέ- 15 ξανδρος ὁ μέγας διαπορευόμενος καὶ ξύλα καρποφόρα, ἐν οἷς καὶ πήγανον θεασάμενος τὸ ὕψος καὶ πᾶχος ἐφάμιλλον συκῆς, ἐθαύμασε σφόδρα τῆς γῆς τὴν εὐκαρπίαν τε καὶ πιότητα. καὶ γοῦν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ πηγὴ ἐστὶ παντοίων παθῶν ἀνθρώπων τε καὶ ἀλόγων ἰάσεις παρέχουσα, ἐν ᾗ 20 λόγος τὸν κύριον ἐξ ὁδοιπορίας τοὺς πόδας νύψασθαι. καὶ 600 M δένδρον ἴσταται πάσης ἀρρωστίας ἀλεξίκακον, ἐν ᾧ τόπῳ φασὶν, ἥνίκα Ἰωσήφ τὸν Χριστὸν λαβὼν μετὰ τῆς παναγίας θεοτόκου Μαρίας καὶ πρὸς τὴν Αἴγυπτον ποιούμενος τὴν πορείαν, εἰς γῆν ἐκλίθη τὸ δένδρον καὶ προσεκύνησεν. 25

3—8 Joseph. Bell. Jud. III, 10, 8. — 11 Num. 13, 24. — 16 cf. Joseph. Bell. Jud. VII, 6, 3. — 19—p. 710, 1 Theod. Lector. exc. eccl. apud Cramer Anecd. Paris. II, 96 ex Sozom. Hist. eccl. V, 21.

3 οὖσα ἡ γῆ δι' CRV. — 9 τῆς σταφυλῆς τῶν βοτρυῶν RV τῆς σταφυλῆς om. L. — 19 ποιότητα BR ὡραιότητα L. — 21 λόγος] λέγουν A λέγουσι m. 1 ut vid. ex λόγος corr. B λέγουσι D ε' in lit. incert. q. m. — 23 φησὶν ABN. — ἥνίκα om. AB.

1 παρακομίζεται P Arist. — 11 καὶ ἦλθον P Num. — 23. 24 μετὰ τῆς παρθένου μαρίας P. — 24. 25 τὴν ὁδοιπορείαν ποιούμενος P.

ὅπερ μέχρι νῦν τὸ σχῆμα σώζει τῆς προσκυνήσεως. πρὸς δὲ τὴν ἀρκτῶαν τῆς φάραγγος ῥίζα γίνεται φλογοειδῆς ὀνόματι βατταρίτης, ἀφ' ἧς περὶ τὴν ἐσπέραν ἐξαστράπτει φῶς, οὐδεὶς ἀνθρώπων θίγειν αὐτῆς δύναται διὰ τὸ παραχρῆμα θανατοῖν αὐτόν, εἰ τῆς ῥίζης ἐκείνης περιάψει τὴν χεῖρα. κυκλόθεν οὖν περιορύξαντες καὶ κύνα δεσμήσαντες, ἀνασπᾷ τὴν ῥίζαν ὁ κύων ἐπακολουθεῖν τῷ ἀνθρώπῳ βουλόμενος καὶ παραντίκα ἀποθνήσκει. τὴν δὲ ῥίζαν περιάπτοντες δαιμονιζομένοις ἀπολύουσιν, τοῦ δαίμονος ἐξ αὐτῶν φυγαδεύο-
10 μένου.

Καὶ ἄλλη δέ τις πόλις ἐστὶ τῆς Γαλιλαίας παράλιος ἀπὸ σταδίων δύο ποταμὸν ἔχουσα καὶ νησοειδῆ τόπον ἐν αὐτῷ, πήχεις ἔχων τὸ περίμετρον ρ', ἐν ᾧ γίνεται φυσικὸν πρᾶγμα θαύματος ἄξιον. οἱ γὰρ ἄνεμοι τὴν ἔξωθεν ἀργὴν ψάμμον
15 εἰς αὐτὸν κατασύραντες, εὐθέως ὁ τόπος ταύτην εἰς ὕελον μεταβάλλει, καὶ ἐπειδὴν ἱκανὰ πλοῖα περιστάντα καὶ τὴν ὑαλίτιν ἐκείνην ψάμμον ἐκφορήσωσιν, πάλιν οἱ ἄνεμοι καταπνεύσαντες γεμίζουν τὸν τόπον. ἀλλὰ μὴν καὶ ὀποβάλαμον γεωργεῖ πλεῖστον καὶ ἕτερά τινα πάμπολλα δυσπόριστα καὶ
20 ἀνθρώποις ἐπέραστα. κἀντεῦθεν τοίνυν ὥς ἐξαίρετον καὶ διαφέρουσαν ἀσυγκρίτως πάσης τῆς γῆς εἰκότως ἔδωκεν αὐτὴν ὁ θεὸς τῷ ἡγαπημένῳ καὶ πρωτοτόκῳ υἱῷ αὐτοῦ

1—10 *cf.* Joseph. Bell. Jud. VII, 6, 3. — 11—18 *cf.* Joseph. Bell. Jud. II, 10, 2. — 18 *cf.* Joseph. Bell. Jud. IV, 8, 3.

1 μέχρι τοῦ νῦν AR. — 2 τοῦ φάρυγγος CR. — 3 βατταρίτης] βαάρας Jos. l. l. — 5 θανατοῦν CR θανατεῖν M. — εἰ τις τῆς A εἰς τῆς L. — περὶ ἄψη C περιάψοι R περιάλῃ ut vid. ex περιάψη B περιάψεται E. — 6 κύκλωθεν ACGNR. — δεσμεύσαντες E δήσαντες B. — 13 ἔχοντα LV. — 14 ἀργεῖν C ὀργὴν P ἀρχὴν R. — 15 εἰς αὐτὴν AV. — κατασύροντες AB. — 16 καὶ ante τὴν om. BLV. — 17 ὑαλίτιν A et D lit. ex ὑαλίτην. ὑαλίτην DEGLPRV ὑαλήτην M ὑαλλάτην B ὑελίτην C. — 19 καὶ δυσπόριστα LP. — 22 ὁ θεὸς om. BG. — αὐτοῦ υἱῷ V υἱῷ αὐτοῦ om. recs. quidam υἱῷ om. AM.

1 καὶ μέχρι P. — 8 παρευθὺς P. — 9 αὐτίκα τοῦ δαίμονος P. — 15 ταύτην ὁ τόπος P. — 21 πᾶσαν τὴν γῆν P.

Ἰσραὴλ εἰς κληρονομίαν τε καὶ ἀπόλαύσιν. εἰσῆγαγεν, γάρ φησιν, αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτίσαστο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

Τοιγαροῦν ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ καὶ μακαρίᾳ καὶ ἀγαθῇ γῇ τῆς ἐπαγγελίας πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς 5 λόγος τοῖς προφήταις ὁραθεὶς ἐπὶ χειρουβικοῦ ἐπηρμένου θρόνου καὶ χρηματίσας καὶ μέντοι διαφόρως τε καὶ θεοπρεπῶς τὰς θεοφανείας ποιησάμενος, ὥς ἔλεγεν· ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα καὶ ἐν χειρὶ προφητῶν ὁμοιωθήν, ἐπ' ἐσχάτων 601 M. αὐθις ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἱερᾶς γῆς ὥφθη σαρκοφόρος καὶ τοῖς 10 ἀνθρώποις συνανεστράφη κατὰ τὴν θέλαν πρόρρησιν πληρώσας καὶ τό· μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. ἐν ᾗ καὶ τὸ σωτήριον πάθος ὑπομείνας τὴν παγκόσμιον εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ αὐτῆς, ὥς καὶ τινες τῶν ἐξη- 15 γητῶν ὁμφαλὸν τῆς γῆς αὐτὴν προσηγορεύκασιν. καὶ μέντοι γε καὶ Χριστὸς αὐτὸς καρδίαν αὐτὴν ἐκάλεσε φάσκων· ὥσπερ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους γ' ἡμέρας καὶ γ' νύκτας, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς γ' ἡμέρας καὶ γ' νύκτας. 20

Ὅθεν δὴ καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος εἰς τὸ φάσκον ῥητόν· ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ, φησὶν· καὶ γὰρ

1 Psalm. 77 (78), 54. — 5 Hebr. 1, 1. — 8 Hosea 12, 10. — 12 Psalm. 86 (87), 5. — 15 cf. Joseph. Bell. Jud. III, 3, 5. — 17 Matth. 12, 40. — 21—p. 712, 24 Chrysost. Hom. in Psalm. 49 Migne Tom. 55, 242.

2 αὐτοὺς φησιν NV αὐτοὺς om. BG φησιν om. R. — 4 Desinit ea cod. G pars, quae textum vetustiore exhibet. — 5 ὁ θεὸς πάλαι N. — 8 Θεοφανείας DE Θεοφωνίας P. — 13 ἐγεννήθη AD. — 16 καὶ μέντοι γε καὶ APV καὶ μέντοι καὶ N καὶ μέν γε καὶ BCLR καὶ μήν γε καὶ E. — 17 ὁ χριστὸς PR. — ἐκάλεσε λέγων C ἔφρασκε λέγων R. — 19 οὕτως — 20 νύκτας om. AM. — 21 δὴ] δεῖ C δὲ E om. R. — 22 καὶ γὰρ καὶ BV γὰρ om. R.

3 ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ἐκκληροδότησεν αὐτοὺς P Psalm. Tum alia quaedam add. P. — 20 Multa alia add. P.

ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκεῖθεν ἢ τοῦ θεοῦ γέγονεν εὐπρέπεια, οἶον
 ὁ βωμός, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἡ λατρεία πᾶσα καὶ ἡ πολι-
 τεία τῆς παλαιᾶς νομοθεσίας, καὶ ἱερέων πληθὺς καὶ θυσίαι
 καὶ ὁλοκαυτώσεις καὶ ὕμνοι ἱεροὶ καὶ ψαλμῳδαί, καὶ πάντα
 5 τὰ ἐκεῖθεν καὶ τῶν μελλόντων προδιεγέγραπτο. ἐπειδὴ δὲ
 καὶ ἡ ἀλήθεια παραγέγονεν, ἐκεῖθεν τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν, ἐκεῖ-
 θεν ὁ σταυρὸς ἔλαμψεν, ἐκεῖθεν τὰ μυρία κατορθώματα.
 διὰ δὴ τοῦτο καὶ περὶ τῆς Χριστοῦ δευτέρας νομοθεσίας
 ὁ μέγας Ἑσαΐας ἐκ Σιών, φησὶν, ἐξελεύσεται νόμος καὶ
 10 λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἅνὰ μέσον τῶν
 ἔθνων. Σιών γὰρ ἐνταῦθα ὁλόκληρον λέγει τὸ χωρίον καὶ
 τὴν παρακειμένην αὐτῷ μητρόπολιν τῶν Ἰουδαίων. ἐκεῖθεν
 οὖν ὥσπερ ἐκ βαλβιδός τινος εὐδρομοὶ ἵπποι καὶ εὐσταλεῖς
 οἱ ἀπόστολοι εἰς τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐξεπέμφθησαν,
 15 ἐκεῖθεν τὰ σημεῖα ποιεῖν ἤρξαντο. ἐκεῖ γέγονε τὸ σωτήριον
 πάθος καὶ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ἀνάληψις, ἐκεῖ τὰ προοίμια
 602 M. καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, ἐκεῖ τὰ ἀπόρρητα δόγ-
 ματα κηρύττεσθαι τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν, ἐκεῖ πρῶτον ἀπεκα-
 λύφθη πατήρ, καὶ ἐγνωρίσθη μονογενής, καὶ ἐδόθη τοσαύτη
 20 πνεύματος χάρις, καὶ τὸν περὶ τῶν ἁσωμάτων ἐκεῖ λόγον
 ἐγύμναζον καὶ δωρεῶν καὶ δυνάμεων καὶ τῶν μελλόντων
 ἀγαθῶν τὰς ἐπαγγελίας, ἅπερ ἅπαντα ὡραιότητα αὐτοῦ λέγει.
 κάλλη γὰρ θεοῦ καὶ ὡραιότης ἡ ἀγαθότης καὶ φιλανθρωπία
 καὶ ἡ εἰς πάντας εὐεργεσία.
 25 Ἐκεῖ τοίνυν καὶ τὸ πταῖσμα καὶ πτώμα τοῦ Ἀδὰμ θερα-
 πεύσας καὶ τὴν ταχίστην ὥσπερ καὶ ὑπόπτερον συνέλευσιν
 τῶν ἁγίων καὶ ὑπάντησιν ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ αὐτοῦ
 προὔπεμφαίνων ἔλεγεν· ὅπου τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται
 οἱ ἄετοί.

9 Jes. 2, 4. — 28 Matth. 24, 28. Luc. 17, 37.

13 καὶ εὐσταλεῖς BLPV καὶ om. tell. — 22 αὐτοῦ ὡραι-
 ότητα RV. — 25 καὶ τὸ πτώμα AB.

13 γούν P. — 16 ἡ ante ἀνάληψις om. P. — 24 ἅπαντας P.

Εἰκὸς δὲ μὴδὲ τὸν Νῶε τοῦ ἀρχηγοῦ πάντων ἀνθρώπων τὸν τάφον ἀγνοῆσαι, ὥς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἀπ' αὐτοῦ διαδοθῆναι τὴν φήμην. διόπερ ὁ κύριος τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀνθρωπίνου θανάτου διερευνήσας εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον τὸ πάθος ἐδέξατο, ἵνα ἐν ᾧ τόπῳ ἡ φθορὰ τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν, ἐκεῖθεν καὶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ θεόκριτον κήρυγμα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀρξῇται.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ θεωρήμων Ἀθανάσιος εἰς τὸ πάθος Χριστοῦ λέγει· διόπερ οὐκ ἀλλαχόσε πάσχει Χριστὸς οὔτε μὴν εἰς ἄλλον σταυροῦται τόπον ἢ εἰς τὸν κρανίου τόπον, 10 ἐν ᾧ δὴ καὶ Ἑβραίων οἱ διδάσκαλοι φασὶ τοῦ Ἀδὰμ εἶναι τὸν τάφον· ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν μετὰ τὴν κατάραν τεθάφθαι διαβεβαιοῦνται. διὰ τοῦτο θαυμάζω τοῦ τόπου τὴν οἰκειότητα. ἔδει γὰρ τὸν κύριον ἀνανεῶσαι θέλοντα τὸν πρῶτον ἄνθρωπον ἐν ἐκείνῳ παθεῖν τῷ τόπῳ. καὶ ἐπειδήπερ ἤκουσεν 15 Ἀδὰμ· γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ταύτῃ τοι πάλιν ἐκεῖ τέθεται, ἵνα, ἐν ᾧ τόπῳ τὴν κατάραν ἔλαβεν, ἐκεῖ καὶ τὴν λύσιν ταύτης δέξηται.

1—7 Basilus in Jes. V, 1 Migne Tom. 30, 3486 (cf. not.). — 8—18 Athanas. or. de passione et cruce cp. 12 Migne Tom. 28, 208 A. — 16 Gen. 3, 19.

9 χριστοῦ AEP τοῦ χριστοῦ CNRV om. B. — 11 καὶ ἑβραίων ABPV καὶ om. rell. Ath. — 12 τεθάφθαι NP τεθάπται B et recc. quidam τετάφθαι rell.

1 Mancum esse textum vulgatum docet P, qui sic incipit: καὶ γοῦν ὁ μέγας βασιλεὺς εἰς τὸν ἡσαΐαν φησὶν ὅτι· λόγος ἐστὶ τοιόσδε κατὰ τὴν ἄγραφον μνήμην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διασωζόμενος, ὥς ἄρα πρώτη Ἰουδαία ἄνθρωπον ἔσχεν οἰκήτορα τὸν Ἀδὰμ μετὰ τὸ ἐκβληθῆναι αὐτὸν τοῦ παραδείσου ἐν ταύτῃ καθιδρυσθέντα εἰς παραμυθίαν ὧν ἐστερήθη. πρώτη οὖν καὶ νεκρὸν ἐδέξατο ἄνθρωπον ἐκεῖ τὴν καταδίκην τοῦ Ἀδὰμ πληρώσαντος. ὅθεν καινὸν ἐδόκει τοῖς τότε θέαμα εἶναι κεφαλῆς ὁστέον τῆς σαρκὸς περιρρυείσης, καὶ ἀποθέμενοι τὸ κρανίον ἐκείσε κρανίου τόπον ὠνόμασαν. εἰκὸς κ. τ. λ. — 11 οἱ om. P. — 13 καὶ διὰ τοῦτο P. — 15 ἤκουσεν ὁ Ἀδὰμ ὅτι· γῆ εἰ P. — 18 P add.: καὶ μέντοι καὶ ὁ θεὸς χρυσόστομος εἰς τὴν κατὰ Ἰωάννην ἐρμηνείαν (Or. 85 [86], 1

603 M. Καὶ μέντοι γε καὶ ὁ μέγας Ἐφραΐμ ἐν τοῖς κατὰ Καϊανῶν φησιν· καὶ ὁ Κάϊν στένειν καὶ τρέμειν ἐκρίθη ὑπὸ τῆς συνειδήσεως περιεχόμενος, ὑποστήσεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως. τὸ γάρ· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς
 5 γῆς δηλοῖ πάντως, ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ὁ τόπος τῆς κρίσεως εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος κατὰ τὰς ἱερὰς γραφάς. οὐχ ἡ γῆ διὰ τὴν κρίσιν, οὐδὲ ἡ κρίσις διὰ τὴν γῆν· οὐ γὰρ ἡ γῆ ἥμαρτεν, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος. ἡ γῆ τῆς τοῦ θεοῦ δίκης γίνεται ἀμυντήριον ὡς τῶν κριτῶν τὸ βῆμα
 10 καὶ τῶν δημίων ὁ σίδηρος, καὶ δύναται, φησὶν, ἐν προσκαίροις αἰώνιος γενέσθαι κρίσις. καὶ ἡ σὰρξ τῶν ἀνθρώπων νῦν θνητὴ ἐστίν, ἀλλὰ τότε γενήσεται ἀθάνατος, καὶ ὁ παραδείσος δι' αἰσθητῶν συνεστὼς αἰώνιον ἔχει τὴν ἀπολαυσιν. οὐκ ἐν παραβολῇ εἴρηται περὶ τοῦ παραδείσου, οὐκ
 15 ἐν σχήματι ἐφυτεύθη τῷ πράγματι ἀνύπαρκτος ὢν. Παῦλος αὐτὸν μετὰ πεντακισχίλια ἔτη ἐθεάσατο. ἐκεῖ ἀπεδήμησε καὶ ἤκουσε τὰ τῆς ἐκκλησίας μυστήρια, ἀνέβη καὶ εἰς τρίτον οὐρανὸν καὶ ἤκουσε τὰ τοῦ μέλλοντος αἰδία δόγματα. οὐρανὸν καὶ γῆν τὴν αὐτὴν χάριν ὁ θεὸς ἐνέδυσσε καὶ τὸν παρά-
 20 δεισον ἐν αἰδίοις ἐπαγγελίαις συστησάμενος. σοὶ μὲν τῷ ἀπίστω δοκεῖ τὸ αἰσθητὸν πρόσκαιρον, ἐμοὶ δὲ τῷ πιστῷ καὶ τὸ πρόσκαιρον αἰώνιον. οὐ νοεῖς τὴν δύναμιν, ἐπειδὴ οὐ πιστεύεις τῇ χάριτι, οὐ χωρεῖς τὴν κατάληψιν, ὅτι οὐ γινώσκεις

1 Locum in editis Ephraimi Syri operibus non inveni. — 4 Gen. IV, 12. — 5 Psalm. 83 (84), 7. — 17 2. Cor. 12, 2—4.

1 γε om. AB. — καϊανῶν ACP καιάνων E καϊνῶν (καϊνὸν recc. nonnulli) RV καῖν BM. In D καῖν ὦν m. 2 ex καῖν ὦν corr. vid. — 11 αἰωνίως B αἰωνίοις M αἰῶσι R. — 13 αἰωνίως N. — 21 τὸ ante πρόσκαιρον om. BR.

Migne Tom. 59, 459 fin.) ἔφη· καὶ γὰρ εἰς τὸν κρανίου τόπον φασὶ τὸν ἄδὰμ τετελευτηκέναι καὶ κεῖσε κεῖσθαι, ἐνθα καὶ ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν, καὶ ὁ κύριος τὸ σωτήριον πάθος ὑπομείνας τρόπαιον ἔστησεν. — 1 ὁ δέ τοι μέγας Ἐφραΐμ P una litt. post τοι erasa. — 5 ταύτης ἐστὶν ὁ τόπος P.

βουλὴν θεότητος. ἀπαιτεῖς με λόγον, πῶς τὸ πρόσκαιρον αἰώ-
 νιον. ἀπαίτησον καὶ Παῦλον, διὰ τί εἶπεν εἶναι διήγησιν, ἣν
 οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. εἰ δὲ λόγος ἀνέφικτος, πολλῶ
 μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ δύναμις ἀνεκδιήγητος. καὶ ὁ παράδεισος
 τοίνυν αἰσθητός, ἀλλ' οὐ πρόσκαιρος, [καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἐπ- 5
 αγγελία ἐν ξύλοις, ἀλλ' οὐ προσκαίροις], καὶ δὴ καὶ ἡ μητρό-
 πολις Ἱερουσαλὴμ φθαρτὴ νῦν καὶ πρόσκαιρος, ἀλλ' εἰς κατ-
 οικητήριον ἐξελέχθη τοῦ ἀφθάρτου φύσει καὶ αἰωνίου θεοῦ,
 ἥτις γε πάντως μικρὸν ὕστερον ἀφθαρτος καὶ θεοφώτιστος
 ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ γενήσεται καὶ δικαίων ἐνδιαίτημα κατὰ 10
 τὴν βροντόφωνον τοῦ υἱοῦ τῆς βροντῆς Ἰωάννου φωνὴν ἐν
 τῇ ἀποκαλύψει· Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὄντως θεόδμητος
 καὶ θεοφρούρητος καὶ θεοκόσμητος καὶ θεοπόθητος. ἀγαπᾷ 604 M.
 κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
 ἦν δὴ καὶ ὡς ἔνδοξον καὶ θεοῦ πόλιν σεμνύνων ἐπάγει 15
 φάσκων· δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.
 καί· καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει κυρίου
 τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὁ θεὸς ἐθεμε-
 λίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταύτην δὴ τὴν ἀγίαν καὶ ἐπιθυμητὴν γῆν καὶ παγγέ- 20
 ραστον καὶ πανεπέραστον, ἐξ ἧς ὁ πρῶτος ἄνθρωπος γέγονε

12 Apocal. 21, 2; 10. — 13 Psalm. 86 (87), 2. — 16 ib. v. 3.
 — 17 Psalm. 47 (48), 9.

5 καὶ ἡ — 6 προσκαίροις om. ABP. — 6 καὶ δὴ — 7 πρόσ-
 καιρος om. N. — 6 δὴ καὶ ἡ ABP καὶ om. tell. — 7 πρόσκαιρος
 νῦν καὶ φθαρτὴ RV. — 11 φωνὴν post Ἰωάννου ins. AP post
 βροντόφωνον tell. — 13 ἀγαπᾷ γὰρ κύριος EPR. — 15 ἦν δὴ
 — 16 φάσκων om. N. — 17 εἶδομεν AV εἶδωμεν D ἴδομεν CE
 ἴδωμεν BMPR.

5 αἰσθητός P. — 11 βροντοφώνον υἱοῦ (om. τοῦ P). —
 14 Post Ἰακώβ P add.: ὅθεν φησὶν· κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν
 οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου (Psalm. 25 [26], 8).
 — 16 τοῦ θεοῦ] τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου P, qui add.: ὁ θεὸς
 ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅτ' ἂν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς
 (Psalm. 47 [48], 4). — 19 Alios scripturae sacrae locos add. P.

καὶ οἱ προφῆται πάντες καὶ ἀπόστολοι ἀνεφύησαν, καὶ μέντοι
καὶ αὐτὴ ἡ πάντων οὐρανίων καὶ ἐπιγείων κτισμάτων ὑπερ-
τέρα θεομήτωρ βεβλάστηκε καὶ τὸν τοῦ παντός κύριον καὶ
δεσπότην ἀπέτεκε καὶ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας γέγονε πρό-
6 ξενος, καὶ τὸ θεῖον ὄρος Σιών καὶ περιβόητον καὶ τὴν ἱερὰν
μητρόπολιν τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου καὶ σωτῆρος ἡμῶν
Ἱερουσαλὴμ κατέσχον οἱ ἄγαν πονηροὶ καὶ ἀκάθαρτοι Σαρα-
κηνοί. ἐπεὶ οὖν περικρατεῖς γενόμενοι τῆς ἁγίας γῆς ἐκεί-
νης καὶ σφόδρα σφόδρα πλεονάσαντες καὶ ὑπερισχύσαντες,
589 M. 10 ἐξώπλισε πλοῖα πολλὰ Μαυρίας ὁ τούτων ἀρχηγὸς κατὰ τῆς
Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἦλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Φοίνικα
τῆς Λυκίας, ἔνθα Κώνστας ὁ βασιλεὺς ἦν μετὰ τοῦ Ῥω-
μαϊκοῦ στόλου. μέλλοντος δὲ τοῦ βασιλέως τῇ ἐπιούσῃ ναυ-
μαχεῖν, θεωρεῖ κατ' ὄναρ ἑαυτὸν ὑπάρχειν ἐν Θεσσαλονίκῃ.
15 καὶ τοῦτο παραυτίκα γνωστικῶ τινι διηγησάμενος, ἔφη πρὸς
αὐτόν· ὦ βασιλεῦ, κακὸν τὸ ἐνύπνιον. τὸ γὰρ εἶναί σε
ἐν Θεσσαλονίκῃ θὲς ἄλλω τὴν νίκην προσημαίνει, τοῦτ' ἔστι
σοῦ ἡττηθέντος ἢ νίκη πρὸς τὸν ἐχθρόν σου τεθήσεται.
ἡμέρας οὖν γενομένης, καὶ ἀλλήλοις συμβαλόντες, ἡττᾶται
20 ὁ βασιλεὺς καὶ συγκιρνᾶται ἡ θάλασσα τῷ αἵματι τῶν Ῥω-
μαίων. ἐπιβουλῆς δὲ μηνυθείσης τῷ βασιλεῖ, ἀνακοινοῦται
ταύτην γνησίῳ τινὶ τῶν ὑπηκόων ἑαυτοῦ φίλῳ, ᾧ καὶ τὴν

10 cf. Theoph. p. 345, 16. — 12—p. 717, 8 cf. Theoph. p. 345, 28.

1 οἱ ἀπόστολοι BN. — 3 βεβλάστηκε ABP ἐβλάστησε tell. — 9 σφόδρα *alterum om.* CLNR. — 10 μαβρίας ER. — 13 τῇ ἐπιούσῃ ναυμαχεῖν LP ναυμαχεῖν τῇ ἐπιούσῃ AB τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ ναυμαχεῖν tell. — 18 ἐχθρόν σου ABPV σου *om.* tell. — 20 τὸ αἷμα ADEL R. — 22 ἑαυτοῦ φίλῳ CEP Exc. de insid. αὐτοῦ φίλῳ V αὐτοῦ φίλων ANR φίλῳ αὐτοῦ BL.

6 μεγάλου θεοῦ καὶ P. — 7 σαρακηνοὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ὡς προείρηται P. *Tum alia permulta inserit.* — 8 ἐκείνης οἱ παμβέβλητοι σαρακηνοὶ καὶ παμπόνηροι P. — 10 ἐξοπλίσας P. — 11 καὶ *om.* P. — 20—21 ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιβουλῆς αὐτῷ κατ' αὐτοῦ μηνυθείσης ἀνακ. P.

ἰδίαν ἐσθῆτα κατὰ τὴν ἐκείνου συμβουλήν ἐνδύσας καὶ εἰς πενιχρὸν πλοῖον εἰσελθὼν σὺν ὀλίγοις ἀπέπλευσε διὰ τῆς νυκτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει σωθεὶς παραδόξως. τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα περιβεβλημένος ἐπιστὰς τῇ βασιλικῇ νηϊ συνάπτει πόλεμον. ὃν οἱ πολέμιοι περι- 6 κυκλώσαντες δοκοῦντες αὐτὸν εἶναι τὸν βασιλέα ἰσχυρῶς ἐπολέμουν. ὁ δὲ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀνδρείως ἀνελὼν λαβὼν καὶ αὐτὸς καιρίαν πληγὴν ἐτελεύτησεν, πληρώσας τὸ γεγραμμένον· μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τοῦ φίλου αὐτοῦ. 10

Ὁ δὲ γε Κώνστας ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Θεοδόσιον 590 M. ἀπῆλθεν ἐν Σικελίᾳ βουλόμενος ἐν Ῥώμῃ τὴν βασιλείαν μεταστῆσαι. σφόδρα γὰρ ἐμισήθη παρὰ τῶν Βυζαντίων οὐ μόνον διὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ ἀδελφοῦ, ἀλλ' ὅτι καὶ Μαρτῖνον τὸν πάπαν Ῥώμης ἀγαγὼν ἀτίμως ἐν Κωνσταντινουπόλει 15 ἐξώρισεν εἰς Χερσῶνα, καὶ Μαξίμου τοῦ σοφωτάτου καὶ ὁμολογητοῦ τὴν ἱερὰν γλῶσσαν καὶ τὴν δεξιὰν ἀπέτεμε χεῖρα, καὶ μέντοι καὶ πολλοὺς ἑτέρους τῶν ὀρθοδόξων αἰκίαις καὶ ἑξορίαις καὶ δημεύσεσι κατεδίκησε διὰ τὸ μὴ θέλειν αὐτοὺς τῇ τῶν Μονοθελητῶν αἵρέσει αὐτοῦ συνθέσθαι. εἴτα 20 πέμψας ἀγαγεῖν τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ Κωνσταντῖνον καὶ Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον, οἱ Βυζάντιοι τούτους οὐκ ἀπέστειλαν. ποιήσας οὖν ἐν Σικελίᾳ ἔτη 5'

9 Joh. 15, 13. — 11—13 cf. Theoph. p. 347, 25; 348, 4. — 13—20 cf. Theoph. p. 351, 16. — 20—23 cf. Theoph. p. 348, 6. — 23—p. 718, 8 cf. Theoph. p. 351, 28.

4 ὁ om. RV. — 7. 8 καὶ λαβὼν καὶ A λαβὼν δὲ καὶ B et recc. nonnulli. — 9 μείζονα BCR et D m. 2 μείζον EP μείζων NV μείζων A μείζω L. — 10 τῶν φίλων ABR Exc. Joh. τὸν φίλον M. — 13 ὑπὸ A et recc. quidam. — 20 αὐτοῦ] αὐτῷ A αὐτοὺς V om. R.

6—9 τὸν βασιλέα καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνδρείως ἀνελὼν ἑαυτὸν θανάτῳ παρέδωκεν ὑπὲρ τοῦ φίλου αὐτοῦ καὶ βασιλέως πληρώσας τό· μείζον. P.

ἀναιρεῖται λουόμενος ἐν τῷ βαλανείῳ κατὰ κεφαλῆς διὰ τοῦ
καδίου λαβὼν καιρίαν πληγὴν ὑπὸ τινος τῶν παρισταμένων.
ὁ δὲ λαὸς ἰδὼν τὸν βασιλέα τελευτήσαντα παρευθὺς ἀνα-
γορεύουσι βασιλέα Μίξιζόν τινα λεγόμενον. ὅπερ ἀκούσας
Κωνσταντῖνος κατέλαβε τὴν Σικελίαν μετὰ πλείστης ναυ-
μαχίας, καὶ χειρωσάμενος Μίξιζον καὶ τὸν φονέα τοῦ πατρὸς
ἀνείλε σὺν τοῖς στασιάσασιν, καὶ οὕτως ἐπανελθὼν ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐδέχθη παρὰ πάντων εὐφημούμενος.

605 M. Ἐφ' ὧν χρόνων καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Παυλικιάνων ἀν-
10 εφάνη Κωνσταντῖνος, ὁ καὶ Σιλουανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας.
ἔστι δὲ ἡ αἵρεσις αὐτῶν οὕτως. Παυλικιάνοι οἱ καὶ Μα-
νιχαῖοι μετωνομάσθησαν ἀντὶ Μανιχαίων Παυλικιάνοι ἀπὸ
Παύλου τινὸς Σαμωσατέως, υἱοῦ γυναικὸς Μανιχαίας Καλ-
λινίκης τοῦνομα, ἥτις δύο υἱοὺς ἔσχεν, τοῦτον τὸν Παῦλον
15 καὶ Ἰωάννην. τούτους οὖν τὴν Μανιχαϊκὴν αἵρεσιν διδά-
ξασα ἐκ τοῦ Σαμωσατοῦ εἰς Ἀρμενιάκους κήρυκας τῆς αἵρέ-
σεως αὐτῶν ἀπέστειλεν, οἵτινες ἐλθόντες εἰς κώμην τινὰ
τῆς Φαναροίας ἐκεῖσε τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν ἐνέσπειραν. ἔκ-
τοτε οὖν ἡ μὲν κώμη μετωνομάσθη Ἐπίσπαρις, οἱ δὲ μα-

3 παρευθὺ AV. — 4 μιζίζον Exc. μήζηζον M νίζιζον E
νιζίζιον R. — 5 μετὰ πολλῆς ναυμαχίας A μετὰ πλείστης δυ-
νάμεως καὶ πολλῆς ναυμαχίας B μετὰ πλείστης δυνάμεως recc.
quidam. — 6 μιζίζονι Exc. μείζηζον A μήζηζον M νίζιζον ER.
— τὸν καὶ φονέα A καὶ om. Exc. — 7 ἐπανελθὼν ABP Exc.
ἀνελθὼν rell. — 9 εφάνη AB. — 11 δὲ καὶ ἡ CV et recc.
plurique. — 13 σαμουσατέως A et recc. quidam σαμοσατέως
BEV. — 15 ἐκδιδάξασα P ἐκδιδάξας R. — 16 σαμοσατοῦ BEV.
— ἀρμενιακούς BEV. — τῆς αὐτῶν αἵρ. V τῆς αἵρ. αὐτοῦς B
τῆς αἵρ. αὐτῆς recc. nonnulli. — 18 φαναρροίας E φαναρείας B.
— ἐγκατέσπειραν V διέσπειραν E.

8 καὶ ἐκλήθη πουγουνάτος add. m. 2 P. — 9 *Sequentia de
Paulicianorum haeresi* P in fine imperii Constantini Copronymi
exhibet. — 9 εφ' ὧν — 11 οὕτως om. P, qui sic incipit: εφ' οὗ
παυλικιάνοι. — 12 ἀπὸ τινος παύλου P. — 14 τοῦτον] τόνδε P.
— 15 τούτους οὖν] οὗς γε P. — 16. 17 κήρυκας τῆς μυσαρᾶς
αἵρέσεως αὐτῶν ἐκ σαμ. εἰς ἀρμ. ἀπέστειλεν P. — 18 πρῶτον
ἐνέσπειραν P. — 19 ἐπίσπαρις μετωνομάσθη P.

Θηταὶ αὐτῶν Παυλικιάνοι ἐκλήθησαν. οὗτοι οἱ Παυλικιάνοι 606 Μ.
μετὰ χρόνους τινὰς τῆς διδαχῆς τοῦδε τοῦ Παύλου [οὐ
πολλοὺς] ἕτερον ἔσχον διδάσκαλον Κωνσταντῖνον καλούμενον,
ὅστις ἑαυτὸν Σιλουανὸν μετωνόμασεν. τοῦτον οὖν ἔχουσιν
ἀρχηγὸν τῶν διδασκάλων αὐτῶν καὶ οὐχὶ τὸν Παῦλον. οὗτος 5
γὰρ αὐτοῖς παρέδωκε τὰς μὲν αἵρέσεις αὐτοῦ οὐκ ἐγγράφως
ἀλλὰ ἀγράφως κατὰ παράδοσιν, τὸ εὐαγγέλιον δὲ καὶ τὸν
ἀπόστολον ἐγγράφως ἀπαράλλακτα μὲν τῇ γραφῇ καὶ τοῖς
λόγοις ὡς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ὄντα αὐτοῖς παραδούς, δια-
στρέψας δὲ ἕκαστον κεφάλαιον πρὸς τὰς ἑαυτοῦ αἵρέσεις, 10
νομοθετήσας αὐτοῖς καὶ τοῦτο, μὴ δεῖν ἑτέραν βίβλον τὴν
οἴαντο ἄναγινώσκειν, εἰ μὴ τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἀπόστολον.

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον τὸν καὶ Σιλουανὸν δεύτερον
ἔσχον διδάσκαλον Συμεῶνα καλούμενον, μετονομάσαντα δὲ
ἑαυτὸν Τίτον, τρίτον δὲ Ἀρμένιόν τινα τῷ γένει, Γενέσιον 15
μὲν καλούμενον, μετονομάσαντα δὲ ἑαυτὸν Τιμόθεον, τέταρ-
τον δὲ Ἰωσήφ, μετονομάσαντα δὲ ἑαυτὸν Ἐπαφρόδιτον, καὶ

2 τῆς διδαχῆς *om.* BD. — 3 ἕτερον ἔσχον διδάσκαλον B ἕτερον
ἔσχον (*om. etiam διδάσκαλον*) V οὐ πολλοὺς *ἔτ.* ἔσχον *διδ.* ACD
πολλοὺς *ἔτ.* ἔσχον *διδ.* E πολλοὺς ἑτέρους εἶχον διδασκάλους R. —
6 μὲν AB *om. tell.* — 7 ἀλλ' CDE R. — 9 αὐτοῖς ABP *om. tell.* —
13 τὸν *om.* AB *et recc. quidam.* — 14 συμεῶν AV. — δὲ αὐτὸν
BC δ' ἑαυτὸν *recc. quidam* ἑαυτὸν *recc. plerique.* — 15 τίτον
ACDE *et recc. plerique.* — γεγενέσιον CDE. — 16 καὶ τέταρτον
ἰωσήφ A τέταρτον ἰωσήφ B. — 17 δὲ αὐτὸν B ἑαυτὸν (*om. δὲ*) V.

1 οὗτοι οἱ παυλ.] οἷ γε P. — 2—10 *sic in P:* τῆς διδ. τοῦ
δυσωνύμου παύλου διδάσκ. *ἔτ.* ἔσχον κωνστ. καλ. ὅς ἑαυτ. σιλ.
μετωνόμασεν. ὃν δὴ καὶ τῶν διδ. αὐτῶν ἀρχηγὸν ἔχ. μᾶλλον καὶ
οὐχὶ τὸν π. οὗτος γὰρ αὐτοῖς παρέδ. τὰς μὲν ἀρρητοποιίας καὶ
δυσφημίας οὐκ ἐγγράφως, ἀλλὰ μυστικῶς τε καὶ ἀγράφως, τὸν
δὲ ἀπόστολον καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἐγγράφως ἀπαρ. μὲν τὰ παρ'
ἡμῖν αὐτοῖς παραδούς, διαστρ. δὲ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κακόνοιάν τε
καὶ αἵρεσιν ἕκαστον κεφ. — 12 ἀναγιν. ἢ παραδέχεσθαι πλὴν
τὸ εὐάγγ. καὶ τὸν ἀπ. ὡς ἐξείληφε καὶ παρέδωκεν. P. — 13 τὸν
κωνστ. P. — δεύτερον] ἕτερον P. — 14. 15 συμεῶνα μὲν ὠνο-
μασμένοι μετον. δέ τι τὸν ἑαυτόν. μεθ' ὃν ἀρμ. P. — 15 καὶ
γέν. μὲν P. — 16—p. 720, 1 τιμόθεον ἑαυτόν, ἔπειτα ἰωσήφ καὶ
μετακαλέσαντα ἑαυτὸν ἐπαφρ. εἰτα ζαχ. P.

μετὰ τοῦτον Ζαχαρίαν· ἀλλὰ τοῦτον ὡς μισθωτὸν καὶ οὐκ ἀληθῆ ποιμένα ἀποβάλλονται ἔνιοι ἐξ αὐτῶν. ἔκτον τὸν Βαάνην τὸν Ῥυπαρόν, καὶ ἑβδομον ἔσχον τὸν Σέργιον τὸν καὶ Τυχικὸν ἑαυτὸν μετονομάσαντα. Μάνεντα τοίνυν καὶ
 5 Παῦλον καὶ Ἰωάννην καὶ ἄλλους, οὓς ἐάν τις εἴπῃ αὐτοῖς, προθύμως ἀναθεματίζουνσιν, Κωνσταντῖνον δὲ τὸν καὶ Σιλουανὸν ἐπικληθέντα καὶ Συμεὼν τὸν καὶ Τίτον καὶ Γενέσιον
 607 M. τὸν καὶ Τιμόθεον καὶ Ἰωσήφ τὸν καὶ Ἐπαφροδίτον καὶ Βαάνην τὸν Ῥυπαρόν καὶ Σέργιον τὸν καὶ Τυχικὸν ὡς
 10 διδασκάλους αὐτῶν οὐδαμῶς ἀναθεματίζουνσιν, ἀλλ' ἔχουσιν αὐτοὺς ὥσπερ ἀποστόλους Χριστοῦ.

Λέγουσι δὲ καὶ ἔξ ἐκκλησίας ἐν τῇ ὁμολογίᾳ αὐτῶν· τὴν Μακεδονίαν, ἣτις ἐστὶ κάστρον Κολωνείας ἢ Κίβωσσα, ἣν ἐμαθήτευσε Κωνσταντῖνος ὁ καὶ Σιλουανὸς καὶ Συμεὼν
 15 ὁ καὶ Τίτος· τὴν Ἀχαΐαν, ἣτις ἐστὶ κώμη Σαμωσάτου ἢ Μανανάλις, ἣν ἐμαθήτευσε Γενέσιος ὁ καὶ Τιμόθεος· τὴν τῶν Φιλιππησίων, τοὺς μαθητὰς λέγοντες Ἰωσήφ τοῦ καὶ Ἐπαφροδίτου καὶ Ζαχαρίου τοῦ μισθωτοῦ ποιμένος παρ' αὐτῶν λεγομένου· τὴν τῶν Λαοδικέων, λέγουσι δὲ
 20 τοὺς Ἀργαούτας, καὶ τὴν τῶν Ἐφεσίων, τοὺς ἐν Μομψου-

ὁ εἴποι DR. — 7 τίτον CDP. — γεγνέσιον CD. — 13 κολωνείας BRV κολονείας A κολωνίας DE κολονίας C καλωνείας P. — ἢ κίβωσσα AR τὴν κίβωσαν B. — 15 τίτος ACDE et recc. quidam. — σαμωσάτου EV et recc. quidam. σαμουσάτου recc. alii σαμωσάτων B. — 16 ἢ μανανάλις P ἢ μανάναλις DV ἢ μανανάλις ER ἢ μανάλις (-λης A) AC τὴν μάναλιν B. — γεγνέσιος CD. — 20 μομψουεστία DR μομψουέστια P μόμψου ἐστία E μομψοῦ ἐστία A μοψουεστία BV μόψου ἐστία C.

1 μισθωτὸν] παρείσακτον P. — 2 τινὲς αὐτὸν ἀποβάλλονται P. — 2. 3 μεθ' οὗ βάνην τὸν ῥυπ. λεγόμενον καὶ γενόμενον καὶ σέργ. P. — 5 αὐτοῖς εἴπῃ P. — 7 συμεῶνα P. — 9 βάνην P. — ὡς μεγάλους διδασκάλους P. — 10. 11 ἀλλ' ὡς ἀποστ. χρ. καὶ μαθητὰς ἔχουσιν P. — 12 ἐν τῇ αὐτῶν ὁμολογίᾳ καὶ δεινотάτη πίστει P. — 13 φρούριον καλωνείας ἢ κίβ. λεγομένη P. — 14 καὶ συμ. ὁ καὶ τίτος om. P. — 16 μαν. καλουμένη P. — ἐδίδαξε P. — 17 τὴν τῶν — 19 λεγομένου om. P. — 19 τῶν om. P. — 19. 20 οὓς λέγ. τοὺς ἀργ. P. — 20 καὶ et τῶν om. P.

εστία, καὶ τὴν τῶν Κολασσαέων, λέγουσι τοὺς Κοινοχωρίτας, ὥσπερ τρεῖς ἐκκλησίας, φησὶν, Σέργιος ὁ καὶ Τυχικὸς ἐμαθήτευσεν. τούτους οὖν τοὺς ἑπτὰ αὐτῶν διδασκάλους καὶ τὰς ἕξ ἐκκλησίας ἔχουσιν ἐντίμους, οὓς καὶ σέβονται, πάντας δὲ τοὺς λοιπούς, οὓς ἂν εἶπη τις αὐτοῖς, καὶ ἀναθεματίζουσι καὶ ἀποβάλλονται. 5

Ἔχουσι δὲ πρώτην αἵρεσιν τὴν τῶν Μανιχαίων δύο ἀρχὰς ὁμολογοῦντες ὡς ἀκεῖνοι. λέγουσι δὲ οὗτοι ὅτι ἐν ἐστὶ μόνον τὸ διαχωρίζον ἡμᾶς ἐκ τῶν Ῥωμαίων, ὅτι ἡμεῖς μὲν, φησὶν, ἕτερον θεὸν λέγομεν ὑπάρχειν τὸν πατέρα τὸν 10 ἐπουράνιον, ὃς ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι, ἕτερον δὲ θεὸν τὸν κοσμοποιητὴν, ὅστις ἔχει τοῦδε τοῦ παρόντος κόσμου τὴν ἐξουσίαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, φησὶν, ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν θεὸν ὁμολογοῦσιν εἶναι καὶ πατέρα τὸν αὐτὸν ἐπουράνιον καὶ τοῦ κόσμου παντὸς 15 ποιητὴν. καλοῦσι δὲ ἑαυτοὺς μὲν χριστιανούς, ἡμᾶς δὲ Ῥωμαίους. λέγουσι δὲ πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτοὺς προθύμως· πιστεύομεν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, τὸν ἐπουράνιον πατέρα, καὶ ἀνάθεμα, φησὶν, τῷ μὴ οὕτω πιστεύοντι, μεμελετημένως λίαν τὴν ἑαυτῶν κακίαν μεθο- 20

1 κολασσαέων AEP R κολασσαέων BDV κολασσέων C. — κοινοχωρίτας P κοινοχωρηήτας A κυνοχωρίτας BDV. — 2 φασὶν PR. — ἐμαθήτευσεν] ἀνεθεμάτισεν CDE R. — 5 εἶπη ABEP εἵποι tell. — καὶ om. DP. — 12 τὸν (τοῦ B) κόσμου ποιητὴν BR.

1 καὶ et τῶν om. P. — 1. 2 οὓς λέγ. τοὺς κοιν. τὴν φιλίππους ἅπερ σέργιος ἐκκλησίας τρεῖς φασὶν ὁ καὶ τυχικὸς ἐμαθ. P. — 3 διδασκάλους αὐτῶν P. — 4 ἐντίμους (m. 1 corr. ex ἐντίμως) ἔχοντες οἱ δυσσεβεῖς καὶ ἄθεοι σέβονται P. — 5 ἀναθεμ. φανερώς καὶ P. — 7—11 καὶ πρώτην μὲν καὶ ἀρχαίαν ἔχουσιν αἵρεσιν τὴν ἀπὸ τοῦ μάνεντος δύο λέγοντες ἀρχὰς ὡς ἀκεῖνος, ἐν δὲ ἐστίν, φασὶν, μόνον τὸ χωρίζον ἡμᾶς ἐκ τ. ῥ. ἐπειδὴ γάρ, φησὶν, ἡμεῖς μὲν ἕτ. θ. λέγ. ὑπάρχ. τὸν ἐπουράνιον πατέρα, ὃς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ παντελῶς ἐξουσ. οὐκ ἔχει νῦν P. — 12 ὅστις δ' ἔχει τοῦ παρ. κ. P. — 16 ποιητὴν καὶ πρύτανιν. οἷ γε χριστ. μὲν ἑαυτ. καλοῦσι P. — 18 εἰς πατέρα υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον τὸν ἐπουρ. ὄντα πατέρα P. — 20 πιστεύοντι, κακούργως καὶ λίαν δεινῶς τὴν ἑαυτ. κ. μεθοδ. οἱ ἀνόσιοι P.

δεύοντες. οὐ γὰρ προστιθέασιν, ὅτε λέγουσι τὸν πατέρα τὸν
 ἐπουράνιον, ὅτι τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν τὸν ποιήσαντα
 τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. χρηὴ δὲ
 τὸν προσδιαλεγόμενον ὁρθόδοξον αἰτεῖν τὸν Μανιχαῖον τοῦ
 εἰπεῖν τὸ σύμβολον τῆς πίστεως ὃ ἐστίν· πιστεύω εἰς ἓνα
 θεὸν πατέρα παντοκράτορα ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὁρα-
 τῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων καὶ τὰ ἐξῆς. ἔπειτα δὲ βλασ-
 φημοῦσι μὲν εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον ἄμετρα, ἐὰν δὲ
 βιασθῶσι παρ' ἡμῶν ὁμολογῆσαι αὐτήν, ἀλληγορικῶς λέ-
 10 γουσιν· πιστεύω εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον, ἐν ᾗ εἰσῆλθε
 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κύριος, λέγουσι δὲ τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν
 ᾗ πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθε Χριστός, καθὼς φησιν
 ὁ ἀπόστολος, καὶ οὐ λέγουσι κατὰ ἀλήθειαν τὴν ἁγίαν
 Μαρίαν τὴν θεοτόκον οὐδὲ ἐξ αὐτῆς σαρκωθῆναι τὸν
 15 κύριον. βλασφημοῦσι δὲ καὶ εἰς τὰ θεῖα μυστήρια τῆς ἁγίας
 κοινωνίας τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγοντες, ὅτι τὰ ῥήματα αὐτοῦ ὁ κύριος
 διδοὺς τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν· λάβετε, φάγετε καὶ πίετε, οὐκ
 ἄρτον καὶ οἶνον, καὶ οὐ χρηί, φησὶν, προσάγεσθαι ἄρτον καὶ
 609 M. 20 οἶνον. βλασφημοῦσι δὲ καὶ εἰς τὸν τίμιον σταυρὸν λέγοντες,

11 Hebr. 6, 20.

1 ὅτε] οὔτε AR. — 2 θεὸν om. BRV. — δὲ καὶ τὸν RV.
 — 5 τὸ σύμβολον — 7 ἐξῆς *multo uberius* in D. — 7 καὶ ἀορά-
 των om. CDEV. — 17 ἰησοῦ χριστοῦ om. AB.

1. 2 τὸν ἐπουράνιον πατέρα P. — 2 μόνον om. P. — τὸν καὶ
 ποιήσ. P. — 3 καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα P. — 4 ἀπαιτεῖν εὐθύς
 τὸν P. — τοῦ om. P. — 7—10 ἐπεὶ δὲ βλασφημοῦντες εἰς τὴν
 ἁγίαν θ. ἁμ. εἰ καταβιασθῶσι παρ' ἡμῶν αὐτήν ὁμολ. πάλιν τῇ
 κακουργίᾳ χρώμενοι πιστεύομεν, ἀποκρίνονται, καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν
 θεοτόκον P. — 11 ὁ κύριος. ἀλληγορικῶς γὰρ τοῦτο φάσκουσι
 τὴν ἄνω ἱερ. P. — 12 καθὼς φησιν ὁ ἀπόστ. om. P. — 14 τὴν
 om. P. — οὐδὲ παντελῶς ἐξ P. — 15—17 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ
 εἰς τὰ θεῖα μυστ. βλασφημοῦντες λέγουσι ὅτι τὰ ῥήματα P. —
 19 ὅθεν οὐ χρηί φησιν ἄρτον καὶ οἶνον προσάγ. P. — 20—p. 723,
 10 *sic* in P: καί γε τὸν τίμιον σταυρὸν ἀθετοῦντες λέγουσι ὅτι

ὅτι σταυρὸς ὁ Χριστὸς ἐστίν, οὐ χρὴ δὲ προσκυνεῖσθαι τὸ ξύλον ὡς κατηραμένον ὄργανον. τοὺς δὲ προφήτας καὶ τοὺς λοιποὺς ἁγίους ἀποβάλλονται, ἔτι δὲ καὶ τὸν ἅγιον Πέτρον τὸν μέγαν πρωτοαπόστολον πλεον πάντων καὶ δυσφημοῦσι καὶ ἀποστρέφονται, ἐξ αὐτῶν μηδένα τινὰ ἐν μέρει τῶν 5 σωζομένων εἶναι λέγοντες, καθολικὴν ἐκκλησίαν τὰ ἑαυτῶν συνέδρια πρὸς ἡμᾶς ἐν τῇ ἀλληγορίᾳ αὐτῶν λέγοντες, πρὸς ἑαυτοὺς γὰρ ἐκεῖνοι προσευχὰς αὐτὰ λέγουσιν, βάπτισμα δὲ τὰ ῥήματα τοῦ εὐαγγελίου, καθὼς φησιν ὁ κύριος· ἐγὼ εἰμι τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν. 10

Ταῦτα πάντα καὶ πλείω τούτων, ὅτε φωραθῶσιν, ἀλληγοροῦσιν. ἀλλὰ χρὴ νουνεχῶς καὶ διωρισμένως αὐτοῖς εἰς πάντα διαλέγεσθαι. καὶ γὰρ καὶ τὸ ψεῦδος προχείρως ἔχουσιν ὡς νόμον οἰκεῖον, πάντοτε μὲν, μάλιστα δέ, ὅταν βιασθῶσιν, διαψευσδόμενοι καὶ λέγοντες καθὼς ἐὰν προσταχθῶσιν ἢ προ- 15 τραπῶσι καὶ ἀνέγκλητοι ὄντες παρ' ἑαυτοῖς. οὕτω γὰρ αὐτοῖς ὁ Μάνης παρέδωκεν ὅτι· οὐκ εἰμι ἐγὼ ἄσπλαγχος, φησίν,

9 Joh. 4, 10.

2 τοὺς δὲ προφήτας ABPV δὲ om. tell. — 3 ἔτι δὲ — 5 ἀποστρέφονται v. 6 post λέγοντες ins. et alia plura add. D. — 4 μέγα AR om. BC. — πρωτοαπόστολον DERV. — 5 καὶ ἐξ AR. — 8 βαπτίσματα DE. — 9 καθός A καθά RV. — 11 πλείον τούτων E τούτων πλείων A. — 13 καὶ ante τὸ om. BDR. — 14 μὲν om. D. — μάλιστα δὲ ὅταν BV μάλιστα ὅταν CDR μάλισθ' ὅταν AE.

σταυρὸς ἐστίν ὁ χριστὸς καὶ οὐ δεῖ προσκ. τὸ ξ. ὡς ἐπάρατον ὄργανον. ἔτι δὲ τοὺς προφ. καὶ τοὺς ἀποστόλους ἐκ περιουσίας ἀποβαλλόμενοι καὶ μηδένα τούτων σώζεσθαι τὸ παράπαν λέγοντες καθολ. ἐκκλ. τὰ ἑαυτῶν συνέδρ. προσαγορεύουσιν, καὶ βάπτ. τοὺς λόγους τοῦ εὐαγγ. διὰ τὸ εἰρηκέναι τὸν κύριον· ἐγὼ εἰμι τὸ ζῶν ὕδωρ. — 11 καὶ τὰ πλείω P. — ὅτε φωραθῶσιν ἢ περιστατηθῶσιν εὐθὺς ἀλληγοροῦσιν καὶ δυσσεβῶς τε καὶ θεοστρυγῶς παρερμηνεύουσιν οἱ ἐμβρόντητοι. διὸ δὴ λοιπὸν χρὴ P. — 14—17 πάντοτε μὲν, διαφερόντως δὲ μάλισθ' ὅτ' ἂν βιασθ. ὡς ἀνέγκλητον χρώμενοι τοῦτο κατὰ τὴν παράδοσιν μάνεντος. ἔφη γὰρ ἐκεῖνος ὁ ἀντίχριστος ὅτι οὐκ εἰμι P. — 17 φησίν om. P.

ὥς ὁ Χριστὸς ὁ εἰπὼν· ὅστις με ἀρνήσεται ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ. ἀλλ' ἐγὼ λέγω· τοῦ ἀρνούμενου με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῷ ψεύδει τὴν οἰκείαν σωτηρίαν ποριζομένου ὥς μὴ ἀρνούμενου με μετὰ
 5 χαρᾶς προσδέχομαι καὶ τὴν ἀνάκλησιν καὶ τὸ ψεῦδος ὥς τὴν πρὸς ἐμὲ ὁμολογίαν ἀνευθύτως.

Ὅμοίως μέντοι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς λοιποὺς ἱερεῖς τοὺς παρ' ἡμῖν ἀποβάλλονται. ἐκεῖνοι δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν συνεκδήμους λέγουσι καὶ νοταρίους ἀδιαφό-
 610 M. 10 ρους πᾶσιν αὐτοῖς ὄντας καὶ τοῖς σχήμασι καὶ ταῖς διαί-
 ταις καὶ πάσῃ τῇ τοῦ λοιποῦ βίου κατασκευῇ. ἔχουσι δὲ πάντα τὰ τοῦ εὐαγγελίου καὶ τοῦ ἀποστόλου ῥητὰ διά-
 στροφα πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν ὄντα ἐναντία, παρ' αὐτῶν δὲ συντεθέντα ὥς δῆθεν ἀρμόζοντα ταῖς οἰκείαις αὐτῶν αἰρέ-
 15 σεσιν. ὥς γὰρ εἴρηται τῇ γραφῇ καὶ τοῖς λόγοις οὕτως εἰσὶν ὥς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἀπαράλλακτα, τὰ δὲ νοήματα διαστρέ-
 φουσιν, καθὼς περὶ τούτων σαφέστερον ἐν τοῖς διὰ πλάτους μοι λέλεκται. προσκυνοῦσι δὲ τὸ παρ' ἡμῖν εὐαγγέλιον ὅτε
 20 λόγοι τοῦ Χριστοῦ εἰσι καὶ διὰ τοῦτο αὐτοὺς προσκυνοῦμεν. ἐν ἀσθενείᾳ δὲ καὶ πόνῳ τινὲς ἐξ αὐτῶν ὅτε περιπέσωσιν, τὸν

1 Matth. 10, 33.

1 ὁ ante εἰπὼν om. BP. — ἀρνήσεται (-εῖτε E) DE ἀρνή-
 σεται ARV. — 7 τοὺς λοιποὺς AB τοὺς om. tell. — 18 ὅτε
 τύχοι ABR (εἰ τύχοι P) ὅτε τύχη tell. — 21 περιπέσουσιν V
 πέσωσιν B.

2 τὸν ἀρνούμενόν με καταβίαν ἔμπροσθεν P. — 4 ἰδίαν P.
 — ποριζόμενον ὥς μὴ ἀρνησάμενόν με παντελῶς προσδέχ. μετὰ
 χαρᾶς καὶ οὐκ ὀνειδίσω P. — 5 καὶ τὴν ἀνάκλησιν — 18 λέλεκται
 om. P. — 18 δὲ καὶ τὸ P. — 21 ἐν ἀσθενείᾳ — p. 725, 11 λέγουσιν
 sic in P: καίτοι γε διαστρόφως τὰ τε κυριακὰ καὶ ἀποστολικά
 λόγια κατὰ τὸν οἰκείον σκοπὸν συνθέντες καὶ παραφθείραντες
 οἱ θεομισεῖς καὶ διεφθαρμένοι. καὶ γοῦν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν
 ὀρθοδόξων ἔσθ' ὅτε παραγινόμενοι καὶ τῶν μυστηρίων ἔνιοι μετα-
 λαμβάνουσιν, καὶ ἄλλα τινὰ μεθ' ὑποκρίσεως καὶ δόλου προφα-
 νῶς ποιῶσι διὰ τὸ δυσφύρατον καὶ πολυποίκιλόν τε καὶ πολύ-

σταυρὸν ἐπιτιθέασιν ἑαυτοῖς, καὶ ὑγείας τυγχάνοντες πάλιν αὐτὸν συγκλῶσι καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι πρὸς τὸ κατακαῦσαι, ἢ καταπατοῦσιν αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ τὰ παιδία ἑαυτῶν βαπτίζουσιν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων πρεσβυτέρων αἰχμαλώτων ὄντων παρ' αὐτοῖς, ἕτεροι δὲ εἰσερχόμενοι ἐν τῇ ἐκ- 5 κλησίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ τῶν ὀρθοδόξων λεληθότως τῶν θείων μυστηρίων μεταλαμβάνουσι πρὸς πλείονα ἑξαπάτην τῶν ἀπλουστέρων. ταῖς τοιαύταις μεθοδείαις καὶ ὑποκρίσεσι χρῶμενοι, πάσῃ δὲ ἀκολασίᾳ τε καὶ μiasmῶ ἑκατέρας ἀνθρώπων φύσεως ἀδιαφόρως καὶ ἀδεῶς χρῶνται. τινὰς δὲ ἐξ αὐτῶν 10 πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ μόνον ἑαυτῶν διαφέρεσθαι λέγουσιν.

[κε'. Περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου.]

Μετὰ δὲ Κώνσταν ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιζ' καὶ ἀπέθανε δυσεντερικῶς. ἐφ' οὗ γέγονεν ἡ ἕκτη 611 M. σύνοδος τῶν ρο' πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἡ δὲ ἕκτη 15 σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων ρο'

3 τὰ παιδία αὐτῶν B τὰ ἑαυτῶν παιδία D. — 8 μεθοδείαις ACDV. — 11 *Permulta alia add.* D. — 13 μετὰ δὲ κ. υἱὸν κωνσταντίνου ἔγγονον δὲ ἡρακλείου ἐβασ. κωνστ. ὁ πωγωνάτος (πωγωνάτος alii) ὁ τῆς δύσεως R. — κώνσταν N. — υἱὸς αὐτοῦ ὁ πωγωνάτος V. — 14 δυσεντερικός ACN. — 15 ρο' ἁγίων πατέρων BM. — ἐν κωνσταντινουπόλει om. CM. — *Post* κωνσταντινουπόλει AB *add.*: ἀπὸ γοῦν τῆς ε' ἕως τῆς σ' συνόδου γίνονται ἔτη ρκθ'. *Eadem fere in mg.* LN *et recc. quidam.* — 16 συνελθόντων B συνελθόντων τῶν C συνελθοῦσα A συνελθοῦσα τῶν ENRV.

μορφον τῆς δαιμονιώδους αὐτῶν πονηρίας πρὸς ἀπάτην καὶ θῆραν τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀμαθεστέρων. πάσῃ δέ γε κατακόρως γυναικομανία καὶ ἀνδρομανία μετιόντες ὡς ἔννομον οἱ ἄνομοι τὰς αἰσχρουργίας καὶ ἀκολασίας ἡγοῦνται. — 15 ἡ δὲ ἕκτη — p. 726, 23 *sic in P*: κατὰ σεργίου κωνσταντινουπόλεως καὶ πύρου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῶν μονοθελητῶν, οὓς καὶ ἀναθεματίσαντες οἱ θεῖοι πατέρες καὶ ἐπικυρώσαντες λέγεσθαι δύο φύσεις ἐπὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ δύο φυσικὰ θελήματα καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἐξεφώνησαν κανόνα καὶ περὶ τῶν ἱερῶν τῆς χριστοῦ οἰκονομίας συμβόλων οὕτως· ἐν τισι κ.τ.λ.

ἁγίων πατέρων ἔτει τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ πατρὸς
 Ἰουστινιανοῦ ιγ'. ἧς ἡγοῦντο Θεόδωρος καὶ Γεώργιος πρεσβύ-
 τεροι καὶ Ἰωάννης διάκονος τοποτηρηταὶ Ἀγάθωνος πάπα
 Ῥώμης, Γεώργιος Κωνσταντινουπόλεως, Θεοφάνης Ἀντιοχείας
 5 ὑπ' αὐτῆς χειροτονηθεὶς τῆς συνόδου διὰ τὸ τὸν προηγη-
 σάμενον Μακάριον καθαιρεθῆναι τότε ὡς ἀντενεχθέντα τοῖς
 ὑπ' αὐτῶν ὀρθοδόξως δογματιζομένοις, τῆς δὲ διοικήσεως
 Ἀλεξανδρείας Πέτρος μοναχός, τῆς δὲ Ἱεροσολύμων ὁ δεῖνα,
 διὰ τὸ τοὺς θρόνους χηρεῦν πατριαρχῶν κατασχεθέντας
 10 τῆνικαῦτα ὑπὸ τοῦ Σαρακηνῶν ἔθνους, κατὰ Θεοδώρου τοῦ
 τῆς Φαράν ἐπισκόπου, Ὀνωρίου Ῥώμης, Κύρου Ἀλεξανδρείας,
 Σεργίου τε καὶ Πύρου καὶ Παύλου καὶ Πέτρου Κωνσταν-
 τινουπόλεως γεγονότων ἐπισκόπων, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῶν ἀνα-
 καινισάντων τὴν αἵρεσιν τούτων ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ
 15 αἵρετικῶν, τοῦτ' ἔστι Μακαρίου τοῦ ὀνομασθέντος Ἀντιοχείας
 προέδρου, Στεφάνου τοῦ τούτου μαθητοῦ, ἔτι δὲ καὶ Πολυ-
 χρονίου τοῦ νηπιόφρονος γέροντος λεγόντων ἐν θέλημα καὶ
 μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.
 οὓς ἀναθεματίσασα ἐξεφώνησε δύο θελήματα φυσικὰ ἡγουν
 20 θελήσεις καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ ἐνὸς δείκνυσθαι
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὡσαύτως καὶ περὶ τῶν ἱερῶν τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν οἰκονομίας συμβόλων ἐξέθετο οὕτως· ἐν τισι τῶν
 σεπτῶν εἰκόνων γραφαῖς ἀμνὸς δακτύλῳ τοῦ προδρόμου

10—18 cf. Nicephori Patr. Epist. ad Leonem III papam.
 Migne Tom. 100, 193. — 22—p. 727, 15 Concilii Sexti canon 82.
 Mansi Tom. XI, 977.

2 ιγ' om. N. — 5 τὸ om. ARV. — 8 κατασχεθέντος RV
 κατασχεθέντων L. — 11 ὀνωρίου E ὀνορίου recc. quidam ὀνο-
 ρίου M ονορίου sine spir. A. — 12 πύρου E et recc. nonnulli.
 — 13 καὶ om. MR. — κατὰ om. B. — 14 ἐν ταύτῃ] ἐνταῦθα
 RV. — 16 τούτου τοῦ μαθ. D τοῦτου μαθ. A τοῦ μαθ. M τοῦ
 αὐτοῦ μαθ. R τοῦ μαθ. αὐτοῦ B. — 18 ἰησοῦ χριστοῦ BCELMRV
 ἰησοῦ om. AD Nic. — 20 δείκνυσθαι post ἡμῶν ins. codd. praeter
 AB. — 22 τῆς πίστεως χριστοῦ C. — 23 οἰκονομίας om. CRV.

δεικνύμενος ἐγχαράσσεται, ὃς εἰς τύπον παρελήφθη τῆς χάριτος τὸν ἀληθινὸν ἡμῖν διὰ νόμου καὶ προφητῶν προϋπεμφαίνων ἄμυνον Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. τοὺς οὖν παλαιούς 5 τύπους καὶ τὰς σκιας ὡς τῆς ἀληθείας σύμβολά τε καὶ προχαράγματα τῇ ἐκκλησίᾳ παραδεδομένους κατασπαζόμενοι τὴν χάριν προτιμῶμεν καὶ τὴν ἀλήθειαν ὡς πλήρωμα νόμου ταύτην ὑποδεξάμενοι. ὡς ἂν οὖν τὸ τέλειον κἂν ταῖς χρωματουργίαις ἐν ταῖς ἀπάντων ὄψεσιν ὑπογράφηται, τὸν τοῦ αἵροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ἄμνου Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν κατὰ τὸν ἀνθρώπινον χαρακτῆρα καὶ ἐν ταῖς εἰκόσιν 10 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ ἄμνου ἀναστηλοῦσθαι ὀρίζομεν, δι' αὐτοῦ τὸ τῆς ταπεινώσεως ὕψος τοῦ θεοῦ λόγου κατανοοῦντες καὶ πρὸς μνήμην τῆς ἐν σαρκὶ πολιτείας τοῦ τε πάθους αὐτοῦ καὶ τοῦ σωτηρίου θανάτου χειραγωγούμενοι καὶ τῆς ἐντεῦθεν γενομένης τῷ κόσμῳ ἀπολυτρώσεως. 15

Ἐφ' ὧν χρόνων ἦλθον οἱ Σαρακηνοὶ ἐν στόλῳ μεγάλῳ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ προσορμίσαντες κατὰ τὴν παράλιον τοῦ Ἑβδόμου, ἀντιπαρατάσσεται αὐτοῖς Κωνσταν- 612 M. τῖνος, ὑφ' ὧν πλεῖσται ναυμαχίαι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐγίνοντο ἀπὸ ἔαρινου καιροῦ μέχρι τοῦ φθινοπώρου. τοῦ 20 δὲ χειμῶνος ἐπιγινόμενου διαπεραιωθεὶς ὁ τῶν Σαρακηνῶν στόλος ἐχείμαζεν ἐν Κυζίκῳ, καὶ πάλιν ἔαρος ἀρχομένου ἐκεῖθεν ἀναχθεὶς ὁμοίως τοῦ διὰ θαλάσσης εἶχετο πολέμου. ἑπτὰ οὖν ἔτεσι τοῦ πολέμου διαρκέσαντος οὐδὲν πλεόν

16—p. 728, 5 cf. Niceph. Breviar. p. 32.

1 ἐνχαράσσεται NV ἐγχαράσσεται E ἐγχαράττεται R Mansi ἐνχαράττεται A. — ὃς] ὡς A ὡς NR. — 9 τοῦ ante κόσμου om. DEL. — ἄμυνον BM. — 12 δι' αὐτοῦ τὸ BL Mansi διοῦ τὸ P διὰ τὸ (διατὸ A) ACENV διὰ τοῦτο R. — 17 προσορμήσαντες ACDEP (προσωρμίζετο Nic.). — 21 ἐπιγενομένου BMR. — 22 ἐρχομένου BM. — 23 ἀχθεὶς ADP (ἀνταναχθεὶς Nic.).

16 σαρακ. ἐν κωνσταντινουπόλει ἐν στ. μεγ. P. — 24 ἔτη P.

ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἤνυσε στόλος, ἀλλὰ πολλοὺς καὶ ἀναριθμήτους μαχίμους ἄνδρας ἀποβαλὼν ὑπέστρεψε πρὸς τὰ ἴδια. ἐν δὲ τοῖς μέρεσι τοῦ Συλλαίου γενόμενος καὶ ὑπὸ σκληρῶν καὶ ῥαγδαίων ἀνέμων καὶ θαλασσίου κλύδωνος κατασχεθεὶς ἄρδην ἀπώλετο.

Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ τοῦ θέματος τῶν ἀνατολικῶν ἐλθόντες ἐν Χρυσοπόλει ἔκραζον λέγοντες· εἰς τριάδα πιστεύομεν, τοὺς τρεῖς ἀναγορεύσωμεν καὶ στέψωμεν. ἐφ' οἷς θυμωθεὶς Κωνσταντῖνος διότι μόνος ἦν ἐστεμμένος, οἱ δὲ δύο αὐτοῦ ἀδελφοὶ οὐδεμίαν ἀξίαν εἶχον, ἀποστέλλει πρὸς αὐτοὺς πατρίκιον ὡς δῆθεν ἀποδεχόμενος τοῦτο, καὶ προσκαλούμενος αὐτῶν τὰ πρωτεῖα βουλευσασθαι μετὰ τῆς συγκλήτου, καὶ δὴ εἰσελθόντων ἐν τῇ πόλει, τούτους μὲν ἀνεσκολόπισεν, τοὺς δὲ ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐρινοτόμησεν.

613 M. 15 Καθ' ὃν χρόνον τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἀπὸ τοῖς ἀρκτώοις περατικοῖς μέρεσι τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐκ τῆς λεγομένης Μαιώτιδος λίμνης ἐπῆλθε τῇ Θράκῃ μετὰ πολλῆς πτωχείας καὶ ἀπορίας. ὅπερ μαθὼν Κωνσταντῖνος καὶ σφόδρα

6—14 cf. Theoph. p. 352, 14. — 15—18 cf. Theoph. p. 356, 18. — 18—p. 729, 14 cf. Theoph. p. 358, 11.

1 ἤνυσεν EV ἴσχυσεν ἀνύσαι B. — 2 ἄνδρας μαχίμους A et recc. multi. Nic. μαχίμους om. B. — 3 συλλαίου AC σιλλαίου MV et recc. quidam συλλέου DP συλαίου BEL σιλαίου recc. alii. — 9 στεμμένος CP. — 10 εἶχον ἀξίαν R ἐξουσίαν εἶχον Exc. de insid. — 15 καθ' ὃν χρόνων ADV καθ' ὃν χρόνον C καθ' ὃν χρόνων M. — ἀπὸ τῶν ἀρκτῶων περατικῶν μερῶν BR. — 17 μεώτιδος ANP μαιώτιδος BV μεσότιδος CL μεσόπιδος R.

1. 2 πολλοὺς τε μαχίμους (om. καὶ ἀναρ.) P Nic. — 2 ἀποβαλὼν καὶ δεινῶς τραυματισθέντες καὶ ἡττηθέντες ὑπέστρεψαν P Nic. — 3 γενόμενοι P. — 5 καταληφθέντες ἄρδην ἀπώλοντο πλοῖα χίλια τριακόσια παμμεγέθη παρεκτὸς τέσσαρα μόνα P. — 7 πιστεύωμεν P. — 8 θυμωθεὶς] χαλεπήνας P. — 9 οἱ δὲ λοιποὶ δύο ἀδελφοὶ αὐτοῦ P. — 10 πατρίκιον πρὸς αὐτοὺς P. — 12 συγκλήτου καὶ τὸ θέλημα αὐτῶν ποιῆσαι P Theoph. — 13 ἐν τῇ πόλει εὐθὺς ὁ βασιλεὺς τούτους μὲν ἀνεσκ. εἰς τὴν ἱερείαν P (ἀντιπέραν ἐν συκαῖς Theoph.).

λυπηθεὶς ἐξώρμησε κατ' αὐτῶν μετὰ πλείστης ναυμαχίας τε καὶ πεζομαχίας, καὶ διὰ μὲν τῆς ἡπείρου τοῦ ποταμοῦ Δανούβη τὰ πεζικὰ παρατάξας, διὰ δὲ τῆς πλησιαζούσης ἁκτῆς τὰς ναῦς προσορμίσας, οἱ Βούλγαροι λίαν φοβηθέντες εἰς ὄχυρῶμα δυσάλωτον ἑαυτοὺς ἡσφαλίσαντο. τοῦ δὲ βασιλέως 5 ὀξυπαθήσαντος ἐν ποδαλγίᾳ καὶ ἐπὶ Μεσέμβρειαν ἐκβιασθέντος ὑποστρέψαι χάριν βαλανείου μετὰ δρομώνων ε', κατέλιπε τὸν λαὸν καὶ τοὺς στρατηγοὺς κελεύσας παρακαθέζεσθαι καὶ πολεμεῖν τὸ ἔθνος. ὁ δὲ λαὸς τὸν βασιλέα φεύγειν νομίσας εἰς τροπὴν ἔδωκε μηδενὸς διώκοντος. οἱ δὲ Βούλ- 10 γαροι θεασάμενοι καὶ τοῦ ὄχυρῶματος ὑπεξελθόντες ἐπεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἀνελόντες καὶ λαφυραγωγήσαντες [τὰ αὐτῶν] ἐκράτησαν ἔκτοτε καὶ κατεκυρίευσαν τὴν τῶν χριστιανῶν χώραν. ὅθεν ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς εἰρήνευσε μετ' αὐτῶν πάντα δούς ἐπ' αἰσχύνῃ τῶν Ῥωμαίων 15 ὥς ληϊζομένους πᾶσαν τὴν Θράκην καὶ τὰ ἐπέκεινα ταύτης.

[κς'. Περὶ Ἰουστινιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς υἱὸς 615 Μ. αὐτοῦ ἔτη ι'. οὗ ἐπιστρατεύσαντος ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη πολλὰ 616 Μ. τῶν Σκλάβων πλήθη τὰ μὲν πολέμῳ, τὰ δὲ λόγῳ παραλαβὼν 20 ὑπέστρεψεν. ἀφ' ὧν ἐπιλεξάμενος καὶ στρατεύσας χιλιάδας λ'

14—16 cf. Theoph. p. 359, 19. — 19—21 cf. Theoph. p. 364, 11. — 21 — p. 730, 22 cf. Theoph. p. 365, 30.

1 πλείστης] πολλῆς τῆς Α πολλῆς R. — τε om. MR. — 2 δανούβι B δούναβι M. — 3 ἁκτὶς ABN. — 4 προσορμήσας ACNP. — 6 μεσέμβρειαν V μεσέμβριαν ACL μεσέμβρίαν (sic) P μεσύμβριαν M μεσημβρίαν BER. In D μεσιμβρίαν ex μεσημβρίαν corr. vid. — 7 δρομώνων ACEMPR δρόμων D. — κατέλειπε EN. —

10 ἔδωκαν A et ut vid. M ἔδω B. — 13 τὰ ἑαυτῶν E om. PV. — 16 λαιζομένους P ληϊζομένων LR. — 18 υἱὸς αὐτοῦ om. CV.

5 ἀσφαλίζονται πλησίον τοῦ δανούβη P (ἀσφαλίζονται etiam Theoph.). — 10 νομίσας ἔφυγεν αὐτίκα μηδενὸς P. — οὗς οἱ βούλγ. θεασάμενοι P. — 11 ὑπεξ. καὶ ἐπιδιώξαντες καὶ πολλοὺς P. — 19 ὃς ἐπιστρατεύσας P.

λαὸν περιούσιον αὐτοὺς ἐπωνόμασεν, οὓς δὴ καὶ καθοπλίσας
 καὶ ἰδιοποιησάμενος καὶ τῇ τούτων ἀνδρεία καὶ συμμαχίᾳ
 πεποιθὼς γράφει τοῖς Σαρακηνοῖς ὥς μὴ ἐμμένειν αὐτὸν τῇ
 ἐγγράφως συμφωνηθείσῃ μεταξύ Ῥωμαίων καὶ Σαρακηνῶν
 5 εἰρήνῃ, καὶ λαβὼν τὸν περιούσιον ἐκεῖνον λαόν, μᾶλλον δὲ
 ἀνόσιον, καὶ τὰ λοιπὰ στρατεύματα πρὸς τὴν Σεβαστόπολιν
 ἀπῆρεν· ἐν ᾗ καὶ οἱ Σαρακηνοὶ παραγενόμενοι καὶ προμαρτυ-
 ρούμενοι αὐτῷ τὰ μεθ' ὅρκων συμφωνηθέντα μὴ διαστρέψαι,
 ἐπεὶ τοί γε κριτῆς ὁ θεὸς καὶ ἔκδικος γενήσεται περὶ τού-
 10 των, οὐ κατεδέξατο παντελῶς τὰ τῆς εἰρήνης ὁ βασιλεύς,
 ἀλλὰ πρὸς μάχην παρετάσσετο. καὶ δὴ παραυτίκα λύσαντες
 οἱ Σαρακηνοὶ τὸν τῆς εἰρήνης ἐγγραφον χάρτην καὶ ἐπὶ δό-
 ρατος ἀναρτήσαντες ὥρμησαν κατὰ Ῥωμαίων, καὶ συμβολῆς
 γενομένης ἠὺτομόλησαν ἐκ τῶν Σκλάβων ἐκείνων πρὸς τοὺς
 15 Σαρακηνοὺς χιλιάδες κ'. καὶ οὕτω τῶν Ῥωμαίων δεινῶς
 617 M. τραπέντων καὶ ἀναριθμήτων σφαγέντων, ἡ δικαιοκρισία καὶ
 νίκη πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐχώρησε διδάσκουσα μὴ παρα-
 βαίνειν θεῖον ὅρκον πώποτε, κἂν πρὸς ἐναντίους καὶ ἀπί-
 στους γένηται. πεφευγότες δὲ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τῷ παρα-
 20 θαλασσίῳ τοῦ Λευκάτου μετ' αἰσχύνης πολλῆς καὶ ἥττης
 ἐλθόντος, ἀνεῖλε τὰς περιλειφθείσας δέκα χιλιάδας τῶν
 Σκλάβων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις. ὅθεν ἐπὶ πλεῖον ἔκτοτε
 θρασυνθέντες οἱ Σαρακηνοὶ σφοδρότερον διελυμαίνοντο τὴν

22—p. 731, 1 cf. Theoph. p. 367, 1.

1 καὶ om. M et recc. quidam. — 3 πεποιθότως CM πεποι-
 θώτος E πεποιθῶτος D m. 1 ut vid. θαρρῶν B. — μένειν RV. —
 αὐτῷ CE αὐτῶν D m. 2 corr. — 4 ἐγγραφῶς E ἐγγράφω AMP.
 — 5 λαὸν ἐκεῖνον BDR. — δὲ καὶ ἀνόσιον A δὲ τὸν ἀν. P. —
 7 προμαρτυρούμενοι BEP προμαρτυρούμενοι rell. — 13 κατὰ τῶν
 ῥωμ. BE. — 19 γεγένηται CEM.

4 ῥωμαίων τε καὶ P. — 14—16 ἐκείνων χιλιάδες κ' πρὸς
 τοὺς σαρακηνοὺς. καὶ οὕτως εὐθὺς οἱ ῥωμαῖοι τραπέντες καὶ
 πολλοὶ τραυματισθέντες καὶ σφαγέντες ἡ δικαιοκρ. P. — 21 χιλιά-
 δας ἐκ τῶν P.

Ῥωμανίαν ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰς κ' χιλιάδας τῶν προσφυγόντων Σκλάβων. ὁ δέ γε βασιλεὺς εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει καὶ ἀμεριμνήσας ἐξεβιάζετο Καλλίνικον τὸν πατριάρχην εὐχὴν ποιῆσαι, ἵνα καταλύσῃ τὴν πλησίον οὖσαν τοῦ παλατίου ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου τῶν Μητροπολίτου λεγομένην, 5 θέλων ἐν τῷ τόπῳ στῆσαι φιάλην καὶ βάθρα κτίσαι τοῦ δήμου τῶν Βενέτων, ὅπως ἐκεῖ τὸν βασιλέα δέχωνται. πρὸς 618 M. ὃν ὁ πατριάρχης ἔλεγεν ὅτι· εὐχὴν μὲν ἐπὶ συστάσει ἔχομεν, ἐπὶ δὲ καταλύσει ἐκκλησίας οὐδαμῶς παρελάβομεν. ἐπεὶ οὖν κατηνάγκασεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καὶ φονικῇ βίᾳ τὴν εὐχὴν 10 ἠπαίτει, μόγις ποτὲ ἔφη ὁ πατριάρχης· δόξα τῷ θεῷ τῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὅπερ ἀκούσας ὁ τε βασιλεὺς καὶ ὁ ἀγυρτώδης ὄχλος καὶ τὸ ἄμην ἐπιβοήσαντες κατέλυσαν παραχρῆμα τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ποιήσας τὴν φιάλην ἔκτισεν ἑτέραν ἐκκλησίαν 15 εἰς τὸ Πέτρην καὶ προσηγόρευσεν αὐτὴν τῶν Μητροπολίτου. καθ' ὃν χρόνον στασιάσας Λεόντιος ὁ πατρίκιος ἀναγορεύεται 619 M. νυκτὸς ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Βενέτων βασιλεύς. ἡμέρας δὲ γενομένης ἐξαγαγὼν Ἰουστινιανὸν εἰς τὸ ἵππικόν καὶ δινοτομήσας ἅμα καὶ γλωσσοτομήσας αὐτὸν ἐξώρισεν εἰς Χερσῶνα. 20

[κζ'. Περὶ Λεοντίου.]

Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσε Λεόντιος ἔτη γ'. ἐφ'

2—16 cf. Theoph. p. 368, 1. — 17—20 cf. Theoph. p. 368, 22. — 22—p. 732, 8 cf. Theoph. p. 370, 6.

1 μετ' αὐτῶν N. — 5 τῶν ABP τὸν D (*qui postea λεγόμενον*) τοῦ C τὴν M τὰ RV *et* E *lit. corr. ex* τῷ. — 8 ὁ *om.* PR. — ἔχομεν NP. — 9 οὐδαμοῦ B *et* recc. *quidam*. — 11 ἠπέτει CD ἠπέτει AE ὑπέτει M ἀπήτει BRV. — 13 τε *om.* BEMR. — ὄχλος] λαὸς AB. — 16 εἰς τὸ πέτρην MP εἰς τὸ πέτρην V ἐν τῷ πετρίνῳ recc. *plurique*. — τῶν ABP τὸν D τὴν M τὰ CERV. — 20 ἅμα καὶ γλωσσοτομήσας *om.* RV. — ἐν χερσῶνι RV.

1. 2 ἔχοντες καὶ τοὺς προσφύγους σκλάβους P. — 10. 11 τὴν εὐχὴν ἀπαιτοῦντος ἔφη· δόξα P. — 18 δς ἡμέρας γενομένης P. — 20 αὐτὸν *om.* P.

οὗ ἐπιστρατευσάντων τῶν Σαρακηνῶν κατὰ τῆς Ἀφρικῆς,
 τὸν Ῥωμαϊκὸν στόλον κατ' αὐτῶν ἀπέστειλεν. τῶν δὲ πολε-
 620 M. μησάντων καὶ νικησάντων αὐτοὺς κατὰ κράτος, ἀνηγόρευσαν
 ἑαυτοῖς βασιλέα Ἀψίμαρόν τινα καλούμενον. ὃς καὶ κατα-
 5 λαβὼν ἅμα τῷ συνόντι αὐτῷ λαῷ τε καὶ στόλῳ τὴν πόλιν
 εἰσῆλθε κατὰ προδοσίαν διὰ τῆς τῶν Βλαχερνῶν πόρτης, καὶ
 τὸν Λεόντιον χειρωσάμενος καὶ ῥινοτομήσας αὐτὸν ἐν τῇ
 μονῇ τῆς Δαλμάτου περιώρισεν.

[κη'. Περὶ Ἀψιμάρου.]

10 Μετὰ δὲ Λεόντιον ἐβασίλευσεν Ἀψίμαρος ὁ καὶ Τιβέριος
 ἔτη ζ'. διώνυμος γὰρ ἦν ὡς Ἰακώβ καὶ Ἰσραήλ, ὡς Ἰοθὼρ
 καὶ Ῥαγουήλ, ὡς Σίμων καὶ Πέτρος, ὡς Θωμᾶς καὶ Δίδυμος,
 621 M. ὡς Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἐκ Χερ-
 622 M. σῶνος φυγόντος καὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐλθόντος,
 15 ἀφ' οὗ καὶ λαὸν ἄπειρον εἰληφότος διὰ πολλῶν ὑποσχέσεων
 καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἐλθόντος, εἰσῆλθε σὺν ὀλίγοις ὁμοφύλοις
 διὰ τοῦ ἀγωγοῦ κατὰ προδοσίαν. ὅπερ μαθὼν Ἀψίμαρος
 εἰς Ἀπολλωνιάδα φεύγει.

[κθ'. Περὶ Ἰουστινιανοῦ τὸ δεύτερον.]

623 M. 20 Μετὰ δὲ Ἀψίμαρον ἐβασίλευσε πάλιν Ἰουστινιανὸς ὁ ῥινο-
 γλωσσότμητος ἔτη ζ'. ὃς τὸν μὲν Ἀψίμαρον κατασχὼν καὶ

11—13 Theodoret. in Num. Quaest. 16. Migne Tom. 80, 368.
 — 13—18 cf. Theoph. p. 372, 26. — 21—p. 733, 11 cf. Theoph.
 p. 375, 2.

4 ὃς καταλαβὼν C ὃς καὶ λαβὼν B ὃς παραλαβὼν D. —
 11 ἰοθὼρ V ἰόθωρ C ἰωθὼρ (i. M) EN ἰοθὼρ BR ἰόθωρ P ἰώθορ A
 ἰωθὴρ C. — 13 λεβαῖος ABV et recc. plerique. — 18 εἰς ἀπολ-
 λωνίαν διαφεύγει σφοδρῶς D διαφεύγει εἰς ἀπολλωνίαν σφο-
 δρῶς M. — 20 ῥινότμητος RV. — 21 τὸν μὲν ABP μὲν om. tell.

1 ἐπιστρατεύσαντες οἱ σαρακηνοὶ P. — 2—4 sic in P: ὁ δὲ
 λαὸς μετὰ τὸ πολεμῆσαι καὶ νικῆσαι στασιάσας ἀναγορεύει βα-
 σιλέα στρατηλάτην ἀψίμαρόν τινα καλ. — 5 αὐτῷ om. P. —
 7 αὐτὸν om. P. — 15 εἰληφῶς P. — 16 ἐλθὼν P.

κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν θριαμβεύσας ἀνείλεν, τὸν δὲ πατρι-
 ἀρχην Καλλίνικον ἐκτυφλώσας ἐξώρισεν ἐν Ῥώμῃ, ἀνθ' οὗ
 προβάλλεται Κυριακόν, τὸν ἐν τῇ νήσῳ Ἀμάστρης ἐγκλειστὸν
 ὄντα, ὡς προαγορεύσαντα αὐτῷ τὴν τῆς δευτέρας βασιλείας
 ἀποκατάστασιν. οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντων ἐκμανεῖς 5
 καὶ λυσσήσας ἀναρίθμητον πλῆθος ἔκ τε τοῦ πολιτικοῦ καὶ
 στρατιωτικοῦ συλλόγου διέφθειρεν. τοὺς μὲν γὰρ προφανῶς
 ἔσφαζεν, τοὺς δὲ νυκτὸς ἐσάκιζεν, καὶ τοὺς μὲν πρὸς ἀριστό-
 δειπνα κλητορεύων φαρμάκῳ δεινῶς τῆς παρούσης ζωῆς ἐχώ-
 ριζεν, τοὺς δὲ πρὸς ἐξορίαν δῆθεν ἐκπέμπων ἐφούρκιζεν. 10
 ὅθεν τοσοῦτον δέος κατεῖχε τὴν πόλιν ὡς καὶ τινες αὐτο-
 μολῆσαι πρὸς βαρβάρους. καὶ μέντοι καὶ Χερσωνίτας μνησι- 624 M.
 κακῶν ἀπὸ τῆς ἐξορίας αὐτοῦ στόλον ἐξώπλισε κατ' αὐτῶν
 καὶ ἀπέστειλεν. οἱ δὲ τὸν μὲν Ἰουστινιανὸν καθύβρισαν,
 τὸν δὲ ἐκεῖσε ἐξόριστον ὑπὸ Ἀψιμάρου δι' ὑπόνοιαν βασι- 15
 λείας Φιλιππικὸν υἱὸν Νικηφόρου τοῦ πατρικίου βασιλέα
 θᾶττον ἀνηγόρευσαν. ὅπερ γνοὺς ὁ τύραννος Ἰουστινιανὸς
 καὶ ἐπὶ πλεῖον θυμωθεὶς ἅμα καὶ φοβηθεὶς ἀνῆλθε μέχρι
 Σινώπης ἀκριβέστερον περὶ τούτου μαθησόμενος. τοῦ δὲ
 Φιλιππικοῦ τὴν πόλιν σὺν τῷ στόλῳ καταλαβόντος, Ἰουστι- 20
 νιανὸς πρὸς τὸν Δαματρὸν ἀπέδρα καταλειφθεὶς ὑπὸ πάντων.
 ὃν αὐτίκα Φιλιππικὸς χειρωσάμενος αἰσχρῶς ἀνείλεν.

12—14 cf. Theoph. p. 377, 22. — 14—22 cf. Theoph. p. 379, 27.

3 Κῦρον Theoph. Nic. — ἀμάστρις A ἀμάστριδος LRV. —
 ἐγκλειστον DV ἐγκληστον CM ἐγκλιστον L. — 4 προαγορεύ-
 σαντα A προαναγορεύσαντα BR. — 5 ἐκμανεῖς (-εῖς CL -ῆς A)
 ACELV. — 6 ἔκ τε] ἔκτοτε BM ἔκτοτε καὶ A. — 8 ἔσφαξεν C
 Exc. de insid. — εἰσάκιζεν C ἐσάκκιζεν DEV. — 12 χερσονίτας
 AP Exc. de ins. χερσωνίταις LRV. — 14 μὲν om. CENR. —
 15 δι' ὑπόνοιαν βασιλείας ABP Exc. de insid. om. tell. — 21 δα-
 ματρῶν CV δαμάτρυν A δαματρὴν B δαμαντρὸν vel δαμαντρυν-
 ὸν R. — καταληφθεὶς AB et D m. 2 corr.

6 λυττήσας P. — 13 στόλον ἐξοπλίσας κατ' αὐτῶν ἀπ-
 έστειλεν P.

[λ'. Περὶ Φιλιππικοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσε Φιλιππικὸς ὁ καὶ Βαρ-
 625 M. δάνης ἔτη β'. καὶ εἰσελθόντες ἀπὸ τῆς Θράκης ἐπίβουλοί
 τινες ἐξ ἐπιτροπῆς Θεοδώρου καὶ Γεωργίου τῶν πατρικίων
 5 ἐκτυφλοῦσιν αὐτὸν ἐν τῷ παλατίῳ μερενδίζοντα.

[λα'. Περὶ Ἀρτεμίου.]

Μετὰ δὲ Φιλιππικὸν ἐβασίλευσεν Ἀρτέμιος ὁ καὶ Ἀνα-
 626 M. στάσιος ἔτη β'. ὃς Θεόδωρον καὶ Γεώργιον τοὺς πατρικίους
 627 M. ἐκτυφλώσας ἐξώρισεν ἐν Θεσσαλονίκῃ. καὶ στασιάσας ὁ ἐν
 10 τῷ Ἀδραμυτίῳ λαὸς ἀναγορεύουσι βασιλέα Θεοδόσιόν τινα
 ἐκλήπτορα τῶν ἐκεῖσε δημοσίων φόρων. ὅπερ μαθὼν Ἀρτέ-
 μιος ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει κατέφυγεν. ὁ δὲ Θεοδόσιος τὴν
 πόλιν καταλαβὼν ἐν ὄχλῳ βαρεῖ διὰ τῆς τῶν Βλαχερνῶν
 πόρτης κατὰ προδοσίαν εἰσῆλθεν.

15 [λβ'. Περὶ Θεοδοσίου.]

Μετὰ δὲ Ἀρτέμιον ἐβασίλευσε Θεοδόσιος ἔτη β'. ὃς τὸν
 628 M. Ἀρτέμιον σχῆμα περιθέμενος μοναδικὸν ἐξώρισεν ἐν Θεσσα-
 λονίκῃ μηδὲν περαιτέρω τοῦτον παραβλάψας. ἐφ' ὧν χρόνων
 ἐπιστρατεύσας Μάσαλμας ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς κατὰ
 20 Ῥωμαίων καὶ πρὸς τὰ μέρη τοῦ Ἀμωρίου γενόμενος γράφει

3—5 cf. Theoph. p. 383, 10. — 8—9 cf. Theoph. p. 383, 20.
 — 9—14 cf. Theoph. p. 385, 17. — 17—18 cf. Theoph. p. 386, 10.
 — 18—p. 735, 3 cf. Theoph. p. 386, 25.

5 ἐκτυφλώττουσιν CERV. — 10 ἀδραμυτίῳ AP ἀτραμυτίῳ
 (vti m. 1 in lit.) B ἀδραμυττίῳ CDE ἀδραμιττήῳ M ἀδραμύν-
 τίῳ R ἀδραμυντείῳ V. — 17 περιθέμενον CE. — μοναχικὸν MB
 μοναχῶν C. — 18 παραβλέψας BMR et A m. 1 corr. — ἐφ' ὃν
 χρόνον CEPR ἐφ' ὃν χρόνων M. — 19 μάσαλμας PV μασαλ-
 μᾶς ABE μάλσαμας CLN βάλσαμας R. — στρατηγὸς A βασι-
 λεὺς D. — 20 ἔμοριον BDR.

πρὸς Λέοντα στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν· ἡ βασιλεία τῶν Ῥωμαίων σή ἐστιν. ἔλθῃ οὖν καὶ λαλήσωμεν τὰ πρὸς εἰρήνην, καὶ ποιῶ πάντα ὅσα θέλεις. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀποστείλας ὑπάτους καὶ λόγους εἰρήνης ποιησάμενος καὶ ὑπὸ πάντων ὡς βασιλεὺς εὐφημισθεὶς ἐπὶ τὴν Νικομήδειαν ἔρχεται μετὰ πολυοχλίας. ἐν ᾗ τὸν τοῦ Θεοδοσίου υἱὸν περιτυχὼν καὶ χειρωσάμενος μετὰ τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας πάσης καὶ τῶν ἐν τέλει ἐπισήμων ἀνδρῶν τοῦ παλατίου καταλαμβάνει τὴν Χρυσόπολιν. ὁ δὲ Θεοδόσιος λόγον ἀπαθείας παρ' αὐτοῦ λαβὼν παρεχώρησεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν 10 629 M σὺν τῷ υἱῷ κληρικὸς γενόμενος.

[λγ'. Περὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου.]

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσε Λέων ὁ Ἰσαυρος ὁ καὶ Κόνων ἔτη κε'. Θεοδοσίου γὰρ τῷ γένει Ἀδραμυτινοῦ τὰ βασιλικὰ σκῆπτρα ἐγκειρισμένου, καὶ Ἰαζὰτ τοῦ τῆς Ἀράβων 15 ἡγεμονεύοντος ἐξουσίας, δύο τινὲς θεομάχοι Ἑβραίων παῖδες οἱ αἰεὶ πάντοτε τραχηλιῶντες κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ φρουαττόμενοι τερατείαις καὶ βωμολοχίαις καὶ δαιμονιώδεσιν οἰωνίσμασι σχολάζοντες ὡς δῆθεν ἀστρολογι-

3—4 cf. Theoph. p. 390, 2. — 5—11 cf. Theoph. p. 390, 15. — 14—p. 738, 6 Epistola ad Theophilum imp. cp. 9 sqq. Migne Tom. 95, 356 C.

2 σή] σοί EP. — 3 θέλης ACM. — 5 εὐφημισθεὶς ut vid. B εὐφημεισθεὶς P εὐφημησθεὶς CDRV εὐφημηθεὶς E εὐφημιθεὶς A et fort. B ἀνευφημισθεὶς M. — 6 μετὰ πολυοχλίας om. N in mg. add. E. — 11 σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ AV. — 13 ὁ ante Ἰσαυρος om. CDEV. — 14 ἀδραμυτινοῦ CL ἀδραμυτινοῦ (ἀδρ. D) DE ἀδραμυττιανοῦ A ἀδραμυντινοῦ M ἀδραμυντηνοῦ RV ἀτραμυτινοῦ B (ἀδραμυτίου Ep.). — 15 ἰαζὰ C ἰζήδ R (ἰεζὰ Ep.). — 17 πάντοτε om. BR.

6 ἀνέρχεται P. — 13 ὁ ἡσαυρος συρογενῆς ἀπὸ ἡσαῦ τοῦ θεοστρυγοῦς, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἡσαυρία χώρα τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε, καταγόμενος καὶ ἡσαυρος λεγόμενος P. — 14 Θεοδοσίου — p. 738, 9 om. P. Quae sequuntur alio ordine et partim ex aliis fontibus desumpta narrantur.

κὴν τινα μεταδιώκοντες ἐπιστήμην καταλαμβάνουσι τὴν τῶν
 Ἀράβων βασιλικὴν αὐλήν, καὶ δὴ καταμηνύονται τῷ προο-
 ρηθέντι Ἰαζὰτ καὶ τούτῳ χρησμοδίας πολυευζωίας καὶ πολυ-
 χρονίου διαμονῆς μυοῦνται, εἴ γε ἄρα τὴν τῶν Χριστιανῶν
 5 καταρράξαι διακόσμησιν δυνηθείη τὸν τε τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ θεανδρικὸν χαρακτῆρα καὶ τῆς αὐτὸν τεκού-
 σης θεομήτορος ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων ἀπαλειψαι.
 καὶ δὴ ὁ φιλόζωος ἐκεῖνος καὶ χοιρόβιος ἄνθρωπος ὑπή-
 κουσε τῇ συμβουλῇ τῶν ἀπατεώνων καὶ πάσας τὰς τῆς
 10 ἐώας ἐκκλησίας διεσάλευσεν ἐν πάσῃ τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ. ἀλλ'
 ἠπατήθη ὁ δέλαιος. οὐπω γὰρ ἐνιαυτοῦ πληρωθέντος, καὶ
 τοῦτον ἡ θεία δίκη μετεχειρίσατο, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ διαδεξά-
 μενος τὴν ἡγεμονίαν αὐτοῦ τούτους ἠβουλήθη ὡς ψευδο-
 630 M. μάντας ἀποκτεῖναι. οἵτινες φοβηθέντες ὥχοντο ἀνακάμ-
 15 ψαντες πάλιν ἐν τοῖς Ἰσαυρικοῖς μεθορίοις. εἶτα εἰς πηγὴν
 τινὰ που ἀναψυχόντων αὐτῶν, ἰδοὺ νεανίσκος τις τοῦνομα
 Λέων καλὸς τῷ εἶδει, ὡραῖος τῷ προσώπῳ, εὐμήκης τῷ σώ-
 ματι, βάνυστος τὴν τέχνην ἐξ αὐτῆς τὴν ζωὴν ποριζόμενος,
 καὶ δὴ ἐκ τοῦ ὑποζυγίου τὸν φόρτον περιελόμενος ἐκάθισε
 20 καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ πηγῇ. ὦρα ἦν ὥσει ἕκτη. εἶτα οἱ τῶν
 ἐγγαστριμύθων μύσται μυοῦνται αὐτῷ τοῦ κατάρξαι αὐτὸν
 τῆς Ῥωμαϊκῆς βασιλείας τῶν σκήπτρων. καὶ δὴ τοῦ Λέοντος
 ἀναβαλλομένου καὶ διαποροῦντος πρὸς τὸ ἀκρότατον τῆς
 ἑαυτοῦ εὐτελείας ἀφορῶντος, ὅρκους πληροφορεῖται ὑπὸ τῶν
 25 μισοχρίστων ὅτι ταῦτα οὕτω δεῖ γενέσθαι. καὶ δὴ αἰτοῦνται
 αὐτὸν ὀρκωμοσίους λόγους πληροφορηθῆναι παρ' αὐτοῦ, ἵν',
 εἰ ἄρα γε εἰς πέρας τοῦτο ἄγοιτο, πᾶν εἴ τι οὖν αἰτηθείη

3 ἰζηθ R. — πολυζωίας B εὐζωίας L. — πολυχρόνου A Ep.
 — 12 μετεχειρήσατο ACDE μετεχειρώσατο R (ἐχειρώσατο Ep.).
 — 13 ψευδομάντεις BLR Ep. — 15 εἶτα om. N. — 19 περιελώ-
 μενος AM περιαλώμενος B ἐλόμενος CR. — 25 δεῖ] δὴ ACMV. —
 26 ὀρκωμοσίους λόγοις BM ὀρκωμοσίας λόγους recc. plerique (ὀρ-
 κωμοσίας λόγοις Ep.). — ἵν'] ὅν A om. C. — ἄρα ACN et recc.
 quidam. — 27 γε om. AN. — οὖν εἴ τι AB. — αἰτηθῇ V et
 recc. quidam.

παρ' αὐτῶν ἀνυπερθέτως δοθῆναι αὐτοῖς παρ' αὐτοῦ. ἦν δὲ πλησίον ναὸς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου. καὶ εὐθὺς ἐτοιμότατα εἰσελθὼν ὁ βάνανσος Λέων καὶ περικρατῆς γενόμενος τῶν ἱερῶν καγκέλλων τοῦ θυσιαστηρίου δέδωκεν ἑγγυητὴν τὸν μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἐστῶτων τῶν 5 Ἰουδαίων ἐν τοῖς πυλῶσι τοῦ ναοῦ καὶ δεχομένων τὸν ὄρκον παρ' αὐτοῦ. καὶ αὐθις ὥχeto ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. ἦν δέ τις τῶν ἀνατολικῶν στρατηγίας τὴν ἡγεμονίαν περιέπων πα- τρίκιος τοῦνομα Σισίννιος στρατολογίαις τὴν χώραν περι- πολεύων. ἐν οἷς καὶ Λέων ὁ βάνανσος στρατολογηθεὶς ἐν 10 ὀλίγῳ χρόνῳ εἰς προκοπὴν μεγάλην ἀναβιβάζεται σπαθαρικῶ ἀξιώματι προχειρισθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. καὶ δὴ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἐσπέρια μέρη ἐκπεμφθεὶς εἰς Καμπανίαν καὶ Ἀμάλφην καὶ Νεάπολιν, τηνικαῦτα βαρβα- ρισάντων, καταλαβὼν δὲ τὰ ἐκεῖσε ἐν πλωτηρσίοις δρόμῳσι 15 τὸν ἀριθμὸν ρκ' καὶ τροπαιοφόρῳ νίκη τὴν εἰρήνην βρα- 631 M βεύσας καταλαμβάνει τὰ βασίλεια, καὶ αὐθις ὑπὸ τῶν στρα- τιωτῶν ἀναγορεύεται βασιλεύς. καὶ δὴ Θεοδόσιος ὁ πρῶ- τος βασιλεὺς προὔπαντ' αὐτῷ καὶ ἄρας τὸ στέφος ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς περιτίθῃσι τῷ Λέοντι. περιβοήτου δὲ ἐπ' 20 εὐφημίαις γενομένου τοῦ Λέοντος, ἰδοὺ οἱ φαρμακοὶ Ἰου- δαῖοι δρομαῖοι εἰσελαύνουσιν εἰς τὰ βασίλεια, εἴτα ὑπὸ τοῦ νέου ἄνακτος δεξιολαβηθέντες τὴν ὀφειλὴν ἀποτιννύουσιν ἀσυγχώρητα. τοῦ δὲ ἐτοίμως ταύτην ἐπαγγελλομένου ἀπο- διδόναι, ἀποκριθέντες εἶπον οἱ θεομάχοι· τοῦτο αἰτούμεθα 25

4 καγκέλων E καγγέλλων B καγγέλων recc. plerique. — 8 τις] τῆς EM et D m. 2 ex τις corr. τις om. A. — 9 σισίννιος C et recc. quidam. — 12 προχειρισθεὶς AB Ep. τιμηθεὶς rell. — 14 ἀμάλφιν A (ἀμαλφίαν Ep.). — 15 πλωτηρσίοις (πλωτ. B) AB (πλωτορ- σίοις Ep.) πλωτῆρσι rell. — 16 τροπαιοφόρῳ (τροφαιοφό com- pendio scr. B) νίκη τὴν AB τροπαιοφόρον νικητικὴν (νικητὴν CR) rell. (τροπαιοφόρον νίκην Ep.). — 17 αὐθις] εὐθὺς Ep. — 19 προσυπαντ' CE et recc. quidam (rell.: προσυπαντήσας). προσ- απαντ' N. — 20 ἑαυτοῦ] αὐτοῦ BC. — 21 φαρμάκοι ACD. — 24 διδόναι B Ep. — 25 οἱ θεομάχοι εἶπον AB. — εἶπαν CDE.

παρά σου, κράτιστε βασιλεῦ, ἵνα τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ναζωραίου
 Χριστοῦ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας ἐκ πάσης ἐκκλησιαστι-
 κῆς ἱστορίας ἀπαλείψῃς. καὶ τοῦτο ποιῶν μέλλεις βασιλεύειν
 ἄχρι χρόνων ἑκατὸν ἐν τῇ γενεᾷ σου. ὁ δὲ εὐήθης καὶ ἀστήρι-
 5 κτος τῇ πίστει ὥσπερ ὑπὸ ὄψεων τοῖς δυσὶ μυκτῆρσι πιεζόμενος
 ἐτοιμότατα τὸ αἰτηθὲν ἐπιτελεῖν ἐπαγγέλλεται. ὦ τῆς ἀνοίας,
 ὦ τῆς φρενοβλαβείας. ὁ χριστιανικώτατος βασιλεὺς Ἑβραίοις
 ὑπόσπονδος ὤφθη, ὁ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλικῆς δυναστείας
 ὑπὸ Θεοῦ ἐγκεχειρισμένος ὑπὸ θεομάχων ἀνδρῶν τερατεύεται.
 10 Ἐκμανεῖς οὖν κατὰ τῆς ὀρθῆς τε καὶ ἀρχαιοτάτης πί-
 στεως μεταστειλάμενος τὸν αἰόδιμον Γερμανὸν τὸν πατριάρχην
 ἤρξατο προστρέβεσθαι αὐτῷ καὶ μέμφεσθαι πάντας τοὺς πρὸ
 632 M. αὐτοῦ βασιλεῖς καὶ ἀρχιερεῖς καὶ πάντας τοὺς Χριστιανούς ὡς
 εἰδωλολατρήσαντας ἐπὶ τῇ προσκυνήσει τῶν ἁγίων εἰκόνων.
 15 ὁ δὲ μέγας ἔφη Γερμανός· ἀκουσον, ὦ βασιλεῦ. τοῦ μὲν
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ σαρκὸς ἐπιφανέντος καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφέντος καὶ πᾶσιν ὁραθέντος (πάν-
 τες γάρ, φησὶν, εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν),
 πᾶσα εἰδωλολατρεία ἐκποδῶν γέγονε καὶ πᾶν ἄγαλμα εἰδωλι-
 20 κὸν ἐξηφάνισται. καθὼς καὶ προαναφωνῶν Ζαχαρίας ὁ προ-

10—14 cf. Theoph. p. 407, 15 et 406, 25. — 15—p. 739,
 11 Stephani Diaconi Vita Stephani Junioris Migne Tom. 100,
 1084 C. — 17 Hebr. 8, 11.

1 κράτιστε βασιλεῦ παρὰ σοῦ AR. — 10 ὀρθῆς πίστεως καὶ
 ἀρχ. (om. τε) A ὀρθ. καὶ ἀρχαιτάτης (sic) πίστεως (om. τε) B
 ὀρθῆς πίστεως (om. τε καὶ ἀρχ.) C. — 13 ἀρχιερεῖς] πατριάρχας
 LRV. — τοὺς om. ADE. — 14 εἰδωλολατρήσαντας (-ίσαντας A)
 ABP Theoph. εἰδωλολάτρας rell. — ἐπὶ BP Theoph. ἐν rell. —
 15 ὦ βασιλεῦ CLPV ὦ om. rell. Steph. — 17 ἀναστραφέντος AB.
 — 18 γάρ φησιν εἰδ. με LP γάρ εἰδ. μέ φησιν (ἔφη R) RV
 φησιν om. rell. — ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ (καὶ om. B) ἕως μεγά-
 λου, πᾶσα BP. — 20 ἡφάνισται (-στε A) AB.

10 οὖν ὁ ἀλάστωρ κατὰ P. — 11—12 καὶ τὸν θεῖον Γερμ.
 μεταστειλάμενος ἤρξατο P. — 13 ἀρχιερεῖς καὶ χριστιανούς λαούς
 ὡς P Theoph. — 14 ἁγίων om. P. — 19 εἰδωλική λατρεία P Steph.
 — 20 ὁ προφήτης om. P.

φήτης ἔφη· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος
 Σαβαώθ, ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς
 γῆς καὶ οὐκέτι αὐτῶν ἔσται μνεῖα. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτοῦ πρὸς
 ἡμᾶς συναναστροφῆς καὶ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ διδασκαλίας
 ἕως τοῦ νῦν παρῆλθον ἔτη ψλς', καὶ οἱ ἐν τοσούτοις ἔτεσι 5
 διαπρέψαντες πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας ὀρθό-
 δοξοι οὐδὲν τοιοῦτον περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐνενόησαν
 ἢ ἐλάλησαν. ἐξ ἀρχῆθεν γὰρ μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰς
 οὐρανοὺς ἀνάληψιν ἡ εἰκονικὴ ὄρασις ἀνετυπώθη. παρὰ
 τε γὰρ τῆς αἱμόρρου εἰς τὴν ἐπ' αὐτὴν γεγονυῖαν θαυμα- 10
 τουργίαν ἡ τοῦ Χριστοῦ εἰκὼν ἐστηλογραφήθη. περὶ ἧς
 εἰκόνοσ Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ ἐν βιβλίῳ
 ἑβδόμῳ οὕτως ἔφη· ἐπειδὴ τῆσδε τῆς πόλεως τῆς Φιλίππου
 Καισαρείας, ἣν Πανεάδα Φοίνικες προσαγορεύουσιν, εἰς μνή-
 μην ἦλθον, οὐκ ἄξιον ἡγησάμην παρελθεῖν διήγησιν καὶ 15
 τοῖς μεθ' ἡμᾶς μνημονεύεσθαι ἄξιαν. τὴν γὰρ αἱμορροοῦ-
 σαν, ἣν ἐκ τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων πρὸς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
 τοῦ πάθους ἀπαλλαγὴν εὗρασθαι μεμαθήκαμεν, ἐνθένδε
 ἔλεγον ὁρμᾶσθαι τὸν τε οἶκον αὐτῆς ἐπὶ τῆς πόλεως δει-
 κνυσθαι καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ σωτῆρος εἰς αὐτὴν εὐεργεσίας 20
 θαυμαστὰ τρόπαια παραμένειν. ἐστάναι γὰρ ἐφ' ὑψηλοῦ

1 Zach. 13, 2. — 11—p. 740, 15 Euseb. H. eccl. 7, 17; 18.

6 διαπρέψαντες ABP et recc. quidam διαλάμψαντες L δια-
 τρίψαντες rell. (περιελθόντες Steph.). — 7 τοιούτων AL. — ἐνό-
 ησαν DL. — 8 ἐξαρχῆθεν AN. — τοῦ χριστοῦ ABLP et recc.
 quidam Steph. τοῦ om. rell. — 10 ἐπ' αὐτὴν ANP ἐπ' αὐτῇ
 BCELV Steph. ἐπ' αὐτῆς R. — 12 ἐκκλησ. αὐτοῦ ἱστορία AB.
 — 12. 13 ἐν ἑβδόμῳ βιβλίῳ N ἐν βίβλῳ ἑβδόμῳ RV. — 14 πα-
 νιάδα ACEN. — 17 πρὸς] πρὸ CB et fort. D in quo πρὸς m. 2
 corr. vid. — 18 εὗράσθαι C εὐρᾶσθαι ALNRV. — ἐνθεν δὲ AC
 ἐνθένθεν B.

4 καὶ τῆς τῶν P Steph. — 6—7 διαπρέψ. πατέρες ὀρθόδοξοι
 ὄντες οὐδὲν τοιοῦτόν τι P (Similiter Steph.). — 11 sqq. Locum
 Eusebii om. P.

λίθου πρὸς μὲν ταῖς πύλαις τοῦ αὐτῆς οἴκου γυναικὸς ἐκ-
τύπωμα χάλκεον ἐπὶ γόνυ κεκλιμένον καὶ τεταμέναις ἐπὶ τὸ
πρόσθεν ταῖς χερσὶν ἱκετενούσῃ ἐοικός, τούτου δὲ ἄντικρυς
ἄλλο τῆς αὐτῆς ὕλης ἀνδρὸς ὀρθιον σχῆμα διπλοῖδα κοσμίως
5 περιβεβλημένον καὶ τὴν χεῖρα τῇ γυναικὶ προτεῖνον, οὗ παρὰ
τοῖς ποσὶν ἐπὶ τῆς στήλης αὐτῆς ξένον τι βοτάνης εἶδος
633 M. φύειν, ὃ μέχρι τοῦ κρασπέδου τῆς τοῦ χαλκοῦ διπλοῖδος
ἀνιὸν ἀλεξιφάρμακόν τι παντοίων νοσημάτων τυγχάνειν.
τοῦτον δὲ τὸν ἀνδριάντα εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ φέρειν ἔλεγον,
10 ἔμεινε δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, ὥς καὶ ὅψει παραλαβεῖν ἐπιδημή-
σαντας αὐτοὺς τῇ πόλει. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν τοὺς πάλαι
ἐξ ἐθνῶν εὐεργετηθέντας πρὸς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ταῦτα
πεποιημέναι, ὅτε καὶ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ τὰς εἰκόνας
Πέτρου καὶ Παύλου καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ Χριστοῦ διὰ χρω-
15 μάτων ἐν γραφαῖς σωζομένους ἱστορήσαμεν.

Πάλιν οὖν ὁ θεοφόρος Γερμανὸς πρὸς τὸν ἀνήμερον
ἔφη λύκον· ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἑδέσῃ τῇ πόλει ἡ ἀχειροποίητος
εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ παράδοξα ἐργαζομένη θαύματα, ἣν αὐτὸς
ὁ κύριος ἐν σουδαρίῳ τῆς οἰκείας μορφῆς τὸ εἶδος ἐναπο-
20 μαζάμενος διὰ Θαδδαίου τοῦ ἀποστόλου σώζουσιν τὸν χα-
ρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς αὐτοῦ Ἀυγάρῳ τοπάρχῃ
τῆς Ἑδεσηνῶν πόλεως ἀπέστειλε καὶ τὴν νόσον αὐτοῦ ἰάσατο.

16 — p. 741, 8 Composita e Vita Stephani Migne 1085 A et
Epistola ad Theophilum cp. 5 Migne 352 B et cp. 4 Migne 349 C.

1 τοῦ αὐτῆς οἴκου CERV Eus. τοῦ ἐαυτῆς οἴκου N τοῦ
οἴκου αὐτῆς A τοῦ οἴκου τῆς αὐτῆς B τοῦ οἴκου τῆς αὐτῆς
γυναικὸς L. — 3 ἱκετενοῦσι CM ἱκετενούσης L ἱκετεύουσιν B
ἱκετενούσαις R. — 6. 7 φύειν εἶδος CM. — 8 τυγχάνει NR. —
9 δὲ] οὖν BN (om. Eus.). — 15 σωζομένας LR et D m. 2. —
17 ἔστι] ἔστη ACM. — ἐδέσση AELMV αἰδέσση B. — 22 ἐδεση-
νῶν ER αἰδεσηνῶν B ἐδεσινῶν CLN ἐδεσσηνῶν V ἐδεσινῶν A.

16 — p. 741, 5 sic in P: μεθ' ἧς ἀχειροποίητος ἐν ἐδέσῃ τῇ
πόλει, καὶ μέντοι καὶ ἡ παρὰ τῷ εὐαγγελιστῇ λουκᾷ ἱστορηθεῖσα τῆς
θεομήτορος ἀπὸ ἱεροσολύμων πρὸς θεόφιλον (sola Stephani verba,
omissis iis quae supra ex epistola ad Theophilum admixta sunt).

καὶ μέντοι καὶ ἡ παρὰ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ
 ἱστορηθεῖσα τῆς πανάγνου καὶ θεομήτορος ἔτι ζωῆς αὐτῆς
 ἁγία εἰκὼν καὶ πεμφθεῖσα ἐν Ῥώμῃ πρὸς Θεόφιλον, πρὸς
 ὃν καὶ τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων ἀπ-
 έστειλεν. ἥτις καὶ ἕως τοῦ νῦν θαυματουργεῖ. διὸ δὴ καὶ 5
 αἱ ἕξ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι ταύτας εὐροῦσαι προσκυνουμένας
 καὶ τιμωμένας ἀπεδέξαντο καὶ οὐδὲν περὶ αὐτῶν ἐλάλησαν
 ἐναντίον. πλήν οὖν τὴν μὲν καθαίρεσιν τῶν ἱερῶν εἰκόνων
 ἀκούομεν μέλλειν ἔσεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς σῆς βασιλείας.
 τοῦ δὲ καταναγκάσαντος αὐτὸν ἐπὶ ποίας εἰπεῖν βασιλείας 10
 καὶ ἀκούσας· ἐπὶ Κόνωνος, ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὄντως ἐγὼ
 εἰμι καὶ οὕτω παιδιόθεν ἐκλήθην. καὶ ὁ μέγας Γερμανὸς
 ὑπολαβὼν ἔφη· μὴ γένοιτο, δέσποτα, διὰ τῆς σῆς βασιλείας
 πραχθῆναι τὸ κακὸν τοῦτο καὶ θεοστυγές. ἀντιχρίστου γάρ
 ἔστι πρόδρομος ὁ τοῦτο πληρῶν καὶ τῆς ἐν σαρκὶ τοῦ θεοῦ 15
 λόγου ἐπιδημίας ἀνατροπεὺς καὶ ἀντίδικος. ὁ δὲ θεομάχος
 τύραννος ταῦτα ἀκούσας καὶ ὡς λέων βρύξας αὐτίκα καὶ 634 M.
 σφόδρα χαλεπήνας ἀτίμως τὸν δίκαιον ἐξήλασεν εἰδωλο-
 λάτρεν ἀποκαλέσας, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ θάπιδας τῶν βασι-
 λείων ἐξελαύνει.

70

8—16 cf. Theoph. p. 407, 18. — 16—20 Vita Stephani Migne 1085 B?

1 καὶ εὐαγγελιστοῦ om. CN. — 4 ἀπέστειλεν ACMR ἐπέ-
 στειλεν BDELV. — 5 τοῦ om. CV. — 6 αἱ om. PV. — 8 ἁγίων
 BLR. — 9 ἔσεσθαι μέλλειν AB μέλλειν om. L. — 11 ἀκούσας
 ὅτι ἐπὶ codd. praeter AP et recc. quosdam. — κόνωνος DP
 κόνονος recc. plerique. — 12 παιδιόθεν PV. — 13 ὑπολαβὼν
 om. N.

8 οὖν] οἶον P. — 10 καταν. εἰπεῖν αὐτὸν ἐπὶ τίνος βασι-
 λείας P Theoph. — 12 μέγας om. P. — 14 πραχθῆναι] τελε-
 σθῆναι P Theoph. — 15 καὶ τῆς ἐνσάρχου καὶ θείας οἰκονομίας
 ἀνατροπεὺς καὶ ἀντίδ. P Theoph. — 16—20 sic in P: ὁ δὲ κα-
 κοῦργος οὐδὲν ἥττον θηριώδη τὴν γνώμην ἔχων ἢ τὴν προσ-
 ηγορίαν ἀκούσας ταῦτα καὶ ὡς λέων αὐτίκα βρύξας καὶ σφ. χαλ.
 ἀτίμως αὐτὸν ἐξήλασεν εἰδωλ. ἀποκαλέσας (om. καὶ ταῖς — ἐξ-
 ελαύνει) P.

Φασὶ δὲ τινες καὶ τοῦτο πιστότατοι ἄνδρες, ὅτι πρὸς τῇ
 Βασιλικῇ καλουμένην κινστέρνην τῇ οὔσῃ πλησίον τῶν Χαλκο-
 πρατείων παλάτιον ἦν σεμνόν, ἐν ᾧ ὑπῆρχε κατὰ τύπον ἀρ-
 χαῖον οἰκουμενικὸς διδάσκαλος ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἑτέρους
 5 μαθητὰς αὐτοῦ καὶ συλλήπτορας προύχοντας ἄνδρας τὸν
 ἀριθμὸν ιβ' πᾶσαν ἐπιστήμην μετερχομένους καὶ τὰ ἐκκλη-
 σιαστικὰ κρατύνοντας δόγματα, βασιλικὰς διαίτας καὶ βίβλους
 ὡσαύτως ἔχοντας, ὧν οἱ βασιλεῖς ἄνευ βουλῆν ἢ γνώμην
 οὐκ ἐθέσπιζον. τούτους ὁ ἀγριώτατος θῆρ καὶ δυσώνυμος
 10 βάνανσος προσκαλεσάμενος ἐπειρᾶτο πείθειν συνθέσθαι αὐτοῦ
 τῇ ἀθείᾳ. τῶν δὲ τοῦτο μὴ καταδεξαμένων, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
 ἐλεγξάντων αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, προσέταξε συρομένους αὐτοὺς
 ἀτίμως ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τοῦ διδασκαλείου αὐτῶν ἐγκλει-
 σθῆναι. τούτου δὲ γενομένου τῇ νυκτὶ πάλιν ἀποστείλας
 15 ὁ ἀνήμερος δράκων νυκτεπάρχους τινὰς καὶ ἀπηνεῖς ἄνδρας
 προσέταξε συναχθῆναι πλῆθος ξύλων καὶ τούτων ὑπαφθέν-
 των κατακαῆναι τοὺς ἄνδρας σὺν τῶν οἰκημάτων καὶ τῶν
 βιβλίων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῖς ὑπαρχόντων. οὗ γενομένου
 πάντες ἄρδην κατεφλέχθησαν. ἔκτοτε οὖν ἡ τῶν ἐπιστημῶν
 20 γνῶσις ἐν Ῥωμανίᾳ ἐσπένισε τῇ τῶν βασιλευόντων γνωσι-
 μάχων ἀπονοίᾳ μειουμένη ἕως τῶν ἡμερῶν Μιχαὴλ καὶ
 Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν καὶ πιστῶν βασιλέων.

1—22 cf. Codinus de aedificiis p. 83.

2 κινστέρνη BMRV κινστέρνη L κιστέρνη ut vid. m. 1 D.
 γιστέρνη A γηστέρνη E et m. 2 D. γεστέρνη C. — χαλκοπρα-
 τίων ABM et recc. quidam. — 3 κατὰ τὸν τύπον ἀρχ. recc.
 quidam κατὰ τὸν ἀρχ. τύπον recc. tell. ἀρχαῖον om. M. — 4 ἐταί-
 ρους A. — 8 βουλῆν ἢ γνώμην A βουλῆν καὶ γνώμην CELNV
 βουλῆς ἢ γνώμης B βουλῆς (αὐτῶν add. nonnulli) καὶ γνώμης R.
 — 10 αὐτῷ N. — 13 διδασκαλίου BCN. — 17 σὺν] μετὰ BRV.
 — 18 τῶν λοιπῶν τῶν BV λοιπῶν τῶν L. — 19 ἐπιστημῶν A
 ἐπιστίμων C ἐπιστημόνων R.

1—22 om. P aliaque inserit seorsim edenda.

Ἐν τούτοις ἐξουσιαστικῶς ἅμα καὶ δυσσεβῶς τῆς αἵρέ-
 σεως ἀπάρχεται καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Χαλκῆς πύλης τοῦ παλα- 635 M.
 τίου εἰκόνα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατεάξας καὶ
 σιλέντιον ἀσεβείας κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων ποιήσας προσ-
 καλεῖται πάλιν τὸν τίμιον Γερμανὸν οἰόμενος πείθειν αὐτὸν 5
 ὑπογράψαι κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων. ὁ δὲ μηδ' ὅλως εἴξας
 τῇ θωπείᾳ ἢ τῇ ἀπειλῇ τοῦ ἀλάστορος θεὸς τὸ ὠμόφορον
 ἀπετάξατο τὴν ἱερωσύνην καὶ οὕτως ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.
 ὁ δὲ θεομάχος ἀντ' αὐτοῦ χειροτονεῖ Ἀναστάσιον πρεσβύ-
 τερον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας συνθέμενον κατὰ τὴν ἀσεβῇ 10
 αὐτοῦ βουλήν πάντα ποιεῖν. πᾶσαν δὲ εἰκονικὴν ἀνατύ-

1—3 Stephanus Vita Stephani Migne 1085 C. — 3—11 cf. Theoph. p. 408, 32. — 11 — p. 744, 10 cf. Theoph. 409, 14 et 404, 5.

2 τοῦ παλατίου πύλης P τοῦ παλατίου om. R. — 4 σιλέν-
 τειον V σελέντιον B et recc. quidam Theoph. λεόντιον C recc.
 alii λέντιον recc. nonnulli. — 5 τίμιον AB ὅσιον CENV et recc.
 quidam ἁγιον recc. alii (ἁγιώτατον Theoph.) om. P. — 6 ἁγίων
 ADV. — 7 ὠμόφορον BV ὁμόφορον P ὁμόφορον CN ὠμοφόριον
 (ὁμ. A) A et recc. quidam. — 9 ἀντ' αὐτοῦ χειροτονεῖ AB χειρο-
 τονεῖ ἀντ' αὐτοῦ CDEV et recc. plerique. ἀντ' αὐτοῦ post πρε-
 σβύτερον ins. M om. recc. nonnulli.

1 ἐν τούτοις οὖν ἐξ. P Steph. — δυσσ. δραξάμενος ὁ τύραν-
 νος τῆς αἵρ. καὶ τὴν P Steph. — 3 καταξέσας P (κατενέγκας
 Steph.). — 4 ἀσεβείας om. P Theoph. — 5 πάλιν καὶ τὸν P
 Theoph. — 6 Post εἰκόνων alia ins. P. — 8 ἀπετάξατο (m. 2
 ex ἀπετάξω) τὴν ἱερ. ἐπιδοὺς τὸ ὁμόφορον καὶ εἰπὼν μετὰ πολ-
 λούς διδασκαλικούς λόγους· ἐγὼ βασιλεῦ χωρὶς οἰκουμενικῆς συν-
 ὁδου καινοτομησαί πίστιν οὐ δύναμαι, καὶ οὕτως P Theoph. —
 9—p. 744, 10 sic in P: ὁ δὲ θεομ. ἀντεχειροτόνησεν ἀναστ. τὸν
 ψευδώνυμον μαθητὴν καὶ σύγκελλον τοῦ θείου γερμανοῦ ὡς
 συνθ. τῇ αἵρέσει αὐτοῦ διὰ φιλαρχεῖαν καὶ φιλαργυρίαν. ὅθεν
 γρηγόριος ὁ ἱερὸς πρόεδρος ῥώμης τὸν μὲν ἀναστάσιον ἀνεθεμά-
 τισεν, τὸν δὲ τύραννον ὡς ἀσεβοῦντα δι' ἐπιστολῆς ἀπήλεγξε
 καὶ μέντοι καὶ τὴν ῥώμην σὺν πάσῃ τῇ ἰταλίᾳ τῆς βασιλείας
 αὐτοῦ παρενθὺς ἀποστήσας τοὺς φόρους ἐκώλυσεν. ἐφ' οἷς ὁ δυ-
 σώνυμος καὶ ἀλητήριος ἐκμανεῖς μᾶλλον καὶ πλεον κατὰ τῶν
 ὀρθοδόξων ἐπιτείνας διωγμὸν πολλοί τε κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ καὶ
 λαϊκοὶ τῆς ἀληθείας ὑπερεκινδύνευσαν. Eadem fere Theoph.

πῶσιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς
 θεομήτορος καὶ πάντων τῶν ἁγίων κατέστρεψε καὶ κατέκαυσε
 636 M. καὶ διωγμὸν μέγαν ἐγείρας πολλοὺς ἱερεῖς καὶ μονάζοντας
 καὶ λαϊκοὺς διαφόροις τιμωρίαις καὶ θανάτοις ὑπέβαλεν. διὰ
 5 ταῦτα οὖν καὶ ὁ τῆς μεγάλης Ῥώμης πρόεδρος Γρηγόριος
 τὴν τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὑποταγὴν ἐκτιναξάμενος τὸ αἵρε-
 τικὸν αἶσχος ἀποδιδράσκει σπονδὰς εἰρηνικὰς εἰς τὴν τῶν
 Φράγγων ὑποταγὴν εἰσδεξάμενος σὺν πάσῃ τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ
 τοὺς φόρους εὐθὺς κωλύσας τὸν Ἀναστάσιον καὶ τοὺς σὺν
 10 αὐτῷ ἀνεθεμάτισεν.

Ἐφ' ὧν χρόνων σεισμὸς ἐγένετο μέγας καὶ φοβερώτατος,
 καὶ ἐπτώθησαν ἐκκλησίαι πολλαὶ καὶ οἴκοι τὰ τε χερσαῖα
 τῆς πόλεως τείχη καὶ φρούρια πολλὰ καὶ χωρία τῆς Θράκης.
 καὶ τέθνηκε λαὸς ἀναρίθμητος, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο ἐπὶ χρόνους
 15 δύο, ὥστε καὶ τὴν θάλασσαν τῶν ἰδίων ὄρων ἔν τισι τόποις
 ὑποχωρῆσαι. ἐν τούτοις ὁ παμμίκτος καὶ ἀλάστωρ Λέων
 ὁ βάνανσος ὡς ἄνθρωπος ἀποθνήσκει δυσεντερικῶς καὶ ὡς
 εἰς τῶν ἀρχόντων πέπτωκεν.

637 M. Ὁ οὖν Μάσαλμας, καθὼς ἀνωτέρω εἴρηται, τὴν Ἀβυδον

11—16 cf. Theoph. p. 412, 6. — 16—18 Epistola ad Theophilum cp. 12 Migne 360 B. — 17 Psalm. 81 (82), 7. — 19—p. 745, 8 cf. Theoph. p. 395, 15.

1 ἡμῶν post σωτῆρος om. et post θεοῦ ins. A. — ἰησοῦ om. AD. — 4 ὑπέβαλλεν AM. — 6 τὸ αἵρ. αἶσχος ἀποδιδράσκει v. 8 post εἰσδεξάμενος ins. AB. — 8 φραγγῶν D et recc. quidam φαράγγων C et ut vid. m. 1 A, in quo ante ρ littera erasa. φράγκων recc. alii φράγγκων M. — 11 ἐφ' ὃν χρόνον ACEMP καθ' ὃν χρόνον V. — 18 ἀρχόντων] ἀνθρώπων MR. — 19 μασαλμᾶς A μάλσαβας B.

11 γενόμενος P. — 12 καὶ ante ἐπτώθησαν om. P. — πλεῖσται P (om. Theoph.). — 13 τῆς πόλεως om. P. — πολλὰ om. P Theoph. — 16 Post ὑποχωρῆσαι P alia e Theophane desumpta addit. — 16—18 sic in P: ἀπέθανε δυσεντερικῶς ὁ δύστηνος ψυχῇ καὶ σώματι. — 19—p. 746, 6 post ἔτη κε' p. 735, 14 inserit P. — 19 ὁ οὖν μ. ἐν τῇ ἀσίᾳ παραχειμάσας ἐξεδέχετο τὰς τοῦ λέοντος ὑποσχέσεις, μηδὲν δὲ παρ' αὐτοῦ δεξάμενος καὶ γνοὺς ὅτι ἐνεπαίχθη τὴν Ἀβυδον καταλ. P Theoph.

καταλαβὼν καὶ ἀντιπεράσας λαὸν ἄπειρον καὶ πρὸς τὴν πόλιν
 ἐξορμήσας γράφει πρὸς Σουλεϊμᾶν τὸν πρωτοσύμβουλον ἔλθειν
 ἐν τάχει μετὰ τοῦ στόλου. καὶ τῇ μὲν ιε' τοῦ Αὐγούστου
 μηνὸς παρακαθίσας τὴν πόλιν καὶ τὸ χερσαῖον τεῖχος περι-
 χαρακώσας ἐλυμαίνετο σφόδρα τὰ Θρακῶα μέρη, τῇ δὲ α' 5
 τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἀνέβαλεν ὁ Σουλεϊμᾶν ἔχων παμ-
 μεγέθεις ναῦς καὶ πολεμικὰς τειχήρεις καὶ δρόμοντας μεγά-
 λους πάνυ χιλίους ὀκτακοσίους. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰς ἐμπυ-
 ρίους ναῦς κατ' αὐτῶν ἐκπέμψας πυρρῶα τοὺς ἐποίησε τὰς
 πλείστας καὶ φοβεράς ναῦς ἐκείνας. αὐτίκα γοῦν αἱ μὲν 10
 εἰς τὰ παράλια τείχη πυρπολούμεναι προσαπερρίφησαν, αἱ
 δὲ εἰς τὸν βυθὸν αὐτάνδρῳι συνωθούμεναι κατεποντίσθησαν,
 ἕτεραι δὲ μέχρι τῆς Ὀξείας νήσου καὶ Πλατείας ἀπηνέχθησαν
 καταφλεγόμεναι. κἀντεῦθεν τὸν οἱ μὲν τῆς πόλεως θάρσος
 ἔλαβον, οἱ δὲ πολέμιοι κατέπτηξαν μεγάλως καὶ ἐξελύθησαν. 15
 τῷ δὲ ἐαρινῷ καιρῷ λοιμικὴ νόσος εἰς αὐτοὺς ἐνσκήψασα
 μετὰ λιμοῦ πλῆθος ἀναρίθμητον ἐξ αὐτῶν διέφθειρεν. ἐξ 638 Μ.
 ὧν οἱ περιλειφθέντες πόλεμον ἐν τῇ Θράκῃ μετὰ Βουλγάρων
 συνάψαντες ἀνῆρέθησαν χιλιάδες κβ'. τῇ δὲ ιε' τοῦ Αὐγού-
 στου μηνὸς ἐκ τῆς πόλεως ἀπάραντες, καὶ ἀνέμου σφοδρο- 20
 τάτου πνεύσαντος, οἱ μὲν ἐν Προικονήσῳ καὶ ταῖς ἄλλαις

8—15 *cf.* Theoph. p. 396, 8. — 16—19 *cf.* Theoph. p. 397, 23.
 — 19—p. 746, 6 *cf.* Theoph. p. 399, 6.

2 σουλεϊμᾶν CD σουλεημᾶν M σουλιμᾶν R συλεῖμαν A. —
 πρωτοσύμβουλον A πρωτοσύγγελον B. — 3 μετὰ στόλου BM *et* *recc.*
plurique. — τῇ μὲν AB DP μὲν *om.* CLMRV. In E τῇ πεντεκαι-
 δεκάτῃ *sed* *π ex μ corr.* — 4 παραχαρακώσας N. — 6 σουλεϊ-
 μᾶν D σουλεημᾶν M σελουίμαν A σουλιμᾶν *vel* σουλιμᾶν R. —
 12 αὐτάνδρῳι συνωθούμενοι ELR *om.* C. — 15 διεξηλύθησαν
 (-ασι M) N. — 16 ἐν αὐτοῖς N. — 18 μετὰ βουλγάρων ἐν τῇ
 Θράκῃ RV. — 19 τῆς δὲ πεντεκαιδεκάτης N. — 21 προικονήσῳ
 (-ίσῳ C) BCV προικωνήσῳ *recc.* quidam προικοννήσῳ *recc.* alii
 πρυκονήσῳ P πρηκονήσῳ M προκονήσῳ E προκονήσῳ D προ-
 κονίσῳ A.

7 τειχήρεις κατήνας καὶ P (κατήνας *om.* τειχήρεις Theoph.).
 — 10 πλείστους P. — 13 πλάτης P.

ἀκταῖς ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἐξαβυδίσαντες, ἀθρόως ἐπελθὼν νέφος
χαλάζης πλήρες καὶ τετριγὸς ὀλέθριον μετὰ ῥαγδαίου ἀνέμου,
ὑποβρύχιοι πάντες ἐγένοντο. διεσώθησαν δὲ παραδόξως ἐκ
τῶν ,αω' πέντε μόνα πλοῖα, ἃ καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὰ ἴδια
τὴν τῶν Ῥωμαίων νίκην τε καὶ σωτηρίαν καὶ τὴν ἑαυτῶν
ἦτταν καὶ πανωλεθρίαν.

640 M. Ἐφ' ὧν χρόνων ὑπῆρχεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄνθρω-
πὸς τις διαβόητος καὶ περιφανὴς ἄγαν πλούσιός τε σφόδρα
καὶ φιλόπτωχος ἄκρως, εἶχε δὲ καὶ ἐξ ἐνεργείας τοῦ πονηροῦ
10 τὸ πάθος τῆς πορνείας. εἰς γῆρας οὖν ἐλθὼν καὶ μήτε τῆς
πολλῆς καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐλεημοσύνης παύσας, μήτε μὴν
ἐκ τῆς πορνείας διὰ τὴν χρόνιον καὶ κακίστην συνήθειαν
ἐκκόψας ἐτελεύτησεν αἰφνίδιον. ζητήσεως δὲ γενομένης περὶ
αὐτοῦ παρὰ τε τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ καὶ τῶν ἐπισήμων
15 ἐπισκόπων, καὶ τῶν μὲν λεγόντων· ἐσώθη διὰ τὸ γεγραφθαι·
λύτρον ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, ἐξ ἰδίων γὰρ καὶ δικαίων
πόνων καὶ οὐκ ἐξ ἀλλοτριῶν καὶ ἀδίκων ἐποίει τὴν ἐλεη-
μοσύνην· τῶν δὲ μὴ παραδεχομένων, ἀλλ' ἀντιλεγόντων ὡς
ἄμωμον εἶναι χρῆ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ καὶ τέλειον, γέ-

16 Prov. 13, 8.

1 ἐξαβυδήσαντες A ἐξαβυθίσαντες (-ήσαντες alii) R. — ἐπ-
ελθὼν ANP. In D m. 2 corr. — 4—6 ἀπήγγειλαν τὴν ἑαυτῶν
πανωλεθρίαν (rell. om.) B. — 5 τε καὶ σωτηρίαν om. RV. —
6 ἦττάν τε καὶ AN. — πανωλεθρίαν CEN et recc. nonnulli. —
7. 8 ἄνθρ. τις περιφανὴς καὶ πλούσιος σφόδρα (rell. om.) B. —
8 τις om. AN. — διαβόητος καὶ περιβόητος καὶ περιφανὴς N.
— 9 ἄκρος AN. — καὶ ante ἐξ om. AB. — 11 καὶ om. BCLR.
— 12 καὶ om. CR. — 16 τῆς ψυχῆς R ψυχῆς ἀνδρός EN. —
16. 17 πόνων καὶ δικαίων N.

3. 4 ἐγένοντο παρεκτὸς ε' μόνα πλοῖα ἃ καὶ παραδόξως
ἐκ τῶν ,αω' περισωθέντα ἀπήγγειλαν P. — 6 *Alia sequuntur*
in P e Theophanis narratione excerpta. — 7—10 ἐφ' οὗ (cf.
p. 744, 18 not.) ἄνθρωπός τις ἐν κωνσταντινουπόλει — εἶχεν ἐξ
ἐνεργ. τ. πον. καὶ τὸ πάθος P. — 13. 14 περὶ οὗ ζητήσεως γεν.
παρὰ τε τοῦ μεγάλου γερεμ. P. — 19 χρῆ τὸν] χρηστὸν P.

γραπται γάρ· ἐάν τις ὅλον τὸν νόμον πληρώσῃ, πταίσῃ δὲ
 ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος, καί· ἐν ᾧ εὗρω σε κρινῶ
 σε, φησὶν ὁ θεός — ἐκηρύχθη νηστεία καὶ προσευχὴ ὑπὸ
 τοῦ πατριάρχου, καὶ ἐδήλωσεν εἰς ὅλα τὰ μοναστήρια καὶ
 ἡσυχαστήρια δεηθῆναι τοῦ θεοῦ τοῦ γνωρίσαι αὐτοῖς διὰ 5
 τινος ἀποκαλύψεως τὰ περὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου. οὐπερ
 γενομένου, ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς ἐγκλειστῷ τινι μεγάλῳ καὶ
 θεοφόρῳ, πῶς καὶ ποῦ τυγχάνει ὁ ἄνθρωπος. καὶ δὴ μετα-
 στείλάμενος αὐτίκα τὸν πατριάρχην διηγήσατο αὐτῷ μετὰ
 πολλῶν δακρύων ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων οὕτως· 10
 θεωρῆσαί με [†]τῇ νυκτὶ ταύτῃ προσευχομένῳ κατὰ θείαν
 ἔκστασιν τόπον τινὰ ἐκ δεξιῶν μὲν ἔχοντα παράδεισον ἀνεξ-
 ἡγήτον κάλλος περικείμενον, ἐξ εὐωνύμων δὲ κάμινον, ἧς 641 M.
 ἡ φλόξ μέχρι τῶν νεφελῶν ἀνέβαινε, καὶ τὸν τελευτήσαντα
 πλούσιον τοῦτον μεταξὺ τοῦ παραδείσου καὶ τῆς φοβερᾶς 15
 ἰστάμενον καμίνου καὶ πολλὰ στενάζοντα καὶ πυκνὰ πρὸς
 τὸν παράδεισον ἀποβλέποντα. ἐν τῷ οὖν στενάζειν αὐτὸν
 καὶ ὀδύρεσθαι ὁρῶ τινὰ λαμπροφόρον ἐπιστάντα καὶ λέγοντα
 πρὸς αὐτόν· τί μάτην στενάζεις, ἄνθρωπε; ἰδοὺ γὰρ διὰ τῆς
 ἐλεημοσύνης σου ἐλυτρώθης τῆς γέννης, διὰ δὲ τοῦ μὴ 20

1 Ep. Jac. 2, 10.

1 πταίσει BCDPR. — 3 καὶ ἐκηρύχθη A ἐκηρύχθη οὖν V.
 — 7 ἐγκλείστῳ ELMV et recc. multi. — 10 ἐνώπιον πάντων
 λέγων LP. — 11 με om. AV μοι scripsit et ἔτυχεν addendum
 esse conj. Muralt. — προσευχόμενον B προσευχομένου R προσ-
 ευχομένῳ μοι V. — 12 ἀνεκδιήγητον B ἀδιήγητον V. — 14. 15 τε-
 λευτ. δὲ τουτονὶ πλούσιον V. — 15 τοῦτον om. CP. — πλούσιον
 μεταξὺ τούτων τοῦ M. — 20 τοῦ] τὸ BL.

3. 4 ἐκηρύχθη νηστεία καὶ λιτὴν μεγάλην καὶ σύναξιν ποιήσας
 ὁ πατριάρχης ἐδήλωσεν P. — 5 αὐτοῖς om. P. — 6 οὐπερ γενο-
 μένον m. 2 ex ὅπερ γενομένῳ P. — 8 ὁ ἄνθρωπος om. P. —
 9 πατριάρχην] ἀρχιερέα P. — αὐτῷ om. P. — 10 οὕτως om. P.
 — 12 ἐκ om. P. — 13 κάμινον ἄπτουσιν, ἧς P. — 16 στενά-
 ξαντα P. — 18 καὶ ὀδύρεσθαι om. P. — 19 ἄνθρωπε om. P. —
 διὰ μὲν τῆς P. — 20 σου om. P.

ἀποστῆναί σε τῆς ἀκαθάρτου καὶ βδελυρᾶς πορνείας ἐστε-
 ρήθης τοῦ παραδείσου. καὶ ταῦτα ὃ τε πατριάρχης καὶ οἱ
 σὺν αὐτῷ πάντες ἀκούσαντες φόβῳ μεγάλῳ συσχεθέντες πρὸς
 ἀλλήλους ἔλεγον· δικαίως οὖν καὶ ἀξίως ὁ ἀπόστολος ἔγραψεν·
 5 φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄν-
 θρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ
 ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἐν τῷ νόμῳ παρ-
 εγγυᾷ φάσκων· γίνεσθε ἅγιοι ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. καί· οὐ
 πορνεύσεις, οὐ μοιχεύσεις. καί· οὐκ ἔσται πορνεία ἀπὸ θυ-
 10 γατέρων Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.
 ποῦ τοίνυν εἰσὶν οἱ λέγοντες ὅτι, κἂν πορνεύωμεν, ποιοῦμεν
 ἐλεημοσύνην καὶ σωζόμεθα. ὁ γὰρ ὄντως ἐλεήμων ἑαυτὸν
 ὀφείλει πρῶτον ἐλεῆσαι καὶ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ σώματος κατορ-
 θῶσαι, οὐ χωρὶς οὐδείς ὄψεται τὸν κύριον. οὐκοῦν οὐδὲν
 15 ὠφελήσει τὸ ἀργύριον διδόμενον ἐκ χειρὸς ὑπαρᾶς καὶ ψυχῆς
 ἀμετανοήτου καὶ μεμολυσμένης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν
 ἀκαθάρτων ἔργων.

Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ Ῥώμῃ τι τοιοῦτον· μοναχὸς
 642 M. τις ἀφορισθεὶς ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ πάπα ὡς παρὰ γνώμην
 20 τοῦ ἡγουμένου αὐτοῦ καὶ παρὰ τὸν θεσμὸν τοῦ μοναστηρίου

4 1. Cor. 6, 18. — 8 Levit. 11, 44. — Exod. 20, 13 Deut. 5, 18.
 — 9 Deut. 23, 17. — 13 Hebr. 12, 14. — 18—p. 749, 15 cf.
 Joh. Moschi Pratum spir. cp. 192. Migne Tom. 87, 3, 3072.

1 βδελυρᾶς ABMRV. — 2 καὶ ante ταῦτα om. AB. —
 4 ἔγραψεν C ἔλεγε γράφων V. — 5 ὅτι πᾶν MV. — 18 τι
 om. AB.

1 ἀκαθάρτου καὶ βδελυρᾶς om. P. — 3—5 ἀκούσαντες καὶ
 μεγάλως ἐκπλαγέντες καὶ φοβηθέντες εἶπον· εἰκότως οὖν ἔλεγεν
 ὁ θεὸς ἀπόστολος· φεύγετε P. — 5 πᾶν — 7 ἁμαρτάνει om. P,
sed multos alios scripturae sacrae locos inserit. — 11 λέγοντες
 κἂν πορν. ἀλλὰ ποιοῦμεν P. — 14 τὸν κύριον, δηλαδὴ μετὰ σω-
 τηρίας ἀλλὰ μετὰ κατακρίσεως. πόρνους γὰρ φησι καὶ μοιχοὺς
 κρίνει ὁ θεός. ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος. οὐκοῦν P. — 15 ὑ-
 παρᾶς om. P. — 17 *Alia quaedam add.* P. — 18 καὶ μοναχὸς
 δέ τις ἐν Ῥώμῃ ἀφορισθεὶς (om. ἐγένετο — τοιοῦτον) P.

τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου ποιήσαντά τι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐτε-
 λεύτησεν. ὅπερ ἀκούσας ὁ πάπας μεγάλως ἐλυπήθη, ὅτι
 ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφὸς ἐξαίφνης δεδεμένος, καὶ γράψας ἐν
 χάριτι εὐχὴν λύουσάν τὸν τεθνεῶτα ἐκ τοῦ ἀφορισμοῦ ἔδωκε
 τινι διακόνῳ εἰπών· ἄπελθε ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀδελφοῦ καὶ 5
 ἀνάγνωσον αὐτήν. καὶ τούτου γενομένου, θεωρεῖ ὁ ἡγού-
 μενος κατ' ὄναρ τὸν ἀδελφὸν καὶ λέγει αὐτῷ· λύπην ἔχομεν,
 ἀδελφέ, περὶ σου, ὅτι δεδεμένος ἐτελεύτησας. εἰπὲ οὖν ἡμῖν
 πῶς ὑπάρχεις. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὄντως, πάτερ, εἰς
 φυλακὴν ἤμην ἕως τῆς χθὲς ἡμέρας. σήμερον δὲ διὰ τοῦ 10
 θεοῦ ἀπελύθην. ὅπερ ἐξηγησάμενος ὁ ἡγούμενος τῷ πάπα,
 ἐγνώσθη πᾶσιν ὅτι, καθ' ἣν ὥραν ὁ διάκονος ἀνέγνω τὴν
 εὐχὴν ἐπὶ τοῦ τάφου, τότε καὶ τοῦ δεσμοῦ ὁ ἀδελφὸς ἐλύθη.
 καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τῷ δόντι
 τοιαύτην ἐξουσίαν τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις. 15

Διὰ δὴ τοῦτό φησι καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος· ἡμεῖς
 μὲν οὖν κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν θεσμόν τὰ δεσμὰ περι-
 βάλλομεν. εἰ δέ τις καταφρονοίῃ τούτων, ἐπιστήσεται ὁ τοῦ

16 Chrysostomi locum in editis non inveni.

1 ποιήσαντά τι CDEP (cf. *infra*) ποιήσαντι AM ποιήσας
 τι BLV ποιήσας recc. nonnulli, om. recc. rel. — 10 τῇ — ἡμέρα
 ACDEL τὴν — ἡμέρα P. — διὰ τοῦ χριστοῦ ἐλύθην ER. —
 14 οἱ om. AB. — διδόντι V et fort. E in quo di eras. vid. δι-
 δοῦντι R. — 15 αὐτοῦ V et recc. plerique. — 16 καὶ ὁ μέγας
 ABPV καὶ om. rel. — ὁ μέγ. χρ. φησι RV φησιν ὁ μέγας καὶ
 θεῖος χρ. L.

1. 2 ποιήσαντά τι καὶ ἐπὶ τούτῳ (τούτο cod.) μετ' οὐ πολὺ
 τελευτήσαντα μεγάλως ὁ πάπας ἐλυπήθη P. — 4—6 ἐκ τοῦ ἀφορ.
 καὶ διὰ τινος διακόνου ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀδελφοῦ κελεύσας
 ἀναγνωθῆναι, θεωρεῖ ὁ ἡγούμενος P. — 8. 9 ἐτελεύτησας. πῶς
 οὖν ὑπάρχεις (-χης cod.); ὁ δέ φησιν P. — 10. 11 καὶ σήμερον
 ἀπελύθην (om. δὲ διὰ τοῦ θεοῦ) P. — 14. 15 καὶ πάντες φοβη-
 θέντες ὑψαρίστησαν κυρίῳ τῷ δόντι ἐξ. τοιαύτην P. — 15 P add.:
 ἔφη γάρ· ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ
 καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ
 (Matth. 18, 18).

θανάτου καὶ τῆς κρίσεως καιρὸς διδάσκων αὐτὸν ὡς ἀψευ-
 δῆς ὁ λόγος τοῦ κυρίου καὶ ὁ νόμος τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας.
 ὅθεν λοιπὸν ἐγὼ μὲν ἀνεύθυνός εἰμι, τὸ γὰρ ἑμαυτοῦ πε-
 ποίηκα, ἐκεῖνος δὲ τὸν θεῖον ζυγὸν ἀπορρίψας καὶ τὰ ἱερὰ
 5 δεσμὰ διαρρήξας, ὁ λόγος αὐτῷ ἔσται πρὸς τὸν ἑμοὶ κελεύ-
 σαντα δῆσαι. οὐδὲ γάρ, εἰ βασιλέως προκαθημένου τῶν
 παρεστῶτων δορυφόρων τις ἐπετράπη δῆσαί τινα τῶν ὑπη-
 κόων καὶ τὰ δεσμὰ περιβαλεῖν, ἐκεῖνος δὲ οὐ μόνον ἀπώσατο
 τοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξειεν, ὁ δορυφόρος ἐστὶν
 10 ὁ τὴν ὕβριν πεπονθώς, ἀλλ' ὁ κελεύσας βασιλεύς. καὶ μάλα
 εἰκότως. τὰ γὰρ εἰς τοὺς διδασκάλους γινόμενα προσοικει-
 ούμενος ὁ πάντων βασιλεύς τε καὶ κύριος αὐτὸς ὡς τετιμη-
 μένος ἢ ὑβρισμένος διακρίσεται.

643 M. [λδ'. Περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.]

16 Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ Κοπρώνυμος
 υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λδ', ἐκ δεινοτάτου λέοντος ποικιλότροπος
 πάρδαλις, ἐκ σπέρματος ὄφρεως ἀσπὶς δεινὴ καὶ ὄφις πετό-
 μενος, ὁ ἐκ Δαν ἀντίχριστος. οὗτος τὴν πατρῴαν βασιλείαν
 τε καὶ δυσσέβειαν διαδεξάμενος πλείω καὶ μᾶλλον ἐκ θεοῦ
 20 καὶ τῆς θεομήτορος καὶ πάντων αὐτοῦ τῶν ἁγίων διῷσταται,
 κἀντεῦθεν λοιπὸν μαγείαις καὶ ἀσελγείαις καὶ δαιμόνων ἐπι-
 κλήσεσι καὶ ἄλλοις πονηροῖς ἐπιτηδεύμασι χαίρων καὶ σχο-

16—18 Theostericti Vita Nicetae cp. 28 Act. Sanct. April. I
 p. XXVIII.

7 τῶν ὑπηκόων τινα L τινα om. CEV. — 9 ὁ δορυφόρος
 ABLP οὐ δορυφ. CERV οὐχ ὁ δορυφ. N. — 10 ἀλλ' οὐχ ὁ B.
 — 12 ὁ παμβασιλεύς CELRV. — 15 ὁ κοπρώνυμος post υἱὸς
 αὐτοῦ ins. M om. LP ὁ καβαλλῖνος καὶ κοπρώνυμος ὁ R. — 16 ποι-
 κιλοτρόπος AMV et recc. quidam. — 17 πετώμενος BLPR et
 E m. 2.

2 τοῦ om. P. — 16—18 πάρδαλις ποικιλότροπος. ἐκ γὰρ
 σπέρμ. ὄφ. ἐξηλθεν ἀσπὶς καὶ ὄφις πετώμενος, ὃς δὴ τὴν πατρ.
 βασ. P. — 21 ἀσελγείαις καὶ αἰμοθυσίαις καὶ δαιμ. ἐπικλ. P.

λάζων ἑξαίρετον ὄργανον καὶ λίαν ἐπιτήδειον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ διδασκάλου γέγονε διαβόλου. καὶ γὰρ εἰς τοσαύτην ἀπόνοιαν καὶ παραπληξίαν ἑξώκειλεν, ὥς καὶ θεσμόν ἐπὶ λαοῦ καθολικὸν ἐκθέσθαι, μὴ λέγεσθαι τινὰ τῶν θεραπόντων κυρίου τὸ παράπαν ἅγιον, ἀλλὰ καὶ τὰ λείψανα τούτων b εὗρισκόμενα διαπτύεσθαι καὶ μηδὲ πρεσβείαν αὐτῶν ἑξαίτεῖν. οὐδὲν γὰρ ἰσχύουσιν. εἴτα προσθεὶς ὁ ἀνόσιος καὶ παμβέβηλος λέγει· μηδὲ τῆς Μαρίας ἐπικαλεῖσθαι τις πρεσβείαν, οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν τινι, μηδ' αὖ πάλιν θεοτόκον αὐτὴν ὀνομαζέσθαι. καὶ δὴ λαβὼν ἐν χειρὶ βαλάντιον πλήρες χρυ- 10 644 M. σίου καὶ ὑποδείξας αὐτὸ πᾶσιν ἤρετο· τίνος ἄξιόν ἐστιν; τῶν δὲ πολλοῦ εἰπόντων, κενώσας τὸ χρυσίον πάλιν ἤρετο· τίνος ἐστὶν ἄξιον; καὶ λέγουσιν· οὐδενός. οὕτως, ἔφη, καὶ ἡ Μαρία (οὐ γὰρ θεοτόκον ὁ ἄθεος ἡξίου λέγειν) ἕως μὲν εἶχε τὸν Χριστὸν ἐν ἑαυτῇ τετιμημένη ὑπῆρχεν, ἀφ' οὗ 15 δὲ τοῦτον ἀπέτεκεν, οὐδὲν τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχεν. φεῦ τῆς τολμηρᾶς δυσφημίας τοῦ σαρακηνοπίστου καὶ Ἰουδαϊόφρονος. οὐ γὰρ ἦν χριστιανός, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ Παυλικιάνος ἦ, τό γε ἀληθέστερον εἰπεῖν καὶ οἰκειότερον, εἰδωλολάτρης καὶ δαιμόνων ὑπηρέτης καὶ ἀνθρωποθύτης. τὴν γὰρ 20

7—17 Theosterictus l. l.

3 δεσμόν CENLR. — 3. 4 καθολικὸν ἐπὶ λαοῦ BMR. — b κυρίου ABP Exc. de virt. τοῦ κυρίου tell. — 7 γὰρ φησιν ἰσχύουσιν PV. — 8 τις m. 2 ut vid. ex ti P τὴν B. — 9 μηδ' αὖ — ὀνομαζέσθαι om. L. — θεοτόκος αὐτῇ Exc. — 10 ὀνομαζέσθαι BCP et recc. nonnulli Exc. ὀνομάζεσθαι AEMV et recc. alii ὀνομαζέτω D (ὀνομάζεσθαι ἤθελεν Theost.). — βαλάντιον MV βαλλάτιον Exc. — 13 ἐστὶν om. A Exc. et recc. quidam. — 14 ἡ om. C et recc. quidam; in recc. aliis m. 1 spr. vers. — ἡξίου λέγειν ὁ ἄθεος L et recc. quidam λέγειν ἡξίου ὁ ἄθεος recc. tell. — 15 ἐν αὐτῇ BCL Exc. — 16 διενήνοχε γυναικῶν N. — 18 παυλικιανὸς ER. — 20 τὴν μὲν γὰρ ELRV τὴν μὲν C.

7 καὶ παμβέβηλος om. P. — 9 τινὰ P. — 18. 19 χριστιανὸς ἀλλὰ χρυσιανὸς καὶ χρυσολάτρης ἢ τό γε ἀληθ. καὶ οἰκειότερον εἰπεῖν εἰδωλ. P.

πανάχραντον θεοτόκον καὶ τοὺς ἁγίους πάντας ὁ ἐναγῆς καὶ
 δύσθεος ἐκτρεπόμενος τὴν παρ' Ἑλλήσι τιμωμένην Ἀφροδίτην
 καὶ τὸν Διόνυσον ἐθρήσκευεν ὁ νέος Ἰουλιανὸς καὶ ἀνθρωπο-
 θυσίας αὐτοῖς ἀνέφερε πέρα τῆς πόλεως, ἔνθα τῆς ἁγίας
 ἦν ὁ ναὸς μάρτυρος Μαύρας, ὅνπερ ὁ μισάγιος ἐκδαφίσας
 καὶ φονευτήριον ποιήσας Μαῦραν ὠνόμασε τὸν τόπον, ἐν ᾧ
 καὶ τὰς πρὸς τοὺς δαίμονας τελετὰς νύκτωρ ποιούμενος
 παῖδα κατέσφαττεν. καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγι-
 ασθὲν τοῦ Σουφλαμίου παιδάριον, ὅπερ ὁ δαιμονιώδης ἐν
 10 παραβύστῳ θύσας, ἐκδηλον ὁ θεὸς τοῖς πολλοῖς τοῦτο πε-
 ποίηκεν.

648 M. Τῶν δέ γε Σαρακηνῶν κατ' ἀλλήλων μαχομένων ἀκούσας
 ἐκστρατεύει πρὸς τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ διὰ τὴν τοιαύτην
 πρόφασιν τε καὶ ἄδειαν προσλαβόμενος λόγῳ τοὺς συγγενεῖς
 15 αὐτοῦ Ἀρμενίους καὶ Σύρους αἵρετικοὺς εἰς τὸ Βυζάντιον
 μετώκησεν, ὧν οἱ πλείους οἰκοῦντες ἐν τῇ Θράκῃ μέχρι νῦν
 Θεοπασχίται κατὰ Πέτρον εἰσὶ τὸν δέλαιον.

647 M. Αὐτίκα γοῦν ἤρξατο ἀθρόως τε καὶ ἀοράτως γίνεσθαι
 σημεῖα ἐν τε τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἱματίοις καὶ εἰς τὰ τῶν
 20 ἐκκλησιῶν ἱερὰ ἐνδύματα, σταυροὶ τινες ἐλαιώδεις πλεῖστοι.
 καὶ οὕτω κατέλαβεν ἡ θεομηνία τοῦ βουβῶνος, λοιμικὴ

4—11 Stephani Vita Stephani Migne 1170 C. — 12—17 cf. Theoph. p. 422, 11. — 18—p. 753, 15 cf. Theoph. p. 423, 5.

4 πέραν LR Exc. παρὰ M. — 4. 5 τῆς ἁγίας μαρτ. μ. ἦν ὁ ναὸς N et recc. quidam τῆς ἁγ. μάρτ. ἦν ὁ ναὸς μαύρας V et recc. rell. τῆς ἁγ. μαύρας ὁ ναὸς Exc. — 6 μαύραν E Exc. — 8 παῖδας P Exc. — 10 τοῖς πολλοῖς om. L Exc. — 12 γε om. N. — 16 μετώκησεν codd. praeter V et recc. quosdam. — 17 θεοπασχίται P θεοπασχῆται BV θεοπασχηταὶ A θεοπασχεῖται (-τε C) CEN. — 18 ἤρξατο AP ἤρξαντο rell. — 21 βομβῶνος BCE μομβῶνος D βομβόνος M βόμβονος A.

7 τελετὰς καὶ συνθήκας P (συνθήκας Steph.) — 11 Alia quaedam add. P. — 12 κατ' om. P. — 19 σημεῖα om. P Theoph. — 21 θεομηνία P.

νόσος, οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τοῖς
 περιχώροις αὐτῆς δεινῶς ὀλοθρεύουσα. καὶ πρὸς τούτοις
 ἐγίνοντο καὶ φαντασίαι τινὲς εἰς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων
 καὶ δείματά τινα ἐξαίσια. γινόμενοι γὰρ ἐν ἐκστάσει ἐνό-
 μιζον ξένοις τισὶ καὶ βριαρέοις προσώποις ὀδεύειν, οἳ καὶ 5
 τοὺς ἀπαντῶντας ὡς φίλους δῆθεν προσαγορεύοντες διελέ-
 γοντο. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι γέγονεν. ἐν δὲ τῷ
 ἔαρινῳ καιρῷ μειζόνως ἐπέτεινεν ἡ νόσος, καὶ τῷ θερινῷ
 τοσοῦτον ἐξεκαύθη, ὥστε καὶ ὀλοκλήρους οἴκους τέλεον κλει-
 σθῆναι, ὅθεν ἐκ πολλῆς περιστάσεως εἰς ἄλογά τε καὶ ἀμάξας 10
 ἐπιστοιβάζοντες αὐτοὺς ἐξεκόμιζον. ἐν δὲ τῷ πληρωθῆναι
 τὰ ἐνάστεια πάντα καὶ τὰ προάστεια μνήματα, ἔτι μὲν καὶ
 λάγκους ὀρυχθῆναι καὶ ἀμπελῶνας κατασκαφῆναι συνέβη καὶ
 ἔνδον τῶν παλαιῶν τειχῶν κήπους εἰς τὴν τοιαύτην προσ-
 χωρῆσαι ταφὴν τῶν ἀνθρώπων. σὺν πᾶσι δὲ τούτοις ἔφθασεν 15 648 M.
 ἡ ὀργὴ καὶ εἰς τὸν ἀνέρον Ἀναστάσιον τὸν φατριάρχην, καὶ
 οἰκτίστῳ πάθει τῷ λεγομένῳ χορδαψῷ καταλύει τὸν βίον.

15—17 cf. Theoph. p. 427, 25.

3 καὶ φαντασίαι ABP Theoph. καὶ ante εἰς ins. V om. tell.
 — 5 βριαρέοις (-αίοις B) BCEV et A sed ἐο in lit. βρυαρέοις
 (-αίοις M) N βρυεροῖς R (βριεροῖς P βριεροῖς vel βριαροῖς codd.
 Theoph.). — 8 μειζόνως ABP Theoph. τοσοῦτον tell. — 8 καὶ
 τῷ — 9 ἐξεκαύθη add. ABPV Theoph. om. tell. — 11 ἐπιστοιβά-
 ζοντες BEPV ἐπιστυβάζοντες ACLN ἐπιστιβάζοντες recc. plerique.
 — αὐτοὺς om. N. — 12 ἐνάστια πάντα MP ἐναστείαπαντα A
 ἐν ἄστει ἅπαντα BEV. — 13 καὶ ἔνδον τῶν ABP καὶ τοὺς
 ἔνδον τῶν N Theoph. καὶ τοῦ ἔνδον τῶν CE καὶ τῶν ἔνδον V
 καὶ τοὺς τῶν ἔνδον τῶν R. — 14 τὴν om. CDE RV. — προ-
 χωρῆσαι B et recc. plerique Theoph. — 15 σὺν πᾶσι B συμ-
 πᾶσι CER.

6 φίλοις P. — 10 Post κλεισθῆναι P e Theoph. add.: καὶ
 μηδὲ τοὺς ὀφείλοντας εἶναι τοὺς νεκροὺς ἐκφέρειν καὶ θάπτειν
 — 12 ἔτι μὲν καὶ κιστέρνας ἀνύδρους καὶ λάγκους P Theoph. —
 13 καὶ πλείστας (sic) ἀμπελῶνας P Theoph. — κατασκαφῆναι
 om. P invito Theophane. — 15 σὺν πᾶσι — 17 βίον om. P et
 p. 754, 2 post πολλοῦ pergīt: παντὸς οὖν οἴκου ἐκ τῆς τοιαύτης
 διαφθαρέντος συμφορᾶς διὰ τὴν μυσαρὰν αἵρεσιν τοῦ παλαμναίου

Ὁ δέ γε τύραννος βασιλεὺς τὴν πόλιν ἐάσας τὴν Νικομήδειαν καταλαμβάνει καὶ ἐκεῖσε διέτριβε μέχρι πολλοῦ. ἐπανελθὼν δὲ σύνοδον συναθροίζει κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐν Βλαχέρναις, ἐν ᾗ πολλὰ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ κενολογήσαντες οἱ ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης καὶ τὰς μιὰς χειρὰς εἰς ὕψος ἄραντες καὶ ἀλαλάξαντες ἔρρηξαν τὴν ἐλεεινὴν φωνὴν ἐκείνην λέγοντες· σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ὅτι σύ, βασιλεῦ, ἐλυτρώσω ἡμᾶς ἐκ τῶν
 649 M. εἰδώλων. ὦ τῆς ἐσχάτης καὶ τολμηρᾶς αὐθαδείας καὶ ἀπο-
 10 νοίας καὶ βλασφημίας τῶν χριστομάχων καὶ ἱεροκαπήλων καὶ τῆς ἀκολάστου γλώσσης αὐτῶν καὶ γνώμης ἀγνώμονος. εἰ γὰρ ὁ τῆς ἀσεβείας πρόμαχος οὗτος αἷτιος τῆς εἰδώλων καθαιρέσεως, μάτην ἄρα γέγονεν ἡ ἐνανθρώπησις Χριστοῦ, κενὴ δὲ καὶ ἡ τῶν ἀποστόλων διδασκαλία. φυσηθεὶς οὖν
 15 ὁ δέλαιος ἐπὶ τῇ ἀπηχεστάτῃ φωνῇ ταύτῃ προσέθετο καὶ

1—2 cf. Nicephori Patr. Antirrhet. III cp. 65 Migne Tom. 100, 496 B. — 3—14 Stephani vita Stephani Migne 1120 D. sqq. — 14—p. 755, 4 cf. Theoph. p. 428, 2.

1 γε om. AR. — 7 ἐκείνην φωνὴν MV φωνὴν om. recc. nonnulli. — 10 καὶ βλασφημίας om. LP. — 11 γνώμης αὐτῶν καὶ γλώσσης D γνώμης αὐτῶν καὶ γνώμης (sic) R. — καὶ ἀγνώμονος C om. D. — 12 πρόμαχος PR πρόταρχος AEN προύταρχος L πρόταρχος BCV (eadem varia lectio in codd. Stephani). — τῆς τῶν εἰδώλων ALR. — 13 χριστοῦ ABP τοῦ χριστοῦ tell. — 14 φυσιθεὶς A et recc. nonnulli φυσιωθεὶς V φυσιοθεὶς recc. quidam.

καὶ ἀναστασίῳ τοῦ ἀνιέρου τεθνηκότος οἰκτίστῳ πάθει τῷ λεγόμενῳ χορδαψῷ κόπρον διὰ στόματος ἐμέσαντος κωνσταντίνος κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων παράνομον συνέδριον ἀνοσίῳν ἐπισκόπων ἐν Βλαχέρναις ἐποίησεν ἐν ᾗ (sic) κ. τ. λ. (= Theoph. p. 424, 1 et 427, 25). — 1 βασιλεὺς om. P. — ἐάσας καὶ εἰς νικ. ἀπελθὼν ἐκεῖσε P. — 14 καὶ κενὴ τῶν ἀποστόλων ἡ διδασκαλία P. Tum addit: ὅθεν εἰκότως ἀνεθεματίσθησαν καὶ ἀπερράγησαν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἁγίων θρόνων ὡς ἄχρηστα μέλη καὶ σεσηπότα διὰ τὴν τοιαύτην θεομαχίαν. et persequitur: καὶ οὕτως ὁ βέβηλος φυσηθεὶς ἐπὶ.

ἕτερον παρανομίας εἶδος. ἀνελθὼν γὰρ ἀθέσμως καὶ ἀνιέρως ἐν τῷ ἄμβωνι χειροκρατῶν Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον τοῦ Συλλαίου γενόμενον ἐξεφώνησε μετὰ κραυγῆς μεγάλης· Κωνσταντίνου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη, ποιήσας αὐτὸν δῆθεν πατριάρχην ὁ πεφρινακισμένος καὶ ματαιόφρων ἐξ ὑποβολῆς τῶν ἀνιέρων καὶ χριστεμπόρων. περὶ ὧν δικαίως ἂν λέξειεν ὁ μὲν Ἰεζεκιήλ· τάδε λέγει κύριος· οἱ ἱερεῖς ἠθέτησαν νόμον μου καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἁγιά μου. ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον, καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ οὐ διέκρινον. ὁ δὲ μέγας Δανιήλ ἐμβριθέστερον 10 στηλιτεύσειε φάσκων· ἐξῆλθεν ἀνομία ἐκ πρεσβυτέρων κριτῶν, οἳ ἐδόκουν τὸν λαὸν κυβερνᾶν. ὄντως γὰρ ἀληθῶς οὗτοι συνέλαβον πόνον καὶ ἔτεκον ἀνομίαν, ἐπειδὴ τὰ τῇ ἱερωσύνῃ καὶ τοῖς θείοις κανόσιν ἀνακείμενα λαϊκοῖς χαριζόμενοι ἐπέτρεπον ἐπιτελεῖν. καὶ θαυμαστόν γε οὐδέν. εἰ 15 γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατῆσαι διὰ τῆς πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτοῦ εἰκόνα ὕβρεως καὶ καθαιρέσεως οὐ πεφρίκασιν, πῶς ἂν τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ ἐφείσαντο; τίς οὖν οὐκ ἐκπλαγείη καὶ φρίξειεν ἀκούων καὶ βλέπων τὸν ἀσπιδοφόρον ἱεροθέτην καὶ τὸν πολέμοις ἐσχολακότα καὶ φόνοις ἱεροτελεστήν. ἀλλ' 20

7 Ez. 22, 26. — 11 Susanna v. 5. — 13 Psalm. 7, 15. — 18—20 Steph. vita Stephani Migne 1112 C.

1. 2 ἐν τῷ ἄμβωνι ἀθέσμως καὶ ἀνιέρως recc. quidam ἐν τῷ ἄμβωνι om. N. — 2 συλλαίου CP et recc. quidam συλλέου N et recc. plerique συλαίου ABEV. — 13 τῆς ἱερωσύνης BCER. — 19 ἀσπιδοφόρον AEP Steph. ἀσπιδηφόρον BRV ἀσπιδιφόρον CD ἀποδιφόρον M. — 20 ἐσχολακότα πολέμοις N. — ἱεροτελεστήν V et recc. quidam ἱεροτελετήν E om. M.

1 ἕτερόν τι παρ. εἶδος ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς θεοστυγοῦς αὐτοῦ ψυχῆς δρᾶσαι. παραχρῆμα γὰρ ἀνελθὼν ἀθέσμως P. — 3 ἐξεφώνησε] ἔφη P. — μεγάλης om. P (μεγάλη τῇ φωνῇ Theoph.). — 11 ἀνομία ἐκ βαβυλῶνος ἐκ P. — 14 χαριζόμενοι καὶ ὑπὸ φιλαρχίας πιεζόμενοι δυσσεβῶς ἐπέτρεπον P. — 15 ἐπιτελεῖν om. P. — 20 Post ἱεροτελεστήν permulta alia addit P e Stephani vita partim desumpta. Tum persequitur: ἀλλ' ὃ γε τύραννος ὄν-

οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ ἄξια τῆς χειροτονίας αὐτοῦ εἰς
 650 M. τὸν χειροτονηθέντα ὑπ' αὐτοῦ διεπράξατο ἔργα. μαθὼν γὰρ
 ἀκριβῶς ὁ ἀλάστωρ, ὅτι κρατήσας ὁ πατριάρχης αὐτοῦ τὰ
 τίμια ξύλα πολλοὺς ἐπληροφόρησε λέγων· μὰ τὸν προσηλω-
 5 θέντα εἰς ταῦτα κύριον, οὕτω μοι εἶπεν ὁ βασιλεύς, ὅτι·
 οὐκ ἔστι θεὸς ὁ Χριστός, διὰ τοῦτο οὐδὲ τὴν Μαρίαν ἔχω
 θεοτόκον, ἐξεμάνη σφόδρα κατ' αὐτοῦ ὥς τὸ μυστήριον τῆς
 βλασφημίας αὐτοῦ θριαμβεύσαντος, καὶ ἐπιθεὶς αὐτῷ πολλὰς
 πληγὰς ἐθριάμβευσεν αὐτὸν ἐπὶ λαοῦ καὶ ἵπποδρομίας ἐμ-
 10 παιζόμενον, ἐμπτυόμενον, συρόμενον. εἴτα ἀσφαλισάμενος
 αὐτὸν ἐν τινι τόπῳ ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν πατρικίους καὶ
 φησιν· τί λέγεις ἄρτι περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ τῆς συν-
 ὁδοῦ ἧς ἐποιήσαμεν; ὁ δὲ ματαιωθεὶς ταῖς φρεσὶ καὶ οἰό-
 μενος αὐτὸν πάλιν ἐξευμενίσασθαι ἀποκριθεὶς εἶπεν· καλῶς
 15 πιστεύεις καὶ καλῶς τὴν σύνοδον ἐποίησας. οἱ δὲ ἐπιγελά-
 σαντες τῇ αὐτοῦ ἀνοίᾳ εἶπον· ἡμεῖς τοῦτο καὶ μόνον ἠθέ-
 λομεν ἀκοῦσαι παρὰ τοῦ μιαιφόνου σου στόματος. ἀπὸ δὲ τοῦ
 νῦν ἄπελθε εἰς τὸ ἀνάθεμα καὶ εἰς τὸ σκότος. παραχρῆμα

11 — p. 757, 3 cf. Theoph. p. 442, 1.

3 αὐτοῦ om. N. — 8 βλασφημίας] βασιλείας CR. — 9 ἵππο-
 δρομίου AR(P).

τως καὶ ἀνθάδης ταῦτα παραγραψάμενος καὶ τὸν ὁμώνυμον
 αὐτοῦ χειροτονήσας, ὥς ᾤετο, δεινῶς ὕστερον ἐξεμάνη κατ' αὐτοῦ
 ὥς τὸ μυστήριον τῆς βλασφημίας αὐτοῦ θριαμβεύσαντα. μαθὼν
 γὰρ ἀκριβῶς ὅτι κρατήσας τὰ τίμια ξύλα κ. τ. λ. usque ad v. 7
 θεοτόκον. διὸ τοῦτον ὁ μαιφόνος μετὰ πολλῶν ἐμπαιγμῶν καὶ
 μαστίγων ἐπὶ λαοῦ καὶ ἵπποδρομίου ἐκπομπεύσας ἀποστέλλει πρὸς
 αὐτὸν πατρικίους καὶ φησὶν· τί λέγεις ἄρτι κ. τ. λ. (v. 12). —
 6 καὶ διὰ τοῦτο P. — 14 ἐξευμενίσασθαι· καλῶς, ἔφη, πιστεύεις P.
 — 15. 16 ἐποίησας. οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· ἡμεῖς P Theoph. —
 18— p. 757, 4 ὃν καὶ παραχρῆμα καρατομήσαντες τὴν μὲν κεφαλὴν
 αὐτοῦ ἐν τῷ φόρῳ ἐκρέμασαν, τὸ δὲ σῶμα ἐκ τῶν ποδῶν σχοι-
 νίῳ (δήσαντες καλωδίῳ τὸν πόδα Theoph.) σύραντες ἔρριψαν εἰς
 τὰ πελαγίου, ἐνθα ἦν ὁ τοῦ ἁγ. μάρτ. πελ. ναός κ. τ. λ. (Steph.) P,
 qui post Πελαγίου p. 757, 5 addit: πολλοὶ γὰρ τῷ φόβῳ τοῦ
 δυσμενοῦς ἐπαμφοτερίζοντες μετὰ διπλόης τὴν ὁμολογίαν τῆς
 πίστεως εἶχον. Tum alia sequuntur theologica.

δὲ ἐξαγαγόντες αὐτὸν ἀπεκεφάλισαν, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν τῷ Φόρῳ ἐκρέμασαν, τὸ δὲ σῶμα σύραντες ἔρριψαν εἰς τὰ Πελαγίου, ἔνθα πρῶην μὲν ὑπῆρχεν ὁ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πελαγίου ναός, ὃν ὁ θεομισῆς καταλύσας καὶ τάφον καταδίκων ποιήσας ἐκάλεσε τὰ Πελαγίου. οὕτως οὖν 5 τὸν ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντα καὶ δοξασθέντα φατριάρχην τιμήσας ἀντιχειροτονεῖ πάλιν τὸν εὐνοῦχον Νικήταν καὶ Σκλάβον.

Οὕτω δὲ καὶ Πέτρον τὸν ἱερὸν στυλίτην μὴ πεισθέντα 651 M τοῖς πονηροῖς αὐτοῦ δόγμασι πολλὰ βασανίσας εἰς τὰ Πελα- 10 γίου συρόμενον ζῶντα ῥιφῆναι προσέταξεν. ὥσαύτως μὲν οὖν καὶ τὸν θεῖον Στέφανον ἐν τῇ ἀκρωρεῖα τοῦ ὄρους Αὐξεντίου τοῦ θεοφόρου ποιήσαντα ἔτη μ' ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ πολλὰ τιμωρήσας ἐπέτρεψε συρέντα ῥιφῆναι εἰς τὰ Πελαγίου ὥς οὐ μόνον ἀντιπίπτοντα καὶ μαχόμενον αὐτοῦ τῇ κακο- 15 δοξίᾳ, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς μεταφέροντα πρὸς τὸν μονήρη βίον καὶ καταφρονεῖν πείθοντα βασιλικῶν ἀξιωματίων καὶ χρημάτων. καὶ ἦν ἰδεῖν κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν θρηῖνος ἐπὶ θρηῖνον καὶ οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ παρὰ τῶν εὐσεβοῦντων, παρὰ δὲ τῶν ἀσεβοῦντων ἱερὰ πατούμενα καὶ σκεύη μεταποιούμενα 20 ἐκκλησίας τε ἀνορνυτομένας καὶ θείας εἰκόνας κατασπωμένας.

3—5 Stephani Vita Stephani Migne 1177 C. — 5—8 cf. Theoph. p. 440, 12. — 9—11 cf. Theoph. p. 442, 19. — 11—17 cf. Theoph. p. 436, 26 Niceph. Brev. p. 72. — 18—21 Stephani Vita Stephani Migne 1112 D.

1 αὐτὸν ἔξω ἀπεκ. N. — 10 τοῖς αὐτοῦ πονηροῖς RV. — 18 πόλιν καὶ χώραν BCMPR χώραν καὶ πόλιν ADEL RV Steph. — θρηῖνος ABP Steph. θρηῖνον rell. — 21 κατασπωμένας AP ἀνασπωμένας B πατουμένας rell.

8 P add.: ἀλλ' ὡς τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας καὶ ἀπανθρωπίας τοῦ ἀτασθαλοῦ. πῶς οὐκ αἰδέσθη τὴν ἁγίαν κολυμβήθραν. δύο γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεξάμενος ἦν ἐκ τῆς τρίτης γυναικός (Theoph. p. 442, 13). — 11 συρόμενον ἐκ τῶν ποδῶν ζῶντα P (Theoph.). — μὲν οὖν] γε μὴν P. — 19 εὐσεβοῦντων μὲν P. — 20 παρατούμενα P. — 21 Post κατασπωμένας P add. ex Steph. vita 1113 A:

πολλῶν τοίνυν ἀρχόντων καὶ στρατιωτῶν διαβληθέντων εἰκόνας
 προσκυνεῖν διαφόροις τιμωρίαις καὶ πικροτάταις αἰκίαις τού-
 τους ὁ τρισάθλιος καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς παραδοὺς κατὰ
 Βουλγάρων ἐστράτευσεν, καὶ ἐξοπλίσας ἐκ τῶν θεμάτων χε-
 5 λάνδια δισχίλια ἑξακόσια ἐπὶ Ἀχελὸν ἀπέστειλεν. ἐν δὲ ταῖς
 ἀκταῖς προσορμισθέντα, καὶ τοῦ βορρᾶ βιαίως πνεύσαντος,
 ἅπαντα μικροῦ δεῖν συνετρίβησαν, καὶ ἐπνίγη λαὸς ἀνα-
 ρίθμητος. ὅπερ μαθόντες οἱ Βούλγαροι πόλεμον πρὸς αὐτὸν
 συνάπτουσι καὶ τὰ πλήθη αὐτοῦ δεινῶς συγκόψαντες, ὑπ-
 10 ἐστρεψε μετ' αἰσχύνης μεγάλης καὶ ἥττης.

652 M. Ἐφ' ὧν χρόνων γέγονε ψύχος μέγα καὶ πικρότατον, ὥστε
 καὶ τὴν ἀρκτῶν τοῦ Πόντου παράλιον ἐπὶ μίλια ρ' ἀπο-
 λιθωθῆναι τὸ πέλαγος ἐκ τοῦ κρύους καὶ ἐπὶ πήχεις λ' τὸ
 βάθος. οὐπερ ἐπιχιονισθέντος, ἠϋξήθη ἐπ' ἄλλας κ' πήχεις,
 15 ὥστε συμμορφωθῆναι τὴν θάλασσαν τῇ ξηρᾷ καὶ πεζοπο-
 ρεῖσθαι ὑπερθεῖν τοῦ κρύους ὑπὸ ἀγρίων τε καὶ ἡμέρων
 ζώων. τῷ δὲ Φευρουαρίῳ μηνὶ κατὰ θεοῦ κέλευσιν τοῦ

1—10 cf. Theoph. p. 437, 9. — 11—p. 759, 15 cf. Theoph.
 p. 434, 6.

5 δισχίλια ABCP Theoph. δισχίλια corr. ex χίλια E χίλια
 tell. — ἀχελὸν (τὸν ἀχελὸν A) AN ἀχελῶν BR ἀχελῶν CEV
 ἀγχιλῶν P m. 1, sec. m. in ἀγχίαλον mut. — 7 ἐπνίγησαν D
 ἐπλήγη B. — 9 αὐτοῦ] αὐτῶν ER. — συγκόψαντες δεινῶς N.
 — ὑπέστρεψε ABP ὑπέστρεψαν (ἀπ. N) tell. — 11 καὶ πικρό-
 τατον om. N. — 13 ἐκ τοῦ κρύους ABP Theoph. om. tell. —
 14 χιονισθέντος R ἐπιχιονισθέντος P (ἐπιχιονηθέντος Theoph.).
 — ἠϋξήθη BGM. — ἐπὶ ἄλλας BDR ἐπάλας C.

ἐν πελέκει (πέλεκι cod. πέλυκι Steph.) καὶ λαξευτηρίῳ κατὰ τὸ
 εἰρημένον (Psalm. 73 [74], 6; 7) καὶ ἐμπυριζομένας ἐπὶ τὸ ἀγια-
 στήριον τοῦ θεοῦ, ἀντιζωγραφούμενα δὲ ὄρνεα καὶ θηρία παν-
 τοῖα. (ib. 1120 C): καὶ γὰρ ἀλογία καὶ ἀσεβεία συζῶντες ἀναμέσον
 ἀγίου καὶ βεβήλου καὶ καθαροῦ καὶ ἀκαθάρτου διαστεῖλαι παν-
 τελῶς οὐ διέγνωσαν (Ex. 22, 26). — 4 χελάνδια m. 2 corr. ex
 χελάν P. — 7 ἀναρίθμητος] ἀμύθητος P. — 8 μαθόντες m. 2 ex
 μαθὼν P. — 9 ἀνάπτουσι P. — 10 *Alia quaedam e Theophanis
 chronographia excerpta add.* P. — 12 πάραλον P (παράλιαν
 Theoph.).

τοιούτου πάγους εἰς πλεῖστα καὶ ὀροφανῇ τμήματα διαιρε-
θέντος, καὶ τῇ τῶν ἀνέμων βία ἐπὶ Δαφνουσίαν καὶ τὸ
Ἱερὸν κατενεχθέντων, οὕτω διὰ τοῦ Στενοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν
ἔφθασαν ἀκκεῖθεν μέχρι τῶν νήσων καὶ Ἀβύδου πᾶσαν τὴν
παράλιον ἐπλήρωσαν ἔχοντα καὶ ζῶα διάφορα προσπεπηγμένα 5
ἡμερὰ τε καὶ ἄγρια. διὸ πᾶς ὁ βουλόμενος ἀπὸ Σοφριανῶν
εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα καὶ εἰς τὴν πόλιν, ἀφ' ἧς πάλιν
εἰς Χρυσόπολιν, ὥς διὰ ξηρᾶς ἐβάδιζεν. ἐκ δὲ τῶν μεγάλων
ἐκείνων τμημάτων δύο προσραγόντων, τὸ μὲν τῇ σκάλα τῆς
Χρυσοπόλεως, τὸ δὲ τῷ τείχει τῆς πόλεως, ἡ μὲν συνετρίβη, 10
τὸ δὲ μεγάλως ἐκ τῶν θεμελίων ἐδονήθη μετὰ τῶν ἔνδοθεν
πλησίον οἰκημάτων. ὅπερ οὖν τμήμα διαιρεθὲν εἰς τρία καὶ
ἀπὸ τῶν Μαγγάνων ἕως τοῦ Βοοσφορίου τὴν πόλιν δια-
ζῶσαν ὑπερεῖχε πολὺ τῷ ὕψει τὰ τείχη. ταῦτα θεωροῦντες 653 M.
οἱ τῆς πόλεως καὶ διαποροῦντες ἐθρήνουν ἀπαρηγόρητα. 16

Ἐν οἷς καὶ πλάνη γέγονε περὶ τοῦ πάσχα, καὶ παρηλ-
λαγμένως τῆς ἀκριβείας τῶν ὀρθοδόξων οἱ παράπαιστοι
πασχάσαντες ὕστερον ἐπιγνόντες τὴν ἑαυτῶν πλάνην ῥσχύ-
νοντο. καὶ τῷ Ἀπριλλίῳ μηνὶ δρόμος ἀστέρων γέγονεν ἐν
τῷ αἴρι, καὶ κατεσπῶντο πρὸς τὴν γῆν, ὥς τοὺς ὀρῶντας 20
νομίζειν εἶναι συντέλειαν. αὐτίκα δὲ καὶ αὐχμὸς ἐγένετο
πολὺς καὶ λιμὸς μέγας, ὥς ξηρανθῆναι πηγὰς καὶ ποταμούς,
καὶ πραθῆναι τὸν μόδιον τῆς κριθῆς ἐν τῇ πόλει νομισμά-

16—19 cf. Theoph. p. 431, 13. — 19—22 cf. Theoph. p. 435, 5.
— 23 — p. 760, 1 cf. Theoph. p. 419, 25.

2 τῷ ἱερῷ A τοῦ ἱεροῦ R. — 4 μέχρι om. N. — πᾶσαν τὴν
παράλιον γῆν R πᾶσαν παράλιον τὴν γῆν G. — 9 ἐκείνων τμη-
μάτων ABDLP τμημάτων ἐκείνων rel. — 10 Χρυσοπόλεως] ἀκρο-
πόλεως Theoph. — 12 οὖν om. N. — 13 βοοσπορίου B βοοσφό-
ρου DR φωσφορίου M. — διαζώσαντα BR διασεύσαντα G. —
14 τὰ τείχη τῷ ὕψει ARV. — 16 καὶ ante πλάνη om. EG. —
καὶ περὶ CGV. — 17 τῆς ἀκριβείας τῶν ὀρθοδόξων om. N.

7 μάμαν P. — 8 ἀκωλύτως ὥς P Theoph. — 10 τῆς πόλεως
om. P Theoph. — 14 ταῦτα δὲ θεωρ. P. — 21 αὐχμὸς P.

των ιβ'. ἐν δὲ τῇ Συρίᾳ γέγονε σεισμὸς μέγιστος καὶ πολλή
 πτώσις, ὥστε αἱ μὲν τῶν πόλεων ὁλοκλήρως ἠδαφίσθησαν,
 αἱ δὲ ἐξ ἡμισείας, ἕτεραι δὲ ἀπὸ τῶν ὀρέων εἰς τὰ ὑπο-
 κείμενα πεδία σὺν τῶν τειχῶν καὶ τῶν οἰκημάτων ἄρδην
 5 μετέστησαν ἀβλαβεῖς ὡς ἀπὸ μιλίων β'. ἡ δὲ γῆ τῆς Με-
 σοποταμίας ἐπὶ μίλια γ' σχισθεῖσα καὶ ἑτέραν ἀναβράσασα
 λευκὴν καὶ ἀμμώδη γῆν, ἀνῆλθε παραδόξως ἐκ μέσου ταύ-
 της ἡμίονος ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγγομένη καὶ προμηνύουσα
 ἐπιδρομὴν ἔθνους· ὅπερ καὶ γέγονε μετ' ὀλίγον.

10 Ὁ δὲ τύραννος καὶ ἀλάστωρ ἐξελθὼν μετὰ ταῦτα πάλιν
 655 M. κατὰ Βουλγάρων καὶ δεινῶς κατὰ τῶν σκελῶν ἀνθρακωθεῖς
 καὶ πυρετῷ λάβρῳ καὶ διακαεῖ συσχεθεῖς κατὰ τὴν Ἀρκα-
 διούπολιν ἀνέστρεψεν ἐγκλίνιος, καὶ ἐλθὼν ἐν Συλιμβρίᾳ καὶ
 ἐμπλοῖσας μέχρι τοῦ Στρογγύλου καστελλίου θνήσκει ψυχῇ
 16 καὶ σώματι βοῶν καὶ λέγων ὅτι· ζῶν πυρὶ ἀσβέστῳ παρεδό-
 θην διὰ τὴν Μαρίαν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῦν ὑμνείσθω καὶ τι-
 μάσθω.

656 M. Περὶ οὗ καὶ ὁ θεῖος Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως

1—9 cf. Theoph. p. 426, 17. — 10—17 cf. Theoph. p. 448, 12. —
 18—p. 762, 17 Niceph. Antirrh. III cp. 70 Migne Tom. 100, 504 B.

1 δὲ τῇ CNP δέ γε τῇ rell. — μέγας BN. — 3 ὀρέων sc. e Theoph. qui ὀρεινῶν habet. ὀρέων B ὀρίων (ὡρ. M) ACELNPNV
 ἀερίων R ἀγρίων G. — 4 σὺν] μετὰ G. — σὺν τοῖς τείχεσι καὶ
 τοῖς οἰκήμασι V. — 12 λαύρῳ BRV. — 13 συλιμβρία AP σιλιμ-
 βρία B σηλιμβρία R σylvμβρία C σηλυμβρία EG συλλιβρία D
 σιλίβρία M σιλυβρία V. — 14 ἐμπλοῖσας DEP ἐμπλοήσας C ἐν-
 πλοήσας V ἐνπλωῖσας M ἐκπλοῖσας ABR. — στρογγύλου AEPNV
 στρογγίλου M στρογγυλοῦ rell. — καστελλίου BCV. — 16 ὑμνεί-
 σθω καὶ τιμάσθω ABP τιμάσθω καὶ ὑμνείσθω rell.

12 ἀρκαδίου πόλιν P. — 17 P add. ex Theoph.: καὶ οὕτως
 ὁ θεήλατος καὶ δυσμενής τε καὶ ἄσπονδος ἐχθρὸς τοῦ χριστοῦ
 καὶ τῆς παναχράντου μητρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἁγίων πάντων κατ-
 ἔλυσε τὸν βίον πολλοῖς χριστιανῶν αἵμασι μεμολυσμένος καὶ δαι-
 μόνων ἐπικλήσεσι καὶ θυσίαις καὶ μέντοι καὶ μυσαραῖς πράξεσιν
 ὁ ἐξάγιος. καὶ γὰρ παντοίοις ὑπερακμάσας κακοῖς οὐχ ἥττον
 ὠφθῇ διοκλητιανοῦ καὶ Ιουλιανοῦ καὶ τῶν πάλαι δυσσεβῶν καὶ
 τυράννων.

τοιιάδε φησίν· ἐπειδὴ δέ τινα παρὰ τοῖς χριστομάχοις περι-
 θρυλλεῖται, ἅπερ αὐτοῖς ὁ τοῦ ψεύδους πατήρ ἐμπνεύσειεν,
 φέρε καὶ ταῦτα διασκεψώμεθα. καταψεύδονται γὰρ διὰ τὴν
 εἰς Χριστὸν καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ ὕβριν χρόνους μηκί-
 στους καὶ παρατεταμένην ζωὴν καὶ βίον εὐπαθῇ μεμετρηῆσθαι 5
 τῷ Μαμωνᾷ, καὶ εὐημερίας εἰς ἄκρον ἐλάσαι, νίκας τε κατὰ
 βαρβάρων αὐτῷ καὶ ἀνδραγαθήματα ὡς πλεῖστα ἐπιγράφον-
 τες, ἃ τοῖς σώφροσιν οὐδὲ εἰς ἀκρόασιν ἔρχεσθαι δίκαιον.
 ὡς δ' ἂν τῶν ἀπλουστέρων ἢ ἀμαθεστέρων τινὰς τοῖς ἐκ
 τῆς ἀπάτης ἀναπλασμοῖς μὴ βλάπτοιεν, τούτων διευθύνον- 10
 τες ἕκαστα κενοῖς λόγοις ἑαυτοὺς φενακίζοντας ἀποφήνωμεν
 τοὺς ματαιόφρονας. ὅτι μὲν γὰρ ὁ βίος ἐκείνου πάναισχος
 γέγονε βδελυκτὸς τε θεῷ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις τοῖς
 εὐσεβέσιν ὑπῆρχεν οὐκ ἀσυμφανές. καὶ γὰρ εἰς τὰ σαρκὸς
 πάθη κατασυρόμενος καὶ τοῖς ἀπηγορευμένοις βαρβάροις καὶ 15
 Ἑλλησι σῶμα καὶ ψυχὴν ὁ δέλαιος ἐμμολυνόμενος τὴν τῶν
 ἀλόγων ζώων παρήλασε κτηνωδίαν. καὶ ταῦτα οὐκ ὀλί-
 γιστοι τῶν ὑπηρετησαμένων αὐτῷ μέχρι δεῦρο περιόντες
 ἀπαγγελλέτωσαν, μεθ' ὧν καὶ τᾶλλα δὴ, ἃ περὶ τὸ σῶμα
 αὐτῷ ἀπήντει. πόνοις γὰρ καὶ ἀλγηδόσιν ἀρρήτοις, οἷα 20
 εἰκὸς τοὺς ἠλκωμένους πάσχειν, βαλλόμενος πονηρῶς ἄγαν

ὁ μεμετρεῖσθαι AB μὴ μετρεῖσθαι R μετρεῖσθαι (-σθω M)
 GM ἐκμετρεῖσθαι P (ἐκμεμετρηῆσθαι Nic.). — 7 ὡς om. AB. —
 ἐπιγράφοντες αὐτοῖς σώφρ. οὐδὲ C ἐπιγράφοντες αὐτοῖς ἃ οὐδὲ G
 ἐπιγράφονται αὐτοῖς σώφρ. ἃ οὐδὲ R. — 8 σωφρονοῦσιν A σω-
 φρονεῖν C. — 11 φενακίζοντες (φαιν. R) AGR. — ἀποφίνομεν
 AC ἀποφαίνομεν R ἀπεφήναμεν M. — 12 ὁ ἐκείνου βίος B
 ὁ ἐκείνου (om. βίος) G οὖν ἐκείνου (om. βίος) R qui pro πάν-
 αισχος exhibent πᾶν αἰσχρὸν. — 14 καὶ γὰρ εἰς ABP et recc.
 quidam Nic. καὶ γὰρ καὶ εἰς rell. praeter E, in quo καὶ posterius
 supra vers. adscr. — 15 καὶ Ἑλλησι] ἐγκλήσιν R om. G. — 17 ὀλί-
 γοστοὶ DV ὀλίγοι B ὀλίγοις R ὀλίγοις τοῖς A. — 19 δὴ ἃ] δι' ἃ ER
 διὰ A δεινὰ B τὰ V. — 20 ἀπήντη C m. 1 ἀπήντησε G et C m. 2
 ἀπήντα BV Nic. κατήντησαν R. — 21 ἠλκωμένους B ἠλκομένους
 (ἠλ. A) ADV εἰλκομένους (εἰλ. M) CGMP. — πονηρῶς ENRV.

13 γερονῶς P Nic. — βδελυκτὸς καὶ θεῷ καὶ ἀγγέλοις ἀνθρώ-
 ποις τε τοῖς εὐσ. καθίστη P Nic.

καὶ ἀνηκέστως διέκειτο, καὶ τινὰ τῶν μελῶν ὑπὸ τῆς ἐλκώ-
 σεως καὶ διαβρώσεως ἀπερρυηκότων αὐτῷ ἐλεεινῶς ἀπη-
 χρεῖωτο. συνεχέστατα δὲ ὑπὸ τῶν ἐρινύων ἐκδειματούμενος
 πικρῶς τε καὶ ἀϋπνῶς πολλάκις τὸν νυκτερινὸν χρόνον διή-
 5 νυεν. παρείσθω τὰ νῦν λέγειν τὸ τῆς διαίτης ἀηδὲς τε καὶ
 αἰσχιστον· ὅπερ γὰρ ἂν προσάraitο βρώσεως οὐ τέλος κατα-
 657 M. ποθὲν παρὰ τοὺς ἐμέτους ἔφθανεν ἐκκρινόμενον. τὸ δὲ περὶ
 τοὺς ὑπηρετούμενους ἰταμὸν καὶ θηριῶδες τοῦ τρόπου καὶ
 τῆς ὑπηρεσίας τὸ δυσαχθέστατον ποῖα ἂν τις εἴποι τὰ φέ-
 10 ροντα σώματα; μάστιξι γὰρ ἐκάστης ἡμέρας πολλαῖς κατα-
 ξάινων αὐτῶν τὰ νῶτα καὶ τὰς ὀψεις παίων πῦξ καὶ λὰξ
 ἐναλλόμενος οὐδὲν τῶν σαρκοβόρων θηρίων φιλανθρωπότε-
 ρον ἔπραττεν, ἐκτομὰς δὲ μελῶν καὶ ὀφθαλμῶν πηρώσεις
 καὶ τᾶλλα ὅσα δεινὰ κολαστήρια καὶ σφαγὰς ἀδίκους ἀν-
 15 δρῶν ἀθῶων καὶ τοὺς διὰ πυρὸς πικροτάτους θανάτους,
 μάλιστα δὲ κατὰ τῶν ὀρθοδοξούντων, ἐπιδεικνύμενος, τί χρὴ
 καὶ λέγειν; οἱ γὰρ τῆς μανίας αὐτοῦ καὶ δυσσεβείας ὑπ-
 ασπισταὶ καὶ δορυφόροι ρῖνας μὲν ὡς πλείστας ἀνθρώπων
 ὁσίων ἀποτέμνοντες, ὥσπερ τὴν τοῦ προδρόμου πάλαι κεφα-
 20 λὴν Ἡρώδη προσέφερον, οὕτω καὶ τῷ ἐφ' ἡμῶν Ἡρώδη
 οἶον δῶρον ἡδὺ καὶ ἐπέραστον ἐκόμιζον ἐπὶ πίνακος. ὀφθαλ-
 μῶν γὰρ ἐξορύξεις καὶ γενειάδος ἐμπυρισμοὺς καὶ αἱμάτων
 ἐκχύσεις μαρτυροῦσιν οἱ μέχρι νῦν τὰ σύμβολα περιφέρον-
 τες, θανάτους δὲ βιαίους τῶν τοιούτων καὶ ἐξαισίλους ὁ τῆς
 25 θαλάσσης βυθὸς ἐπίσταται, καὶ οἱ λίθοι κράζουσιν. ἃς δὲ

25 — p. 763, 20 Niceph. l. l. cp. 72 Migne 508 A.

3 ἐριννῶν A ἐριννίων C ἐρρινίων D ἐριννύων BEM et recc.
 quidam ἐρριννύων recc. alii. — 6 πρὸς ἄraitο (ἄρ. M) βρ. MP
 προσάρετο βρ. E et D m. 2 corr. προσαρετοβρώσεως A πρὸς ἄρετο-
 βρώσεως C πρὸς ἄριστον βρώσεως R. — 7 ἐμετοὺς AER. — ἐκ-
 κρινόμενος B ἐκκρινόμενος A κρινόμενον R. — 9 ποῖα CDGP
 et B, qui post εἴποι add. φωνή. ποῖας A πῶς RV (ὅποια Nic.).
 — 22 ἐμπρησμοὺς BP. — 23 μέχρι τοῦ νῦν G μέχρι καὶ νῦν R.
 — φέροντες BM. — 25 κράζουσιν CE παράξουσιν B.

11 πῦξ δημοσία καὶ P.

περιπλάττουσιν αὐτῷ νίκας οἱ ἐμβρόντητοι καὶ λυσσώδεις
 ὁμόφρονες αὐτοῦ, ἵνα μιᾷς τῶν κρατίστων αὐτῶν ἐπιμνη-
 σθῶμεν, τοιαῦταί εἰσιν. ἐπειδὴ παρεσκεύαστο πρὸς τὸ ἐν
 δυσμαῖς ὀκισμένον Σκυθικὸν ἔθνος ἀμύνασθαι, συναθροίζει
 πᾶν τὸ ὑπ' αὐτὸν στράτευμα, εἰς χειρὰς τε τοῖς πολεμίοις 5
 ἰὼν ὁποῖον αὐτῷ τὸ τοῦ πολέμου τέλος κατώρθωτο μαρτυρεῖ
 τὰ φαινόμενα. μέχρι γὰρ καὶ τήμερον τὰ κατὰ τὴν Ἀχελὸν
 καλουμένην πόλιν κοῖλα καὶ πεδιάσιμα χωρία, ἃ τῶν ἀνηρη-
 μένων ἐδέξαντο τὰ κῶλα, σαφῶς ὑποδεικνύουσιν. ἔργον γὰρ
 τῆς Σκυθικῆς μαχαίρας ἅπαν σχεδὸν τὸ στράτευμα τῶν Ῥω- 10
 μαίων γέγονεν. εἰ δέ τι μικρὸν καὶ οὐ πάνυ ἀξιόλογον
 ἔδρασεν, τοῦτό ἐστιν. τοὺς γὰρ πρὸς ἀνατολὰς οἰκοῦντας
 βαρβάρους ἀκηκοὼς περὶ τοὺς οἰκέλους ἡγεμόνας διαστασιάζ-
 οντας καὶ πρὸς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἀσχολουμένους, λη-
 στρικώτερόν πως μᾶλλον ἢ στρατηγικώτερον ὥς λήσων ἐπιὼν 15
 τοῖς τῆς Ἀρμενίας καὶ Συρίας χωρίοις τῶν ἐκείνη φρουρίων
 αἶρει ὁμολογία τῶν προσοικούντων καὶ ἐπὶ τὴν Θράκην
 αὐτοὺς μετήγαγεν. τοιαῦτα μὲν οὖν τὰ ἐκείνου ἀνδραγα-
 θήματα καὶ τὰ κατ' ἐχθρῶν σχεδιαζόμενα τρόπαια, τοιαῦτα 658 M.
 δὲ καὶ τὰ κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ εὐσεβείας νεανιεύματα. 20

2 αὐτῶν om. BCV Nic. — 5 ὑπ' αὐτὸν m. 2 ex ὑπ' αὐτῶι
 ut vid. P ὑπ' αὐτῶν C ὑπ' αὐτοῦ NR. — 6 κατώρθωτο ACEM
 κατώρθωται (κατόρθ. V et rec. quidam) RV. — 7 ἀχελὼν BDER
 ἄχελον C ἀγχιαλὸν P (Nic.). — 12 ἔδρασαν R ἔδρασε P sed ε in
 fin. m. 2 in lit. — 14 καὶ πρὸς — ἀσχολουμένους om. EN. —
 ληστικώτερον EN. — 15 λήσων DPV λησῶν C ληίσων B λύσ-
 σων M λυσσῶν AER. — 16 χωρίοις om. N spr. vers. add. E. —
 ἐκείνη P Nic. ἐνεκείνοις B ἐκείνοις tell.

9 ὑποδείκνυσι P Nic. — 10 τὸ om. P. — 16 καὶ Συρίας om.
 P Nic. — 17—18 προσοικούντων. οὐ γὰρ ἐχθρῶ (-ῶν cod.) ἄλλο-
 φύλῳ ὑπηντήκει πώποτε, ἀλλὰ τούτους αὐτοὺς μόνους ἄρμενίους
 καὶ σύρους χριστιανοὺς ὑπάρχοντας διὰ λόγου καὶ ὀρκωμοσίας
 ἐπὶ τὴν Θράκην μετήγαγεν. οὐ τὴν ἔφοδον οἱ σαρακηνοὶ γνόντες
 ἀπόμοιράν τινα ὀπλιτικῆς φάλαγγος ἐκπέμπουσι κατ' αὐτοῦ εἰς
 πεντακισχιλίους ἄνδρας ἡριθμημένην, ὧν τὴν ὁρμὴν ἐπαισθόμενος
 αὐτίκα φυγὰς ἅμα τῷ σὺν αὐτῷ πλήθει ὄχετο, μηδὲ ὡς πλησιέ-
 στατα οἶός τε ὧν τούτοις γενέσθαι. τοιαῦτα κ. τ. λ. P Nic.

ἀπηναισχύντησε γὰρ κατὰ τε τοῦ θεοῦ μανεῖς καὶ κατὰ τῶν
 ἱερῶν ἀνδρῶν τῶν ὥσπερ αὐτῷ ἀναθήματα προσηκόντων.
 καὶ τὸ ἀγγελικὸν δὴ τοῦτο καὶ ἀποστολικὸν τοῦ μοναστικοῦ
 βίου σχῆμα βδελυτιτόμενος ὁ θεομισῆς τε καὶ βέβηλος ἐπώ-
 5 νυμον τῆς θεοσεβείας τὸ ἀμνημόνευτον αὐτοῖς ἐπέγραψεν
 ὄνομα. βδέλυγμα γὰρ ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια, καὶ ὁσιος ἀκά-
 θαρτος παρὰ κακούργοις. οἶα δὲ εἰς αὐτοὺς τυραννίδι
 ἐπιὼν ὁ τύραννος ἔδρασεν, τίς ἂν, ὥς ἔφην, ἀξίως διηγῇ-
 σεται; τάς τε γὰρ πρὸς θεὸν ἐπηγγελμένας αὐτοῖς ὁμολογίας
 10 καὶ συνθήκας ἀθετεῖν ἐκβιαζόμενος καὶ τὸ ἱερὸν σχῆμα ἀπορ-
 ρίψαντας τὸ τῶν λαϊκῶν ὁ παράνομος ἐνομοθέτησε μεταμ-
 φιέννυσθαι, τὰ δὲ εἰς δόξαν θεοῦ ἰδρυμένα μοναστήρια
 στρατιωτῶν οἰκητήρια καὶ ἵπποστάσια καὶ κοπρῶνας ὁ κο-
 πρόνους καὶ κοπρώνυμος πεποίηκεν. εἶτα πρὸς τῷ τέλει
 15 τῶν κακῶν καὶ τοῦ θεοστυγοῦς αὐτοῦ βίου γενόμενος καὶ
 πυρετῶν ὀξύτησι καὶ φλογώσεσι καταπιμπράμενος τῆς ἐκ-
 δεχομένης αὐτὸν γεέννης προδήλως τὴν φλόγα προθεώμενος
 κατωπτρίζετο καὶ τοῦ ἀκοιμήτου σκώληκος τὰ δῆγματα σύν-
 τονόν τε καὶ γεγωνότερον ἐμβοῶν ἐνδελεχέστατα· τῆς γεέννης

1—11 Niceph. *l. l.* cp. 80 Migne 521 D. — 6 Sir. 1, 24. —
 Pr. 21, 15. — 12—14 Niceph. *ib.* cp. 64 *fin.* Migne 493 D. —
 14—p. 765, 6 Niceph. *ib.* cp. 71 Migne 505 B.

1 ἀπηνεσχύντησε (-ισε CM) CLMPR. — 3 εὐαγγελικὸν BGV.
 — μοναστικοῦ AP Nic. μοναδικοῦ B μοναχικοῦ rel. — 7 εἰς
 αὐτοὺς ABPV Nic. πρὸς αὐτοὺς rel. — 8 διηγῆσθαι BD. —
 9 πρὸς τὸν θεὸν B παρὰ θεῷ R. — 12 θεοῦ ABELP τοῦ θεοῦ
 CRV om. N. — 16 ὀξύτητι ERV. — καταπιμπράμενος C κατεμ-
 πιπράμενος MV. — ἐκδεξαμένης N ἐκδεχομένης C. — 17 προ-
 θέμενος C προχεόμενος A. — 18 κατωπτρίζετο ACLP κατωπρί-
 ζετο R κατωπτρίζεται M. — δῆγματα B δείγματα CM. — 19 γε-
 γωνότερον CMP γεγονὸς B γέγονε A (γεγωνὸς Nic.). — ἐμβοῶν
 ADP ἐκβοῶν rel. Nic.

7 *Post* κακούργοις P *add.*: καὶ βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ
 ἀνδρὶ ἀδίκῳ (Pr. 29, 27) καὶ ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισοῦσι
 ὁσίον (Pr. 29, 10).

ταῦτα προαύλια καὶ προοίμια. τοιαύταις οὖν καὶ τοσαύταις εὐπαθείαις ἐναναπαυσάμενος, ὅφ' ὧν δὴ καὶ Διοκλητιανόν τε καὶ Μαξιμιανὸν συντελεσθέντας ἀκούομεν, οὕτω κακῶς καὶ ἀθλίως ἀπολλύμενος καταστρέφει τὸν αἰσχιστόν τε καὶ κάκιστον βίον ὁ ἄσπονδος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων δ αὐτοῦ πάντων ἐχθρὸς καὶ πολέμιος δυσμενέστατος.

[λε'. Περὶ Λέοντος τοῦ ἐκ τῆς Χαζάρας.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον τὸν Κοπρώνυμον ἐβασίλευσε Λέων ὁ ἐκ τῆς Χαζάρας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ε'. ὃς ἔδοξε μὲν πρὸς ὀλίγον χρόνον εὐσεβῆς εἶναι, μετὰ δὲ ταῦτα παρετράπη. 10 τολμήσας γὰρ φορέσαι τὸ στέμμα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας 660 M. ἀπηνθρακώθη δεινῶς ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, καὶ οὕτω πυρετῷ σφοδροτάτῳ συνεχόμενος καὶ φθειρόμενος ἐτελεύτησε τῆς ἱεροσυλίας τὰ ἐπίχειρα κομισάμενος.

Ἐφ' οὗ ἀνθρώπῳ τινὶ ὁδεύοντι μόνῳ κύων ἠκολούθει, 15 ληστής δὲ ἐνόδιος τὸν ἄνθρωπον ἀποκτείνας ἀπέδρα, τοῦ 661 M. κυνὸς ἀπομείναντος ἐν τῷ τόπῳ καὶ φυλάσσοντος τὸ σῶμα τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. ἕτερος δέ τις ἄνθρωπος κατὰ τὴν ὁδὸν ἐλθὼν καὶ τὸ σῶμα ἰδὼν καὶ σπλαγχνισθεὶς ὀρύξας

9—14 cf. Theoph. p. 449, 14; 453, 26.

1 ταῦτα τὰ προαύλ. R τὰ προαύλ. (om. ταῦτα) V. — 2 ἀναπαυσάμενος BM. — 3 τε om. ABM. — 13 καὶ φθειρόμενος om. BR. — 19 καὶ ante σπλαγχνισθεὶς om. MR.

δ βίον ἐτῶν ὑπάρχων νς' (ὀκτὼ πρὸς τοῖς πεντήκοντα Nic.) μηδὲν πλέον ἐπιζήσας ὁ ἄσπονδος P. — 6 καὶ πολέμιος om. P. — Post δυσμενέστατος P partim e Nicephoro desumpta haec addit: ποίας οὖν ἄρα κατηγορίας τε καὶ κατακρίσεως οὐκ εἶεν ἄξιοι οἱ μακαρίζοντες ἐκεῖνον ἀνοήτως μᾶλλον δὲ δυσσεβῶς, οὐκ αἰσχυνόμενοι καὶ τὸ οὐαὶ παρὰ τῆς θείας γραφῆς εἰκότως ἀποφερόμενοι. οὐαὶ γάρ, φησὶν, οἱ λέγοντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τιθέντες τὸ σκότος φῶς (Jes. 5, 20). Tum sequitur narratio de Paulicianorum haeresi, quam reliqui codices p. 718, 9 sqq. exhibent. Reliqua chronici pars in cod. P deest.

ἔθαψεν αὐτὸ τῇ γῇ. τοῦτο ἰδὼν ὁ κύων καὶ ἀποδεξάμενος
 ἠκολούθει τῷ θάψαντι εὐνοϊκὴν δουλείαν αὐτῷ ἀποπληρῶν.
 ἦν δὲ τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ ἀνθρώπου κάπηλος. πάντας οὖν
 τοὺς εἰσιόντας καὶ ἐξιόντας εἰς τὸ ἐργαστήριον ἔσαινεν
 5 ὁ κύων, χρόνῳ δὲ ποτε συνέβη καὶ τὸν φονέα πιόμενον
 εἰς τὸ καπηλεῖον ἔλθειν· ὃν ἐπιγνοὺς ὁ κύων ὑλάκει καὶ
 ἐπεπήδα εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἰσελθεῖν οὐκ εἶα τὸν
 ἄνθρωπον. τοῦτο δὲ πολλάκις γινόμενον εἰς ὑποψίαν πολ-
 λούς θείου τινὸς κινήματος ἦγαγεν. διὸ καὶ συσχεθεὶς εἰς
 10 κρίσιν παρεδόθη, καὶ τὸ πραχθὲν ὁμολογήσας μετὰ πάσης
 ἀληθείας ἀνῆρέθη.

[λς'. Περὶ Κωνσταντίνου υἱοῦ Εἰρήνης.]

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υἱὸς αὐτοῦ
 ἔτη ις'. ἐφ' οὗ τὸ τῆς εὐσεβείας δόγμα ἔλαβεν ἀρχὴν παρ-
 15 ρησιάζεσθαι, καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ πλατύνεσθαι, καὶ τὰ
 862 M. μοναστήρια μετὰ πάσης ἀδείας ἀνοικοδομεῖσθαι. ἐν δὲ τοῖς
 μακροῖς τείχεσι τῆς Θράκης ἄνθρωπός τις ὀρύσσων εὗρε
 λάρνακα γεγραμμένην· Χριστὸς μέλλει γεννᾶσθαι ἐκ Μαρίας
 τῆς παρθένου, καὶ πιστεύω εἰς αὐτόν. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου
 20 καὶ Εἰρήνης τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, ὧ ἦλιε, πάλιν με ὄψει.
 καὶ μέντοι καὶ τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας τὸ λεί-
 ψανον προβυθισθὲν ἐν τῇ θαλάσῃ σὺν τῇ λάρνακι ὑπὸ
 τοῦ τυράννου καὶ μισαγίου εὗρέθη ἐν τῇ Λέσβῳ νήσῳ διὰ
 νυκτερινῆς ὄψεως, καὶ ἀνακομισθὲν μετὰ τῆς προσηκούσης

14—20 cf. Theoph. p. 455, 8. — 21—p. 767, 4 cf. Theoph.
 p. 439, 27.

1 ἐθάμνισεν (-ησεν E) AEL. — ἐν τῇ γῇ BN. — 2 αὐτῷ
 δουλείαν L αὐτῷ om. M. — 4 ἔσαινεν ACM περιέσαινεν V. —
 5 ἀπιόμενον C πιόμεραν B om. M. — 8 τοῦτο — γινόμενον CDR
 τούτου — γενομένου M. — 14 αὐτοῦ καὶ Εἰρήνη ἔτη ις' V αὐτοῦ
 ἔτη ι' (sic) σὺν τῇ μητρὶ εἰρήνῃ R. — 20 εὐσεβεστάτων V
 om. BR. — με ὄψει (ὄψη AE) ACEV Theoph. ὄψει (vel ὄψη)
 με tell. — 23 τῇ] τε M om. D. — λεσβονήσω A λευκονήσω B
 λεσβονήνῳ G.

τιμῆς ἀπετέθη πάλιν ἐν τῷ ἰδίῳ τεμένει, ὅπερ αὐτὸς μὲν ὁ κοπρώνυμος καὶ κοπρόνους ἄρμαμέντον καὶ κοπροθέσιον ἐποίησεν, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἅμα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Εἰρήνην ἀνακαθάραντες αὐθις τοῦτο καθιέρωσαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξοπλισάμενος Ἀαρὼν ὁ τῶν Σαρακηνῶν 5 668 M. ἄρχηγὸς κατὰ τῆς πόλεως ἦλθεν ἐν μεγάλῃ δυνάμει καὶ περιεκάθισεν ἐν Χρυσοπόλει. ὁ δὲ βασιλεὺς πέμψας λαὸν καὶ τὴν Βάνην κρατήσας, εἰρήνην Ἀαρὼν αἰτεῖται μεταξὺ Ῥωμαίων τε καὶ Σαρακηνῶν γενέσθαι. συναρπασθέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ Σταυράκιος ὁ λογοθέτης καὶ Πέτρος ὁ μάγιστρος 10 καὶ Ἀντώνιος ὁ δομέστικος καὶ τέκνα τῶν πρωτευόντων καὶ ἄνευ λόγου πρὸς αὐτὸν ἐξελθόντες ἐκρατήθησαν ὑπ' αὐτοῦ. διόπερ ἀναγκασθέντες οἱ τῆς πόλεως καὶ δῶρα πλείστα δόντες, ἀνεχώρησεν εἰρήνην μετὰ τῶν χριστιανῶν ποιήσας. καὶ δὴ βαθείας εἰρήνης γενομένης, ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς σὺν τῇ μητρὶ 15 πρὸς τὰ μέρη τῆς Θράκης μετ' ὀργάνων καὶ μουσικῶν καὶ λαοῦ πλείστου· οἳ καὶ τὴν Βερώνην καὶ Ἀχελὸν κτίσαντες ὑπέστρεψαν μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

Ὁ δέ γε πατριάρχης Παῦλος ὁ Κύπριος ἀρρωστήσας καὶ τὴν ἐνθένδε μεταχώρησιν αὐτοῦ προγνοὺς ἐκ θείας ἀπο- 20 καλύψεως καὶ τὸν θρόνον καταλιπὼν καὶ πρὸς τὴν μονὴν 664 M. τῶν Φλώρου ἀπελθὼν καὶ μονάσας, ἀπέρχεται πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ μαθεῖν βουλόμενοι τῆς ὑποχωρήσεως τὴν αἰτίαν. ὁ δὲ μετὰ πολλῶν δακρύων ἔφη·

5—14 cf. Theoph. p. 456, 2. — 14—18 cf. Theoph. p. 457, 6. — 19—p. 768, 15 cf. Theoph. p. 457, 13.

2 ἄρμαμέντον GV ἄρμάμεντον (ἄρμ. quidam) DR ἄρμαμεν-
τὸν m. 1 ex ἄρμεντὸν A ἄρμαμέντω C. — 6 ἐν om. A. — ἐν δυ-
νάμει μεγάλη RV. — 8 τὴν βάνιν E τὸν βάνην C τὸν βαάνην
Exc. de legg. — 10 ἐπιτοῦτω A ἐπὶ τοῦτο BCERV ἐπὶ τούτο M
ἐπὶ τούτοις Exc. — 14 ἀνεχώρησαν CGV. — ποιήσαντες C
ποιησάμενοι V. — 15 γενομένης ABV γεναμένης tell. — 16 καὶ
ante μουσικῶν om. BC. — 17. 18 οἱ καὶ τὰ πολλῆς χ. καὶ εὐφρ.
(om. tell.) C. — 17 βερώνην AE βεροίην V. — ἀχελὸν AN ἀχελῶν
BRV ἀχελῶν E. — 19 παῦλος καὶ κύπριος A π. ὁ καὶ κ. B. —
22 φλώρου BV φλόρου tell.

εἴθε μὴδ' ὅλως ἐκάθισα ἐν τῷ θρόνῳ τῆς ἐκκλησίας ταύτης
 ἀπεσχισμένης ὑπαρχούσης ἐκ τῶν λοιπῶν ἁγίων θρόνων καὶ
 ἀναθεματιζομένης. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ βασιλεῖς μετὰ σκυ-
 θρωπότητος ἀνεχώρησαν, ἀποστέλλουσι δὲ πρὸς αὐτὸν τοὺς
 5 πατρικίους ἀκοῦσαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. πρὸς οὓς μετὰ
 παρησίας ἐν τῷ τέλει τῆς διδασκαλίας εἶπεν· ἐὰν οὖν μὴ
 σύνοδος οἰκουμενικὴ γένηται, καὶ τὸ σφάλμα διορθωθῇ τῆς
 πίστεως ὑμῶν, οὐκ ἔχετε σωτηρίαν. οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· καὶ
 ἵνα τί καθυπέγραψας ἐν τῷ χειροτονεῖσθαί σε τοῦ μὴ προσ-
 10 κυνεῖν εἰκόνας; καὶ διὰ τοῦτο γάρ, φησὶν, ἐγὼ θρηνῶ καὶ
 πρὸς τὴν μετάνοιαν κατέφυγον δεόμενος, ἵνα μὴ ὥς ἱερέα
 με κολάσῃ ὁ θεὸς καὶ ποιμένα σιγήσαντα μέχρι νῦν καὶ μὴ
 κηρύξαντα τὴν ἀλήθειαν τῷ φόβῳ τῆς μανίας ὑμῶν καὶ
 μισαιφονίας. ταῦτα δὲ οὗτοι ἀκούσαντες ἀπῆλθον ἔχοντες
 15 ἐν ἑαυτοῖς πολλὴν ἀπορίαν τε καὶ συζήτησιν. ἐν τούτοις
 οὖν πᾶσι τὸν τῆς ἀληθείας ἀναπτύσσων λόγον καὶ τὴν
 μυσαρὰν διαπτύων αἵρεσιν ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ὀρθο-
 δοξίᾳ μέγα πένθος καταλιπὼν τοῖς τε βασιλεῦσι καὶ τοῖς
 εὐσεβέσιν ἀνθρώποις τῆς πόλεως. ἦν γὰρ σεβάσμιος ἀνὴρ
 20 πᾶν καὶ αἰδέσιμος καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένος, ὃθεν
 καὶ πολλὴν πίστιν εἰς αὐτὸν ἐκέκτηντο πάντες. ἀντ' αὐτοῦ
 δὲ χειροτονηθέντος Ταρασίου τοῦ ἀπὸ ἀσηκρητῶν, καὶ διὰ
 665 M. βασιλικῆς παρακλήσεως ἀπὸ Ῥώμης καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων
 θρόνων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν πάντων ἐπι-
 25 σκόπων ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐπισυναχθέντων
 καὶ τὰς θείας γραφὰς ἀρξαμένων ὑπαναγινώσκειν καὶ ἀντι-

17—21 cf. Theoph. p. 458, 1. — 21—p. 769, 4 cf. Theoph.
 p. 461, 12.

3 ταῦτα ἀκούσας ὃ τε (τε om. M) βασιλεὺς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 μετὰ N. — 4 τοὺς om. BM. — 6 οὖν om. CMV. — 8 ὑμῶν BC
 DE Theoph. ἡμῶν tell. — 11 κατέφυγα BM καταφεύγω R. —
 14 δὲ καὶ οὗτοι AB. — 22 ἀπὸ ἀσηκριτῶν R ἀπὸ ἀσικριτῶν M
 ἀπὸ ἀσικριτῶν CE ἀποασικρίτων A ἀπὸ ᾧ ἀσηκριτῶν B ἀποαση-
 κρήτις V. — καὶ τῶν διὰ CEMRV. — 23 ἀπό τε Ῥώμης BN. —
 24. 25 ἐπισκόπων πάντων ἐπισυνάχθ. ἐν τῷ ναῷ τ. ἁγ. ἀποστ. N.

βάλλειν εἰς ὑπήκοον τῶν βασιλέων καὶ τοῦ λαοῦ παντός, ἐστασίασαν κατ' αὐτῶν οἱ τοῦ Κοπρωνύμου σχολάριοι καὶ μαθηταὶ καὶ γυμνώσαντες αὐτῶν τὰ ξίφη τὸν σύλλογον διέλυσαν. οὗς οἱ βασιλεῖς ἀντίκα τῆς πόλεως ὑπεξαγαγόντες ἀόπλους προφάσει εὐωχίας εἰς τὰ Μαλάγινά πρὸς τὰς ἰδίας 5 χώρας ἀτίμως ἐξήλασαν, τὸν δὲ θεῖον Ταράσιον σὺν τοῖς προρρηθεῖσιν ἐπισκόποις ἐν τῇ Νικαέων πόλει ἀποστέλλουσιν. καὶ γενομένης τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, ἀπέλαβε πάλιν ἡ ἐκκλησία τὸν ἀρχαῖον αὐτῆς κόσμον.

Ἐβδόμη σύνοδος γέγονεν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας συν- 10 ελθοῦσα τὸ δεύτερον τν' πατέρων ἔτει τῆς Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρὸς βασιλείας η'. ταύτης ἡγοῦντο Πέτρος πρεσβύτερος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου καὶ Πέτρος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα τὸν τόπον ἐπέχοντες Ἀδριανοῦ πάπα Ῥώμης, Ταράσιος Κωνσταντινου- 15 πόλεως, Ἰωάννης, Γεώργιος καὶ Θωμᾶς μοναχοὶ πρεσβύτεροι καὶ τοποτηρηταὶ τῶν ἀποστολικῶν θρόνων τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως, τοῦ τε Πολιτιανοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ Θεοδωρήτου Ἀντιοχείας καὶ Ἠλία Ἱεροσολύμων, κατὰ τῆς πρώην ἀθέσμως

4—7 *cf.* Theoph. p. 462, 5. — 8—9 Theostericti vita Nicetae cp. 30.

1 εἰς ὑπήκ. πάντων τῶν (τῶν *om.* E) τε βασ. CERV. — τοῦ λαοῦ παντός AB παντὸς τοῦ λαοῦ *rell.* — 4 ἐξαγαγόντες AM. — 9 πάλιν *om.* MV. — τὸν ἴδιον αὐτῆς καὶ ἀρχαῖον κόσμον B τὸν ἑαυτῆς κόσμον (*om.* ἀρχαῖον) R. — *Post* κόσμον AB *in textu addunt*: ἀπὸ γοῦν τῆς ε' ἕως τῆς ζ' (συνόδου *add.* B) ἔτη ρκ' (ρη' B). *Eadem fere in mg.* ELN *recc. plerique.* Nonnulli *codd.* ante ἀπὸ exhibent σύνοδος ζ'. — 10 ἐβδόμη A ἐβδόμη δὲ B ἡ δὲ ἐβδόμη *rell.* — βιθυν. τὸ δεύτερον συνελθόντων τν' πατέρων B. — 11 τν' AB τῶν τν' (τξξ' R) *rell.* — ἔτι A ἐπὶ C. — 11—13 ἔτει ὀγδόῳ τῆς βασιλείας κωνστ. καὶ εἰρ. τῆς αὐτ. μ. ἡγοῦντο δὲ ταύτης τῆς συνόδου πέτρος πρεσβύτ. ῥώμης καὶ πέτρος N. — 13 τοῦ ἁγίου — 14 πρεσβύτερος *om.* R. — 14 σάββα BRV. — 15 ἐπέχων BR. — ταράσιον κ. τ. λ. *usque ad* τοποτηρητῶν *genitivi casu positum in* V. — 16 μοναχὸς N μοναχοῦ V. — 19 ἡλία B *et recc. plerique* ἡλιοῦ NV ἡλιοῦ *recc. nonnulli.* — ἱεροσ. συνηθροίσθη οὖν ὡς εἴρηται ἡ ἁγία αὕτη καὶ οἰκουμενικὴ ζ' (ζ' *om.* M) σύνοδος κατὰ N.

συναθροισθείσης παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ τηνικαῦτα βασι-
 λεύσαντος καὶ ἀθέως ὀνομασθείσης ἐβδόμης συνόδου ἐφ' ὅβρει
 666 M. καὶ καταστροφῇ τῶν σεβασμίων εἰκόνων καὶ κενολογησάσης
 ὅτι ὡς θεοῖς ταύταις οἱ χριστιανοὶ προσεκύνησαν, ἀναθεμα-
 5 τίσασα δὲ τοὺς ταύτης ἐξάρχους Θεοδόσιον τὸν Ἐφέσου,
 Σισίνιον Πέργης τὸ ἐπίκλην Παστιλλᾶν, Βασίλειον Ἀντιο-
 χείας Πισιδίας τὸν λεγόμενον Τρικάκκαβον, τὴν τῶν σεπτῶν
 εἰκόνων ἀρχῇθεν παραδεδομένην τῇ ἐκκλησίᾳ τιμὴν ἀνανεώ-
 σασα ὥρισε παραπλησίως ταύτας τῷ σταυρῷ προσκυνεῖσθαι.
 668 M. 10 Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου μισήσαντος
 669 M τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Μαρίαν καὶ τὴν Θεοδότην λαβόντος,
 ἀπέσχισε τῆς κοινωνίας Ταρασίου Πλάτων ὁ τῶν Σακκου-
 δίου ἡγούμενος ὡς ἐπιτρέψαντος κουρευθῆναι τὴν Μαρίαν
 καὶ τὸν ἡγούμενον τῶν Καθαρῶν Ἰωσήφ στεφανῶσαι τοῦτον
 15 μετὰ Θεοδότης κελεύσαντος, καὶ τὸν αὐτὸν Κωνσταντῖνον εἰς
 κοινωνίαν δεξάμενον. κἀντεῦθεν ὁ βασιλεὺς τὸν μὲν Πλά-
 τωνα ἐν τῷ παλατίῳ καθεῖρξεν, τοὺς δὲ λοιποὺς μοναχοὺς
 αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτοῦ μαστιγώσας ἐξώρισεν ἐν
 Θεσσαλονίκῃ. οὗς ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὑπερασπιζομένη ὡς τὴν
 20 παρανομίαν ἐλέγχοντας ἐκίνησεν αὐτὸν κατ' αὐτῆς εἰς μῖσος.
 μαθὼν δὲ ὅτι καὶ ὁ λαὸς ἄχθεται κατ' αὐτοῦ καὶ δυσχε-
 ραίνει μᾶλλον, ἐξέπλευσεν εἰς Πύλας βουλόμενος πρὸς τὸ

10—20 cf. Theoph. p. 469, 23; 470, 24. — 21 — p. 771, 5 cf.
 Theoph. p. 471, 32.

1 παρὰ τοῦ τότε βασιλεύοντος κωνστ. τοῦ κοπρωνύμου N. —
 3 καὶ ante κενολογησάσης om. N. — 5 τοὺς ἐξάρχους αὐτῆς N.
 — 6 σισίνιον BCER σισίννιον rell. — τὸν ἐπίκλην B τὸν τὸ
 ἐπίκλ. AV. — παστιλλᾶν EV παστιλλᾶν CDL παστίλλαν AM
 παστηλᾶν B παστηλᾶν G παστιλᾶν R. — 7 τρικάκκαβον ADV
 τρικάκαβον rell. — 7—9 τρικ. καὶ ἀνανεώσασα τὴν — τιμὴν
 ὥρισε ταύτας προσκ. παραπλ. τῷ τιμίῳ σταυρῷ N. — 12 σα-
 κουδίου EN στουδίου A manu corr. — 14 τὸν καθαρὸν AB. —
 17 μοναχοὺς αὐτοῦ ACDL αὐτοῦ μοναχοὺς MRV αὐτοῦ om. BE.
 — 18 μαστιγώσας σὺν τοῖς ἀνεψ. ἐξώρισεν RV. — 19 ἡ μήτηρ
 αὐτοῦ εἰρήνη N. — 22 — p. 771, 1 βουλ. παραγενέσθαι πρὸς τὸ
 θ. τῶν ἀν. N.

θέμα τῶν ἀνατολικῶν γενέσθαι. οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ μεγιστάνες ὑφορώμενοι τὴν ἐπανάστασιν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν τῆς πόλεως σύγχυσιν πείθουσιν αὐτὸν διὰ παρακλήσεως ὑποστρέψαι πάλιν ἐν τῇ πόλει. καὶ δὴ παραγενόμενον ἐν τῷ 670 M. παλατίῳ, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ παρούσης μήτε μὴν 5 γινωσκούσης τὴν βουλὴν αὐτῶν, ἐκτυφλοῦσιν αὐτόν, καὶ μετὰ χρόνον τινὰ τέθνηκεν.

[λζ'. Περὶ Εἰρήνης.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσεν Εἰρήνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ μόνη ἔτη ε'. ἐφ' ἧς νεωτερισταί τινες, φρουρουμένων 10 671 M. τῶν υἱῶν τοῦ θεομάχου καὶ κοπρωνύμου ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Θεραπείας Κωνσταντίνου καὶ Νικηφόρου, πείθουσι προσφυγεῖν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ λόγον ἀπαθείας αἰτῆσαι. καὶ τῇ προφάσει ταύτῃ ὡς βασιλεῖς αὐτοὺς εὐφημήσαντες καὶ λαὸν πολὺν συγκινήσαντες, ἐξάγει τούτους Εἰρήνη τῆς 15 ἐκκλησίας καὶ μηδενὸς αὐτοῖς προσχόντος ἐξώρισεν εἰς Ἀθήνας. οὓς δὴ κἀκεῖσέ τινες ἀναγορεῦσαι βουληθέντες, ἐξετύφλωσε καὶ τὸ πονηρὸν τοῦ θεοστυγοῦς ἐξέκοψε σπέρμα τοῦ μηκέτι βασιλεύειν καὶ τυραννεῖν καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ διώκειν. εἴτα πρὸς τὸ παλάτιον ἀπελθούσης αὐτῆς τῶν 20 Ἐλευθερίου, Νικηφόρος ὁ πατρικίος καὶ γενικὸς λογοθέτης ἔρχεται σὺν τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ νυκτὸς εἰς τὴν χαλκῆν πύλην τοῦ παλατίου, καὶ ὡς δῆθεν παρὰ τῆς βασιλίσσης 672 M. πεμφθεὶς εἰσέρχεται μετὰ λαμπάδων καὶ ὅπλων εἰς τὸ πα-

10—17 cf. Theoph. p. 473, 11. — 17 cf. Theoph. p. 474, 1. — 20 — p. 772, 4 cf. Theoph. p. 476, 3.

1 παραγενέσθαι B(N). — 4 παραγενόμενον BDE παραγενομένων A παραγενομένου RV παραγενόμενος (-άμενος M) CM. — 5 μὴν om. RV. — 9 ἐβασ. μόνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ (om. Εἰρήνη) N. — ἡ μήτηρ αὐτοῦ om. A. ἡ om. B. — 12 Θεραπείας ACE. — 15 ἡ εἰρήνη EM. — 17 ἐξετύφλωσαν MR. — 20, 21 τῶν ἔλευθ. ἀπελθούσης αὐτῆς N. — 20 τῶν ἔλευθερίων CERV. — 24 πεμφθεὶς AB Exc. de insid. ἀποσταλεὶς rell.

λάτιον, κάκειθεν εὐθὺς ἀποστείλας καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἐξευφήμησαν αὐτὸν βασιλέα. πρωῒας δὲ γενομένης, ἡ μὲν ἐν τῷ παλατίῳ κατεκλείσθη, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ πάντων ἀνηγορεύθη διὰ Ταρασίου πατριάρχου.

5

[λη'. Περὶ Νικηφόρου.]

Μετὰ δὲ Εἰρήνην ἐβασίλευσε Νικηφόρος ἔτη ἡ' ἡμισυ.
 678 M. ὃς Εἰρήνην αὐτίκα περιορίσας ἐν τῇ Λέσβῳ νήσῳ, Βαρδά-
 νης ὁ πατρίκιος καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν τὸ ἐπὶ κλην
 Τοῦρκος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ὑπὸ τῶν περατικῶν θεμάτων.
 671 M. 10 ὃς γε πολλὰ τοῦτο παραιτησάμενος καὶ διαδράσαι μὴ ἰσχύ-
 σας, ἀλλὰ βίᾳ κατελθὼν ἐν Χρυσοπόλει καὶ περιπολήσας
 ἡμέρας ν' καὶ μὴ δεχθεὶς ὑπὸ τῆς πόλεως ὑπέστρεψε πρὸς
 τὰ Μαλάγινα. καὶ δὴ φοβηθεὶς τὸν θεὸν καὶ λογισάμενος
 μήπως δι' αὐτοῦ γένηται σφαγὴ χριστιανῶν λαβὼν παρὰ
 15 Νικηφόρου λόγον ἀπαθείας ἀπῆλθε νυκτὸς λάθρα τοῦ λαοῦ
 πρὸς τὴν μονὴν Ἑρακλείου καὶ παραχρῆμα γέγονε μοναχός.
 ἐρχομένου δὲ αὐτοῦ διὰ τοῦ σταλέντος βασιλικοῦ χελανδίου
 ἐν τῇ Πρώτῃ νήσῳ εἰς τὸ μοναστήριον αὐτοῦ, ὃ ἦν αὐτὸς
 προκατασπενάσας, Λυκάονές τινες ἄνδρες ἢ μᾶλλον εἰπεῖν
 20 λυκάνθρωποι ἐκτυφλοῦσιν αὐτὸν παρὰ γνώμην τοῦ βασι-
 λέως. διὸ καὶ λύπη πολλῇ συσχεθεὶς πάντας μεθ' ὅρκων
 ἐπληροφόρει ἀναίτιον αὐτὸν εἶναι τοῦ τοιούτου τολμήματος.
 τεκμήριον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· καὶ γὰρ οὐδὲ φαίνεται
 χριστιανὸν πώποτε φονεύσας ἢ μέλος αὐτοῦ παντάπασιν ἀκρω-
 25 τηριάσας εὐσεβῆς ὑπάρχων ἄγαν καὶ χριστιανόφιλος πάνν.

Ἐφ' οὗ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας ὁ τῶν Σαρακη-

7 cf. Theoph. p. 479, 8. — 7—19 cf. Theoph. p. 479, 15. —
 19—22 cf. Theoph. p. 480, 16.

1 εὐθὺς ABV Exc. om. tell. — 2 ἐξευφήμισαν AE ἐξεφῆ-
 μησαν B ἐξεφύμησαν CR. — 13 μαλάγηνα AB Exc. — 21 ὁ βα-
 σιλεὺς συσχεθεὶς E συσχεθεὶς ὁ βασιλεὺς LM. — 23 24 χριστιανὸν
 φαίνεται RV. — 24 πώποτε] ποτε R Exc. — 25 πάνν om. B Exc.
 — 26 τῆς βασιλείας ABN et ut vid. E τῆς αὐτοῦ βασιλείας tell.

νῶν φύλαρχος κατ' αὐτοῦ παρεγένετο ἐν τῷ Ἀμωρίῳ μετὰ
 δυνάμεως πολλῆς. ἐξῆλθε δὲ καὶ Νικηφόρος ἐν ὄχλῳ βαρεῖ
 πρὸς τὸ Δορύλαιον δηλοποιῶν τῷ πρωτοσυμβούλῳ ταῦτα·
 ἵνα τί ἐπιχαίρεις ταῖς ἀδικίαις καὶ ταῖς αἵματεκχυσίαις τῶν
 ἀνθρώπων μὴ ἀρκούμενος εἰς τὰ ἴδια, ἀλλὰ παραβαίνεις 5
 ὄρους ἀρχαίους καὶ πατρώους; ποῖος γάρ σοι προφήτης
 ἦ διδάσκαλος θεῖος ταῦτα ποιεῖν ἐδίδαξεν; οὐχὶ Μουχούμεδ
 ὁ προφήτης σου παρήγγειλε χριστιανὸν ὡς ἀδελφὸν ἔχειν 675 M.
 καὶ λέγειν; μὴ γὰρ ὁ πάντων δημιουργὸς καὶ προνοητὴς
 [ἀμφοτέρων] αἵμασιν ἀνθρώπων ἀδίκως ἐκχυννομένων χαίρει, 10
 μὴ γένοιτο. ἦ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὕστε-
 ρούμενος ἐξῆλθες ἀδικήσων τοὺς μὴ ἀδικήσαντάς σε; καίτοι
 γε τὰ κάλλιστα καὶ δυσπόριστα καὶ ἡμῖν ἐπέραστα κατα-
 κόρως ἔχων ἐκ τῆς ἱερᾶς γῆς καὶ πλουσιωτάτης. εἰ δέ τι
 τῶν ἡμετέρων ἐνδεῶς ἔχεις, αὐτίκα παρέχομεν φιλοστοργίας 15
 τρόπῳ. μὴ τοίνυν ὡς ἄθεοι καὶ ἀθάνατοι κατ' ἀλλήλων
 ἀντιστρατευόμεθα καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων δαιμόνων
 πόλεμον ἐκ φθόνου καὶ μισανθρωπίας ἐκμιμούμεθα, γινώ-
 σκοντες ὅτι μικρὸν ὕστερον τελευτήσομεν καὶ πρὸς κριτὴν
 ἀδέκαστον ἀπελευσόμεθα, ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα 20
 αὐτοῦ. ταῦτα ὁ βασιλεὺς Νικηφόρος ἀποστείλας μετὰ δώρων
 τινῶν, ὁ Σαρακηνὸς ἀγαθυνθεὶς καὶ ἀνταμείψας δῶρα πλεῖστα

1 ἀμορίῳ C D E R Exc. de legg. ἀμμορίῳ B. — 2 δὲ om. AB. —
 σὺν ὄχλῳ RV. — 3 δορύλαιον (-εον M) BM δορύλλαιον R δορυ-
 λάειον Exc. — 6 σοι] σὲ B σου R. — 7 μουχούμεδ ABEL Exc.
 μουχουμέδ D μουχούμετ BM RV. — 9.10 προν. ἀνθρώπων αἵμασιν
 ἐκχ. Exc. προν. ἀμφ. αἵμ. ἀδίκως ἀνθρώπων ἐκχυν. N. In arche-
 typo ἀμφοτέρων errore scriptum sprscr. voce ἀνθρώπων correxisse
 librarius videtur. — 10 ἐκχυννόμενον A ἐκχυννομένοις (ἐκχυνν. M) N
 — 12 ἀδικήσων] ἀδικῆσαι BR et codd. quidam Exc. de legg. —
 ἀδικήσαντας AB E ἀδικοῦντας tell. et Exc. — 15 παρέχωμεν AC παρ-
 ἔξομεν Exc. — 17 ἀντιστρατευόμεθα NV στρατευόμεθα C στρατευ-
 ῶμεθα R. — τῶν om. BL. — 17.18 ἀνθρώπων πόλεμον δαιμόνων
 πόλεμον CENR ἀνθρώπων πόλεμον (om. δαιμόνων) V Exc. ἐκ δαι-
 μόνων κατὰ ἀνθρ. πόλεμον L. — 18 ἐκμιμούμεθα V μιμούμεθα L
 (ἀναδεχόμεθα Exc.). — 19 τελευτήσωμεν ABCLMR. — 20 ἀπελευ-
 σώμεθα ALM. — 22 δῶρα πλεῖστα AB Exc. δῶρά τε πλεῖστα tell.

καὶ θαυμάσια μετ' εἰρήνης ὑπέστρεψε τὴν Νικηφόρου σύνεσιν καὶ φρόνησιν ὑπερθαυμάσας.

Τῆς δὲ Εἰρήνης τελευτησάσης ἐν τῇ ἑξορίᾳ, μετεκόμισε τὸ σῶμα αὐτῆς Νικηφόρος ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ μονῇ, ἣν αὐτὴ 5 ὠκοδόμησεν ἐν τῇ Πριγκήπῳ νήσῳ. σφόδρα γὰρ εὐσεβὴς καὶ φιλάρετος οὖσα πολλὰ μὲν ξενοδοχεῖα καὶ γηροκομεῖα καὶ μοναστήρια κατεσκεύασε καὶ φόρων κουφισμοὺς καὶ ἄλλα τινὰ πλεῖστα καὶ διάφορα καὶ ἀναρίθμητα κατορθώματα πεποίηκεν εἰς παραμυθίαν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν πενομένων.

676 M. 10

Ταρασίου δὲ τοῦ πατριάρχου τελευτήσαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ ἀπὸ ἀσηκρητῶν χειροτονηθέντος, Θεόδωρος ὁ ἡγούμενος τῶν Στουδίου καὶ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπος ἅμα Πλάτωνι τῷ ἐγκλειστῷ καὶ τοῖς λοιποῖς αὐτῶν μοναχοῖς τῆς κοινωνίας ἀπέστησαν Νικηφόρου 15 διὰ Ἰωσήφ τὸν στεφανώσαντα παρανόμως Κωνσταντῖνον καὶ ὑπ' αὐτοῦ δεχθέντος εἰς ἱερωσύνην. ὁ δὲ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν σύνοδον ἐπισκόπων συγκροτήσας εἰς ἑξορίαν αὐτοὺς ἐξέπεμψεν. εἶτα κατὰ Βουλγάρων ἐπιστρατεύσας ἐνίκησεν αὐτοὺς κατὰ κράτος, ὥστε καὶ τὴν λεγομένην αὐλὴν τοῦ 20 ἀρχηγοῦ αὐτῶν Κρούμνου πυρπολῆσαι. ἐκείνου δὲ δηλώσαντος παρακλήσεως λόγους· ἱκανούσθω σοι, ὦ βασιλεῦ καὶ τῆς νίκης ἐπώνυμε, ἕως τούτου. ἰδοὺ γὰρ λίαν νενίκηκας

3—5 cf. Theoph. p. 480, 6. — 5—9 Theostericti vita Nicetae ep. 30. — 10—18 cf. Theoph. p. 484, 19. — 18—p. 775, 12 cf. Theoph. p. 490, 26.

3 τῆς δὲ εἰρήνης AB τῆς δὲ εἰρ. τῆς βασιλίδος CEL τῆς δὲ εἰρ. τῆς βασιλίσσης N τῆς δὲ βασιλίδος εἰρ. V τῆς δὲ βασιλίσσης εἰρ. R. — 4 ἦν] ἦ E ἦ D ἦ CM ἦ A. — αὐτῇ ABR. — 5 τῇ om. CEM et recc. plerique, post Πριγκήπῳ ins. V. — πριγκήπῳ AM πριγκίπῳ D. — νήσῳ om. E. — 11 ἀπὸ ἀσικριτῶν C ἀποαδσικριτῶν E ἀποσικριτῶν M ἀπὸ σεκριτῶν R ἀποασηκρητῆς V προασηκριτῶν B ἀσικρίτου A. — 12 αὐτοῦ, ὁ καὶ Θεσσ. ἐπ. B αὐτοῦ, ἐπίσκοπος Θεσσ. N. — 13 ἐγκληστῷ A ἐγκλείστῳ BELV ἐγκλίστῳ M. — 16 δεχθέντα B. — 16. 17 σύνοδον κατ' αὐτῶν ἐπισκόπων A σύνοδον ἐπισκ. κατ' αὐτῶν N κατ' αὐτῶν σύνοδον (om. ἐπισκόπων) L. — 21 ὦ om. N. — νενίκηκας ENRV Theoph. ἐνίκησας ABCL.

ἡμᾶς, οὐ προσήκατο παντελῶς τῆς εἰρήνης τὰ ῥήματα διὰ
 πολλὴν ἀπληστίαν. ἐφ' οἷς χαλεπήνας ὁ βάρβαρος τὰς τῆς
 χώρας εἰσόδους καὶ ἐξόδους περιπεφραγμένας ὀχυρώμασι
 ξυλίνοις πέμψας κατησφαλίσατο, καὶ μεθ' ἡμέρας β' συν-
 αθροίσας λαὸν ἄπειρον καὶ κατὰ τῆς τοῦ βασιλέως σκηνῆς 5
 ἐπελθὼν ἀναιρεῖ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ μεγα-
 στάνας καὶ ἄρχοντας τῶν θεμάτων καὶ στρατόπεδον ἀνα-
 ρίθμητον. τὴν δὲ Νικηφόρου κεφαλὴν ἐκκόψας καὶ ἐπὶ
 ξύλου κρεμάσας ἡμέρας τινάς, εἶθ' οὕτω γυμνώσας τὸ ὀστοῦν
 καὶ περιαργυρώσας ἔξωθεν ἐκέλευσε πίνειν εἰς αὐτὴν τοὺς 10
 ἄρχοντας τῶν Βουλγάρων ἐγκανχόμενος κατὰ τοῦ ἀπληστευ-
 θέντος καὶ τὴν εἰρήνην μὴ θελήσαντος. ὅθεν ἡ γραφὴ 677 M.
 προασφαλιζομένη τὸν τοιοῦτον φάσκει· μὴ ἀπληστεύου, ὅτι
 δι' ἀπληστίαν πολλοὶ ἐτελεύτησαν. ὁ δὲ προσέχων ζωὴν
 προσθήσει. καί· πολλοὺς ἀπώλεσε τὸ χρυσίον καὶ καρδίας 15
 βασιλέων ἐξέκλινεν. πόσοι γὰρ τοῦ πλείονος ἐπιθυμοῦντες
 τοῦ παντὸς ἐξέπεσον, καὶ τὰ περιττὰ συναγαγόντες ἀπώλεσαν
 εἰκότως καὶ τὰ ὀλίγα καὶ ἀναγκαῖα, καὶ τοὺς νενομισμένους
 ὅρους ὑπερβάντες καὶ τῶν μετρίων ἐγυμνώθησαν. ὅθεν οὖν
 χρὴ περικόπτειν ἐμφρόνως τὰ περιττά, ἵνα καλῶς ἐν τοῖς 20
 ἀναγκαίοις πλουτῶμεν. οὐ γὰρ τὸ πλοῦτον ἔχειν, ἀλλὰ τὸ
 μὴ δεῖσθαι πλούτου πλοῦτός ἐστι μέγιστος. τὸν δέ γε τρόπον
 τῆς τοῦ βασιλέως σφαγῆς οὐδεὶς τῶν περισωθέντων σαφῶς
 διηγήσατο. πλὴν ἔφασάν τινες τῶν ἀκριβεστέρων, ὅτι πε-
 σόντα χριστιανοὶ τοῦτον ἐπέτρωσαν ὥς αἷτιον τῆς τούτων 25
 πανωλεθρίας. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Σταυράκιος πληγωθεὶς και-
 ρίως κατὰ τοῦ δεξιοῦ μηροῦ καὶ μόγις ἐξελθὼν τῆς μάχης
 φορεῖω τὴν πόλιν κατέλαβεν.

13 Sir. 37, 29; 31. — 15 Sir. 8, 2. — 22—26 cf. Theoph.
 p. 491, 24. — 26—28 cf. Theoph. p. 492, 2.

6 ὑπελθὼν B ἀπελθὼν N ἐπανελθὼν A. — 13 φάσκει AB
 ἔλεγεν RV φησὶν L φησὶν post ἀπληστεύου ins. N om. CE. —
 17 ἐξέπεσαν CER. — 21 γὰρ τὸν πλοῦτον AC et recc. quidam.
 — 24 ἔφασάν B ἔφθασάν CM. — 26 πανωλεθρίας CEM.

[λθ'. Περὶ Σταυρακίου.]

Μετὰ δὲ Νικηφόρον ἐβασίλευσε Σταυράκιος υἱὸς αὐτοῦ
 ἔτος α' μῆνας β'. ὃς ἐν τῷ παλατίῳ κείμενος διὰ τὴν
 πληγὴν τοῦ μηροῦ καὶ ἀνορθοῦσθαι μὴ δυνάμενος ἀπρόϊτος
 678 M. 5 ἦν καὶ ἀφανὴς τοῖς ἔξω τοῦ παλατίου. κἀντεῦθεν Μιχαὴλ
 ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ καὶ κουροπαλάτης ἐξαίφνης ἀναγορεύεται
 βασιλεὺς ἐν τῷ ἱππικῷ παρὰ τῆς συγκλήτου καὶ τῶν ταγμά-
 των ὡς ἤδη ἀπεγνωσμένου τοῦ Σταυρακίου διὰ τὴν χρόνιον
 ἀρρωστίαν. ὅπερ μαθὼν Σταυράκιος καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτίκα
 10 σχῆμα σὺν τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Θεοφανῶ περιθέμενος εἰς τὰ
 Βρακὰ λεγόμενον μοναστήριον ἐτελεύτησεν.

[μ'. Περὶ Μιχαὴλ τοῦ κουροπαλάτου.]

Μετὰ δὲ Σταυράκιον ἐβασίλευσε Μιχαὴλ γαμβρὸς αὐτοῦ
 ἔτος α' μῆνας θ'. ὃς εἰς πάντα μὲν χρηστὸς ἦν καὶ ἐπι-
 15 εικῆς, εἰς δὲ τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν ἀκυβέρνητος
 παντελῶς ὑπῆρχε καὶ δεδουλωμένος ματαίων ἀνθρώπων βου-
 679 M. λαῖς καὶ ἀπειροπολέμων. ὅθεν ἐπιστρατεύσας κατὰ Βουλ-
 γάρων καὶ μετὰ μεγάλης ἥττης ὑποστρέψας, ἀναγορεύεται
 Λέων ὁ πατρίκιος καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν ὑπὸ τοῦ
 20 λαοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ τριβουναλίῳ. καὶ δὴ τοῦτο
 Μιχαὴλ ἀκούσας καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα σὺν γυναικὶ καὶ
 τέκνοις ἀμφιασάμενος καὶ λόγον ἀπαθείας αἰτησάμενος εἰς
 τὸ πλησίον τῆς πόλεως νησίον περιορίζεται, ἐν ᾧ καὶ ἐτε-
 λεύτησεν.

3—5 cf. Theoph. p. 495, 15. — 5—11 cf. Theoph. p. 493, 21.
 — 14—17 cf. Theoph. p. 499, 31. — 17—23 cf. Theoph. p. 502, 1.

2 ὁ υἱὸς DLRV. — 3 καὶ μῆνας ALMR. — 6 κουροπαλάτης
 ACDE Exc. de insid. — 9 μοναχικὸν BR. — 10 εἰς τὰ βρακὰ A
 εἰς τὰ ἐβραϊκὰ G Theoph. εἰς τὰ σταυραῖνα recc. quidam εἰς τὰ
 σταυρικά recc. alii. — 13 ὁ γαμβρὸς AERV. — 14 ἐν καὶ μῆνας
 AR. — πᾶντας GM. — 16 ὑπῆρχε παντελῶς A ὑπῆρχε om. L.
 — 21 γυναιξὶ ABR. — 22 καὶ λόγον ἀπαθείας αἰτησάμενος
 ABV om. rell.

[μα'. Περὶ Λέοντος τοῦ Ἀρμένη.]

Μετὰ δὲ Μιχαὴλ ἐβασίλευσε Λέων ὁ Ἀρμένης καὶ παρα-
 βάτης ὕστερον ἀναφανείς ἔτη ζ' μῆνας ε'. μετὰ γὰρ δύο
 χρόνους ἀποστατήσας πρὸς τὴν ἀσέβειαν ὥσπερ καὶ Σαοὺλ
 ἐξώκειλεν. καὶ γὰρ κἀκεῖνος δύο ἔτη βασιλεύσας ἐννόμως, 5
 εἶτα παρατραπείς καὶ τῆς θείας χάριτος γυμνωθεὶς καὶ
 πονηρῷ πνεύματι παραδοθεὶς κατὰ τοῦ εὐεργέτου Δαυὶδ
 ἐξωπλίσθη καὶ τὰς τῶν ἱερέων εἰργάσατο μαιφονίας· ὥσ-
 αύτως καὶ ὁ δύστηνος οὗτος καὶ ἀντίθεος μετὰ δύο ἔτη
 κατὰ τῆς εὐσεβείας μανείς καὶ λυσσήσας καὶ τὸν στέψαντα 10
 αὐτὸν θεῖον Νικηφόρον ἐξορίσας καὶ Θεόδοτον πατριάρχην
 δῆθεν ἀντιχειροτονήσας, ἄλογον ἄνδρα, μᾶλλον δὲ ἀνδρά-
 ποδον καὶ ἀφωνότερον τῶν ἰχθύων καὶ μηδὲν πλέον τῆς
 ἀσεβείας ἐπιστάμενον, διωγμὸν ἄσπονδον κατὰ τῆς ἐκκλησίας 680 M.
 ἀνερρίπισεν. εἰ οὖν χρή Παῦλον ἐπὶ φαύλων θαυμάζειν 15
 μετὰθεσιν, τοῦτον δὴ μᾶλλον καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἢ Γα-
 λάτας θαυμάσεται λίαν οὕτω ταχέως μετατιθεμένους ἀπὸ
 τοῦ καλέσαντος αὐτοὺς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγ-
 γέλιον, ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο εἰ μὴ πρὸς τὸ παροργίσειν τὸν
 θεὸν καὶ τὴν θείαν ὀργὴν ἐπισπάσασθαι. καὶ γοῦν ὥφθη 20 681 M.
 τηνικαῦτα κομήτης ἐν σχήματι δύο λαμπρῶν σεληνῶν ἐνω-
 θέντων καὶ πάλιν διαιρεθέντων εἰς διάφορα σχήματα, ὥς
 καὶ εἰς ἀκεφάλου διάπλασιν ἀνδρὸς τυπωθῆναι, ὅπερ τὴν
 ἀκέφαλον κεφαλὴν τῶν μετὰ ταῦτα στασιασάντων κατὰ τῶν
 χριστιανῶν καὶ τὸν μάταιον Θωμᾶν κεφαλὴν καὶ ἀρχηγὸν 25

15 Gal. 1, 6. — 20—23 cf. Theoph. p. 499, 6.

2 ἀρμένιος AV. — ὁ καὶ παραβάτης BV ὁ πατρίκιος καὶ
 παραβάτης R. — 3 καὶ μῆνας ALRV. — 10 λυττήσας NV. —
 11 καὶ Θεόδοτον AB καὶ om. tell. — 11.12 δῆθεν πατριάρχην
 CRV. — 12 ἄνδρα ἄλογον R ἄνδρα ἀλογώτατον V. — 13 καὶ ante
 μηδὲν om. N. — 15 Παῦλον] φαύλων R. — ἐπὶ φαύλων BERV
 et D m. 1 ἐπὶ φαῦλον CM et D m. 2 ἐπιφαῦλον L ἐπιφαύλον A.
 — 21 κομήτης ἀστήρ LV. — σεληνῶν AR (σεληνίων Theoph.). —
 24 τῶν om. RV. — 25 καὶ τὸν — p. 778, 1 χριστιανῶν om. AM.

τῆς ἐκ τῶν ἄλλων χριστιανῶν διαιρέσεως ἐσχηκότες προ-
εμήνυνεν. καὶ μέντοι καὶ σεισμοὶ φοβεροὶ τε καὶ ἐπάλληλοι
καὶ λιμοὶ καὶ αὐχμοὶ καὶ αἶρος φλογώσεις γεγόνασιν, καὶ
στάσεις ἐμφύλιοι κατὰ πᾶσαν χώραν καὶ πόλιν ἐκ τῶν ἡμε-
6 ρῶν ἀρξάμενοι τοῦ Θεοστυγοῦς καὶ ἀλάστορος, μέχρι πολλοῦ
τὸ δεινὸν τῆς ἐμφυλίου συμφορᾶς ἐπικρατῆσαι συμβέβηκε
νόσημα.

Τοίνυν ἐκμιμούμενος τὸν πάλαι τῆς μυσαρᾶς ταύτης
αἰρέσεως ἀρχηγὸν ὁμώνυμον αὐτοῦ καὶ ὁμότροπον ἤρξατο
10 τῆς αὐτῆς ἔχουσθαι δυστροπίας, εἴτα συμμάχους καὶ συμ-
μύστας κατὰ τῆς εὐσεβείας ἐκζητήσας εὗρεν Ἰωάννην τὸν
λεγόμενον Γραμματικόν, μᾶλλον δὲ Ἰαννῆν ἄλλον ἢ Σίμωνα
ἐπὶ τε λεκανομαντείαις καὶ φαρμακείαις καὶ αἰσχροουργίαις
διαβεβοημένον, καὶ ἑτέρους τινὰς Ἰαννίτας καὶ Ἰαμβρίτας
15 καὶ Σιμωνίτας ὁμόφρονας καὶ πάσης κακίας πεπληρωμένους.
οὓς δὴ καὶ παρ' ἑαυτῷ κατέχων ἐν τῷ παλατίῳ προσκαλεῖται
Νικηφόρον τὸν αἰοίδιμον πατριάρχην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
προύχοντας ἐπισκόπους τε καὶ διδασκάλους ἐνώπιον τῆς
συγκλήτου καὶ φησιν· ἰστέον ὥς ἀνέστησάν τινες λέγοντες
682 M. 20 μὴ δεῖν προσκυνεῖσθαι τὰς εἰκόνας, οὓς εἰ βούλεσθε παρα-
στῆναι καὶ διαλεχθῆναι περὶ τούτων ἐκδηλότερον τὸ ἀληθὲς
φανήσεται. πρὸς ὃν ὁ θεῖος Νικηφόρος οὐδὲν ἀπεκρίνατο,
ἔφη δὲ πρὸς τοὺς παρισταμένους μεγιστάνας· εἴπατέ μοι, τὸ
μὴ ὂν δύναται πεσεῖν· τῶν δὲ τῇ ἀσαφείᾳ τῆς πεύσεως

2—7 cf. Epist. ad Theophilum cp. 24 Migne Tom. 95, 376 D.
— 8—12 Theostericti vita Nicetae cp. 31. — 23—p. 779,
6 Theoster. ib. cp. 33.

4 στάσεις (στάσις A) ἐμφύλιοι ABE στάσεις (στάσις quidam)
ἐμφυλίων R στάσις ἐμφύλιος rell. (περὶ στάσεων ἐμφυλίων etiam
mg. V). — πόλιν καὶ χώραν BR. — 6 τὸ δεινὸν usque ad p. 780,
10 εὐσεβείας uno folio interciso om. C. — ἐμφυλίας R om. B. —
9 αὐτῷ N. — 10 αὐτῆς] αὐτοῦ BRV. — 11 Ἰαννῆν ABDR
Ἰωάννην G ἰῶ M. — 13 λεκανομαντείαις ALMR. — καὶ φαρμα-
κείαις om. N. — 24 ἀσαφεία (-ία A) ABV Theost. ἀσφαλεία
(-ία E) rell. — πεύσεως ABLV Theost. πίστεως rell.

ἀπορηθέντων καὶ μηδὲν ἀποκριθέντων, ἤρετο πάλιν ὁ πατρι-
 ἀρχης· ἔπεσον ἐπὶ Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν Ἰσαύρων
 αἱ ἅγαι εἰκόνες ἢ οὐ; τῶν δὲ κατανευσάντων καὶ τὸ ναὶ
 προσειπόντων· οὐκοῦν ἴσταντο πάντως, ἔφη, καὶ ἤσαν, καὶ
 ἀρχαῖκόν αὐτῶν τὸ ἀναστήλωμα. τὸ γὰρ μὴ ὄν μηδὲ ἰστά- 5
 μενον πῶς εἶναι δύναται ἢ πεσεῖν; εἶτα καὶ τῶν ἄλλων
 ἐπισκόπων τοιαῦτά τινα προτεινάντων εἰς ἀνατροπὴν τῆς
 αἰρέσεως ὁ ἱερὸς Εὐθύμιος Σάρδης παρρησιασάμενος λέγει·
 πρόσεχε, βασιλεῦ, τοῖς δι' ἐπιτομῆς ῥηθησομένοις. ἀφ' οὗ
 Χριστὸς ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι νῦν ὀκτακόσια παρῆλθον 10
 ἔτη καὶ πανταχοῦ σκιαγραφεῖται Χριστὸς καὶ ἐν εἰκόνι
 προσκυνεῖται. ποῖος οὖν αὐθάδης τολμήσειε τὴν τοσοῦτων
 χρόνων ἀποστολικήν τε καὶ πατρικὴν παράδοσιν ἀθετῆσαι
 ἢ μετασάλευσαι; μάλιστα τοῦ ἀποστόλου λέγοντος· ἄρα οὖν,
 ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε 15
 εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. κὰν ἄγγελος ἐξ
 οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.
 μεθ' ὃν ἀπεκρίθη καὶ Θεόδωρος ὁ ζηλωτῆς καὶ θερμὸς τῆς
 ὀρθοδοξίας πρόμαχος καὶ τῶν Στουδίου ἡγούμενος λέγων·
 μὴ παρασάλευε, βασιλεῦ, κατάστασιν ἐκκλησιαστικὴν. εἶρηκε 20
 γὰρ ὁ ἀπόστολος· καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, 683 M.
 πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον ποιμένας καὶ
 διδασκάλους. οὐκ εἶπε βασιλεῖς. σοὶ μὲν γὰρ ἡ πολιτικὴ
 κατάστασις ἐπιστεύθη καὶ τὸ στρατόπεδον. τούτων φρόντιζε
 καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἕασον ποιμέσι καὶ διδασκάλοις κατὰ τὸν 25
 θεῖον λόγον. εἰ δὲ μὴ βούλει τούτοις προσέχειν εἵνεκα τῆς

6 — p. 780, 3 Theostericti vita Nicetae cp. 35. — 14 2. Thess.
 2, 15. — 16 Gal. 1, 8. — 21 Ephes. 4, 11.

1 ἀπορ. καὶ μηδὲν om. R. — ἀπορηθέντων A ἀπορηθέν-
 των D. — 7 τοιαῦτά τινα ABV τινα om. rel. — 8 σάρδεων BV.
 — 10 παρῆλθον ἔτη AB ἔτη παρῆλθον rel. — 14 ἄρα BMV.
 — 15 ἐδιδάχθητε AB Theost. παρελάβετε N καὶ παρελάβετε EL
 ἐλάβετε RV. — 16 ἡμῶν om. RV. — 25 καὶ τὴν] τὴν δὲ N. —
 26 εἵνεκα ELV Theost. εἰ ἔνεκα N ἔνεκα AB καὶ εἶναι μετὰ R.

πίστεως ἡμῶν, κἂν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν βουλη-
 θείη παρατρέψαι ἡμᾶς, οὐκ ἀκουσόμεθα αὐτοῦ, μήτι γε σοῦ,
 βασιλεῦ. ὁ δὲ τύραννος ἀκούσας ταῦτα καὶ ὑπερξέσας τῷ
 θυμῷ καὶ λεόντειον ὁ πιθήκειος βρούξας καὶ πάντας μεθ'
 5 ὕβρεως ἀπελάσας καὶ τὸν Θεόδωρον ἐξορίσας, εἶθ' οὕτω καὶ
 τὸν μέγαν Νικηφόρον τῆς πόλεως ἐξεώσας καὶ περιορίσας
 ἀντιχειροτονεῖ τὸν ἀπὸ σπαθαρίων Θεόδοτον τὸ ἐπὶ κλην
 Κασσιτερᾶν καὶ τῆς θυμέλης τὴν προσηγορίαν ἐπειλημμένον.
 καὶ οὕτως ὁ ἀλιτήριος καὶ θηριότροπος μᾶλλον ἢ θηριώ-
 10 νυμος ἐπαρθεὶς κατὰ τῆς εὐσεβείας μειζόνως ἐδίωκε τὴν
 ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθει σφόδρα σφόδρα, μέχρις οὗ
 τοῦτον ἐνδίκως ἡ θεία δίκη μετῆλθεν.

Οὗ τὴν κακίστην γένεσιν καὶ μοχθηρίαν καὶ θεοστυγῇ
 προαίρεσιν καὶ δυσσέβειαν καὶ μὲν γε καὶ τὴν χαλεπὴν τοῦ
 15 βίου καταστροφὴν ὁ θεσπέσιος Νικηφόρος διαρρήδην στηλι-
 τεύων φάσκει· παρορᾷ θεός, καὶ ἤρξε καθ' ἡμῶν ἄνθρωπος,
 οὐκ οἶδα εἰ ἄνθρωπον χρὴ λέγειν, ἀλλὰ μὴ θηρίον καὶ τῶν
 θηρίων ἀγριώτερόν τε καὶ πικρότερον. τί γὰρ τῆς συμ-
 φορᾶς ταύτης ἐλεεινότερον καὶ τῆς δυστυχίας ἀθλιώτερον;
 20 ἡλίκον κακὸν εἰς τὴν βασιλείον ἀρχὴν εἰσεκόμασεν, διφυῆς
 μὲν τὸ γένος καὶ μιξοβάρβαρος, πολυειδὴς δὲ τὸν τρόπον
 καὶ ἀνελεύθερος καὶ τὴν γνώμην ἀστάθερος. τὸ μὲν οὖν
 προσεχῶς αὐτῷ ὑπηργμένον καὶ πολλοῖς γνώριμον ἐκ τῆς
 Ἀρμενίων ὥρματο γῆς, ὅθεν εἰπεῖν τὸ δύστροπον καὶ κακό-

3—8 Theostericti vita Nicetae cp. 36; 37. — 15 Hunc Nicephori locum in editis eius operibus non inveni.

2 ἀκουσόμεθα AGN. — μήτοι γε AMR. — 4 λεόντιον ABLMV. — πιθήκειος BELN πιθικός A πιθήνιος R. — 8 κασσιτερᾶν (-ἄν B) ABN κασσιτηρᾶν rel. — 11 σφόδρα σφόδρα ABDEL αὐτὴν σφόδρα V σφόδρα CMR. — 14 μὲν γε καὶ τὴν AB μὲν γε τὴν CELN μὲν τοι γε τὴν V μέντοι καὶ (om. τὴν) R. — 17 λέγειν χρὴ CRV. — 18 πικρότερόν τε καὶ ἀγριώτερον A ἀπανθρωπότερόν τε καὶ ἀγριώτερον B. — 20 εἰς βασιλείον B εἰς τὴν βασιλείαν A (om. in utroque ἀρχήν). — εἰσεκόμασεν CLR V εἰσεκόμισεν (-ησεν M) AN.

ηθες, τὸ δὲ ὥς πορρωτάτω καὶ παλαιὸν τυγχάνον, καθὰ 684 M.
 τῶν πρεσβυτέρων ἐξιστοροῦσί τινες, οἳ τὰ ἐκείνου καὶ τῶν
 ἐκείνου πατέρων ἐκ πολλοῦ παραδοθέντα ἴσασιν, οὐδὲ ἐν-
 τεῦθεν καθαρῶς ποθεν ἐκπεφυκέναι, εἴπερ ἐκ τῆς Ἀσσυρίων
 φυλῆς κακίστην παραφυάδα ἐκδῦναι, ἐξ ὧν τὸ πατρῷον 5
 ἐπεφήμιζεν αἶμα. κατῆχθαι γὰρ ἐκ τῶν Συναχειρίμ παί-
 δων, ὅς δὴ τῶν Ἀσσυρίων ἤρξέ ποτε καὶ ὑπὸ τῶν φύντων
 καιρίαν τὴν πληγὴν ἐδέδεκτο. καὶ γὰρ οἷγε φονίας δεξιὰς
 τῷ γεννήτορι ἐπανετείναντο τῷ πατρῷῳ λύθρῳ ἐμμολυνό-
 μενοι, αὐτόχειρές τε τῆς σφαγῆς τοῦ τεκόντος γενόμενοι 10
 αὐτίκα πρὸς τοῖς χωρίοις τῶν Ἀρμενίων φυγάδες ὀχούμενοι
 ἀνασώζονται. τούτου δὴ τοῦ πατροφόνου σπόρου κατὰ τὴν
 ἡμετέραν γενεὰν πικρῶς τηρηθεὶς καὶ παραβλαστήσας ἀν-
 δροκτόνος καρπὸς οὐκ οἶδ' ὅθεν Ῥωμαίων τοῦτο κατακρι-
 θέντων τὸ δεινὸν ἐκεκλήρωτο· ὅς εἰς τόδε τὸ φῶς, οἷς οἶδεν 15
 ὁ ἀνασχόμενος κρίμασιν, προαχθεὶς πονηροῖς καὶ ὀλεθροῖς
 ἐντρέφεται καὶ συναύξεται ἥθεσί τε καὶ πράξεσιν. ἐκ τῆς
 Ἀσσυρίων γοῦν λεαίνης καὶ τῆς Ἀρμενίας παρδάλεως ἑτερο-
 θαλὲς σύνθετόν τε καὶ ἀλλόκοτον τίγριδος εἶδος ἐκ νόθου
 καὶ κιβδήλου ἐξέφυ γονῆς, Ἀρμένιον ἢ Ἀσσύριον εἶδεχθὲς 20
 τέρας, καὶ λέων μὲν τὴν προσηγορίαν, λέοντος δὲ τὸ μὲν
 ἀρπακτικὸν εἰς τὸ ἀσφαλὲς κεκτημένος, τὸ δὲ ἐλευθέριον
 οὐδαμῶς προϊέμενος, χαμαιλέον δὲ ὥσπερ οὖν τὸ εἶδος οὕτω

4 καθαρὸς ER. — πόθεν CR ποθεν NV om. B. — ἀσσυρίων
 CDG. — 6 ἐπευφήμιζεν V ἐπευφήμιζον R. — συναχειρίμ L σενα-
 χειρίμ C σεναχειρίμ E σεναχηρειμ BRV σεναχειρειμ (-ρίμ M) AN.
 — 7 ἀσσυρίων CD item v. 18. — 8 ἐδέξατο BL. — φονείας (φων. M)
 BM φονώσας V. — 9 πατρῷῳ ABC πατρωλώῳ EM πατρολώῳ DV
 sed in V o in lit. πατρωώλώῳ R. — 11 ὀχούμενοι RV οἰχού-
 μενοι B ὀχόμενοι M ὠχόμενοι (ὠχ. C) CDE οἰχόμενοι A. —
 12 τοῦτο N. — δὲ CRV. — 13 πικρὸς BM. — ἀνδροκτόνος A
 ἀνδροκτοφόνος G ἀνδροφοκτόνος R om. LN. — 14 κατακριθέν-
 των AB κατακριθὲν tell. — 15 ὅς] οἷς AE. — 17 αὐξεται AB
 συναυλίζεται C. — πράγμασι RV. — 19 τε] τι AB. — 20 ἐξ-
 έφυνεν ὅς ἀρμένιος ἢ ἀσσύριος εἶδεχθέστερος R. — ἀρμενίων ἢ
 ἀσσυρίων AL. — εἶδεχθὲς τέρας B εἶδεχθεστέρας tell. — 21 τὸ
 μὲν om. V μὲν om. R.

δὴ καὶ τῆς ψυχῆς τὸ πολύμορφον διὰ τὸ τοῦ γένους ὑπουλόν
 τε καὶ ὑφαλον, ἐξ ὧν ἐμεγαλύνει τῆς δυστροπίας καὶ τοῦ
 δόλου τὸ κεκρυμμένον καὶ ἀνεξαγόρευτον. καὶ γὰρ ἐμνηχα-
 νᾶτο λανθάνειν τὸ ἐνδόμυχον τῆς γνώμης σκοτεινὸν καὶ
 5 παλίμβολον καὶ πρὸς τὸ βλάπτον ἐπιρρεπές, καὶ πῶς ἦν
 ἐκπεπονημένον αὐτῷ καὶ ἐπιτετηδευμένον μήποτε συμφωνή-
 685 M. σειν καρδίαν τοῖς χείλεσιν, ὥς ἕτερα μὲν ἐκμελετᾶν κατὰ
 νοῦν, ἄλλα δὲ προφέρειν ἐν στόματι. ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ
 ἀφιλοθείας καὶ πονηρίας ἐξώκειλεν ὁ βίος αὐτοῦ, ὥστε καὶ
 10 δυσφορώτατον καὶ δυσκατάληπτον αὐτοῦ τὴν δαιμονιώδη
 γνώμην καὶ πονηρίαν τοῖς πᾶσι γίνεσθαι.

Ἐπεὶ οὖν τῆς βασιλείου ἀρχῆς μᾶλλον δὲ τυραννίδος
 θεοῦ συγχωρήσει λαβόμενος κατὰ τῆς ἀμωμήτου πίστεως
 ὅλον ἐκχέει τὸν θυμὸν καὶ τὸν δόλον, καὶ ἀμιλλᾶται κατὰ
 15 πάντα τὸν πρὸ αὐτοῦ δυσσεβῆ Κοπρώνυμον καὶ ὡσαύτως
 μιανοῖς τισι καὶ παμπονήροις ἀνθρώποις τὸ πᾶν τῆς ζωῆς
 καταπιστεύει ἀσελγέσι τε καὶ ἐπὶ βίου αἰσχροτήσι βεβοη-
 μένοις καὶ κατεφθαρμένοις τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα γόησι
 καὶ φαρμακοῖς καὶ λαοπλάνοις καὶ πᾶν εἶδος κακίας ἀσκή-
 20 σαι καὶ ἀπαξοπλῶς τὴν χριστιανῶν ἡρνημένοις θεοσέβειαν,
 καὶ δὴ τούτοις ἀσπασίως εἰσοικίζεται καὶ περιπτύσσεται καὶ
 ὑποκύνει ταῖς ματαίαις αὐτῶν καὶ ψυχοφθόροις διδαχαῖς
 καὶ μυήσεσιν, καὶ οἷα τῆς ἀμαρτίας ἀνδράποδον ἐξανδρα-
 ποδίζει καὶ τῷ ἀγκίστρῳ τῆς ἀπάτης καὶ παρανομίας δε-
 25 λεασθεὶς ὁ παράπαιστος δεινῶς περιπείρεται. τρία γὰρ αὐτῷ

1 δὴ B δὲ A om. tell. — 3 δόλου] λόγου BM. — 4 ἐνδο-
 μυχοῦν LRV. — 5 παλίμβολον V ἀπαλίμβολον B. — βλάπτων
 CE βλάπτειν MV βλέπειν L. — πῶς D et recc. quidam ὅπως V.
 — 6 συμφωνήσειν BLV συμφωνήσιν CE συμφωνήσει (-ση AR)
 ANR. — 7 καρδία NR. — ἐκμελετᾶν AB μελετᾶν tell. — 8 πρὸς
 φέρειν AM προσφέρων R. — ἐν τῷ στόματι RV. — 11 τοῖς]
 αὐτοῖς CER. — γενέσθαι AR. — 17 αἰσχροτήσι ABV αἰσχρο-
 τητι tell. — διαβεβοημένοις B et recc. quidam. — 19 ἀσκή-
 σαντας ABE ἀσκήσαντες R. — 21 τούτους NR. — 22 ταῖς μα-
 ταίοις B τοῖς ματαίοις CR. — 23 ἀνδραποδίζεται LR. — 25 παρά-
 πεστος CRV παράπαιστος LN.

προϋῆθσαν τὰ ὑπεσχημένα, τῆς ἀκριβοῦς καὶ ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν τὴν ἄρνησιν, τῶν θείων εἰκόνων τὴν καθάρεσιν, τῶν εὐσεβούντων τὴν δίωξιν. καὶ οὕτως εἰς ἄκρον εὐημερίας ἐλάσεις, φησὶν, ὥς καὶ ἐπὶ πλεῖστον καὶ μήκιστον χρόνον τὴν παροῦσαν ζωὴν, εἰ καὶ τις ἄλλος, διανύσαι. 5 ταύταις οὖν καὶ ταῖς τοιαύταις ὀλεθρίοις ἀπάταις φενακισθεῖς ὁ ματαιόφρων καὶ κτηνώδης καὶ καθάπερ ἦν εἰδεχθῆς καὶ δυσέντευκτος καὶ τὴν θεὰν αἰσχροτέρος (εἰ γὰρ καὶ λεόντειον τοῦνομα πιθήκειον τὸ βλεπόμενον) γίνεται φαν- 686 M. λότερός τὸν τρόπον, σοβαρώτερος τὸ ἦθος, θηριωδέστερος 10 τὴν γνώμην, ἀτίθασσος τὴν ὁρμήν, ἀκάθεκτος καὶ ἀνυπόστατος καὶ ἀλογιστότερός τε καὶ ἐμβριθέστερος καὶ τυραννικώτερος. ἀναπτερωθεὶς γὰρ ὁ δέλαιος καὶ ταλαίπωρος τῇ ψευδομαντείᾳ καὶ βουλῇ τῶν ἀλιτηρίων ἐκείνων οὕτως ἐπανατείνεται, κατὰ Χριστοῦ τὸν πόλεμον. καὶ πρῶτον μὲν 15 κινεῖ κατὰ τῶν ἱερῶν δογμάτων ἡμῶν τὴν θεομάχον γλῶσσαν, ἔπειτα δὲ ζηλοῖ κἀνταῦθα τὸν δυσσεβέστατον Κωνσταντῖνον καὶ ὁμοίως ἀθροίσας πονηρόν τε καὶ ἀγυρτῶδες ἐργαστήριον, μᾶλλον δὲ ἰουδαϊκὸν συνέδριον, οὗ καὶ σύνοδος καὶ πρόεδρος ὁ ἐξάγιστος γενόμενος, ὁρᾶται πάλιν ἐν ναῷ 20 κυρίου τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, καὶ ἀνοίγεται στόμα λαλοῦν μεγάλα κατὰ τῆς δόξης κυρίου καὶ κατὰ τῆς θείας οἰκονομίας μεγαλορημονοῦν καὶ ἀλαζονευόμενον. καὶ οὕτως ὁ δεύτερος Καϊάφας μετὰ τῆς χριστομάχου σπείρας ἐκείνης

20 Dan. 12, 11. — 21 Dan. 7, 8; 20.

1 ἀκριβοῦς καὶ (καὶ om. CEN) ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν ACELN ἀκριβοῦς π. ἡμ. καὶ ὀρθοδόξου R ἀληθοῦς καὶ ἀκριβοῦς ὀρθοδόξου π. ἡμ. V ὀρθοδόξου καὶ ἀκριβοῦς π. ἡμ. B. — 6 ὀλεθρίαις AM. — 9 λεόντιον ACELMV. — τὸ ὄνομα N. — πιθήκειον ABCLV πυθήκειον M. — 12 καὶ ante ἀλογιστότερος om. BLNV. — τε om. R. — 14 βουλῇ ABV ὑποβολῇ L ἐπιβουλῇ tell. — 15 κατὰ Χριστοῦ] καὶ ταχὺ CR καὶ ταχύνει V. — 16 In verbo ἱερῶν desinit cod. B. — 17 δὲ καὶ ζηλοῖ A. — 19 οὗ AN ὧ EL ὁ C ὁ RV. — 20 πρόεδρος — οἶκω p. 786, 14 om. E uno folio interciso. — 21 ἀνοίγεται πάλιν στόμα A.

πολλὰ καὶ μάταια κατὰ τῆς ἀληθείας κενολογήσας καθαιρεῖ
 πᾶσαν ἱερὰν τῆς ἐκκλησιαστικῆς [†]ἀναστήλωσιν μίσει τῷ εἰς
 Χριστὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ θεράποντας, ἐπειδὴ βαρὺς ἦν αὐτῷ
 Χριστὸς καὶ ἐν εἰκόσι βλεπόμενος καὶ ἐπὶ μνήμης φερόμενος
 5 καὶ οἱ τούτου φίλοι τε καὶ δοῦλοι.

Διὸ δὴ καὶ ἀνοηταίνων κατεφλυάρει πᾶσαν εἰκονικὴν
 ἀναστήλωσιν ἀπόβλητον εἶναι τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ λίαν ἀγνώ-
 ριστον. τί οὖν πρὸς ταῦτα φήσεί τις; ὅτι σοφία μωροῦ
 ἀδιεξέταστοι λόγοι, καί· ὁ μωρὸς μωρὰ λαλήσει. ἀμαθὴς γὰρ
 10 σφόδρα καὶ ληρώδης ὑπάρχων οὐκ ἤδει πάντως τὰ χρυσό-
 τευκτα ἐκεῖνα χερουβὶμ, ἅπερ ὁ ἱεροφάντης Μωϋσῆς θεοῦ
 687 M. προστεταχότος ἐτεκμήνατο, καὶ ἡ παλαιὰ καὶ ἔννομος σκηνὴ
 καθύπερθεν τῆς κιβωτοῦ ἔφερεν, ἃ δὴ οὐ παρὰ Ἰουδαίοις
 μόνον δεδόξαστο, ἀλλὰ καὶ τῆς χάριτος ὁ κήρυξ χερουβὶμ
 15 δόξης ἀποκαλεῖ σαφῶς ἦτοι τὰ δεδοξασμένα. ἔτι μὲν καὶ
 ὅσα ἡ Σολομῶντος κατεσκεύασε σοφία, τῷ θεσπεσίῳ Ἰεζεκιὴλ
 ὥπται, καὶ εἴ τι τοιοῦτον κατὰ τὰς ἱερὰς βίβλους ἱστόρηται
 καὶ τετίμηται, ἅπερ οὐ πέφρικεν ὁ βέβηλος ἐν εἰδώλων μοίρᾳ
 θεῖναι, ὥς ἀθετεῖν μᾶλλον ἢ προσίεσθαι τὰς θεοπνεύστους
 20 γραφὰς προελόμενος· ἐξ ὧν λοιπὸν καὶ Ἰουδαίων ἀπιστό-
 τερος καὶ ἀγνωμονέστερος εἰκότως νομισθεῖη σὺν τοῖς ὁμό-
 φροσιν αὐτοῦ. ἄξια γὰρ ὥς ἀληθῶς τῆς ἑαυτῶν βδελυρίας
 ἀπιστίας τε καὶ ἀλογίας φρονήσαντες καὶ ἐκφωνήσαντες. καὶ
 γὰρ τῷ Χριστῷ κἀνταῦθα προφανῶς ἀπομάχονται, ὅς λαβὼν

8 Sir. 21, 18. — 9 Jes. 32, 6. — 14 Hebr. 9, 5.

1 καθαίρει ACLR. — 2 τῆς ἐκκλησιαστικῆς ACD τῆς ἐκ-
 κλησίας M τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως R ἐκκλησιαστικὴν LV.
 — μισητὸς εἰς χριστὸν A μισεῖται χριστὸν G μισεῖ τὸν χριστὸν R.
 — 4 εἰκόσι AV εἰκόνι tell. — φερόμενος CV ἐπιφερόμενος R
 ἐρχόμενος AN. — 8 ἡ ὅτι A. — σοφία μωροῦ AV σοφία θεοῦ
 (τοῦ θεοῦ M) CN τῇ σοφίᾳ θεοῦ R. — 16 ἡ] ὁ DG ἡ m. 1
 ex ὁ M. — 19 προσίεσθαι LN πρὸς οἴεσθαι A προίεσθαι CRV.
 — 22 ὥς om. A ὥς ἀληθῶς om. M et reco. nonnulli. — 23 καὶ
 ἐκφωνήσαντες A om. CD.

ὁ θόνην λαμπράν καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον καὶ ὑπέρκαλον ἐναπο-
μαζάμενος θεῖον εἶδος ἐκπέμπει τῷ πιστῷ αἰτήσαντι τῶν
Ἑδεσηνῶν ἡγεμόνι Αὐγάρῳ. ἐξ ἐκείνου δὲ καὶ μέχρι τή-
μερον ἀποστολικῇ παραδόσει καὶ εἰσηγήσει γνώσεώς τε καὶ
μνήμης ἔνεκεν, ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἔδρασέ τε καὶ πέπονθε 5
Χριστός, καθὰ δὴ καὶ τὰ ἐν ταῖς ἱεραῖς τῶν εὐαγγελίων
δέλτοις ἀνιστόρηται, σεβασμῶς ἐκτυποῦμεν καὶ προσκυνοῦ-
μεν, καὶ οἱ χριστομάχοι διαρρήγνυνται. καὶ μέντοι καὶ
πρὸς τούτοις παράδοσις καὶ λόγος ἐχόμενος πειθοῦς μέχρις
ἡμῶν κάτεισι τὸν θεῖον εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν ἐν εἰκόνι δια- 10
γράψαι τὸν κύριον, πρὸς δὲ καὶ τὴν πανάχραντον αὐτοῦ
μητέρα, καὶ τὰς ἱεροτυπίας ταύτας διαφυλάσσειν τὴν Ῥω-
μαίων πόλιν. τί δεῖ λέγειν περὶ γε τῆς Ἱεροσολυμιτῶν, ὥς
ἱστορήσαντες οἱ αὐτόθι γενομένοι περιαγγέλλουσιν, ὥς πλεῖστα 688 M.
μέχρι τοῦ δεῦρο πιστῷ καὶ εὐλαβῶς ἱερογραφίας ἐκ παλαιοῦ 15
δι' ἀκριβείας ἀναστηλωμένας σεμνῶς περιέποντες προσκυ-
νοῦσιν; ὡσαύτως δὲ πάλιν ἀναγέγραπται, ὅτι Πέτρος καὶ
Παῦλος οἱ κορυφαῖοι τῶν ἀποστόλων τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ
κηρύσσοντες ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ἃ πεποίηκεν ὁ Χριστὸς θαύ-
ματα πρῶτα τῆς θείας μεταμορφώσεως ἐξεικονίσαντες Ῥω- 20
μαίοις παραδεδώκασιν, καθὼς καὶ ὥφθη Μωϋσῇ καὶ Ἡλίας
ἐν μέσῳ τοῖς ἁγίοις προφήταις, ἃ δὴ καὶ μέχρι νῦν σώ-
ζεται. πῶς οὖν ἀντιβλέψουσιν οἱ ἀπειθεῖς καὶ ἀγνώμονες
πρὸς τὸ μέχρι τοῦ παρόντος ἀδόμενον καὶ ὁρώμενον ἐν τῷ
ναῷ τῆς θεομήτορος θαῦμα τὸ ἐν τῇ πόλει τῇ καλουμένῃ 25
Λύδδῃ; ὅνπερ ναὸν ἔτι περιούσης κατὰ τὸν τῆδε βίον οἱ
ἀπόστολοι ἐδομήσαντο. πολλοὶ γὰρ τεθέανται προσκυνούμενον

1 ὑπέρκαλλον ALMV et recc. plerique ὑπερβάλλον D. —
3 ἑδεσηνῶν RV ἑδεσινῶν CLM αἰδεσινῶν D αἰδεσινῶν A. —
αὐγάρῳ om. A. — 6 τοῖς ἱεροῖς R. — 7 βίβλοις RV. — 8 καὶ
ante πρὸς om. A. — 11 κύριον] χριστόν A. — 13 δεῖ] δι A
δὴ CRV. — γε] τε CV δέ γε R. — ἱεροσολυμητῶν ACGN. —
19 κηρύττοντες A. — Ῥώμῃ] πόλει A πόλει ῥώμῃ V. — καὶ
om. A. — 21. 22 μ. ἐμμέσῳ καὶ ἡλία A. — 26 λίδδῃ M λύδῃ V
λυδδίη A.

εὐλαβῶς καὶ τιμώμενον τὸ ἀχειρότευκτον ἐκεῖνο καὶ σεβά-
 σμιον ἀπεικόνισμα πλαξὶ τετυπωμένον λαμπραῖς καὶ διαυγέσι
 καὶ διὰ βάθους κεχωρηκὸς ὄλον, ὃ δὴ τινες τῶν δυσμενῶν
 Ἑλλήνων τε καὶ Ἰουδαίων ἀπαχρειοῦν πειραθέντες διέξεσαν
 ■ μανικῶς. ἀλλὰ διήμαρτον μάλα τῆς ἀνοσίλου ἐγχειρήσεως.
 οὐδὲν γὰρ ἦττον ἐπὶ σχήματος ἔστηκεν ἢ μορφή εἰδός τε
 καὶ στολὴν καὶ τᾶλλα τῆς θεᾶς ἀνεξάλειπτα καὶ ἀλώβητα
 διασώζουσα. ἱστορεῖται γὰρ ὑποσχέσει τῆς πανάγνου παρ-
 θένου τῇ πρὸς τοὺς ἀποστόλους αὐτόματον ἀναδοθῆναι τὸ
 10 σεβάσμιον τουτὶ χρῆμα.

689 M, Ὅτι δὲ ἀρχαιοτάτη τούτων ἡ ποίησις καὶ παράδοσις
 μάρτυς μὲν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ θεῖος ἀνδριάς, ὃν ἔστησεν
 ἡ αἰμόρρους γυνὴ τῷ θεραπευτῇ Χριστῷ παρὰ τῷ ἑαυτῆς
 οἴκῳ στήλην ἐναργεστάτην καὶ ἀπαράγραπτον κήρυκα τοῦ
 15 θαύματος ταῖς μετέπειτα γενεαῖς τὸ κατ' αὐτὴν θαυματουργ-
 γηθὲν παράδοξον δημοσιεύουσα. περὶ οὗ καὶ ὁ μέγας παρὰ
 τοῖς εἰκονομάχοις διδάσκαλος Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ
 ἱστορίᾳ μνημονεύσας τὰ τελούμενα θαύματα παρὰ τῆς ἐκεῖθεν
 φρυομένης ἱερᾶς καὶ θεοβλάστου πόας, καὶ ὥς ἦν ἅπασιν
 20 ἀλεξίκακον ἐπικούρημα, ἐπήγαγε φάσκων ὅτι· καὶ τῶν ἀπο-
 στόλων τὰς εἰκόνας Πέτρου καὶ Παύλου καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ
 Χριστοῦ διὰ χρωμάτων ἐν γραφαῖς σωζομένας ἱστορήσαμεν.
 μάρτυς δὲ καὶ ἡ ὄψις, διδάσκαλος ἀψευδῆς, τό τε μήκιστον
 τοῦ χρόνου σαφῶς δείκνυσι καὶ τῶν σεπτῶν ναῶν ἡ κτίσις,
 25 ἔτι καὶ τῶν ἀνέκαθεν ἱερῶν σκευῶν παρὰ τῶν εὐσεβοῦντων
 ἡ ποίησις καὶ ἀφιέρωσις ἄπειρος τῷ πλήθει τυγχάνουσα, οὐ
 μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ πτύχαι τοὺς ἱεροὺς τύπους ἔξωθεν
 φέρουσι παρὰ χριστιανοῖς τῷ εὐαγγελίῳ συμπροσκυνουμένους.

16 Euseb. Hist. eccl. VII, 18.

2 καὶ αὐγέσι C διαυγέσι (om. καὶ) DV. — 5 μᾶλλον RV. —
 14 ἀπαρέγραπτον EG ἀπαρέγγραπτον AM. — 21 δι' αὐτοῦ CE.
 — τοῦ χριστοῦ ARV Eus. τοῦ om. tell. — 23 ἡ om. N. — 28 συμ-
 προσκυνουμένους (συνπρὸς κυν. A) AV προσκυνουμένους tell.

οἷ τε θεῖοι κίονες καὶ αἱ σολίαι καλούμεναι, ἃ τὸ σεβάσμιον τοῦ ἱεροῦ διατειχίζουσι θυσιαστήριον. καὶ γὰρ οὐδενὶ ἑτέρῳ λόγῳ ἢ τοῦ προσκυνεῖσθαι πάντως εἵνεκα ἅμα τῷ συμπαρε-
κειμένῳ τοῦ σταυροῦ τύπῳ εὐσεβῶς ἀρχῇθεν ἐνταῦθα καθι-
στόρηται.

5

Ἄλλ' ὃ γε θηριώνυμος καὶ λεοντότροπος ταῦτα παρα-
γραψάμενος πάντα ἔσπευδεν ὅτι μάλιστα πᾶσαν θείαν εἰκόνα
καταστρέφειν καὶ λήθῃ βαθείᾳ παραπέμπειν. ταύτῃ τοι θεο-
μαχῶν ἐπὶ δῆμον τοιαῦτα κατατολμήσας ὁ ἐμβρόντητος παρ-
ρησιάζεται λέγων· ὥσπερ οὖν ἐκ τῶν ὄψεων ὑμῶν, ἀδελφοί, 10
τὰς εἰκόνας ἐξωλοθρεύσαμεν, οὕτω δὴ καὶ ἐκ τῶν ψυχῶν 690 M.
ὑμῶν περιαιρήσειν ὑμεῖς ὡς θεοῦ καὶ τοῦ βασιλέως φίλοι
καὶ δοῦλοι σπουδάσατε. καὶ γὰρ ὁ μωρὸς μωρὰ λαλήσει, καὶ
ἡ καρδίᾳ αὐτοῦ μάταια νοήσει τοῦ συντελεῖν ἄνομα καὶ
λαλεῖν πρὸς κύριον πλάνησιν. κἀντεῦθεν τὸν τὸν τοὺς εὐρι- 15
σκομένους ἔχοντας εἰκόνα Χριστοῦ ἢ τινος ἁγίου καὶ προσκυ-
νοῦντας δειναῖς τιμωρίαις καὶ κολάσεσι κατεδίκησεν ὁ ἀλάστωρ
καὶ αἱμοβόρος, καὶ οὕτω κρεονομούμενοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν
καὶ καταθνύμενοι διεφθείροντο πανταχοῦ οἱ θεοσεβεῖς ἄν-
θρωποι. καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τῶν ὀρθοδοξούντων ἀφειδῶς 20
καὶ ἀπανθρώπως διεπράττετο, κατὰ δὲ τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν
εὐπορωτέρων ἄλλην ἐπίνοιάν τινα πονηράν ὁ πονηρὸς καὶ
παμμήχανος ἐμηχανήσατο βουλόμενος αὐτοὺς ἐλεεινοὺς καὶ
πένητας ἀπεργάσασθαι. τί γὰρ ποιεῖ; αἰτίαις αὐτοὺς ἀφύκτοις

13 Jes. 32, 6.

1 σολίαι AV σολέαι R σολαίαι G σωλαίε C σωλαῖαι (σωλ. in D
in σολ. mut., incertum an manu librarii) EN. — 3 ἦνεκεν A
εἵναικα C. — 4 καθιστόρηται N. — 6 καὶ λεοντότροπος AN. καὶ
om. tell. — 6. 7 πάντα ταῦτα παραγρ. ἔσπευθεν A. — 7 θείαν
πᾶσαν V θείαν om. C. — 11 ἐξωλοθρεύσαμεν DER et ut vid. L
ἐξολοθρεύσαμεν tell. — 12 ὑμῶν GL et D m. 2 ἡμῶν tell. —
καὶ τοῦ βασιλέως om. RV. — φίλοι καὶ δοῦλοι AM δοῦλοι καὶ
φίλοι tell. — 17 κολάσεσι] θανάτῳ A. — 18 κρεονομούμενοι ER.
— 21 τῶν ante εὐπορωτέρων om. RV. — 22 πονηράν τινα D
τινα om. M.

καὶ ἐγκλήμασι περιβάλλει προφασιζόμενος προφάσεις ἐν ἁμαρ-
 τiais, ἵνα τῷ δέει τῶν ἐγκλημάτων πᾶσαν αὐτῶν τὴν οὐσίαν
 ἀλογήσωσιν ὑπὲρ τῆς οἰκείας σωτηρίας, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ συν-
 εσκίαζε καθ' ὧν τινων ἀνδρικωτέρων ἢ εὐφυεστέρων βασκαί-
 5 νων τῆς εὐανδρίας καὶ εὐφυΐας αὐτοῖς ὡς νεωτερίσειν ὑπο-
 πτεύων· τινῶν μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυσσεν, ἄλλων δὲ τὰ
 μέλη ἠκρωτηρίαζεν καὶ ἑτέροισι δεσμοῖς κατέχων μεθ' ἡμέρας
 τινὰς δεινῶς ἀνῆρει.

Ἐξ ὧν ὑπῆρχε Μιχαὴλ ὁ τὴν τοῦ ἐκσκουβίτου τάγματος
 691 M. 10 ἀρχὴν διέπων, ὃν εἰρκτῇ καὶ πέδαις εἶχε τηρούμενον, καὶ
 τὴν γενέθλιον τοῦ σωτῆρος ἡμέραν ἐνστᾶσαν ἐκδεχόμενος
 διελθεῖν καὶ οὕτως αὐτὸν διαχειρίσασθαι. ἀλλὰ γε θεία
 ψήφῳ καὶ δορυφόρων ξίφει κρεουργηθεὶς αὐτὸς ἐνδίκως
 μέσον τοῦ θείου ναοῦ τὴν πολλοὺς ἁγίους ναοὺς καὶ ψυχὰς
 15 καὶ σώματα λίαν ἀτιμάσασαν ψυχὴν ἀπορρήξας, εὐθὺς ἐπι-
 κοσμεῖται τῷ τῆς βασιλείας ὁ δεσμώτης διαδήματι, ὃς ἐν
 ἐλπίσιν ὧν τῆς ζωῆς τὴν στέρησιν ὑπομεῖναι στεφηφόρος
 ἀντὶ δεσμοφόρου καθίσταται. οὕτως οὖν καταστρέφει τὸν
 βέβηλον αὐτοῦ καὶ βαρβαρώδη βίον καὶ τὴν ἀνόσιον καὶ
 20 παμπόνηρον ψυχὴν ἀπορρήγνυσιν ἐν τῷ παλατίῳ, ἐν ᾧ οὐδεὶς
 τῶν πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότων ἀνῆρηται. γενόμενος πολυ-
 στόμου μαχαίρας ἔργον πικρὸν καὶ ὀλέθριον τῆς αἰσχίστης

9—15 Ignatii vita Nicephori p. 207, 30 ed. meae in Nicephori opusculis historicis. — 15—18 *ib.* p. 209, 1.

3 ἀναλογήσωσιν EG ἀναλογίσωσιν R ἀναλογήσουσιν A. — οἰκείας] ἰδίας LM ἐκείνων R. — συνεσκεύαζε κατὰ τινων conit. Muralt. — 5 εὐανδρείας LM et recc. plerique ἀνδρείας D. — νεωτερήσειν AD νεωτερήσιν CMR. — 7 δεσμοὺς C δεσμίους Exc. de ins. — 9 ἐκσκουβήτου AD ἐξκουβίτου V ἐξουβίτου R. — 10 ὃν om. codd. praeter R Exc. — παῖδες AEG παίδες recc. nonnulli πέδες Exc. — εἶχε AR Exc. τοῦτον εἶχε CDEG εἶχε τοῦτον MV. — καὶ ante τὴν om. Exc. — 11 τοῦ σωτῆρος ἡμέραν ἐνστᾶσαν A Exc. ἐνστᾶσαν ἡμέραν τοῦ σωτῆρος rell. — 12 ἀλλ' ἄγε CDG lit. corr. in D. — 16 διαδήματι ὁ δεσμώτης AGM invito Ignatio. — 17 τῆς ζωῆς om. CR. — 22 πικρὸν A Exc. πικρὰν rell. — ὀλεθρίαν RV.

καὶ βδελυρᾶς ζωῆς δέχεται τὴν περαίωσιν καὶ δίκην τῶν
 τετολμημένων εἰσπράττεται παράδοξον καὶ ἐξάλσιον ἐν τόποις,
 οὓς καὶ ζῶν ὁ ἐξάγιστος καὶ τρισάθλιος κακῶς ἐβεβήλωσεν,
 καὶ σφαγιαζόμενος αἰσχροῦς τῷ λύθρῳ τῶν ἐναγῶν αἱμάτων
 ὁ πολλῶν αἱμάτων χριστιανῶν ἐμφορηθεὶς ἔχρανεν. μετὰ 6
 δὲ ταῦτα ῥακίοις εὐτελέσι καὶ τραχέσι περιβληθὲν καὶ ἀκα-
 τίῳ μικρῷ εἰς τοῦτο εὐτρεπισθέντι ἐμβάλλεται τὸ παμμίαρον
 καὶ ἀκάθαρτον αὐτοῦ σῶμα καὶ κατὰ τὴν καλουμένην Πρώτην 692 M
 ἐκφέρεται νῆσον καὶ κατορύττεται, οὐκ οἶδα ἀνθ' ὅτου ταύτην
 κατακριθεῖσαν τὴν συμφορὰν τοσοῦτον κακὸν ὑποδέξασθαι. 10

Προσεκτέον δὲ ὥς, εἴ γε ἰσχύν τινα εἶχεν ὁ λόγος τῶν
 δυσμενῶν τούτων καὶ δυσωνύμων, καὶ ἀληθείας ἔναυσμά τι
 ἐν τοῖς παρ' αὐτοῖς δογματιζομένοις ἀμυδροῦς πως ἐφέρετο,
 καὶ ταῖς ἄλλαις ἱεραρχίαις ὑπῆρξέ που πάντως πεφυλαγμένα
 καὶ γνωσκόμενα, νῦν δὲ οὐδαμόθεν ἐπιγινῶναι τοῦτο πάρ- 15
 εστιν. ὁμοῦ τε γὰρ ἑῷα καὶ ἑσπερία λῆξις τὸ εὐαγγελικὸν
 δὴ τοῦτο καὶ ἀποστολικὸν περιέποντες διατελοῦσι κήρυγμα,
 καὶ οὔποτε ἐν ἄλλῃ ἐξουσία, ἔνθα χριστιανοί, τὸ ἔκθεσμον
 ἐκεῖνο καὶ παράνομον καὶ τῆς χριστιανῶν θεοσεβείας ἀλλό-
 τριον παραφυὲν καταλαμβάνεται θεοστυγὲς δόγμα οὐδὲ ὅσον 20
 εἰς μνήμην ἀφίχθαι τῶν πονηρῶν καὶ μυσαρῶν συνταγμά-
 των, ἀλλ' ἢ μόνον κατὰ τὴν δούλην ταύτην καὶ ἡνδραπο-
 δισμένην καὶ τὰ θεῖα κατ' ἐξουσίαν παίζουσιν, ἐν ᾗ τὸ
 ἐμπαθὲς καὶ πρόσυλον τῶν περὶ γῆν στρεφομένων καὶ ἰλυ-
 σπωμένων γήϊνον καὶ ἀλαζονικὸν καὶ ὑπερήφανον πρυτα- 25
 νεύει φρόνημα, ἔνθα τὸ φίλαρχον, τὸ φίλαντον, τὸ φιλή-
 δονον, τὸ φιλόδοξον ἢ κενόδοξον, ἢ πάντων καταθυμίων
 ἀπόλαυσις, τὸ πάντων ἐθέλιν ἄρχειν καὶ μηδὲ πρὸς αὐτοῦ

4 αἰσχροῦς C αἰσχροῦ RV. — 6 δὴ DELV. — καὶ τραχέσι
 om. A. — καὶ ante ἀκατίῳ delendum videtur. — 7 μίανρον CRV.
 — 10 κατακριθεῖσα AEG L. — τοσοῦτων κακῶν AR. — 12 ἐν
 αἵσματι CV ἐναύματι EG ἐν αἵσματι (ἐνάσμ. M) N ἐναυγάσματι A
 ἐν αἵσμασι R. — 13 παρ' αὐτοῦ C παρ' αὐτῶν E. — 24 ἰλυσπο-
 μένων CGN ἰλυσπώμενον (-όμενον A) AR. — 27 ἡ] ἦ ACV. —
 καταθύμιον DV m. 2 corr. in D καταθύμιος MR.

θεοῦ ἄρχεσθαι, καὶ ἡ τῆς ἀνθρωπίνης δόξης, ἡ αἰσχύνης
 μᾶλλον εἰπεῖν, κτήσις καὶ προσποιήσις. ἐντεῦθεν ἡ κατὰ τοῦ
 θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων ὕβρις καὶ τῆς ἐκκλησίας ὁ διωγμός,
 ἐντεῦθεν κατακυριευόμενον ἢ τυραννούμενον τὸ ὑπήκοον τοῖς
 5 ἐκεῖθεν δόγμασι καὶ θελήμασιν ὑποκύνειν ἐκβιάζεται, ὧν
 ἕνεκεν τὸ ἔμψυχον κεχάλκευται καὶ ἐσχεδιάσται ὄπλον, σχή-
 ματι μὲν τοῦ σωματοφυλακεῖν ἡθροισμένον, ταῖς ἀληθείαις
 δὲ τοῦ ἐκπορθεῖν τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ καὶ λητίζειν ἐπι-
 νενοημένον προφάσει τοῦ συμπεριγράφεσθαι τὴν Χριστοῦ
 693 M. 10 θεότητα ἐν τῇ εἰκόνι παραληροῦντες, ὥς εἴ τις καὶ τὸ
 ἡλιακὸν δὴ τοῦτο δισκοειδὲς σῶμα γεγραμμένον ἐν τινι
 τόπῳ, καθὼς ἐν τισιν ὁρᾶται γινόμενον, ὑποδείξειεν, ἐδογμά-
 τισαν ἂν καὶ τὴν τοῦ φωτὸς οὐσίαν καὶ αὐγὴν συγγράφε-
 σθαι καὶ περιγράφεσθαι ἢ πάντως ἐκ τοῦ ἡλίου τὸ φῶς
 15 ἀποτέμνεσθαι· ἢ πάλιν ἀκτῖνα ἡλίου εἴ ποὺ δένδρῳ προσ-
 βάλλουσιν ἴδοιεν, τμηθεῖη δὲ τὸ δένδρον, συνεκκοπήσεσθαι
 καὶ τὴν ἀκτῖνα παραφρόνως ἐνομίσθῃ. καὶ μέντοι καὶ ἐπὶ
 πυρὸς καὶ ἄλλων τινῶν διανοηθήσονται, ἵνα ἐνδίκως παρὰ
 παίδων παιζόντων παιχθήσονται φρονοῦντες ἀσυνετώτερα.
 20 εἰ γὰρ ἐπὶ τῶν εἰρημένων οὔτε γίνεσθαι οὔτε ὁρᾶσθαι πέ-
 φυκεν οὔτε μὴν λέγεσθαι χώραν ἔξει, πόσῳ μᾶλλον ἐπὶ τῆς
 ἀπορρήτου καὶ θείας φύσεως ἢ ἐπὶ τῆς ἀφράστου καὶ ἀνερ-
 μηνεύτου Χριστοῦ οἰκονομίας ταῦτα λέγειν ἢ ἐννοεῖν ἀδύ-
 νατα καὶ ἀνεπιχείρητα. οὐδὲ γὰρ σαρκούμενος ἢ πάσχων

10—17 *Isdem similitudinibus utitur Niceph. Antirrth. I, cp. 37. Migne Tom. 100, 292 B.*

1 ἡ] ἡ C om. A. — 2 κτίσις ACMR. — 6 ἐσκεδιάσται CG
 ἐσκεδιάστο A διεσκεδιάσται D. — ὄπλον] ὅπερ N. — 9 τὴν χρι-
 στοῦ—14 περιγράφεσθαι om. M. — 10 παραπληροῦντες CDG.
 — 14 καὶ περιγράφεσθαι om. AD. — 15 ἡ ποὺ ADE ἡ ποῦ C
 ἡποὺ GM ὑπὸ R. — δένδρων G δένδρον NR. — προσβάλου-
 σαν D προσβαλοῦσαν CGV. — 16 ἴδοιεν (εἶδ. CG), τμηθεῖη
 CEGV ἡδοι, ἐντμηθεῖη (ἐκτμ. m. 2) D ἴδοι, ἐτμηθεῖη M ἴδοι.
 ἐκτμηθεῖη A ἡδη τμηθῆναι (-εἶναι alii) R. — συνεκκοπήσεσθαι
 CE. — 19 παιχθήσονται ACGM τεχθήσονται R.

ὑπὲρ ἡμῶν σώματι τούτων τι πέπονθεν, ἐπεὶ οὕτω γε καί, εἰ ἄνθρωπος τῶν καθ' ἡμᾶς εἰκονίζοιτο σώματι, ἀνάγκη καὶ τὴν ψυχὴν συνεικονίζεσθαι ἢ πάντως τεθνήξεσθαι χωριζόμενον. τί γὰρ ἕτερον θάνατος ἢ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος; ὅθεν ἐν τούτοις φαίνονται προδήλως οὐδὲν ἥττον 5 ἐσεβοῦντες ἢ ἀμαθαίνοντες· οὐ γὰρ ἴσασιν ὅσον γραπτοῦ καὶ περιγραπτοῦ τοῦ τε γράφειν καὶ περιγράφειν τὸ ἰδιάζον καὶ διηλλαγμένον, καὶ διὰ τοῦτο φενακιζόμενοι ματαιολογοῦσιν. ποῦ δὲ ὅλως σῶμα ἄγραφον ἢ ἀπερίγραφον ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος ἤκουσται; ἢ πῶς ὁ τοῦ σώματος ὅρος 10 καὶ λόγος σωθήσεται, εἰ μὴ ταῦτα ἔχοι; ὁ τολύνει μὴ δοξάζων γράφεσθαι ἢ περιγράφεσθαι τὸν Χριστὸν σώματι ἢ ὅτι ἔστι σῶμα οὐκ ἔγνω, ἐξ οὗ μηδὲ δόξαν ὀρθὴν κέκτηται, ἢ γνοὺς σῶμα καὶ ψυχὴν σώζεσθαι παρήττηται. ὁ γοῦν ὁμολογῶν σῶμα τὸν Χριστὸν ἀνειληφέναι ὁποῖον τὸ ἡμέτερον, 15 τοῦτο δὲ γραπτὸν καὶ περιγραπτόν, ἐξ ἀνάγκης καὶ κεῖνο γραπτὸν καὶ περιγραπτὸν εἶναι συνωμολογήσειεν. εἰ δὲ τὸ δεύτερον οὐ δώσει, οὐδὲ τὸ πρῶτον ἄρα, ὃ πάντῃ ἄλογον 694 M. καὶ καταγέλαστον. οὐ περιγράφομεν οὖν ἡμεῖς, ἀλλὰ γράφομεν. καὶ κενολογοῦσιν οἱ ἄθλιοι καὶ ἄλλως ἀτοπώτερον. 20 ὃν γὰρ φασιν ἀπερίγραπτον, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπ' εὐηθείας συμπεριγράφεσθαι τῇ εἰκόνι τερατεύονται. εἰ δὲ δὴ μὴ χρῆναι τὸν Χριστὸν εἰκονίζεσθαι πάλιν κενολογήσωσιν, ἢ τῶν διδασκάλων αὐτῶν χάρυβδις αὐτοῖς μέγα περικέχηεν, Μάνεντος, Οὐαλεντίνου τε καὶ Μαρκίωνος. δοκήσει γὰρ 25 καὶ φαντασίᾳ τὸν θεῖον λόγον σεσωματωσθαι δοξάζοντες οὐδὲν ἥττον τῇ προτέρᾳ τοῦ ψεύδους βλασφημίᾳ περιπαρή-

2 εἰκονίζοιτο σώματι CG εἰκονίζοι τὸ σ. A εἰκονίζοι (-ει MR) τῷ σώματι tell. — 3 εἰκονίζεσθαι A. — 9 ὅλον (τὸ add. M) σῶμα N σῶμα ὅλως V. — 13 ὀρθὴν om. N. — 14 καὶ ὁμολογῶν A. — 17 εἰ δὲ καὶ τὸ A. — 18 ἄρα N ἄρα A ἄραι CV. — παντί GM παντὶ A. — 19 περιγράφωμεν — γράφωμεν ACGN. — 20 καὶ] καὶ CR. — 23 χρῆναι: Desinit cod. E. — 24 μέγα AGN μεγάλα CRV. — 25 τε om. N. — μαρκίονος AGM. — 27 τῆς προτέρᾳ ψευδοῦς βλασφημίας A.

σονται, οἳ γ' ἐπὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην παραταττόμενοι
 δυσσεβῶς οὐ κατερυθριῶσιν. καὶ ταῦτα τίνες; οἱ κατήγοροι
 τῶν ἐπαινουμένων, οἱ σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς, οἱ περὶ τὴν
 σοφίαν ἀπαίδευτοι, τὰ ἀχάριστα κτίσματα κατὰ τὴν θεολόγον
 5 γλῶσσαν.

[μβ'. Περὶ Μιχαήλ τοῦ Ἀμορραίου.]

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Μιχαήλ ὁ Ἀμορραῖος ἔτη
 ἡ' μῆνας θ' καὶ ἀπέθανεν ἐκ δυσουρίας καὶ τῆς τῶν νε-
 φρῶν σφοδρότατης ἀλγηδόνης τε καὶ ἁρρωστίας. ὅς μικρόν
 10 τι τῆς προκατασχούσης κακίας ὑπενδούς, ὅσον τοὺς ἐν εἰρ-
 κταῖς καὶ πόνοις καὶ ἐξορίαις ἐλευθερίαν τε καὶ ἄνεσιν ὄνει-
 ρώδη φαντάζεσθαι, τὸ τοῦ προηγησαμένου δυσωνύμου καὶ
 δυσσεβοῦς ὑπέθαλπε θεοστυγὲς φρόνημα, καὶ ὁμοίως τῷ αὐτῷ
 ἀμφιβλήστῳ περιπαρεῖς τῆς δεινῆς αἰρέσεως ἰχθύος δίκην
 15 τοῖς τῶν δογμάτων σαθροῖς καὶ ἀσεβέσιν ἐναπέθανεν ἐξ
 ἀκροτάτης ἀβελτηρίας τε καὶ ἀλογίας. ἀμύητος γὰρ σφόδρα
 καὶ ἀπαίδευτος ἐτύγχανεν, ἀμαθίαν [γὰρ] ἐκ πατρῴας ἀλογίας
 καὶ ἀπειροκαλίας ὥσπερ ἱκανὴν οὐσίαν κληρωσάμενος, ὅθεν
 695 M. ἐπὶ λαοῦ δημηγορήσας φησὶν· οἱ μὲν οὖν πρὸ ἡμῶν ἐρευνῆ-
 20 σάμενοι τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων αὐτοὶ καὶ τὸν περὶ
 αὐτῶν εἰσπραχθήσονται λόγον, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐθέσπισαν.
 ἡμεῖς δὲ ἐν ᾧ τὴν ἐκκλησίαν εὗρομεν βαδίζουσαν ἐν τούτῳ

9—16 Ignatii Vita Niceph. p. 209, 7. — 16—p. 793, 6 ib.
 p. 209, 26.

1 παραττόμενοι C παραττόμενοι R. — 4 θεολόγον γλώτ-
 ταν A. — 7 ἀμορραῖος ALRV ἀμοραῖος C ἀμωραῖος GN ἀμο-
 ραῖος lit. ex ἀμορραῖος Exc. de virt. — 8 καὶ μῆνας AG LR. —
 δυσουρίας CGV δησουρίας M. — 9 ἁρρωστίας τε καὶ ἀλγιδώνας A.
 — 10 προκατασχούσης GN Exc. Ign. προκατεχούσης CRV προ-
 καταρχούσης A. — 15 ἀπέθανεν A. — 16 ἀβελτερίας CM. —
 17 γὰρ del. vid.; nisi forte v. 18 scribendum: ἱκανὴν ἣν οὐσίαν
 κληρωσάμενος. — 18 ἀπειροκακίας A. — 19 ἐρευνησάμενοι] ἐν
 ἐρευνῇ γενόμενοι Ign. — 20. 21 τῶν — λόγον AM τῶν — λόγων
 CD. — 21 εἰ] ἢ ACNR. — 22 ἡμεῖς — βαδίζουσαν om. A. —
 εὗρομεν codd. praeter V et recc. quosdam.

καὶ διαφυλάττειν προκρίνομεν. τοῦτο δὲ ἐπακριβοῦντες δια-
βεβαιοῦμεν ὥς μὴ θαρρεῖν τινα κατὰ εἰκόνων ἢ ὑπὲρ
εἰκόνων παρρησίᾳ κινεῖν τὴν γλῶτταν, ἀλλ' ἐκποδὼν ἔστω
καὶ οἰχέσθω καὶ ἡ Κωνσταντίνου σύνοδος καὶ ἡ Ταρασίου
καὶ ἡ νῦν ἐπὶ Λέοντος κροτηθεῖσα περὶ τῶν τοιούτων ζητη- 5
μάτων, καὶ σιγὴ βαθεῖα τῆς τῶν εἰκόνων μνήμης γινέσθω.

Ἐφ' οὗ Θωμᾶς ὁ ἀντάρτης ἐκ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν
ἀπάρας ἤδη καὶ λαὸν ἀγυρτώδῃ καὶ ἐπίμικτον προσυλλεξά-
μενος καὶ ἐπισυρόμενος ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐκίνησε τῆς βασι-
λείας πανούργως καὶ παρ' ἀξίαν ἐφιέμενος. ἐκ γὰρ τῆς 10
Ῥωμαίων γῆς ὁρμώμενος δυσγενῆς τε καὶ ἀφανῆς πρὸς τὰ
μέρη τῆς Συρίας ἀφίκετο Κωνσταντῖνον ἑαυτὸν μετονομάσας
καὶ υἱὸν Εἰρήνης τῆς βασιλίσσης, κἀντεῦθεν γέ τοι πολλοὺς
τῶν βαρβάρων καὶ Χριστιανῶν ἀπατήσας καὶ λαὸν ἄπειρον
ἐκ διαφόρων ἔθνων συναθροίσας ἐπήει τῇ Κωνσταντινου- 15
πόλει ἐν ὄχλῳ βαρεῖ καὶ στόλῳ μεγάλῳ, καθάπερ τι θηρίον
ἀλλόκοτον καὶ πολύμορφον ποικίλον τε καὶ πολυκέφαλον τὰ
πολυειδῇ γένῃ τῶν ἔθνων συναθροίσας καὶ ἀνειλημμένος.
καὶ οἷά τις ἄλλος Συναχειρὶμ κατὰ τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ
ἐξοπλισάμενος ἐμεγαλαύχει τῷ πλήθει τῶν ἐπομένων καὶ 20
κατηλαζονεύετο, μὴ πάμπαν ὥς ἔοικεν ἐννοήσας κατὰ πολ-
λὴν ἀβελτηρίαν, ὥς οὐ σῴζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύ-
ναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ· 696 M.
ψευδῆς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ
οὐ σωθήσεται. καί· κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἔθνων, ἀθε- 25
τεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. ἡ δὲ
βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. εἰ γὰρ καὶ τὰ μά-

22 Psalm. 32 (33), 16; 17. — 25 *ib.* v. 10; 11.

1 προκρίνωμεν codd. *praeter* DV. — 6 γινέσθω N γενέσθω
rell. (ἐμπολιτενέσθω Ign.). — 10 καὶ om. A. — 13 τοι] τοὺς A.
— 15 ἐπίει C ἐπείη D ἐπόλει M ἐπι (*sine acc.*) A ἐπὶ R. —
τὴν κωνσταντινούπολιν N τὴν κωνστ. ἀπήει R. — 19 σεναχει-
ρεῖμ D σεναχηρεῖμ RV σεναχειρὶμ AM. — 21 ἐννοήσας A νοή-
σας rell. — 22 ἀβελτερίαν N. — 27 μένει εἰς τὸν αἰῶνα DGV.

λιστα ἡ πόλις οὐκ εἶχεν Ἐζεκίαν εὐσεβῆ καὶ ἐνάρετον βα-
 σιλέα, ἀλλ' οὐ τί πον διὰ τὴν τοῦ κρατοῦντος ἐκ πολλῆς
 ἀγνωσίας καὶ ἀπροσεξίας πεφενაკισμένην καὶ διεφθαρμένην
 γνώμην τε καὶ πίστιν περιεῖδεν ὁ τοῦ παντὸς πρῦτανις καὶ
 5 φιλάνθρωπος κύριος πολιορκούμενον τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἀλλ'
 εἵνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ
 τῶν πενήτων ἔφη καὶ τότε πον πάντως· νῦν ἀναστήσομαι
 καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, οὐ δι' ἐμὲ καὶ διὰ
 Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, καθὼς εἶρηκε τηνικαῦτα πρὸ τῆς
 10 ἐνσάρχου οἰκονομίας, ἀλλὰ δι' ἐμὲ καὶ διὰ τὸν ἐκ σπέρματος
 φύντα Δαυὶδ υἱόν μου καὶ διὰ τὴν νέαν Ἱερουσαλήμ, ἣν
 ἐξελεξάμην. καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἀχαάβ, τοῦ
 Σύρου πολλὰς μυριάδας κατ' αὐτοῦ συνειληχότος καὶ βρεν-
 θυομένου καὶ λέγοντος· εἰ ἐκποιήσει Σαμάρεια ταῖς δραξὶ
 15 παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου, διέλυσε ῥαδίως εὐθὺς τοῦ
 τρισαθλοῦ βασιλέως ὁ φιλοικτίρμων θεὸς τὸ δέος φάσκων·
 ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ γνώσῃ ὅτι
 ἐγὼ κύριος. ὅπερ καὶ γέγονεν. καὶ δὴ παραντίκα δέδειχε
 καὶ τοῖς οἰκέλοις καὶ τοῖς ἄλλοτρίοις τὴν ἰδίαν ἰσχὺν καὶ
 20 τὸν ἱεροψάλτην ἀληθεύοντα· κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός,
 κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. τῆς γὰρ συμπλοκῆς γεγενημένης
 δυοκαίδεκα τῶν ἀντιπάλων μυριάδας ὁ Ἰσραὴλ κατηκόντισεν.
 ἵνα δὲ κἀκεῖνοι καὶ οὗτοι μάθωσιν, ὥς θεήλατος ἡ πληγὴ,
 τῶν διαπεφευγόντων εἰς τινὰ πόλιν καταπεσὼν τὸ τεῖχος κατ-
 25 ἔχωσε χιλιάδας κζ'.

697 M. Τὴν τοίνυν βαρβαρικὴν ὀφρὺν καὶ ἀλαξονείαν τοῦ τε
 Ἀσσυρίου καὶ τοῦ Σύρου χρησάμενος καὶ Θωμᾶς ὁ μαται-

6 Psalm. 11 (12), 6. — 7 4. Regg. 20, 6. — 14 3. Regg. 21
 (20), 10. — 17 *ib.* v. 13. — 20 Psalm. 23 (24), 8.

2 τὴν] τῆς A *om.* CV. — ἐκ *om.* A. — 4 περιεῖδεν A οὐ
 περιεῖδεν N. — 6 ἔνεκεν A. — 10 διὰ *om.* RV. — 12 καὶ ἐπὶ A
 καὶ *om.* *rell.* — 14 σαμαρεία DV σαμαρία AC σαμάρια M. —
 17 γνώσει ACN. — 18 δέδειχε] γέγηθεν A. — 27 Ἀσσυρίου CG.
 — ὁ ματαιόφρων Θωμᾶς N.

ὄφρων καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν μᾶλλον δὲ Θεούπολιν
 ἐφ' ἓνα χρόνον ἐκπορθήσας καὶ τὴν Θράκην δηώσας καὶ
 λαφυραγωγήσας μετρίως καὶ οὐχ ὥς ὄνειροπολῶν ἀπεκαρ-
 δόκει, ἀλλ' ὥς ἡ θεία προμήθεια συνεχώρει διὰ τὰς ἁμαρ-
 τίας ἡμῶν, οὐδὲν πλέον ἤνυσεν ὧν προσεδόκησεν. καὶ γοῦν 5
 οὐ μόνον εἰς ἐναντίωσιν αὐτῷ περιέστη καὶ περιοράπη τε
 καὶ ἀπέσβη τὸ σπουδαζόμενον, ἀλλὰ γε καὶ ὅπερ ἔχειν ἐδόκει
 καὶ κατεφαντάζετο κλέος τε καὶ σθένος ἀπεγυμνώθη μικροῦ
 δεῖν καὶ διόλωλεν. οἱ γάρ τοι πολῖται γενναίως τε καὶ
 σφοδρῶς ἀντιπαραταττόμενοι τῇ ῥοπῇ καὶ συμμαχίᾳ τοῦ 10
 κρείττονος, καὶ μετὰ τοιαύτης ἐλπίδος τειχομαχοῦντες καὶ
 ναυμαχοῦντες καὶ μέντοι καὶ πεζομαχοῦντες ἀνδρικῶς καὶ
 καρτερῶς, ἅπαν αὐτοῦ σχεδὸν τὸ σαθρὸν φρύαγμα κατέλυσαν.
 τὰ γὰρ ὀχυρώματα, ἐφ' ἃ πεποιθῶς ἀνοήτως ἄγαν ἐναβρύ-
 νετο καὶ κατεθρασύνετο, λέγω δὴ τὰς πλείστας ναῦς, πυρ- 15
 πολήσαντες καὶ τοὺς λογάδας τῶν πολεμίων καὶ στρατοπεδάρ-
 χας τροπωσάμενοι, σκοτοδινία πολλή καὶ ἀμηχανία περιέσχε
 τὸν εὐρίπιστον καὶ κουφότατον, ναὶ μὴν καὶ τὰς πολυμηχά-
 νους καὶ πολυτρόπως ἐξευρημένας ἐλεπόλεις αὐτοῦ πάσας
 ἀκαταμαχήτους οὔσας καὶ δυσαλώτους, ὥς ᾤετο, διέφθειραν 20
 καὶ κατέλυσαν εὐπειτῶς ἄρδην. καὶ οὕτως ὁ μὲν οἶκος Δαυίδ, 698 M.
 ἦτοι Χριστοῦ πόλις, ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, ὁ δὲ οἶκος
 Σαούλ, τῶν πολεμίων τὸ στίφος, ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει τῷ
 ὄντι, καὶ θεὸς ἐδοξάζετο, καὶ ἦν ἰδεῖν ἐναργῶς ὄντως ἐπ'
 αὐτῷ πληρούμενον καὶ τὸ θάτερον ἱερὸν λόγιον· καθεῖλες 25

21 2. Regg. 3, 1. — 25 Psalm. 88 (89), 41 sqq.

2 δηώσας AV διώσας rell. — 5 προσεχώρησεν A προσ-
 ἐδόκει N *sed om.* 5—7 καὶ γοῦν — ἐδόκει. — 6 περιέστη AG L
 παρέστη CRV. — 7 ὅπερ ἐδόκην ἔχει A. — 11 καὶ ναυμαχοῦντες
 καὶ μέντοι *om.* N. — 12 καὶ *post* μέντοι *om.* A. — 13 ἅπαν
 αὐτοῦ σχεδὸν τὸ σ. φρύαγμα ADG Exc. *de ins.* ἅπαν αὐτ. τὸ σ.
 φρ. σχεδὸν M ἅπ. σχ. τὸ σ. αὐτ. φρύαγμα RV. — 15 πλείστας AV
 πλείστους rell. — 18 πολυμηχάνους αὐτοῦ (*om.* αὐτοῦ v. 19) RV.
 — 19 πολυτρόπως CL πολυτρόπους rell. — 20 καὶ *om.* CN. —
 23 πολεμίων: *desinit cod.* G. — 25 καὶ *om.* CLN.

πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ
 δειλίαν. διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν, ἐγε-
 νήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν
 θλιβόντων αὐτόν, εὐφρανاس πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ,
 5 ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ οὐκ
 ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. ἔνθεν οὖν λοιπὸν οἱ μὲν
 τῆς πόλεως ἔψαλλον· οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις,
 ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ
 10 ἀνωρθώθημεν. ὁ δὲ θεῖος λόγος αὐθις παρεγγυώμενος καὶ
 προευαγγελιζόμενος αὐτοῖς εὖ μάλα τὴν ἀθρόαν καὶ ταχίστην
 κατὰπτωσιν τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν ἀπεφήνατο μονονουχὶ λέγων·
 τέκνα, μακροθυμήσατε τὴν παρὰ θεοῦ ἐπελθοῦσαν ὑμῖν
 ὀργήν· κατεδίωξε γάρ σε ὁ ἐχθρὸς σου, καὶ ὅψει αὐτοῦ τὴν
 15 ἀπώλειαν ἐν τάχει καὶ ἐπὶ τραχήλους αὐτῶν ἐπιβήσῃ. θαρ-
 σεῖτε, τέκνα, καὶ βοήσατε πρὸς τὸν θεόν· ἔσται γὰρ ὑμῖν
 ὑπὸ τοῦ ἐπαγαγόντος μνεῖα. ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ
 κακὰ ἐπάξει ὑμῖν τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην μετὰ τῆς σωτη-
 ρίας ὑμῶν.

20 Ἐπεὶ οὖν ἀποκαμὼν ὁ τάλας καὶ πεπλανημένος ἀνόητα
 πολεμῶν καὶ ματαιοπονῶν καὶ μάλα δὴ ἀπογνοὺς ὥς τοῦ
 σκοποῦ διαμαρτήσας ἐκ διαμέτρου, καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῷ
 κατόπιν προδήλως φερομένων ἡμέρα καὶ ἡμέρα, καὶ πρὸς
 τούτοις μαθὼν, ὥς ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ τοὺς Βουλγάρους εἰς
 συμμαχίαν κατ' αὐτοῦ προσεκαλέσατο, παραχρῆμα τὴν πόλιν

7 Psalm. 19 (20), 7; 8. — 13 Baruch 4, 25; 27; 29.

1 αὐτοῦ] αὐτῶν *utroque loco* A *altero loco etiam* R. —
 2 ἐγεννήθη AV. — 4 εὐφρανاس — 5 ῥομφαίας *om.* N. — 6 λοι-
 πὸν *om.* CN. — οἱ μὲν A μὲν *om.* *rell.* — 8 μεγαλυνθησόμεθα
 CM. — 9 ἔπεσαν CD Psalm. — 10 ἀνωρθώθημεν ALM. —
 12 ἀπεφίνατο A ἀπεκρίνατο *rell.* — 13 παρὰ θεοῦ AMV *et*
reco. quidam παρὰ τοῦ θεοῦ *rell.* Bar. — ἡμῖν AR *et ut vid.* M.
 — 16 ὑμῖν τὰ ὑπὸ A. — 17 τὰ *om.* A. — 19 ἀνόητα Exc.
de insid.

ἑάσας κατ' αὐτῶν θάττον ὄχετο. οὓς δὴ καὶ μαχησάμενος
καὶ πολλοὺς αὐτῶν διαφθείρας εἰς Ἀρκαδιούπολιν ἑαυτὸν
ἀσφαλίζεται δῆθεν τὴν κατὰ πρόσβασιν ἀσθένειαν αὐτοῦ
καὶ ἐλάττωσιν ὑφορώμενος. ὅθεν οἱ περὶ αὐτὸν αἰσθόμενοι 699 M.
σαφέστερον τὴν τε δεινὴν οἰκείαν ἀπάτην καὶ τῆς κενῆς B
ἐλπίδος ἀποτυχίαν καὶ τὴν ἐκείνου πλησιάζουσαν πανωλε-
θρίαν ἤρξαντο κατὰ μικρὸν ὑποχωρεῖν καὶ ὑπορρέειν καὶ
καταλιμπάνειν αὐτὸν ὥς μάταιον καὶ λαοπλάνον. ὁ δὲ Μιχαὴλ
ταῦτα μεμαθηκὼς ἀντίκα τῆς πόλεως ὑπεξελθὼν μετὰ πλεί-
στης δυνάμεως πρὸς αὐτὸν ἐξώρμησεν, καὶ δὴ περικαθίσας 10
βραχύν τινα καιρὸν καὶ τοῦτον ἀμογητὶ χειρωσάμενος, οὗ
καὶ τὸν τράχηλον κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν πεπατηκὼς
καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας καὶ οὕτως ἀνα-
σκολοπίσας κατέπαυσε τὸν ἐν τρισὶν ἔτεσι δι' αὐτοῦ κατ-
άρξαντα καὶ διαρκέσαντα χαλεπὸν καὶ δύσοιστον ἐμφύλιον 15
πόλεμον.

[μγ'. Περὶ Θεοφίλου.]

Μετὰ δὲ Μιχαὴλ ἐβασίλευσε Θεόφιλος υἱὸς αὐτοῦ ὁ νέος
Βαλτάσαρ καὶ Θεομισῆς καὶ τῶν ἁγίων ὑβριστῆς καὶ καθαι- 700 M.
ρέτης καὶ βέβηλος ἔτη ιβ' μῆνας γ', καὶ ἀπέθανε δυσεντερι- 70
κῶς. ἐφ' οὗ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πόλιν τοῦ ἀλιτη- 701 M.
ρίου καὶ τυράννου μετὰ πολλῆς δυνάμεως οἱ Σαρακηνοὶ
παραγενόμενοι καρτερῶς ὠχυρωμένην εὔρον καὶ κατησφα-
λισμένην πάνυ καὶ ὑπὸ στρατηγῶν ὀκτῶ μετὰ τῶν λογάδων
αὐτῶν καὶ στρατευμάτων φρουρουμένην. καὶ ταύτην δι' ἡμε- 26
ρῶν ιε' τοῦ Αὐγούστου μηνὸς ἐκπορθήσαντες καὶ δορυάλω-
τον εἰληφότες, ἡχμαλωτίσθη καὶ ἀνηρέθη χριστιανῶν πλῆθος

1 καὶ om. A. — μαχεσάμενος Exc. — 6 πανολεθρίαν LNV.
— 7 ὑπορέειν ALN. — ὑπορ. καταλιμπάνοντες αὐτὸν A. —
8 δὲ AN Exc. δέ γε tell. — 9 ταῦτα CLNR Exc. καὶ ταῦτα AV.
— 10 περικαθήσας ACM Exc. παρακαθήσας L. — 12 ἀρχήθεν A.
— 15 καὶ ante δύσοιστον om. CNV. — 20 καὶ μῆνας AL. — τέ-
θηκε A. — δυσεντερικός LN. — 23 ὠχυρωμένην ANV. — 26 δω-
ρυάλωτον AM δοριάλωτον C. — 27 αἰχμαλωτίσθη A.

ἄπειρον, καὶ ἡ πόλις ἐκαύθη καὶ κατερυνπώθη. ἀλλὰ μὴν
 702 M. καὶ πλήθη πλοίων αὐτῶν ἐξελθόντα τὰς Κυκλάδας νήσους
 ἠρήμωσαν καὶ τὴν Κρήτην καὶ τὴν Σικελίαν παρέλαβον.
 καὶ ψῦχος δὲ πολὺ γέγονεν ἀγριώτατον καὶ δριμύτατον, καὶ
 5 λιμὸς ἰσχυρὸς καὶ ἄερος ἀνῆμοι καὶ δυσκρασίαι καὶ ἀνω-
 μαλῖαι καὶ σεισμοὶ φοβεροὶ καὶ ἐπάλληλοι, τὴν ἄμετρον
 ἀπελέγχουσαι τοῦ κρατοῦντος μοχθηρίαν καὶ κακουργίαν.
 εἰς τοσαύτην γὰρ ἀφιλοθείαν καὶ ἀπόνοιαν ἐξώκειλε καὶ τὴν
 τοῦ Κορρωνύμου καὶ τῶν θηριωνύμων χαλεπὴν καὶ μυσαρω-
 10 τήν αἴρεσιν διαδεξάμενος καὶ ἀναδεξάμενός τε καὶ ἀνα-
 καινίσας, ὥς μηδὲν ἦττον ὀφθῆναι τῆς ἐκείνων δυσσεβείας
 καὶ παροινίας τυραννίδος τε καὶ ἐμβροντησίας ὁ πεφρενα-
 κισμένος καὶ ματαιόφρων. ἐπεὶ οὖν τῇ αὐτῇ συσχεθεὶς
 τῶν ἀσεβῶν ἐκείνων καὶ παλαμναίων ἀπάτη καὶ παρα-
 15 πληξία τε καὶ οἰστρηλασία τὸν ἐκ Μανιχαϊκῆς μανίας καὶ
 Ἀρειανικῆς λύσσης ὁρμώμενον πάλαι διωγμὸν καὶ αὐτὸς
 708 M. κατὰ τῆς ἐκκλησίας ὡσαύτως ἐπανετείνατο, συμμύστην καὶ
 σύμμαχόν τε καὶ συνίστορα τῆς αἵρέσεως ἔχων ὁ δεύτερος
 Νεκταναβὼ τὸν προρρηθέντα Ἰαννὴν φατριάρχην, μᾶλλον δὲ
 20 μαντιάρχην καὶ δαιμονιάρχην, τὸν νέον ὄντως Ἀπολλώνιον
 ἢ Βαλαὰμ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις κακῶς ἀναφανέντα
 λεκανομάντιν καὶ πάσης θεοστιγυοῦς πράξεως καὶ τερατείας

1 καὶ ἡ — κατερυνπώθη *hic om.* A *et v. 3 post παρέλαβον*
ins. — καὶ κατερυνπώθη *om.* M. — κατερυνπώθη (-πόθη C) ACD
 κατερριπώθη R κατηριπώθη V. — ἀλλὰ μὴν *om.* A μὴν *om.* D
 μὴν καὶ *om.* M. — 3 τὴν *ante* Σικελίαν *om.* A. — 4 δὲ *om.* A.
 — 7 μοχθηρίαν τε καὶ N. — 10 καὶ ἀναδεξάμενος *om.* LN Exc.
de virt. — 11 μηδὲ N. — 15. 16 τὸν — ὁρμώμενον L τῶν — ὁρ-
 μώμενον A τῶν — ὁρμωμένων *rell.* Exc. (*in quibus ὁρμωμένων*
m. 1 ex ὁρμώμενος corr.). — 17 ἐπανετείνετο V Exc. — 18 σύμ-
 μαχόν τε καὶ CN συμμαχοῦντα καὶ A σύμμαχον καὶ LV Exc. —
 τῆς αἵρέσεως ἔχων ADL Exc. ἔχων τῆς αἵρέσεως *rell.* — 19 νεκτα-
 ναβῶ A νεκταναβῶι Exc. νεκτεναβῶ RV νεκτενναβῶ L κεκταβῶ
 (-ῶ CM) CN. — προρρηθέντα ALM. — ἰαννὴν CLN ἰωάννην V
 Exc. ἰωάννην μᾶλλον δὲ ἰαννὴν R. — 20 μαντιάρχην A Exc.
 μαντριάρχην LN ματριάρχην CV μανδριάρχην R. — 22 λεκανο-
 μάντιν Exc. λεκανομάντην *codd.*

δεινὸν ὑποφήτην, ὑφ' οὗ καὶ τὰ γράμματα παιδευθεῖς καὶ ὑπονοθευθεῖς ὁ εὐρίπιστος καὶ δέλαιος ὑπηρέτης δόκιμος ἐχθρίστων πραγμάτων καὶ τοῦ διαβόλου ἐπιτήδειον ὄργανον γέγονεν. οὗς ἂν ἐνδίκως ὁ θεῖος λόγος ἐπαράσεται σχετλιαστικῶς φάσκων· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύ- 5
θησαν καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. οὗτοί εἰσι γογγυσταὶ καὶ μεμψίμοιροι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν.

Ἐφαρμόσειε δ' ἂν αὐτῷ μάλα εἰκότως καὶ τὰ κατὰ τοῦ 10
δομοτρόπου αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ παρὰ τῇ θεολόγῳ στηλιτευόμενα γλώσση· σφόδρα γὰρ ἐμφορῆς ἀναπέφηνε καὶ εἰς μηδὲν ἀπεικικῶς τῆς ἐκείνου κακουργίας καὶ δυστροπίας. ἔφη γοῦν· πῶς μὴ δακρύσω τὸν ἄθλιον; πῶς μὴ πλεόν μὲν τῶν δεδιωγμένων τοὺς προσδραμόντας, πλεόν δὲ τῶν αὐτομολη- 15
σάντων εἰς τὴν κακίαν θρηνήσω τὸν συναρπάσαντα; μᾶλλον 709 M. δὲ τοῖς μὲν οὐδὲν δεινὸν τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν, ἀλλὰ καὶ πάντων μακαριστότατον οὐκ ἐκεῖθεν μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐντεῦθεν εὐδοξίαν καὶ παρρησίαν, ἣν διὰ τῶν κινδύνων ἑαυτοῖς ἐχαρίσαντο, τοῖς δὲ προοίμιον τῶν ἀπειλου- 20
μένων, ἅπερ ἤδη πεπόνθασιν. καὶ βέλτιον ἦν αὐτοῖς, εἰ ἐνταῦθα μακρότερον ἐκολάσθησαν, ἢ τοῖς ἐκεῖ δικαιοτηρίοις ἐταμιεύθησαν. καὶ γὰρ ὥσπερ τὸν χαμαιλέοντα λόγος παντοῖον γίνεσθαι ῥαδίως καὶ πάσας μεταβάλλειν χροιάς πλὴν μιᾶς τῆς λευκότητος, οὕτω καὶ κεῖνος πάντα ἦν καὶ ἐγένετο 25
χριστιανοῖς πλὴν ἡμερότητος, καὶ ἦν λίαν ἀπάνθρωπον αὐτῷ

5 Ep. Judae v. 11. — 7 ib. v. 16. — 14—23 Greg. Naz. Or. 4, ctr. Julianum 1, cp. 51 Migne Tom. 35, 576 A. — 23—p. 800, 2 ib. cp. 62 Migne 565 A.

7 καὶ om. CLN Jud. — 10 τὰ om. CM κατὰ om. R. — 12 ἐναπέφηνε RV. — 15 προσδραμόντας A Greg. προδραμόντας rell. — 17 μὲν μηδὲν R μηδὲν μὲν V. — 19 διὰ τὸν κίνδυνον N. — 20 ἑαυτοῦς CR. — 23 παντοίων codd. praeter D. — 25 ἐγένετο CNR.

τὸ φιλάνθρωπον καὶ τὸ πειθανὸν βίαιον, καὶ ἀπολογία τῆς
 ἀγριότητος ἢ χρησιότητος. ὅθεν λεκτέον πρὸς αὐτόν· εὐηθέ-
 στατε καὶ ἀπαιδευτότατε τὰ μεγάλα, σὺ κατὰ τοσούτου κλήρου
 καὶ τῆς οἰκουμένης ἀντέστης; σὺ κατὰ τῆς Χριστοῦ Θυσίας
 5 τοῖς σοῖς μιάσμασιν; σὺ κατὰ τοῦ τὸν κόσμον καθήραντος
 αἵματος τοῖς σοῖς μιαινοῖς αἵμασιν; σὺ μετὰ Ἡρώδην διώ-
 κτης καὶ μετὰ Ἰούδαν προδότης, πλὴν ὅσον οὐκ ἀγχόνῃ
 τὴν μετάνοιαν ἔδειξας ὥσπερ ἐκεῖνος, καὶ χριστοκτόνος μετὰ
 Πιλάτον καὶ μετὰ Ἰουδαίους μισόθεος, ὁ τῶν ἁγίων ὕβρι-
 10 στής. Ἱεροβοὰμ εἰπεῖν οἰκειότερον ἢ Ἀχαὰβ τὸν Ἰσραηλίτην
 τοὺς παρανομοτάτους, ἢ Φαραὼ τὸν Αἰγύπτιον, ἢ Ναβουχο-
 δονόσωρ τὸν Ἀσσύριον, ἢ πάντα ταῦτα συνελόντες ἓνα καὶ
 τὸν αὐτὸν ὀνομάσωμεν, ἐπεὶ καὶ τὰς πάντων κακίας εἰς
 ἑαυτὸν φαίνεται συλλεξάμενος, Ἱεροβοὰμ τὴν ἀποστασίαν,
 15 Ἀχαὰβ τὴν μαιφονίαν, Φαραὼ τὴν σκληρότητα, Ναβουχο-
 δονόσωρ τὴν ἱεροσυλίαν, πάντων ὁμοῦ τὴν ἀσέβειαν. ποῦ
 εἰσιν οἱ Θυσίαι καὶ τελεταὶ καὶ μυστήρια; ποῦ σφάγια φα-
 710 M. νερά τε καὶ ἀφανῆ; ποῦ τερατεία προγνώσεως καὶ σημεῖα
 ἐγγαστριμύθων; ποῦ αἱ κατὰ χριστιανῶν μαντεῖαι καὶ ἀπει-
 20 λαί; οἴχεται πάντα, διέψευσται, διερρύηκεν, ὄναρ ἐφάνη
 τῶν ἀσεβῶν τὰ κομπάσματα. ἔπεσε Βήλ, συνετρίβη Δαγών·
 οὐκέτι μὴ εἴπωσι τῷ μωρῷ ἄρχειν. καὶ νῦν ταῦτα μικρὰ
 τοῖς ἀθλοῖς ἴσως. ἔσται δὲ καιρός, ἥνίκα ὄψομαι τοὺς

2—8 Greg. Naz. or. 4, *ctr.* Julianum 1, *cp.* 67; 68 Migne 588 C; 589 A. — 8—16 Greg. Naz. or. 5, *ctr.* Julian. 2, *cp.* 3 Migne 668 A. — 16—21 *ib.* *cp.* 25 Migne 693 C. — 21—22 *ib.* *cp.* 29 Migne 701 A. — 21 Jes. 46, 1; 32, 5. — 22—p. 801, 3 Gregor. *ib.* *cp.* 37 Migne 713 A.

1 πειθανὸν AR. — 4 οἰκουμένης] ἐκκλησίας A. — ἀνέστης RV. — τῆς τοῦ χριστοῦ V *et* recc. quidam. — 5 καθάραντος V καθαίροντος R. — 9 μετὰ Ἰουδαίων N. — 12 ἀσύριον AC. — 13 ὀνομάσωμεν V. — 18 ἐπεὶ — 15 σκληρότητα om. N. — 17 μυστήριον A. — σφαγία V σφαγία τε A. — 18 τερατεία AD τεράστια CR. — 19 κατὰ τῶν χριστιανῶν A. — 20 διερρύη RV. — 21 ἔπεσε Βήλ] ἐπὶ βεσελεήλ CV. — καὶ συνετρίβη A. — δαγῶν AD. — 23 ἥνίκα] ἵνα καὶ N.

ἔμοῦς ὕβριστάς καὶ τὸν μέγαν τούτων καθηγητὴν ἀποκλειο-
μένους τὴν ἑαυτῶν κακίαν, ὅτε πᾶσα κρίνεται καὶ βασα-
νίζεται κακία καὶ πονηρία.

[μδ'. Περὶ Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας.]

Μετὰ δὲ Θεόφιλον ἐβασίλευσε Μιχαὴλ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κε'. 5 717 M
σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Θεοδώρα κατέσχευεν ἔτη ιδ' καὶ μόνος
αὐτοκρατόρησεν ἔτη ια' μῆνας γ'. ἐν τῇ οὖν αὐτοκρατορίᾳ 720 M
αὐτοῦ Ἀποδῆναρ ὁ Σαρακηνῶν φύλαρχος ἐκ πολλῶν χρόνων
ἐτοιμαζόμενος ἐν δυνάμει βαρεῖα δρομόνων τετρακοσίων φο-
βεῶν καὶ καταπλήκτων ἤρχετο κατὰ τῆς Θεοφρουρήτου Κων- 10
σταντινουπόλεως. ἀλλὰ τοῦτον ἡ θεία δίκη προφθάσασα διώ-
λεσεν, πάντων τῶν πλοίων αὐτοῦ αὐτάνδρων συντριβέντων
ἐν ἀκρωτηρίῳ τῶν Κιβυρραιωτῶν λεγομένῳ Χελιδόνια, δια-
σωθέντων εἰς Συρίαν ζ' καὶ μόνον ἐξ αὐτῶν. ὅς γε τὴν 717 M
μὲν πατρίαν βασιλείαν σὺν τῇ μητρὶ Θεοδώρα διαδεξάμενος 15
τὴν Θεοστυγῇ παρεισφρήσασαν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ δεινῶς ἐπι-
κωμάσασαν νέαν θρησκείαν εὖ μάλα γνησίως ἀποσεισάμενος
τὴν ἐκπαλαι Θεοφιλῇ καὶ Θεοβράβευτον ἱεράν τε καὶ ὀρθοτά-
την πίστιν ἀνεκήρυξεν. εἰ γὰρ καὶ νήπιος ἐτύγγανεν, ἀλλ' ὁ ἐκ 718 M.

19 Psalm. 8, 3.

1 μέγα A. — τούτων NR Greg. τοῦτον tell. — 5 *Inde ab-
hinc codd. LRV a redactoribus tantum mutati sunt, ut ad textum
genuinum constituendum nihil fere ex iis lucrari possimus.* —
ἔτη εἴκοσι πέντε A om. tell. — 6 μητρὶ αὐτοῦ A αὐτοῦ μητρὶ
tell. — 7 ἔτη ια' N ἔτη ιβ' C ἔτη ..δεκα A, *pergamena ante
δέκα ita corrosa, ut quid scriptum fuerit pro certo affirmare
nequeam, sed ἑνδεκα verisimilius.* — καὶ μῆνας A. — 7 ἐν τῇ
οὖν — 14 ἐξ αὐτῶν v. 19 *post ἀνεκήρυξεν ins.* CN. — 8 ἀπο-
δινὰρ A. — ὁ σαρακινὸς ἐκ A. — 10 καὶ om. A. — 12 πλ.
αὐτάνδρων A πλ. αὐτοῦ τάνδρων M. — 13 κιβυρραιωτῶν L et D
in quo ω ex o corr. m. 2 κυβεριωτῶν A κηυβρεωτῶν C κλυβυ-
ριοτῶν M κυβερνιτῶν R. — λεγομένῳ L λεγομένων C λεγόμενον
AN τὸ λεγόμενον R. — χελιδονία recs. *quidam* χεληδονία A χε-
λιδόνιον M. — 14 μόνων CR. — ἐξ αὐτῶν om. A. — τὴν μὲν
ADL μὲν om. CMR. — 16 τὴν δὲ Θεοστυγῇ CD. — ἐπικωμάσα-
σαν CD ἐπικωμήσασαν *ut vid.* M ἐπικωμάσαν A ἐπικομῶσαν R.

στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων καταρτίσας αἶνον αὐτὸς
καὶ τοῦτον παρεσκεύασε τὴν ἀλήθειαν τοῦ θείου δόγματος
ἀνυμνῆσαι καὶ φανερωῶσαι πρὸς δόξαν τοῦ δι' ἄκραν εὐ-
σπλαγχνίαν καὶ φιλανθρωπίαν σαρκωθέντος θεοῦ λόγου καὶ
6 τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ γῆς ὀφθέντος καὶ συναναστραφέντος
κατὰ τὴν ἱερὰν χρησμολογίαν. σύνοδον γὰρ ὁσίων πατέρων
καὶ θεηγόρων ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροίσας, ὑφ' ὧν
719 M. ἡ τῶν κακῶν καὶ δυσωνύμων κάκιστος αἵρεσις τῶν εἰκο-
νομάχων ἀκριβῶς ἐλεγχθεῖσα καὶ τὰ βδελυρὰ ταύτης λη-
10 ρήματα διαρρήδην ἀνατραπέντα, φαιδρὸς ὁ τῆς ὀρθοδοξίας
λόγος ἐξανέτειλεν ὥσπερ ἔκ τινων μυχάτων καὶ δυσδιεξο-
δεύτων λαβυρίνθων καὶ σκοτεινῶν βαράθρων τῆς ἐξαγίστου
καὶ πεφενაკισμένης αἵρέσεως. καὶ οὕτως ὁ μὲν ταύτης
προλεχθεὶς ἑξαρχος καὶ διδάσκαλός τε καὶ συνίστωρ Ἰαννῆς
15 φατριάρχης ἐκβάλλεται καὶ ἀναθεματίζεται δικαίως καὶ θεο-
κρίτως πάνυ σὺν τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ διώκταις καὶ ὑβρι-
σταῖς ὡς ἀνήκεστοι πάνπαν καὶ λυσσώδεις ἅμα καὶ τῆς
ἀληθείας ἀντίθετοι λίαν, ὥσπερ δὴ καὶ οἱ τῆς μυσαρᾶς
καὶ δαιμονιώδους θρησκείας τῶν Μανιχαίων, ἀφ' ὧν καὶ
20 τὴν μάχην καὶ μανίαν κατὰ τῆς ἐνσάρκου θείας οἰκονο-
μίας τὴν ἀφορμὴν καὶ ἀρχὴν εἰλήφασιν, ἀντεισάγεται δὲ
κοινῇ ψήφῳ καὶ θείας προβολῇ τε καὶ χάριτι Μεθόδιος
ὁ ἀοίδιμος καὶ τῆς ὀρθοτομίας καὶ ὀρθοδοξίας πρόμαχος,
ὅς γε πᾶσαν ὡς ἔπος εἰπεῖν τοῦ τε διαβόλου τὴν ὀλέθριον
25 κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων μεθοδείαν καὶ τὴν βέβηλον κενο-
φωνίαν τῶν αἵρεσιάρχων καὶ φοιτητῶν τῆς ἐκείνων κακο-
νοίας καὶ φρενοβλαβείας ἄριστα καὶ σαφέστατα προδιελέγξας
καὶ ἀνατρέψας εἰ καὶ τις ἄλλος, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς μὲν

1 καταρτήσας A κατηρτήσας C καταρτισάμενος R. — 2 παρ-
εσκεύαζε A. — 10 φαιδρῶς A. — 11 ἐπανέτειλεν M ἀνέτειλεν R.
— μυχαιτάτων R. — 12 καὶ τῆς ἐξ. CNR. — 14—15 διδάσκαλος
καὶ συνδικαίως (om. -ίστωρ — ἀναθεματίζεται) C. — 14 ἰαννῆς
(-ῆς D) φατριάρχης post ἀναθεματίζεται v. 15 ins. N. — 18 ὅπερ
A. — 20 καὶ τὴν μανίαν C. — θείας om. N. — 24 ὡς γε
AC. — γε καὶ πᾶσαν A. — 25 μεθοδίαν codd.

προϋπέστη διωγμούς καὶ κινδύνους τε καὶ θλίψεις πολλὰς
καὶ κακὰς, ἐξ ἐπιμέτρου δὲ σφόδρὰ σφόδρὰ ὑπὸ τοῦ Θεη-
λάτου Θεοφίλου. τίς γὰρ ἀριθμήσειε τοὺς ποικίλους καὶ
ἐπαλλήλους διωγμούς καὶ πειρασμούς καὶ βόθρους ἀφεγγεῖς
καὶ ζοφώδεις κατὰκλείσεις καὶ τῶν ἀναγκαίων στέρησεις
φίλων τε καὶ ὁμοδόξων, ὥς ἀνέτλη γένναίως καὶ προθύμως, 720
καὶ τὰ σύμβολα τῆς κακουχίας ἧς ὑπέμεινε παρὰ τῶν ἀνο-
σίων ἀεὶ περιφέρων ἑναργῶς εἰς τύπον καὶ ὑπογραμμὸν ὑπο-
μονῆς τοῖς φερεπόντοις, καὶ σιωπῶσα παραίνεσις προδήλως
γενόμενος. καὶ οὕτως ὁ Θεσπέσιος τὴν ἐκκλησίαν εὐδοκίᾳ 10
τοῦ κρείττονος καὶ συνεργείᾳ τῶν Θεοφόρων πατέρων παρα-
λαβὼν, ὁ μὲν οἶκος τοῦ Θεοῦ, τὸ σύστημα τῶν ὁρθοδόξων,
ἐπορεύετο καὶ θαίᾳ ῥώμῃ σαφῶς ἐκραταιοῦτο καὶ διέπρεπεν
ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὁ δὲ τῶν αἵρετιζόντων σύλλογος καὶ Ἰου-
δαϊκὴ τῷ ὄντι σπεῖρα καὶ συμμορία κατησχύνετο κομιδῇ καὶ 15
ἡσθένει προφανῶς ἐπιστομιζομένη καὶ ἀνατρεπομένη καθ'
ἐκάστην ἡμέραν. καὶ δὴ λοιπὸν αὐτίκα διὰ βασιλικῆς ἐπι-
τροπῆς καὶ συνεργείας ἀνεκλήθησάν τε καὶ ἀνέθησαν οἱ ἐν
ἐξορίαις καὶ πικραῖς φυλακαῖς πατέρες, ἅμα καὶ τὸ πλῆθος
τῶν μοναζόντων, καὶ μέντοι καὶ τῶν εὐσεβῶν κοσμικῶν οὐκ 20
ὀλίγιστοι, ὧν ὁ τάλας καὶ ἀλιτῆριος τυραννικῶς τὰς ὑπ-
άρξεις ἀφελόμενος καὶ τοὺς μὲν δυσθανατώσας, τοὺς δὲ
μάστιξι πολυειδέσι καὶ πολυτρόποις καὶ δειναῖς τιμωρίαις
παραδοὺς ἐξώρισε μὴ πειθομένους παντελῶς μήτε τῇ θω-
πείᾳ μήτε μὴν τῇ ἀπειλῇ καὶ κακοδοξίᾳ τοῦ φένακος καὶ 25
ἀλάστορος.

1 διωγμούς τε καὶ κινδ. καὶ L. — πολλὰς τε καὶ N. —
6 γένναίως — 10 γενόμενος *omniino fere interierunt in* A. —
10 γενόμενος LN γινόμενος C γινομένη R. — 11 συνεργίᾳ DL
et recs. quidam. — Θεοφόρων AR Θεασόφων CLN. — 15 σπεῖρα M
σπήρα D πείρα A. — 16 ἐπιστομιζόμενοι καὶ ἀνατρεπόμενοι N. —
22 δυσθανάτως A. — 24 πειθομένους CR πειθομένων AN. —
26 δυσμενοῦς ἀλάστορος A.

Γίνονται οὖν ἀπὸ μὲν τοῦ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ
ἔτη ,βσμβ'.

Ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς πυργοποιίας φκε'.

Ἀπὸ δὲ τῆς πυργοποιίας ἕως τοῦ Ἀβραὰμ υκε'.

5 Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀβραὰμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν νιῶν Ἰσραὴλ
ἐξ Αἰγύπτου υλ'.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Σολομων-
τείου ναοῦ ψνζ'.

Ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἕως τῆς αἰχμαλωσίας
10 τοῦ Ἰσραὴλ υκε'.

Ὁμοῦ ἔτη ,δωπ'.

Ἀπὸ δὲ τῆς αἰχμαλωσίας ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακε-
δόνοσ τιη'.

Ἀπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου ἕως Χριστοῦ τγ'.

15 Ὁμοῦ ἔτη ,εφ'.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἕως τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου
τοῦ βασιλέως τιη'.

Ἀπὸ δὲ Κωνσταντίνου μέχρι τοῦ προκειμένου Μιχαὴλ
νιοῦ Θεοφίλου φνε'.

20 Ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη ,στοε'.

1—20 cf. Nicephori Breviarium p. 102 edit. meae.

4 τετρακόσια εἴκοσι C χίλια πεντακόσια α' (αφα' M) N. —
ἕως τοῦ Ἀβραὰμ τῶν διχοτομημάτων ἔτη υκε'. ἀπὸ δὲ τῶν δι-
χοτομημάτων ἕως τέλους Ἀβραὰμ ἔτη ος' Niceph. — 7 σολομων-
τείου D σολομωντίου AC σολομωντίου LM. — 8 ἔτη ψνζ' A et
sic deinceps ἔτη in A add. — 9 ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ
A Suid. v. Ἀδάμ. ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ ν. οἰκοδομῆς N ἀπὸ δὲ τ. οἰκ.
τοῦ σολομωντίου (-μοντίου L) ναοῦ CL. — 12 Ἀλεξάνδρου τοῦ
βασιλέως A Ἀλεξ. Μακεδόνοσ τοῦ βασιλέως Suid. — 14 ἕως τοῦ
χριστοῦ LN ἕως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Suid. — 15 ,εφα' N. —
16 τοῦ ante Χριστοῦ om. A. — 18 προειρημένου C. — 20 ,στοδ' N.

B. G. TEUBNER & LEIPZIG.

Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1 a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zu Gunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über welche die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 400 Bände zum Preise von ca. 1200 Mark, die bei einmaligem Bezuge zum Vorzugspreise von ca. 900 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

a. Griechische Schriftsteller.

Aellani de nat. anim. ll. XVII, var. hist.,
epistt., fragmm. Rec. R. Hercher.
2 voll. M 9.— 10.05.

— varia historia. Rec. R. Hercher.
M —.90 1.30.

Aeneae commentarius poliorceticus. Rec.
A. Hug. M 1.35 1.75.

Aeschini orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. min. M 2.40 2.80.

— — — Ed. maior (m. Index).
M 8.— 8.60.

— — — Iterum ed. Fr. Franke. M —.90
1.30.

Aeschyli tragoediae. Ed. H. Weil.
M 1.50 2.—

Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.
Choëphorae. Eumenides. Persae. Prome-
theus. Septem c. Th. Supplices)

M —.80 —.60.

[—] Scholia in Persas. Rec. O. Dähn-
hardt. M 3.60 4.20.

Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm.
M —.90 1.30.

Alexandri Lycopol. c. Mauch. Ed. A.
Brinkmann. M 1.— 1.25.

Alypius: s. Musici.

Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.
M 1.— 1.40.

Anaritius: s. Euclid. suppl.

Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II.
M 1.20 1.60.

Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reiffers-
scheid. 2 voll. M 7.50 8.60.

Anonymus de incredilibus: s. Mytho-
graphi.

Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. H. Stadtmueller.

Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII).
M 6.— 6.60.

Vol. II. P. I: Pal. I. VII (Plan. I. III).
M 8.— 8.60.

— lyrica s. lyr. Graec. rell. Edd. Bergk-
Hiller-Crusius. M 3.— 3.60.

Antonini, M. Aurel., commentar. ll. XII.
Rec. I. Stich. M 1.80 2.20.

Antoninus Liberalis: s. Mythographi.

Apollodori bibliotheca. Rec. Imm.
Bekker. M 1.— 1.30.

— — Ed. R. Wagner: siehe Mytho-
graphi Vol. I.

Apollonius Pergaeus (cum commentariis
antiquis). Ed. et Lat. interpr. est I. L.

Heiberg. 2 voll. M 9.— 10.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M* 1.— 1.40.
- Applian hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. *M* 9.— 10.—
- Archimedis opera omnia. Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M* 18.— 19.80.
- Aristene ad Philocratem epistula c. cet. de vera LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M* 4.— 4.50.
- Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll.
Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax.
— II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus.
Einzeln jedes Stück *M* —.45 —.75.
- Aristotelis de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M* 1.80 2.20.
- de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M* —.60 —.90.
- physica. Rec. C. Prantl. *M* 1.50 1.90.
- ethica Nicomachea. Ed. Fr. Sussemihl. *M* 1.80 2.10.
- de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M* 1.20 1.60.
- quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomonica. Rec. C. Prantl. *M* —.60 —.90.
- politica. Ed. Fr. Sussemihl. Ed. III. *M* 2.40 2.80.
- magna moralia. Rec. Fr. Sussemihl. *M* 1.20 1.60.
- de anima II. III. Rec. Guil. Biehl. *M* 1.20 1.60.
- [— ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adl. de virtutibus et vitiis I. rec. Fr. Sussemihl. *M* 1.80 2.10.
- ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M* 3.60 4.—
- metaphysica. Rec. Guil. Christ. *M* 2.40 2.80.
- qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Rose. *M* 4.50 5.—
- oeconomica. Rec. Fr. Sussemihl. *M* 1.50 1.90.
- quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melisso Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M* 3.— 3.40.
- parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. *M* 1.80 2.10.
- *Πολιτεία Λαγυραίων*. Ed. Fr. Blas. Ed. III. *M* 1.80 2.10.
- : s. a. Musici.
- Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht. *M* 1.20 1.70. Mit Karte *M* 1.50.
- scripta minora. Edd. Hercher-Eberhard. *M* 1.80 2.20.
- Athenaei diphosophist. II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M* 17.10 18.90.
- Autolycei de sphaera quae movetur I., de ortibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. *M* 3.60 4.—
- Babrii fabulae Aesopaeae. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. roll. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M* 8.40 9.—
- Babrii fabulae Aesopaeae. Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M* 4.— 4.60.
- — Ed. F. G. Schneidewin
- Bacchius: s. Musici. [*M* —.60 1.—
- Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blas. *M* 2.40 2.90.
- Batrachomyomachia: s. Hymni Homero: s. Bucolici. [rici]
- Blémyomachia: s. Eudocia Augusta
- Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. *M* —.60 1.—
- Callinici de vita S. Hypatii I. Edd. sem. philol. Bonn. sodales. *M* 3.— 3.40.
- Cassianus Bassus: s. Geoponica.
- Cebetis tabula. Ed. C. Praechter. *M* —.60 —.90.
- Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M* 6.80 7.40.
- Claudian carmina: s. Eudocia Augusta
- Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M* 2.70 3.20.
- Colluthus: s. Tryphiodorus.
- Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M* 1.50 2.—
- Corpusculum poesis epicae Graecae ludibundae. Edd. Brandt et Wachsmuth 2 fascc. *M* 6.— 7.—
- Demades: s. Dinarchus.
- Demetrii Cydon. de contemn. morte er. Ed. H. Deekelmann. *M* 1.— 1.40.
- Demosthenis orationes. Rec. G. Dindorf-Blas. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. [je *M* 2.40 3.—] *M* 7.20 9.—
- Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. [je *M* 1.50 2.—] *M* 4.50 6.— [6 partes je *M* —.75 1.10.]
- Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri.
- I. Pars 2. De corona. De falsa legatione
- II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androktionem. Adversus Aristocratem.
- II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Pantanetum. In Nautmachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

emosthenis orationes. Rec. G. Dindorf-Blas.

Vol. III. Pars 1. In Spudiam. In Phae-nippum. In Macartatum. In Leocha-rem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem.

— III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Prooemia. Epistolae. Index historicus.

Demarchi orationes adiectione Demadis qui fertur fragmentis *ὡς ἐπὶ τῆς δωδεκαετίας*. Ed. Fr. Blas. Ed. II. *M* 1.— 1.40.

Diodori bibliotheca hist. Edd. Bekker-L. Dindorf-Vogel. 5 voll. Voll. I II. je *M* 3.60 4.20. Vol. III. *M* 4.— 4.60. [Ed. L. Dindorf. Voll. III. IV. je *M* 3.— Vol. V. *M* 3.75.]

Dionis Cassii Cocceiani historia Romana. Edd. L. Dindorf-Melber. 5 voll. Vol. I. *M* 4.50 5.— Vol. II. *M* 3.60 4.20. [Ed. L. Dindorf. Voll. IV. V. je *M* 2.70.]

Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll. *M* 5.40. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorbereitung.]

Dionysi Halic. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. Vol. I. *M* 3.60 4.20. Voll. II. III. je *M* 3.— 3.60.

— **opuscula.** Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. *M* 6.— 6.60.

Diophanti opera omnia a Gr. commentt. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M* 10.— 11.—

Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. *M* 2.70 3.20.

Epicorum Graec. fragmenta. Ed. Kinkel. Vol. I. *M* 3.— 3.50.

Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragmm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. *M* 10.— 10.80. Ed. minor. *M* 6.— 6.60.

Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1

Erotici scriptores Graeci. Rec. R. Hercher. 2 tomi. [Vergr.; Neubearbeitung v. A. Eberhard i. Vorbereitung.]

Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.

Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. *M* 24.60 27.40.

— VI. Data. Ed. Menge. *M* 5.— 5.60.

— VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M* 5.— 5.60.

— — — Supplem.: Anaritii in X II. priores Element. comm. Ex interpr. Gherardi Crem. ed. M. Curtze. *M* 6.— 6.60. —: s. a. Musici.

Eudociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani carmm. Graec. rell. Acc. Blemyomachiae fragmm. Rec. A. Ludwig. *M* 4.— 4.40.

Eudociae violarium. Rec. I. Flach. *M* 7.60 8.20.

Euripides tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M* 5.70 7.20.

Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M* 1.50 2.—

— II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenissae. *M* 1.50 2.—

— III: Perditarum tragoediarum fragmenta. *M* 2.70 3.20.

Einzelne jede Tragödie *M* —.30 —.60.

Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M* 15.— 17.20.

Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.

Fabulae Romanenses Graec. conscr. Rec. A. Eberhard. Vol. I. *M* 3.75 4.30.

Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis. Ed. A. Holder. *M* 1.40 1.80.

Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Afranis. kart. Fasc. 1—10 je *M* —.60; Fasc. 11—15 je *M* —.60.

Hierzu unentgeltlich: Index argumentorum et locorum.

Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung noch den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumstudien zu erweitern.

Galenus Pergameni scripta minora. Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M* 7.60 9.—

— **institutologica.** Ed. C. Kalbfleisch. *M* 1.20 1.60.

— **de victu attenuante I.** Ed. C. Kalbfleisch. *M* 1.40 1.80.

Gaudentius: s. Musici.

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beckh. *M* 10.— 10.80.

Georgii Acropol. opera. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. *M* 8.— 9.—

Georgii Cypri descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. *M* 3.— 3.50.

Hellodori Aethiopie. II. X. Ed. I. Bekker. *M* 2.40 2.90.

Hephaestion: s. Metrici scriptores.

Heraclitus: s. Mythographi.

Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Viereck. *M* 1.80 2.20.

Herodiani ab excessu divi Marcel II. VIII. Ed. I. Bekker. *M* 1.20 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

aximi et Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwich. *M* 1.80 2.20.

etrici scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephæstion. *M* 2.70 3.20. **etrologicorum scriptorum reliquiae.** Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Graeci. *M* 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini. *M* 2.40 2.80.] 2 voll. *M* 5.10 6.—

oschus: s. Bucolici.

usici scriptores Graeci. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudentius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. *M* 9.— 9.80.

— Supplementum: Melodiarum rell. *M* 1.20 1.60.

Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Pedaſimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M* 3.60 4.20.

— Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *περί ἱερῶν καὶ θεῶν παρ' ἡμετέρων*, ed. P. Sakolowski. **Antonini Liberalis μεταμορφώσεων συναγωγή**, ed. E. Martini. *M* 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M* 2.40 2.80.

— Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. *M* 1.20 1.60.

— Vol. III. Fasc. II: Palaephati *περί ἀπιστών*, Heracliti lib. *περί ἀπιστών*, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M* 2.80 3.20.

Naturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonius, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M* 2.70 3.10.

Nicephori archiepiscopi opusce. hist. Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M* 3.30 3.70.

Nicephori Blemmydae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. *M* 4.— 4.40.

Nicomachi Geraseni introductionis arithm. II. II. Rec. B. Hoche. *M* 1.80 2.10.

—: s. a. Musici.

Nonni Dionysiacoꝝ II. XLVIII. Rec. A. Koechly. 2 voll. *M* 9.— 10.—

— paraphrasis s. evangelii Ioannis. Ed. A. Scheindler. *M* 4.50 5.—

Onosandri de imperatoris off. I. Rec. A. Koechly. *M* 1.20 1.60.

Palaephatus: s. Mythographi.

Parthenius: s. Mythographi.

Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armenice. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M* 6.— 6.60. (Scriptores sacri et profani. Fasc. II.)

Pausaniae descriptio Graeciae. Rec. I. H. Chr. Schubart. 2 voll. *M* 3.60 4.40.

— Rec. F. Spiro. Vol. I. *M* 2.80 3.40.

Pedaſimus: s. Mythographi.

Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. *M* 11.— 12.60.

— de musica II. Ed. I. Kempe. *M* 1.50 2.—

Philoponi de opificio mundi II. Rec. W. Reichardt. 4.— 5.60. (Scriptores sacri et profani. Fasc. I.)

— de aeternitate mundi c. Proclum. Ed. H. Babe. *M* 10.— 10.80.

Philostrati (mal.) opera. Ed. C. L. Kayser 2 voll. *M* 8.25 9.25.

— Imagines. Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M* 2.80 3.30.

Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M* 2.40 2.80.

Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M* 8.— 8.60. Vol. II. *M* 6.— 6.60.] *M* 14.— 15.20.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. *M* 1.80 2.20.

Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermannii et M. Wohlrabii. 6 voll. [Voll. I. III—VI. je *M* 1.80 2.30. Vol. II. *M* 1.50 2.—] *M* 10.50 13.50.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M* —.60 —.90.

— 2. Cratylus. Theaetetus. *M* —.90 1.30.

— 3. Sophista. Politicus. *M* —.90 1.30.

— 4. Parmenides. Philebus. *M* —.75 1.10.

— 5. Convivium. Phaedrus. *M* —.60 [— .90.

— 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. *M* —.60 —.90.

— 7. Charmides. Laches. Lysis. *M* —.60 —.90.

— 8. Euthydemus. Protagoras. *M* —.60 —.90.

— 9. Gorgias. Meno. *M* —.90 1.30.

— 10. Hippias I et II. Io. Menoxenus Clitophon. *M* —.60 —.90.

— 11. Rei publicae libri decem. *M* 1.50 2.—

— 12. Timaeus. Critias. Minos. *M* —.75 1.10.

— 13. Legum libri XII. Epinomis. *M* 1.50 2.—

— 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M* 1.20 1.60.

— 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. *M* 1.50 2.—

Inhalt von Nr. 1—5 = Vol. I.

— 4—6 = Vol. II.

— 7—10 = Vol. III.

— 11. 12 = Vol. IV.

— 13 = Vol. V.

— 14. 15 = Vol. VI.

Plotini opera. Rec. A. Kirchhoff. 2 voll. Vol. II. *M* 3.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Plotini Enneades praemisso Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello.** Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M* 9.— 10.10.
- Plutarchi vitae parallelae.** Rec. C. Sintenis. 5 voll. [Vol. I. *M* 1.80 2.30. Vol. II. *M* 2.10 2.60. Voll. III—V. je *M* 1.50 2.—] *M* 8.40 10.90.
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
- Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. *M* —.90 1.30.
  - 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. *M* —.90 1.30.
  - 3. Timoleon et Aem. Paulus, Pelopidas et Marcellus. *M* —.90 1.30.
  - 4. Aristides et Cato, Philopoemen et Flaminius, Pyrrhus et Marius. *M* —.90 1.30.
  - 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. *M* —.90 1.30.
  - 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. *M* —.75 1.10.
  - 7. Agesilaus et Pompeius. *M* —.75 1.10.
  - 8. Alexander et Caesar. *M* —.75 1.10.
  - 9. Phocion et Cato minor. *M* —.60 —.90.
  - 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. *M* —.60 —.90.
  - 11. Demosthenes et Cicero. *M* —.60 —.90.
  - 12. Demetrius et Antonius. *M* —.60 —.90.
  - 13. Dio et Brutus. *M* —.75 1.10.
  - 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. *M* —.90 1.30.
- Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.
 — 3—5 = Vol. II.
 — 6—8 = Vol. III.
 — 9—12 = Vol. IV.
 — 13. 14 = Vol. V.
- **moralia.** Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je *M* 4.— 4.60.
- Poetarum Graecorum eclogae.** Scholarum in usum composuit H. Stadtmueller. *M* 2.70 3.20.
- Ptolemaei declamationes duae.** Rec. H. Hinck. *M* 1.— 1.40.
- Polyaeni strategematicon II. VIII.** Rec. Woelfflin-Melber. *M* 7.50 8.—
- Polybii historiae.** Rec. L. Dindorf. 4 voll. Voll. I. II. III. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. je *M* 3.60 4.20. [Vol. IV u. d. Pr.]
- Porphyrii opuscul. sel.** Rec. A. Nauck. Ed. II. *M* 3.— 3.50.
- Procli Lycii carmina:** s. Eudocia Augusta.
- Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii.** Rec. G. Friedlein. *M* 6.75 7.30.
- **in Platonis rem publicam commentarii.** Ed. G. Kroh. Vol. I. *M* 5.— 5.60. Vol. II. *M* 8.— 8.60.
- Ptolemaei opera.** Vol. I. *Syntaxis*, ed. I. L. Heiberg. Pars I. *M* 8.— 8.60. Pars II. *M* 12.— 13.—
- Quinti Smyrnaei Posthomericon II. XIV.** Rec. A. Zimmermann. *M* 3.60 4.20.
- Rhetores Graeci.** Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. *M* 3.60 4.20. [Voll. II u. III vergriffen.]
- Scriptores erotici,** siehe: **Erotici scriptores.**
- **metrici,** siehe: **Metrici scriptores.**
- **metrologici,** siehe: **Metrologici scriptores.**
- **originum Constantinopolit.** Rec. Th. Preger. Fasc. I. *M* 4.— 4.60.
- **physiognomonici,** siehe: **Physiognomonici scriptores.**
- **sacri et profani.**
 Fasc. I: s. Philoponus.
 Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm.
 Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.
 Fasc. V: E. Gerland, neue Quellen s. Gesch. d. latein. Erzbistums Patras *M* 6.— 6.60.
- Sereni Antinoensis opuscula.** Ed. I. L. Heiberg. *M* 5.— 5.50.
- Sillographorum Graecorum reliquiae.** Rec. O. Wachsmuth. (Corpusc. poes. ep. Graec. Indib. Fasc. II.) *M* 3.— 3.50.
- Simeonis Sethi syntagma.** Ed. B. Langkavel. *M* 1.80 2.20.
- Sophoclis tragoediae.** Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. *M* 1.65 2.20. Ed. minor. *M* 1.35 1.80. Einzeln jede Tragödie (Ajax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) *M* —.30 —.60.
- [—] **Scholia in S. tragoedias vetera.** Ed. P. N. Papageorgius. *M* 4.80 5.40.
- Stobaei florilegium.** Rec. A. Meineke. 4 voll. Vol. IV. *M* 2.40.
- **eclogae.** Rec. A. Meineke. 2 voll. *M* 6.— 7.—
- Strabonis geographica.** Rec. A. Meineke. 8 voll. *M* 7.80 9.60.
- Syriani in Hermogenem comm.** Ed. H. Rabe. 2 voll. *M* 3.20 4.10.
- Themistii paraphras. Aristotelis rell.** Ed. L. Spengel. 2 voll. *M* 6.70 7.20.
- Theocritus:** s. **Bucolici.**
- Theodori Prodromi catomyomachia.** Ed. B. Hercher. *M* —.50 —.75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util.** Rec. E. Hiller. *M* 3.— 3.50.
- Theophrasti Eresii opera.** Rec. F. Wimmer. 3 voll. Vol. III. *M* 2.40.
- Theophylacti Simocattae historiae.** Ed. de Boor. *M* 6.— 6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII.** Ed. G. Boehme. Ed. II. 2 voll. [je *M* 1.20 1.80.] *M* 2.40 3.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. [Je $\mathcal{M}$ 2.40 3.—] $\mathcal{M}$ 4.80 6.— Ed. minor. 2 voll. [Je $\mathcal{M}$ 1.20 1.80] $\mathcal{M}$ 2.40 3.60.
Tryphiodori et Colluthi carm. Ed. G. Weinberger. $\mathcal{M}$ 1.40 1.80.
Xenophontis expositio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. mai. $\mathcal{M}$ 1.20 1.60.
 — Rec. W. Gemoll. Ed. mai. $\mathcal{M}$ 1.20 1.60. Ed. min. $\mathcal{M}$ —.75 1.10.
 — historia Graeca. Rec. O. Keller. Ed. min. $\mathcal{M}$ —.90 1.30.
 — Rec. L. Dindorf. $\mathcal{M}$ —.90.
 — institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. mai. $\mathcal{M}$ 1.50 2.— Ed. min. $\mathcal{M}$ —.90 1.30.
 — commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. mai. $\mathcal{M}$ 1.— 1.40. Ed. min. $\mathcal{M}$ —.45 —.75.
 — scripta minora. Rec. L. Dindorf 2 fascc. $\mathcal{M}$ 1.35 2.10.
Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte. In deutsch. Übersetz. hrg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. (Scriptores sacri et profani. Fasc. III.) $\mathcal{M}$ 10.— 10.80.
Zonarae epitome historiarum. Ed. L. Dindorf. 6 voll. $\mathcal{M}$ 19.50 22.90.

Novum Testamentum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. V $\mathcal{M}$ 2.25 2.75.

b. Lateinische Schriftsteller.

[Acro.] **Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora.** Rec. O. Keller Vol. I. $\mathcal{M}$ 9.— 10.—
Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. $\mathcal{M}$ 7.20 8.40.
Ampellius, ed. Woelfflin, siehe: Florus.
Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. $\mathcal{M}$ 1.— 1.25.
Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
 Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fascc. Fasc. I. Ed. II. $\mathcal{M}$ 4.— 4.60. Fasc. II vergr.
 — II: Carmm. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 2 fascc. $\mathcal{M}$ 9.20 10.35.
 Suppl.: s. Damasus.
Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. $\mathcal{M}$ —.60 —.90.
Apulei metamorph. II. XI. Ed. J. v. d. Vliet. $\mathcal{M}$ 3.— 3.50.
 — apologia et florida. Ed. J. v. d. Vliet. $\mathcal{M}$ 4.— 4.50.
Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. $\mathcal{M}$ 6.— 7.20.
 — confessionum II. XII. Rec. P. Knöll. $\mathcal{M}$ 2.70 3.20.
Aulularia sive Querolus comoedia. Ed. R. Peiper. $\mathcal{M}$ 1.50 2.—
Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adl. est tabula. $\mathcal{M}$ 6.60 7.20.

Avieni Aratea. Ed. A. Breysig $\mathcal{M}$ 1.— 1.40.
Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. $\mathcal{M}$ 1.60 2.—
Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. $\mathcal{M}$ 5.10 5.60.
 — commentarii in I. Aristotelis *nepl $\sigma\mu\eta\tau\iota\kappa\alpha$* . Rec. C. Meiser. 2 partes. $\mathcal{M}$ 8.70 9.70.
Caesaris commentarii cum A. Hirtiliorumque supplementis. Rec. B. Kübler 3 voll.
 Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. $\mathcal{M}$ —.75 1.10. Ed. mai. $\mathcal{M}$ 1.20 1.60.
 — II: de bello civili. Ed. min. $\mathcal{M}$ —.60 —.90. Ed. mai. $\mathcal{M}$ —.90 1.30.
 — III P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. $\mathcal{M}$ —.60 1.— Ed. mai. $\mathcal{M}$ 1.— 1.40.
 — III P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. $\mathcal{M}$ 1.50 1.90.
 — commentarii etc. Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Band (ohne d. krit. praefatio) $\mathcal{M}$ 1.50 2.10.
 — de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. $\mathcal{M}$ —.75 1.10.
 — de bello civili. Ed. minor. Ed. II. $\mathcal{M}$ —.60 —.90.
Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. $\mathcal{M}$ 1.40.
Cassii Felici de medicina I. Ed. V. Rose. $\mathcal{M}$ 3.— 3.40.
Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. $\mathcal{M}$ 1.— 1.40.
Catulli lib. Acc. Laevii, aliorum rell. et Priapea. Rec. L. Mueller. $\mathcal{M}$ —.45 —.75.
 — Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. $\mathcal{M}$ 2.70 3.20.
Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. $\mathcal{M}$ 3.— 3.50.
Censorini de die natali I. Rec. Fr. Hultsch. $\mathcal{M}$ 1.20 1.60.
Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 5 partes. 11 voll.
 Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. [Vol. I. $\mathcal{M}$ 1.35 1.80. Vol. II. $\mathcal{M}$ 2.10 2.60.] $\mathcal{M}$ 3.45 4.40.
 — II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. [Je $\mathcal{M}$ 2.10 2.60.] $\mathcal{M}$ 6.30 7.80.
 — III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. $\mathcal{M}$ 3.60 4.20. Vol. II. $\mathcal{M}$ 4.20 4.80.] $\mathcal{M}$ 7.80 9.—
 — IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. [Je $\mathcal{M}$ 2.10 2.60.] $\mathcal{M}$ 6.30 7.80.
 — V: Indices. [Vergr., Neubearbeitung in Vorbereitung.]
 Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 Nr. 1. Rhetorica ad Herennium, ed. Friedrich. $\mathcal{M}$ —.75 1.10.
 — 2. De inventione, ed. Friedrich. $\mathcal{M}$ —.75 1.10.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 3. De oratore, ed. Friedrich. *M* 1. — 1.40.
 — 4. Brutus, ed. Friedrich. *M* —.60 —.90.
 — 5. Orator, ed. Friedrich. *M* —.45 —.75.
 — 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M* —.45 —.75.
 — 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo, ed. Müller. *M* —.60 —.90.
 — 8. Divinatio in Q. Caecilius, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M* —.45 —.70.
 — 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II. I—III, ed. Müller. *M* —.90 1.30.
 — 9b. — — II. IV. V, ed. Müller. *M* —.45 —.75.
 — 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. *M* —.45 —.75.
 — 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M* —.75 1.10.
 — 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M* —.60 —.90.
 — 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M* —.45 —.75.
 — 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicum responso, ed. Müller. *M* —.60 —.90.
 — 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M* —.60 —.90.
 — 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M* —.60 —.90.
 — 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M* —.45 —.75.
 — 18. Orationes in M. Antonium Philippicæ XIV, ed. Müller. *M* —.90 1.30.
 — 19. Epist. ad fam. I. I—IV, ed. Müller. *M* —.90 1.30.
 — 20. Epist. ad fam. I. V—VIII, ed. Müller. *M* —.90 1.30.
 — 21. Epist. ad fam. I. IX—XII, ed. Müller. *M* —.90 1.30.
 — 22. Epist. ad fam. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M* —.90 1.30.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M* —.60 —.90.
 — 24. Epist. ad Att. I. I—IV, ed. Müller. *M* 1. — 1.40.
 — 25. Epist. ad Att. I. V—VIII, ed. Müller. *M* 1. — 1.40.
 — 26. Epist. ad Att. I. IX—XII, ed. Müller. *M* 1. — 1.40.
 — 27. Epist. ad Att. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M* 1. — 1.40.
 — 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavianum, ed. Müller. *M* —.60 —.85.
 — 29. Academica, ed. Müller. *M* —.60 —.90.
 — 30. De finibus, ed. Müller. *M* —.90 1.30.
 — 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M* —.75 1.10.
 — 32. De natura deorum, ed. Müller. *M* —.60 —.90.
 — 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. *M* —.60 —.90.
 — 34. De re publica, ed. Müller. *M* —.60 —.90.
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M* —.60 —.90.
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M* — 60 —.90.
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M* —.45 —.75.
 Inhalt von [*M* —.45 —.75.
 Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 = Pars IV, vol. III.
 — orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes. [je *M* —.75 1.10.] *M* 1.50 2.20.
 Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena.
 — II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicæ I. II. XIV.
 — orationes selectae XIX. Edd., indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M* 2. — 2.50.
 Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicæ I. II, divinatio in Caecilius.

fetten Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceronis epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [Je *M* 3.— 3.60.] *M* 6 — 7.20.

— **epistolae selectae.** Ed. B. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M* 1.— 1.40. P. II. *M* 1.50 2.—] *M* 2.50 3.40.

— **philosophische Schriften.** Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. O. Weissenfels. Mit Titelbild. *M* 2.—

— — in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. Iart. *M* — 90.

2. Heft: De officiis libri III. Iart. *M* — 60.

3. Heft: Cato Maior de senectute. Iart. *M* — 30.

4. Heft: Laelius de amicitia. Iart. *M* — 30.

5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. Iart. *M* — 60.

6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. Iart. *M* — 30.

7. Heft: De re publica. Iart. *M* — 30.

— **rhetorische Schriften.** Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. O. Weissenfels. *M* 1.80.

— — in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriss der Rhetorik. Iart. *M* 1.—

2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. Iart. *M* 1.—

3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. Iart. *M* — 60.

Claudiani carmina. Rec. J. Koch. *M* 3.60 4.20.

Claudii Hermeri malomedicina Chironis. Ed. E. Oder. *M* 12.— 12.80.

Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 part. *M* 2.70 3.50.

[Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M* — 60 — 90.

Cornelius Nepos: s. Nepos.

Curtii Rusti hist. Alexandri Magni. Rec. Th. Vogel. *M* 1.20 1.60.

Damasi epigrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adj. est tabula. *M* 2.40 2.80.

Daretis Phrygii de excidio Troiae hist. Rec. F. Meister. *M* 1.20 1.60.

Dictys Cretensis ephem. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meister. *M* 1.50 2.—

Donati comm. Terenti. Ed. Wessner I. *M* 10.— 10.80.

Dracontii carm. min. Ed. Fr. de Duhn. *M* 1.20 1.60.

Eclogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. II. *M* 1.— 1.40.

Entropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Ruehl. *M* — 45 — 75.

Firmici Materni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M* 4.— 4.50.

Flori, L. Annaei, epitomae II. II et P. Anni Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. *M* 2.80 3.20.

— **epitomae** II. II, rec. O. Halm. L. Ampelli liber memorialis, rec. E. Woelfflin. *M* 1.— 1.40.

Frontini strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. *M* 1.50 1.90.

Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. *M* 4.— 4.50.

Gal institutionum iuris civilis commentt. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M* 2.70 3.20.

Gelli noctium Attic. II. XX. Rec. O. Hosius. 2 voll. *M* 6.80 8.—

Gemini elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. *M* 8.— 8.60.

Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Brey-sig. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M* 2.— 2.40.

Hieronymi de vir. illustr. I. Acc. Gennadi catalogus viror. illustr. Rec. G. Harding. *M* 2.40 2.80.

Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Riese. Ed. II. *M* 1.40 1.80.

Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. *M* 4.50 5.—

Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller. Ed. mai. *M* 1.— 1.40. Ed. min. *M* — 75 1.10.

Hygini gromatici I. de munif. castr. Rec. G. Gemoll. *M* — 75 1.10.

Iurisprudentiae antelustinianae quae supersunt. In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M* 6.75 7.40. — Indices ed. Fabricius [Vergriffen.]

— — Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke. *M* — 75.

— **antehadrianae quae supersunt.** Ed. F. P. Bremer. P. I. *M* 5.— 5.60.

— — Para II. Sectio I. *M* 8.— 8.60. Sectio II. *M* 8.— 8.80.

Iustiniani institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. *M* 1.— 1.40.

Iustini epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Ruehl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. *M* 1.50 2.—

Iuvenalis satirarum II. Rec. C. F. Hermann. *M* — 45 — 75.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Iuvenii ll. evangelicorum IV.** Rec. C. Marold. *M* 1.80 2.40.
- Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III.**
- Livi ab urbe condita libri.** Rec. Weissenborn-Müller. 6 partes. [je *M* 1.—1.50; Part. I—IV auch in je 2 fasc. zu *M* — 60 1.—] *M* 6.—9.—
- Pars I fasc. I: Lib. 1—3. Ed. II.
- I fasc. II: Lib. 4—6.
- II fasc. I: Lib. 7—10. Ed. II.
- II fasc. II: Lib. 21—23. Ed. II.
- III fasc. I: Lib. 24—26. Ed. II.
- III fasc. II: Lib. 27—30. Ed. II.
- IV fasc. I: Lib. 31—35. Ed. II.
- IV fasc. II: Lib. 36—38. Ed. II.
- V: Lib. 39—140.
- VI: Fragmenta et index.
- Lucani de bello civ. ll. X.** Ed. C. Hosius. *M* 3.60 4.20.
- Lucreti Carli de rerum natura ll. VI.** Ed. A. Brieger. Ed. emend. M. Appendix. *M* 2.10 2.40.
- Appendix einzeln *M* —.30.
- Macrobius.** Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. *M* 6.—6.60.
- Marcelli de medicamentis.** Ed. G. Helmreich. *M* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton ll.** Rec. W. Gilbert. *M* 2.70 3.20.
- Martianus Capella.** Rec. F. Eyssenhardt. Acc. scholia in Caesaris Germanici Aratea. *M* 4.50 5.—
- Mela de chorographia ll. III.** Rec. O. Frick. *M* 1.20 1.60.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae.** Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. *M* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M* 2.70 3.20.] 2 voll. *M* 5.10 6.—
- Minucii Felici Octavius.** Ed. Aem. Baehrens. *M* 1.35 1.75.
- Nepotis vitae.** Edd. Halm-Fleckeisen. *M* —.30 — 60.
- — m. Schulwörterbuch v. H. Haacke. 13. Auflage. *M* 1.—1.30.
- Orosii histt. adv. paganos ll. VII.** Rec. C. Zangemeister. *M* 3.—3.50.
- Ovidius Naso.** Rec. R. Merkel. 3 tom. *M* 2.90 4.10.
- Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II. cur. R. Ehwald. *M* 1.—1.40.
- Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. *M* —.90 1.30.
- Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Halieutica. Ed. II. *M* 1.—1.40.
- — tristium ll. V. *M* —.45 —.75.
- — fastorum ll. VI. *M* —.60 —.90.
- — metamorphoseon delectus Siebelisianus. Ed. Polle. Mit Index. *M* —.60 —.90.
- Palladii opus agriculturae.** Rec. J. Schmitt. *M* 5.20 5.60.
- Panegyrici Latini XII.** Rec. Aem. Baehrens. *M* 3.60 4.20.
- Patrum Nicaenorum nomina graeco, latine, syriace, coptice, arabice, armeniace.** Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M* 6.—6.60.
- Pelagonii ars veterinaria.** Ed. M. Ihm. *M* 2.40 2.90.
- Persii satirarum l.** Rec. C. Hermann. *M* —.30 —.60.
- Phaedri fabulae Aesopiae.** Rec. L. Mueller. *M* —.30 —.60.
- — mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. *M* —.90.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini.** Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M* 8.—8.60. Vol. II. *M* 6.—6.60.] *M* 14.—15.20.
- Plauti comediae.** Rec. F. Goetz et Fr. Scholl. 7 fasc.
- Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praef. de Plauti vita ac poesi testimonia. *M* 1.50 2.—
- II. Bacchides, Captivi, Casina. *M* 1.20 1.60.
- III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. *M* 1.—1.40.
- IV. *Menaechmi, Mercator, *Miles glor. *M* 1.50 2.—
- V. *Mostellaria, Persa, *Poenulus. *M* 1.50 2.—
- VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus. *M* 1.50 2.—
- VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M* 1.50 2.—
- Einzeln die mit * bezeichneten Stücke je *M* —.60 —.90, die übrigen je *M* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia. Conspectus metrorum) *M* —.45 —.75.
- — Rec. A. Fleckeisen. Tom. I II. *M* 2.70.
- Tom. I. Amphitruo, Captivi, Miles glor., Rudens, Trinummus. *M* 1.50.
- II. Asinaria, Bacchides, Curculio, Pseudolus, Stichus. *M* 1.20.
- Einzeln jedes Stück *M* —.45. [Fortsetzung erscheint nicht.]
- Plini naturalis historia.** 6 voll. Rec. C. Mayhoff. Vol. II. *M* 3.—3.50. Vol. III. *M* 4.—4.50. Voll. IV. V. je *M* 6.—6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. *M* 3.—3.50. [Vol. I vergr.; neue Aufl. in Vorbereitung.]
- II. dubii sermonis VIII rell. Coll. I. W. Beck. *M* 1.40 1.80.
- (iun.) epistulae. Rec. C. F. W. Müller. *M* 2.80 3.40.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Ulini Secundi** quae fertur una cum **Gargilli Martialis medicina**. Ed. V. Rose. *M* 2.70 3.10.
- Poetae Latini minores**. Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. *M* 20.10 23.40.
- Poetarum Roman. fragm.** Ed. Aem. Baehrens. *M* 4.20 4.80.
- Porphyrii commentarii in Horatium**. Rec. G. Meyer. *M* 4.20 4.80.
- Prisciani euporiston II. III.** Ed. V. Rose. **Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell.** *M* 5.— 5.60.
- Propertii elegiae**. Rec. L. Mueller. *M* —.60 —.90.
- Quintilliani instit. orat. II. XII.** Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. *M* 2.40 3.25.
- — — **liber decimus**. Rec. C. Halm. *M* —.30 —.60.
- — — **declamationes**. Rec. C. Ritter. *M* 4.80 5.40.
- Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum**. Ed. W. Fox. *M* 1.80 2.20.
- Rutilii Namatiani de reditu suo II. II.** Rec. L. Mueller. *M* —.75 1.10.
- Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historicis orationes et epistulae**. Ed. A. Eussner. *M* —.45 —.75.
- Scaenicae Romanorum poesis fragmenta**. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. **Tragicorum fragm.** *M* 4.— 4.60. Vol. II. **Comicorum fragm.** *M* 5.— 5.60.
- Scribonii Largi compositiones**. Ed. G. Helmreich. *M* 1.80 2.20.
- Scriptores historiae Augustae**. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. *M* 7.50 8.60.
- Senecae (philosophi) opera**. Rec. Fr. Haase. 3 voll. Vol. I. *M* 2.10 2.60. Vol. II. *M* 2.40 3.20. [Vol. III. vergr.] Suppl. *M* 1.80 2.40.
- — — **opera**. Vol. I. Fasc. I. **Dialogi**. Ed. E. Hermes. [In Vorbereitung.]
- — — Vol. I. Fasc. II. **De beneficiis**. **De clementia**. Ed. C. Hosius. *M* 2.40 2.80.
- — — Vol. II. **Quaestiones natural.** II. Ed. A. Gercke. [In Vorbereitung.]
- — — Vol. III. **Ad Lucillum epist. moral.** Ed. O. Hense. *M* 5.60 6.20.
- — — **tragoediae**. Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M* 5.60 6.20.
- — — **(rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores**. Ed. A. Kiessling. *M* 4.50 5.—
- Sidonius Apollinaris**. Rec. P. Mohr. *M* 4.— 4.60.
- Sili Italici Punica**. Ed. L. Bauer. 2 voll. *M* 4.80 5.60.
- Sorani gynaeceorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell.** Ed. V. Rose. *M* 4.80 5.40.
- Statius**. Edd. A. Klotz, al.
- Vol. I: **Silvae**. Rec. A. Klotz. *M* 2.— 2.50.
- II. Fasc. I: **Achilleis**. Rec. A. Klotz. *M* —.75.
- II. Fasc. II: **Thebais**. Rec. Ph. Kohlmann. *M* 4.80 5.40.
- III: **Lactantii Placidi scholia in Achilleidem**. Ed. R. Jahnke. *M* 8.— 8.60.
- Suetonii rell.** Rec. C. L. Roth. *M* 1.50 2.—
- Tacitus**. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M* 2.40 3.20.
- Tomus I. **Libb. ab excessu divi Augusti**. *M* 1.20 1.60. [Fasc. I: **Lib. I—VI**. *M* —.75 1.10. Fasc. II: **Lib. XI—XVI**. *M* —.75 1.10.]
- II. **Historiae et libb. minores**. *M* 1.20 1.60. [Fasc. I: **Historiae**. *M* —.75 1.10. Fasc. II: **Germania, Agricola, Dialogus**. *M* —.45 —.75.]
- Terenti comoediae**. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M* 2.10 2.60.
- Jedes Stück (**Hecyra, Phormio, Adelphoe, Andria, Hauto Timorumenos, Eunuchus**) *M* —.45 —.75.
- [—] **Scholia Terentiana**. Ed. Fr. Schlee. *M* 2.— 2.40.
- Tibulli II. IV.** Rec. L. Mueller. *M* —.30 —.60.
- Ulpiani fragmenta**. Ed. E. Huschke. Ed. V. *M* —.75 1.10.
- Valeri Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX.** Cum **Iulii Paridis et Iulii Nepotiani epitomis**. Rec. O. Kempf. Ed. II. *M* 4.50 5.—
- Valeri Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis**. Rec. B. Kuebler. *M* 2.70 3.20.
- Valerii Flacci Argonautica**. Rec. Aem. Baehrens. *M* 1.50 2.—
- Verronis rer. rustic. rell.** Rec. H. Keil. *M* 1.50 2.—
- Vegeti Renati epitoma rei milit.** Rec. O. Lang. Ed. II. *M* 3.90 4.40.
- Vellei Paterculi hist. Roman. rell.** Ed. C. Halm. *M* 1.— 1.40.
- — — Rec. Fr. Haase. *M* —.60 —.90.
- Vergili Maronis opera**. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M* 1.50 2.—
- — — **Aeneis**. *M* —.90 1.30.
- — — **Bucolica et Georgica**. *M* —.45 —.75.
- — — **Bucolica, Georgica, Aeneis**. Rec. O. Güthling. 2 tomi. *M* 1.85 2.—
- Tom. I: **Bucolica, Georgica**. *M* —.45 —.75.
- II: **Aeneis**. *M* —.90 1.30.
- Virgili Grammatici opera**. Ed. Huemer. *M* 2.40 2.80.
- Vitruvii de architectura II. X.** Ed. V. Rose. Ed. II. *M* 5.— 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

Alberti Stadensis Trollus. Ed. Th. Merzdorf. <i>M</i> 3.— 3.40.	Guillelmi Blesensis Aldae comoedia. Ed. C. Lohmeyer. <i>M</i> —.80 1.20.
Amarci sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. <i>M</i> 2.25 2.60.	Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. <i>M</i> 4.40 4.80.
Canabuzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. <i>M</i> 1.80 2.20.	Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. <i>M</i> 4.— 4.60.
Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. <i>M</i> 2 25 2.60.	Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Rossberg. <i>M</i> 1.80 2.20.
Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. <i>M</i> 1.20 1.60.	Vitae sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. <i>M</i> 3 — 3.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.
Edidit Iosephus Frey. [8.]

Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. <i>M</i> 2.40 2.80.	Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 3 voll. <i>M</i> 2.40 3.20.
Manutii, Pauli, epistulae sel. Ed. M. Fickelscherer. <i>M</i> 1.50 2.—	Buhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. <i>M</i> —.45 —.70.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griech. u. röm. Schriftstellern. [gr. 8.]

Aetna. Von S. Sudhaus. <i>M</i> 6.— 7.—	Plantus Rudens. Von F. Marx.
Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. <i>M</i> 4.— 5.—	Tacitus Germania. Von G. Wissowa.
Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. <i>M</i> 12.— 13.—	Mit dem Plan, eine Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken erscheinen zu lassen, hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten, zum Nutzen für die Pflege der philologischen Wissenschaft überhaupt wie für den einzelnen Philologen.
Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. <i>M</i> 6.— 7.—	

In Vorbereitung sind:

Altchristl. Apologeten. Von J. Geffcken.
Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwartz.
Lukian Philopseudes. Von R. Wunsch.
Ovid Heroiden. Von R. Ehwald.
Pindar Pythien. Von O. Schröder.

3. Einzeln erschienene Ausgaben und Schriften zu einzelnen Autoren und Schriftwerken [gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt].

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.	Aeschylus Orestie mit erklärend. Anmerk. von N. Wecklein. <i>M</i> 6.—
Aeschynis orationes. Ed., scholia adi. F. Schultze. <i>M</i> 8.—	Daraus einzeln je <i>M</i> 2.—:
— orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. <i>M</i> 3.60	I. Agamemnon.
Aeschylus Agamemnon. Ed. R. H. Klausen.	II. Die Choephoren.
Ed. alt. cur. R. Enger. <i>M</i> 3.75.	III. Die Eumeniden.
	— fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf.
	4. <i>M</i> 4.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Aeschylus Agamemnon. Griech. u. deutsch m. Komm. von K. H. Keck. *M* 9.—
 — Septem ad Thebas. Rec. Fr. Ritscheli. Ed. II. *M* 3.—

Dindorf, lexicon Aeschyleum. *M* 16.—
Richter, s. Dramaturgie d. A. *M* 6.50.
Westphal, Prolegomena zu A.' Tragödien. *M* 5.—

Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. *M* 4.—

Ἀλφάβητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrg. v. W. Wagner. *M* 2.40.

Anthologiae Planudae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. *M* 4.—

Apollonius' von Kitium illustr. Kommentar s. d. Hippokrat. Schrift π. ἀρθρων. Hrg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. *M* 10.—

Apollonii Rhodii Argonautica. Ed. R. Merkel. Scholia ed. H. Keil. *M* 15.—

[Aristarchus.] Ludwig, A. s. Homer. Textkritik. 2 Teile. *M* 28.—

Aristophanis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M* 6.—

— equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II. cur. K. Zacher. *M* 3.—

— ranæ. Rec. A. von Velsen. *M* 3.—

— Plutus. Rec. A. von Velsen. *M* 2.—

— ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen. *M* 2.40.

— thesmophoriasusae. Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M* 2.—

Müller-Strübing, A. u. d. hist. Kritik. *M* 16.—

Boemer, Aristophanesstudien. I. *M* 8.—

Zacher, d. handschriften u. klassen d. Aristophanesscholien. *M* 6.—

Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. *M* 16.—

— politica cum vet. translatione G. de Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M* 18.—

— ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adj. est Fr. Susemihlii epist. crit. *M* 12.—

Heitz, die verlor. Schriften d. A. *M* 6.—

Rose, Aristoteles pseudepigraphus. *M* 14.—

Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. *M* 8.—

Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. *M* 1.50.

Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi rell. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. *M* 21 60.

Hiller, Beitr. zur Textgesch. d. gr. Bukoliker. *M* 3 20.

Callimachea. Ed. O. Schneider 2 voll. *M* 33.—

Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M* 11.—

— II. Fragmenta. Indices. *M* 22.—

[Callisthenes.] Pseudo-C., hrgg. von H. Meusel. *M* 2.40.

Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. *M* 9.—

— popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M* 14.—

Christianor. carmm. Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. *M* 10.—

Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 2 voll. *M* 48.—

Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M* 18.—

— II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M* 14.—

— II. Novae comoediae fragmenta. Pars II. Comicorum incertae aetatis fragmenta. Fragmenta incertorum poetarum. Indices. Supplementa. *M* 16.—

Demosthenis oratt. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M* 16.—

— orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M* 4.—

— de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M* 1.60.

Fox, die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Aeschines analysiert u. gewürdigt. *M* 5.60.

Preuss, index Demosthenicus. *M* 10.—

Schaefer, D. u. s. Zeit. 3 Bde. 2. Aufl. *M* 30.—

Περὶ διαλέξεων excerptum ed. R. Schneider. *M* —.60.

Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. *M* 9.—

Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M* 8.—

Eratosthenis carminum rell. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M* 3.—

— geographische Fragmente, hrg. von Berger. *M* 8.40.

Euripidis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M* 9.—

— — Edd. R. Prinz et N. Wecklein *M* 46.60.

Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M* 2.40

— I. — II. Alceste. Ed. II. *M* 1 80

— I. — III. Hecuba. Ed. II. *M* 2.40

— I. — IV. Electra. *M* 2.—

— I. — V. Ion. *M* 2.80.

— I. — VI. Helena. *M* 3.—

— I. — VII. Cyclops. *M* 1.40.

— II. — I. Iphigenia Taurica. *M* 2.40.

— II. — II. Supplices. *M* 2.—

— II. — III. Bacchae. *M* 2.—

- Euripides fabulae.** Edd. R. Prins et N. Wecklein.
 Vol. II. Pars IV. Heracidae. *M* 2.—
 — II. — V. Hercules. *M* 2.40.
 — II. — VI. Iphigenia Auliden-
 sis. *M* 2.80.
 — III. — I. Andromacha. *M* 2.40.
 — III. — II. Hippolytus. *M* 2.80.
 — III. — III. Orestes. *M* 2.80.
 — III. — IV. Phoenissae. *M* 2.80.
 — III. — V. Troades. *M* 2.80.
 — III. — VI. Rhesus. *M* 3.60.
 — tragoediae. Edd. Pflugk-Klotz-
 Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
 Medea. Ed. III. *M* 1.50. — Hecuba
 Ed. III. *M* 1.20. — Andromacha. Ed. II.
M 1.20. — Heracidae. Ed. II. *M* 1.20.
 — Helena. Ed. II. *M* 1.20. — Alcestis.
 Ed. II. *M* 1.20. — Hercules furens.
 Ed. II. *M* 1.80. — Phoenissae. Ed. II.
M 2.25. — Orestes. *M* 1.20. — Iphigenia
 Taurica. *M* 1.20. — Iphigenia quae est
 Aulide. *M* 1.20.
 [Etymologica.] Reitzenstein, Geschichte
 d. griech. E. Mit 2 Tafeln. *M* 18.—
 Eusebii canonum epitome ex Dionysii
 Telmaharensis chronico petita. Verterunt
 notisque illustrarunt C. Siegfried et
 H. Gelzer. 4. *M* 6.—
 Galeni de placitis Hippocratis et Platonis.
 Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text.
 Graec., adnot. crit., vers. Lat. *M* 20.—
 Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi,
 Euagrii Pontici sententiae. Ed. A. Elter.
 gr. 4. *M* 2.40.
 — II. Epicteti et Moschionis sententiae.
 Ed. A. Elter. gr. 4. *M* 1.60.
 Grammatici Graeci recogniti et apparatu
 critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.
 Pars II. Vol. I. Et. s. t.: Apollonii
 Dyscoli quae supersunt. Recc. R.
 Schneider et G. Uhlig. Fasc. I.
 Apollonii scripta minora a R. Schnei-
 dero edita. *M* 10.—
 Pars IV. Et. s. t.: Theodosii Alexan-
 drini canones, Georgii Choero-
 bosci scholia, Sophronii patri-
 archae Alexandrini excerpta.
 Rec. A. Hilgard.
 Vol. I. Theodosii canones et Choero-
 bosci scholia in canones nomi-
 nales. *M* 14.—
 — II. Choerobosci scholia in cano-
 nes verbales et Sophronii excerpta
 e Characis commentario. *M* 22.—
 [Fortsetzung in Vorber.]
 Herodas' Mimiamben, hrg. v. R. Meister.
 Lex.-8. *M* 5.—
 Crusius, Unters. s. d. Mimiamben d.
 Herondas. *M* 6.—
 Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII.
 Ed. L. Mendelssohn. *M* 6.80.
 Herodiani technici rell. Ed., expl. A.
 Lentz. 2 tomi. Lex.-8. *M* 54.—
 Herodoti II. Buch m. sachl. Erläut. hrg.
 v. A. Wiedemann. *M* 12.—
 'Hσιόδου τὰ πάντα ἐξ ἐμφυνης I.
 Σίττλ. *M* 10.—
 Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Bzsch.
 [In Vorbereitung.]
 — — — Rec. A. Köchly, lect. var. subscr.
 G. Kinkel. Pars I. *M* 5.—
 [Fortsetzung erscheint nicht.]
 — — — Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III.
 cur. I. Flach. *M* 6.60.
 [—] Glossen und Schollen zur Hesiodi-
 schen Theogonie mit Prolegomena von
 J. Flach. *M* 8.—
 Dimitrijevic, studia Hesiodica. *M* 6.—
 Steitz, d. Werke u. Tage d. H. nach
 ihrer Compos. gepr. u. erkl. *M* 4.—
 Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I.
 Flach. Acc. appendix Pseudo-hesychiana,
 indd., spec. photolithogr. cod. A. *M* 9.—
 Hipparch, geograph. Fragmente, hrg. von
 Berger. *M* 2.40.
 Homeri carmina. Rec. A. Ludwig. Pars I.
 Ilias. 2 voll. Vol. I. *M* 16.— 18.— Pars II.
 Odyssea. 2 voll. *M* 16.— 20.—
 — Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 part.
M 13.—
 — Ilias. Ed. I. La Roche. 2 part.
M 22.—
 — Iliadis carmina seiuncta, discreta,
 emendata, prolegg. et app. crit. instructa
 ed. G. Christ. 2 part. *M* 16.—
 [—] D. Homer. Hymnen hrg. u. erl. v.
 A. Gemoll. *M* 6.80.
 [—] D. Homer. Batrachomachia des
 Pignes nebst Scholien u. Paraphrase hrg.
 u. erl. v. A. Ludwig. *M* 20.—
 Autenrieth, Wörterb. s. d. Homer. Ge-
 dichten. 8. Aufl. *M* 3.— 3.60.
 Ebeling, lexicon Homericum. 2 voll.
M 60.—
 Frohwein, verbum Homericum. *M* 3.60.
 Gehring, index Homericus. *M* 16.—
 Gladstone's Homer. Studien, bearb. v.
 Schuster. *M* 9.—
 Kammer, d. Einheit d. Odyssee. *M* 16.—
 La Roche, die Hom. Textkritik i. Altert.
M 10.—
 Ludwig, d. Homervulgata als vor-
 alexandrinisch erwiesen. *M* 6.—
 Nutzhorn, d. Entstehungsweise d. Hom.
 Gedichte. *M* 5.—
 Volkmann, Gesch. u. Krit. d. Wolfischen
 Prolegomena. *M* 8.—
 Incerti auctoris epitome rerum gestarum
 Alexandri Magni. Ed. O. Wagner
M 3.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. *M* 8.—

Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M* 2.80.

[Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M* 5.60.

Juliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.

— deutsch v. J. Neumann. *M* 1.—

Kyrrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.

Leges Graecorum sacrae e titulis coll.

Edd. J. de Prott et L. Ziehen. 2 fasc.

Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prott.

M 2.80.

Lexicographi Graeci recogniti et apparatu

critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8.

[U. d. Presse, bez. in Vorbereitung.]

I. Lexika zu den zehn Rednern (G.

Wentzel).

II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).

III. Homerlexika (A. Ludwich).

IV. Stephanus von Byzanz.

V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und

Verwandtes, insbesond. Bibel glossare

(G. Wentzel).

VI. Photios.

VII. Suidas (G. Wentzel).

VIII. Hesych.

IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I.

M 14.—

X. Verschiedene Special glossare, na-

mentlich botanische, chemische, medi-

cinische u. dergl.

[Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897

No. 1 S. 2.]

[Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blass.

M 2.—

[—] Evangelium sec. Lucam. Ed.

F. Blass. *M* 4.—

Lykophron's Alexandra. Hrgg., übers. u.

erklärt von C. v. Holzinger. *M* 15.—

[Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed.

M. Erdmann. *M* —.80.

[Mathematici.] Heiberg, philolog. Studien

z. griech. Mathematikern. I—IV. *M* 3.—

[Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum.

Ed. F. Blass. *M* 3.60.

Metrodori Epicurei fragmm. coll., script.

inc. Epicurei comment. moralem sub.

A. Koerte. *M* 2.40.

Musaios, Hero u. Leander. Einzel. u. übers.

v. H. Oelschläger. 16. *M* 1.—

Nicandrea theriaca et alexipharmaca.

Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M* 9.—

[Oratores.]

Blass, d. attische Beredsamkeit. 3 Abt.

M 56.—

Drerup, üb. d. b. d. att. Rednern eingel.

Urkunden. *M* 5.20.

Westermann, Unters. üb. d. l. d. att.

Redner eingel. Urkunden. *M* 3.—

Περὶ παθῶν excerpta ed. R. Schneider
M —.80

Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a O.
Leemans ed. Denno ed. A. Dieterich.

M 2.—

Philodemi Epicurei de ira I. Ed. Th.

Gomperz. Lex.-8. *M* 10.80.

— *περὶ ποιημάτων* I. II fragmm. Ed.

A. Hausrath. *M* 2.—

Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet.

lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta.

I, 1.) *M* 14.—

— Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger.

M 8.—

— carmina prolegg. et commentt. instructa

ed. W. Christ. *M* 14 —

— versezetel kritikai és Magyarászó jegy-

zetekkel kladta Hómann Ottó. I. Kötet.

M 4 — [Ohne Fortsetzung.]

Rumpel, lexicon Pindaricum. *M* 12.—

Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et

commentt. instr. G. Stallbaum. 10 voll.

(21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.)

Die nicht aufgeführten Schriften sind

vergriffen.

Apologia Socratis et Crito. Ed. V cur.

M. Wohlrab. *M* 2.40. — Phaedo.

Ed. V cur. M. Wohlrab. *M* 2.70. —

Protagoras. Ed. IV cur. I. S. Kroschel.

M 2.40. — Phaedrus. Ed. II. *M* 2.40. —

Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io.

Ed. II. *M* 2.70. — Laches, Charmides,

Alcibiades I. II. Ed. II. *M* 2.70. —

Meno et Euthyphro itemque incerti scrip-

toris Theages, Erastae et Hipparchus.

Ed. II cur. A. R. Fritzsche. *M* 6.—

— Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II.

M 3.60. — Sophista. Ed. II cur. O.

Apelt. *M* 5.60. — Politicus et incerti

auctoris Minos. *M* 2.70. — Philebus.

M 2.70. — Leges. 3 voll. [je *M* 3.60.]

M 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II.

Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII

et Epinomis.]

— Timaeus interprete Chalcidio cum

eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel.

M 11.20.

Immisch, philolog. Studien z. P. I. Heft:

Axiochus. *M* 3.—. II. Heft: De recens.

Plat. praesidiis atque rationibus. *M* 3.60.

Peipers, Unters. über das System P.s.

I. Teil: D. Erkenntnistheorie P.s. *M* 16.80.

— ontologia Platonica. *M* 14.—

Ritter, P.s. Gesetze. Darstellg. d. Inhalts

M 3.20.

— — — Kommentar z. griech. Text.

M 10.—

Schmidt, krit. Commentar z. P.s. Theaetet

M 4.—; exeget. Commentar *M* 3.20.

Susemihl, d. genet. Entwickl. d. Plat.

Philosophie. 2 Teile. *M* 21 —

- Plutarchi de musica. Ed. R. Volkmann. *M* 3 60.
- de proverbis Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M* 2 80.
- — Fasc. II. Commentarius. 4. *M* 3.—
- Themistokles. F. quellenkrit. Übung u. comm. u. hrg. v. A. Bauer. *M* 2.—
- τὸ ἐν Ἀλφειῇ. Ed. G. N. Bernardakis. *M* 1 50.
- Poetae lyrici Graeci. Rec. Th. Bergk. Ed. IV. 3 voll. Vol. III: Poetae melici. *M* 13 60. [Voll. I. II vergr.]
- — Ed. V. 2 voll.
- Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. *M* 14.—
- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorber.]
- Poetarum scenicorum Graecorum Aeschyl, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M* 20.—
- Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M* 14.—
- Porphyrii quaest. Homer. ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fasco. gr. Lex.-8. *M* 16.—
- — ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. *M* 10.—
- Ptolemaei περὶ χρισηδίου καὶ ἡγεμονικοῦ lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M* 1.—
- Boll, Studien üb. Claud. Ptol. *M* 5 60. [Quintus Smyrnaeus.]
- Zimmermann, krit. Unters. zu Q. S. *M* 4.—; krit. Nachlese zu Q. S. *M* 4.—
- [Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplus maris interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M* 1 20.
- Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fasc. III: Iuliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragm. Syriaca ab E. Nestle edita. *M* 6.—
- Sophoclis tragoediae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M* 5.—
- — Rec. et explann. Wunderus-Wecklein. 2 voll. *M* 10 80.
- Philoctetes. Ed. IV. *M* 1 50. — Oedipus Rex. Ed. V. *M* 1 50. — Oedipus Coloneus. Ed. V. *M* 1 80. — Antigona. Ed. V. *M* 1 50. — Electra. Ed. IV. *M* 1 80. — Ajax. Ed. III. *M* 1 20. — Trachiniae. Ed. III. *M* 1 50.
- König Oidipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M* 5.—
- Antigone. Griech. u. deutsch hrg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie (Mit Porträt Aug. Böckh's.) *M* 4 40.
- Plus, S. Elektra. Eine Auslegung. *M* 3.—
- Staatsverträge des Altertums. Hrg. v. von Scala. I. Teil. *M* 8.—
- Stolorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. II. *M* 14.—
- [Theocritus.] Rumpel, lexicon Theocriteum. *M* 8.—
- Theodoros, der h. Theodosios: a. Theodosios.
- [Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrg. v. Usener. *M* 4.—
- Theophrasti chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. *M* 50.—
- Theophrasti Charaktere. Hrg., erkl. u. übersetzt v. d. Philolog. Gesellschaft zu Leipzig. *M* 6.—
- Thucydidis historiae. Recens. O. Hude
- Tom. I: Libri I—IV. *M* 10.—
- II: Libri V—VIII. Indices. *M* 12.—
- de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl. 4 voll. [8 sectiones.] *M* 22 80.
- Lib. 1. Ed. III. *M* 4 50. — Lib. 2. Ed. III. *M* 3.— — Lib. 3. Ed. II. *M* 2 40. — Lib. 4. Ed. II. *M* 2 70. — Lib. 5. Ed. II. *M* 2 40. — Lib. 6. Ed. II. *M* 2 40. — Lib. 7. Ed. II. *M* 2 70. — Lib. 8. Ed. II. *M* 2 70.
- Herbst, zu Thukydides. I u. II. *M* 6 40
- Stahl, quaestiones gramm. ad Th. pertinentes. Ed. II. *M* 1 60.
- Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M* 26.—
- Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente v. Heinze. *M* 5 60.
- Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M* 10.—
- Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.
- De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. Kühner. *M* 3 60.
- Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M* 1 50.
- Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 part. *M* 6 60.
- Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M* 1 80.
- II. Libri III—VII. *M* 4 80
- Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M* 10.—

b. Lateinische Schriftsteller.

- Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M* 19.—
- Aurelii imp. epist.: s. Fronto, ed. Naber.
- Averrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M* 1.—
- Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 1. *M* 1 20.

[Caesar.] Polionis de b. Africo comm.: s. Pollio.

Ebeling, Schulwörterb. zu Caesar. 4. Aufl. M 1.— 1.30.

Menge et Preuss, lexicon Caesarianum. M 18.—

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. M 1.60.

Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. M 5.—

— de agri cult. I., Varronis rer. rust. II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. M 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. M 2.40.

— I. — II. Varro. M 6.—

— II. — I. Comm. in Cat. M 6.—

— II. — II. Comm. in Varr. M 8.—

— III. — I. Ind. in Cat. M 3.—

— III. — II. Ind. in Varr. M 8.—

Catulli I. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens. 2 voll. M 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. M 4.—

— II. Commentarius. 2 fasce. M 12.40.

— — Hrg. u. erkl. v. A. Riese. M 4.—

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae

chronolog. ab Aem. Koernerio et O. E. Schmidtio confectae. M 12.—

— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdeggen. M 3.20.

[—] ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].

— Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. M 1.60.

Schmidt, d. Briefwechsel d. Cicero von s. Proconsulat in Cilicien bis zu Caesars Ermordg. Nebst Neudruck d. XII. u. XIII. Buches d. Briefe an Atticus. M 12.—

— d. handschriftl. Überlief. d. Briefe C.s an Atticus, Q. Cicero, M. Brutus in Italien. Mit 4 Taf. M 6.—

Zieliński, Cicero im Wandel d. Jahrhunderte. kart. M 2.40.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. M 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnot. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe M 40.—

Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est O. L. Kayser. M 8.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 7 voll. Lex.-8.

Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. M 20.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz.

Vol. III. Hermeneumata Pseudodositheana.

Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. M 22.—

— IV. Glossae codicum Vaticani 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. M 20.—

— V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. M 22.—

— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. Pars prior 2 fasce. je M 18.—

— VII. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. Pars posterior. Acc. index Graecus G. Heraei. Fasc. I. M 24.—

Dialectorum Italicarum aevi vetust. exempla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc. exempla. Pars I. M 3.60.

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. F. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. M 4.—

Exuperantius, Epitome. Hrg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. M —.60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. M 1.60.

Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. M 8.—

Gedichte, unedierte lateinische, hrg. von E. Baehrens. M 1.20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. M 6.—

Goetz, der Liber Glossarum. M 1 Fasc. M 3.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. M 139.20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. M 9.—

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. M 10.—

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. M 19.—

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. M 12.—

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praeexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. M 7.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Grammaticae Latini ex rec. H. Keilii.

Vol. IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keilii. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M.* 11. —

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. *M.* 8. —

— V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M.* 9. —

— V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobiani excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10. —

— VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. *M.* 9. —

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M.* 14. —

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorius, Martyrius, Beda, Albinus. *M.* 10. —

— VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelii Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. *M.* 11.20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8. *M.* 19. —

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. *M.* 14. —

Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. *M.* 16. —

Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M.* 12. —

— II. Sermones, epistulae, de arte poet. *M.* 10. —

— — — Editio minor. *M.* 4. —

— carmina. Rec. L. Mueller. 16. *M.* 2.40, eleg. geb. m. Goldschnitt *M.* 3.60.

— Satiren. Krit. hergestellt, metr. übersetzt u. m. Kommentar vers. v. C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M.* 16.40.

Horatii Satiren. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M.* 7. —

— — — siehe auch: Satura, v. Blümner.

— Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. [B. I vergr.] B. I. *M.* 3. —

— Briefe, im Vermaß der Urschrift deutsch von H. Bacmeister u. O. Keller. 8. *M.* 2.40 3.20.

Friedrich, Q. Hor. Flaccus. Philol. Unters. *M.* 6. —

Keller, Epilegomena zu H. 3 Tle. *M.* 24. —

Mueller, Q. Hor. Flaccus. E. lit.-his. Biographie. *M.* 2.40.

Plüss, Horazstudien. Alte u. neue Ausg. üb. Horaz. Lyrik. *M.* 6. —

[Iuris consulti.] Kalb, Roms Juristen nach ihrer Sprache. *M.* 4. —

Iuvenalis satura. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M.* 4.40.

— — — siehe auch: Satura, v. Blümner. [Lucanus.] Scholia in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. *M.* 8. — [Forts. setzung erscheint nicht.]

Lucilli saturarum rell. Recens., enarrat. F. Marx. [In Vorber.]

Mueller, Leben u. Werke d. L. *M.* 1.20. Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. *M.* 2.40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes. *M.* 32. —

Novatiani epist. de cibis iudaeis. Hrg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* 1.20.

Optatiani Porphyrii carmina. Rec. L. Müller. *M.* 3.60.

Orestis tragoedia. Ed. I. Maehly. 16. *M.* 1.20.

Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. *M.* 5. —

— Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. *M.* 2.40, eleg. geb. 3.20.

Siebelis-Polle, Wörterbuch z. D. d. Metamorph. 5. Aufl. *M.* 2.70 3.10.

Stange, Kleines Wörterb. z. D. d. Metamorph. *M.* 2.50.

Persius, siehe: Satura, v. Blümner. [Petronius.] Segebade et Lommatsch, lexicon Petronianum. *M.* 14. —

Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. L. Müller. *M.* 3. —

Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuerling. *M.* 2.80.

Plauti comoediae. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschellius sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. *M.* 91.20.

Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. *M.* 5.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

lauli comoediae.

- Tomi I fasc. II. Epidicus.** Rec. G. Goetz. *M.* 3.—
 — I fasc. III. **Curculio.** Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
 — I fasc. IV. **Asinaria.** Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
 — I fasc. V. **Truculentus.** Rec. F. Schoell. *M.* 4.80.
 — II fasc. I. **Anlularia.** Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
 — II fasc. II. **Amphitruo.** Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
 — II fasc. III. **Mercator.** Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.
 — II fasc. IV. **Stichus.** Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.
 — II fasc. V. **Poenulus.** Rec. F. Ritschelii schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5.—
 — III fasc. I. **Bacchides.** Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 4.—
 — III fasc. II. **Captivi.** Rec. F. Schoell. *M.* 4.—
 — III fasc. III. **Rudens.** Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — III fasc. IV. **Pseudolus.** Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 5.60.
 — III fasc. V. **Menaechmi.** Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — IV fasc. I. **Casina.** Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — IV fasc. II. **Miles gloriosus.** Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 6.—
 — IV fasc. III. **Persa.** Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — IV fasc. IV. **Mostellaria.** Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 6.—
 — IV fasc. V. **Cistellaria.** Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M.* 5.60.
 — — — **Ex rec. et cum app. crit. F. Ritschelii.** [Vergriffen außer:]
 — — — **Tomus I. Pars 3. Bacchides.** *M.* 3.—
 — — — **III. Pars 2. Mercator.** *M.* 3.—
 — — — **Scholarum in usum rec. F. Ritschelii.** [Vergriffen außer:]
 — — — **Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator.** Einzeln je *M.* —.50.
 — — — **miles gloriosus.** Ed. O. Ribbeck. *M.* 2.80.

Analecta Plaut. scrips. F. Schoell, G. Goetz, G. Loewe. *M.* 6.—
Ribbeck, Übers. d. Miles gloriosus, in: R., Alazon. *M.* 4.40.
Ritschl, prolegomena de rationibus crit., gramm., prosod., metr. emendationis Plaut. *M.* 4.—

- Polemii Silvii laterculus.** Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. *M.* —.80.
Pollonis de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodoński. Adi. est tab. photolithograph. *M.* 6.80.
[Pompeius Trogus.] v. Gutschmid, ab. d. Fragmm. d. P. T. u. d. Glaubwürdigkeit ihrer Gewährsmänner. *M.* 2.70.
[Probus.] Die Appendix Probi. Hrsg. v. W. Heraeus. *M.* 1.20.
Propertii elegiae. Rec. A. Baehrens. *M.* 5.60.
Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.—
Quintilliani institutionis orator. II. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII—XII. *M.* 9.—
Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex.-8. *M.* 17.—
Sallarum carminum rell. Ed. B. Maurenbrecher. *M.* 1.—
Sallusti Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. *M.* 7.20.
 — **historiarum fragmenta.** Ed. Fr. Kritzius. *M.* 9.—
 — **historiarum rell.** Ed. B. Maurenbrecher.
 — **Fasc. I. Prolegomena.** *M.* 2.—
 — **Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa.** Acc. indices. *M.* 8.—
Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5.— 5.80.
Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. *M.* 23.—
 — **Vol. I. Tragicorum fragmenta.** *M.* 9.—
 — **II. Comicoorum fragmenta.** *M.* 14.—
[Seneca (philosophus).] Gercke, Seneca-Studien. *M.* 9.—
Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.
 — **Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm.** Rec. G. Thilo. *M.* 14.—
 — **I fasc. II. In Aen. IV—V comm.** Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
 — **II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm.** Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
 — **II fasc. II. In Aen. IX—XII comm.** Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
 — **III fasc. I. In Buc. et Georg. comm.** Rec. G. Thilo. *M.* 10.40.
 — **III fasc. II. App. Serviana.** *M.* 20.—
 — **[— III fasc. III (Indices) in Vorber.]**
Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
Statii silvae. Hrsg. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Statii Thebais et Achilleis cum scholiis.
 Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos ll. I—VI. *M* 8.—
Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. *M* 1.60.
Syrusententiae. Rec. Guil. Meyer. *M* 2.40.
 — — — Rec. E. Woelfflin. *M* 8.60.
Taciti de origine et situ Germanorum l.
 Rec. A. Holder. *M* 2.—
 — — — **dialogus de oratoribus.** Rec. Aem. Bachrens. *M* 2.—

Draeger, üb. Syntax u. Stil d. T. 3. Aufl. *M* 2.80.
Gerber, Greef et John, lexicon Taciteum. *M* 57.60.
[Tertullianus.] Hoppe, Syntax u. Stil d. T. *M* 8.—
[Tir.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: **Commentarii.**
[—] D. tiron. Psalterium, siehe: **Psalterium.**
Varronis saturarum Menippearum rell.
 Rec. A. Riese. *M* 6.—
 — — — **rerum rusticarum ll. III,** rec. Keil, siehe: **Cato.**
 — — — **antiquitatum rer. divin. ll. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaest. Varr.**
 Ed. R. Agahd. *M* 9.20.

Vergilii Maronis opera app. crit. in artium contracto iterum rec. O. Ribbeck. 4 voll. *M* 22.40.

Vol. I. **Bucolica et Georgica.** *M* 5.—
 — II. **Aeneidos libri I—VI.** *M* 7.20.
 — III. **Aeneidos libri VII—XII.** *M* 7.20.
 — IV. **Appendix Vergiliana.** *M* 3.—
 — — — **Ed. I. [Vergriffen außer:]**
 Vol. III. **Aeneidos lib. VII—XII.** *M* 8.—
 — IV. **Appendix Vergiliana.** *M* 5.—
[—] Scholia Bernensia ad Vergilii Buc et Georg. Ed. H. Hagen. *M* 6.—

Comparetti, V. im Mittelalter, deutsch von Dutschke. *M* 6.— [14.—
Heinze, V. s. epische Technik. *M* 12.—
Plüss, V. u. d. epische Kunst. *M* 8.—
Sonntag, V. als bukol. Dichter. *M* 5.—
Weidner, Commentar zu V. s. Aen. B. I u. II. *M* 8.—

Vitruvii de architectura ll. X. Edd. V. Rose et H. Müller-Strübing. *M* 7.—

— — — **Rec. et in German. serm. vertit. C. Lorentzen.** Vol. I. Pars I. *M* 4.50.

Nohl, index Vitruvianus. *M* 5.—
Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. *M* —.80.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche, nach gemeinsam vereinbarten Grundsätzen verfaßte und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

I. **Aischylos' Perser,** von Jurenka. 2 Hefte. *M* 1.40.
 II. **Isokrates' Panegyrikos,** von Mesk. 2 Hefte. *M* 1.40.
 III. **Auswahl a. d. röm. Lyriker (m. griech. Parallel.),** v. Jurenka. 2 Hefte. *M* 1.60.

IV. **Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum,** von Sewera. 2 Hefte. *M* 1.20.

V. **Ausgewählte Briefe Ciceros,** von Gschwind. 2 Hefte. *M* 1.20.

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen sich diese Ausgaben dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. **Griechische Schriftsteller.**
Aeschylos' Agamemnon. Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plüß. *M* 2.25 2.75.
 — — — **Perser.** Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M* 1.50 2.—

Aeschylos' Prometheus. Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M* 1.80 2.25.
 — — — **Von L. Schmidt.** *M* 1.20.
 — — — **die Sieben geg. Theben.** Von N. Wecklein. *M* 1.20 1.50.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

Aeschylus' die Schutzfliehenden. Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—
Aristophanes' Wolken. Von W. S. Teuffel. 3. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.
 — **Wespen.** Von O. Kaehler. [In Vorber.]
Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kapp. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.

Strabons Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. M. Karte. *M.* 1.80 2.25. II. Heft. *M.* 2.25 2.75.] *M.* 4.05 5.—

Demosthenes' ausgewählte Reden. Von C. Rehdantz u. Fr. Blas. 2 Teile. *M.* 6.60.

I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden. 2 Hefte. *M.* 4.50.

Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Blas. *M.* 1.20 1.70.

— II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 5. Aufl., von Fr. Blas. *M.* 1.50 2.—

— II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blas. *M.* 1.80 2.25.

II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Blas. *M.* 2.10 2.60.

Euripides' ausgewählte Tragödien von N. Wecklein.

I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

II. Bdch. Iphigenia im Taurierland. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—

III. Bdch. Die Bacchen. *M.* 1.50 2.—

IV. Bdch. Hippolytos. *M.* 1.50 2.—

V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.

Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände. *M.* 11.70.

Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

— I. Heft 2. Buch II. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— II. Heft 1. Buch III. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— II. Heft 2. Buch IV. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— III. Buch V und VI. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

— IV. Buch VII. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

— V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

Homers Ilias, erklärt von J. La Roche. 6 Teile.

Teil I. Gesang 1—4. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—

— II. Gesang 5—8. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—

— III. Gesang 9—12. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—

Homers Ilias, erklärt von J. La Roche. Teil IV. Gesang 13—16. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—

— V. Gesang 17—20. 2. Auflage. *M.* 1.50 2.—

— VI. Gesang 21—24. 2. Auflage. [Vergriffen.]

— — — Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze. 2 Bände.

Band I. Heft 1. Gesang 1—3. 5. Aufl. *M.* —.90 1.30.

— I. Heft 2. Gesang 4—6. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

— I. Heft 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 2.60.

— I. Heft 3. Gesang 7—9. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— I. Heft 4. Gesang 10—12. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

— I. Heft 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30.

— II. Heft 1. Gesang 13—15. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

— II. Heft 2. Gesang 16—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

— II. Heft 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—

— II. Heft 3. Gesang 19—21. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

— II. Heft 4. Gesang 22—24. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— II. Heft 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30.

— — — Anhang:

Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60.

— 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

— 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

— 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

— 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M.* 2.10 2.60.

— 7. Ges. 19—21. *M.* 1.50 2.—

— 8. Ges. 22—24. *M.* 1.80 2.30.

— **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.

Band I. Heft 1. Gesang 1—6. 11. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— I. Heft 2. Gesang 7—12. 10. Aufl. *M.* 1.35 1.80.

— II. Heft 1. Gesang 13—18. 8. Aufl. *M.* 1.35 1.80.

— II. Heft 2. Gesang 19—24. 9. Aufl. *M.* 1.40 1.80.

— — — Anhang:

Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

— 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M.* 1.30 1.70.

— 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60.

Isokrates' ausgewählte Reden. Von O. Schneider. 2 Bändchen. *M.* 3.— 3.95.

I. Bändchen. Demonicus, Euagoras, Arcopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schneider. *M.* 1.20 1.70.

II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. *M* 3.60 5.10.

I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 3. Aufl., von K. Bürger. *M* 1.20 1.70.

II. Bändchen. Die Totengespräche. Ausgewählte Göttergespräche. Der Hahn. 2. Aufl. *M* 1.20 1.70.

III. Bändchen. Demonax. Der Fischer. Anacharsis. *M* 1.20 1.70.

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Rehdantz. *M* 2.25 2.75.

[Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr. Von E. Buchholz. 2 Bdchn. *M* 4.20 5.20.

I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Peppmüller. *M* 2.10 2.60.

II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter und die Bukoliker. 2. Aufl., von Sitzler. *M* 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Frohberger. 2 Hefte. *M* 3.60.

I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M* 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M* 1.80 2.25.

— — Größere Ausgabe. 3 Bde. [Bd. II u. III vergriffen.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M* 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

I. Teil. Die Verteidigungsrede d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M* 1.— 1.40.

II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 4. Aufl., von Chr. Cron. *M* 2.10 2.60.

III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Cron. 5. Aufl. *M* —.75 1.20.

III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M* —.60 —.90.

IV. Teil. Protagoras. Von Deuschle u. Cron. 5. Aufl., v. E. Boehmann. *M* 1.20 1.70.

V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 2. Aufl. *M* 3.— 3.50.

VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 3. Aufl. *M* 1.50 2.—

VII. Teil. Der Staat I. Buch. Von M. Wohlrab. *M* —.60 —.90.

Plutarchs ausgew. Biographien. Von Otto Siefert und Fr. Bläß. 6 Bändchen

I. Bändchen. Philopoemen u. Flaminus. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Bläß. *M* —.90 1.30.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Bläß. *M* 1.50 2.—

III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Bläß. 2. Aufl. *M* 1.50 2.—

IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Bläß. 2. Aufl. *M* 1.20 1.70.

V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Von Fr. Bläß. *M* —.90 1.30.

VI. Bändchen. Tiberius und Gaius Gracchus. Von Fr. Bläß. *M* —.90 1.30.

Sophokles. Von Gust. Wolff und L. Bellermand.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M* 1.50 2.—

II. — Elektra. 4. Aufl. *M* 1.50 2.—

III. — Antigone. 6. Aufl. *M* 1.50 2.—

IV. — König Oidipus. 4. Aufl. *M* 1.50 2.—

V. — Oidipus auf Kolonos. *M* 1.20 2.—

Supplementum lect. Graecae. Von C. A. J. Hoffmann. *M* 1.50 2.—

Testamentum novum Graece. Das Neue Testament. Von Fr. Zelle.

I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M* 1.50 2.—

V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M* 1.80 2.25.

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. [je *M* 1.20 1.70.] *M* 10.80 15.30.

1. Bändchen.	1. Buch.	6. Auflage.
2.	2.	6.
3.	3.	5.
4.	4.	5.
5.	5.	5.
6.	6.	5.
7.	7.	5.
8.	8.	5.

9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.

Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. 9. (bez. 8., 7.) Aufl.

Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.

I. Bdchn. B. I. II. M. 2 Figurentaf. u. 1 Karte. *M* 1.35 1.80.

II. — B. III. IV. *M* —.90 1.20.

III. — B. V—VII. *M* 1.20 1.50.

— dasselbe. Buch I—IV. Text u. Kommentar getrennt.

Text. M. e. Übersichtskarte. *M* —.90 1.20.

Kommentar. Mit Holzschnitten und Figurentafeln. *M* 1.35 1.80.

— **Kyropädie.** Von L. Breitenbach. 2 Hefte. [je *M* 1.50 2.—] *M* 3.— 4.—

I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von B. Büchschütz.

II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

Xenophons griech. Geschichte. Von B. Büchschütz. 2 Hft. [je *M* 1.50 2.—]
M 3.— 4.—

I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl.

II. — Buch V—VII. 4. Aufl.

— **Memorabillen.** Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Rud. Kühner. *M* 1.60 2.20.

— **Agesilaos.** Von O. Güthling. *M* 1.50 2.—

b. Lateinische Schriftsteller.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. *M* 2.55 4.—

I. Heft Buch I—III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. *M* —.90 1.40.

II. — Buch IV—VI. *M* —.75 1.20.

III. — Buch VII u. VIII u. Anhang. *M* —.90 1.40.

— **comm. de bello civili.** Von A. Doberenz. 5. Aufl., v. B. Dinter. *M* 2.40 2.90.

Cicero de oratore. Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. *M* 4.80 6.25.

I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M* 1.80 2.25.

II. — Buch II. *M* 1.50 2.—

III. — Buch III. M. Indices u. Register z. d. Anmerkungen. *M* 1.50 2.—

Aus Heft III besonders abgedruckt:

Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn. *M* —.45.

— — — 5. Auflage, von Adler. In 1 Band. *M* 4.50.

— **Brutus de claris oratoribus.** Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. *M* 2.25 2.75.

— **orator.** Von K. W. Piderit. 2. Aufl. *M* 2.— 2.60.

— **partitiones oratoriae.** Von K. W. Piderit. *M* 1.— 1.40.

— **Rede f. S. Roscius.** Von Fr. Richter. 3. Aufl., v. A. Fleckeisen. *M* — 90 1.30.

— **div. in Caecilium.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M* —.45 —.80.

— **Reden gegen Verres.** IV. Buch. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. *M* 1.50 2.—

— — V. Buch. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M* 1.20 1.70.

— **Rede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.** Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. *M* —.75 1.20.

— **Reden g. Catilina.** Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. *M* 1.— 1.40.

— **Rede f. Murena.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M* —.90 1.30.

— **Rede f. Sulla.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M* —.75 1.20.

— **Rede f. Sestius.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M* 1.— 1.40.

Ciceros Rede f. Plancius. Von E. Köpke. 3. Aufl., von G. Landgraf. *M* 1.20 1.70.

— **Rede f. Milo.** Von Richter-Eberhard. 4. Aufl., von H. Nohl. *M* 1.— 1.40.

— **I. u. II. Philipp. Rede.** Von H. A. Koch. 3. Aufl., v. A. Eberhard. *M* 1.20 1.70.

— **I., IV. u. XIV. Philipp. Rede.** Von E. R. Gast. *M* —.60 —.90.

— **Reden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Delotarus.** Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. *M* —.90 1.80.

— **Rede f. Archias.** Von Fr. Richter. 4. Aufl., von H. Nohl. *M* —.45 —.80.

— **Rede f. Flaccus.** Von A. du Mesnil. *M* 3.60 4.10.

— **ausgew. Briefe.** Von J. Frey. 6. Aufl. *M* 2.20 3.—

— **Tusculanae disputationes.** Von O. Heine. 2 Hefte. *M* 2.85 3.30.

I. Heft. Lib. I. II. 4. Aufl. *M* 1.20 1.70.

II. — Lib. III—V. 4. Aufl. *M* 1.65 2.15.

— **Cato maior.** Von C. Meißner. 4. Aufl. *M* —.60 1.—

— **somnium Scipionis.** Von C. Meißner. 4. Aufl. *M* —.45 —.80.

— **Laellus.** Von C. Meißner. 2. Aufl. *M* —.75 1.20.

— **de finibus bon. et mal.** Von H. Holstein. *M* 2.70 3.20.

— **de legibus.** Von A. du Mesnil. *M* 3.90.

— **de natura deorum.** Von A. Goethe. *M* 2.40 2.90.

[—] **Chrestomathia Ciceroniana.** Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weissenfels. Mit Titelbild. *M* 2.80.

[—] **Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen.** Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M* 1.— 1.40.

Cornelius Nepos, siehe: Nepos.

Cartius Rufus. Von Th. Vogel. 2 Bändchen. *M* 4.35 5.35.

I. Bändchen. Buch III—V. 3. Auflage *M* 2.10 2.60.

II. — Buch VI—X. Mit Karte. 2. Aufl. *M* 2.25 2.75.

[Elegiker.] **Anthologie u. d. El. der Römer.** Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M* 3.50 5.10.

1. Heft: Catull. *M* —.90 1.30.

2. Heft: Tibull. *M* —.60 1.—

3. Heft: Propert. *M* 1.— 1.40.

4. Heft: Ovid. *M* 1.— 1.40.

Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 15. Aufl., v. O. Weissenfels. *M* 2.25 2.75.

[—] **Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg.** Horaz. Oden, von Großmann. *M* — 15.

— **Satiren und Episteln.** Von G. T. A. Krüger. 2 Abt. [je *M* 1.80 2.30.] *M* 3.60 4.60.

I. Abt. Satiren. 14. Aufl., v. G. Krüger.

II. — Episteln. 14. Aufl., v. G. Krüger

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Horaz, Sermonen. Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M* 4.40 5.40.

I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M* 2.40 2.90.

II. — Der Sermonen Buch II. *M* 2. — 2.50.

Livius, ab urbe condita libri.

Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M* 1.50 2. —

Lib. 2. Von M. Müller *M* 1.50 2. —

Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.

Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.

Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.

Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.

Lib. 7. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.

Lib. 8. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.

Lib. 9. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.

Lib. 10. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.

Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M* 1.20 1.70.

Lib. 22. Von E. Wölfflin. 3. Aufl. *M* 1.20 1.70.

Lib. 23. Von E. Wölfflin u. F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.

Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M* 1.35 1.80.

Lib. 25. Von H. J. Müller. *M* 1.20 1.70.

Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M* 1.20 1.70.

Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M* 1.20 1.70.

Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M* 1.20 1.70.

Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.

Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.

Nepos. Von Siebelis-Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. *M* 1.20 1.70.

— Von H. Ebeling. *M* —.75.

— *Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm.* Ed. Ortmann. Editio V. *M* 1. — 1.40.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je *M* 1.50 2. —] *M* 3. — 4. —

I. Heft. Buch I—IX. 16. Aufl.

II. — Buch X—XV. 14. Aufl.

— *fastorum libri VI.* Von H. Peter. 2 Abteilungen. *M* 3.60 4.50.

I. Abt. Text u. Kommentar. 3. Aufl. *M* 2.70 3.20.

II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. *M* —.90 1.30.

— *ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr.* Von H. Günther. *M* 1.50 2. —

Phaedri fabulae. Von Siebelis u. Eckstein. 6. Aufl., v. Polle *M* —.75 1.20.

Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bdchn. *M* 5. — 6.80.

I. Bdchn. *Trinummus*. 4. Aufl., von M. Niemeyer. *M* 1.20 1.40.

II. — *Captivi*. 5. Aufl. *M* 1. — 1.40.

III. — *Menaechmi*. 4. Auflage, von M. Niemeyer. *M* 1. — 1.40.

IV. — *Miles gloriosus*. 3. Auflage *M* 1.80 2.30.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuser. *M* 1.50 2. —

Quintiliani institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger *M* 1. — 1.40.

Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Jugurth., oratt. et epist. ex historis excerptae.

Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M* 2.05 3.20.

I. Heft: *Bellum Catilinae*. *M* —.60 1. —

II. — *Bellum Jugurthinum*. *M* 1. — [1.40.

III. — *Reden u. Briefe a. d. Historien*. *M* —.45 —.80.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. *M* 3.90 4.85.

I. Teil. Buch I u. II. 4. Aufl. *M* 1.80 2.25.

II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M* 2.10 2.60.

— *Annalen.* Von A. Draeger. 2 Bände *M* 5.70 7.50.

I. Band 2 Hefte: Buch I. II. Buch III—VI. 6. Aufl., v. Becher. je *M* 1.50 2. —

II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., v. Becher je *M* 1.35 1.75.

— *Agricola.* Von A. Draeger. 5. Aufl. *M* —.60 —.90.

— *dialogus de oratoribus.* Von G. Andresen. 3. Aufl. *M* —.90.

— *Germania.* Von E. Wolff. *M* 1.35 1.75.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.

I. Bändchen. *Phormio*. 3. Aufl., von Hauler. *M* 2.40 2.90.

II. — *Adelphoe*. 2. Aufl., v. Kauer. *M* 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte.

I. Heft. Buch I—III. 5. Aufl. *M* 1.20 1.70.

II. — 3 Abt. Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. je *M* —.50 —.80.

II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band *M* 2. —

III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M* 1.20 1.70.

IV. — 3 Abt. Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. je *M* —.50 —.80.

IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band. *M* 2. —

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgeifende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers, sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bez. kurz erklärt.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.

Ciceros Catillinar. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius. Von C. F. W. Müller. *M.* —.50.

— Rede für Milo. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— Rede für Archias. Von C. F. W. Müller. *M.* —.40.

— Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—

Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.50.

Livius B. XXI—XXIII. Von M. Müller. *M.* 1.60.

Sallusts Catillinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.* —.55.

Sallusts Jurgurthin. Krieg. Von Th. Opitz. *M.* —.80.

Beides zusammengeb. *M.* 1.20.

Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Herodot B. V—IX. Von A. Fritsch. *M.* 2.—

Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Einzeln: Buch I, Buch II. je *M.* 1.—

— B. VI—VIII. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 2. Aufl. *M.* 1.60.

— — Buch I—IV. *M.* 1.10.

— Memorabilien. Von W. Gilbert. *M.* 1.10.

7. B. G. Teubners Schülers Ausgaben griech. u. lat. Schriftsteller. [gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Bande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülers Ausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im Ganzen bei aller Selbständigkeit im Einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von Fügner.

1. Text. 4. Aufl. M. 3 Karten. *M.* 1.—
2. Hilfsheft. 4. Aufl. } 2/3. Erklärungen.
Mit Abbild. i. Text. *M.* 1.— } 3. Aufl. *M.* 1.40.
3. Komment. 3. Aufl. *M.* —.90.

Caesars Gallischer Krieg. Von Fügner.

1. Text. M. 3 Karten, sowie 8 Plänen u. 3 Abb. i. Text. 5. Aufl. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. 4. Aufl. } 2/3. Erklärungen.
Mit Abb. im Text. *M.* 1.20. } 3. Aufl. *M.* 2.40.
3. Komment. 4. Aufl. *M.* 1.60.

|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.60.

— Bürgerkrieg. Von Fügner.

1. Text. Mit 2 Karten. *M.* 1.60.

Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von Fügner.

- I. Der zweite punische Krieg.
  1. Text. 2. Aufl. Mit 3 Karten. *M.* 2.—
  2. Hilfsheft. *M.* 2.—
  3. Kommentar. 2 Hefte. je *M.* 1.20.
- II. Auswahl aus der 1. Dekade
  1. Text. *M.* 1.40.
- Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.
  1. Text. *M.* 2.—

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von Fickelscherer.

1. Text. 3. Auflage. *M.* 1.20.
2. Hilfsheft. 2. Aufl. } 2/3. Erklärungen.
M. Abbild. im Text. *M.* 1.40. } 2. Aufl. *M.* 2.20.
3. Komment. 3. Aufl. *M.* 1.40.

Wörterbuch. 2. Aufl. steif geh. *M.* —.50.

|| Text B. M. Einleitg. 3. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.40.

Ciceros Catllinar. Reden u. Rede de imperio. Von Stegmann.

1. Text. 2. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 1.10.
2. Hilfsh. *M.* 1.10. } 2/3. Erklärungen.
3. Kommentar. } *M.* 1.60.
3. Aufl. *M.* —.80.

|| Text B. M. Einleit. 2. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* —.80.

— Rede f. S. Roscius u. Rede f. Archias. Von Hänsel.

1. Text. *M.* —.80.
3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

Ciceros Cato maior de senectute. Von Weissenfels.

1. Text. steif geh. *M.* —.50.
  3. Kommentar. steif geh. *M.* —.50.
- Auswahl a. d. philosoph. Schriften. Von Weissenfels.

1. Text. *M.* 1.60.

[—] Ausgew. Briefe a. Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.

1. Text. Mit Karte. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —.60.
- 2/3. Kommentar. Mit Einleitung.
  - I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.
  - II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—

Sallusts Catllinar. Verschwörung. Von Stegmann.

1. Text. Mit Karte. *M.* —.70.
- 2/3. Erklärungen. *M.* —.60.

**Tacitus' Annalen I. Ausw. u. d. Bataver-
aufstand d. Civilis.** Von Stegmann

1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel. *M.* 2.20.
3. Kommentar. *M.* 1.40.

Ausgabe in 2 Teilen:

- I. Ann. B. I—VI. a. Text. *M.* 1.—
b. Kommentar. *M.* 1.—
- II. Ann. B. XI—XVI. Historien B. IV V
a. Text. *M.* —.80. b. Kommentar
M. —.80.

**III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid
Teilen.** *M.* —.80.

Vergills Aeneide I. Ausw. Von Fickelscherer.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.40.
  2. Hilfsh. *M.* —.60. } 2/3. Erklärungen.
  3. Komm. *M.* 1.60. } *M.* 2.—
- || Text B. Mit Einleitung. Mit Karte. *M.* 1.60.

Horatius, Gedichte. V. Schimmelpfeng

1. Text. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—
3. Kommentar. *M.* 1.60.

Xenophons Anabasis I. Ausw. Von Sorof.

1. Text. 4. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. 2. Aufl. } 2/3. Erklärungen.
Mit Abb. im Text. *M.* —.80. } 2. Aufl. *M.* 1.80.
3. Komment. 3. Aufl. *M.* 1.40.

|| Text B. Mit Einleit. 4. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.40.

Wörterbuch. *M.* 1.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Xenophons Hellenika in Auswahl. Von Sorof.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* 1.—

— **Memorabillen in Auswahl.** Von Rösiger.

1. Text. *M.* 1.—

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

Homer. I: Odyssee. Von Henke.

1. Text. 2 Bdehn.: B. 1—12. 3. Aufl. — B. 13—24. 2. Aufl. Mit 3 Karten. je *M.* 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3.20.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—

3. Kommentar. 3 Aufl. 2 Hefte. steif geh. je *M.* 1.—. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.80. Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —.05.

— **II: Ilias.** Von Henke.

1. Text. 2 Bdehn.: B. 1—13. 2. Aufl. — B. 14—24. Mit 3 Karten. je *M.* 2.—. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 4.—

2. Hilfsheft. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—

3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh. *M.* 1.60 u. *M.* 1.20. Zusammen in 1 Bd. geb. *M.* 2.40.

Herodot I. Ausw. Von Abicht.

1. Text. 2. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen im Text. *M.* 1.80.

2. Hilfsh. M. Abb. i. } 2/3. Erklärungen. Text. *M.* —.80. } *M.* 2.40.

3. Komm. *M.* 1.80. }

|| Text B. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. *M.* 1.80.

Demosthenes, ausgew. politische Reden. Von Reich.

1. Text. *M.* 1.20.

2. Hilfsheft. *M.* 1.—

3. Kommentar. I. II. } 2/3. Erklärungen.

steif geh. je *M.* —.80. } *M.* 2.20.

Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.40.

Thukydides I. Ausw. Von Lange.

1. Text. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 2.20.

2. Hilfsh. Mit Abb. i. } 2/3. Erklärungen.

Text. *M.* —.70. } *M.* 2.—

3. Komment. *M.* 1.60. }

|| Text B. Mit Einleitung. *M.* 2.60.

Dazu Kommentar. *M.* 1.60.

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B. I—V. a. Text. *M.* 1.40. b. Kommentar. *M.* 1.—

II. B. VI—VIII. a. Text. *M.* 1.—
b. Kommentar. *M.* 1.—

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, a. beid. Teil. *M.* —.50.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn. a. d. Phaidon u. Symposion. Von Rösiger.

1. Text. steif geh. *M.* —.80.

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

Sophokles' Tragödien. Von Conradt.

1. Text: I. Antigone. M. Titelbild. *M.* —.70.

II. König Oedipus. *M.* —.80. III. Aias.

M. —.80. Text I u. II zus.-geb. *M.* 1.10.

2. Hilfsheft. *M.* —.70.

3. Kommentar: I. Antigone. *M.* —.70.

II. König Oedipus. *M.* —.70. III. Aias.

M. —.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u. II zus.-geb.). *M.* 1.60.

Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 12 ff.

- Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete**, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 20.—
- Archiv für lateinische Lexikographie u. Grammatik**, hrsg. v. E. Wölfflin. Preis f. d. Band von 4 Heften *M.* 12.—
Band 1—7 auf einmal bezogen *M.* 42.—
- Byzantinische Zeitschrift**, herausg. von K. Krumbacher. Preis f. d. Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—
- Neue Jahrbücher f. das klass. Altertum, Geschichte u. deutsche Literatur u. f. Pädagogik**, herausg. v. J. Ilberg und B. Gerth. Jährlich 10 Hefte. *M.* 30.—
- Bender**, Grundriß d. römischen Literaturgeschichte f. Gymnasien. *M.* 1.—
- Bethe**, Homer u. die Heldensage. *M.* —.80.
- Blaß**, die attische Beredsamkeit. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—
I. Abt. [Von Gorgias bis zu Lysias.] *M.* 14.— 16.—
II. — [Isokr. u. Isaios.] *M.* 14.— 16.—
III. — 1. Abschnitt. [Demosthenes.] *M.* 16.— 18.—
III. — 2. Abschnitt. [Demosthenes' Genossen u. Gegner.] *M.* 12.— 14.—
- Bloch**, d. ständischen u. sozialen Kämpfe in Rom 3. Zeit d. Republik. *M.* 1.— 1.25.
— Alkestisstudien. *M.* 2.—
- Blümner**, Technologie u. Terminologie d. Gewerbe u. Künste bei Griechen u. Römern. Mit zahlr. Abb. 4 Bände. *M.* 50.40.
- Boeckh**, Encyclopädie u. Methodologie d. philolog. Wissenschaften. Herausgegeben von E. Bratuscheck. 2. Aufl., von B. Klußmann. *M.* 14.—
- [—] Lebensbeschreibung u. Auswahl a. s. wissenschaftl. Briefwechsel. Von M. Hoffmann. *M.* 12.—
- Boissier**, Cicero u. f. Freunde. Studie üb. d. röm. Gesellschaft zu Cäsars Zeit. Deutsch bearb. v. Döhler. *M.* 4.50 6.—
- Boll**, Sphaera. Texte und Untersuchungen z. Geschichte d. Sternbilder. Mit 6 Tafeln und 19 Textabbildungen. *M.* 24.—
- Bretzl**, botan. Forschungen des Alexanderzuges. *M.* 12.— 14.—
- Brunn's kleine Schriften**. 3 Bände.
I. Band. Röm. Denkmäler. Altital. u. etrusk. Denkmäler. M. d. Bildn. d. Verf. u. 65 Abb. *M.* 10.—
II. u. III. Band in Vorbereitung.
- Bursian**, Geographie von Griechenland 2 Bände *M.* 18.—
I. Band. D. nördl. Griechenland. Mit 7 lith. Tafeln. *M.* 6.—
II. Band. Peloponnesos u. Inseln. Mit 8 lith. Tafeln u. 1 von H. Lange gezeichnet. Karte v. Griechenland. *M.* 12.—
Der II. Band auch in 3 Abteilungen:
1. Abt. Argolis, Lakonien, Messenien. Mit 6 lith. Tafeln. *M.* 3.60.
2. — Arkadien, Elis, Achaja. Mit 3 lith. Tafeln. *M.* 3.—
3. — Die Inseln. Mit Karte von Griechenland, gez. v. H. Lange *M.* 5.60.
- Cantor**, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band: Von den ältesten Zeiten bis 1200 n. Chr. 2. Aufl. *M.* 22.—
- Christ**, Metrik der Griechen und Römer 2. Aufl. *M.* 11.60.
- Cumont**, die Mysterien des Mithra, deutsch v. Gehrich. *M.* 5.— 5.60.
- Delorme**, Cäsar u. f. Zeitgenossen. Betrachtung d. röm. Sitten gegen d. Ende d. Republik. Deutsch bearb. v. Döhler. *M.* 3.75 5.40.
- Diels**, Elementum. *M.* 3.—
- Dieterich**, Mithrasliturgie. *M.* 6.— 7.—
- Draeger**, histor. Syntax d. latein. Sprache. 2. Aufl. 2 Bände. *M.* 26.—
- Dziatzko**, Untersuchungen über ausgew. Kapitel d. antiken Buchwesens. *M.* 6.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Jensen, das Zeitalter des Perikles.** Deutsch bearb. v. Döhler. 2 Bände. *M* 12.—
- Gardthausen, griech. Paläographie.** Mit 13 Tafeln u. vielen Textillustrat. *M* 18.40.
- **Augustus u. seine Zeit.** 2 Teile.
I. Teil. 1. Band *M* 10.— 2. Band *M* 12.—
II. — (Anmerkungen). 1. Band *M* 6.—
2. Band. *M* 9.—
[I, 3 u. II, 3 (Schluß) in Vorbereitung.]
- **Sammlungen u. Kataloge griechischer Handschriften.** *M* 6.—
- Gilbert, Gustav, Handbuch d. griech. Staatsaltertümer.** 2 Bde. *M* 18.60.
I. Band. D. Staat d. Lakedaimonier u. d. Athener. 2. Aufl. *M* 8.—
II. — *M* 5.60.
- **Otto, Geschichte u. Topographie der Stadt Rom i. Altertum.** 3 Abt. *M* 24.—
- Grammatik, historische, d. latein. Sprache.** Bearbeitet von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, G. Landgraf, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, Jos. Thüsing u. A. Weinhold. In mehreren Bänden. I. Band. Von Fr. Stolz. 1. Hälfte: Einleitung u. Lautlehre. 2. Hälfte: Stammbildungslehre. je *M* 7.— [Fortsetzung unter der Presse.]
- Helbig, d. Homer. Epos a. d. Denkmälern erläutert.** Archäologische Untersuchungen. [Zur Zeit vergriffen. 3. Aufl. in Vorbereitung.]
- **Führer durch die öffentl. Sammlungen d. klass. Altertümer in Rom.** 2 Bände. 2. Aufl. *M* 15.— [Die Bände werden nicht einzeln abgegeben.]
- — auf extradünnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. *M* 17.—
- Herzog, Geschichte u. System d. römischen Staatsverfassung.** 2 Bände. *M* 33.—
I. Band. Königszeit u. Republik. *M* 15.—
II. — Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars b. z. Regierungsantritt Diocletians.
1. Abt. Geschichtl. Übersicht. *M* 10 —
2. — System d. Verfassung d. Kaiserzeit. *M* 8.—
- Holder, alt-celtischer Sprachschatz.** In ungefähr 18 viermonatlichen Lieferungen zu je 8 Bogen. I. Band. (A—H.) *M* 64.—
— — 9.—14. Lieferung. (I—Sextus.) Jede Lieferung *M* 8.—
- Hoppe, Bilder z. Mythologie u. Geschichte d. Griechen u. Römer.** 30 Blatt Lichtdruck, 39/53 cm. Komplet in Schulmappe mit Text (Text apart *M* 1.—) *M* 12 —, in Geschenkmappe (Leinwand) *M* 16.—
- Imhoof-Blumer, Porträtköpfe auf röm. Münzen der Republik und der Kaiserzeit.** 2. Aufl. kart. *M* 3.20.
- **Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker.** kart. *M* 10.—
- Imhoof-Blumer und Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf Münzen und Gemmen des klass. Altertums.** kart. *M* 24.—
- Kaerst, Geschichte des hellenistischen Zeitalters.** In 3 Bänden. I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. *M* 12.— 14.—
— die antike Idee der Oekumene. *M* 1.20.
- Keller, latein. Volksetymologie und Verwandtes.** *M* 10.—
- Klotz, Handbuch d. lat. Stilistik.** *M* 4.80.
- Lehrs, populäre Aufsätze a. d. Altertum, vorzugsweise zur Ethik u. Religion der Griechen.** 2. Aufl. *M* 11.—
- Leo, die griech.-röm. Biographie nach ihrer literarischen Form.** *M* 7.—
- Lexikon, ausführliches, d. griech. u. röm. Mythologie.** Im Verein mit vielen Gelehrten herausg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände.
I. Band (A—H.) *M* 34.—
II. — (I—M.) *M* 38.—
III. — [Im Erscheinen.] 37.—46. Lieferung. (Nabaiiothes—Paris.) Jede Lieferung *M* 2.—
- Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M* 10.—
II. Carter, epitheta deorum. *M* 7.—
- Lübner's Reallexikon des klass. Altertums für Gymnasien.** 7. verb. Auflage, herausgegeben von Exler. Mit zahlreichen Abbildungen. *M* 14.— 16.50.
- Maspers, Ägypten und Assyrien. Geschichtliche Erzählungen f. Schule u. Haus.** Deutsch von Birnbaum. Mit 190 Abb. nach Zeichn. v. Faucher-Gudin. Wohlfl. Ausg. *M* 8.—
- Mittels, a. griech. Papyrusurkunden.** *M* 1.20.
- Norden, d. antike Kunstprosa vom VI. Jahrh. v. Chr. bis in der Zeit der Renaissance.** 2 Bände. *M* 28.—
- Peter, d. geschichtl. Literatur üb. d. röm. Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen.** 2 Bände. *M* 24.—
— der Brief in der römischen Literatur. *M* 6.—
- Pfeiffer, antike Münzbilder für den Schulgebrauch.** *M* 1.60.
- Quellenbuch zur alten Geschichte f. obere Gymnasialklassen.** Bearb. von Herbst, Baumeister und Weidner. 2 Abtlg. 5 Hefte. *M* 10.20.
I. Abteilung. Griechische Geschichte.
1. Heft. Bearb. von Herbst u. Baumeister. 3. Aufl. *M* 1.50. [Vergr.]
2. Heft. Bearbeitet von Baumeister. 3. Aufl. *M* 1.80 2.30.
II. Abteilung. Römische Geschichte. Bearbeitet von Weidner.
1. Heft. 2. Aufl. *M* 1.80 2.30.
2. — 2. Aufl. *M* 2.40 3.—
3. — 2. Aufl. *M* 2.70 3.30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Ribbeck**, Reden u. Vorträge. *M.* 6.— 8.—
- Riese**, d. rheinische Germanien i. d. antiken Literatur. *M.* 14.—
- Roßbach und Westphal**, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Aufl. d. Roßbach-Westphalschen Metrik.) 3 Bände. *M.* 36.—
- I. Band. (Griech. Rhythmik v. Westphal.) *M.* 7.20.
- II. — (Griech. Harmonik u. Melopöie v. Westphal.) *M.* 6.80.
- III. — I. Abt. (Allgem. Theorie d. griech. Metrik von Westphal und Gleditsch.) *M.* 8.—
- III — II. Abt. (Griech. Metrik m. besond. Rücksicht auf die Strophengattungen u. d. übrigen metrischen Metra v. Roßbach u. Westphal.) *M.* 14.—
- Schaefer**, Demosthenes u. s. Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. *M.* 30.—
- Schmidt**, Synonymik der griech. Sprache. 4 Bände. *M.* 54.—
- Handbuch d. lat. u. griech. Synonymik. *M.* 12.—
- Schneider**, das alte Rom. Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. 12 Seiten Text, 12 Karten, 14 Tafeln mit 287 Abbildungen u. 1 Plan d. heutigen Stadt auf Karton. Quer-Folio. *M.* 16.—
- Schulze**, Grundriß d. Logik u. Übersicht üb. d. griech. Philosophie. *M.* 1.60 2.—
- Schwartz**, Charakterköpfe a. d. antiken Literatur. *M.* 2.— 2.60.
- Sitzler**, Abriß d. griech. Literaturgeschichte. I. Band. D. nationale klass. Literatur von der ältesten Zeit bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4.—
- Stoll**, Handbuch d. Religion u. Mythologie d. Griechen u. Römer. *M.* 2.25.
- d. Götter u. Helden d. klass. Altertums. Populäre Mythologie d. Griechen u. Römer. Wohlfl. Ausg. *M.* 3.60.
- Stoll**, d. Sagen d. klass. Altertums. Ergänzung a. d. alten Welt. Wohlfl. Ausgabe. 1 Bänd. 5. Aufl. *M.* 4.50.
- Studniczka**, die Siegesgöttin. Entwurf d. Geschichte e. antiken Idealgestalt. 12 Tafeln. *M.* 2.—
- Susemihl**, Geschichte d. griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. *M.* 30.— 34.—
- Teuffel**, Geschichte d. röm. Literatur. 2 Bände. 5. Aufl., bearb. v. Schwabe. *M.* 14.40 18.—
- Studien u. Charakteristiken z. griech. u. röm. Literaturgeschichte. 2. Auflage. *M.* 12.—
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quing. Germanicarum Berolinensis, Gottingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis** gr. 4. Jeder Fascikel *M.* 7.20.
- (Erschienen sind bis jetzt: Vol. I. Fasc. I—V. Vol. II. Fasc. I—V.)
- Uhle**, Plutarchs Lebensbeschreibungen großer Helden Griechenlands und Roms. Best. Ausg. 2 Bände. je *M.* 3.—
- Vanlíček**, griech.-lat. etymolog. Wörterbuch. 2 Bände. *M.* 24.—
- etymolog. Wörterbuch d. lat. Sprache. 2. Aufl. *M.* 6.—
- Volkmann**, d. Rhetorik d. Griechen u. Römer. 2. Aufl. *M.* 12.—
- Wachsmuth**, die Stadt Athen im Altertum. I. Band. *M.* 20.—
- II. — I. Abt. *M.* 12.—
- Welcker**, d. Seelenvogel i. d. alten Literatur u. Kunst. Mit 103 Abb. *M.* 28.—
- Weise**, Charakteristik d. lat. Sprache. 2. Aufl. *M.* 2.40 3.—
- Wendland**, Christentum u. Hellenismus in ihren literar. Beziehungen. *M.* —.60.
- Wisslizenus**, astronom. Chronologie. *M.* 5.—
- Wohlfahrt**, die altklassischen Realien im Opusculum. 5. Aufl. *M.* 1.20.

Schulwörterbücher im Verlage von B. G. Teubner.

Die Ausstattung beider Wörterbücher ist durch Wahl eines größeren Formats, weiteren Satzes, übersichtlicherer Druckeinrichtung eine allen Anforderungen genügende, die die meisten anderen Schulwörterbücher weit übertrifft.

Der Inhalt wird allein durch die Namen der Bearbeiter als den Ergebnissen der Wissenschaft wie den Bedürfnissen der Schule entsprechend gewährleistet erscheinen.

Heinichen-Wagener: lateinisch. Schulwörterbuch.

6. Aufl. [XXVI u. 937 S.] Lex.-8. Geh. M. 6.30, dauerh. in Halbfr. geb. M. 7.50.

Die „Südwestdeutschen Schulblätter“ 1898, 1 urteilen: „Wir werden die Frage „Welches lateinische Schulwörterbuch sollen wir unsern Schülern empfehlen?“ dahin beantworten: „Empfehlung verdient nur ein Schulwörterbuch, welches mit allem überflüssigen Ballast gründlich aufräumt, somit sich auf das Nötige beschränkt und dies in einer Anordnung und einer Darstellung bietet, welche dem Schüler die gesuchte Hilfe auch wirklich an die Hand gibt und ihn geistig fördert.“ . . . Seitdem die von Wagener besorgte Neubearbeitung des Heinichenschen Lexikons erschienen ist, trage ich kein Bedenken, dieses Buch zu empfehlen. . . . Die Verlagsbuchhandlung hat das Buch auch äußerlich vortrefflich ausgestattet, so daß es eine Zierde der angehenden Bibliothek jedes Sekundaners bilden kann.“

Benseler-Kaegi: griechisches Schulwörterbuch.

11. Aufl. [VIII u. 916 S.] Lex.-8. Geh. M. 6.75, dauerh. in Halbfr. geb. M. 8.—

Neues Korrespondenzblatt f. d. gel. und Realschulen Württembergs 1900, Nr. 12: „Nach vier Jahren ist auf die zehnte, schon von Kaegi besorgte Auflage die elfte gefolgt, und sie darf sich mit demselben oder noch höherem Recht als jene auf dem Titel als „vielfach verbessert“ bezeichnen. Der Arbeitskraft und dem praktischen Geschick des um den griechischen Unterricht so hoch verdienten Herausgebers stellt diese Auflage wiederum ein glänzendes Zeugnis aus, und sie ist ein neuer Beweis, daß die Bearbeitung des Wörterbuches in keine besseren Hände hätte gelegt werden können. Schon äußerlich empfiehlt sich diese Auflage durch wesentlich verbesserte Ausstattung: größeres Format, weiteren Satz, übersichtlicheren Druck (in der Hauptsache nach dem Muster des lateinischen Wörterbuchs von Heinichen-Wagener, 6. Aufl.); das Buch ist aber dabei sehr handlich geblieben mit 916 Seiten gegen 929 der 10. Auflage.

Probeexemplare stellt den Herren Direktoren und Lehrern gegen Vorhereinsendung von M. 3.— für das geheftete und von M. 4.— für das gebundene Exemplar zur Verfügung die Verlagsbuchhandlung von B. G. Teubner in Leipzig, Poststraße 3.

NEUE JAHRBÜCHER FÜR DAS KLASSISCHE ALTERTUM, GESCHICHTE UND DEUTSCHE LITERATUR U. FÜR PÄDAGOGIK & HRSGEG. V. J. ILBERG U. B. GERTH. Verlag von B. G. TEUBNER in Leipzig. & Jährlich 10 Hefte zu 8 Bogen.

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ soll für die drei im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Es soll dem Einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, die Möglichkeit erleichtert werden, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Wie die „Jahrbücher“ bisher der hiermit gestellten Aufgabe nachgekommen sind, zeigt wohl am besten folgende Mitteilung

aus dem Inhalt der letzten Hefte:

1. Abteilung:

C. Ritter, die Sprachstatistik in Anwendung auf Platon und Goethe.
J. Tolckeln, Ovids Liebeskunst.
L. Schmidt, die Ursachen der Völkerwanderung.
O. Ladendorf, Wielands Sonnenhymne.
M. Schanz, der Lucrezübersetzer Max v. Seydel.
H. Boehmer-Romundt, ein neues Werk des Wulfila?

H. Schwarz, Lindners Geschichtsphilosophie.
A. Deißmann, die Hellenisierung des semitischen Monotheismus.
W. Nestle, Kritias. Eine Studie.
A. Wahl, einiges über historische Objektivität.
R. Petsch, Fr. Hebbels dramatische Fragmente.

2. Abteilung:

A. Rausch, die Stoa. Ein Beitrag zur philosophischen Propädeutik.
M. Siebourg, die Philosophie im Gymnasialunterricht.
P. Cauer, die Kasseler Versammlung der Reformschulmänner und was aus ihr zu lernen ist.
O. Richter, Elementarmathematik.

R. Hofmann, Justus Mörsers Gedanken über Erziehung und Unterricht.
O. Weise, Schülerkommentare zu deutschen Klassikern.
H. Morsch, die Reifeprüfung an den höheren Schulen Deutschlands und Österreichs.
W. Henze, die neuen Lehrpläne der französischen höheren Knabenschulen.

Ausführliche Prospekte und Probehefte unberechnet durch jede Buchhandlung wie
_____ postfrei von der Verlagshandlung. _____

Verlag von **B. G. Teubner** in Leipzig.

Vergils epische Technik. Von Richard Heinze. gr. 8. geh. *M.* 12.—,
geb. *M.* 14.—

..... Aber auch die wissenschaftlichen Kontroversen neuerer Zeit, die sich um Vergil und was mit ihm zusammenhängt, bewegten, haben deutlich gezeigt, daß keine Aufgabe dringlicher war als die in diesem Buch gelöste. Wenn das Urteil über eine literarischen Weltgrößen wieder einmal schwankend geworden ist, so beweisen zwar diese Größen immer, daß sie erstaunlich fest auf ihren Füßen stehen, aber damit das Urteil nicht umfalle, müssen die Bedingungen, aus denen das Werk selbst hervorgegangen ist, untersucht werden; dann werden die reicheren Mittel der Zeit das Verständnis des Werkes gegenüber der Bewunderung früherer Zeiten fester begründen. Nicht immer erzeugt die wissenschaftliche Bewegung das Buch, auf das sie hindrängt; in diesem Falle ist es geschehen. .... Das Buch ist, so weit ich die Literatur kenne, das beste, was bisher über Vergil geschrieben worden ist. Es hat aber auch allgemeine Bedeutung als durchgeführtes Beispiel der Analyse und wissenschaftlichen Würdigung eines der großen literarischen Kunstwerke.

F. Leo i. d. „Deutschen Literaturztg.“

Die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. Von Eduard Norden. 2 Bände. gr. 8. geh. *M.* 28.—
(Einzelnen jeder Band *M.* 14.—)

„Dies grandiose Werk wird wohl für immer die erste Etappe auf dem kaum begangenen Wege der Geschichte des Prosastils bilden. . . . Aber nicht nur die gewaltige Receptivität des Verfassers, der namentlich in den gelehrten Noten einen künftig für alle zu behandelnden Fragen unentbehrlichen Apparat zusammengetragen hat, auch die Gewandtheit in der Auffassung der stilistischen Individualität und das frische Urteil fordern meistens hohe Anerkennung.“

(Zeitschrift für das deutsche Altertum.)

Führer durch die öffentlichen Sammlungen klassischer Altertümer in Rom. Von Wolfgang Helbig. 2 Bde. 2. Aufl. 8. Geschmackv. geb. *M.* 15.—
Ausgabe mit Schreibpapier durchschossen geb. *M.* 17.— (Die Bände sind nicht einzeln käuflich.)

„Die zweite Auflage von Helbigs wohlbekanntem Führer bedarf kaum einer besonderen Einführung. Es ist ein unentbehrliches Buch nicht bloß für den Romfahrer, sondern für jeden Freund der antiken Kunst. Mit unermüdlichem Fleiße hat der Verf. überall gebessert und nachgetragen, er hat auch den Umfang der besprochenen Denkmäler ganz wesentlich erweitert.“

(Literar. Centralblatt.)

Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Von Prof. Dr. H. Schwartz in Göttingen. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. [VI u. 120 S.] gr. 8. geh. *M.* 2.—, geb. *M.* 2.60.

„... Gewiß ist vor allem zu wünschen, daß der weite Kreis, an den es sich wendet, die reiche Belehrung suche, die er finden kann; . . . aber ich wüßte nicht, wer ein solches Buch zu genießen befähigter wäre als der Fachgenosse. Erst wer die Dinge selbst wiederholt durchdacht hat, wird würdigen, was z. B. mit einem Worte Schönes und Wahres über Euripides' Alkestis oder Ciceros Brutus gesagt ist.“

U. v. Wilamowitz-Möllendorff in der Deutschen Literaturzeitung“.

Die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form
von Friedrich Leo. gr. 8. geh. *M.* 7.—

Aus einer Untersuchung über die literarische Form der biographischen Schriften Suetons ist ein Buch geworden, das den Versuch macht, die wichtigsten Entwicklungslinien der biographischen Literatur des Altertums aufzuzeichnen. Diese Linien sind natürlich nicht durchweg gerade Linien, und die Wege, die der Verfasser gehen mußte, darum nicht immer gerade Wege; doch darf er hoffen, daß sie zum Ziele führen. Vor der christlichen Biographie hat der Verfasser Halt gemacht, aber die heidnische bis auf ihre antiken Ausläufer verfolgt.

NEUE JAHRBÜCHER FÜR DAS KLASSISCHE ALTERTUM, GESCHICHTE UND DEUTSCHE LITERATUR U. FÜR PÄDAGOGIK & HRSGEG. V. J. ILBERG U. B. GERTH. Verlag von B. G. TEUBNER in Leipzig. & Jährlich 10 Hefte zu 8 Bogen für Mk. 30.—

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ soll für die drei im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Es soll dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, die Möglichkeit erleichtert werden, den hauptsächlichen Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Wie die „Jahrbücher“ bisher der hiermit gestellten Aufgabe nachgekommen sind, zeigt wohl am besten folgende Mitteilung

aus dem Inhalt der letzten Hefte:

1. Abteilung:

F. Blaß: Die doppelte Form der dritten Philippika des Demosthenes.
W. Schmid: Der griechische Roman.
R. Fritzsche: Der Anfang des Hellenentums.
E. Ziebarth: Ein attisches Stammbuch.
E. Lammert: Die neuesten Forschungen auf antiken Schlachtfeldern in Griechenland.
M. Hennig: Über Ideen in der Geschichte.
F. Panzer: Dichtung und bildende Kunst des deutschen Mittelalters in ihren Wechselbeziehungen.
G. Egelhaaf: Das Handbuch der mittelalterlichen und neueren Geschichte von Below und Meinecke.

A. Werminghoff: Felix Hemmerli, ein schweizerischer Publizist des XV. Jahrhunderts.
O. Hense: Friedrich Hölderlin.
F. Kunze: Die Legende von der guten Tochter in Wort und Bild.
A. Götze: Die Entstehung der zwölf Artikel der Bauern.
J. Franck: Eine literarische Persönlichkeit des XII. Jahrhunderts in den Niederlanden.
F. Hahne: Die Charaktere Manuels und Cesars in der Braut von Messina.
H. Klemmer: Friedrich Hebbels Sämtliche Werke.
Anzeigen und Mitteilungen.

2. Abteilung:

M. Hartmann: Der erste Verbandstag der Vereine akademisch gebildeter Lehrer Deutschlands.
P. Vogel: Die Hygiene in der höheren Schule. — Der Nachmittagsunterricht.
P. Cauer: Das griechische Lesebuch von Wilamowitz, seine wissenschaftliche und seine praktische Bedeutung.

J. Petzoldt: Sonderschulen für hervorragend Befähigte.
G. Lauteschläger: Über Anschauung und Anschauungsmittel im Unterricht.
B. Huebner: Bericht über die 41. Versammlung des Vereins rheinischer Scholmänner 1904.
Anzeigen und Mitteilungen.

Ausführliche Prospekte und Probehefte unberechnet durch jede Buchhandlung wie postfrei von der Verlagshandlung.

